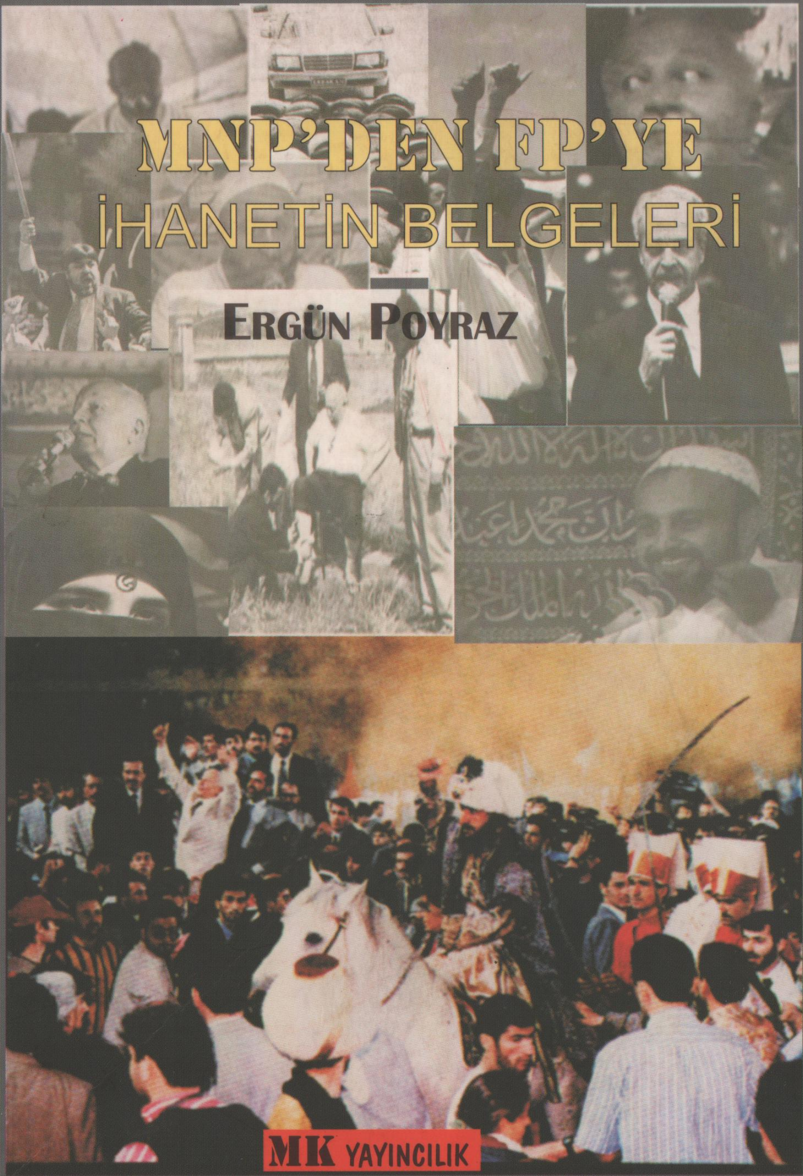
MNP'DEN FP'YE
İHANETİN BELGELERİ

ERGÜN POYRAZ

MK YAYINCILIK

MNP'DEN FP'YE
İHANETİN BELGELERİ

ERGÜN POYRAZ

ISBN 975 - 96652 - 0 - 4

Kapak: ***Ahmet Gürol***
Birinci Baskı: **Ekim / 1998 ANKARA**

MK ***Yayıncılık Ve Pazarlama Tic. Ltd. Şti.***
PK: 2 Kavaklıdere - ANKARA
Tel & Faks: 0 312 435 03 23
Baskı: Kardelen Ofset
Tel: 0 312 435 37 90

Faruk53

"Başımıza gelen bütün bu şeyler,
dünyada olmamaktan daha iyi..."

'Babama...'

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Tarih; bugünü anlayabilmek, yarınlarımız hakkında kendi içinde tutarlı ve sağlam bir takım öngörülerde bulunabilmek için, dünün, doğru verilerin ışığı altında incelenmesidir. Dünü bugüne bağlayan olayların üstüne belgelerle düğüm atmak, yaşananları, bir hikaye kimliğinden çıkarır.

Gericilik, Cumhuriyet tarihi boyunca ülkemizin ilk gündem maddelerinden biri olma özelliğini hiç yitirmemiştir. Bugün için gericiliği, salt bir ham softa takımının bireysel çabaları olarak değil, her türlü aracı ve her türlü yalanı, takiyyeyi kendisi için mubah gören, sermayesi, partisi, okulu, öğrenci yurtları, fabrikası, holdingi vs ile yaşamın tüm alanına yayılmış örgütlü bir güç olarak algılamak gerekir. Bu hareket, toplumu tepeden tırnağa kendi anlayışı doğrultusunda biçimlendirmeye çalışırken, çağdaş toplumsal verilerin karşısına kendi ilkel düşünce biçimlerinin referanslarıyla çıkmaktadır. Ancak bunu yaparken sürekli olarak bir mazlum görüntüsü içinde olmaya da özen göstermişlerdir. İşte bu elinizde tuttuğunuz kitap, politikleşmiş gerici hareketin gerçek yüzünü belgelerle ortaya koyan bir çalışma.

Bu kitapta Milli Nizam Partisi'nden, Fazilet Partisi'ne kadar geçen süreç içinde, bu hareketin önderlerinin dışarıya yansıtılmayan, gerçek düşüncelerini, gerçek eylemlerini bulacaksınız. Bugüne değin yaptıklarına, konuştuklarına önem vermemiş olabilirsiniz. Ancak madalyonun öteki yüzünü gördüğünüzde siz de benim gibi, ortaya çıkan tabloya inanamayacaksınız. İslâmi Cihat Ordusu kurmaya kalkanlardan, insanları şeriat için silahlı mücadeleye kışkırtanlara, Cumhuriyetin kurucusu Atatürk'e en galiz küfürleri edenlerden, Güneydoğu Anadolu'ya Kürdistan diyenlere kadar bu kadroların neler istediklerini, neler düşündüklerini belgelerle ortaya koymaya çalıştım.

Bu konu ile ilgili olarak kuşkusuz birçok kitap yazıldı, birçok kitap yayınlandı. Ancak bu kitap, ülkemizdeki din baronlarının çok sayıda belgeleyle, hem de inkar edemeyecekleri ölçüde çok ve sağlam belgelerle teşhir etmesi ve kapalı kapılar ardında yaşanan gerçekleri sergilemesi bakımından benzerlerineden çok daha farklı bir çalışmadır.

Özellikle 1950'li yıllardan sonra Türkiye, iktidarlar eliyle Atatürk'ün

mirasından koparılmaya çalışıldı. Cumhuriyetin ilk kurulduğu yıllarda ödünsüz bir biçimde üstüne gidilen ve toplumun hücrelerinden tecrit edilen irtica, 1950'li yıllardan günümüze kadar iktidarların desteğini de arkasına alarak güçlendi. Bugün için laik rejimi tehdit eder bir konuma da ulaştı. Bu yükseliş karşısında, Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet'ten yana olan güçler düne oranla, bugün çok daha uyanık olmak zorundadırlar. İnsanların dini duygularını kendi siyasi, ticari geleceklerine sermaye yapmak isteyenlere karşı, toplumun laik, demokrat, ilerici kesimleri bir an önce toparlanmak zorundadır. Atatürk sayesinde kazandıklarımız, yaşantımız, geleceğimiz kısacası her şeyimiz kara bir tehlike altındadır.

Kitabı hazırlarken, ulaştığım belgeler beni bile hayrete düşürdü. Bu insanların pervasızlıkları, kinleri, nefretleri, ahlâksızlıkları bunların içyüzünü bilen biri olarak beni bile, ***bu kadar da olmaz artık*** dedirtecek bir duruma getirdi. Tabii ki ben bu belgelere ulaştıkça, çıkarlarının zedeleneceğini anlayan kimileri hemen harekete geçti. Tehditlerle, yalanlarla, küfürlerle bana saldırmaya başladılar. Bu süreç içinde bana olan desteklerinden dolayı MK Dergisi çalışanlarına, Mustafa Kemal Gençlik Vakfı yöneticilerine içten bir teşekkürü borç biliyorum. Ayrıca kitabın yazımı sırasında bana saydırdığı póstekileri anlatmak için kelime bulamadığım bahçemdeki asabi keçime de, teşekkür ederim.

Ben bir yazar ve bir yurttaş olarak topluma karşı olan sorumluluklarımı yerine getirebilmek, gelen fırtınayı haber vererek uyarıcı olabilmek amacıyla bu kitabı hazırladım.

Ancak, bu kara tehlikeye karşı bireysel çıkışlar çözüm değildir. Toplum, bir bütün olarak, ortak kazanımlarına, toplumsal barışa, yaşamına ve geleceğine sahip çıktığı zaman bu kitap da amacına ulaşmış sayılacaktır.

Ekim 1998, Çakırbeyli / Aydın

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Kentin en işlek caddelerinde dolaşan yüz binlerce, yorgun, soluk yüzlü, kızgın ve çaresiz insan yığınına baktığımda, aslında ne kadar dirençsiz, ne kadar boş bir çoğunluk olduklarını fark ettim, O'nun hikayesini öğrendiğimde.

Nicelik ile niteliğin tanımını ve farkını daha iyi anladım...

Yanaklarından bal damlayan, koca göbekli adamlar canları yanarcasına bağırıyorlar: 'Zulüm var zulüm!'. Yanlarından geçen çelimsiz ve bakımsız çocukları itekleyerek ilerliyorlar kentin ana caddelerinde.

Gece gündüz demokrasi, hak ve özgürlük isteyenlerin kaçı gerçekten demokrat? Kendi anlayışı dışındaki insanlar için de hak ve özgürlük isteyen kaç kişi var içlerinde?

Kaçımız istemenin, umut etmenin yetmediğinin farkındayız?

Deyim yerindeyse 'fındık kabuğunu bile doldurmayan' sorunları abartarak 'zulüm var' naraları atanlar, gerçek zulme uğrayanlara, eti yanarcasına değil, eti cayır cayır yakılanlara sahip çıktılar mı hiç?

Kaçımız kendi dışımızdaki dünya için de bir şeyler istiyoruz? Sahi bizim dışımızda da bir dünya var mı?

Ya da yazar Alev Alatlı'nın kitaplarının üst köşesindeki bant da yazdığı gibi *'Orada Kimse Var Mı?'*

Dünyayı, kendi beyninin içindeki labirentin orta noktası olarak görenlerin yürekleri de ancak kendileri için çarpar. Yaşama sahip çıkmazsak eğer, bir sabah kalktığımızda, tıpkı 'Kül Kedisi' masalında olduğu gibi her şeyin balkabağına döndüğünü görüveririz. Ve biliyoruz ki asla zaman geriye dönmeyecektir...

Yıl 1987, Polis teşkilatının kuruluş yıl dönümü. Gayrettepe'deki Emniyet binasında, Mali Şube'de bir odada kutlamalar geceden başlamıştı. Saatlerce yediği tokatlardan yüzü şişmiş genç bir adam, acısını içine atmış, mağrur başını dik tutmaya çalışıyordu. Odada bir ses yankılandı: *'Vur Hocam sen de vur, Türkiye Cumhuriyeti hukuk devleti.'* Gülüşmeler, gülüşmeler...

Hocam dedikleri, iri yarı, kara sakallı bir 'imam eskisi'ydi. Çeteleşmiş bir düzende imamlığı bırakmış 'mafya' olmuştu. Silahı, bilinen silahların en korkuncuydu, 'din sömürüsü'. Ayet alıp, hadis satan bir cehennem zebanisine andırıyordu.

Güneşin ilk ışıları odayı aydınlattığında, gecenin efendilerinin gücü kayboluyordu. Yüzü şişmiş, halsiz ve yorgun düşmüş genç adam uğradığı

zulmün acısını teninde değil, içinde hissediyordu. Ve yemin etti içinden. Onurun, erdemin, ve direncin savaşı Gayrettepe'nin o soğuk odasında başladı. *'Zulüm var!'* diye bağırıyordu işkenceciler. *'Hak! Hukuk! Adalet! Adil düzen isteriz! Şeriat isteriz!'* Bal damlıyordu yanaklarından, iri kazma dişleri avına saldıran bir köpekbalığının dişlerini andırıyordu adeta. Kara ve pis sakallı bir köpekbalığı...

Etleri yanmışçasına bağırıyorlardı: *'Zulüm var!'* Yanlarından geçen yeşil ve lüks bir Mercedes'in koyu renkli arka penceresi yavaşça aralandı. Bir el baş parmağı gökyüzünü işaret ederek geçti yanlarından. Bu defa sesleri kısılırcasına bağırdılar *'Zulüm vaaar!'* Mercedes'in içindeki elin sahibi mırıldandı *'Allah yardımcınız olsun, gazanız mübarek olsun'* İşkenceciler mırıltıyı işittiler, hep bir ağızdan *'Amin!'* diye bağırdılar.

Genç adam aydınlığın yardımıyla kurtuldu ellerinden. İşkenceciler *'Faziletliyiz' 'Biz öyle fenalıklar yapmayız. Eğer bir zulüm varsa o da bize yapıldı'* dediler ve gece boyunca vurmaktan şişmiş ellerini gökyüzüne doğru kaldırarak hep bir ağızdan bağırdılar *'Lebbeyk la şerike leke lebbeyk!'* (Geldim Allahım sana geldim)...

O günden bugüne yorulmadı genç adam. Boyun bükmedi, el açmadı, yemin etti ve yürüdü, yürüdü, yürüdü. Engel, tuzak, yalan, iftira, tehdit cehennemin tüm zebanileri çıktı karşısına. Ayağı takıldı ama düşmedi.

Tek tek izlerini sürdü yanaklarından bal damlayan, kara sakallı, koca göbekli köpekbalıklarının. Tek tek yakaladı hepsini. Yakaladığı her köpekbalığın karnından, kentin caddelerinde yürüyen insanların kolları, bacakları çıkıyordu. Kentin caddelerinde insanlar köpek balıklarına aldırmadan yürüyordu. İçlerinden bazıları kendilerini uyarmaya çalışan genç adama kızdı *'git işine be adam, bırakta yürüyelim'* oldukları yerde yürümeye devam ettiler. Bir aşağı, bir yukarı, döne döne, yana yana, aç bil aç, omuzları yerde... Bu kitap mafyalaşmış din baronlarının otuz yıllık hikayesidir. Ve bir genç adamın, köpekbalıklarına karşı verdiği onur mücadelesinin kendisi için zaferle biten sonu. Gayrettepe'deki Emniyet binasının loş ve soğuk koridorlarında başlayıp günümüze kadar gelen sabır dolu, erdemli bir mücadele...

Kitabın içindeki konuşmaları okudukça *'Delilerin Günlüğü'* de diyebilirsiniz *'Köpekbalıklarının Günlüğü'* de.

Genç adamın hikayesini öğrendikçe, kentin caddelerini dolduran kalabalıkların anlamsızlığını düşündüm. Acaba onlarda bir gün bu genç adam gibi yaşamlarına sahip çıkarlar mı? **'Hey orada kimse var mı!?'**

BAŞLARKEN

I. Dünya Savaşı sonrası Anadolu'da ulusal kurtuluş savaşı başlıyor, bağımsızlığını kazanan Anadolu, bu zaferini Cumhuriyet Devrimiyle taçlandırıyordu. Yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin önündeki yeni hedef çağcıl temellere dayalı, bilimden ve akıldan yana uygulamalarla bir ülkeyi baştan aşağıya yeniden inşa etmekti. Bu yönde atılan dev adımlar ve devrim niteliğindeki reform hareketleri bir birini izledi.

Çürümüş ve çökmüş bir feodal kalıntının yerini kararlı adımlarla, insanını yurttaş olarak değerlendiren laik, demokratik bir sosyal hukuk devleti almaya başlamıştı. Egemenlik saray çevresi ve onunla iç içe geçmiş olan din yorumcularının elinden alınıp, ulusun kendisine devredilmişti. Anadolu insanı yüz yıllar sonra kendi kimliğine sahip oluyor, bu dünyanın sorunlarını, bu dünyanın olanaklarıyla, bu dünyada çözme yolunu seçiyordu. Mustafa Kemal'in öncülüğünde, kendi emeğiyle Anadolu toprakları üzerinde bir refah toplumu yaratmayı amaç ediniyordu.

Genç Cumhuriyet büyüyor, tarıma dayalı üretim anlayışı yerini devletin öncülüğünde sanayi kuruluşlarına devretmeye başlıyordu. 10. Yıl Marşı'nda vurgulandığı gibi demir ağlarla örülüyordu Anadolu'nun her yanı.

Bu hızlı yükseliş, Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümüyle yavaşlama sürecine girmiş, Cumhuriyet, O'nun önderliğinde oturduğu raylardan çıkartılmaya, koyduğu ilkelerden küçükte olsa tavizler verilmeye başlanmıştı.

Hedeflenen dağın yamacına tırmanırken, öngörüsüzlük sonucu yuvarlanan bir kar topu zamanla aşağıya doğru büyüyerek ilerledikçe bir çığa dönüşecek ve inşa edilen tüm güzel şeyleri yıkıp, üstünü kaplayacaktı...

1945 yılında II. Dünya Savaşı'nın bitimiyle küresel güç dengeleri değişiyor, bu değişim Türkiye'yi de içine alıyordu. Dünya iki kutuplu bir yapıya bölünmüştü. Bir tarafta Sovyetler Birliği'nin önderliğini yaptığı sosyalist blok, diğer yanda da Amerika'nın başını çektiği kapitalist blok vardı. Bu iki bloğun önderleri arasında yeni bir egemenlik mücadelesi başlıyor, adına da 'Soğuk Savaş' deniyordu. Ve Anadolu bu savaşın tam orta noktasında kalıyordu.

Tercihini kapitalist 'Hür Dünya'dan yana koyan Türkiye, girdiği ikili ve çok yönlü ilişkilerle bağımsızlığını yitiriyor siyasi, ekonomi ve kültürel

olarak başta Amerika olmak üzere kapitalist 'Hür Dünya'nın egemenliği altına giriyordu. Bu durum Cumhuriyet Devrimlerinin ve yeni hedeflerin geriye dönük restorasyonunu da hızlandırıyordu.

Cumhuriyet ve ulusal egemenlik kültürünün temel taşlarından olan Köy Enstitüleri'nin ve Halkevlerinin kapatılması, demir yolu çalışmalarının yavaşlatılması, sanayileşmenin durdurulması, madenlerin yağmalanması bu sürecin en belirgin göstergeleriydi. Batılı müttefikler tarafından dayatılan Türkiye 'Hür Dünya'nın meyve sebze bahçesi ve tahıl ambarı olmalı düşüncesi benimsenip, uygulamaya konuyordu.

1946 yılından itibaren hızlanan dinin yeniden siyasallaştırılması yönündeki politik tavır. Cumhuriyet düşmanı gerici çevreleri harekete geçiriyor, yeniden eski ayrıcalıklı sınıflar üstü sınıf olma özlemleri iştahlarını kabartıyordu. 1950'li yıllar Demokrat Parti iktidarının din baronlarına şirin gözükme sevdaları aportta bekleyen hilafet artıklarını cesaretlendiriyordu.

27 Mayıs ve sonrasında yapılan özgürlükçü Anayasa bu süreci geçici olarak durdursa da, uzun ve kalıcı bir çözüm üretilemiyor, geriye gidiş engellenemiyordu.

Kore Savaşı ile ısınan Dünya, bu savaşın durmasıyla yerini acımasız bir örtülü savaşa bırakıyordu. Dünya'ya egemen olmak için artık her yol mubahtı.

Amerika, yayılmacılıkla suçladığı Sovyetler Birliği'nin Akdenize inmesini istemiyor, bunun dünyayı felakete sürükleyeceğini savunuyordu. Beyaz Saray ve Pentegon'daki danışmanlar Sovyetleri kendi topraklarına hapsetmenin yolunu bulmuşlardı. Batıda Yunanistan'la başlayan, İtalya, Fransa, Almanya, Finlandiya, Danimarka vb. ekonomisi güçlü ülkelerle bir zincir oluştururken, Doğu'da ise Türkiye ile başlayan, İran, Afganistan, Pakistan'la biten bir başka zincir kuruyordu. Batı ülkeleri güçlü ekonomileri ve NATO ile çok sağlıklı bir zincirdi. Ancak. geri kalmış Doğu ülkeleri için aynı şey söylenemezdi. Zira bu ülkelerde ulusal gelir çok düşük, hızla büyüyen nüfusla beraber işsizlik oranı da dünya standartlarının çok üstündeydi. Gelir dağılımı açısından da bozuk olan bu ülkelerde, doğal olarak sınıflar arası uçurum da çok büyüktü. Bu durum provokasyonlarla maniple edildiğinde iç savaşlara yol açabilirdi. Kore ve Vietnam'da yaşanan bölünmeler bu ülkelerde de yaşana bilirdi. Öyleyse ne yapmalı sorusuna yanıt yine Amerikalı uzmanlardan geldi. Bölge ülkeleri açısından en büyük ve en kuvvetli yapıştırıcı 'din' faktörüydü. Aydınlanma ya da diğer bir deyimle sanayi devrimini tamamlayamamış olan bu ülkelerde sınıfsal

anlamda örgütlenme bilinci gelişmemiş halkın tek sığınağı ve dayanağı din olgusuydu. Ve projenin adı kondu: 'Yeşil Kuşak'!

Dini motiflerin ön plana çıkartılacağı bu ülkelerde, sürekli komünizm tehlikesi işlenecek ve batı bağlamında ve onun güdümünde yapay bir milliyetçilik anlayışı geliştirilecek, istihbarat servislerinin kontrolünde sivil toplum kuruluşları ve buralardan seçilecek kullanışa elverişli kişilerden de sivil milis güçleri ve oluşturulacaktı. Bu duyguları pekiştirmek için bölge ülkelerinin toplumsal yapıları dini, etnik ve siyasi olarak analiz edildi. Korku oluşturulan duyarlılığı diri tutacak faktörlerin başında geliyordu. Korkuyu beslemek içinse küçük kıvılcımlar ve denetlenebilir iç karışıklıklar çıkartılacak, sansasyonel hedefler seçilecekti. Öyle de oldu...

60 İhtilali istenen sonucu vermemişti. 1965 yılında yapılan Genel Seçimleri Adalet Partisi oyların % 53'ünü alarak kazanıyordu. Türkiye Cumhuriyeti'nin yeni Başbakanı, çiçeği burnunda siyasetçi, Süleyman Demirel'di. Siyasete olan ilgisi birden bire gelişen Demirel, 1964'te Adalet Partisi'ne önce üye, sonrada kısa sürede Genel Başkan oluyordu. Daha siyasal arenada birinci yılı olmasına rağmen Başbakanlık koltuğuna oturuyor, genç yaşta elde ettiği bu başarıyı yıllarca koruyor ve gelecek 40 yıla mührünü vuruyordu. Öyle bir mühürdü ki bu hükmünü hala koruyor...

1965 yılında iktidara gelen AP Hükümeti, Genel Başkanı Demirel'in ağzından uygulanacak programını açıklıyordu, 'Yabancı sermaye desteklenecek, özel sermayeye yardım edilecek ve geliştirilecek, özellikle ABD ile yardım anlaşmaları yapılacak ve rejim komünizme karşı korunacaktı.

1967 yılında kabine değişikliği yapan Süleyman Demirel başkanlığındaki hükümet başka işlerde yapıyordu. 17 Mayıs'ta İmam Hatip Lisesi mezunlarına üniversiteye girme hakkı veriliyor, 20 Ağustos'ta ise Demirel tarafından tekbir sesleri arasında, İzmir'de İslam Enstitüsünün temeli atılıyordu.

1967 yılında Demirel tarafından yapılan bazı atamalar da ilginçti. Gelecek dönemlerde adlarından sıkça söz ettirecek siyasilerin isimleri ilk kez bu dönem gündeme çıkıyordu. Turgut Özal Devlet Planlama Teşkilatı'nın, kardeşi Korkut Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın başına getirilirken, Necmettin Erbakan'sa Odalar Birliği Genel Sekreterliği'ne getiriliyordu.

Bu üç ismin mühendis olmalarının yanı sıra çok daha önemli bir ortak yanları vardı, her üçü de Nakşibendi Tarikatı üyesiydi. Ve her üçü de Şeyh M. Zahit Kotku'dan feyz alıyorlardı.

Erbakan'la Demirel'in tanışıklığı İTÜ'de Mühendislik Fakültesi'nde öğrenci oldukları döneme dayanıyordu. Erbakan, Şeyhi M. Zait Kotku Efendi Hazretlerini bu yıllarda tanımıştı.

Bilindiği gibi Erbakan, Özal kardeşlerden daha önce siyaset arenasına çıkıyor ve içlerindeki en dirençli politikacı da o oluyordu.

Erbakan 1967'de önce Nakşibendi Şeyhi M. Zait Kotku'dan sonra da Büyük Doğu'nun mimarı Necip Fazıl Kısakürek'ten siyasette atılma için destur istiyor, icazet alıyordu. Artık önü açılmış, aradığı desteği sağlamıştı. İşte o gün din baronlarının uzun yürüyüşünün başladığı gün olmuş, din tüccarları aracılığıyla Arap Milliyetçiliği de söylem olarak siyasal arenaya çıkmıştı. Bu görüş kendisini bazen 'Milli Görüş', bazen 'Milli Şuur', bazen de 'Adil Düzen' olarak tanımlayacaktı.

Odalar Birliği'nden olaylı bir biçimde kovulan Erbakan, milletvekili olmayı kafasına koyuyordu. Bu ilk girişiminin hikayesini kısaca Turan Dilligil'den aktaralım:

"İçişleri Bakanı'nın Özel Kalem Müdürü, bakan'a misafirlerinin geldiğini bildirdi. Bakan Dr. Faruk Sükan konuklarını içeriye buyur etti. Isparta Senatörü Dr. Mustafa Gülcügil, İstanbul Milletvekili Dr. Sadettin Bilgiç, Demirel kardeşlerin en küçüğü Hacı Ali Demirel ile mahcup tavırlı, ürkek bakışlı bir yabancı içeriye girip yerlerini aldılar. Söze Dr. Gülcügil başladı. Elindeki adaylık başvuru formunu İçişleri Bakanı'na uzatıp işleme koymasını söyledi. Sükan önce başvuru formuna sonra da o süklüm püklüm oturan adama baktı ve hemen tanıdı. Bu, Tahsin Demiray'ın yayınevinde, Yassıada kararları henüz açıklanmadan peşinen hüküm verip, Demokrat Partililere ve Menderes'e ağız dolusu küfreden adamdı..."

2 haziran 1968 Pazar günü yapılacak olan Senato kısmi, Belediye İl Genel Meclisi, muhtar ve boş olan milletvekillikleri seçimiydi. Erbakan Konya kontenjanına Adalet Partisi listesinden girmek istiyordu.

Dr. Faruk Sükan, başvuru formu tarihinin yasal süreyi geçtiğini öne sürerek ricayı geri çeviriyor ve böylece de Erbakan'ın hevesi kursağında kalıyordu.

Erbakan değişik bir adamdı, yılmayan sabırlı bir yapıya sahipti. Ekim 1969'da yapılacak olan Genel Seçimlerde aday olmak için tekrar AP'ye başvuruyor, bu defa da veto yiyordu.

Adalet Partisi'nden ret yanıtı alan Erbakan'ın imdadına Konyalı tüccarlar yetişiyor, kendisine bağımsız adaylık teklif ediyorlardı. "Ben zaten AP' nin beni kabul etmeyeceğini biliyordum. Onları bir denedim" diyerek bağımsız adaylığını ilan ediyordu. Bu arada Erbakan'la ilgili iddialar

kulaktan kulağa yayılıyordu. Kendisini Amerikan Suud ortaklı petrol şirketi ve dünyaya şeriat düzenini yaymak için kurulan Aramco'nun desteklediği söyleniyordu. Ve Erbakan o seçimlerde Konya bağımsız milletvekili olarak Meclis'e giriyordu.

Erbakan, daha sonra Nakşibendi Şeyhi M. Zahit Kotku'nun himayesinde oluşturulan Milli Nizam Partisi'nin kurucuları arasında yer alıyor,bu parti kapatıldıktan sonra Milli Selamet Partisi'ne, Milli Selamet Partisi'de kapatıldıktan sonra Refah Partisi'ne katılıyor, ancak aynı akıbet Refah Partisi'nin başına gelip, kendisi de yasaklı duruma düşünce yeni kurulan Fazilet Partisi'ni perde gerisinden yönetiyordu.

17 Aralık 1997 tarihinde kurulan Fazilet Partisinin başkanlığına emanetçi olarak Erbakan'ın avukatı ve 1995 seçimlerinde RP'den Ankara adayı olan İsmail Alptekin getiriliyordu.

14 Mayıs 1998 tarihinde emanet, Erbakan'ın 30 yıllık dava arkadaşı, Şeriatçı Recai Kutan'a geçiyordu. Recai Kutan Erbakan tarafından Cihad Televizyonu olarak lanse edilen kanal 7' nin sahibi olarak biliniyordu.

Erbakan ve çevresinin bugün bile her konuşmalarında, "Üstadımız" dedikleri Necip Fazıl; içinde Recai Kutan'ında bulunduğu bir grup için şunları aktarıyordu:

"...Çok geç ama... çok geç olmakla beraber MSP'nin, yalancılığını ettiği mukaddes davayı doğruculuğa çevirici bir istihaleye erdirmek mümkündür. Bunun tek formülü, Hoca'nın balmumundan yaranıyla beraber DDT'den geçirilmesi ve parti kayıtlarına kadar isim ve cisimlerinin göze görünmez hale getirilmesidir...

*Erbakan yaranı gurubundan ilk hatırıma gelenler altı kişidir. Oğuzhan Asiltürk, **RECAİ KUTAN,** Fehmi Cumalıoğlu, Süleyman Arif Emre, Şevket Kazan.*

Bunlarca Erbakan güneşe zift dese, güneş zifttir"

1. BÖLÜM

ERBAKAN'IN CEMAZİYYEL EVVELİ

- Katranı Kaynatsan Olur mu Şeker
- Erbakan'ın Babası
- Necmettin Doğuyor
- En Sevdiği Yemek
- Tarikatçılığı ve Almanya Günleri
- Askerliği ve Amerikalılarla İlk Tanışması
- Gümüş Motor Serüveni
- Erbakan'ı Siyasete Sulandıran Şartlar ve Evliliği
- Turkey İn My Time
- Deyyus ve Kurtarıcı
- Vampirler Kan Kokusu Aldı Bir Kere
- Ve Nermin
- Erbakan Odalar Birliğinden Kovuluyor
- Erbakan Siyaset Meydanında
- Erbakan Ne İstiyordu?
- Onların Gerçek Yüzü

Katranı Kaynatsan Olur mu Şeker?

Erbakan'ın dedeleri; baba tarafından Adana'nın "Kozanoğulları", ana tarafından ise "Öküzoğulları" ve "Kaptanoğulları" unvanlarıyla ile biliniyor.

Nereden geldiği ve ne oldukları konusunda pek bilgi bulunmayan Kozanoğulları, Sis Bölgesi'ni vatan seçip yerleşmişler.

Kozanoğulları'nın bilinen ilk ataları; "Hacı" ve "Topal Ağa" kardeşlerdi; Topal Ağa'nın oğlu Yusuf, Sis Kasabası'ndaki Divanoğulları Kethüdalığı'nı yıkarak bölgeyi egemenliği altına almış ve yöreye "Kozan" adını vermişti. Süreç içinde "Yeğen" adını alan topluluk, Kozan'ı, Doğu ve Batı diye ikiye ayırmayı çıkarlarına uygun bulmuşlar.

Batı Kozan Ağası Çadırcı Mehmet, bölgeyi işgalden kurtarmak için gelen Osmanlı Paşası Kıbrıslı Mehmet yönetimindeki kuvvetleri bozguna uğratmış ancak, 1865'de Derviş ve Cevdet Paşa komutasındaki Fırka-i İslahiye karşısında Kozanoğulları mağlup olmuş ve liderleri Yusuf Ağa da hayatını kaybetmişti.

Bu mağlubiyetten sonra Kozanoğulları Konya, Sivas ve Kayseri yörelerine dağılıyorlar, daha sonra ise Osmanlı Devleti, Kozanoğulları'nı önce İstanbul'a, sonra da Rumeli'ye sürüyordu.

Erbakan'ın ana tarafından gelen; Kaptanoğulları, unvanı, Sinop'la Karadeniz'in Rus limanları arasında sefer yapan gemileri işletmelerinden gelirken; Öküzoğulları unvanıysa, devrin padişahına bir sefer öncesi, öküz derisine doldurulmuş altınları taşımalarından ileri geldiği söylenmektedir.

Erbakan, dedelerini böyle açıklıyordu açıklamasına ancak, bu noktada dikkati çeken konulardan biri; "Öküzoğulluğu" lakabını almalarına sebep olan, öküz derisi içinde altın taşıma olayından kendilerine ne kadar altın kaldığını belirtemeyişleridir. Çünkü, 148 kilo altının kaynağı(!) açıklanırken, Öküzoğulluğundan gelen bir gram dahi altından bahsedilmemektedir.

Erbakan'ın Babası

Erzurum İstinkaf Mahkemesi, Müdde-i Umumisi Mehmet Sabri Efendi, kendi halinde, görevine bağlı, içine kapanık, biraz da yakışıklı bir ceza reisiydi.

Mehmet Sabri Efendi, çöpçatanlığı hastalık haline getirenlere dert oluyordu. Aile ziyaretlerinde, dost toplantılarında söz Mehmet Sabri Efendi'den açıldığında, akıllardan evlenme çağına gelmiş tüm kızlar sıralanıp içlerinden birinin uygun görülmesi adeta gelenek haline geliyordu...

Çöpçatanlar, en sonunda muratlarına eriyorlardı. Korukçuların kızı

Sabire Hanım'ı Mehmet Sabri Efendi'ye münasip görüyorlardı.

Söz kesilmesi, nişan ve nikah derken Mehmet Sabri Efendi ile Sabire Hanım dünya evine giriyorlardı.

İlk çocukları Nizamettin bir yıl sonra dünyaya gelirken, onu Selahattin takip ediyordu. Mehmet Beyin, Sabire Hanım ve ilk oğulları ile yaşadığı mutluluğa, I. Dünya Savaşı'nın gölgesi düşüyordu. Osmanlı ordularının değişik cephelerde yenilgi haberleri Erzurum'a ulaşırken, Mehmet Sabri Efendi, Rusların günün birinde Erzurum'a da saldırabileceklerini düşüncesini dile getiriyor, çok geçmeden de Rus orduları Doğu Anadolu'yu işgale başlıyordu.

Mehmet Sabri Efendi, Erzurum'u terk edenlerin arasına, at arabası, kağnı, eşek, ne buldularsa, ailesiyle katılırken, yolculuğun zorluğuna ve güçlüğüne dayanamayan Sabire Hanım hastalanıp yatağa düşüyor, geride iki yetim bırakarak ahrete göç ediyordu.

Necmettin Doğuyor

Mehmet Sabri Efendi, yerleştiği Sinop'ta, *"ölenle ölünmez"* kuralı gereği, genç bir kızla evleniyordu.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilanının üçüncü yılı olan 29 Ekim 1926 tarihinde Sinop'ta cıscıbıl koca kafası ve yusyuvarlak yüzüyle Necmettin dünyamıza teşrif ediyordu.

Sayın Erbakan ile ilgili tarihi bir yanlışlığı düzeltip, hakkını kendisine teslim edelim. ***"Kocakafa"*** unvanı aslında Erbakan'a aittir. T. Özal, uyanıklık yaparak bu unvanı dayı oğlusu Yetim Hüsnü'ye vermiştir. Yağma yok ***"Sezar'ın hakkı Sezar'a"***... Yine bir karışıklık olmasın diye Sayın Erbakan'ın diğer unvanlarını da belirtelim: ***"Yarım Dünya"*** ve ***"Toy"***.

Kendisini "haşa" peygamber gibi gösteren ve o şekilde propagandasını yaptıran, hatta Şevki'ye Antwerpen'de, rüyasında Hz. Muhammed (SAV) ile görüştüğünü söyleten Hoca Necmettin'in doğumu kerameti olmayan sıradan bir doğumdu. Bir zamanlar MSP'de dava arkadaşı olan Korkut'un torunu gibi ana rahmine Arabistan'da düşmediği için de, sünnetli olarak doğamadı. Kaldı ki, Araplar ana rahmine zorunlu olarak Arabistan'da düştükleri halde, tarih kayıtlarında bugüne kadar, sünnetli doğan tek bir Arap yok.

Hoca Necmettin'in çocukluğu Sinop, Kayseri ve Trabzon'da geçmiş. İlkokulu Kayseri Cumhuriyet İlkokulu'nda okuyan Necmettin, orta öğrenimini de İstanbul Erkek Lisesi'nde tamamlayarak, 1943 yılında mezun olmuş, aynı yıl İTÜ'nin sınavlarını kazanarak, üniversite öğrenimine ikinci sınıftan başlamıştı.

En Sevdiği Yemek

1942 yılında, baba Mehmet Sabri Erbakan, Tıp doktoru çıkan, büyük oğlu Nizamettin'i evlendirdikten sonra vefat etmişti. Dört çocukla bir başına kalan Kamer Hanım, eşinin emekli maaşı ile saçlarını süpürge yaparak çocuklarını okutuyordu. Ahh!.. Öküz derisi için deki altınlardan biraz olsaydı!..

Erbakan, yemeklerden tavuklu pilavı, taze fasulyeyi ve domates salatasını, meyvelerden ise armudu çok seviyor, armudun iyisini bulmak için çarşı pazar gezmekten geri kalmıyordu.

Müziklerden en çok Mehter Müziği'nden hoşlandığını söyleyen Erbakan, hayvanlardan ise en çok eşeği seviyor. Tanım yerinde ise bu hayvanlara adeta hayran. Bu hayranlığını, bu sevgisini bugün bile gizleyemez.

Bu konuya **"Refah'ın Gerçek Yüzü"** adlı kitabımda değinmiştim. Hürriyet, Günaydın ve Cumhuriyet gazeteleri de kitabımdan alıntılar yaparak Erbakan'ın eşek sevgisini işlemişlerdi. Şimdi 1 Nisan 1996 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde konu ile ilgili yazıya bakalım:

"Erbakan: En iyi yol mühendisi merkeptir"

Ergün Poyraz'ın yazdığı ve yakında piyasaya çıkacak olan "Refah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitapta, Erbakan'ın merkeplere ilişkin ilginç bir teorisi yer alıyor. Erbakan, 1993 yılında Elbistan'dayken, bir yolun eğimini beğenmeyince, yanındakilere şunları söylüyor:

"Bu yolların ilk mühendisleri merkeplerdi. Çünkü merkepler yüzde dörtten daha dik yokuşa tırmanmayacak şekilde bir yol takip ederler. Onların ayak izlerini takip ederek, yollar tespit edilir. Ama bu yolun projesini çizenler merkepleri takip etmemiş"

Hürriyet Gazetesi'nin birinci sayfasında, Oğuzhan Şahin imzası ile çıkan haberin 23.sayfadaki devamı şu şekilde gelişiyordu:

"Ergün Poyraz'ın kaleme aldığı ve yakında piyasaya çıkacak "Refah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitapta, son zamanlarda siyasi rakiplerini hayvanlara benzetmeye başlayan Necmeddin Erbakan'ın merkeplere ilişkin ilginç bir kuramına yer veriliyor..."

DSP lideri Bülent Ecevit'i "deveye", Başbakan Mesut Yılmaz ile DYP lideri Tansu Çiller'i, "Rantiyecilerin arabasına koşulmuş atlara" benzeten Erbakan, 1993 yılında Elbistan'da bulunduğu sırada merkepleri "yolların ilk mühendisleri" olarak niteliyor.

Erbakan'ın siyaset sahnesine çıkışı ile 21 Aralık 1995 seçimleri sonrasına kadar geçen süreci anlatan kitapta, 12 Eylül'den sonra

yargılanan MSP yöneticilerinin şu ilginç sözlerine de yer veriliyor:

"Biz MSP olarak laikliği benimsemiş, demokrasiye inanmış, Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı bir partiyiz"

İlginç benzetmeleri ile tanınan Erbakan, herkesin 'cihat ordusuna asker olacağını' belirterek, "Olmayanlar patates dinindendir" demek suretiyle kendi literatürüne ilginç bir deyim daha kazandırıyor."

Erbakan'ın bu merkep teorisi ertesi gün Milli Gazete'de okurlarına duyuruluyordu.

Gazetenin Başyazarı Sadık Albayrak durur mu? O da eşek muhabbetine ***"Erkeğin iyisi eşeğinden kadının iyisi döşeğinden belli olur"*** sözleriyle katılıyordu.

Kadının iyisini nasıl seçtiler bilemiyoruz ama erkeğin iyisini nasıl seçtikleri çok açık!..

Tarikatçılığı Ve Almanya Günleri

Erbakan'ın üniversite yıllarındaki arkadaşlarından biri Turgut Özal'dı. Aynı yıllar da Süleyman Demirel de İTÜ'de kendi halinde bir öğrencidir. Bu üçlü arasında bir kıyaslama yapılırsa en başarılıları Necmettin'di.

Erbakan, bürokrat çocuğu havasıyla, köylü çocuğu Süleyman'ı hor görüyor, "O kopya çekerek sınıf geçerdi." diye arkasından konuşuyordu.

1948 yılında, İTÜ Makine Mühendisliği Bölümü'nden mezun olan Erbakan, aynı yıl bu bölümün motorlar kürsüsünde asistan olarak göreve başlıyordu.

Erbakan'ın bu yıllarda en samimi arkadaşlarından biri de, kız kardeşi Atıfet ile evlenen Osman Çataklı idi. (Osman Çataklı, Fatih Caminin karşısındaki üç katlı evini kandırdıkları gençlere tahsis ediyor, bu gençleri her türlü kötü emelleri için kullanıyordu. Kullanılan gençlerden biri de Nebi Sevin'di. Bu genç, 'Kara Ses' olarak bilinen Cemalettin Kaplan için, Erbakan'ın kuklası olduğunu açık açık söylüyordu. Cemalettin Kaplan'ın destekçilerinin de AMGT eski Genel Başkanı Hasan Damar ve Şimdi ki Genel Başkanı Osman. Yumakoğulları olduğunu belirtiyordu. Hasan Damar, 1980'in 12 Eylül'ün de 163. maddeden hüküm giyiyor ve Erbakan'ın Almanya'daki finans kaynaklarından biri olduğu biliniyordu. 27 Mart 1994 seçimleri öncesinde tüm yurtta propaganda çalışmalarına katılıyor, bu davanın tek liderinin Necmeddin Erbakan olduğunu söyleyerek ona karşı çıkanın karşısında olacağını vurguluyordu. (Osman Yumakoğulları, eski RP, şimdi FP İstanbul Milletvekilidir)

Erbakan'ın bir diğer arkadaşı ise Nurcu'ların önde gelen isimlerinden Süleyman Karagülle idi.

Karagülle, asistanlığı sırasında Fatih Halıcılar Caddesinde oturuyor, ikindi ve akşam namazlarını Zeyrek'teki Mescidde kılıyordu. Mehmet Zahit Kotku'nun liderliğini yaptığı Nakşibendi tarikatına bağlı idi. O zamanki en yakın dostu ise Yahya Oğuz'du. Yahya Oğuz'a göre Erbakan, "Kim rabbini hatırlar" sözünün canlı bir örneğiydi. Bütün meseleleri Kur'an, sünnet, icma, kıyas (Şeriat) tünelinden bakarak çözmeye çalışırdı.

Yahya Oğuz, Erbakan'ın hocalığı konusunda ise şunları söylüyordu:

"Mehmet Zahit Kotku ve diğer hocaları hep diz üstü oturarak dinlediği için, 1952 yılında Bolvadinli Yörükzade Ahmet Efendi hazretlerince kendisine hocalık unvanı verilmiştir."

Erbakan, bu hocalığı 12 Eylül mahkemelerinde yargılanırken kabul etmiyor ve **"Ben hoca falan değilim, hocalıkla hiç bir ilişkim yoktur, Arapça da bilmem Arapça da konuşamam"** diyor ve ekliyordu: **"Ben, laik, demokrat ve aynı zamanda Atatürk ilke ve inkılaplarına inanmış biriyim."**

1948-51 yılları arasında yeterlilik tezini hazırladı. Çok başarılı bulundu. Üniversite tarafından 1951 yılında Aechen Teknik Üniversitesi'nde araştırmalar yapması için Almanya'ya gönderildi.

Erbakan, 1954 yılında askere gitti. Gerçi buna askere gitmek denemez. Çünkü, milyonda bir olacak şans(!) yüzüne gülmüş, İstanbul'da ikamet ettiği halde aynı yerde askerlik görevine başlamıştı.

Askerliği Ve Amerikalılarla ilk tanışması

Necmettin Erbakan ilk görev yeri olan Kağıthane'den, Halıcıoğlu'ndaki İstihkam Bölümü'ne gelmişti. O günleri Erbakan şöyle anlatıyordu:

"Biz 1954-55 yıllarında Halıcıoğlu'nda Yedek Subay olarak askerliğimizi yapıyorduk. Doçent olarak geldiğimiz için Komutanımız Şeref Özdilek Paşa, bize çok itibar gösterir, kıymet verirdi. 4. kademede görev yapıyor idik. Bir gün bir Amerikalı Generalin bizi görmek istediğini söyledi komutanımız. Adam geldi; çevreyi şöyle bir inceledikten sonra:

"Bizden torna ve freze tezgahı isteyen kimseyi görmek tanımak istiyorum" dedi. Komutanımız bizi işaret edince de: "Bu güne kadar Türk ordusu için bizden hep kürek sapı, kazma, gizleme ağı gibi şeyler istenirdi. Siz ise torna freze tezgahı istemişsiniz. Bu cesareti nereden aldınız?" diye adeta bizi sorgular bir havada konuşmaya başladı.

Biz de hemen elimizin altında bulunan Amerikan Ordusu Talimatnamesi kitabının ilgili bölümünü açtık ve kendisine:

"Bakınız Amerikan ordusunun 4. kademesinde torna ve freze tezgahları Bizim ordumuzda bunlar niçin olmasın?"

Elbette olması lazım bunun için istedik diye karşılık verdik. Bunun üzerine adam söyleyecek fazla bir şey bulamadı yanımızdan ayrıldı" diyerek, Amerikalıların gözünde asi olduğunu vurguluyordu. Erbakan'ın, bu sözlerine bir asker arkadaşı şöyle yanıt veriyordu:

"Amerikalılarla dil bilgisi için çok iyi ahbaplıklar kurmuştu. Onlara; bol espri yapıyordu."

Erbakan, 1955 yılı Ekim ayında askerliğini bitirip, ordudan ilk teskeresini aldı.

Gümüş Motor Serüveni

Erbakan'ı, Erbakan yapan insanların en önemlilerinden biri, hiç şüphesiz Necip Fazıl'dır. Birbirlerine ters düştükten sonra Necip Fazıl, Erbakan ile ilgili bir çok açıklama yapmıştı. En çok üzerinde durduğu **'Gümüş Motor'** du. "Ah Gümüş Motor Dosyası" diyordu ama davaya zarar verir gerekçesi ile açıklayamıyordu. O halde 'Gümüş Motor Dosyası'nı biz açıklayalım:

"DP zamanında sanayi işletmelerinin artması teşvik edildi. Özellikle 1955-59 yılları arasında 784 yeni işletme kuruldu. Bunlardan biri de Erbakan'ın Genel Müdürlüğü'nü yaptığı Gümüş Motor'du.

1 Temmuz 1956 yılında Gümüş Motor Fabrikası'nın temeli atılıyor. Yüzden fazla olmamak şartı ile çoğunluğunu Nakşibendi Şeyhi M. Zahit Kotku'nun müritlerinden oluşan 200 kişinin hissedar olduğu, 6 milyon sermayeli Gümüş Motor Fabrikasına, Hükümet'te 1 milyon 300 bin dolarlık yardımda bulunuyordu. 1958 yılında Şeker Şirketi de 750 bin TL ile Gümüş Motor'a katkı sağlıyordu. Bu kadar sermayeyle, tam yetkiye ve her türlü kolaylığa rağmen Genel Müdür Erbakan'ın Gümüş Motor'u gelişmiyor, istenilen ve amaçlanan verim seviyesine ulaşamıyordu.

Sonuçta hisse senetlerinin değeri giderek düşüyordu. Senetlerin yüzde 51'ini eline geçiren Şeker Şirketi, Erbakan'ın yetkilerini kısıyor, Nurullah Gezgin'i yönetim kurulu başkanlığına getiriliyordu. Bu durumu "işgal" olarak niteleyen Erbakan'ın bütün keyfi kaçıyordu. Nurullah Gezgin bir odaya yerleşip gelişen olayları izlemeye başlıyordu.

Fabrika'nın hiç bir yazılı kaydı yoktu. Genel Müdürlük Konya Şeker Fabrikası'ndan iki uzman getirtiyor. Muvakkar Özararat ve Faruk Onat adındaki bu hesap uzmanları gece gündüz çalışarak, Gümüş Motor'un yazışmalarında ilginç belgeler buluyorlardı.

"Sizden aldığım motor arızalandı. Göndersem tamir edebilir misiniz?" diye bir mektup göndermişti müşterinin biri ve cevabı Umum Müdür Erbakan vermişti:

"Bismillallahirrahmanirrahim,

Hayırlı, uğurlu, bereketli mahsuller diler, göndereceğiniz motoru bilabedel (ücretsiz) tamir edeceğimizi bildiririz. Allaha emanet olunuz."

Motoru gönderen müşteriden iki ay sonra bir mektup daha gelir:

"Aman acele motorumu gönderin mahsul yanıyor."

Aynı şahıs bir ay sonra üçüncü mektubu gönderir:

"Motorumu muhakkak gönderin, ben tamirden falan vazgeçtim."

Şeker Şirketi yetkilileri köylünün motorunu iade etmek için araştırma yaparlar. Ambar görevlisinin ifadesi alınır. Ambar memuru:

"Efendim, motoru tamir ettik. Bir güzel de boyadık ancak, Necmettin Bey o motoru sattı."

Evet Necmettin Bey'in paraya gereksinimi olmuş, o da büyük bir sorumsuzlukla köylünün motorunu satarak ihtiyaçlarını karşılamış, köylünün ürünüde tarlasında yanmıştı.

Daha sonra yapılan incelemelerde yapılan motorların projede gösterilenler değil, en ilkel motorlar olduğu anlaşıldı. Ve 1956 yılından 1963 yılına kadar sadece yetmiş adet demode, Slavya tipi, su soğutmalı, ilkel kafadan kızmalı motor yapılabilmişti. Gerçi 70 Sılav Motoru yerine 700 adet dev motor yapılsa, fabrika o yönetimle yine batardı.

Bir yönetim kurulu üyesi olaya söyle açıklık getiriyordu:

"Konya'lı bir uyanık İsmail Kaymak, sütten krema çıkarma makinası yapmayı kafasına koymuştu. Akıllı İsmail Kaymak bu işin altından Gümüş Motor'un kalkamayacağını bildiği halde Umum Müdür Erbakan'dan randevu alır. Kısa bir görüşmeden sonra anlaşırlar. İsmail Kaymak Konya'ya döner. Parasının bulunduğu bankanın müdüründen Gümüş Motor'a hemen 250 bin lira ödenmesini ister. Banka müdürünün:

"Aman İsmail Bey ne yapıyorsunuz? Gümüş Motor batıyor!" *uyarısına:* ***"Olsun siz gönderin"*** *cevabını verir.* Gümüş Motor'dan iki görevli Konya'ya gelip, İsmail Kaymak'ı bulurlar.

"İsmail Bey, özür dileriz. Sizin siparişlerinizi istediğiniz zaman yapamayacağız."

İsmail Kaymak avukatlarını çağırarak, Umum Müdür Necmettin Erbakan ile yaptıkları anlaşmayı gösterir:

"Mukaveledeki şu maddeyi görüyorsunuz, bunun manası şudur: "Sipariş zamanında teslim edilmediği takdirde, bu süreden sonra geçen her gün için, iki bin lira tazminat ödemeleri gerekir ve bu bir yılda 700 bin lira eder beyler!.."

Bir diğer olayda dikiş makineleri; demir döküm aksamı siparişini İstanbullu Tüccar İsmail Engin'den alınmıştı. Döküm yapıldı. Fakat milimetrik deliklerin çoğu yanlış açıldı. Bu olay sonunda fabrika bu firmaya mahkeme kararı ile 500 bin lira tazminat ödedi.

Hükümet, Gümüş Motor'un gelişmesi için fabrika faaliyete geçtikten sonra 15 beygire kadar motorların ithalini yasaklamıştı. İthalat durdurulunca Gümüş Motor'un ihtiyacı karşılayamaması dizel motor sıkıntısı yarattı. Bu sıkıntı üreticiyi benzinle çalışan motorlara yöneltti.

Bu arada ortaya atılan bir iddia, herkeste şok etkisi yapıyordu.

Gümüş Motor Umum Müdürü Necmettin Erbakan, Alman Hartz Firması ile Adapazarı'ndaki Tur-İş Firması arasında arabuluculuk yapmıştı. Tur-İş Firması Alman Hartz Firması'nın dizel motorlarını, benzinli motorlar diye ithal etmişti. Bu işten Umum Müdür ve Tur-İş, Firması'nın binlerce mark kazandığı iddia ediliyordu.

Gümüş Motor kurulduğu günden beri Maliye'ye borcunu ödememişti. Ayrıca işçilerden kesilen primlerde Sosyal Sigortalar'a yatırılmadığı gibi elektrik borcu da ödenmemişti. Borç miktarı fabrika sermayesini katlamış 9 milyon lira olmuştu. İşçiler arasında 7-8 aydan beri maaş alamayanlar vardı.

Şeker Şirketi yetkililerinin incelemeleri sırasında Almanya'dan Hartz Firmasından gelen mektup zarfının üzerinde yazı dikkatlerini çekmişti:

"Necmettin Erbakan,Gümüş Motor Sanayi,

Yeni firmanız Gümüş Motor Sanayi adına istediğiniz siparişler yola çıkarılmıştır."

Durum anlaşılmıştı. "Umum Müdür kendi adına bir 'Gümüş Motor Sanayi' kurmuştu. Olay mahkemeye intikal ettirildi. "Gümüş Motor Sanayi" kapatıldı.

Şeker Şirketi yetkilileri incelemeleri sırasında Devlet Planlama Teşkilatı'ndan gelen, kapasitenin bildirilmesi yolundaki yazıya verilen cevabı görünce bir şok daha geçirdiler. Devlet Planlama Teşkilatı'na verilen cevapta; Gümüş Motorun yıllık imalat kapasitesinin 10 bin olduğu bildirilmişti.

Yetkililer bu yazıyı gönderen muhasebeciye neden böyle beyanat verdiğini sordular.

Muhasebeci soruyu:

"Efendim Necmettin Bey 10 bin yazmamızı istedi. Biz de kendisine 'ama efendim, biz bugüne kadar ancak 70 motor imal ettik!' dedim.

O da bize 'olsun hedefimiz; 10 bin motor yapmak değil mi?' diye

cevap verdi. Biz de bunun üzerine 10 bin yazdık" diye yanıtlıyordu.

Bu gelişmelerden sonra Umum Müdür Necmettin Erbakan'ın acilen istifası istendi.

Gümüş Motor'u batmaktan son anda yine Devlet kurtardı. Ancak kamuoyundaki kötü izlerini silebilmek için, adını değiştirip "Pancar Motor" koydular.

Erbakan mal varlığı konusunda açıklama yaparken, 148 kilo altınının birikim serüveninde "Gümüş Motor" payını şöyle anlatıyordu:,

"7,5 yıl Gümüş Motor'da Genel Müdürlük yaptım. 200 bin lira tasarruf yaptım. 13.5 kilo altın aldım. Para vermeden edindiğim 250 bin liralık kurucu hissemi de 200 bine devredip 14,5 kilo altın aldım."

Gümüş Motor, batmanın eşiğine gelirken, Umum Müdür Erbakan, fabrika sayesinde kilolarca altın biriktiriyordu.

Erbakan'ı Siyasete Sulandıran Şartlar Ve Evliliği

Dinin toplumdaki yeri 1948'lerde 'siyasilerce' birden hatırlanır hale gelmiş, o gün ki iktidarın da seçim yatırımı amacıyla dizginleri iyice elden bırakınası sonucunda din siyaset malzemesi olmaya başlanmıştı.

Mayıs 1948'de 'Sebilürreşat' adlı İslami bir dergi yayınlanmaya başlandı. Eşref Edip imzalı başyazı **"Allah'ın inayetiyle, Sebilürreşat'a başlıyoruz"** diye başlıyor:

"Sebilürreşat kapanalı tam 22 sene oldu. Dine karşı o günden beri başlayan baskı hareketi zaman oldu ki, en şiddetli dereceyi buldu. Bütün din müesseselerinin kapılarına zincirler vuruldu. Bütün mekteplerden din dersleri kaldırıldı. Bütün halka evlerinde din kitaplarının okunması men edildi. İntikam ateşi ile ruhları yanan, gözleri kıpkızıl bir hale gelen farmasonluk azgınlığını o dereceye getirdi ki; din kitaplarından ayetleri kaldırdı, camilerde Kuran hıfzı ile meşgul olanları cürmü meşutla suçlandırdı. Laiklik nikabına bürünerek komünizmin temellerini kurmaya çalıştı" diye devam ediyor ve 23 Cumhuriyetini ve devrimleri hedef alıyordu.

14 Mayıs 1950 yılında yapılan seçimleri kazanan DP, CHP'nin 27 yıllık iktidarına son vererek hükümet oldu. Yeni hükümetin programında; ezanın aslına dönüştürülerek tekrar Arapça okutulacağı, Başbakan tarafından bizzat açıklanıyordu.

CHP'nin yayın organı Ulus'ta, Osman Zeki Gençosman, Zaman. gazetesi başyazarı Nusret Sefa Coşkun ve Milliyet'in sahibi Ali Naci Aracan'ın aleyhte yazıları karşısında Sebilürreşat'ın desteği ile tekrar arapça ezana dönüş başlayacaktı. Bu süreç irtica ve dinsizlik tartışmalarını iyice

dallanıp budaklandıracaktı.

İsmet Güllü, Sebilürreşat, 1 Mart 1951, sayfa 362 özetle, "Hele o Van Milletvekili Ferit Melen denilen zatın tarizlerini, bu millet hiç bir zaman unutmayacaktır. Hamdi Aksekili gibi fazileti olan bir Diyanet Reisi'ne karşı Komisyon'da söylediği yersiz sözler, bu yüksek din aliminin vefatına mal oldu."

Yaprak Dergisi, yıl 2, sayı: 22, 15 Mart 1952 sayfa:2 **'İrtica Canlanıyor'** başlıklı yazıda:

"İrtica Daha Nasıl başkaldırır? Pilavoğlu'nun muhakemesinde, Laik devletin adliyesi "Allah,Allah" sesleri ile inledi, Kahraman Çakmak'ın cenaze töreni tekbirlerle, tehlillerle yeşile boyandı. Her aklı başında adam, 31 Mart korkusu içindedir." diye yazıyordu.

Orhan Veli Kanık, Yaprak Dergisi, yıl: 2, sayı: 26, 15 Mayıs 1950 tarihli **"Seçimler Bitti"** başlıklı yazısında ise:

"Seçimler bitti. Demokrat Parti, Halk Partisi'ni korkunç bir bozguna uğrattı. Oysa ki Halk Partisi, halkı kazanacağını umarak, fikirleri ile prensiplerinden son zamanlarda ne fedakarlık etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konan din dersleri, yeniden açılan ilahiyat fakülteleri, imam hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irticaya tanınan haklar... Hiç biri kar etmedi! Zavallı Halk Partisi!" diye yazıyor ve bugüne nerelerden, kimlerin sayesinde gelindiğini belgeliyordu.

Dini siyasete açıkça alet etmek isteyen ilk parti, 27 Ağustos 1951 yılında, İDP adıyla kurucular adına Cevat Rifat Atilhan'ın, savcılığa verdiği dilekçe ile kuruluyor. Ancak İDP, kurulduktan altı ay sonra açılan bir dava sonrası, Cemiyetler Kanunu'nun 33. maddesine göre 20 Ekim 1952'de İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin kararı ile kapatılıyordu.

Turkey İn My Tıme

16 Şubat 1957 tarihinde Said-i Nursi, Avukatı Abdurrahman Şeref Laç aracılığı ile Vatan Gazetesi başyazarı, Ahmet Emin Yalman'ı; "Turkey in My Time" adlı kitabında kendisine hakaret ettiği gerekçesi ile, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na şikayet ediyor, dilekçesinde şunları dile getiriyordu:

"İstanbul Cumhuriyet Müddei Umumiliği Yüksek Makamına,

Vatan gazetesi baş muharriri Ahmet Emin Yalman tarafından yazılıp Amerika'da basılan "Turkey In My Time" isimli ve İngilizce yazılmış kitabın bu kerre İstanbul Beyoğlu'nda kain kitapçıda satışa arz edilmek suretiyle, İstanbul'da yayınlandığını bugün öğrendim. Mumaliyeh mezkür

kitabındaki yazılarla şahsıma ağır isnat, iftira ve hakaretlerde bulunmuş, beni komünist filitrasyonu sayesinde teşkilatlanmış bir hareketin lideri, Moskova ajanları ile işbirliği yapmış, yıkıcı bir unsur olarak vasıflandırmış ve bu suretle beni halkın husumetine maruz bırakacak isnatları ile namus, şeref ve haysiyetime tecavüz etmiştir. Avukat ve vekilim Abdurrahman Şeref Laç, Yalman aleyhine bu sebeplerle kanuni yollardan takibat talep edecektir. 6334 sayılı kanun hükümlerine tevfikan makam-ı alileri tarafından da Yalman hakkında, şahsım hakkındaki, mezkur neşriyattan dolayı İcra-i Takibat buyurulmasını talep eder, bu hususlaki rıza ve muvaffakatimi arz ederim.

Said Nursi

Isparta (Emirdağ) kazasında mukim

(Parmak izi - Pul)

16.12.1957"

Said-i Nursi'nin şikayet ettiği, Ahmet Emin Yalınan tarafından kaleme alınan: "Turkey In My Time" adlı kitabın (250-251) sayfalarında şu görüşlere yer veriliyordu:

"Türkiye'de halk hareketlerini zayıflatmak ve ihtilafı yaymak maksadı ile Moskova ajanları her türlü entrika ve çareye başvuruyorlardı. Diğer Müslüman hareketlerinde olduğu gibi, Türkiye'de de kızıl ajanlar, aşırı milliyetçi ve mürteci, tarikatçı rolünü oynamakta menfaat görmüşlerdir. Komünist sızmasının bir neticesi olarak teşkilâtlanmış olan bu hareketler, Moskova'nın tekniğine benzeyen gizli malzemeler kullanıyor ve el altından manevi yardım görüyorlar, umumi ve gizli merkezden idare ediliyor ve örgütleniyorlardı. Bu hareketlere şunlar dahildi:

"BÜYÜK DOĞU PARTİSİ: Bu parti, halkın dini intibaha teşvik eden bir kimse tavrı takınınca geniş bir sahaya yayılmış bir parti teşkilatına, keza "Büyük Doğu" adını taşıyan bir günlük gazeteye sahip olan Necip Fazıl Kısakürek adındaki, profesyonel bir kumarbaz için, her taraftan para temin etmek amacıyla kurulmuş bir şebekeydi."

"İSLAM DEMOKRAT PARTİSİ: Bu grup, Kudüs Müftüsü Haj Amin el-Husseini ile yakın işbirliği yapan ve Nazi Ajanı olan Cevat Rıfat Atilhan adında emekli bir yüzbaşı tarafından sevk ve idare edilmekteydi."

"NURCULUK PARTİZANLARI: Bunların liderleri, 1909 senesinde Genç Türklere karşı mürteci mukabil ihtilalinin kurucularından biri iken önceleri Said-i Kürdi adı ile meşhur olan

Kürdistan'ın ayrılması için girişilen hareketin eski tarikatçılarından biri idi. Halk eski kimliğini unutsun diye adını Said Nursi olarak değiştirmişti."

"MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ: Seksen şubesi olan bu cemiyet, mutaassıp vatanperverler, Pan-Türkist ve Pan-Turanistçiler tarafından teşkil edilmişti. Bunlar aşırı milliyetçilik prensiplerini ihmal ederek, faaliyetlerini mürteci dini gayretler üzerine teksif etmişler ve Atatürk'ün Milli İstiklal mücadelesinin önderi ve asırlar süren ıslahatın kurucusu olarak meydana getirdiği Umumi prestiji imha etme vazifesini yerine getirmeye çalışmışlardı."

"Dağınık mürteci grupları, ya muhtelif isimler altında izlenerek veya yer altında çalışarak kendilerini gizlemişlerdi.

Ben, bütün bu teşekküllerin bir numaralı düşmanı ve efkar-ı umumiyeyi ikna kuvvetini imha etmek ve beni okuyucuların nazarında manen öldürmek için tevcih edilmiş olan düşmanca şahsi hücumlarının hedefi oldum."

Ahmet Emin Yalman'ın, Moskova'ya bağlı birer irticai grup olarak nitelediği bu dört akımın ileri gelenleri, Vatan gazetesi başyazarının cezalandırılması için avukatları aracılığı ile yaptıkları başvurulardan sonuç alamıyorlardı.

Deyyus Ve Kurtarıcı

Ahmet Emin Yalman'ı "Turkey In My Time" adlı kitabı yazmaya, Necip Fazıl'ın yaptığı "Deyyus"luk ithamının büyük bir rolü olduğu söyleniyordu.

Necip Fazıl 30.03.1951 tarihli Büyük Doğu'nun 54.sayı, 8.sayfasında "Deyyus" başlıklı yazısında şunları söylüyordu:

"Ey cihanın baş çıfıtı, çıfıtların çıfıtı Allahın kuranda 'Behlüm Adal' diye tarif ettiği, hayvanlardan ve necasetlerden adi, insanlığın yüzkarası Ahmed Emin Yalman!.. Sana murdar ismin ve cisminle apaçık hitaptan kastım, herhangi bir ithamın teselli perdesi altına çekilmeye mani olmak ve elinden ne gelirse göstermeye seni zorlamak içindir. Beni şerefsiz kılmak, temiz Müslümanların ve soylu Türklerin itimadından düşürmek için tertiplenen pusunun baş mürettibi ister haberin olsun, ister haberin olmasın, bizzat sensin, senin hüviyetindir. Senin inana ve tıynetindir. Sen İslam ve İman Davasının baş düşmanı baş suikastçisi, baş haini bir alçaksın. 'Alçak' sıfatına yükseklik verecek kadar alçaksın. Ve bu davaya karşı küfür ve delalet safının serdümenisin.

İrtica yalanını sen uydurursun, Konyalı Müslümanları sen iftira

çamuruna bularsın. İnanmadığın putların prestij kalesi için sen aziz Türk Vatan'ını ve gençliğini kısım kısım böler ve birbirinin gözünü oymaya memur edersin. Sen bizzat bir dönmenin bana dediği gibi 'Başın hiçbir vincin kaldıramayacağı kadar boynuzla dolu' meşhur ve müseccel bir Deyyussun! Deyyusluk vesikalarına Elhamra Sineması'nın Locaları, Büyükada Yat Klübü'nün bütün abdesthane ve yatakhaneleri, bütün Bab-ı Ali Eşhas-ı Adiye ve aliyesi ve dünya alem şahittir. Öyleyse bütün hüviyet ve mahiyetinle apaçık tanımaya razı ol ve teşhirden sonra kenef ruhunda zerre miktarı haysiyet varsa bir fare zehri içerek intihar et Deyyus!.."

Necip Fazıl'ı bu şekilde yazmaya iten sebep, elinde kumar kayıtları ile bir klüpte basılması olayının sorumlusu olarak Ahmet Emin Yalman'ı görmesiydi. Bu yazıdan sonra Ahmet Emin Yalman, Büyük Doğu ve diğerlerini anlatan: "Turkey In My Time" adlı kitabını çıkarıyordu. Kalemle süren bu amansız savaş Ahmet Emin Yalman'ın vurulmasına yol açıyordu. Suikastçı Süleyman Üzmez, daha sonra genel aftan yararlanarak kurtuluyordu.

Üzmez, 1969 yılında Odalar Birliği'nde Erbakan'ın fedailiğine soyunuyordu. Sonra bu tetikçiliğin mükafatını alıyor MSP Antalya Milletvekili adayı oluyordu. Süleyman Üzmez günümüzde Akit Gazetesi'nde köşe yazarlığı yapıyor. Üzmez, İBDA-C'ye RP'ye ve dolayısıyla Erbakan'a övgüler düzen yazılar yazıyor, bazen de Aczimendi Şeyhi Müslüm'e torunu yaşındaki kızlara tecavüz etsin diye evini garsoniyer olarak veriyor. Suikastçi Üzmez'in avukatlığını da Refah Partisi'nin ağır toplarından Süleyman Arif Emre üstleniyor.

O gün ki süreç içerisinde din eksenli tartışma ve kavgalar devam ederken hükümet ve muhalefet "iktidar ve çıkar" yüzünden ülkeye askeri bir müdahalenin eşiğine getiriyorlar, devrin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, tarafsız kalıyor ancak, Menderes ile İnönü arasındaki siyasi tartışmalar, bir başbakanı ipe götürüyordu.

27 Mayıs 1960 yılında, Türkiye'de ilk defa seçimle iktidara gelmiş bir partiye karşı askeri müdahale yapılıyor ve bunun sonucu Milli Birlik Komitesi 1924 Anayasası'nı değiştirip, yeni bir Anayasa ile Türkiye'nin siyasi yapısına yeniden yön vermeye çalışıyordu.

Bu Anayasa'nın en büyük özelliği halka çok geniş özgürlükler tanımasıydı. Bu özgürlük ortamının sonucunda dini yayınlar yayınlanmaya ve din maskesi altındaki Atatürk ve Cumhuriyet karşıtı şer odakları kök salıp gelişmeye başlıyordu.

Vampirler Kan Kokusu Aldı Bir Kere

Özgürlük ortamının solunduğu günlerde CHP Genel Başkanı İsmet İnönü'nün damadı, Metin Toker'in Milliyet'te çıkan **"Günde beş vakit namaz hayatı durdurur"** cümlesine tepki olarak; 1 Ocak 1969'da İstanbul Şehzadepaşa Camii'nde kılınan sabah namazına 20 bin kişi katılıp, adeta bir gövde gösterisinde bulunuyorlardı.

Bu olaylar karşısında, 3 Şubat 1969'da, Cumhuriyet Senatosu'nda konuşan Milli Eğitim Bakanı İlhami Ertem **"Ümmetçilik Anayasa'ya aykırıdır"** diyerek tepkisini dile getiriyordu.

16 Şubat 1969 tarihinde Amerikan 6.Filo'yu protesto için **"Emperyalizme Karşı Mustafa Kemal Yürüyüşü"** düzenliyor, yapılacak miting öncesi radikal dinci grupların yayın organlarında bu mitinge karşı "Cihad" çağrısı yapılıyor, miting günü ellerinde sopalar ve silahlarla saldıran göstericiler Turan Erdoğan ve Turgut Aytaç'ın ölümüne, iki yüzden fazla insanımızın yaralanmasına neden oluyor ve bu olay "Türkiye" tarihinde yerini "Kanlı Pazar" olarak alıyordu.

17 Şubat'ta, 15 bin kişinin katılımıyla, Beyazıt Camii'nde sabah namazı kılınıyor ve gösteriler yapılıyor, gösteriler adeta bir güç gösterisine dönüştürülmeye çalışılıyordu. Zamanın Hükümetinin sola karşı kullanmaya çalıştığı radikal İslamcı guruplar bu fırsatı örgütlenme ve propaganda açısından iyi değerlendiriyor, Cumhuriyet Devrimlerine olan düşmanlıklarını "cihat" çağrılarıyla besliyorlardı.

3 Mayıs'ta, Yargıtay Başkanı İmran Öktem'in cenazesi o zamanki camii imamı İsmail Coşar (RP Çankırı Milletvekili) ***"Bu adam kafirdir! Namazı kılınmaz"*** diyor, halkı kışkırtarak cenazeye saldırtıyordu. 8 Mayıs'ta hukukçular bu olayı protesto amacı ile yürüyüş yapıyorlardı.

Büyük Doğu'da Necip Fazıl, vatanın ve milletin yıllardır bir kurtarıcıyı, bir Fatih'i, beklediğini, o kurtarıcının ne zaman geleceği şeklindeki konuları işliyordu. Ve devamında şöyle sesleniyordu: **"Neredesin ey kurtarıcı!.."**

Ve özlenen, beklenen 'kurtarıcı'(!) ellerini ovuşturup, malum sırıtmasıyla yola koyuluyordu. 1965 yılının ramazan ayında Necmettin Erbakan, o zamanlar İslami kesimin güçlü isimlerinden Necip Fazıl'ın yanına geliyor, İstanbul'da, Kayseri Hanı'ndaki yazıhanesinde beraber iftar yemeği yerlerken, Erbakan boş durmayıp, Necip Fazıl'ın gözüne girmeye çalışıyordu. Zira Nakşibendi tarikatının şeyhi M. Zahid Kotku'nun güvenini kazanmış, sıra 'Üstad'ına gelmişti. O gün Necip Fazıl kendisine "Büyük Doğu" yazı ailesine katılmasını teklif ediyor ama Erbakan bu teklife, muhitindeki Masonların gözüne fazla batmamak gerekçesiyle sıcak

bakmıyordu. (Aslında gönlü, Mason dediği camiaya girmek, böylece Nerminini sevindirmekten yanaydı. Çünkü Nermin, kendisinin gericilerin safında yer almasından rahatsızlık duyuyordu)

Büyük Doğu felsefesine bağlı gençlerden Bahri Zengin'i yanına asistan almasını teklif eden Necip Fazıl'a, ***"Şimdilik sakıncalı olur"*** cevabını veriyordu. (Çünkü bu sıra Mason dediği çevreler ile flörte başlıyor. Bu flörtü tehlikeye atmak istemiyordu) Ancak daha sonra aynı Bahri Zengin'i yanına alıyordu.

Ve Nermin

Nermin Hanım'dan bahsetmiştik. Şimdi de bu konuya açıklık getirelim. Türkiye Odalar Birliği'nin merkez binası Ankara'da, Ulus'taki Posta Caddesi'ndeydi. Aynı binada Nermin isimli mini etekli güzel bir genç kız çalışıyordu. Erbakan onu görür görmez elektriğe kapılmış bir "toy" gibi çarpılmıştı. Yıldırım aşkı dedikleri bu olsa gerekti.

Derdine çare bulmak için Nakşibendi dergahının yolunu tuttu. Orada daha sonra İzmir'den birinci sırada Milletvekili adayı yapacağı arkadaşı Turgut'u buldu. Ne de olsa o bu konularda hayli deneyimli sayılırdı.

Sorunu Turgut'a açtığında hiç ummadığı bir cevapla karşılaştı. Öyle ya Nakşibendi geçiniyorlardı. İnançlarına göre değil bir kadının elini tutmak gözünü yan çevirip bile bakamazlardı. Baksa göz zinası, ellese el zinası; konuşursa ses zinası gibi bir ton zina yolu açılıyordu.

Böylece kara kara düşünürlerken Erbakan, birden buldum buldum diyerek hoplayıp zıplanmaya başlıyordu. Bu arada odaya aniden Şıhı girip; ***"Ne oluyor"*** diye sorunca Erbakan **"Allaha daha yakın olabilmek için zikir yapıyoruz"** diyerek, bu seferde Mevleviler gibi dönmeye başlıyordu.

Şıh çıkınca, hemen aklına geleni tarikat arkadaşına anlatmaya başlıyordu. Allah, kullarını erkek ve dişi olarak yaratmış ve birbirlerinden üremeleri için her türlü ortamı hazırlamıştı. Ama Luka İncili ve diğerlerine göre de; Celile bölgesinin küçük bir kasabası olan Nasıra'da Yusuf isimli biriyle nişanlı olan Meryem'e Cebrail (A.S) görünerek: "Yakında gebe kalacağını, bir erkek çocuk meydana getireceğini ve bu çocuğun "Tanrı'nın Oğlu" diye çağrılacağını" bildirmişti. Meryem, nişanlı ama kız olduğunu söyleyince: "Kutsal Ruh üzerine gelecek öyle gebe kalacaksın" cevabını almıştı. Ve İncile göre de Kutsal Ruh yani Tanrının üzerine gelmesiyle de hamile kalmış ve Beytlehemde Hz. İsa dünyaya getirmişti. Sanki nişanlısı Yusuf o işi yapmasını bilmiyormuş gibi... Öyleyse tanrı, Necmettin'i anlardı. Nasıl olsa aynı iş onun da başından geçmişti. Artık içi içine sığmıyordu. Yine Mısır rakkaseleri gibi; zil takıp oynamaya başlamıştı. Fakat sevinci

kısa sürdü. Kendileri demiyorlar mıydı: "İncil, esas İncil değil, bu bozulmuş, bunu sonradan insanlar kafalarına göre yazmışlardır" diye... Ama ne olursa olsun Nermin Hanım gündüz hayallerini, geceleri ise rüyalarını süslüyordu.

Nakşi arkadaşının tavsiyesine uyup öncelikle onu, ne yapıp yapıp çalıştığı yerden alarak kendi yanına getirtiyordu. Artık Nermin, Hoca Necmettin'in sekreteri unvanını alıyordu.

Necmettin Hoca, hiç vakit kaybetmeden tavlama operasyonuna başlıyor (Yakınlaşmayı sağlasın diye önceleri 50-60 sayfa süren dilekçeler yazdırıyordu. Fakat bu hem yorucu hem de zahmetli oluyordu. Nermin'i tavlamak için daha başka yöntemler bulmalıydı. Yine taktik öğrenmek için bi koşu Turgut'un yanına varıyor O da Necmettin'e "Daktilosunu akşamdan boz, sabahleyin tamir et. Denenmiş yoldur, binaanaleyh etkilidir de" şeklinde akıl veriyor, Necmettin de bu yöntemi uygulamaya başlıyordu. Daktiloyu akşamdan bozuyor, ertesi gün tamir ediyor, bu taktik bayağı işe yarıyordu. Ancak bozma ve tamir işleri o kadar ileri gidiyordu ki, en çağdaş, en hoşgörülü insanlar bile "Fe suphanallah" çekmeye başlıyorlardı. Ama aşıklar hiç kimselere aldırmıyor, parklarda düşman çatlatırcasına el ele, göz göze dolaşıyor, diz dize sırt sırta oturuyorlardı.

Çok geçmeden bu mutluluk üzerinde kara bulutlar dolaşmaya başladı. "Fe suphanallah" çekme sırası Nermin'e geliyordu. Nermin ne zaman evlenme konusunu açsa, Necmettin ya 50-60 sayfa süren malum dilekçelerinden yazdırmaya, ya da "Ağır Sanayii" hakkında konferans vermeye başlıyor, o da olmadı kadayıfın altının nasıl kızaracağını anlatmaya başlayarak konuyu dağıtmaya çalışıyordu.

Nermin'in artık canına tak etmişti. Erbakan'ı Odalar Birliği Genel Sekreterliğine getiren Süleyman Demirel'in yanına çıkıp ve durumu izah etti:

"Eğer beni atlatmaya devam eder, evlenmezse bir basın toplantısı yapıp her şeyi anlatacağım" tehdidini savurdu.

Demirel, Nermin'den on beş gün süre istiyor, bu süre sonunda eğer evlilik meselesi hallolmazsa, o zaman basın toplantısı yapar her şeyi açıklarsın şeklinde sakinleştirerek duruma el koyuyordu. Nermin gider gitmez Seyfi Öztürk'ü bu olayı halletmesi için görevlendiriyordu.

Nermin hanımın dişli çıktığını gören Erbakan, el mahkum evlilik hazırlıklarına girişiyordu. Erbakan, Nermin'le neden evlenmeye yanaşmıyordu? Öyle ya, "tavlayacağım" diye alnının derisi patlamış, günlerce el ele, göz göze parklarda sokaklarda, caddelerde gezmişler cümle

alemin diline bile düşmüşlerdi. Kimi söylentilere göre Erbakan evliydi, bu nedenle önce evliliğinden kurtulması gerekiyordu.

Erbakan'ın Nermin'den; önceki evliliği hakkında bir çok dedikodular çıkarıldıysa da Danimarkalı olduğu bile söylenen ilk hanımı ile kamuoyunun tanışması ne yazık ki kısmet olmadı: "Kim bilir belki bir gün!..."

Düğün İstanbul'un en lüks otellerinden Çınar Otel'de yapılıyordu. Damat siyah smokin, beyaz gömlek giyip, yakasına da papyon takmış... Gelinde dantellerle işlenmiş beyaz bir gelinlik giymişti. Damat kırk bir yaşında, gelin ise yirmi dördüne yeni girmişti. Damadın şahidi, 33. dereceden Mason olan, Profesör Bedri Karafakioğlu'ydu.

O mutlu günde Çınar Oteli'nde sazlı - sözlü, danslı, içkili bir düğünle Necmettin ve Nermin çifti muratlarına eriyorlar ve sonra da ilk çocukları Zeynep dünya geliyordu.

Erbakan Odalar Birliği'nden Kovuluyor

Devrin Başbakanı Süleyman Demirel, 1966 tarihinde Necmettin Erbakan'ı Türkiye Odalar Birliği Genel Sekreterliği'ne tayin ediyor, bir süre sonra bu yaptığına çok pişman oluyordu. Bir şirkete kredi tahsisi konusu ve ardından gelişen olaylar Demirel ile Erbakan'ın arasını açıyordu. İyice hızlanan Erbakan yönetimi ele geçirerek, Mayıs 1969 tarihinde Odalar Birliği Başkanı oluyordu.

Demirel Hükümeti oda seçimlerinin iptali için Danıştay'a başvuruyordu. Sonuca "hile karıştırıldığı" gerekçesi ile seçim iptal ediliyordu. Erbakan direniyor, mahkeme kararı ile görevinden alındığı halde makamını boşaltmıyordu. Sabah erkenden geliyor, kapısını kilitliyor, mesai bitinceye kadar odasından çıkmıyordu.

Ankara Valilisi'nin yazılı emri ile polis Odalar Birliği'ne gidiyor, binayı ablukaya alıyordu. Ama Erbakan bir yolunu buluyor arka kapıdan gizlice gelerek makamına oturuyordu. Bu arada, simdi Akit Gazetesi'nde köşe yazarlığı yapan Şeiratçı(!) Süleyman Üzmez ile Şeriatçı ve Kürtçü(!) Yılmaz Yalçıner, mücahitleri ile birlikte Erbakan'ın imdadına yetişiyorlardı.

Odalar Birliği'ne gelen polis kapıyı kilitli buluyordu. Çilingir çağırılıyor ancak tüm uğraşlarına rağmen çilingir kapıyı açamıyordu. Sonunda kapı kırılıyor, Erbakan'ın eşyaları dışarı atılıyordu. Erbakan zabıt yazdıracağını daha sonra çıkacağını söylüyor, zabıt yazdırmaya başlıyordu. Erbakan'ın yazdırdığı zabıt bir türlü bitmiyordu. Elli dördüncü sayfaya geldiğinde Emniyet Müdürü İbrahim Ural sert bir şekilde "artık yeter" diye bağırıyordu. En sonunda zabıt bitiyor, Erbakan makamını terk ediyordu.

Böylece Gümüş Motor'dan sonra, Odalar Birliği'nden de kovuluyordu...

Erbakan Siyaset Meydanında

Erbakan, Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'dan icazet aldıktan sonra, Necip Fazıl'ın desteğini de alıyordu. Ama gönlü Adalet Partisi'nde idi. Zira dinci bir politikacı değil, Demokrat bir siyasetçi olarak Demirel'in safında yer almak istiyordu. Eğer bu isteği gerçekleşirse o sıralar başı açık, mini etekle, gezen Nermin hanım bundan çok mutlu olacaktı. Nermin, kocasının gerici değil,çağdaş olmasını istiyordu.

Erbakan bu nedenle bir Necip Fazıl'a, bir Demirel'e koşuyor, saman altından su yürütmeye çalışıyordu. Erbakan 19 Ağustos 1969'da Adalet Partisi'nden Konya aday adayı oluyor ancak "veto" yiyerek buradan da kovuluyordu. Bu sonucu şöyle açıklıyordu:

"Beni kabul etmeyeceklerini biliyordum. Onları şöyle bir denedim."

AP'de kapılar yüzüne kapanınca, şartları çok iyi değerlendiren Erbakan, aylarca Necip Fazıl'ın "Büyük Doğu" dergisinde işlediği: "Kurtarıcı nerde, Büyük Fatih ne zaman gelecek?" şeklindeki yazılarını muhatap almak amacıyla tekrar Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'dan icazet alıyor, Necip Fazıl ve Konyalı tüccarların desteği ile bağımsız olarak Konya'dan milletvekili adaylığına soyunuyordu. Erbakan, bundan sonra ki rotasını belirlemişti.

4 Ekim 1969'da "beni aday yapın" diye yalvardığı Adalet Partisi hakkında Konya'da konuşan Erbakan:

"AP Masonların tasarrufu altındadır. Dört yılda devlet dairelerinde masonların sayısı yüzde yüz arttı" diyecekti.

Seçimlere yakın Konya'da yapılan büyük mitinge Necip Fazıl ve Mustafa Yazgan ile birlikte katılıyordu. Necip Fazıl, burada yaptığı konuşmasında: ***"Türk insanının yüzyıllardır büyük bir kurtarıcı beklediğini, bu kurtarıcının artık Konya'da olduğunu..."*** büyük bir coşku içersinde halka anlatırken, Erbakan bir ara bir kendine bakar, bir de Necip Fazıl'a, Onun söylediklerini duyunca telalanıp: **"Bu benden bahsetmiyor, kim bu Fatih, kim bu kurtarıcı?"** diye yanındakine fısıldar. Ondan ***"sus ulan o kurtarıcı sensin"*** cevabını almasından sonra kasım kasım kasılır. Bu övgülere kendisi bile inanmıyordur...

Necip Fazıl'ın kurtarıcılı konuşmasından sonra söz alan Necmettin Erbakan, kurtarıcının ancak kendisinin olabileceğini 'ısrarla' üstüne basa basa söylerken; üç yıl içinde Demirel'in işini bitirip tek başına iktidara

geleceğini ve Süleyman Demirel ve kliği ile Meclis'te, Meclis'te olmaz ise ilk AP kongresinde kozlarını paylaşacağını açıklar.

Bundan sonrasını onu izleyenlerden dinleyelim:

"Toplantı sonunda ona eller uzandı. O da ellere uzandı. İnceden peylenmiş bir katıra binercesine gayet rahat ve pişkin yerleşti. Kendine uzanan omuzlara binen hoca, Kisra'ların tahtırevanına benzeyen kafalardan kurulu sedir üzerinde mesut uçup gitti."

12 Ekim 1969 yılında Erbakan Konya'dan Milletvekili seçildi.

Erbakan Ne İstiyordu

Erbakan, 1967 senesinde "Türk Ev Kadınları Derneği'nde" verdiği: "Doğu'da, Batı'da ve İslam'da Kadın" konulu konferansta özetle şöyle diyordu:

"Müslümanlık sistemi, Müslümanlık yolu zenginliktir. İnsanı zenginletir, fakat sonunda manevi bakımlardan da yetişmiş bir insan ortaya koyar. Müslümanlık ticarete büyük bir ehemmiyet vermiştir. Ama bundan daha büyük bir ehemmiyeti cömertlere vermiştir. Cennete ilk girecek cömertlerdir. Cömertliğin manası kendi hoşuna giden şeyi başkasına verebilmek, feragatli insan olmak demektir."

İşte 1967'den günümüze Erbakan hareketinin altında bu fikir yatıyor. Tek anaçları cennet vaadi, cehennem tehdidi ile insanların mallarını, mülklerini paralarını ve seçimlerde oylarını ellerinden almak, bu uğurda her yolu mubah görmektir. İlk zamanlar nazikçe ve cömertlik vaazlarıyla istenilen şeyler zamanla tehdit, şantaj ve hile ile gerçekleştirilmiş, kendileri servetlerine servet katarken, perişan halde bıraktıkları saf ve temiz insanlarımız, öbür dünyada cenneti hayal edeyim derken bu dünyada cehennem yaşamaya başlamışlardır.

Onların Gerçek Yüzü

Erbakan'ın 13 Mayıs 1990 tarihinde Sivas'ta yaptığı konuşmayla gerçek yüzlerini yavaş yavaş aralamaya başlayalım. Erbakan partisinin eğitim seminerinde şunları söylüyordu:

"Köylerde dağılıp temsilci ve müşahitleri tespit etmek ve çalışmayı CİHAD biliniz. Bunlar çalışırsa, cihad ettiklerinden dolayı İslam hakim olur. Cihad delisi olmadan mümin olunmaz. Cihadı takatinizin sonuna kadar yapacaksınız. Oyunuzu Refah Partisi'ne verin diye üç köye gitmiş birisine ahrette biz sana beş köye gidecek takat verdik, diğerlerine niçin gitmedin diye yanacaksın denilecek. Cihad farzı ilk önce eda edilecek farzdır. Bir emir seçip ona biat edip orduyu oluşturmak ilk farzdır.

Her ilçede üç, beş, on tane insanı, köylerle ilgilenecek benim

dükkanım var demeyecek, yeteri kadar çalıştıktan sonra dükkanına ancak gidebilir. Bu kişi dükkanına Cihad etmeden giderse olmaz. Abdestsiz namaz kılmak gibi olur.

Refah, İslami Cihad Ordusu'dur. Hepimiz bu orduya asker olacağız. Cihad eden Müslüman, Alimden de, Şeyhten de daha üstündür. Ahrette Alimden de, Şeyhten de cihad eden daha üstün olarak cennete gider.

Ameller niyetlere göredir. Zara'ya müşahitler tespit etmeye, Refah iktidar olsun diye gitmeye niyet ettiğin zaman, altı milyar insanın cehennemden kurtulmasına vesile olmuş gibi sevap alırsın. Şu toplantıya gelmek ne demek bir bilsen buraya sürünerek gelirsin.

Bu cihad ne kadar oruca denk? Sizin her gün oruç tutmaya, her gün namaz kılmaya gücünüz yeter mi? Sen RP'ye hizmet etmezsen, hiç bir ibadetin kabul olmaz ve diğer partileri destekleyen ve batağa düşen insanların sorumlusu sensin çünkü başka türlü Müslümanlık olmaz, başka türlü kurtuluş yok.

Bütün ehli sünnet ve cemaat olarak, Refah'ın emrine itaat edeceğiz. Bu orduya dahil olacağız. Olmayanlar patates dinindendir. Dahil olmak kalben niyet etmektir. Refah bu ordudur. Bütün gücünle bu ordunun büyümesi için çalışacaksın. Çalışmaz isen patates dinindensin. Cihad emrine uymak farzdır. Refah cihad ordusudur. Ona katılmak zorundayız.

Sen gözünle emirin günah işlediğini görsen bile emire itaat edeceksin. Mesela içki içtiğini gördün, sonrada ayıkken sana geldi emir verdi. İtaat edeceksin. Herkes bölgesindeki Refah Partisi'nin başkanına itaat edecek.

Şeyh tarikatın öncüsüdür. Ders tarifini anlatır. Şeyhler de cihad emrine itaat etmek zorundadır. Cihatta asker vardır. Kumandan vardır. Şeyh de bir askerdir. Cihad etmek için mutlaka karargaha bağlı olacağız. Aksi takdirde tefrika olur, bu haramıdır. Bu cahillerin yapacağı iştir.

Cihada para verilmeden Müslüman olunmaz. Kişinin Müslümanlığı cihada verdiği para ile ölçülür."

Burada Erbakan'ın konuşmasına biraz ara verelim ve "Cihada para verilmeden Müslüman olunmaz. Kişinin Müslümanlığı cihada verdiği para ile ölçülür" sözünün altında yatan gerçeği açık bir şekilde görelim: "28 Nisan 1997 tarihli TV haberlerinde ve 29 Nisan 1997 tarihli gazetelerde Erbakan'ın veliahdı olarak gösterilen oğlu Fatih Erbakan'ın demeçleri yer alıyordu. Fatih Erbakan tam bir zamane genci edasıyla, 34 RP 665 plakalı 15-20 milyar değerindeki son model Mercedes'i hakkında şunları söylüyordu:

"Bu araba 220 km/saat hız yapıyor, bu hız kesmiyor daha hızlısını

alıp milleti çatlatacağız"

Ne diyelim, memlekette Şevki Yılmaz'ın deyimi ile bu kadar iki ayaklı inek varken, Erbakan ve şürekası Türkiye'nin sahipsiz ve yoksul halkıyla daha çok alay eder:

"Bir Müslüman zekatını götürüp fakire veremez. Zekatını Beyt-ül mala, cihad ordusunun karargahına verecektir. Sen kendi kendine zekat veremezsin. Beyt-ül Mal dağıtır. Parti çalışmaları için zekat parasından harcama yapılır. Zara'ya ilçe müşahitleri seçmeye gideceksin. Atladın arabaya. Arabanın benzin yok. İşte bu zekat parası ile arabanın benzinini alabilirsin. Zekatı Refah'a vereceğiz. O uygun yere dağıtacak.

Biz Müslümanız. Kuranı hakim kılmak isteyene gideceğiz. Hepimiz Refahçı olmaya mecburuz. Çünkü cihad ediyoruz. Biz ayrı çalışalım, bunlar çalışmıyor diyemezsin. Boynun kılıçla vurulur. Refahçı olmadan Müslüman olmak mümkün değildir.

Şuurla Refah'a çalışan cennete gidiyor. Neden? Çünkü Refah demek, Kuran nizamını hakim kılmak demektir. Oturduğun yerden sevap alıyorsun be akılsız adam!.."

Yine Erbakan'a göre:

"Bir 'veli' renksiz bir partiye aday olsa, onun veliliğinin faydası yok, o İslam'a hizmet edemez. Bir deli, eğer Refah Partisi'nin listesine girerse, o artık Allah yolunda hizmet eder."

Bu söz bana bir şarkı sözünü hatırlatıyor: *"Delilerden sen anlarsın konuş onlarla..."*

Gerçekten de ruh sağlığı bozuk ne kadar adam varsa parti listelerine girdi. İçlerinde en hasta olanlarıysa hatip oldu. Allah'ı bu işe karıştırmazsak bu hasta ruhlu hatipler kardeş kanının dökülmesine, halkın bölünmesine hizmet etmektedirler. İşte bu onların hikayesidir...

2. BÖLÜM

DELİLERİN GÜNLÜĞÜ VE SİYASETTE MED CEZİR MANZARALARI

- Milli Nizam Partisi
- MSP Doğuyor
- CHP-MSP Koalisyonu
- Enişte'den İnönü'lere Kıyak
- Rum Kulağı
- Kıbrıs Fatihi
- CHP-MSP Koalisyonu Çatırdıyor
- 1. MC Kuruluyor
- 1997 Seçimleri
- 2. MC Kuruluyor
- Ecevit Hükümeti
- Demirel Hükümeti
- MSP ve Necip Fazıl
- MSP ve Humeyni
- Batı Kulüp ve Kadayıf
- Sizi Gidi Taklitçiler Sizi

Milli Nizam Partisi

Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku, cemaatten İslami bir partiye geçme arzusunu dile getiriyor. Bunun sonucunda 26 Ocak 1970 tarihinde "Milli Nizam Partisi" kuruluyordu. Amblemi, işaret parmağı havada, sıkılmış bir sol yumruk olarak belirleniyordu. İşmi ise Hasan Aksay'ın anlattığına göre Eşref Edip'in teklifi ve arzusu doğrultusunda kabul ediliyordu. Eşref Edip'de Cumhuriyetin kurulduğundan beri böyle bir partinin hasretini çektiğini dile getiriyordu.

MNP, Kuran'da yer alan ayetleri yumuşatarak işe başlıyordu. Dikkatleri üzerinden çekmek içinde konuyu siyasi alandan, teknik ve sanayiye aktarıyor, ilgiyi o tarafa çekiyordu.

24 Ocak 1971 yılında Ankara'da Selim Sırrı Spor Salonu'nda başlayan kongre "Nizam Marşı" ile açılıyor ve daha sonra hep birlikte ayağa kalkıp, sol kol, baş parmağı havada olarak: "Yarabbi Milli Nizam idaresinin bu memlekete gelmesini vesile kıl! Yarabbi sen Milli Nizam hareketini dünya ve ahiret saadetine vesile kıl!.." şeklindeki Milli Nizam andı içiliyordu.

Koskoca spor salonunda tek hakim renk yeşildi. Ne bir Türk bayrağı, ne de Atatürk'ün resimlerine yer verilmemişti. Zaten Erbakan, bugüne kadar Atatürk'ün adını ağzına almamıştı. Kongreyi izleyen gazeteciler iyice sıkılmışlar ve bir an önce bu azabın bitmesi için dua etmeye başlamışlardı. Gazetecilerin bu dilekleri kısa zamanda yerine geldi. Kongre devam ederken Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde çatışma çıktığı haberi gazetecilere ulaştı. Onlar da topluca soluğu Fakültenin bulunduğu Cebeci semtinde aldılar. Erbakan gazetecilerin ayrılmasından sonra derin bir nefes almıştı. Artık kongreyi rahat yürütür, istediği havaya sokabilirdi.

Birden havaya giren Milli Nizamlılar, Kongreyi izlemekle görevli Hükümet Komserinin varlığını unutarak, bol keseden laikliğe aykırı, Atatürk düşmanlığını körükleyen konuşmalar yapmaya başlamışlardı. Teokratik devlet kurma özlemlerini bir birlerine kanıtlamaya çalışıyorlardı adeta...

Tabi sonunda işe Cumhuriyet Başsavcısı el koydu. Daha sonra da Anayasa Mahkemesi; Anayasa'nın başlangıç kısmında yer alan; 2, 19 ve 57. maddelere aykırı tutumlarından dolayı Milli Nizam Partisi'ni kapattı.

Erbakan'ın Konya'dan Milletvekili olmasında büyük pay sahibi olan Necip Fazıl, o günleri anlatırken kızgınlığını dile getirerek şunları söylüyordu:

"Milli Nizam ölçüsüz ve endazesiz gitti. Hükümette pay, pey aldıktan sonra şeriat ruhuna aykırı ilerde yapacakları affedilmez gaflara mukabil

o günlerde 'Şeriat' kelimesini dilinden düşürmedi. Halbuki davanın Kale'yi fethedebilmesi için Tekfur sarayını basan bahadırlar gibi mutlaka bir kamuflaja, bir makyaj oyununa ihtiyaç vardır.

Nihayet endazesizlikleri yüzünden Milli Nizam Partisi kapatıldı. Kararın çıkmak üzere bulunduğu sabahın gecesinde hocayı telefonla aradım. Son derece hesapsız ve ölçüsüz gidiyorsunuz. Partiyi kapatacaklar sözüme, **'Asla kapatamazlar'** *cevabını verdi.*

Ve ertesi gün parti kapatıldı..."

MSP Doğuyor

Anayasa Mahkemesi, Milli Nizam Partisi'ni kapatınca partinin genel başkanı Erbakan İsviçre'ye hicret ediyordu.

Bir süre sonra yeniden parti kurması için getirildiğinde ise, **"Bizim için kaçtı demiş melunlar!.. Oysa biz zayıflamak için gittik!"** sözleri ile ilgi çekiyordu.

MNP'nin kapatıldığı sırada Sıkıyönetim de ilan edilmişti. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, gene Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan TİP yöneticileri ile birlikte MNP yöneticileri hakkında da soruşturma açılması için askeri savcılığa emir veriyordu. Soruşturma TCK'nın 163. Maddesine göre yürütülüyordu.

Soruşturma sonunda, MNP lideri Erbakan ile milletvekilleri hakkında dokunulmazlıklarının kaldırılması için hazırlanan dosya TBMM Başkanlığı'na gönderiliyor, ama nasıl oluyorsa, dokunulmazlık dosyası komisyonda eriyip buharlaşıyordu.

Erbakan bu arada Avrupa'da boy gösteriyor. Almanya'da "Tek Nizam" adlı gazeteyi yayın hayatına sokuyordu.

Dosyanın komisyonda uyutulduğu haberi Erbakan'a çabuk ulaştı. Bu arada 12 Mart askeri darbesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur ile Orgeneral Turgut Sunalp'in İsviçre'ye gittiği, Erbakan'a Türkiye'ye dönüp parti kurması için her türlü güvenceyi verdikleri söyleniyordu. Öyle ya kapatılan partilerden birinin yöneticisine 15 yıl hapis verilirken, diğeri elini kolunu sallaya sallaya İsviçre'ye tedavi(!) olmaya gidiyordu. Kaldı ki yasa gereği beş yıl süre ile hiç bir partiye üye olamazdı!..

Görüldüğü gibi Türkiye İşçi Partisi için geçerli olan yasalar, MNP için sümen altı ediliyordu. O günlerde 12 Mart askeri yönetiminin Erbakan ve takımına ihtiyacı vardı. O nedenle de İsviçre'de Erbakan'a teminat üzerine teminat verilmişti... Yoksa MNP'lilere bırakın Parti'yi, dernek bile kurdurtmazlardı!..

Erbakan, kendisine verilen görevleri ifa etmek amacıyla tekrar siyaset

sahnesine döndü.

Milli Selamet Partisi 11 Ekim 1972 tarihinde resmen kuruldu. Ancak, Erbakan verilen tüm teminatlara rağmen ihtiyatlı davranıyor, MSP'ye kaydolmuyordu. Ama devamlı geziler yaparak vatanı bu partinin kurtaracağı şeklinde propagandadan da geri durmuyor, kurt bir politikacı edasıyla havayı kokluyordu. Seçimlere birkaç ay kala, işi garantiye aldıktan sonra, resmen MSP'ye üye oluyordu.

MSP'nin kurucuları şu isimlerden oluşuyordu:

1. Abdullah Kerim Doğru (Yüksek Mühendis)
2. Halid Özgüner (Emekli Albay)
3. Rasim Hancıoğlu (Doktor)
4. H. Kamil Büyüközer (Yüksek Mühendis)
5. Abdullah Tomba (Armatör)
6. Sabri Özpala (Tüccar)
7. M. Turhan Akyol (İktisatçı)
8. M. Gündüz Sevilgen (Yüksek Mühendis)
9. Zühtü Öğün (Avukat)
10. Hüseyin Erdal (Mim.Mühendis)
11. Hasan Özkeseci (Tüccar)
12. Hüseyin Koçak (İmalatçı)
13. O. Nuri Önügören (Tüccar)
14. M. Gürgen Bayatlı (Tüccar)
15. M. Emin Ayak (Müteahhit)
16. Mustafa Arafatoğlu (Tüccar)
17. Mustafa Mamati (Tüccar)
18. Abdurrahim Bezci (S. Muhasebeci)
19. Sami Soysal (Mühendis)

Parti kurulduktan hem sonra, seçime katılma hakkını elde edebilmek için, çok hızlı bir teşkilatlanma çalışmalarına giriliyor ve kısa sürede 42 il, 400'ü aşkın ilçede teşkilatlanılıyordu. Bu süreçte Parti Genel Başkanlığına Süleyman Arif Emre getiriliyordu. O günleri Süleyman Arif Emre şöyle anlatıyor:

"Teşkilatlarımızdan bize gelen haberlere göre, seçime girme hakkını fazlasıyla hak etmiştik. Ama benim içim rahat değildi. Biz bu kanaatteydik ama bakalım resmi kayıtlar ne durumdaydı. İl ve ilçelerden bizim teşkilatımızın kurulduğuna dair resmi yazılar bakalım İçişleri Bakanlığı'nın mahsus dairesine gelmiş miydi? Mahsus dosyasına girmiş miydi? Bakalım durumu biz biliyorduk ama tavuk da biliyor muydu?"

Ne demek tavuk da biliyor mu?

Bu bir fıkra... Duruma aynen uyuyor da ondan aklıma geldi. Anlatayım:

"Adamın biri kendini arpa zannediyormuş. Sinir hastası! Nerede bir kümes hayvanı görse; Ben arpayım şu tavuk gelip beni yiyecek diye delik delik kaçıyormuş. Bakmışlar ki olmayacak, alıp akıl hastanesine yatırmışlar. Uzun süren tedaviler sonucunda iyileşme belirtileri göstermiş ve 'Evet ben arpa değilim' demiş. Hastaneden taburcu edilmiş. Yolda giderken köşeden bir tavuk çıkmış ve adam hemen yerinden kıpırdamadan beklemeye başlarmış. 'Yahu kardeşim, sen artık iyileşmedin mi? Sen arpa olmadığını bilmiyor musun? Bu korku nedir?' demişler, adam cevaplamış: 'Ben arpa olmadığımı biliyorum ama, bakalım tavuk da biliyor mu?"

Aslında Süleyman Arif'i böyle konuşmaya iten MNP'nin şeriatçılıktan kapatılması sonucunda bu partinin elemanlarına yasalar açısından, bırakın partiyi dernek bile açtırılmaması gereği idi. Kendileri bu gerçeği çok iyi biliyorlardı. Buna rağmen bir yerlerin ittirmesiyle politika sahnesinde yeniden boy gösteriyorlardı. Gerçi işareti sağlam yerlerden almışlardı, ama yine de emin olamıyorlardı. Arpa olmadıklarına kendilerini inandırmışlardı, ancak tavuktan çok korkuyorlardı. Acaba, tavuk arpa olmadıklarını biliyor muydu?"

Erbakan akıllanmış gözüküyor, yoğurdu bile üfleyerek yemeye başlıyordu... Necip Fazıl'ın uyarılarını dikkate alarak kaleyi içerden fethetmek için Tekfur Sarayını basan Bahadırlar(!) gibi o da kamuflaj kullanıyordu. O artık 'şeriat' yerine 'Adil Düzen', Arap Milliyetçiliği yerine "Milli Görüş" diyecekti. Tavuk da bu takiyyeyi kabul edip, onaylayınca derin bir nefes alındı.

Erbakan, 1973 seçimlerine bir hafta kala Genel Başkan olma isteğini arkadaşlarına açıkladı. Ancak seçimlerden önce yapılacak genel başkanlık değişimi seçmenler tarafından iyi karşılanmazdı. Sülevman Arif Emre'nin Genel Başkanlığı'nda 14 Ekim 1973 seçimlerine giren MSP 48 milletvekili ile 3 senatör çıkararak Meclis'e taşındı.

CHP-MSP Koalisyonu

Aylar süren pazarlıklar sonucunda Ecevit'in: "Bu iş bu gece ya biter ya da biter" şeklindeki sert çıkışının ardından 1974 yılı Ocak ayı sonlarında koalisyon hükümeti resmen kuruluyor, Hükümet programı 1 Şubat 1974 tarihinde Meclis'te okunuyordu. Kabine'de görev alan bakanlar şu isimlerden oluşuyordu:

CHP'li Bakanlar	
Başbakan	Bülent Ecevit
Devlet Bakanı	Orhan Eyüpoğlu
Devlet Bakanı	İ. Hakkı Birler
Savunma Bakanı	H. Esat Işık
Maliye Bakanı	Deniz Baykal
Dışişleri Bakanı	Turan Güneş
Milli Eğitim Bakanı	Mustafa Üstündağ
Bayındırlık Bakanı	Erol Çevikçe
S. ve S. Yardım Bakanı	Selahattin Cizrelioğlu
Çalışma Bakanı	Önder Sav
Enerji ve T. Kaynaklar Bakanı	Cahid Kayra
Turizm ve Tanıtma Bakanı	Orhan Birgit
İmar ve İskan Bakanı	Ali Topuz
Köy İşleri ve Koop. Bakanı	Mustafa Ok
Orman Bakanı	Ahmet Remzi Şener
Gümrük ve Tekel Bakanı	Mahmut Türkmenoğlu
Gençlik ve Spor Bakanı	Müslihiddin Yılmaz Mete
Ulaştırma Bakanı	Mete Ferda Güney

MSP'li Bakanlar	
Devlet Bakanı ve Baş. Yrd	Necmettin Erbakan
Devlet Bakanı	Süleyman Arif Emre
Adalet Bakanı	Şevket Kazan
İçişleri Bakanı	Oğuzhan Asiltürk
Tarım Bakanı	Korkut Özal
Sanayi ve Teknoloji Bakanı	Abdülkerim Doğru,

Bu arada Adalet Bakanlığı Özel Kalem Müdürlüğü'ne Şevki Yılmaz getiriliyordu!..

Hükümet, programını Millet Meclisi'nde ve Cumhuriyet Senatosu'nda okuduktan sonra güvenoyu alıyordu.

Hükümetin ilk icraatı yağmur gibi zamlar oluyor, Necmettin Erbakan zamların açıklaması bittikten sonra "zamlar milletimize hayırlı ve uğurlu olsun" temennisini televizyondan pişmiş kelle gibi sırıtarak açıklıyordu.

Hemen arkasından 12 Eylül öncesi olaylarının temellerinin atılmasına gerekçe olan "Genel Affı" çıkarıyorlardı.

Genel affı savunurken, gurubunda, bunu bizi destekleyen Nurcular, Nakşiler Kadiriler vs. istiyor diyerek topu onlara atıyordu ama hepsinin

liderleri "bizim haberimiz yok, biz affa karşıyız" diye açıklamalar yapıyorlardı.

TRT Genel Müdürlüğüne İsmail Cem getirilirken, Haberler Müdürlüğü'ne eski bir CHP'li Bakanın oğlu olan, dönek sosyalist Mehmet Barlas atanıyordu. Erbakan, TRT Genel Müdürlüğü'ne İsmail Cem'in getirilmesine şiddetle karşı çıkan MSP Milletvekillerini şöyle yatıştırıyordu:

"İsmail Cem'in Genel Müdür olmasına karşın biz de büyük tavizler kopardık. Rahmetli eski Başbakan Adnan Menderes ve iki eski bakanın Naaşları ailelerine verilecek"

Bu haber MSP Grubunu sevince boğuyordu. Kızgınlıklar yerini memnuniyete bırakıyordu. Tabi sonuçta Menderes ve arkadaşlarının naaşları ailelerine verilmedi. Kaldı ki, böyle bir çalışma bile yoktu. Erbakan için önemli olan o gün gurubunu sakinleştirmekti.

Erbakan bu arada okul arkadaşı ve eniştesi; Osman Çataklı'yı Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne getiriyor, kardeşi Akgün Erbakan ise kısa sürede milyarderler arasına giriyordu. Akgün Erbakan, Libya ve Suudi Arabistan'da iş yapan inşaat şirketlerinin komisyonculuğunu yapıyordu... Ağabey, Suudi Arabistan ve Libya ile iyi ilişkiler kurmuş, birader Akgün de bu ilişkilerin meyvelerini toplar olmuştu.

Akgün Erbakan işleri bereketli bir şekilde yürütüyor ve oldukça büyük paralar kazanıyordu. Bir inşaat şirketi komisyon ücreti olan 35 milyonu veremeyince çıkan olaylar mahkemeye yansıyor, sonuçta da Akgün Erbakan Almanya'ya yerleşiyor, bir Alman kadınla evleniyor ve genç yaşta da bu dünyadan göç ediyordu.

Enişte'den İnönü'lere Kıyak

İsmet Paşa'nın varisleri Mevhibe Hanım, oğulları Ömer ve Erdal İnönü ile kızı Özden Toker, Pembe Köşk'ün yer aldığı 22404 metrekarelik alana iki yüz daire yaptırmak amacıyla Ayduk Koray adlı bir müteahhit ile anlaşıyorlardı.

Anıtlar Yüksek Kuruluna başvuran Pembe Köşk müteahhidi, elindeki projeyi göstererek, Pembe Köşk bahçesine konut yapımı için izin verilmesini istiyordu. Dosya, Kültür Bakanlığı Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne gönderiliyordu. Genel Müdürlük uzmanları bahçenin çok küçük bir bölümü dışında, inşaata izin verilmemesi görüşünde olduklarını bildiriyorlardı.

Bu yazı, Kültür Bakanlığı eski Müsteşarı Prof. Emin Bilgiç tarafından imzalanmıyor, bunun yerine Pembe Köşk projesini doğrudan doğruya İmar İskan Bakanlığı'na 6 Ekim 1976 tarihinde gönderiyordu.

İmar ve İskan Bakanlığı Planlama ve İmar Genel Müdürlüğü hemen bir gün sonra 7 Ekim 1976 tarihinde şu kararı veriyordu: "Söz konusu alanların konuta dönüştürülmesinde planlama açısından bir sakınca görülmemiştir!.."

Emin Bilgiç, projeyi bu yazıyla birlikte aynı gün Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kuruluna gönderiyor. Kısa adıyla Anıtlar Yüksek Kurulu 12 Kasım 1976 günü İsmet İnönü'nün Pembe Köşkünün bahçesine apartman yapılmasına izin veriyordu.

İsmet Paşa'nın varislerinin "iki yüz daire" kazanmalarını sağlayan ve Köşkün bahçesinin satılması demek olan bu karara imza atanlardan biri de, Necmettin Erbakan tarafından Anıtlar Yüksek Kurulu'ndaki görevine getirilen, Erbakan'ın kız kardeşini vererek "enişte" ettiği, Osman Çataklı idi.

Sanki yıllar sonra bir diyet ödeniyor, ülkenin başına bela olan gericilikle mücadelede önemli bir köşe taşı olan 163. Madde'nin kaldırılması sağlanıyordu, hem de laik cumhuriyetin mirasçıları eliyle. 163. Madde kaldırılsın tartışmaları sırasında SHP lideri Erdal İnönü, kendisini sürekli uyaran Bahriye Üçok ile Muammer Aksoy'un uyarılarına ve feryatlarına kulaklarını tıkıyor, 163. Madde'nin kaldırılmasına destek veriyordu.

Rum Kulağı

3 Nisan 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi Ankara Notları adlı köşesinde şunları yazıyordu:

"...148'in, CHP-MSP ortaklığında, ABD'nin 'ambargo' uyguladığı sırada, Bakanlar Kurulu'nda ortaya attığı 'Rum kulağı' olayını anımsayan var mıdır bilemem. Yalnız, 148, Araplardan yardım koparabilmek için, bir miktar 'Rum kulağı' götürmeyi öneriyordu. CHP'li Bakanlar önce 'şaka yapıyor' diye düşündüler. Bakanlar Kurulu'na bomba gibi düşen öneri şaka değildi, götürülecek olan ekşimiş kuzu kulağı değil, Rumların kesilecek kulaklarıydı. 148, Rum kulağı karşılığında Suudilerden yardım sağlayacağını söylüyordu. *(Ergün Poyraz'ın, yeni hazırlamakta olduğu 'Refahın Gerçek Yüzü 2' adlı kitabında, bu konuda ayrıntılı, oldukça eğlenceli bilgiler olacak.)*

'Rum kulağı' olayını 27 Ekim 1991 tarihli Günaydın Gazetesi'nde Betül Uncular, "Rum Kulağı'na Arap Riyali" başlıklı yazısında şu şekilde işliyordu:

"Bakanlar Kurulu, Başbakan Bülent Ecevit'in başkanlığında toplanmıştı. Kıbrıs Savaşı tüm şiddetiyle sürüyordu. ABD, Türkiye'ye 'ambargo' tehdidini savuruyordu. Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı

Necmettin Erbakan 'Fetih Suresi'ni okuyordu. Erbakan'a göre fetih kendilerine nasip oluyordu. Varsın ABD ambargo uygulasındı ne gam? Erbakan da gider yardımı Arap dostlarının yönettiği ülkelerden sağlardı. Tartışmalar sürerken Necmettin Erbakan'ın şu sözleri Bakanlar Kurulu toplantısına 'bomba' gibi düştü.

"Arap yetkililerine bir miktar Rum kulağı götürmemiz lâzım..."

Tüm bakanlar donup kalmıştı. Erbakan 'şaka' yapıyor, diye düşündüler bir an ama şakanın sırası değildi. Türkiye bir savaşın eşiğindeydi. Erbakan, Rum kulağı karşılığında Suudi Arabistan'dan yardım sağlayacağını söylüyordu. Kendisi yardım alacağından emindi. Hem Suudilere, hem de kendisine güveni sonsuzdu. Dışişleri Bakanı Turan Güneş, Devlet Bakanı İsmail Hakkı Birler'den bu geziye katılması ricasında bulunmuştu. Heyet, Suudi yöneticilerle görüşmeler yapmış, ancak onları yardım için ikna edememişti. Erbakan yanında Rum kulağı götürememişti ve Türkiye'ye eli boş dönüyordu. 1 milyar dolar alacağına inandığı Suudilerden 1 dolarlık yardım bile sağlanamamıştı..."

Kıbrıs Fatihi

Kıbrıs'ta, Rumların yıllardan beri Türk halkına yaptığı zulüm, işkence ve katliamlar sonucunda, 20 Temmuz 1974 günü, Türk Silahlı Kuvvetleri 'Kıbrıs Barış Harekatı'nı gerçekleştiriyordu. Yapılan bu barış harekatı, koalisyonda süregelen kavgaları durduruyor, Erbakan ile Ecevit yine sarmaş dolaş objektiflere poz, gazetecilere açıklama üzerine açıklama yapıyorlardı.

Ancak aradan geçen bunca yıldan sonra bile Kıbrıs'a askeri birliklerin gönderilmesi kararını kimin verdiği sorusu Erbakan ile Ecevit; arasında tartışma konusu oluyordu. Diğer bir tartışma konusu ise; Ecevit'in ateşkesi gereğinden önce başlatmasıydı. Ancak Ecevit bu konuda: "Ateşkes zamanında başlatılmıştır" diyordu.

Erbakan ise: "Çıkartma emrini ben verdim. Ecevit ateşkesi zamanından önce, kabul etmeseydi şimdi Kıbrıs'ın tamamı bizimdi" iddiasında bulunuyordu.

Ecevit'in yanıtı gecikmiyordu: "Emir verme yetkisi olmayan biri nasıl emir verebilir?"

Kıbrıs çıkartması yapıldığı sırada Genelkurmay Başkanı olan Semih Sancar'ın yaveri konuyu aydınlatıyor, şehit kanları üzerinden oy avcılığı yapanın kim olduğunu işaret ediyor, "Erbakan'ın gerçekleri söylemediği"ni açıklıyordu. O halde neydi Erbakan'ı böyle kendinden emin konuşturan? Bazı çevreler. "Erbakan herhalde Ecevit'in yaşadığını unuttu o sebeple böyle açıklamalar yapıyor" diyorsa da, en mantıklı cevap gerçekte şu idi;

Kıbrıs ile ilgili belgeler, yasa gereği 50 yıl boyunca açıklanamazdı. İşte Erbakan'ın güvendiği ve istismar ettiği konunun temel noktası buydu! Ne söylerse söylesin aksi 50 yıl boyunca ispatlanamayacaktı!..

Ne diyordu MSP Gümüşhane Milletvekili Orhan Akkoyunlu: ***"Hocanın hayaline kurşun atsan yetişmez"*** Gerçi Akkoyunlu bunu Erbakan'ın 1973'te hükümet kurma görevi kendisine verilsin diye, Hasan Aksay'ı AP Balıkesir Milletvekili Cihad Bilgehan'a gönderip: "Partiden 50 kişi daha bulup MSP'ye katılsınlar" şeklinde haber göndermesi üzerine söylemişti ama bu Hoca için her alanda geçerliydi.

Erbakan, fıtratı gereği yine cinliğini yapmış, Kıbrıs'la ilgili belgeler, nasıl olsa elli yıl boyunca açıklanamayacağından dolayı "Kıbrıs Fatihi benim. Ben, Mücahit Erbakan!" demişti. Demişti demesine de ya açıklanabilen belgeler...

İşte onlardan bir tanesi

O günlerde Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, MSP'li bir milletvekili, tarafından işgal edilmekte idi. İşte bu zat-ı şerif olağanüstü durumlarda, personeli askere alınmayacak fabrika ve kurumları bir bir saptamış.

Ne var bunda demeyin sakın, şimdi genel hayatı etkileyecek kurum ve fabrikalar listesine alınanları öğrenin de moda evlerinin olağanüstü dönemlerde ne gibi 'Hayati Önemde' olduğunu anlayın. Evet sıralayalım:

Şu ünlü Vakko var ya... Hani giyim sanayinin şu ünlü moda kaynağı işte bu işyerinde çalışan işçiler ve memurlar, savaş ve seferberlik anında 'Vatana ve Millete lazım'dır diye silah altına alınmayacak, giyim kuşamında kreasyona devam edecektir.

Şimdi burada Refah Partisi Rize Milletvekili AMGT'nin 2. Başkanı Mücahid (!) Şevki Yılmaz Hocaefendi'ye bir mektup yazmak istiyorum. Zira kafam iyice karıştı.

"Sayın Şevki Yılmaz Hoca Efendi (!)

Zat-ı Aliniz gerek yurt içinde gerekse yurt dışında verdiğiniz konferanslarınız dünyada iki düzen olduğunu, bunlardan birinin Roma'nın 'Pis Düzeni', diğerinin ise Refah'ın yani sizlerin temsil ettiği 'Adil Düzen' olduğunu ve bu Adil Düzenin Mekke Düzeni olduğunu açıklayarak, erkeklere hitaben ***'Biz Mekke Düzeni istiyoruz. Bizim karşımızdaki tüm sağcı ve solcu parti, kurum ile kuruluşlar ise Roma Düzeni istiyorlar. Bu, Mekke Düzeni ile Roma Düzeni kavgasıdır. Ve Mekke Düzeni hakim olana kadar da sürecektir'*** *diyor ve ekliyorsun,* ***'Türkiye'de Silahlı Kuvvetler Türkiye'yi koruyamaz. O sebeple Refah ve MGV'ler birer savunma ocağıdır. Biz burada savunma teşkilatı kurduk. Herkes bu***

Refah ordusuna katılmalıdır.' hezeyanıyla kadınlara dönüyor ve 'Biz bu savaşı bacılarımızla, kadınlarımızla da kazanırız. Bacılar silahlanın, silah atış talimleri yapın, şu Vakko var ya şu Vakko... O bir, yahudi, mason kuruluşudur. Başörtülerinizi onlardan almayın. Bir metrelik kumaştan ne olur demeyin, onlara vereceğiniz her para müslümanlara kurşun olarak geri gelecektir. O mason ve yahudilerin arkasında Mason Mesut'un karısı var...' diye devam ediyorsun.

Aziz ve Muhterem Hocam(!)

Bu nasıl iş vallahi, ben bunu anlayamadım (!) Sen böyle diyorsun amma senin peygamber efendimiz ile konuştuğunu iddia ettiğin Erbakan ve onun Bakanı Vakko'yu 1971 yılında Türk Milleti Yunanla savaşırsa, bunlar Vatana ve Millete çok acil ve çok şiddetle lazımdır diyerek savaştan kaçırıyor!..

Kıbrıs meselesi yüzünden Yunanistanla savaş çıksa, Vakko'da çalışanlar cepheye ve hatta askere bile alınmayacak onların yerine fakir halk çocukları cepheye gidecek!..

Açıklamalarını dört gözle bekliyoruz."

Bilindiği gibi Erbakan'ın büyük kızının gelinliği Vakko etiketliydi. Küçük kerimeleri Elif ise toplantılara Vakko etiketli eşarbı ile katılıyordu...

Ve derin hoca Şevki yırtınıyordu: ***"Vakko'dan eşarp almayın: O bir yahudi, bir mason kuruluşudur. Bir metrelik kumaştan ne olur demeyin, oraya verdiğiniz her kuruş çekiç güç'e bir mermidir."***

Neyse biz yine listeye devam edelim...

İGS - Titiz Konfeksiyon, gibi moda öncülerinde çalışanlar da Savaş ve Olağanüstü durumlarda, askere . alınmayacaktır. Ohh ne iyi değil mi?

Gelelim şu ünlü Özal biraderlere, Korkut Özal Koalisyon hükümetinde Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı, biraderi, Turgut ise, Hacı Ömer Sabancı Holding kuruluşlarının başında Genel Koordinatörlük yapmaktadır. Rastlantıya bakın ki, Savaş ve olağanüstü dönemlerde Hacı Ömer Holding'e bağlı kuruluşlarda çalışanlar da silah altına alınmayacak... Hepsi bu kadar mı?

Olur mu hiç?.. Savaş süresince, halkın, 'Hayati Ehemmiyetine haiz ekonomik ihtiyaçları karşıladıkları' gerekçesi ile, personeli silah altına alınmaması istenen fabrika ve kuruluşların asasında bakın kimler var:

Sancak Tül (sahibi milliyetçi ve muhafazakar bir parlamenterdir) Hacı Resul Mahmut İpekçi, Mücellidin Dokuma ve Büküm Fabrikası, Güney Sanayi, Çukobirlik, Cem Standart Düdüklü Tencere Fabrikası, Bohemia Kristal Avize Fabrikası.

Burada biraz duralım...

Bir savaş halinde, Kristal avize fabrikasının personeli silah altına alınır da 'avize' üretimi durursa, ne büyük bir milli felaket olur hiç düşündünüz mü?

Siz düşüne durun biz devam edlim:

Garbon Işık Avize Fabrikası, Eczacıbaşı Seramik, Jumbo Çatal, Bıçak, Halıfleks, Atlas Halı Fabrikası, Akkuş Sandalye İmalathanesi, Ulus Doğrama ve Mobilya Fabrikası, Arçelik, Mintaks, ÇBS, DYO, Puro, Komili...

Ve böylece 572 imtiyazlı ve müslüman(!) fabrika ve kuruluşlarda çalışanlar silah altına alınmamak ve kaçırılmak istenmiştir. Bu imtiyazlı ve imanı bütün kuruluşların içinde listeden de anlaşılacağı üzere Adil Düzencilerin Mason, Yahudi, Rum vs. diyerek halkı din yoluyla düşman etmeye çalıştıkları kesim çoğunluktadır.

Kıbrıs Harekatı için seferberlik ilan edilen, bu kuruluşlar da çalışanlar askere alınmayacak bunların yerine, Devlet kuruluşlarında çalışan garİban vatan evlatları, fakir halk çocukları cepheye gideceklerdi...

Yine bu tarihlerde Hema Holding'in sahibi, Emin Hattat, Erbakan'ın Yapı ve Kredi Bankası, Aşağı Ayrancı şubesi 1615-4 numaralı hesabına Ziraat Bankası Akay Şubesi'ne ait iki adet çekle toplam altı milyar lira yatırıyordu. 12 Eylül askeri darbesinden sonra, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı müfettişi Rahmi Turgut Ticaret Bakanlığı müfettişi Abdurrahman Özenbaş; Maliye Bakanlığı müfettişi Ertürk Barlas'tan oluşan MSP Hesaplarını İnceleme Komisyonu Emin Hattat'a Erbakan'a ne amaçla para verdiğini soruyordu.

Emin Hattat, parayı, "Erken seçim ihtimali üzerine seçilebilir bir yerden aday gösterilmesi koşulu ile Erbakan'a değil, partiye verdiğini söylüyordu. Erbakan ise açıklamasında, "paranın yanlışlıkla hesabına yatırıldığını, aslında paranın partinin hesabına yatırılması gerektiğini" söylüyor. Nedense bütün bu yanlışlıklarda tüm siyasi yaşamı boyunca Erbakan'ı buluyordu...

Demek ki Adil Düzen'de en fazla parayı veren ve bir de vermesi gerektiği yeri bilen, her isteğine hatta cennete bile kavuşabiliyordu. Yine de anlaşılamayan bir nokta, gerek Şevki Yılmaz'ın Arafat'ta yaptığı konuşmada, gerekse de Necmettin Erbakan'ın Arafat'ta yaptığı konuşmalarda, ***"Bankaların Allaha savaş açan kuruluşlar olduğu"*** vurgulanırken bunların reklamlarının bile televizyonlarda gösterilmesini Allahın istemediği açık bir dille anlatılıyordu. Ama ortaya çıkan belgelerden de kolayca anlaşılacağı üzere bir çok Refahlı'nın kıblesi bankalar oluyordu.

CHP-MSP Koalisyonu Çatırdıyor

CHP ve MSP içinde başlayan anlaşmazlıklar saklanamıyordu. Olaylar basına yansıyor, Ecevit kahraman ilan edilirken, Erbakan da kendini Kıbrıs Fatihi olarak lanse ediyordu.

MSP'liler, kararnameleri sümen altında tutarak, sırası gelince memleket kamuoyuna yersiz dedikodular yayarak, İslamiyet'in şiddetle yasakladığı yalanla karışık gıybete başvurarak bu nikahın devamını imkansız hale daha işin başında getirmişti."

O sıralarda tutuklu bulunan Said-i Nursi'nin talebelerinden Hüsrev Altın Başak'ın hapisten kurtarılması için Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın girişimleri dikkat çekiyor, Olay; dinin devlet işlerine karışması şeklinde yorumlanırken, CHP içinde de iç çalkantılar ve bölünmeler baş gösteriyordu.

Başbakan Ecevit'in İskandinav ülkelerine yapacağı ziyaretin kararnamesine MSP'li bakanların imza koymaması, Başbakan'a vekaletin Erbakan tarafından üstlenmesine CHP kanadının izin vermemesi, 7 Şubat 1974'de başlayan koalisyonu 18 Eylül 1974'de Ecevit'in "Cumhuriyet Halk Partisi ile Milli Selamet Partisi'nden oluşan Bakanlar Kurulu'nun zamanla artan görüş ayrılıkları içinde görevde kalmasını sakıncalı bulduğumuzu saygılarımla arz ederim." şeklindeki istifası nihayete erdiriyordu.

I. MC Kuruluyor

CHP MSP Koalisyonunun bozulması sonrasında rota Adalet partisine dönüyordu.

1973 seçimlerinde birbirlerine en olmadık hakaretleri yağdıran MSP'li ve AP'liler şimdi ortaklık için masaya oturuyorlar, yanlarına CGP ve MHP'yi de katıyorlardı.

MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk, 1973 seçimleri öncesinde 13 Ekim günü radyodan yaptığı konuşmasında AP için şöyle diyordu:

"AP liberal, renksiz bir zihniyetin partisidir özü sömürücüdür. Asıl gerici Adalet Partisi'dir."

Meclis'te ise MSP'liler, AP'lilere ***"Allah belanızı versin!"*** diye bağırırken, AP'liler de ***"Din pazarlamacıları"***, ***"Yeşil Komünistler"*** diye yanıt veriyorlardı. Koltuk hırsı hepsini unutturuyordu.

Demirel, Erbakan, Feyzioğlu, Türkeş bir araya geliyor, Kabine'deki üyelerin denklemini sağlayıp, hükümeti kuruyorlardı. Hükümet Demirel ve Erbakan'ın öpüşmesiyle 12 Nisan 1975 tarihinde Meclis'ten güvenoyu aldı.

I. MC çalışmaya başlıyor; "Faizci AP" faizlerin yüzde 30'dan, yüzde 75'e çıkarılması teklifini Bakanlar Kuruluna getiriyor, faize şiddetle karşı çıkan Erbakan ile MSP'li Bakanlar: ***"Bismillahirrahmanirrahim, faizler milletimize hayırlı ve uğurlu olsun"*** dileğiyle, şen şakrak imzalıyorlardı.

I. MC döneminde Koalisyon hükümeti kararı ile DÇM (Dövize Çevirilebilir Mevduat) uygulamaları başladı.

DÇM, Türkiye'deki bankalarda içeriden ve dışarıdan açılabilecek bir döviz hesabıydı. Dışarıdan döviz gönderecek olanlara ve bunları içeride kullanacak özel şirketlere büyük karlar sağladığı için, yabancı sermayeden Türkiye'ye döviz akışı sağlanıyordu. DÇM uygulaması IMF'nin dayatmasıydı. Uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye döviz göndermişler Türkiye bu dövizlerle mal satın almıştı. Bunun sonucunda ülkede ithal ikamesi yaratılmasını önlüyorlar, Türkiye'nin dış borcunu arttırarak kendilerine daha bağımlı bir hale getiriyorlar ve halkın sırtındaki yükü daha da ağırlaştırıyorlardı.

Kısaca DÇM'ler borç tuzağı idi. Bugün Türkiye'nin milyarlarca dolarlık dış borcunun içinde DÇM uygulamaları yatmaktadır. DÇM olayını Institutional Inverser Dergisi "Türkiye armağan dağıtıyor" diye haber yapıyordu. Bu armağanda Erbakan'ın çok büyük payı vardı. Hükümetteyken IMF'nin emrinden çıkmayan Erbakan, seçim meydanlarında başka başka konuşuyordu. Hiç utanmadan, sıkılmadan kendisini ve partisini bu eksenin dışında tutuyor, diğer partiler için "Bunlar bizi IMF'ye satıyorlar" diyebiliyordu!..

1977 Seçimleri

MSP, Süleyman Demirel'in deyimi ile 5 Haziran 1977 seçimlerine, "Aşk ile, şevk ile, azim ile ve iman ile" giriyor ancak, seçimlere girmeden önce 48 milletvekiline sahipken seçimlerin sonucunda yarı yarıya fire veriyor ve ancak 24 milletvekili çıkarabiliyorlardı.

MSP'lilerden bir kısmı aralarında tartışırken, CHP ile yapılan koalisyon nedeniyle başarısız olduklarını iddia ederlerken, bir diğer kısmı da AP ile yan yana görünme neticesinde bu sonucu aldıklarını söylüyorlardı...

Tartışmalara yine son noktayı Erbakan koyuyor ve, "Mükerrer (Sahte) oy kullanıldığı için milletvekili sayısı yarıya düştü" diyordu.

Seçimlerden önce 19 Nisan 1977 tarihli Tercüman Gazetesi'nde Ergun Göze "Siyasi İfrat Cinneti" başlıklı yazısında özetle şöyle diyordu:

"...MSP İdarecilerinin düşününce fesadını hangi noktalara kadar getirdiklerinin en korkunç misallerinden birini, geçenlerde sayın Erbakan'ın özel gazetesinde gördük. Aşağı yukarı şöyle sesleniyor: **'Bir**

veli renksiz bir partiye aday olsa veliliğinin faydası yok, o İslama hizmet edemez. Bir deli eğer bizim partimiz listesine girerse o artık Allah yolunda hizmet eder.'

İnanılmaz bir cinneti siyasiye. Bakırköy'dekiler bile bu sözlerin sahibine kanmaz ve suratına bakmaz.

Ya bütün velilere* 'Bakın ha! Bizim partimize girmezseniz vay geldi başınıza, veliliğinizi bile elinizden alırız.' *deyişteki, cinneti maneviyye...

MSP'nin mağdur, mazlum, masum oy kütlesi, idarecilerine arız olan bu illeti derhal önlemelidir. İslamı parçalayıcı her hareketi vusuletle söndürmelidir. Yoksa MSP idarecilerini Veli'ler çarpar ve olan maazallah MSP'ye olur."

1977 seçimlerinde Turgut Özal, İzmir'den MSP adına milletvekili adayı oluyor, Radyo'dan MSP adına yaptığı konuşmada, "Milli Görüş" diyor, "Adil Düzen" diyor, "Erbakan Hoca" diyor, "Ağır Sanayi" diyor. Ama seçilemiyordu.

Yapılan seçimlerin sonucunda Ecevit azınlık hükümeti kuruyor ancak, güven oyu alamayarak iktidar olamıyordu.

II. MC Kuruluyor

İkinci Milliyetçi Cephe Hükümetinin kuruluşunu Süleyman Arif Emre şöyle anlatıyor:

"Sayın Ecevit, ölü doğan ceninle bir iş yapamayacağını anlayınca, başarılı olacağına dair en ufak bir olanak ve olasılık göremeyince tasını tarağını toplayarak kenara çekildi. Meydanı bizlere bıraktı. MSP, AP ve MHP'nin yöneticileri olarak oturduk yeni hükümeti oluşturmaya başladık." *(Güven Partisi'nin esamisi okunmuyordu Çünkü erken seçim fırtınası onu ve Demokratik Partiyi hepten silip götürmüştü.)*

Süleyman Arif İçişleri Bakanlığı'nın bundan önce hep kendilerinde olduğunu belirtiyor ama bu sefer AP'nin bu Bakanlığı vermek istemediğini anlatıyordu. Süleyman Arif, İçişleri Bakanlığı'nı istemelerindeki haklı gerekçeyi "AP'nin anarşik olaylarda taraf olduğunu, bu sebeplerle çatışmaları çığırından çıkaracağını", Seyfi Öztürk'ün şu konuşmalarıyla kanıtlamaya çalışıyordu:

"Bir yerde Komünist varsa, karşısında Milliyetçi de olacaktır. Onlar bunları öldürürse, bunlar da onları öldürecektir. Biz elbette berililerin yanında yer almaya mecburuz..."

1977 seçimlerinde önce, MHP'li Necati Gültekin MSP için, "mübarek İslam dinini politika pazarında sergilemeyi parti çıkarı sayan bu parti, memlekete ve millete hizmet anlayışından mahrumdur. Din istismarı, laf

ebeliği ve azınlık ırkçılığı yapan MSP ciddiyetten uzaktır. 10 milyonu kardeş yapmayı vaat eder. Kendi içinde 50 milletvekilini bir araya getiremez..." diyordu.

AP Genel Başkanı Süleyman Demirel de 4 Haziran gecesi MSP için şunları söylüyordu:

"MSP'ye verilen oylar CHP'ye verilmiş demektir. MSP'nin millete verebileceği bir şey yoktur. Sadece milliyetçileri ve manevi değerlere bağlı olanları bölüp, solun ekmeğine yağ sürer. Halk Partisi'nin eksiğini tamamlar. CHP ile bir olup komünist ve anarşistleri yeniden Türkiye'nin başına bela eden MSP'dir..."

Aynı akşam Erbakan da AP hakkında şu açıklamayı yapıyordu:

"AP denilen şey Avrupa'nın batısındaki faizci, sömürücü, kapitalist zihniyetin kötü, beceriksiz taklidinden başka bir şey değildir. Aynı şekilde maddecidir materyalisttir. Kökü bereketsizdir. Sömürüyü destekler, zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapar. Buhrana anarşiye yol açan, Batı taklitçisi bir hastalıktan başka bir şey değildir. Eline yetki verildiği zaman yaptığı ise din düşmanlığıdır. İnananları aldatıp oyunu aldıktan sonra onlara zulmeden bir aldatıcıdır... AP'nin yaptığı din düşmanlığı CHP'den geri kalmamıştır. Yaptığı iş sadece komünizme bahçıvanlık etmektir. AP'nin hakiki kalkınmadan haberi yoktur. Devrini boş laflarla ve aziz milletimizi oyalamakla geçirmiştir... Şimdi kendisi de iflas etmiştir. Onun işi bitmiştir. Tasfiye oluyor."

Bu sözler unutuluyor, eller yine mutlulukla sıkılıyor, MSP-AP-MHP'den oluşan II. MC Hükümeti 27 Temmuz 1977 tarihinde kuruluyordu.

II. MC Hükümeti'nde MSP yedi adet bakanlıkla temsil ediliyordu. Bu bakanlıklar:

1.	Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.	Necmettin Erbakan
2.	Devlet Bakanı	Süleyman Arif Emre
3.	İçişleri Bakanı	Korkut Özal
4.	Sanayi ve Teknoloji Bakanı	Oğuzhan Asiltürk
5.	Tarım Bakanı	Fehim Adak
6.	Çalışma Bakanı	Fehmi Cumalıoğlu

II. MC Hükümeti'nde zam, anarşi ve kuyruklar ile kaynayan ülkede, İmam Hatip Okulları ve Yüksek İslam Enstitüleri sorunu da hükümeti sarsıyordu. Yüksek İslam Enstitüleri, "Akademi" olmak istiyor, bundan doğan olaylar çözümlenemiyordu.

MSP de için için kaynıyordu. 1977 seçimlerinde seçilemeyen Milli Görüşçüler, Kamu Kuruluşlarında arpalık olarak adlandırılan yöneticiliklere

getiriliyor, seçilemeyen bir kısım ise Nizam Partisi'ni yeniden hayata geçirmeye çalışıyorlardı. Ancak Nizam Partisi hiçbir varlık gösteremiyor ve tabela partisi olmaktan öte gidemiyordu.

II. MC Hükümeti'nde Bakanlar Kurulu toplantıları da olaylı geçiyordu. Yine bir toplantıda Fehim Adak, Saadettin Bilgiç'in üzerine yürüyor ve dövmeye çalışıyordu. Erbakan bütün bunlara rağmen, ***"Ülkede hükümette hiçbir ihtilaf yoktu"*** diyebiliyordu.

AP'den 9 milletvekili istifa ediyor ve hükümet bir anda azınlıkta kalıyordu. İstifalar, 12'yi bulunca II. MC de iktidarı kaybediyordu.

Ecevit Hükümeti

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, AP'den ayrılan 12 milletvekilinden 11'ine, DP'de tek milletvekili olan Faruk Sükan'a da Bakanlık vererek 17 Ocak 1978 tarihinde iktidara geliyordu.

Ecevit'in kurduğu hükümette Diyanet İşleri eski Başkanı Dr. Lütfi Doğan da yer alırken, hükümet programında. "laiklik" konusu şu şekilde işleniyordu.

"Hükümetimiz laikliği din ve vicdan özgürlüğü ve devlet işleriyle dinin ayrılması anlamında alır. Hükümetimiz dine bağlılığın gelişmeyle ve ilericilikle, dine saygının laiklikle çelişmediği kanısındadır..."

5 Aralık 1977 tarihinde Mahalli seçimler sırasında, "Erbakan'ın laikliği ihlal ettiği ve bunun TCK'nın 163. Maddesine girdiğini, MSP'nin altı ay içinde genel başkanı partiden ihraç etmesi gerektiğini, aksi takdirde partinin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'ne gideceğini" açıklayan Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Kazım Akdoğan, Erbakan ve MSP'lilerin eteklerini tutuşturuyordu.

Detaylarını ilerde göreceğimiz üzere Ecevit, Erbakan'ı düştüğü bu zor durumdan 'yasaların içine ederek' kurtarıyordu.

19 Ocak 1978 tarihli Cumhuriyet gazetesinde **Uğur Mumcu** şunları yazıyordu:

"MSP toplumumuzun bir kesiminde bilinç altına itilen dinsel duyguların sömürülmesiyle oluşmuş gerici ve çağdışı bir siyasi kuruluştur. Erbakan Devlet katına ciddiyetsizlikle birlikte, komisyoncu birader sokan bir devlet anlayışının zavallı örneklerinden biridir..."

6 Mart 1978 tarihinde görev süresi biten Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'ın yerine Kara Kuvvetleri Komutanı Kenan Evren getiriliyordu. Terör olayları nedeniyle ülkede katliama varan ölümler olurken, "Laiklik – Şeriat" tartışmaları da tırmanışa geçiyordu. 1977 yılında terör olayları

sonucu hayatını kaybedenlerin sayısı 262 iken, 1978'de bu sayı. 918'e ulaşıyordu.

Yağ, un, şeker gibi temel maddeler ya karaborsaya düşüyor ya da hiç bulunmuyordu. Tüpgaz kuyruğunda hamile kadınlar doğum yapıyorlardı. Araçlar benzin, mazot yokluğundan garajlara çekiliyordu.

TBMM'de bulunan boş beş üyelik için yapılan seçimleri 5 - 0 AP kazanıyor, bunun üzerine Bülent Ecevit 16 Ekim 1979 tarihinde hükümetin istifasını Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e sunuyordu.

Demirel Hükümeti

Demirel tek başına olayların üstesinden daha kolay geleceğini; "Meydan okuyorum. Kurtarılmış Bölge maskaralığına son verilecektir. Sorun bana 100 gün sonra girilmeyen yer kaldı mı diye..." anlamındaki sözleriyle açıklıyordu.

Bu gibi iddiaları 25 Kasım 1979 tarihinde Meclis'ten, MSP ve MHP'nin dışardan desteği Demirel'e iktidarı getiriyordu. Ancak terör durmuyor adeta kitle katliamlarına dönüşüyordu. Her zaman olduğu gibi fiyat artışları ve karaborsa yine dizginlenemiyordu. Erbakan bir süre sonra "Bundan sonra hükümeti kerhen destekliyorum" şeklinde açıklama yapıyor, ince bir taktikle taşın altından elini çekmeye çalışıyordu. Bu açıklamanın, ardından Demirel, Erbakan'ı ziyaret ediyor ziyaretin içeriğini Süleyman Arif Emre anlatıyordu:

"Ziyarette sözü Demirel aldı ve: 'Hoca, bizi desteklemekten niçin vazgeçiyorsun? Şu kerhen destek sözünü söylemenizin gayesi nedir? Bizi bundan sonra da severek isteyerek destekleseniz olmaz mı?' Bu isteğe, Erbakan şu cevabı verir: 'Ama siz çok aşırı gidiyorsunuz. Faizleri artırıyor, fakir halkı eziyorsunuz. Biz destek vereceğiz dediysek kayıtsız, şartsız destekleyeceğiz demedik."

Süleyman Arif, Erbakan'ın bu sözleri üzerine Demirel'in 'Yapma Hoca, seninle mühendis okulundan arkadaşız.' dediğini aktarıyor ve Demirel'in, Erbakan'ın görmez tarafından kendisine destek vermesi için yardım istediğini anlatıyordu.

Erbakan, bundan sonra 'File'li basın toplantıla-ı düzenliyor, kadayıfın altının kızardığını söyleyerek, kızarma işleminin nihayetinde hükümeti düşüreceğini belirtiyordu.

MSP Ve Necip Fazıl

Daha önce de değindiğim gibi, Erbakan'ın Konya'dan milletvekili seçilmesinde en büyük pay sahiplerinden biri de Necip Fazıl Kısakürek'tir. Erbakan ve MSP hakkında birçok yazılar yazan Necip Fazıl, Eylül 79'da

şunları aktarıyordu:

"...MSP'ye karşı, bir işkembeyi 40 kere kaynar sudan geçirdikten sonra elde yine necisten, başka birşey kalmadığını görmekten gelen tavrı, 1977'den bu yana malum...

Evet, MSP benim nazarımda ve 40 yıllık mücadelem sonunda nihayet Milli Melalet veya Melalet Partisi olmuştur. Ve artık bahsini bile etmeyi giran saydığım bu parti, başındaki kişinin ve ona körü körüne bağlı kalanların belirttiği mana ile, bir 'Besmele' veya 'Tevhid Kelimesi' ticareti yapan bazı ciğeri yanık, fakat aklı sönük Müslümanları sömürmenin işletmesi haline gelmiştir..."

Necip Fazıl, MSP'lilerin Almanya'da işçilerden, "İcabında donunu ver" diyebilecek kadar onları sağmal inek gibi kullandıklarını da anlatıyor, "Milli Görüş" için de şöyle diyordu:

"Evet; 'Milli Çözüm', 'Milli Görüş', 'Batı Klüp' şeklinde aşağının bayağısı bir slogan maskaralığı başını almış gidiyor. Hiçbirinin izahı, tahlili terkibi, tespiti yok! Gafiller bu sloganlara 'Vay anasını' desinler, yeter!"

Bir başka yazısında da şu görüşlere yer veriyordu:

"...Başı secdeye değen hiçbir fert, MSP'de Erbakan ve kumpanyasının bir fesat yuvası işlettiklerinden ve İslam ruh ve ahlakına yüzde yüz aykırı istikamet tuttuklarından asla şüphe etmesin!.."

MSP Ve Humeyni

1979 yılı başlarında için için kaynayan İran'da gösteriler durmuyordu. Halk sokaklara dökülmüştü. Humeyni, "İran'a döneceğim ve hükümeti kuracağım" şeklinde açıklamalar yapıyordu.

Erbakan da boş durmuyor. Londra'da "İslam ve Teknolojik Savunma Konferansı"nda 'Cihad' bayrağı açıyordu. İran'da Humeyni, Şah'ı devirince, Türkiye'de malum çevreler bayram ilan etmiş, kadınlı erkekli sokaklara dökülmüşlerdi. Erbakan ve MSP Humeyni'ye tebrik telgrafları yağdırıyordu.

16 Şubat 1979 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Örsan Öymen özetle şöyle diyordu:

"Son günlerde biti kanlanan bir başka Humeyni özentisi Hoca Necmettin Erbakan *'Biz de varız'* diyor. Ama, AP Temsilciler Meclisi, Hoca ile Selamete çıkmaktansa selametle muhalefette kalmayı yeğ tutuyor."

MSP'liler de liderlerine uymuş her yerde 'Cihad' çağrıları ve yürüyüşleri yapıyor, **"İran'da Humeyni, Türkiye'de Erbakan"** şeklinde sloganlar atıyorlardı. Erbakan, örnek aldığı Humeyni ile görüşmek için

İran'dan davet bekliyor, ***"Beni davet edin"*** diye tarih bildiren haberler yolluyordu. Necmettin, davet edileceğini umarak şöyle diyordu:

"İran'a davet edildim ama işlerim çok gidemiyorum"

Sonunda Hoca: ***"İran beni üçüncü defa davet etti artık gitmesem ayıp olacak."*** diye TRT'ye ve gazetelere haberler veriliyordu.

Erbakan'ın heyetine kimlerin katılacağı saptandıktan sonra, herkes dövizini alıyordu. Tam hareket günü, Erbakan İran'a gitmekten vazgeçiyordu. İşin aslı gider ayak anlaşılıyordu, ortada ne davet vardır, ne de İran'ın üçüncü çağrısı...

Heyete dahil olan bir kaç kişi Erbakan'ın kapısını çalıyor: ***"Hocam, yaptığınız doğru mu?"*** diye sitem ediyorlardı. Erbakan şaşırmış bir ifade ile ***"Hayırdır inşallah kardeşim ne yapmışız?"*** diye anlamamazlıktan geliyor, kelimenin tam anlamıyla 'aptala' yatıyordu.

Humeyni hayranları: ***"Hocam İran'a davetli değilmişsiniz! Bu yüzden seyahate çıkmamışsınız"*** bu sözler üzerine, Erbakan cevabı yapıştırıyordu:

"Haşa aziz ve muhterem kardeşim, Haşaaa... İran'dan bir mesaj geldi! Şöyle diyorlar: *'Hocam buraya gündüz vakti gel ki, sana büyük bir karşılama töreni yapalım.'* Oysa bizim gideceğimiz uçak İran'a gece varıyor, onun için seyahati iptal ettim. Gündüz giden bir uçak bulur bulmaz yola çıkacağım."

Batı Kulüp Ve Kadayıf

12 Eylül öncesinde Erbakan'ın ağzından hiç düşürmediği Batı Kulüp teranesini Metin Toker, 15 Haziran 1980 tarihinde "İmkanlar Sanatı Denilen Şey" başlıklı Hürriyet Gazetesi'nde çıkan yazısında şöyle anlatıyordu:

"Erbakan'ın 'Batı Kulübü' diye hücum ettiği, uygulanan gündelik bir politika değildir. Ne IMF'dir, ne NATO'dur ne kapitalizmdir, ne emperyalizmdir, ne de sömürüdür. Bunlar bazı çevrelerde prim yapabilen maskelerdir. 'Batı Kulübü', Türkiye'nin 'Muasır Medeniyet Seviyesi'ne açılmasıdır. Kadın haklarıdır. Laisizmdir. Latin Harfleridir. Zaviyelerin kapatılmasıdır, resmi tatil günleridir. Tek kelime ile, Atatürk Reformları diye bildiğimiz bütündür."

AP Hükümetine destek verdikten sonra, Erbakan'ın, *"Bugün düşüreceğiz. Yarın düşüreceğiz. Kadayıfın altı kızarıyor, kadayıfın altı yandı."* şeklindeki açıklamaları halkta olduğu kadar her kesimdeki gazetecilerden de tepki üzerine tepki alıyordu.

Tekin Erer: Son Havadis. 16 Haziran 1980 sayfa 2

"MSP, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en kaypak siyesi teşekkülüdür."

Taha Akyol, "MSP Siyaset ve İslamiyet", Hergün, 28 Mayıs 1980

"Kadayıfçı böyle olursa, kadayıfı bir türlü kıvamlandıramaz ya bekletip kurutur, ya da yakar.

İki aydan beri yakışıksız ve Makyavelce bir tutum... Tarihler veriliyor, verilen tarihler erteleniyor. Bu parti böylece kamuoyunun dikkatlerini üzerinde topladığını sanıyor. İpe sapa gelmez sözler, sıkışınca şaka yaptık manevrası...

Kadayıfçı, kadayıfı akşama kurutup işe yaramaz hale getirse de kendi dar ve kaypak ufkunu aşmayacaktır. Maalesef, evet maalesef..."

Çetin Emeç'te tartışmalara 23 Haziran 1980 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde "Doğu Kulübünde Program" başlıklı yazısı ile katılıyordu:

"Türkiye'de yontma sakalla, tekkelilerinde parti kurabileceklerine rüyada bile inanmayacak Atatürkçü'ler vardı... Amma Milli Nizam Partisi onların gözleri önünde oluştu. Bir ara kapısını mühürlediler de ne oldu? O da MSP' yi doğurdu.

Erbakan, büyük sermaye sahibi kadar, yalınayak, başı kabak takımını da MSP çatısı altına çekmeyi başarmıştı. Bilir misiniz bu ne demeye gelir? Hem bir lokma bir hırka felsefesi gütmeye... Hem de dıştan kaynaklanan yerli kapital çevrelerine sırt dayamaya...

Show'una hazırlandığımız Erbakan kafası budur işte, izlediği fırıldak politikası da bu...

Daha kim midir, Erbakan? Başı takkeli, ayağı takunyalı bir profesör. Üstelik Teknikçi... Ve bence, yarı Avrupalı, yarı Asyalı, Türkiye'nin başlıca çelişkisi!"

Uğur Mumcu ise, Erbakan'ın, Demirel'e verdiği muhtıradan sonra 9 Haziran 1980 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde; "MSP Olgusu" başlıklı yazısında şunları yazıyordu:

"Erbakan, 'Kadayıfın altı kızarıyor' diye, Demirel'e okunmuş, üflenmiş bir 'Nane' gönderirken, Demirel de 'İmam Bayıldı'yı fırına vermek üzeredir. Artık bundan sonra kadayıfın mı altı kızaracak, İmam Bayıldı'nın mı dibi tutacak orası pek belli değildir.

Erbakan'ın Demirel'e verdiği süre yaz sıcaklarında son bulacak, ne dersiniz, yaz sıcağında Kadayıf yenmez, ağır gelir. 'İmam bayıldı' ise bir lokmada yenir. Hele ortasından ikiye ayrılmışsa!.."

Tekin Erer de aynı konuya Son Havadis Gazetesi'ndeki köşesinde ilginç bir saptamayla değiniyordu:

"Bu kadar Batı düşmanı ve bu kadar Arap dostu Erbakan durur mu? Sıkışınca Cidde'ye veya Trablusgarp'a değil, İsviçre'ye koşuyor.

İtalyan Plajlarında sefa sürerken fotoğrafları çekiliyor. Arapça öğrenecek yerde Almanca öğreniyor. Tahsilini ve ilk mesleğini Almanya'da icra ediyor. Bu nasıl Batı Kulüpçü düşmanlığıdır, biz anlayamıyoruz."

Erbakan, ustaca hazırladığı senaryolar sayesinde kamuoyunun dikkatlerini başka yönlere çekerken, kardeş kavgaları tırmanıyor, 1977'de 262 ölüm, 1978'de 918 ölüm gibi gittikçe artan rakamlara ulaşıyordu. Hoca'nın Akıncıları kamplarda eğitim yapıp silahlanıyorlardı. Doğuda imamlar bile Apo için çalışıyordu!

Sizi Gidi Taklitçiler Sizi

Erbakan, rakiplerini "Batı Kulüpçüsü" olmakla ve "taklitçilikle" suçluyor, sık sık: "Sizi gidi taklitçiler sizi" diye aşağılıyordu. Oysa kötülediği batının taklitçiliğini yine kendileri yapıyordu. Bu konu, 17. 03. 1980 tarihli Tercüman Gazetesi'nde Ergün Göze tarafından şöyle dile getiriliyordu:

"...Sayın Erbakan, renkli-video-teypler, çift birinci sayfalı gazeteler, Amerikanvari reklam usulleriyle hem batı kulübünün yolunda yürüyor, hem de batı kulübüne sövüyor."

Erbakan o yıllarda Amerikan adaylarının kullandığı, baş ve orta parmakların makas hareketini, köşe dönme işareti ve söylemini mecliste ve seçimlerde kullanıyordu. 12 Eylül'den sonra da bilindiği gibi yine Amerikan hippilerinin kullandığı otostop işaretini partisine mal ediyordu.

Erbakan kendi için başkalarının kullandığı deyimleri de daha sonra siyasi rakipleri için biraz değiştirip, ya da tamamen aynı olarak kullanıyordu. 23.03.1980 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Bedii Faik, Erbakan için:

"...Pek müsrifçe yararlandığı 'hürriyet' fikri, pak 'Gulguleli' terennüm eylediği, demokrasi yapısı dahi Batı Kulübünün eseri değil midir?"

Erbakan, burada kendisi için yapılan "Gulguleli" yakıştırmasını biraz değiştirerek rakipleri için, "Gulu Gulucu bunlar" şeklinde dönüştürüyordu!

Necip Fazıl Erbakan'a hitaben: "Siz deve misiniz, yoksa kuş musunuz?" şeklinde bir soru yöneltiyor, Erbakan da on sene sonra bu soruya Ecevit'i muhatap ediyordu.

1994 Yerel Seçimleri öncesi BDP Diyarbakır İl Başkanı Altan Tan, RP'yi, "Bazen deve, bazen kuş!" olarak tanımlıyordu.

Erbakan'ın bir zamanlar ağzından düşürmeyip sonraları tamamen unuttuğu, 'Ağır Sanayi' sloganı ise Ziya Gökalp'in, "Büyük Sanayi"sinden

başka bir şey değildir.

RP'lilerin seçmenlerini coşturmak için kullandıkları müzikler 'Sol' kesimin 12 Eylül öncesi ezgileriydi. RP'liler bu ezgileri, kendi uydurdukları sözleri montajlayarak kullanıyorlardı.

Bir başka ilginç örnekte RP'nin örgütlenme modeliydi. Hiçbir siyasi partinin başaramadığı bu modelin iki temel noktası vardı. Birinci nokta ev ev mahalle mahalle, köy köy, ilçe ilçe örgütlenerek 'kurtarılmış bölgeler' yaratmak. Bu model yine 12 Eylül öncesinde illegal sol örgütlerin modeliydi. Bu modelle hem normal seçimlerde başarı sağlana bilir, hem de elde edilen kurtarılmış bölgelerde oluşturulacak "Direniş komiteleriyle" *(Dev-Yol örgütünden alınma)* de olası bir iç savaşta silahlı yerel milis güçler oluşturarak köy köy, kent kent iktidarı ele geçirebilirsiniz. İkinci temel nokta ise çok basitti. Son dönem ortaya çıkan Amerikan tipi pazarlama yöntemleri uygulanan modelin ikinci özelliğiydi. Buna göre her RP'li yeni RP'liler bulacak ve böylece geometrik artışla geniş halk kitlelerine ulaşılacaktı. Günümüzde Amerikan AMWAY veya yerli TİTAN örnekleri bu ikinci temel noktayı açıklamaya yeter sanırım. Kısaca Dev-Yol'un "Direniş Komiteleri"yle, Amerikan kapitalizminin en son pazarlama yöntemi "Network 21"in karışımı bir örgütlenme modeli baz alınmış durumda. Yani biri komünist, diğeri kapitalist iki modelin karışımı tam bir geliştirilmiş orta yol ürünü örgütlenme!..

Erbakan, Diyanet'in 2. Avrasya Şurası'nda, İslamı ilaca benzeterek:

"İslamı doğrudan verirseniz, insanlar çocuklar gibi kaçar. Bunlara çikolata içinde ikram etmek lazım" *diyordu.*

Bu formül; Erbakan'ın kitleleri fethetme formülü olarak lanse ediliyordu. Oysa formülün kaşifi(!) Said-i Nursi idi. Said-i Nursi bu konuda şöyle diyordu:

"Çocuğa ilaç içirmek için önce ona bir şekerleme gösterilir. Taki çocuk ağzını açsın. Sonra ilaç bu suretle kendisine içirilir. Günümüzde de kamuoyu bir çocuk gibi siyaset konusunda ağzını açmayı bekliyor. Ona asıl ilacı içirmek için siyaseti de zikretmek zorundayım..."

Erbakan, dünya ülkelerine de bilmedikleri konularda bilgi sahibi olmaları için adeta ders veriyordu. İtalya bu şanslı ülkelerin başında yer alıyordu. 1976 yılına kadar ayranın ne olduğunu bilmeyen bu gariplere, Erbakan İtalya'ya kadar gidip ayranın nasıl yapılacağını öğretiyordu. Böylece Erbakan, Batı Kulübü'nün önde gelen devlerinden birini 'ayran yapmasını bile beceremeyen bir ulus' olduğunu Alem-i Cihan'a ispatlıyordu.

Ancak Erbakan, 'sert mi yumuşak mı' 'kanlı mı kansız mı' söyleminde taklitçiliğin kralını yapıyordu. Pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da bir yerlerden esinlenmişti:

"Proleterya diktatörlüğü, eski toplumun güçlerine ve geleneklerine karşı inatçı bir mücadele ***kanlı ve kansız, şiddetli ve barışçıl****, askeri ve iktisadi, eğitsel ve yönetsel bir mücadeledir."* (Lenin Tüm Eserler, s. 7 ve 27 Rusça)

Anlaşılan Erbakan, Marksist klasiklerden de ilham alıyor, onları fetihçi bir mantıkla yorumlayarak kendine mal ediyordu...

Başbakan Demirel "Bir büyük altın kolyenin halkaları" olarak nitelediği Karakaya Barajı'nın temellerini atarken, Yardımcısı sıfatıyla Erbakan şu küçümser sözleri söylüyordu: "Ne yapıldı bugüne kadar Türkiye'de? Avrupa'dan makine getirtildi. Toprak kazıldı, 'Baraj yaptık' dedik, sevindik!.."

'Taklitçilik' konusunda Ustası Necip Fazıl, Erbakan'a hitaben:

"...Boyuna taklitçilikten dem vuruyor da asıl kendisinin çıkartma kağıdı haysiyetinden yoksun bir taklitçiler taklitçisi olduğunu görmüyor" şeklinde notlar düşüyordu!..

Şeker, çikolata, yalan, riya, kan, barut ve fetih...

Delilerin sirkinde ne ararsan var.

3. BÖLÜM

12 EYLÜL VE MSP

- 12 Eylül ve MSP
- Bir Müdahalenin Anatomisi
- Erbakan'a Evren'den Mektup
- Osman Yaşar'ın Getirdiği Haber
- MSP'liler Cezaevinde
- Erbakan Tutuklanıyor
- Kirazlıdere'de Günlük Hayat
- Kileriye Şeyhi
- Türkeş, Balığı Erbakan'a Kaptırdı
- Erbakan'dan Evren'e Mektup
- Bir Kuyruklu Yalan Daha
- Mamak'ta Şeriat İlanı
- 12 Eylülcülerin Çelişkileri
- MSP Davası Ve İddianame
- MSP'lilerin Savunmaları
- Erbakan Ve Arkadaşları Atatürkçüymüş
- MSP'liler Şok Geçiriyor
- Koyunoğlu Davası
- Şok Sırası Sıkıyönetim Mahkemesinde

12 Eylül Ve MSP

Tarih 12 Eylül 1980, Genelkurmay Başkanı Org. Kenan Evren'in başkanlığında Ordu, ülke yönetimine el koydu. Darbenin en büyük gerekçesi MSP'nin Konya'da düzenlediği Kudüs Mitingi idi. O sıralar Kenan Evren şöyle konuşuyordu:

"Ülkeyi, huzur ve barış ortamını sağladıktan sonra 12 Eylül ruhuna inanmış, Atatürk İlke ve İnkılaplarına bağlı bir yönetime devredeceğiz. Kurucuları sağlam ve iyi partilerin ülkeyi yönetmeleri sağlanacak, tarafsız olan halkımız devletten beklediklerini artık parti kapılarında aramayacaklar."

Öylesine göz yaşartıcı konuşmalar yapıyorlardı ki 12 Eylül darbecileri, halk inanmak zorunda kalıyordu. Hem sıkı mı, o günlerde vatanı kurtaran aslanlara(!) karşı çıkmak. Çünkü onlar kurtarıcıydılar. Bu vatanı iç düşmanlardan kurtarmışlardı.

Aslında haklıydılar bir yerde, kurtardılar Türkiye'de bir şeyleri ve birilerini!..

12 Eylül'de vatan kurtaran aslanlar(!) gerekçesini de şöyle açıklıyorlardı:

"Siyasilerin yıllarca oy hesabı ve iktidar olma hırsına Atatürk ilkelerinden verdikleri tavizler sonucu yaratılan ortamdan istifade eden şeriat düzeni savunucuları, 6 Eylül 1980'de yeni bir irticai harekete giriştiler. Parlamentoya kadar, girebilmiş bu akımın temsilcileri Sakarya ve Bursa'dan sonra laik devlet düzenimize karşı bir güç gösterisini Konya ilimizde de sahneye koydular..."

Şimdi burada biraz ara verelim ve 12 Eylül darbesinin gerekçelerini bu şekilde açıklamaya başlayanların ilk icraatlarına bakalım.

Konsey ilk iş olarak MSP İzmir milletvekili adayı ve MSP'den bakanlık bile yapmış olan Korkut Özal'ın kardeşi Turgut'u Başbakan Yardımcılığı'na getirerek, Ekonomi dahil bir çok önemli görevleri 'takunyalının emrine verdi. Ve netekim paşanın sayesinde başlayan süreç tarikatları güçlendirip, Erbakan'ı iktidar yaptı...

"Kudüs'ü Kurtarma Günü" adı altında düzenlenen mitingi, kent caddelerinde yaptıkları bir yürüyüşle başlattılar. Topluluğun önünde, üzerinde Arapça yazılar bulunan yeşil bir bayrak açılmıştı (tevhid bayrağı). Başlarında yeşil ve beyaz takke, boyunlarında tespihler ve sırtlarında çeşitli renklerde cübbeler bulunan kişiler, yol boyunca 'Şeriat gelecek vahşet bitecek', 'Yaşasın şeriat' şeklinde sloganlar attılar. Bu arada ellerinde yeşil bayraklar da bulunan ve yüzlerini sadece gözleri açıkta bırakacak şekilde

saran bir grup gencin taşıdıkları pankartlarda yeşil zemin üzerine siyah renkte 'Kuran ve gerillaların simgesi olan kalaşnikof marka silah' resimleri bulunmaktaydı. Din ve devlet ile de ilgili çeşitli sloganlar atılıyordu: 'Ya şeriat ya ölüm!', 'Laiklik dinsizliktir', 'İslam Ümmeti Şeriat Devleti', 'Anayasa Kuran' gibi.

Meydanda toplanan guruplar, İstiklal Marşı'nın söyleneceği anons edilince 'Düzene isyan!', 'Şeriat haktır, inanmayan alçaktır!' şeklinde yeniden bağırmaya başladılar. Bu arada topluluğun bir bölümü oldukları yere oturdular ve ezan sesi istiyoruz, bu marşı söyletmeyiz!' diye bağırdılar...

Bunlarla da yetinmediler. Teokratik devlet düzenini gerçekleştirme yolundaki fikirlerini, bantlara doldurarak yurt dışında ve içinde vatandaşları dini duygularını istismar ederek propaganda aracı olarak sattılar. Gelirini de menfur emelleri için kullandılar.

Almanya'nın Bonn ve Münih kentlerinde 'Büyük Cihad Yürüyüşü' adı altında mitingler düzenlediler. Bu mitinglerde, 'Müslüman Türkiye, Tek yol İslam', 'Bugün İran, yarın Türkiye' şeklinde pankartlar taşıdılar.

"Anayasamızda, Atatürk ilkelerine ve devrimlerine böylesine ihanet edilirken, anayasal kuruluşlar yasaların kendilerine verdiği yetkiyi neden kullanmıyorlar ve neden sessiz kalıyordu? Millet, bu suskunluğun derin ıstırabı içindeydi. Gerçek Atatürkçüler, bu gidişi gözleri yaşlı ve acı bir burukluk içinde seyrediyorlardı..."

12 Eylül darbecileri bunları söylerken eski MSP milletvekili adayı Turgut'u, Başbakan Yardımcısı yaptıkları yetmiyor gibi, Yurt dışındaki din adamlarının maaşlarını "Rabıta" adlı Vehhabi şeriatını yaymak için kurulmuş ve o idealler uğruna faaliyet gösteren bir örgütün ödemesine de göz yumuyorlardı.

Turgut'un döneminde 'Al Baraka', 'Faysal Finans' gibi kuruluşlara zemin hazırlanıyor ve İBDA-C, Hizbullah adlı terör örgütlerinin de temelleri o dönemlerde atılıyordu. 1990 yılına kadar Devletin maaş ödediği, Erbakan'ın kuklası ve MSP Erzurum Milletvekili adayı "Kara Ses" unvanlı Cemalettin Kaplan Halife(!), RP'nin Avrupa'daki yan kuruluşlarından olan AMGT'nin Genel Sekreteri ve MSP Antalya Milletvekili adayı Ali Yüksel de Şeyhül İslam oluyordu(!) Şeyh-ül İslam Ali Hazretleri, 24 Aralık seçimlerinde bu sefer de Refah Partisi Antalya Milletvekili adayı oluyor ve yine seçilemiyordu.

Bir Müdahalenin Anatomisi

Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Süleyman Arif Emre'nin bu başlık

altında anlattıkları, insanın aklına, iflas etmiş iki tüccarın arasındaki çekişmeyi getiriyordu. Süleyman Arif'in sözlerine bir kulak verelim:

"Evren Paşa bize kızıyor. Niçin kızıyor? Neden bu MSP'liler 1980 Haziran'ında Demirel hükümetini gensoruda düşürmediler. Düşürseydiler bizim için şahane bir askeri müdahale gerekçesi ortaya çıkacaktı. Ortaya bir de hükümet buhranı çıkacak, hem cumhurbaşkanı, hem de hükümet buhranı üst üste binecek. Oh ge! keyfim gel. İşte bu siviller bakınız ey iç ve dış çevreler, Türkiye'yi ne hale getirdiler? Diyeceğiz. Bıyığımızı bükerek 12 Temmuz'da müdahalede bulunacağız, haklılığımızı kanıtlayacağız. Ama MSP sözünde durmadı; bu fırsat, bu gerekçe elimizden kaçtı...

Ama yine Evren Paşa kendi mantığına göre en az hükümet buhranı kadar önemli bir müdahale gerekçesini, Konya Mitingi'ni tertip ederek kendilerine bahşetmiş olan MSP'ye niçin teşekkür etmiyor da kızıyor?"

Erbakan'a Evren'den Mektup

12 Eylül 1980, Cuma sabah 04:00 Erbakan; "Bir cuma günü iktidar hayal ederdi"! Ankara Güvenlik caddesi asker kaynıyor. Yüzbaşı komutasında bir gurup asker Güven Sokak 20 numaralı apartmanın 8 No'lu dairesinin kapısını çalıyordu.

Kapıyı MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan açtı. Yüzbaşı elindeki mektubu Erbakan'a uzattı. Mektubu alan Erbakan elleri titreyerek zarfı açtı. Ve okudu; *"Sayın Necmettin Erbakan"* diye başlayan mektupta *"Selam eder gözlerinizden öperim"* şeklinde bir ibare tabi ki yoktu. Bunun yerine özetle; *ordunun yönetime el koyduğu, parlamentonun feshedildiği, faaliyetlerinin durdurulduğu, can güvenliklerinin Silahlı Kuvvetlerin teminatı altında olduğu, İzmir Uzunada'ya götürülecekleri* yazılıydı. Erbakan bir saatte hazırlandı. Yanına eşi Nermin Hanımla daha bir yaşını doldurmamış oğlu Muhammet Fatih'i aldı. Askerler Erbakan'ı eşi ve çocuğu ile birlikte Etimesgut Havaalanı'na götürdüler. Havaalanında AP lideri Süleyman Demirel ile eşi Nazmiye Hanım, CHP lideri Bülent Ecevit ve eşi Rahşan Hanım vardı. Manzara görülmeye değerdi. Aylarca altının kızarması beklenen kadayıf, nihayet yanmıştı...

Erbakan'ın Uzunada'daki misafirliği üç hafta sürdü. Sonra o da diğer MSP yöneticileri gibi Ordu İstihbarat Okulu'na getirildi. Artık Erbakan tutukluydu. Tutukluluk döneminde eşleri ile yalnız görüşmelerine izin verildi. Bunun sonucunda askerler Hoca'nın yatağını kırılmış bir halde buluyorlardı.

Erbakan'ın Uzunada'da boş durmayıp kendisine torpil, iltimas yolları aradığını değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi'nin 22 Aralık 1996

tarihli, Ankara Notları adlı köşesinde görüyoruz:

"12 Eylül olunca, Bülent Bey ile Süleyman Bey, Hamzakoy'a gönderilirken, Hacı Başbuğ ile 148 Erbakan, bizim adaya gönderilmişlerdi. Sürgündeki başkanlara zaman zaman telefon ediyorduk. İçimden 148 Erbakan'ı aramak geçti. Aaa, hemen bağladılar. Aramama çok sevinmiş gibiydi.

-Nasılsınız efendim, iyi misiniz? Geçmiş olsun!

-Teşekkür ederim muhterem kardeşim!

-Ben orada askerlik yaptım. Çok severim adayı. Bizim incirler, zeytinler nasıl duruyor mu?

-Duruyor.

Eşekleri sormadığıma yanıyorum. 148 Erbakan sordu:

-Muhterem kardeşim, siz bu askerleri yakından tanıyor musunuz? Onlarla konuşuyor musunuz?

-Eh, daha yeni geldiler, çoğunu tanıyoruz. Ne vardı?

-Konuşursanız söyleyin onlara bizi çıkarırlarsa buradan, kendilerine yardımcı oluruz!

-Vay vay vay, dedim içimden, kapattık..."

Yazıdan da açıkça anlaşılacağı üzere, Erbakan, özgürlüğünü elde etmek için Kenan Evren'e ve Konsey'e bile her türlü yardımı yapabileceklerini ifade ederek, Sayın Ekmekçi'den yardım istemekle kalmıyor, aynı zamanda kibarca rüşvet de teklif ediyordu. Ne diyordu RP'liler: "*Rüşvet alan da veren de melundur.*" Erbakan'ın çabaları nasıl sonuç vermişti, izleyelim ve görelim.

Osman Yaşar Özsağır'ın Getirdiği Haber

Erbakan Uzunada'da "Kendim ettim kendim buldum" şarkısını söylerken, kendini uyaranları da dinlememenin ıstırabını yaşıyordu. Belki de senaryo böyle yazılmış, oyun gereğince oynanıyordu.

Biz dönelim Süleyman Arif'e: "*Arkadaşımız diş doktoru Sayın Fikret Çulhaoğlu'nun muayenehanesinde sıramı beklerken, orada harp akademilerinde mühim görevlerde bulunmuş, kültürlü ve olgun bir kurmay albayla karşılaştım. Tabi olay 12 Eylül'den önce idi.*

30 Ağustos'ta kesinleşecek olan ordu terfi, tayin ve emeklilik kararnamesi tamamen hatalarla doludur. Ben gücümün yettiği kadar yetkilileri ikaz ettin Ama kimsenin umurunda değil. Hatta Kenan Paşa ile bile bu konuda tartışma yaptım. Bakınız kesin söylüyorum, eğer sayın Başbakan bu kararnameyi her zaman yaptığı gibi gözü kapalı imzalarsa, iki haftaya kalmaz müdahale olur. Çünkü, kararname bu maksatla tertip

edildi.

Gerçekten o muhterem zatın dediği çıktı. 30 Ağustos'tan iki ay geçmeden 12 Eylül olayı patlak verdi.

Ben bu albayın söylediklerini Necmettin Bey'e nakletmiştim. Onunla tanışmak, konuşmak istedi. Aradık, iki aylık senelik iznine ayrılmış, nerede olduğu da bilinmiyordu..."

"...Bu bizim 12 Eylül'den önceki Adıyaman MSP İl başkanı olan kardeşimiz mimar ve mühendis! Ben, İstanbul'daydım geldi buldu. Arif Ağabey dedi 'Orduda olan bir yakınımdan çok mühim bir haber aldım.' 'Anlat bakalım neymiş dedim', anlattı: 'Benim tanıdığım bir askeri yetkili var. Ordunun müdahale yapacağına dair birliklerine bir dosya gelmiş. Hangi partilerin üzerine gidileceği, hangi sendikaların kapatılacağı, kimlerin hangi ekipler tarafından evinden alınarak tutuklanacakları hakkında bilgiler varmış"

Gerçekten haber önemliydi ve sordu:

"Bu haberi Genel Başkanınıza ben mi söyleyeyim, yoksa siz mi anlatırsınız?' 'Ben iletirim müsterih ol' dedim.

Hemen o esnada arkadaşımız Osman Nuri Önügören Bey'in evinde misafir olan Necmettin Bey'e vardım, keyfiyeti anlattım. Hoca cevap olarak:

'Evet ama Arif Bey, bu kadar mühim ve gizli bir askeri sırrın saklanmasında bu derece laubali davranılması mümkün mü? Mümkün olmadığına göre haber pek inanılacak gibi değil..."

Bu ikazlara kulak tıkayanlar, uyarı mektubunda kendilerini muhatap olarak görmeyince, bildik senaryo sahnelenmeye başlıyordu.

MSP'liler Cezaevinde

12 Eylül darbesiyle, sonradan hapishane haline getirilen, Dil ve İstihbarat Okulu'na götürülen MSP'liler, bugün bile Evren'in kendilerini son kez uyarmasını, kendilerinden bir şeyler beklemesini nasıl anlayamadıklarına, hayret edip, hayıflanmaktadırlar. Bu konuyu da yine Süleyman Arif Emre'nin kendisinden aktarayım: *"12 Eylül'den hayli önceydi. Bir gün Yukarı Ayrancı'daki parti merkezimize geldiğimde Genel Merkez'de çalışan arkadaşlarımızın, gülüşerek aralarında bir konuyu konuştuklarını gördüm. 'Yahu nedir bu önemli haber ki böyle ilgi ile birbirinize anlatıyorsunuz?' diye sordum. 'Hiç abi, Genelkurmay Başkanı Kenan Evren Paşa bizim Recai Kutan Bey'i makamına çağırmış, uzun süre kendisi ile sohbet etmiş...' dediler. 'Peki ne konuşmuşlar?' dedim. "Hiç gündelik meselelerden söz etmişler; çay, kahve, ıhlamur*

içmişler.' Allah Allah bu kadar önemli bir mevkideki bir zat, bir partinin en üst düzeyinde vazife almış, bakanlık yapmış birisini resen davet edecek, bunun ehemmiyetli bir sebebi olmayacak. Hem de Cumhurbaşkanı turlarının devam ettiği kritik bir devrede.

Hadi anlarım. Eskiden aralarında özel bir dostluk ilişkisi olur, yorucu günlük işler arasında insan değişik bir ortama girmek ister. Dinlendirici olsun diye. Öyle bir dostluk ilişkisi de yok. Bu işi bizim daha ciddi karşılamamız gerekirdi. Mesela en azından Recai Bey, bu daveti alır almaz bizlere haber verir, hiç olmazsa konu başkanlık divanında incelenir, konuşmada hangi mevzuların arkadaşımız tarafından dile getirilmesi gerektiği tespit edilir, bu imkandan millet, memleket ve partimiz açısından hangi faydalı neticelerin çıkarılması düşünülebilir, bunlar değerlendirilirdi.

'Bence yanlış hareket edilmiştir' dedim. Orhan Eyüboğlu: 'Buhranların çözülmesi için mutlaka Evren-Erbakan buluşmasının gerçekleştirilmesi gerekiyor' diye çaba sarf ediyordu. İşte bu davet en azından bunu sağlamaya vesile yapılabilirdi.

1980 senesi başlarında komutanların, Korutürk'e verdikleri muhtıranın altında bile, Evren'in Cumhurbaşkanlığı fikrinin ağırlığı mevcut olduğu kanaati de olduğunu belirtmiştim. Bu mülakatta kendisi açıklamada bulunmasa bile bir arkadaşımız aracılığı ile biz gündeme getirebilirdik meseleyi.

Herkes ne derse desin, ben bu davetin Cumhurbaşkanlığı konusu için yapıldığı görüşündeyim. Ama biz bu emri vakiyi değerlendiremedik. Biz o devrede meclislerde anahtar parti idik.

Yoksa böyle değilse yine sorabiliriz: 'Bayram değil, seyran değil, eniştemiz bizi niye öptü?'

İş bu kadarla da kalmıyor. Evren Paşa bir ay kadar sonra bu seferde Korkut Bey'i çağırmış; çay, kahve, ıhlamur ve sohbet. Netice yine hiç... Bu arkadaşımız da bildiğim kadarıyla bize önceden haber vermedi. Durum muhakemesi yapmak fırsatı olmadı...

Kocası vefat ettiği için dul kalmış olan bir kadın, karısı vefat etmiş olan komşusunu çağırmış:

'Hacı emmi, evin evime yakın, bağın bağıma yakın; senin karın öldü, benim kocam öldü. Bu işlere ne diyorsun?' demiş. Hacı emmi bir mana çıkaramamış bu sözlerden. *Belki de biz bu temaslara karşı umursamaz tutumumuzla bu hikayedeki hacı emminin durumuna düşmüş olduk.*

Paşa bal gibi Cumhurbaşkanlığını gündeme getirmek istiyor, biz anlamazlıktan geliyoruz!"

12 Eylül Gecesi Olanlar

"Ev halkı o günlerde İstanbul'daydı. Yukarı Ayrancı'daki, mülkiyeti Lütfi Doğan hocamıza ait evde kiracıydık. 12 Eylül gecesi saat üçe doğru telefon çaldı. Hasan Aksay Bey askeri müdahale olduğunu, bizleri alıp bir yerlere götürebileceklerini haber verdi. Hazırlıklı olmanı tavsiye etti.

Hasan Bey'den sonra Şener Battal Bey telefon açmaya ve her beş dakikada bir olayları bana bildirmeye başladı. Bu çocuk bir alemdi! İhtilal gecesi, gecenin köründe bile istihbaratı nasıl da işliyordu.

-Arif Bey, bizden Oğuzhan Bey'i götürdüler.

-Arif Bey, AP'den Cihad Bilgehan'ı evinden aldılar.

-Arif Bey, Deniz Baykal'ı tutukladılar.

-Arif Ağabey, Temel Karamollaoğlu'nu da almışlar.

-Fehim Adak Beyi' de...

Daha bilmem kimleri. Bu raporlar daha bilmem ne kadar sürdü bilemiyorum. Ama bir ara ses seda kesildi, telefonum sustu. Bu işe alışmıştım. Çünkü, hem meraklı hem de heyecanlı bir olaydı. Endişe ile Şener Bey'in evini açtım. Hanımı çıktı. Ağlayarak: 'Arif Bey, Şener'i de aldılar...'

Karşı tarafın hatları gerisindeki gözcümüz demek ki esir düşmüştü..."

Erbakan Tutuklanıyor

Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan, Fehim Adak, Tahir Büyükkörükçü, Ahmet Remzi Hatip, Temel Karamollaoğlu, Şener Battal ilk tutuklanan MSP'liler olurken, Erbakan da Uzunada'dan getirilerek tutuklanıyor ve Ordu İstihbarat Okulu'na konuyordu.

MSP dosyasını alan Albay Hamdi Sevinç, İstihbarat Okulu'ndaki MSP'lilerin sorgusunu yaptıktan sonra; Necmettin Erbakan, Tahir Büyükkörükçü ve Temel Karamollaoğlu dışındaki tüm MSP'lileri tahliye etti. Hakim Albay Hamdi Sevinç'in bu aceleci kararı ortalığı karıştırıyor, ancak MSP'lilerin sevinci uzun sürmüyordu. Bir hafta sonra tekrar gözaltına alınıyorlar ve çıkarıldıkları mahkemede tutuklanıyorlardı.

İşin ilginç yanı, Albay Hamdi Sevinç emekli olur olmaz soluğu Refah Partisi'nde alıyor, 10 Ekim 1993 tarihinde Refah Partisi'ne üye oluyordu.

Kirazlıdere'de Günlük Hayat

Milli Görüşçülerin cezaevi maceralarını da Süleyman Arif Emre'den

izlemeye devam edelim:

"Tutukevi demektense 'Kirazlıdere' gibi şairane ve romantik bir isim vermek psikolojik olarak bizlere daha hoş geliyordu. Sanki, bu hal üzüntümüzü biraz olsun hafiflemiş oluyorduk...

Burada günlük hayatımızın programı şöyleydi:

Sabahleyin 4:30-5.00'te, sabah namazı için zaten uyanıyorduk. Namazı kıymetli, alim, fazıl Lütfi Doğan hocamızın imametinde cemaatle tutukevinin mescidinde eda ediyorduk.

Mescitten çıkınca; yemekhaneye, erler tarafından getirilmiş olan sabah kahvaltısına oturuyorduk.

Hemen her gün çeşidi değişen çorba, yumurta ve diğer yiyeceklerle kahvaltı ediyorduk. Kahvaltıdan sonra kimi arkadaşlarımız biraz yatıyor, kimimiz tespihe başlıyorduk.

Saat on buçuğa kadar gündelik gazeteleri okumayla meşgul oluyorduk. 10:00 veya 10:30'da günün yarım saatlik ilk teneffüs için bahçeye indiriliyorduk.

12:00-13:00 arası öğle yemeği, namaz, öğleden sonra 3:00'e doğru ikinci yarım saatlik teneffüs. İkindi namazı.

Kısa bir süre istirahat veya kitap okuma, akşam namazı, yatsı namazı, böylece gün tamamlanmış oluyordu.

İş bu kadarla bitmiyordu. Biz bu sıkı programa ayrıca ilave programlar katmıştık. Bu meyanda Lütfi Doğan hocamız yatsı namazından sonra 1. 5 saat kadar süren hadis dersi veriyordu. Ayrıca Farisice kürsüsü de açılmıştı: Başta Yasin ve Ahmet Remzi Hatip Beyler olmak üzere bazı arkadaşlar Farisiceyi (Acem lisanı) öğrenmeye merak sardılar.

Konya milletvekilimiz, değerli hocalarımızdan Tahir Büyükkörükçü, Farisice derslerine benim yatağımın yanındaki Lütfi Doğan hocanın yatağında başlamıştı bile..."

MSP'liler tutukevi yerine adeta yeryüzü cennetindeydiler. Ancak, dışarıda kalan Milli Görüşçüler Erbakan ve arkadaşlarına, işkence, zulüm yapıldığını sanısıyla dedikodularını yayıyorlardı. Hatta bugün bile Hürriyet Gazetesi'nce "Yalan Makinesi" olarak lanse edilen, RP Ankara Milletvekili H. Hüseyin Ceylan ve diğerleri abartı ve yalan dolu söylemlerini sürdürüyorlar. İnsanları psikolojik olarak etkilemek için; 12 Eylül yönetimince, gece yarısı süngü takmış askerlerin kapıları kırarak Erbakan'ın evine girildiğini, Erbakan'ın, oğlu Küçük Fatih'in ve ev halkının gözleri önünde İskilipli Atıf Hoca gibi, Said-i Nursi gibi bir cipe atılarak götürüldüğünü ve aylarca zulüm gördüğünü söylüyorlardı. Yine o günlere

ve Süleyman Arif Emre'ye dönelim ve ne zulüm(!) görmüşler birlikte tanık olalım.

'Kileriye Şeyhi'

İçeride buzdolabımız olmamakla beraber, bir kilerimiz vardı. Dışarıdan müsaade edilen gıda maddelerini aldırtabildiğimiz gibi, perşembe günleri görüş günü idi. Ev halkımızdan veya çeşitli çevrelerimizden her türlü gıda maddesi, meyve, sebze, tatlılar, pastalar, kurabiyeler ve daha şimdi ismini hatırlayamadığım cinsten çeşitli yiyecekler hediye olarak getiriliyordu. Bunları hep kilere koyuyorduk. Kilerin yerleştirilmesi işini Abdürrahim Bezci arkadaşımız üstlenmişti. Doğrusunu isterseniz bu işi en mükemmel şekilde yapıyordu. Bu yüzden ona 'kileriye şeyhi' demeye başlamıştık. Rahmetli Abdullah Tomba ile Yasin Hatipoğlu ve ağzının tadını bilen, yemek ve damak tadı olan diğer arkadaşlar kileriye şeyhine mürid olmuşlardı.

'Acaba yanlışlıkla cennete mi düştük?' Bu benim Yasin Hatipoğluna kilerde sorduğum sualdi. Yahu Yasin bu konseyciler sakın bizi hapishaneye atalım derken bilmeyerek yanlışlıkla cennete atmış olmasınlar. Elimizi uzatsak her istediğimiz en âlâ meyva, tatlı, yiyecek her şey avucumuzda oluyor! Yasin tasdik etti!

'Abi, benim evdeki mutfağım buna nazaran tam takır kuru bakır!"

Eğer askerler bulabilse MSP'lilere kuş sütü bile vereceklerdi. Ama ne çare ki bulamadılar. Haftanın belirli günlerinde bol baharatlı çiğ köfte partileri düzenleniyordu. Bu onların vekillik günlerinden kalma tutkularıydı. Bu keyfiyetten asla vazgeçemezlerdi! Partinin serdengeçtisi Osman Serdengeçti bile, çiğ köftenin en yaman muhalifi iken, zorla yediği bir lokmadan sonra eve gidip, hep kaybettiği gece harplerini (?) çiğ köfteyi yedikten sonra kazanınca, düşüncesini değiştirerek, kendi deyimiyle 'sertçe!, mertçe! ve erkekçe! bir yemek' olan çiğ köftenin tutkunları arasına karışıyor, sonra da herkese şunu tavsiye ediyordu: 'Ancak yedikten hemen sonra harbe girişmek gerek.'

Ancak, sözünü ettikleri bu harbi, Kirazlıdere'de kiminle yapacaklardı? Zira aralarında dişi yoktu. Buna rağmen çiğ köfte partileri, aşçılığı üstlenen Fehim Adak'ın hünerli ellerinde tüm hızıyla devam ediyordu.

Türkeş, Balığı Erbakan'a Kaptırdı

Türkeş ile Erbakan aynı yerde kaldıkları dönemde, MHP MKYK Üyesi Muzaffer Kayhan, Türkeş'e bir arzusunun olup olmadığını soruyor, o da iki günde bir balık getirmesini istiyordu. Muzaffer Kayhan'ın Başbuğuna götürdüğü balıkları Erbakan'a veriyorlar, O da afiyetle balıkları mideye

indiriyordu. Bu olay ortaya çıktıktan sonra, Türkeş, Muzaffer Kayhan'ı her gördüğünde *"Balıkları Erbakan'a nasıl kaptırdık"* diyerek gülüyordu.

Erbakan'dan Evren'e Mektup Ve Ahmet Emmi

MSP lideri Erbakan ve taifesi tutuklu iken, Evren Paşa, halka her hitap edişinde sözü bunlara getiriyor, cezalandırılacaklarını ilan ediyordu. Bunun üzerine Erbakan, cezaevinden Kenan Paşa'ya kendi tabirleri ile bir uyarı mektubu gönderiyor, mektupta özet olarak; memleketi kalkındırmak için giriştikleri maddi ve manevi kalkınma hamlelerini hatırlatıyor, kadrolarının ve gençlerinin anarşiye katılmadıklarını kaydediyordu. Tarih huzurunda mahcup duruma düşmemeleri için, aleyhlerinde dava açılmaması gerektiğini vurguluyordu ve şöyle diyordu: **"Bizler er veya geç beraat edeceğiz. Bu durum sizler için iyi bir not olmayacak."**

Bir süre sonra Kenan Paşa'dan nazik bir cevap geliyordu. Kenan Paşa cevabında: ***"Yargı organlarının vazifesini yapacağını ve dava açılacağını"*** bildiriyordu. Erbakan ise ısrarla beraat edeceklerini söylüyordu.

Cezaevinde bulunan Necmettin acaba neyine güveniyordu? Bazı yerlerden bir ışık mı alıyordu. Üstelik cezaevi denilen ve deyim yerinde ise yeryüzü cenneti sayılan Kirazlıdere'de yedikleri önünde, yemedikleri arkalarındaydı. Şen sazın bülbülleri gibi şakıyorlar, neşe-i muhabbet içersinde günlerini geçiriyorlardı. Sonuçtan emin bir halleri vardı!..

Kendileri ile beraber tutuklanan ülkücü ve özellikle de devrimciler için durum çok farklıydı. Onlar işkence ve yokluk içinde inim inim inliyorlardı. Bu fark az bir gösterge sayılmazdı. Acaba 12 Mart gibi, 12 Eylül'de Erbakan ve arkadaşlarına el altından gelecekteki siyasi hayatlarında çok daha avantajlı olmaları için her türlü ortamı mı hazırlıyordu?

MSP'lilerin avukatları, siyasi tansiyon ve hukukun gereği olarak dava sonunda mahkûmiyetin kesin olduğunu, bu nedenle de savunmanın beraat hedeflenerek değil, cezaların hafifletilerek düzenlenmesini istiyorlardı. Avukatların bu tutumu Hoca Necmettin tarafından şiddetle reddediliyordu. Erbakan kendi iddiasının aksine avukatlarınca mahcup duruma düşüyordu. Devlet eski Bakanı, Milli Görüşçü, Süleyman Arif Emre bile Hoca'ya bu tutumu için kızıyordu. Çünkü, durumu değerlendirirken, kendilerine yakın olan bazı Yargıtay ve Danıştay üyesi hukukçuların kesin olarak beraat beklemeyiniz dediklerini biliyordu.

Hatta devrin MSP'lilerince çok kıymetli, alim ve fazıl bir zat olarak nitelendirilen Oğuzhan Asiltürk'ün tanıdığı Ahmet Efendi, Oğuzhan Bey'e

haberler göndererek, ***"Mahkemeye verileceksiniz, ortalama ikişer sene hüküm giyeceksiniz, kendinizi buna göre hazırlamalısınız"*** diyordu.

Dava açıldıktan bir kaç celse sonra, Ahmet Efendi bir mesaj daha gönderiyor ve şöyle diyordu: **"Allah, sizlerin kurtulmanız için müminlerin yaptığı samimi duaları kabul buyurdu. Dava uzayacak ama neticede bütün arkadaşlarınızla beraber beraat edeceksiniz."**

12 Eylül yönetiminin en hızlı döneminde mahkemeleri görülen MSP'lilerin avukatları, hatta Yargıtay'daki, Danıştay'daki adamları bile ceza beklerken, beraat müjdesini veren Ahmet Efendi bile, başlangıçta 'ortalama ikişer sene ceza alacaklarını' söylerken, sonradan mahkemenin uzayacağını ve de ceza almayacaklarını bildiriyor. Bunu da mümin kullarının dualarının Allah'ın kabul etmesine bağlıyordu!..

Bu nasıl bir iş? Allah dualarını kabul ettiğini bu adama nasıl bildirdi? Haşa huzurdan kendi mi söyledi, haşa payenizden meleklerini mi gönderdi? Yoksa İsa tekrar yeryüzüne indi de, bi koşu bunlara müjde mi verdi? Yoksa kendi mi arşı alaya çıktı? Haşa... Bu arada daha başka ilginç olaylar da meydana geliyordu.

Bir gün Ahmet Efendi'nin, Oğuzhan Bey'i ziyarete geleceği söyleniyor, Devlet eski bakanı Süleyman Arif bu işe ***"İmkansız"*** diyordu. ***"Zira bizleri görmeye gelecek kimseler, ancak veraset ilanları veya nüfus kağıtları ile içerdeki birine çok yakın akraba olduklarını resmen ispat edebilirse gelir."***

Oysa Ahmet Efendi'nin hiç kimse ile böyle bir yakınlığı yoktu. Kaldı ki Ahmet Efendi'nin bunlara ulaşabilmesi için, üç askeri nizamiyeden geçmesi gerekiyordu. Bunlardan birincisi; Merkez Komutanlığı Kapısı. İkincisi; tutukevine beş yüz metre uzaklıktaki kontrol kapısı. Üçüncüsü ise; cezaevinin altındaki komutanın bürosu... Üstelik o sıralar Abdürrahim Bezci'nın general rütbesindeki iki akrabası bile onunla görüştürülmemişti. Buna rağmen Abdürrahim, Süleyman Arif'i ikaz ediyordu: **"Onlar Allah'ın sevgili kuludur. Kimse müdahale edemez."**

Abdürrahim Bey'in dediği gibi Ahmet Efendi, her üç kapıdan da elini kolunu sallaya sallaya geliyor, Oğuzhan Asiltürk ile görüşerek: ***"Hiç endişe etmesinler, büyük evliyaullah'ın nazarları üzerindedir. İçlerinde de üç tane evladı Resul olan kişi mevcuttur. Netice çok iyi olacaktır."*** diyordu. Ahmet Emmi bu müjdeli haberi verdiğinde dava yarıya gelmişti ve sonucunun da ne olacağını kimse kestiremiyordu.

Ahmet Emmi, üç evladı Resul'den bahsedince nedendir bilinmez (!) aklıma MSP'liler için beraat kararı veren üç Hakim(!) geldi. Gerçi Hikmet

Şahin Muharip sınıftan bir askerdi, Hukuktan anlamazdı ama, olsun varsındı, Evliyaullahların duaları nasıl kabul olunacaktı? Dualara birazda kullar katkı sağlanmasın mı?

Bu hakimlerden, Hamdi Sevinç ve Hikmet Şahin emekli olduklarında soluğu Refah Partisi'nde alırken, Niyazi Çağan ise çok sıfırlı dolar karşılığı maaş ile Suudi Arabistan'a gidiyordu! *(Bak Allahın işine?)*

Bir Kuyruklu Yalan Daha

Duruşmalarda hakim ses bantlarının kendine ait olup olmadıklarını sorduğunda Erbakan'ın şiddetli savunması karşısında Yargıç çok kızıyordu. İlahi adalet burada da tecelli ediyordu: ***'hakim bağırırken büyük bir gürültü kopuyor, salonun eternit çatısı üzerine dolu yağmaya başlıyor ve bu dolu da sadece oraya yağdığı için hakimin bağırtısı gürültüye gidiyordu.'*** Böyle diyordu Süleyman Arif Emre! Gerçek ise hiçte öyle değildi; saatler süren savunmadan daha çok yalvarmayı andıran laf karışıklığı ile dolu olarak geçen Erbakan'ın müdafaaları sırasında salondaki savcı, katip ve hatta basın mensuplarının bile uyuması idi. Duruşmayı baştan sona video kaydından izlememe rağmen 'dolu yağması olayı'na rastlayamadım. Kaldı ki bant Erbakan tarafından kayda aldırılmıştı. Ve demek ki bu dolu olayı sadece Süleymen Arif Emre ve H. Hüseyin Ceylan gibi 'derin hocalar'a malum oluyordu!..

Mamak'ta Şeriat İlanı

12 Aralık 1996 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin, Ankara Notları köşesinde; değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi'nin, **"Takıyye'nin Türkçesi"** başlıklı yazısı şöyleydi:

"148 Erbakan'ın 'Hoca' olmadığını bilmiyordum doğrusu. O, 12 Eylül sıkıyönetim mahkemeleri duruşmaları sırasında, yargıcın gözünün içine baka baka, 'hoca'lığı yadsımış; özetle şöyle mi demiş:

'Efendim, ben 'hoca' değilim! Ben, Atatürkçü, laik, demokrat bir insanım.'

Bu durumda, "Hoca-Bacı" uyarlaması havada mı kalıyor ne? Duruşmalardaki konuşmalarına göre, 148 "şeriatçı" da değildir. Nakşibendi Tarikatı Şeyhi Mehmet Zaid Kotku'nun çömezi(müridi) hiç değildir. Bunların tümü yalandır kara çalmadır.

1980 öncesinde, çeşitli yerlerde yaptığı konuşmaları da yadsıyordu. Yoktu öyle bir şey, tümü yalandı, uydurmaydı. Duruşmalardan birinde askeri savcı: "Milli Gazete'de yayımlanan konuşmaları esas alınsın' önerisinde bulunur.

Herkes Milli Gazete'yi, MSP'nin yayın organı olarak biliyordu.

Meğer bu da doğru değilmiş:

-Efendim, Milli Gazete, bizim resmi yayın organımız değildir, o gazete yalan haberler yazar!

Haydaaa, dur bakalım ne olacak? Derken, o yıllar Milli Gazete'de takma adla dış politika yazıları yazan Abdurrahman Dilipak ile Süleyman Arif Emre kafa kafaya verip, bir kurnazlık mı ne düşünürler, Milli Gazete'de çıkan çeşitli yalan haberlerin bir listesini çıkarıp mahkemeye sunarlar. Örneğin, Gazete; Sakarya Belediye Başkanlığı'nı MSP adayının kazandığını, manşet haber olarak vermiş mi, bu haber mahkemeye sunulur:

-Bakın efendim, bu gazete seçimi bizim kazandığımızı yazıyor, oysa biz kazanmadık! Başka aday kazandı.

Bir başka haber: Artvin'de 148 Erbakan konuşuyor, toplantıyı yüz binlerce kişi izliyor, gazete böyle yazıyor. Oysa o gün 148 Erbakan orada değil, bir başka bir ildedir. Demek ki bu gazete 'asparagas' haberler veriyor. Ben demiyorum onlar diyorlar. Milli Gazete'yi herkes, şimdi de RP'nin yayın organı biliyor, belki bu da yalandır. Abdurrahman Dilipak şimdi orada değil, onun benzeri bir gazetede döktürüyor.

Eski gezici vaiz ise basının üzerine giderken bangır bangır bağırıyor: "Basın yalan yazıyor" diye. Demek, geçmişten deneyimleri var, biliyorlar mı ne yalan haberin ne olduğunu, ne olmadığını?

Askeri yargıç albay H. S., MSP'lilerin duruşmaları sırasında sordu:

-Konya Mitingi'nde, İstiklal Marşı okundu mu?

-Okundu efendim!

-Kimler söylemedi, kimler ayağa kalkmadı?

-Ne bilelim efendim, onu görevliler bulsun!

Yargıç Albay H. S., Milli Selamet Partilileri salıverdi. 15 Ekim 1980'deki nüfus sayımını MSP'liler evlerinde geçirip sayıldılar. Kenan Bey çok kızmıştı. Çok geçmedi, yeniden tutuklandılar. Yargıç albay H. S.'nin eşi CHP'liydi. Bayanın bir süre sonra, "tarikata" girdiği duyuldu. Çok geçmedi, bir apartmanın üst katlarından birinden kendini atarak canına kıydı. Ne iyi bir insandı. Sonradan, yargıç albay H. S.'nin RP'ye girdiğini kimi gazeteler yazdı. RP, onu aday göstermedi mi ne?

Eski bir MSP'li olan Ergün Poyraz'ın "Refah'ın Gerçek Yüzü" adlı yapıtını bir solukta okudum. Soner Yalçın'ın, Turhan Dilligil'in benzeri yapıtlarından sonra, bana çok ilginç geldi. Ergün Poyraz'la konuştum. Yazının başlarında anlattığım olaylar, yazarın ikinci yapıtında yer alacakmış. Merakla bekleyeceğim. Ergün Poyraz'ın birinci kitabında

ilginç olaylarda anlatılıyor. Mamak duruşmaları sırasında sanıklar, Aczimendilerin yaptıkları gibi, duruşma salonunda namazlarını kılarlar. Süleyman Arif Emre anlatıyor, şöyle:

'Mamak duruşmaları cuma gününe rastlardı. Duruşma, öğle tatili dolayısıyla öğleden sonraya ertelenince, bizler çantalarımızda ki seccadelerimizi çıkartır mahkeme salonunun ortasındaki boşlukta, Lütfi Doğan Hoca'nın imamlığında namazlarımızı eda ederdik.

Bir cuma bize nezaret eden subay iyilik yaptı. Hepimizin cuma namazımızı eda edebilmemiz için tümenin camisine götürdü. Caminin resmen görevli hocası cumadan önce verdiği vaazda, namaza gelmiş olan bazı askeri hakim ve savcıların da yüzüne karşı şunları söylüyordu:

-Bir müminin (Müslüman'ın) birinci vazifesi, şeriatı garrayı muhammediye'yi (Muhammedin parlak şeriatını) ihya etmektir (diriltmektir). Eğer o şeriat yürürlükten kaldırılmışsa, onu yürürlüğe koymak için cihat etmektir (din uğruna savaşmaktır). Bu cihat sadece söz ile olmamalıdır. Peygamber efendimiz bir kötülük görünce onu elinizle önleyiniz, bunu yapamazsanız dilinizle önlemeye çalışınız. Onu da yapamadığınız takdirde kalben buğz ediniz (sevmeyiniz). Ancak bu üçüncüsü imanın en zayıf derecesidir, buyurmuşlardır. Bunun için kuran nizamını tekrar yürürlüğe koymak için imanın en yüksek mertebesine nail olmak için fiilen mücadele etmek zorundayız. Bunu haps olmak veya idam cezasına çarptırılmak korkusuyla yapmaktan kaçınanlar, Allah katında büyük cezalara çarptırılacaklardır. Sakın ha dünya hayatını düşünerek bu konuda neme lazımcılık yapmayınız.

Bu vaazı dinleyen Süleyman Arif Emre şunları söyler:

-Bizler o günün koşulları altında bu kadar dehşetli konuşmaya, hem de bizi 'dini nizamı istiyor' diye tutuklayıp yargılayan bir mahkemenin camisinde şahit olacağımızı doğrusu beklemiyorduk. Şu adamların düştükleri tezata bakın. Bu açık seçik şeriata davet vaazını orada ki askeri hakimler, savcılar iki büklüm dinliyorlardı. Bizler ise kabuğumuza büzülmüş hocaefendi namına endişe duyuyorduk. Milli Görüş deyimini bile devletin temel nizamlarını yıkmak manasında yorumlayanlar bu vaiz efendiye neler neler yapmazlardı? Ama burası Türkiye idi. Olurdu böyle şeyler..."

12 Eylülcülerin Çelişkileri

12 Eylül ihtilalinin gerekçelerinden en önemlisi olarak; Erbakan ve MSP'lilerin, ülkeyi içine sürüklemek istedikleri 'karanlık macera' olarak niteleyen Evren Paşa ve arkadaşları, MSP'lilerin gerçekleştirmeyi hayal

bile edemedikleri bir çok olayın altına imzalarını atıyorlardı. Bu duruma en çok şaşıran veya şaşırmış görünen ise yine MSP'liler oluyordu. Nasıl mı? Onu da Milli Görüşçülerden dinleyelim:

"İlkin Necmettin Bey'e sorgu safhasında, niçin okullara konulan din derslerini mecburi hale getireceğiz dediniz? Niçin İslam Ortak Pazarı istediniz? Bunlar 163. Maddeye aykırıdır diye sorgu safhasında yüklenmişler. Ama ikinci ifade safhasına kadar Konsey, din derslerinin mecburi kılınması için Anayasa'ya madde konulmasını açıklamış ve de o zamanki başbakan Bülent Ulusu, İslam Konferansı'nda Türkiye'yi temsilen, biz İslam Ortak Pazarı istiyoruz, demiş..."

"Bizler Kirazlıdere'de, Evren'in mitinglerini televizyon ekranından izliyorduk. İlk günlerinde paşa pek dini konulardan bahis açmıyordu. Ama bazı konuşmalarında kazara ağzından Allah kelimesi çıkınca kalabalığın çılgınca alkışladığını hissedince ondan sonra hemen her konuşmasında Allah'tan, Peygamber'den bahsetmeyi adet haline getirdi. Daha sonraları ise ayetler, hadisler okumaya kendi mantığına göre tefsirler yapmaya başladı..."

"Ulusu hükümetinin şeriat vaadi: Bu vaatte bir tezat oldu. Bize kadar gelen haberlere ve belgelere göre Bülent Ulusu Başbakan olarak İslam Konferansı'na ülkemizi temsilen gittiği zaman, bütün İslam ülkelerinin aldığı bir karara katılarak, bizim kanunlarımızın da Kuran hükümlerine uygun hale getirilmesine dair bir anlaşmayı imzalamış. Bu belge hakkında bilgi ve vesika geçmişti elimize. Halbuki bizler böyle olmasını istediğimiz için yargılanıyorduk..."

Evren'in ve dolayısıyla askeri yönetiminin bu hareketlerine oldukça şaşırmış görünen zamanın MSP'lileri, şimdinin FP'lileri bu şaşkınlıklarını her gittikleri yerde açıklıyorlardı.

Önce Refah Partisi'nin ve daha sonra da FP'nin Diyarbakır Milletvekili Vehbi Hatipoğlu Gölcük'te yaptığı bir konuşmada o döneme dair ilginç bir örnek verdi:

"...Evren, Diyarbakır meydanında, 'Allah'ın ipine sarılın' dedi. Bizim orada yediden yetmişe herkes bilir ki Allah'ın ipi Şeriattır!"

Esas bombayı, Uğur Mumcu; yurt dışındaki din adamlarının aylıklarını, amacı dünyaya vehhabi şeriatını yaymak olan Rabıta adlı örgütün ödediğini belgeleyerek patlatıyordu.

Bütün bunlar olurken; ülkeyi Atatürk ilkelerine bağlı bir yönetime devrederek; kurucuları sağlam ve çağdaş partilerin ülkeyi yönetmelerini sağlayacaklarını, tarafsız olan halkımızın devletten beklediklerini parti

kapılarında aramayacaklarını bangır bangır ilan eden darbeciler ise solculardan sonra güçlerinin yettiği birini bulmuşlardı. Onlar artık Bülent Ersoy'un pipisi ile uğraşarak, O'na sahneye çıkmayı yasaklıyor, böylece vatanı ve milleti kurtarmış oluyorlardı. Sahneye koydukları 'oyun' ise millet tarafından şaşkınlıkla izleniyordu!..

MSP Davası Ve İddianame

TC Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı; 1980 / 7048 evrak no, 1980 / 7048 sayılı, 20. 02. 1981 tarihli, Sıkıyönetim Savcısı olarak; Albay Nurettin Soyer imzalı 49 sayfalık iddianamesini, yine aynı hakim 24·04·1981 tarihinde yaklaşık üç saate okuyordu. İddianame özetle şunları içeriyordu:

"Devletimizin kurucusu ulu önder Atatürk'ün daha Sivas Kongresi bitiminde, gönlünde ve kafasında biçimlendirip açıklığa kavuşturduğu yeni devlet şekli 'Cumhuriyet' ve çağdaş, modern toplum ile böyle bir toplumun doğal unsurları olan devrimler; büyük zafer sonrasında adım adım gerçekleşmiş, temel nizamlar olarak 1924 ve 1961 Anayasalarımız ve her alanda çıkartılmış yasalarımızla güvenceye kavuşturulmuştur.

Devletin temel siyasi nizamı, Cumhuriyet olarak kabul ve ilan edildikten ve siyasi teşkilatlanma bu yönde gerçekleştirildikten sonra 1961 Anayasamızın 1. Maddesinde de değişmezliği ve vazgeçilmezliği kural olarak gösterilmiştir.

Atatürk ilke ve inkılâpları sosyal nizamı belirlenmiş ve modern Türk toplumu yaratarak, çağdaş batı toplumları arasına katmıştı. Yeni Türk alfabe ve harflerinin uygulanması, giyim kuşamda ilgili uygulamalar; eğitim düzeni ve evlenme ile uygulanan Atatürk ilkelerinin belirlediği doğrultuda Anayasal ve yasal dayanaklara kavuşturularak, Türk devletinin temel sosyal nizamını teşkil etmişlerdir.

Cumhuriyet öncesi dönemlerde 'Şeriat Devleti' uygulanmasının toplum üzerindeki olumsuz etkilerini, gelişmeyi önleyen sonuçlarını gören Atatürk, 'Laiklik' ilkesini de işaret etmiş ve bu ilke, temel kural olarak, Devletimizin en önemli niteliğini meydana getirmiştir.

Genel olarak, devletin din işlerine, dinin devlet işlerine karışmaması ve devletin, dinler ve din mensupları arasında fark gözetmemesi, tarafsız kalması diye tanımlanan laiklik ilkesi, yüzyıllar boyu, din kurallarını yaşamının bir kesiminde gören halkımızı yadırgamaya itmemiş tam tersine çok büyük çoğunlukla, halkımız, bu ilkeye inanmış ve sımsıkı sarılmıştır...

...Ne var ki; Devletin siyasi, hukuki, sosyal ve ekonomik temel

nizamlarını, laiklik ilkesinden aykırı olarak, dini esaslara uyduracak şekilde değiştirmek ve bir şeriat devleti kurmak istem ve özlemleri, yine belli kesimlerde ve belli kişilerde tükenmemiş, bu amaç doğrultusundaki çalışma ve örgütlenmeler, tertipler değişik yol ve şekillerde süregelmiştir. Bu amaç yönünden düşünen bazı kişiler, Anayasa ve Siyasi Partiler Kanunu'nun çoğulcu demokrasi ilkesinden ve hükümlerinden yararlanarak, bir siyasi parti halinde teşkilatlanmayı ve bu yoldan yürüyerek siyasi iktidarı ele geçirip, tedricen Devletin temel nizamlarını, amaçları doğrultusunda değiştirmek ve sonuçta şeriat devletini kurmayı uygun bulmuşlardır. Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Milli Nizam Partisi bu yolla ve amaçla kurulmuştur.

Nitekim kapatılan Milli Nizam Partisi'nin kurucuları arasında bulunan ve Parti Genel Başkanlığı yapan Necmettin Erbakan, 17. 09. 1970 günü Bafra'daki konuşmasında Milli Nizam Partisi'nin herkesin anladığı manada bir parti olmadığını, teşkilâtlanmak ve maksatlarına ulaşabilmek amacı ile parti adını aldıklarını kanuni mecburiyetle parti adı altında toplandıklarını, fakat hakikatle parti olmadıklarını 17. 01. 1970 günlü İzmir'deki iftar sohbetinde, Milli Nizam'ın bir parti olmadığını, hak yolu olduğunu kanun zoru ile parti adını aldığını söylemiş (Anayasa Mahkemesi'nin kapatmaya mütedair kararının 4. ve 8. sayfaları) ve Anayasa Mahkemesi'nin Milli Nizam Partisi'nin kapatılmasına ilişkin kararına esas aldığı 'Basında Prof. Dr. Necmeddin Erbakan' adlı ve Necmettin Erbakan'ın konuşma ve demeçlerini ihtiva eden kitapta da belirtildiği gibi Necmettin Erbakan:

'Türkiye'de, Anayasa tam bir din ve vicdan hürriyeti tanımıştır ancak bu hürriyet 163. Madde ile kısıtlanmıştır.'

'Bütün batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir. Birleşmez boş laftır uydurmadır. Gerçek değildir. Din ve devlet aynıdır beraber yürür ayrılmalarına imkan yoktur. Cemiyetimizin bugünkü yapısı tabi olmayan başlı, 1000 senelik tarihten gelme bir gövdedir. Bu 1000 senelik gövdenin üstünde yakın vakte kadar yani 40-50 senelik maarif tatbikatımızın neticesi olarak tabi olmayan bir baş vardır' *demiştir.*

Açıkça görüldüğü üzere sanıklardan Necmettin Erbakan siyasi parti halinde teşkilatlanmalarının amacının, İslam kurallarını Devletin temel nizamlarını yapmak olduğunu, her türlü tereddüdü ortadan kaldıracak biçimde söylemiştir..."

"...Bu arada, Milli Nizam Partisi'nin yöneticileri arasında yer alan

bazı kişiler, başka kişilerle birleşmek suretiyle Milli Selamet Partisi'ni kurmuşlar, daha sonra, Milli Nizam Partisi'nde derece derece görev yapmış pek çok kişi, yeni kurulan bu partiye iltihakla, bu parti bünyesinde çalışmaya başlamışlardır. Necmettin Erbakan, Süleyman Arif Emre, Fehmi Cumalıoğlu, Ali Oğuz, İsmail Müftüoğlu, Oğuzhan Asiltürk, H. Tevfik Paksu, Ali Haydar Aksay, Hasan Aksay, Hüseyin Abbas, Hüsamettin Akmumcu, Orhan Batı Milli Selamet Partisi'nin kurucu üyeleri ve daha sonra partiye iltihakla yönetimini ele geçirenler olarak gözükmektedirler..."

"...1977 yılı ortalarından, 1980 yılı Eylül başlarına kadar geçen uzun süre içerisinde Milli Selamet Partisi yönetimini elde tutan ve genel idare kurulu üyesi olarak statüleri belirli sanıklar ile bu kişilere bağlı işbirliği içersinde bulundukları anlaşılan diğer sanıklar Ahmet Oğuz ve Şener Battal'ın başlarında Milli Selamet Partisi Genel Başkanı sıfat ve statüsünü elde etmiş sanık Necmettin Erbakan ile birlikte şeriat devleti kurulması amacına yönelik bir fili beraberlik oluşturdukları daha sonra meydana gelen maddi olaylardan anlaşılmaktadır.

Milli Nizam Partisi deneyimi, bu defa Milli Selamet Partisi'ni şeriat devleti kurulması için vasıta olarak kullanmaya karar vermiş, sanıkları daha dikkatli olmaya itmiş ne var ki amaç doğrultusunda varolan potansiyeli artırmak için zorunlu propaganda ve faaliyetler fili beraberliğin varlığının ve güdülen amaç ile suç kastının ortaya çıkmasını mümkün kılmıştır..."

"...Milli Selamet Partisi'nin kurulup faaliyete geçmesinden sonra, partinin genel başkanı olarak Necmeddin Erbakan ve diğer yöneticilerinin katıldıkları ve değişik tarihlerde yapılmış çeşitli adlar altındaki toplantılarda, taşınan pankart ve dövizlerde açıklanan düşünceler, atılan sloganlar bu toplantılara, katılan kişilerin kılık kıyafetleri ve bir takım pankartlarda eski yazı tabir edilen Arap yazılarının bulunması, bu geniş çaba ve çalışmaları açığa çıkarmaktadır.

Öyle ki; 29. 05. 1978 günü Konya'da 29. 05. 1979 günü Yozgat'ta, 10. 06. 1979 günü Bursa'da, 29. 03. 1980 günü Kocaeli'nde, 31. 05. 1980 günü Sivas'ta ve 06. 09. 1980 günü Konya'da yapılan mitinglerde (Dosyada tutanaklar konuşma metinleri fotoğraflar bulunmaktadır) binlerce kişiden oluşan topluluklarda, yüzlerce kişi 'dinsiz devlet yıkılacak elbet', 'İslam devleti kurulacak elbet', 'Şeriat gelecek gözyaşı dinecek', 'Şeriat İslam'dır, Anayasa Kurandır', 'Tek yol İslam', 'Laiklik ne demek şeriatçıyız', 'Şeriat hakkımızı, söke söke alacağız', 'Akıncı asker, Komutan Erbakan', 'Yaşasın İslami devlet kavgamız' sloganlarını,

Necmettin Erbakan ve diğer Milli Selamet Partisi Genel İdare kurulu üyelerinin hazır bulundukları sırada sürekli bağırmışlar, ayrıca yine bu toplantılarda çok sayıda kişi, üzerlerinde 'Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir', 'İran'da Humeyni, Türkiye'de Erbakan', 'Şeriat kurulsun laik düzen yıkılsın', 'İslami devlet er geç kurulacak elbet', 'Vur de vuralım, kır de kıralım, öl de ölelim', 'Tek halife tek devlet', 'Hocam sabırla emirlerinizi bekliyoruz' yazıları bulunan pankartlar ve dövizleri yürüyüş ve toplantılar süresince taşımışlardır. Aynı amaca, yani şeriat devletinin kurulması amacına yönelik istek, özlem ve faaliyetleri yansıyıp ortaya koyan ve yine aynı tutanaklarda gösterilip; fotoğraflarda belirlenen değişik ve pek çok sloganlar yüzlerce kişi tarafından bağırılmış ve bu sloganları ihtiva eden pankartlar taşınmıştır...

Geniş halk yığınlarını, şeriat devleti hedefi yolunda şartlandırıp, hazırlamaya çalışan bu yığınlar içersindeki tertemiz inançlı vatandaşlarımızın din duygularını sürekli tahrik ve istismar eden iki derneğin faaliyetleri, sanıkların Milli Selamet Partisi'nin kitleler üzerindeki etkisini ve parti gücünü kullanarak gerçekleştirdikleri faaliyetleri ile sürekli birleşmekte ve her vesileyle aynı amaç doğrultusunda hareket ettiklerini ortaya koymaktadır. Bu iki dernek Akıncılar Derneği ve bu derneğin faaliyetleri Sıkıyönetim Komutanlığı'nca durdurulduktan sonra teşekkül eden ve kısa adıyla Ak-Genç diye bilinen Akıncı Gençlik Derneği'dir. Milli Selamet Partisi'nin amaçlarına vasıta olarak kullanılan sanıklar ile bu iki derneğin yönetici ve üyeleri aynı amaç için 1977 ortalarından 1980 sonbaharına kadar işbirliği içinde gözükmektedirler...

...Milli Selamet Partisi Genel Merkezinde yapılan aramada elde edilen ve üzerinde Sanıklardan Necmettin Erbakan'ın kendi el yazısı ile koyduğu notlar bulunan bir belgedir. Bu belge çok ilgi çekici ve önemli bazı gerçekleri ortaya çıkarmıştır. Bu belgelerden anlaşıldığına göre; Akıncılar Derneği'nin faaliyetlerinin Sıkıyönetim Komutanlığı'nca durdurulmasından sonra yeni bir örgütlenme ihtiyacı tespit edilmiş ve durum Sanık Necmettin Erbakan'a arz edilerek Akıncı Gençlik Derneği adı altında teşkilâtlanacağı, 1 Mart 1980'den itibaren derneğin faaliyete geçebileceği cari harcama ve demirbaş karşılığı olarak 6 aylık dönem için 3.290.000 TL'sine gerek bulunduğu bildirilmiş ve çalışmalar sonucu, aynı zamanda parti müfettişi de olan Tevfik Rıza Çavuş tarafından mali rapor biçiminde sunulmuştur. (Klasör 3 dizi 59-79)

"...06. 09·1980 günü Konya'da yapılan mitingde taşınan pankart ve dövizlerde yazılı sloganlara ve bunların amaçlarına yukarıda işaret edilmişti. Bu mitingin düzenlenmesi, mitingde taşınan pankart ve dövizlerin taşınması, toplantıya katılacakların bir bölümünü taşıyacak otobüslerin kiralanabilmesi için gerekli paranın önemli bir kısmının, sanıklardan Necmettin Erbakan ve Recai Kutan'ın özel çabalarıyla belli olmayan bir kaynaktan sağlandığı yine MSP Genel Merkezi'nde Necmettin Erbakan'ın özel notları arasında elde edilen bir belgeden anlaşılmaktadır. Bu belgede; Bez dövizler Mescid-i Aksa, karton dövizler, mehter, kolluk, pankart sopası, 15 otobüs için harcanacak para miktarının yedi yüz bin lirayı bulduğu gösterilmektedir. Yazı, sanık Recai Kutan tarafından kendisine ait başlıklı kağıda yazılmıştır. Belli sloganları ihtiva eden bez ve karton dövizlerin hazırlanmasında talimatın Parti Genel Merkezi ve doğrudan sanıklardan geldiğini de ortaya koymaktadır."

"...Yukarıda temas edildiği gibi 06. 09.·1980 tarihinde Konya'da yapılan mitingle ilgili harcamalar listesi, ayrıca bu miting öncesi MSP Genel Merkezi'nin Recai Kutan yerine Şevket Kazan imzalı ve MSP Gençlik Kolları Başkanı Ahmet Oğuz imzalı yazılarla (Klasör 3, dizi 138) tüm parti teşkilatlarını mitinge katılmaya yöneltmiş olması, bu mitingle ilgili MSP Gençlik Teşkilatı Genel Başkanlığı'nın kararıyla basında yer almış ilan, MSP Ankara İl Başkanlığı'nın Yenimahalle ilçe Başkanlığı'na gönderdiği 26. 08. 1980 tarihli yazı (Klasör 9, dizi 21), MSP Çatalca İlçe Yönetim genişletilmiş toplantısında 31. 08. 1980 tarihinde alınmış karar. Necmettin Erbakan'ın 25. 08. 1980 tarihinde Çanakkale'deki konuşması. Balıkesir İl Yönetim Kurulu'nun 26. 08. 1980'de aldığı karar; 06. 08. 1980 tarihindeki Konya Mitingi'nin Milli Selamet Partisi imkanları ve teşkilatı kullanılarak sanıklar tarafından düzenlenmiş olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

"...Sanıklardan Mustafa Yazgan, 1977 yılı içinde Konya Akıncılar Derneği Şubesi'nin açılışı dolayısıyla yaptığı konuşmada aynen: '...Akıncılar Derneği'nin Konya'da açılan ve bu güzel merasimle başlayan çalışmalarını ben, istikbaldeki büyük zaferlerimizin içinde bir işaret kabul ediyor, arkadaşlarıma, aziz akıncı kardeşlerime Allah'tan muvaffakiyet ve muzafferiyet diliyorum... Hepinizin İslami yılbaşını tebrik ederim. Artık Anadolu'da önüne geçilemeyecek bir reaksiyon başlamıştır. Biz Allah'ın ve Resulünün emirlerine uydukça, biz şeriatın ve İslamiyet'in ulvi hükümlerine boyun eğdikçe, dünyanın en büyük

medeniyetlerini kurduk. Biz bu ulvi manaya sırtımızı döndükçe, bizi biz yapan hususiyetleri reddettiğimiz müddetçe geriledik...' Sanık Mustafa Yazgan aynı gün ve aynı yerde konuşmasına şöyle devam etmektedir: '...Şeriat bugün kim ne derse desin, en ulvi manayı kendi bünyesinde saklamaktadır. Ve şeriat bizi tarihin en büyük milleti yapmış, İslam aleminde bizi Taç Devlet, Sultan Devlet, Medeni Devlet, İdareci Devlet bu hakkı tebliğ eden insanlığı kurtaran devlet haline getirmiştir. Ve biz o manayı, gençlerimizin kafasında bir mukaddes ideal gibi yakmak ve onun kafasında yaşatmak mecburiyetindeyiz..."

"...Sanıklardan Necmettin Erbakan, 1979 yılında Hac döneminde, Mekke'de Türk hacılarına hitaben bir konuşma yapmış ve konuşmanın başında Kuranı Kerimden ayetler okuduktan sonra **'...Allah, resulünü Kuran ile bütün batıl dinler üzerine, bütün beşeri sistemler üzerine hakim olsun, onları iptal etsin ve Kuranın hükmü geçsin diye gönderdi... Aziz Müslümanlar, bizim bugün bir takım tespitler yapmamız gerekir. Memleketin halini görüyorsunuz... Bu ıstırapların sebebi nedir? Partileri bir tarafa bırakalım. Biz, kuran önümüzde mi, arkamızda mı? Bunun tespitini yapalım. Kuranda ahkam ayetleri vardır. Ahkam ayetleri, ferdin hayatına, aile hayatına, ahlaka, ticari ve içtimai hayata, devlet nizamına aittir. Bunlar tatbik ediliyorsa, o zaman kuran önünüzdedir... Elli küsur sene önce Kuran'dan ayrılmışız... Yahudi ve Hıristiyanlar, bizleri İslami hayattan ayırmak için çaba göstermişlerdir. Ne demişler? Din ayrı, devlet ayrı, din siyasete karışmaz demişler. Din iktisadi hayata karışmaz demişler. Anayasamıza göre; çocuklarımıza mecburi din dersleri yaptıramıyoruz. İşte bu gerçeği ortaya koyduk. Bu gerçek; Kuran'ın mahkum olduğu gerçeğidir. Kuran'ın sözü geçmiyor. Kuran sözünün tekrar geçer hale getirilmesi hepimizin vazifesidir. Bunu mümkün kılabilmek için her Müslümanın seferber olması lazımdır. Nasıl hakim kılacağız Kuran'ı? Cihad ederek, Kuran-ı Kerimin dediği cihad da bir ibadettir. Cihad; yeryüzünde Allahın ahkamını hakim kılmak için, İslamı hakim kılmak için, hakkı hakim kılmak için bir Müslümanın malıyla canıyla yaptığı mücadelenin adıdır. Ve her Müslümana farzdır. İslam'ın hakimiyetini kılmak kanunla olur. Bu da meclise girmekle mümkündür. Onun için Milli Selamet Topluluğu 'parti' altında hizmet etmektedir. İslam'ın hakimiyetini tesis etmemiz lazım. Bunu tesis etmek için cihad etmek lazım. Cihad için bir cemaat var. Bu cemaatın içinde yer almamız lâzımdır...'** *demiştir.*

Açıkça görüldüğü gibi konuşma bütünüyle Devletin temel nizamlarını din kurallarına göre değiştirmek, İslami kuralları, Türk toplumunun ve bireylerinin yaşamlarının bütün alanlarına hakim kılmak, özetle şeriat devleti oluşturmak amacına yönelik ve bu yolda bilinç ve inanç yerleştirmek, mevcut potansiyeli artırmak için propaganda teşkil etmektedir.

Sanıklardan Şevket Kazan da, cihatla ilgili olarak aynı görüşleri ileri sürmekte ve Nisan 1980 tarihinde Almanya'dan geçtiği, Hollanda'nın Rotterdam kentinde Türk işçilerine hitap:ederken: **'...Cihad nedir? Cihad; bir zamanda, bir ülkede hak hakim değilse, hakkın hakimiyeti için her Müslümanın malı ile canı ile yapması lazım gelen mücadelenin adıdır...'** ***demektedir. Şevket Kazan aynı konuşmasında:***

"...Kitabımız Kuran'dır. Yüce Rabbimiz diyor ki; eğer size gönderdiğim Kuran'ın yolundan giderseniz dünyada da, ahrette de selamet bulursunuz. Bu ilahi beyandır... Şimdi bugün biz burada bir tespit yapmak zorundayız. Fert olarak, millet olarak Müslümanız yüzde doksan dokuz diyoruz, böyle diyoruz ama gerçekten böyle bir Müslüman sayılabilecek derecede Kuran önümüzde midir? Arkamızda mıdır? Bunu tespit etmek mecburiyetindeyiz. Kuran-ı Kerim'de ahkâm ayetleri vardır: İktisadi hayatı tanzim eder. Kuranı Kerim'de ahkâm ayetleri vardır: Devlet hayatını tanzim eder. Eğitim meselelerini tanzim eder. Şimdi bakıyoruz memleketimize... Kuran-ı Kerim'in aile hayatına ait olan hükümleri geçiyor mu? Hayır. Onun yerine ne geçiyor? İsviçre'den alınan Medeni kanun geçiyor. Kuran-ı Kerim'in ticarete ait hükümleri geçiyor mu? Hayır. Onun yerine Almanya'dan alınan ticaret kanunları geçiyor. Kuran-ı Kerim'in suç ve ceza sahasındaki hükümleri geçiyor mu? Hayır. Ne geçiyor onun yerine? İtalya'dan almış olduğumuz ceza kanunu hükmü geçiyor. Hiçbir sahada Kuran-ı Kerim'in hükmü geçmiyor. Kuran, hayat nizamıdır. İşte bu hayat nizamı olan Kuran, hiçbir sahada hükmü geçmez hale getirilmiştir... Din nedir? Allah'ın kanunu değil mi? Yazın bir kenara, şimdi din eşit Allah'ın kanunudur. Peki siyaset nedir? Efendim siyaset bataklıktır. Bırakın şimdi onu onlar uydurma. Siyaset demek: Hükümet olmak demektir. İktidar olmak demektir. Siyasetin manası budur. Şimdi din siyasete karışmaz sözünü bir araya koyduğumuz zaman, neticede ne oluyor biliyor musunuz? Allah'ın kanunu hükümet edemez, Allah'ın kanununun sözü geçmez demek

oluyor, bunun manası budur. Bir insan, Allah'ın kanununun sözünün geçmediğini ifade etti mi; o insanın Müslümanlıkla bir ilgisi kalmaz. Cenabı Allah Kuran-ı Kerim'de buyuruyor ki:

'Allahın bildirdiği ile Allahın hükümleri ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendisidir.' Bu memlekette hak hakim olmadıkça, bu memlekette bu millet, cenabı Allah'ın gösterdiği doğru ve haklı yola girmedikçe zaten selamet yüzü görmez. Onun için gelin kardeşlerim, bu batılların peşinden, bizi batıya götürenlerin peşini bırakalım... Hani İslam devletin? Yok işte. O olmayınca bütün felaketler bundan başlar..."

Sanıklardan Temel Karamollaoğlu'nun 23. 09. 1978 tarihinde Kıbrıs'ta, Dünya İslam Gençlik Kampı!'nda yaptığı konuşmada söylediklerine göz atalım. Sanık Temel Karamollaoğlu, aralarında Türkiye'den gitmiş gençlerin de bulunduğu topluluğa şöyle diyor:

"...Devrimlerle, milletimiz geçmişinden ve bütün manevi değerlerinden bir hamlede koparılmak istenmiştir... Lozan anlaşmasının imzalanmasından sonraki dört sene içinde alınan kararlar ve yapılan inkılâplar, bu gizli anlaşmanın mahiyetini belli etmektedir... Halifelik kaldırılarak, İslam dünyası lidersiz bırakılmıştır. Türk diline uymayan Latin alfabesi getirilmiştir. Şeriata dayanan medeni, ceza ve ticaret kanunları topyekün ve tartışılmaksızın kaldırılarak, yerlerine bünyemize uymayan batı kanunları getirilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti, bunlarla, emsali az bulunan dinsiz devletlerden birisi haline getirilmiştir. Halkın büyük reaksiyonunu çeken şapka devrimi yapılarak, bir çok kimsenin ölümüne yol açan yanlış bir adım atılmıştır..."

Bu konuşma bütünüyle, şeriat devleti amacı doğrultusunda açık propaganda niteliği taşımaktadır.

15. 10. 1978 tarihine gelinmiştir. Bu tarihte Ankara Atatürk Spor Salonu'nda, Necmettin Erbakan ve arkadaşlarını yönetimini ellerinde tuttukları Milli Selamet Partisi'nin Genel Kongresi yapılmaktadır. Kongre salonunda duvarlarına yazılan yazılar, yapıştırılan afişler, daha da önemlisi, duvarda bulunan büyük boy Atatürk resminin göz nahiyesinden kesici bir cisimle oyulmuş olması Kongreye hakim olan düşünceyi, kitlelerde yaratılan etki, Cumhuriyetin ve Modern Türkiye'nin kurucusu Atatürk'e düşmanlığı ve şeriat devletine doğru oluşturulmuş potansiyeli en açık bir şekilde göstermektedir. 'Anayasa Kuran'dır. Şeriat İslamı'dır', 'Kahrolsun küfrün zilleti, kurulsun İslam devleti-Akıncılar', 'Şeriat Devleti

Kurulacaktır-AkGenç', 'Putlarıyıkalım, Kör Kemal'in putunu devirelim-Akıncılar', 'Müslüman nizamı gelmedikçe kölesin-AkGenç' sloganları, yazılar ve afişler, halinde, adı 'Atatürk' olan ve laik Cumhuriyet devletinin yönetimine talip olmuş, siyasi partiler arasında yer alan bir kuruluşun kongresinin yapıldığı salonun duvarlarında çağdaş toplum özlemimizin utancı olarak yer almıştır."

"...Türkiye Cumhuriyeti, Kemalist devrimlere dayanan, temelini Kemalist devrimlerin oluşturduğu bir devlettir. Milli Nizam Partisi ve Milli Selamet Partisi bünyesinde sanıkların ve diğer partililerin, yandaşlarının zaman zaman devletimizin kurucusu Atatürk'e saldırmaları ise bilinçsizce girişilmiş bir hareket ve rastlantı değildir. Hedef 'dini devlet', bağımsız devlet olan laik cumhuriyeti yıkmak ve yerine şerri devlet kurmak olduğuna göre, en isabetli yol ve strateji: Önce temeli çürütmek, sonra da çürüyen temel üzerinde sallanan, ideolojisi hırpalanan devlet yapısını yıkmak, olarak görülmüştür..."

"...Görülmektedir ki; sanıklar, Milli Selamet Partisi'ni, her vesileyle, kendi fiili beraberliklerinin hedefi şeriat devleti yön ve yolunda, siyasi partinin gücünü ve etkisini bilerek, çok iyi kullanmışlardır. Başlangıçtan beri söz edilen fiili beraberlik: TCK'nın 163. Maddesine gösterilen cemiyet olup, gerek Askeri Yargıtay, gerekse Yargıtay'ın takarrür etmiş görüş ve içtihadı da bu yoldadır.

Bütün bu olaylar zinciri içerisinde eylemlere bakıldığında ise:Necmettin Erbakan, cemiyetin başındaki adam, sevk ve idare eden olarak görülmektedir.

Sanıklardan bazılarının cemiyet faaliyetleri içinde suç oluşturan müstakil eylemleri de ayrı cezai sorumluluklar doğuran eylem ve hareketler olarak tespit ve kabul edilmişlerdir.

Eylemlerine karşılık sanıklardan Necmettin Erbakan'ın TCK'nın 64 / 1, 163 / 4 (6 defa), 163 / 4-5, 173 / 3, 6187 S. Kanunu /1 (5 defa) TCK'nın 311 / 1-2. bend 64/2, 171 /S. K. nun 18 / 1 TCK'nın 31, 71, 74, 75, 76 Maddeleri

Şevket Kazan'ın TCK'nın 64 / 1, 163 / 1, 4, 163 /4, 173 / 3, 31 ve 71. Maddeleri

Tahir Büyükkörükçü'nün TCK'nın 64/1, 163/1, 173/3, 31, 6187 S. K.'nun 1/1 TCK'nın 71. Maddeleri

Temel Karamollaoğlu'nun TCK'nın 64 / 1, 163 / 1, 173, 163 / 4, 173 / 3, 31, 71. Maddeleri

Mustafa Güner Yazgan'ın TCK'nın 64 / 1, 163 / 1, 173 / 3, 31, 64 / 2,

171 S. K.'nın 18/1. Maddeleri

Süleyman Arif Emre, İsmail Fehmi Cumalıoğlu, Mehmet Recai Kutan, Oğuzhan Asiltürk, Abdürrahim Bezci, Gürgen Mazhar Bayatlı, Ali Güneri, Lütfi Doğan, Korkut Özal, Fenim Adak, Ali Oğuz, Yasin Hatipoğlu, Ahmet Remzi Hatip, Abdullah Tomba, Ali Rıza Öztürk, Mehmet Okul, Abdülkerim Doğru, Zühtü Öğün, Mehmet Turan Akyol, Hasan Aksay, İsmail Müftüoğlu, Hüseyin Erdal, Ali Haydar Aksay, Halit Özgüner, Osman Nuri Önügören, Mustafa Arafatoğlu, Hasan Özkeseci'nin TCK'nun 64 / 1, 163 / 1 173 / 3 maddeleri uyarınca cezalandırılmaları, yargılamanın Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No.lu Askeri Mahkemesi'nde yapılması talep ve iddia olunur. 20. 02. 1981

Nurettin Soyer (Hakim Albay)
Sıkıyönetim Askeri Savcısı

Sıkıyönetim askeri savcısının bu iddialarına Erbakan, hemen yazılı bir cevap veriyordu. Yanıtında tüm iddiaları reddederken, dava konusu bantlardaki konuşmaların kendilerine ait olmadığını, kendi seslerinin taklit edildiğini, açıklıyordu. Örnek olarak verdiği Mekke bandı ile ilgili itirazlarının bir yerinde ise şöyle diyordu: *"Konuşan şahıs, çok rahatlıkla Arapça ifadeler okumaktadır. Halbuki ben ne Arapça bilirim, ne Arapça'yı bu kadar rahatlıkla telâffuz edebilirim..."*

"...Benim için hoca diyorlar oysa ben hoca da değilim..."

Ama aynı Erbakan, 1993 yılında yine Medine'de yaptığı konuşmada bol bol Arapça konuşuyor, ayet ve hadisler konusunda izleyenlere Arapça bir şeyler anlatıyor ve Arapça'nın dünyanın en mükemmel dili olduğunu kendince örnekleri ile açıklıyordu...

MSP'lilerin Savunmaları

Mahkemedeki savunmasında Erbakan:

"Laikliğe aykırı olarak, devletin temel nizamlarını değiştirmeyi hedef alan hiçbir faaliyetimiz olmamıştır. Aksine Cumhuriyete, Lâikliğe, ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine uygun olan çalışmalarımızda Atatürk ilke ve inkılâplarının aleyhinde hiç bir hareketimiz olmadığı gibi her zaman bu değerlerimize sahip çıkmışızdır..."

"...Bu gün ses bantlarındaki kayıtlar o hale gelmiştir ki, bir ses bandına bakarak bir insan hakkında hüküm vermek bir katile suçunu adeta bir filme bakarak oradaki artistlere ceza vermeye benzer. Efendim: Gördü Hakim, öyle bir şey gerçekte yok. Oldu efendim adam da düştü! Buna

dayanılarak hüküm verilemez.

Ses bantları da aynen böyle, işte böyle söyledi. Hayır, o. tamamen o şekilde tertip edilmiş ve bu tertip de memleketimizin her tarafına geniş bir şekilde yayılmıştır..."

"...Birinci olarak, Dubai'de yayınlanan bir mecmuadaki, konuşmamla ilgilidir. Bu beyanat tarafımdan verilmemiştir. Zira Türkiye'de yayınlanan bir gazetede duruma müttali olduk. Biz kendilerine bir yazı göndererek, bu demecin tarafımızdan verilmediğini belirttik. Ve gelen cevapta da, bu yazı 'yazar' tarafından hayal mahsulü olarak yazıldığı belirtilerek, ayrıca burada, daha önce aynı durumda olan kişiler hakkında beraat kararı verildiğinden benim de bu konuda da beraat etmem gerekmektedir.

İkinci olarak; ses bantları delil olarak kullanılmayacağı Anayasa Mahkemesi'nin ve Askeri Yargıtay'ın vermiş bulunduğu kararlarda anlaşılmaktadır. Bu bantlara dayanılarak hüküm kurulamaz... Bantlar mahkemeyi bağlayıcı nitelikte değildir.

Üçüncü olarak; Nevşehir Kongresi aleyhime bir delil olarak kullanılmaktadır ki, Nevşehir'de konuşma sırasında, bir grubun atmış olduğu taşlara karşı bu sırada beni dinlemekte bulunan halka hitaben, onların da bizim kardeşimiz olduğu ve taş atan kişilerin de sonradan aramıza katılacağını bildirdim. Ve olayları önledim.

Dördüncü olarak; Eskişehir'de işadamları ile yaptığım toplantı da, Ramazan olması dolayısıyla iftar yemeği, akabinde Müslümanlık şartlarından namaz vecibemizi yerine getirdikten sonra, bir salonda toplanarak, o günkü işadamlarının sorunlarını konuşmak için bir araya geldiğimizde, dışarıdan diğer kişilerin toplantıda bulunan işadamlarını kandıracağımızı zannederek polisleri kışkırtmak suretiyle, slogan atıldığını söylemek suretiyle toplantıdan kırk küsur kişi alınarak emniyete götürülmüş ve bu sebeple toplantı yarıda kalmıştır...

Ayrıca Konya Mitingi'nde Tertip Komitesi gerekli yerlere başvurmuş ve izin almış, olaylar çıkabileceği bildirilerek, İçişleri Bakanlığı davet edilmiş, katılımın fazla olması ve burada toplanan pankartlar, atılan sloganlar, MSP'ne dahil kişiler tarafından yapılmadığı, bu toplantının düzenini bozan kişilerin İKO adlı örgüt üyesi olduğu, Milli Güvenlik Konseyi'nin yayınlamış olduğu kitaptan da anlaşılabilir. MSP olarak her zaman kanunlara, nizamlara uygun olarak hareket ettik.

Tüm konuşmam gereğince MSP'yi ve şahsım hakkında açılan bu davadan dolayı beraat kararı verilmesini talep ederim."

Erbakan'ın savunmasından da kolayca anlaşılacağı üzere, 12 Eylül darbecileri ile MSP'liler arasında müthiş bir paslaşma başlıyordu. Milli Güvenlik Konseyi, Erbakan'ın ifadesinde de belirttiği kitapta; Konya olaylarında İKO adlı örgütü sorumlu olarak gösteriyordu. Tabi bu pası alan Erbakan durumdan yararlanmasını çok iyi biliyordu. Önemli ve traji komik bir başka ilginç nokta da, dava sırasında Erbakan'ın savunmasını Kenan Evren'i örnekleyerek desteklemesiydi. Erbakan, Kenan Evren'in mitinglerde sıkça yaptığı ayet ve hadislerden anlatım ve aktarmalarını örnek göstererek:

"...Bizim söylediklerimizi Kenan Paşa da söylüyor. Eğer söylediklerimiz suç olsaydı, o söylemezdi" şeklinde savunmasında destek olarak kullanıyordu.

O dönem, bu savunmanın benzeri MHP davasında da kullanılmıştı. Türkeş ve arkadaşları kendilerini: *"Düşüncesi iktidarda kendisi hapiste"* diye tanımlıyorlardı!..

Erbakan Ve Arkadaşları Atatürkçüymüş

Erbakan ve MSP'lileri savunma adına söz alan Av. İdris Arıkan, tüm avukatların sözcülüğünü de üstlenerek, Erbakan ve arkadaşlarının ve mahkeme heyetinin gözlerinin içine baka baka şunları söylüyordu:

"Müvekkillerimizin geçen celsede izah ettikleri gibi birinci bölümde ispat edildi ki, müvekkillerimizin gaye ve faaliyetleri yasalara, Anayasa'ya ve tüm mevzuata uygundur.

Müvekkillerimiz Demokrasi'ye karşı değil, tam tersine demokrasiye taraftırlar. Müvekkillerimizin temel nizamları değiştirmeye yönelik bir faaliyetleri olmayıp, tamamen temel nizamları korumaya matuf faaliyet içindedirler.

Müvekkillerimiz laikliğe karşı değiller aksine, laikliğin korunması için çalışmışlardır.

Müvekkillerimiz, Atatürk ilkelerine karşı değiller, Atatürk ilkelerinin savunuculuğunu yapmışlardır.

MSP, Milli Nizam Partisi'nin devamı değildir. Muhterem mahkemeye iki belge takdim ediyoruz. Birincisi; MSP'nin kurucu listesi, ikincisi; MNP'nin kurucu listesi... Bunları muhakkak ki muhterem heyet inceleyecektir. Aralarında bir tek isim benzerliği yoktur. MSP'nin kurucuları başka, MNP'nin kurucuları başka, bir tek isim benzerliği yoktur. Ayrı ayrı şahıslarca kurulmuşlardır. Ayrı ayrı zamanlarda

kurulmuşlardır. Gerçek böyleyken, Milli Selamet Partisi, Milli Nizam Partisi'nin devamıdır demek tamamen gerçeklere ters düşen bir durumdur."

Beklenmedik Gelişme

Bu beklenmedik gelişmeyi, Süleyman Arif Emre Şöyle anlatıyor:

"Fehmi Cumalıoğlu arkadaşımız, kırk seneyi aşkın bir zaman, orduya tabip olarak hizmet ettiğinden, albay rütbesine terfi ederek, parlamento hayatında da son olarak Milli Savunma Komisyonu Başkanı olarak orduya şerefli hizmetler yaptığından bahisle, 'bunların mükafatı elbet böyle olmamalıydı' mealinde bir konuşma yapıyor.

Birden dikkatimizi çekti, mahkeme reisi sıfatıyla heyette görevli olan Havacı Albay Sayın Niyazi Çağan'ın, Fehmi ağabeyin sözlerinden müteessir olduğu ve yanına doğru gözlerinden yaşlar süzüldüğü görülüyordu. Tahliye taleplerimizi yaptık, tahliye isteklerimiz reddedilmişti. Ama bu ret başka türlü bir ret idi. Bu karara asker üye Niyazi Çağan Albay muhalif kalmıştı. Bu elbette lehimize ortaya çıkan bir gelişme idi.

Ertesi celse bizler, ben, Oğuzhan ve Cumalıoğlu'nun tahliye edileceğini umuyorduk. Ama yine bir sürprizle karşılaştık. Erbakan Bey dahil, hepimiz tahliye olduk.

Bu iş nasıl olmuştu? İşittiğimize göre Niyazi Çağan Albay, diğer üye Askeri Hakim İlhami Uğuryılmaz Beyle, istişare ederek ikisi anlaşmış bu karara varmışlardı. Karara sivil duruşma Hakimi Kayahan Özden Bey muhalif kalmıştı."

Bu arada tayin sebebi ile mahkeme üyeleri değişiyordu. MSP'lilere tahliye kararı veren Niyazi Çağan yerine, Hakim Albay Tekin Tezcan getirildi. Diğer hakim İlhami Uğur Yılmaz'ın yerine de Hakim Yüzbaşı Mehmet Sever getirildi. İddia makamında ise daha önce değişiklik yapılarak, Başsavcı Albay Nurettin Soyer'in yerine, Yarbay Atilla Tülay görevlendiriliyordu.

MSP'liler Şok Geçiriyor

24. 02. 1983 tarihinde MSP'liler bir şok daha yaşıyorlardı. Nasıl yaşamasınlardı? Cumhuriyet demişlerdi, demokrasi demişlerdi, laiklik demişlerdi, insan hakları demişlerdi. Hatta 'Atatürk' demişlerdi. Bunları derlerken, şeriata karşı olduklarını, Kuran nizamı istemediklerini, devletin temel esaslarını dini esaslara dayamayı ise hiç istemediklerini, hoca olmadıklarını, hoca olmadıkları gibi Arapça'yı da hiç bilmediklerini Ayet ve hadislerden ise hiç mi hiç anlamadıklarını söylemişlerdi. Milli Nizam

Partisi'nin kendileri ile hiçbir ilgilerinin bulunmadığını, Milli Gazete'nin kendi gazeteleri olmadığını, yalan haber yazan, asparagas haber yapan bir gazete olduğunu beyan etmişlerdi. Siyasal yaşamlarında savundukları, sömürdükleri, kullandıkları tüm ideolojilerini ve yaptıklarını inkar etmişlerdi. Ancak yine de mahkeme heyetini inandıramamışlardı.

Sonuçta; Erbakan 4 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmış, 1 yıl, 4 ay Eskişehir'de zorunlu ikamet etmek durumunda kalmıştı. Diğer sanıklar ise 2 yıl ile 4 yıl arasında değişen hapis cezaları alıyorlardı.

MSP'lilerin ağlama, inleme ve feryatları birden kesiliyordu, gözleri parlıyordu. Bu durumu Süleyman Arif Emre şöyle aktarıyor: *"Dava açılmadan önce Ahmet Efendi Hazretlerinin Oğuzhan Bey'e verdiği haber gerçekleşmişti. Demek ki haberin ikinci merhalesi temyizden sonra gerçekleşecekti. Allah'ın evliyasının yakın himmet, destek ve hatta kerametlerine bu hadiseler vesilesiyle şahit olmuştuk."*

Süleyman Arif, bu işe her ne kadar evliyaları karıştırsa da, işin içinde başka şeylerin döndüğü gün gibi ortadaydı.

Bu temyiz safhasına gelmeden önce Koyunoğlu davasına bir bakalım da Erbakan hareketini gerçek yüzü ile bir daha görelim.

Koyunoğlu Davası

Süleyman Arif bu ilginç anısını misafirlerine şöyle anlatıyordu:

"Bakan olarak kırk kişi kadar bir kalabalık heyeti kabul etmiş, dertlerini dinliyordum. Özel kalem tarafından yüksek sesler duyulmaya başladı. Bahattin Koyunoğlu Hoca, bütün barikatları aşarak içeri girdi. Herkesin hayret dolu bakışları üzerinde olduğu halde, öfkeli bir tavırla makam masasının yanına, hatta sağ gerisine kadar sokuldu.

Bana çıkışmaya başladı: 'Sen nasıl bir vekilsin? Yargıtay 1. Dairesi'ndeki dosyam çıkmış, hapis cezam kesinleşmiş, hani beni kurtaracaktın? Üstelik emekli bile olamayacağım. Çoluk çocuk ne ile geçineceğiz?'

La havle mi çekersin ne yaparsın? Baktım ki olmayacak, salondakilere hitaben:

'Bakın değerli misafirler! Bahattin Hoca'nın ithamlarını dinlediniz! Şimdi sizi hakem yapıyorum! Aranızdaki meselede, sizler jüri, olarak karar vereceksiniz. Ben mi haklıyım yoksa Hoca efendi mi?

Ben 73 seçimlerinden önce avukatlık yapıyordum. Hoca Efendi, camide vaaz verirken laikliğe aykırı konuşmalar yapmış, mahkeme kendisine iki sene hapis vermiş. Beni Yargıtay'da kendini vekil için tuttu. Davasına girdim. Ama karar artık tasdik edilmişti. 'Sen beni yaktın!'

diyor. Diyelim ki ben kabahatliyim. Peki neticede ne olmuş? Mahkeme bu adam şeriatçı diye sadece iki sene gün vermiş. Ya bir de mazallah 'Şeriatçi değildir' sonucuna varsaydı da beraat etseydi, bu seferde ahirette ebediyyen cehennem azabına uğrayacaktı. Ben bu hocayı ebedi cezadan kurtardıysam, elbette başarılı bir iş yapmış sayılmalıyım. Fani dünyada iki sene dediğin nedir ki. Söyleyin bakayım Sayın misafirler! Hoca mı haklı, yoksa ben mi haklıyım?'

Misafirler hep bir ağızdan:

'Sayın bakanımız tabi ki siz haklısınız' diyerek bizi Koyunoğlu Hoca' dan kurtardılar."

Evet, bu olay hiç bir mizah dergisinden alınmadı. Noktası virgülüne kadar Süleyman Arif Emre'ye ait.

Tarih tekerrür ediyor; bu kere Süleyman Arif, Erbakan Hocası ve zamanın MSP'lileri, bugünün FP'lileri 'şeriat'çı olmakla suçlanıyorlardı.

"Fani dünyada iki sene nedir ki" diye Koyunoğlu ile dalga geçenler, kendileri iki sene cezayı almamak için savundukları tüm değerleri yine inkar ediyorlardı. Şeriatçılık mı, sümme haşa diyorlar. Kuran nizamı mı tövbe diyorlar. 'Bize iftira atılıyor, biz laik, demokrat ve aynı zamanda Atatürkçüyüz. O'nun bu ilke ve inkılaplarının savunucusuyuz' iddialarında bulunuyorlar.

Ve şeriatçı olmadıklarını da ispat ederek Koyunoğlu Hoca için 'maazallah' demek suretiyle güya korktukları duruma kendi gayret ve çabaları ile düşüyorlar, yine kendi deyimleri ile ebediyen cehennemliklerden oluyorlardı.

Sadece bu olay bile, bu insanların hiçbir konuda samimi olmadıklarını, amaçlarının sadece ve sadece insanlarımızın temiz dini duygularını sömürerek, istismar etmek suretiyle 'keselerini doldurmak', dünyada cenneti yaşamak olduğunu ispatlıyorlar.

Şok Geçirme Sırası Sıkıyönetim Mahkemesinde

MSP'liler ortalama ikişer sene hapse çarptırılınca, gerekçeli karar yazılmadan mahkemeye bir dilekçe vererek; suçlarını itiraf ediyor, yaptıklarından pişmanlık duyduklarını belirtiyor, kandırıldıklarını, aldatıldıklarını açıklayarak affedilmelerini istiyorlardı... Ancak talepleri mahkeme tarafından reddediliyordu.

Şimdi Askeri Mahkemenin gerekçeli kararına kısaca bakalım ve daha sonra MSP'lilerin pişmanlık dilekçelerinde, arkasına sığınmaya çalıştıkları TCK 59. Maddeyi inceleyelim.

T. C. SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI, 1. NUMARALI ASKERİ

MAHKEMESİ

ANKARA

As. SAV. ES. NO: 1980 / 7048

ESAS NO: 1981 / 126

KARAR NO : 1983 / 22

SUÇLAR:

1. Laikliğe aykırı olarak, Devletin sosyal ve ekonomik veya siyasi veya hukuki. temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet kurmak, sevk ve idare etmek.

2. Laikliğe aykırı olarak, Devletin sosyal ve ekonomik veya hukuki veya siyasi temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla propaganda yapmak.

3. 6187 Sayılı Kanuna aykırı davranmak.

4. 171 Sayılı Kanuna aykırı davranmak.

5. Cürüm işlemeye alenen tahrik etmek.

SUÇ TARİHLERİ: 1977 Eylül ve 1980 seneleri arası.

SANIKLAR:

1. NECMETTİN ERBAKAN: Mehmet Sabri ve Kamer'den olma, 1926 D.lu, İstanbul Fatih nüfusuna kayıtlı, Ankara Güvenlik Caddesi Güven Sokak No: 20/8'de oturur, evli, 3 çocuklu, okuryazar, sabıkasız, Makine Profesörü, Türk, İslam.

2. SÜLEYMAN ARİF EMRE: Ali ve Fatma'dan olma, 1923 D.lu, Adıyaman Besni nüfusuna kayıtlı, Ankara Refikbelendir Sokak 55 / 29'da oturur. Evli, 4 çocuklu, okuryazar, avukat, Türk, İslam.

3. İSMAİL FEHMİ CUMALIOĞLU: A. Hilmi ve Vecihe'den olma 1328 D.lu, Tekirdağ Merkez nüfusuna kayıtlı, Ankara Küçükesat Yalım Sokak 10 / 20'de oturur, evli, 3 çocuklu, emekli doktor albay, sabıkasız, Türk, İslam.

4. RECAİ KUTAN: İsmail ve Hatice'den olma, 1930 D.lu, Malatya merkez nüfusuna kaytlı olup, Ankara Yenişehir Karanfil Sokak 13 / 10'da oturur. Evli, 3 çocuklu, okuryazar, inşaat yüksek mühendisi, Türk, İslam.

S. ŞEVKET KAZAN: Emin ve Hatice'den olma 1933 D.lu, Adapazarı Beyoğlu Çavuşpaşa mahallesi nüfusuna kayıtlı olup, Ankara Beşevler 27. Cad. 28 Sok. 5 / 5'de oturur, evli, 1 çocuklu, okuryazar, avukat, sabıkasız, Türk, İslam.

6. OĞUZHAN ASİLTÜRK: Mehmet Besüm ve Fatma'dan olma, 1935 D.lu, Malatya, Tabakhane nüfusuna kayıtlı Ankara Bahçelievler

4. Cad. 165 / 34'de oturur, evli, 4 çocuklu, okuryazar, inşaat yüksek mühendisi, sabıkasız, Türk İslam.

7. ABDURRAHİM BEZCİ: İbrahim ve Sade'den olma 1341 D.lu, İzmit Ömerağa mahallesi nüfusuna kayıtlı, İzmir Hacıhızır mahallesi Kalender Cad. Kanca Apt. Kat:1'de oturur, evli, 4 çocuklu, serbest mali müşavir, okuryazar, sabıkasız, Türk, İslam

8. GÜRGEN MASHAR BEYATLI: Raşit ve Meliha'dan olma 1935 D.lu, Bor nüfusuna kayıtlı, İstanbul Emirgan Hatkar gümrü Sokak 9 / 3'de oturur, evli, okuryazar, ticaretle uğraşır, sabıkasız, Türk, İslam.

9. ALİ GÜNERİ: Rıza ve Sahare'den olma 1936 D.lu, Konya Hoşkovan saatçi mahallesi nüfusuna kayıtlı, Konya Adliye Bulvarı 7 / 5'de oturur, evli, 4 çocuklu, okuryazar, ticaretle uğraşır, sabıkasız, Türk, İslam.

10. TAHİR BÜYÜKKÖRÜKÇÜ: Mehmet ve Aliye'den olma 1926 D.lu Konya Fahrinisa mahallesi nüfusuna kayıtlı, Konya Silleren köyü No. 4'de oturur, evli 4 çocuklu, okuryazar, emekli memur, sabıkasız, Türk, İslam.

11. LÜTFİ DOĞAN: Fehmî ve Pullu'dan olma 1930 D.lu, Kelkit Salyazı köyü nüfusuna kayıtlı, Ankara Y. Ayrancı R. Belendir Sok. 55/ 28'de oturur, evli, 8 çocuklu, okuryazar, emekli memur, sabıkasız, Türk İslam.

12. KORKUT ÖZAL: Mehmet Sıtkı ve Hafize'den olma, 1929 D.lu, Malatya Merkez Akpınar mahallesi nüfusuna kayıtlı, Ankara Konur Sok. 43/9'da oturur, evli, 5 çocuklu, okuryazar, emekli, sabıkasız, Türk, İslam.

13. FEHİM ADAK: A. Rezzak ve Mehtiye'den olma, 1931 D.lu, Mardin Gül köyü nüfusuna kayıtlı, Ankara Kızılırmak Sok. 46 / 2'de oturur, evli, 5 çocuklu, okuryazar, inşaat yüksek mühendisi, sabıkasız, Türk, İslam.

14. TEMEL KARAMOLLAOĞLU: Hüseyin ve Münire'den olma 1941 D.lu, Sivas Gürün nüfusuna kayıtlı, Ankara Güvenevler 9 / 1 de oturur, evli 5 çocuklu, okuryazar, yüksek mühendis, sabıkasız, Türk, İslam.

15. ALİ OĞUZ: Mustafa ve Ayşe Amin'den olma 1928 D.lu, Kayseri nüfusuna kayıtlı, Ankara Etlik Atadan mah. 13 / 5'de oturur, evli, 7 çocuklu, avukat, sabıkasız Türk, İslam.

16. YASİN HATİPOĞLU: Mustafa ve Bağdagül'den olma 1943 D.lu, Sarıkaya nüfu suna kayıtlı, Ankara Yunusemre cad. 151 / 1'de oturur,

evli, 6 çocuklu, okuryazar, avukat, sabıkasız, Türk, İslam.

17. AHMET REMZİ HATİP: Cemalettin ve Sadiye'den olma 1930 D.lu, İzmir Muratreis mah. nüfusuna kayıtlı, Ankara Tirebolu Sok. 44 / 12'de oturur, evli, 4 çocuklu, emekli memur, sabıkasız, Türk, İslam.

18. ABDULLAH TOMBA: Sabri ve Ayşe'den olma, İnebolu nüfusuna kayıtlı, İstanbul, Göztepe Evrenya Apt. 12 / 4'de oturur, evli, 2 çocuklu, okuryazar, armatör, sabıkasız, Türk, İslam.

19. MUSTAFA GÜNER YAZGAN: Hüseyin İlhan ve Vecibe'den olma 1940 D.lu, Urfa nüfusuna kayıtlı, Ankara Seyranbağları 18 / 12'de oturur, evli 4 çocuklu, yazar, okur yazar, sabıkasız, Türk, İslam.

20. ALİ RIZA ÖZTÜRK: Mehmet ve Zeliha'dan olma, 1942 D.lu, Vakfikebir nüfusuna kayıtlı, Samsun Bahçelievler 3 / 7'de oturur, evli, 4 çocuklu, kırtasiyeci

21. MEHMET OKUL: Hatice ve Ahmet'ten olma, 1926 D.lu, Beşiktaş nüfusuna kayıtlı, İstanbul Beşiktaş'ta oturur, evli 4 çocuklu, ziraatçı, sabıkasız, Türk, İslam.

22. AHMET OĞUZ: Hfız ve Fatma'dan olma 1949 D.lu, Adana nüfusuna kayıtlı, Ankara Demetevler 3. cad. 88 / 10'da oturur, evli 3 çocuklu, elektrik mühendisi.

23. ŞENER BATTAL: Mehmet Raşit ve Hanife'den olma, 1940 D.lu, Konya nüfusuna kayıtlı, Ankara Gaziosmanpaşa Kenedi cad. 126/10'da oturur, evli, 2 çocuklu, avukat, sabıkasız, Türk, İslam.

24. ABDÜLKERİM DOĞRU: Mehmet ve Fikret'ten olma 1927 D.lu, Ardahan nüfusuna kayıtlı, Ankara Çubukköyü sokak 6 / 3'de oturur, evli, 4 çocuklu, makine yüksek mühendisi, sabıkasız, Türk, İslam.

25. ZÜHTÜ ÖĞÜN: Hakkı ve Emine'den olma, 1936 D.lu, Bursa nüfusuna kayıtlı Hükümet arkası 3 No. da oturur, evli, 4 çocuklu, avukat, sabıkasız, Türk, İslam.

26. MEHMET TURHAN AKYOL: Bayram ve Emine'den olma 1936 D.lu, Malatya nüfusuna kayıtlı, evli, 3 çocuklu, gayrimenkul sermaye iradı ile geçinir, sabıkasız, Türk, İslam.

27. HASAN AKSAY: M. Emin ve Elife'den olma, 1931 D.lu, Adana nüfusuna kayıtlı, Ankara Dikmen cad. 152 / 12 de oturur, yazar, sabıkasız, Türk, İslam.

28. İSMAİL MÜFTÜOĞLU: Yusuf ve Aliye'den olma 1941 D.lu, Adapazarı nüfusuna kayıtlı, İstanbul Moda Cad. 270 / 10'da oturur. evli 3 çocuklu, avukat, Türk, İslam.

29. HÜSEYİN ERDAL: Fettal ve Fitnat'tan olma 1956 D.lu, Yozgat

nüfusuna kayıtlı, evli, 4 çocuklu, mimar sabıkasız, Türk, İslam.

30. ALİ HAYDAR AKSAY: Mehmet ve Elife'den olma, Haruniye nüfusuna kayıtlı, dul, 5 çocuklu, avukat, Türk, İslam.

31. HALİT ÖZGÜNER: İlyas ve Feride'den olma, 1915 D.lu Ankara nüfusuna kayıtlı İstanbul'da oturur, evli 4 çocuklu, emekli albay, sabıkasız, Türk, İslam.

32. OSMAN NURİ ÖNÜGÖREN: Yahya ve Hayriye'den olma 1934 D.lu İstanbul Fatih Nüfusuna kayıtlı, evli, 5 çocuklu, tüccar, okuryazar, sabıkasız, Türk, İslam.

33. MUSTAFA ARAFATOĞLU: Kamil ve Hatice'den olma 1940 D.lu, Antakya Nüfusuna kayıtlı, Yalova'da oturur, evli, 3 çocuklu, serbest çalışır, sabıkasız, Türk, İslam.

34. HASAN ÖZ KEÇECİ: Kamil ve Emine'den olma 1341 D.lu, Eskişehir nüfusuna kayıtlı, evli, 6 çocuklu, ticaretle uğraşır, sabıkasız, Türk, İslam.

35. AHMET GEDEMENLİ: H. Hüseyin ve Ayşe'den olma, Maraş nüfusuna kayıtlı, evli 5 çocuklu, okuryazar, sabıkasız, Türk, İslam.

SANIK VEKİLLERİ: Nevşehir Barosu avukatlarından Mehmet ELKATMIŞ, Peyami GÜVEN, Trabzon Barosu avukatlarından Lütfi GÖKTAŞ, Ankara Barosu Avukatlarından İdris ARIKAN, İsmail ALPTEKİN, Ziya YILDIZ, İhsan SATMAN, A. Rıza ENER, M. Ali ALAN, Kemal DÜZKALE, Adıyaman Barosu avukatlarından Y. Ziya KUTLU, Adapazarı Barosu Avukatlarından Asım MAİL, Ankara Barosu avukatlarından Mualla ALTUĞ, Naci ALTUĞ Konya Barosu avukatlarından Hasip SENAL, Esat ÖLÇER, Şakir ÖZMEN, İhsan ONAR, Ali TÜRKMEN, Mehmet GÜNDESTE, Bolu Barosu avukatlarından Enver AVCI, İstanbul Barosu avukatlarından Yunus CAN, Adana Barosu Avukatlarından Orhan FETTAHOĞLU, Bursa Barosu avukatlarından Mustafa FETHEN, Hüseyin ERGİN Konya barosu avukatlarından Mevlüt ALBAYRAK ve diğerleri.

Yaklaşık yüz yirmi sayfalık gerekçeli kararın giriş ve gelişme bölümlerinde, askeri savcının müealası, MSP'lilerin müdafaası ve aramalarda ele geçen malzeme ile teknik bilgiler yer almaktaydı. Gerekçeli kararın sonuç kısmı şu şekildeydi:

NETİCE:

Osmanlı İmparatorluğu, padişahın halife sıfatını almasından sonra İslam medeniyetinin etkisiyle üç kıtaya hükmetmiştir. Kuran esasları üzerine yükselmiş olan bu medeniyet aynı zamanda İslam birliğinin

bayraktarlığını yapmıştı. İslam dini, dünyevi ve uhrevi esasları, iktisadi, siyasi, hukuki, içtimai nizamları tanzim etmiştir. Din ve Devlet işleri ayrılmaz. Kuran her zaman geçerli bir Anayasa'dır, ilerlemeye. mani değildir, yenilikçidir.

Son zamanlarda batılılara benzeme, geleneklerden uzaklaşma, hakiki Müslümanlığı bilmemek, tembellik sebebiyle ekonomik bozukluk İmparatorluğun parçalanmasına sebep olmuştur. Bu sebeple Ankara'da kurulan Büyük Millet Meclisi İslami yolda olduğundan desteklenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin kurulması ile Anayasa ve devletin temel nizamları ile ilgili kanunlar, Anayasa doğrultusunda değiştirilerek kabul edilmiştir. Laiklikle; din ve devlet işleri ayrılmış, şapka iktisası ile fes ve takke giyilemeyeceği, tevhidi tedrisat kanunu ile eğitimde yenilik, medeni kanun ile evlenme aktini evlenme memurunun yapacağı, Türk harfleri ve rakamları, bazı kisvelerin giyilemeyeceğine dair değişiklikler yapılmıştır. Milli Mücadeleyi İslam birliğinin kurtuluşu olarak kabul edenler kısa zamanda yapılan bu değişiklikleri benimseyememişlerdir. Buna uzun müddet Osmanlının egemenliği altında yaşamanın etkisi olmuştur. İslamcı cereyanı benimseyenler dinin elden gittiğini bu sebeple yeniden İslamiyet'e dönüş için önce manevi kalkınmanın (yüksek İslam medresesi, İslam birliğinin sağlanması), sonradan maddi kalkınmanın gerçekleşmesini istemişlerdir.

Bu değişikler karşısında ayaklanmalar çıkmış, bunlar en şiddetli şekilde cezalandırılmışlar, mecliste dahi İslam esasına dayalı siyasi partiler kurulmuş, bu partiler kapatılmıştır.

TCK 163. Madde ihtiyaçlara cevap vermediğinden, 5435 Sayılı Kanun ile gerici faaliyetlerin arttığı, memleketin ilerlemesine mani olduğu, devletin emniyetini sarstığından değiştirilmesi istenmiş ve bugün kü şeklini almıştır.

İslamcı esasları benimseyenler faaliyetlerini dernek, cemiyet tüzel kişiliği altında yürütemeyeceklerini anlatınca siyasi parti çatısı altında toplanarak Milli Nizam Partisi'ni kurmuşlardır. MNP kurucuları ve yöneticileri '...yeni bir Müslüman partisinin kurulması lüzumu hissedilerek MNP'yi kurduklarını... teşkilatlanmak ve maksatlarına ulaşabilmek için parti adını aldıklarını fakat hakikatte parti olmadıklarını... bin yıllık Hakka teslimiyet devrine geçeceklerini, evinde dini kitap okuyanların tutuklandığını, Milli Nizam'ın bir hak davası, diğer partilerin batıl ve şer olduklarını, maarifi kökünden değiştireceklerini, Milli Nizamın manevi sahada köklü değişikler

yapacağını, Milli kıyafetlere aykırı giyim tarzlarının yasaklanacağını...' savunmuşlardır.

Milli Nizam Partisi Anayasa Mahkemesi'nce dini esaslara dayandığından dolayı, 1971 senesinde kapatılmış ve aynı görüşte MSP kurulmuştur. 1973 senesinde genel kongrede MNP'yi yöneten Necmettin Erbakan, Süleyman Arif Emre, İsmail Müftüoğlu, Hasan Aksay, A. Tevfik Paksü, Fehmi Cumalıoğlu; Oğuzhan Asiltürk, Hüsamettin Akmumcu, MSP Genel İdare Kurulu üyeliklerine seçilmişler, faaliyetlerini (siyasi partiler kanununun 111. Maddesine aykırı olmasına rağmen) bu parti içinde devam ettirmişlerdir.

MSP'yi sevk ve idare edenler miting ve toplantılarda fikirlerini açıklayarak 'önce manevi kalkınmanın (elli sene milletin terk edildiğini, Kuran kurslarının her köyde açılamasını, her ilçeye bir imam hatip okulu, her ile bir yüksek İslam enstitüsü, manevi ilimler üniversitesi açılması, mekteplerde Kuran dersleri konulması, maarifin milli olmasını, taklitçiliğin terk edilmesini, hafta tatilinin Cumaya alınmasını, nikahın müftüler tarafından kıyılmasını, takke giyenlerin cezalandırılmamasını, TCK. 163. Maddenin değiştirilmesini, 6187 Sayılı Kanunun kaldırılmasını, elli milyonunun Müslüman olduğunu, gerekirse Türkiye'nin öncülük vazifesi yapacağını, bütün Müslüman ülkelerin hakka döneceğini, cennet mekan Sultan Abdülhamit'in tahtan indirildiğini, Ayasofya'da ilk cuma namazının kılınacağını, Kuranın Anayasa' olduğunu, Kuran'da içtimai, iktisadi, hukuki, siyasi hayatın düzenlendiğini, Kuran dışında bir nizam olmadığını, hakkın ve hakikatin tek kaynağının İslam olduğunu, İslam dışında Hak ve Hakikat olmadığını, 67 ilin, 40 valisinin beş vakit kılmakta olduğunu, Türkiye'nin millete sorma yoluyla Hakkı bulacağını, 'eğer elli milyon Humeyni'yi hakkı buluyorsa hepsi Humeyni gibi biz hakkı istiyoruz diyecektir' diyerek din bağı ile Müslümanların bir araya toplanması ve İslam birliğinin kurulmasını, sonradan maddi kalkınmanın gerçekleşmesini istemektedirler.

Mitinglerde: taşınan pankartlar: Şeriat nizamdır, Türk milleti yok İslam milleti var, Kuran anayasa olacak, Tek yol İslam, Tek önder peygamber, Kurtuluş İslam'da, Ya şeriat ya ölüm, Hak nizamı kurulacak, Şeriat hakkımız söke söke alırız, Sınırsız sınıfsız İslam devleti, Laiklik ne demek şeriatçıyız.

Atılan sloganlar; 'öl de ölelim vur de vuralım, İslami devlet kurulacak elbet, Allahü ekber,·Yaşasın İslami devlet·kavgamız, Şeriat

nizamdır anayasa Kurandır'

Sözlerinden mitinge katılanların İslami devlet esaslarını benimsedikleri görülmektedir.

Mitinglerde çarşaflı, beyaz şalvarlı, poturlu, yeşil sarıklı, tespihli ve fesli şahısların dikkati çekecek derecede çok olması (eski yazılı pankartların bulunması ve altında kol kola genel başkan ile milletvekillerinin yürümesi) devrim kanunlarının hiçe sayılması, toplantıyı tertip eden üyelerin ve konuşmacıların hiçbir tepkisinin olmaması dikkat çekicidir. Bu şekilde eskiye dönüşün, yani İslami devlet esaslarına dönüşün arzusu içinde oldukları görülmektedir.

Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra, milletin ve devletin 50 seneden beri İslamiyet'ten uzaklaştırıldığı, 1000 yıllık geçmişe dönmenin ve İslami cereyanın etkisinde kalarak İslami devlet esaslarına göre sevk ve idare etmek için dini cemiyet ve derneğin kurulması yasaklanmış bulunduğundan, kanunların boşluklarından yararlanarak parti adı altında MSP'yi paravan olarak kullanarak;

Anayasanın başlangıç kısmındaki '...Milli şuur ve ülküler etrafında toplayan... Türk milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak... Atatürk devrimlerine bağlılığın ikinci maddesi 'Türkiye Cumhuriyeti laik ve sosyal hukuk devletidir.' 19. maddesi '...dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir...' 153. maddesi; 'Devrim Kanunlarının korunması...'

Medeni kanunun 45. maddesindeki 'cemiyetin şahsiyet iktibas edemeyeceği', hükümleri ihlal ederek, Anayasa'dan kaynağını alan TCK 163 / 1 maddesindeki laikliğe aykırı devletin siyasi veya iktisadi veya hukuki. veya. içtimai temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurarak, taraftarlarını bir çatı altında toplamak, onlarla temas kurmak, eğitmek, bilinçlendirmek, için Genel İdare Kurulu üyeleri: Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Tahir Büyükkörükçü, Güner Yazgan, S. Arif Emre, İ. Fehmi Cumalıoğlu, M. Recai Kutan, Oğuzhan Asiltürk, Abdürrahim Bezci G. Mazhar Bayatlı, Ali Güneri, Lütfü Doğan, Korkut Özal, Fehim Adak, Temel Karamollaoğlu, Ali Oğuz, Yasin Hatipoğlu, A. Remzi Hatip, Abdullah Tomba, A. Rıza Öztürk, Mehmet Okul, Şener Battal, ve Ahmet Oğuz'un hakiki maksatlarını gizleyerek, Şeriat düzenine dayalı bir organizasyon meydana getirdikleri, sevk ve idare ettikleri anlaşılmıştır.

1978 Genel İdare Kurulu üyelerinin seçimi ye faaliyetleriyle gerçek niyetleri açıkça ortaya çıktığından suç tarihi 1978 alınmış, bu tarihten

önceki Genel İdare Kurulu üyeleri hakkında, bu sebeple beraat. kararı verilmiş, heyet halinde bu yolda vicdani kanaat hasıl olmuştur.

Sanıklardan Abdülkerim Doğru. 1978 yılındaki Genel Kongrede, Genel İdare Kuruluna seçilmiş ise de; 1979 yılı içinde partiden ve genel idare kurulundan istifa etmesi nedeniyle beraati cihetine gidilmiştir.

Sanıklardan Ahmet Oğuz'un, sevk ve idare edenlerle fiili beraberlik içinde bulunduğu, gençlik kolları başkanı olması (Haz. 12 / 150) teşkilatlanma planında, yan kuruluşlarda adının geçmesi, mitingler için gençlik teşkilatına katılmaları için tamim yayınlaması, MSP yan kuruluş başkanı olup, aynı binada faaliyette bulunması ve toplantılardaki konuşmalarından anlaşılmış, bu sebeple mahkumiyet hükmü verilmiştir.

Sanıklardan Şener Battal hakkında; Askeri Savcılık TCK 163 / 1 maddeden beraat kararı istemişse de mitingleri tertip ederek topluluğu desteklemek, daha güçlendirmek, 29. 05. 1978 tarihinde Konya Mitingi konuşmasında "Fatih'in Akşemseddin'i varsa, Erbakan'ında Tahir hocası var" diyerek İslami esasları savunması, Genel İdare Kurulu üyeliğinden daha üst bir görev olan MSP Bölge ve Konya il müfettişliği görevini yaparak teftiş yetkisine sahip bulunduğu, Genel İdare Kurucu üyeleri ile birlikte fiili beraberlik içinde olduğundan TCK 163 / 1. Maddesi gereğince cezalandırılmıştır.

Sanıklardan Necmettin Erbakan, Tahir Büyükkörükçü, Şevket Kazan konuşmaları ve faaliyetleri, M. Güner Yazgan konuşması ve yazdığı eserlerle, demokratik ve siyasi hayatın vazgeçilmez unsuru olan bir siyasi partiyi, gizli gayelerine ulaşmak için sistemli olarak çalıştıkları ve kullandıkları, İslami esaslara dönmeyi amaç edinmeleri ve bu konuşmalarla geniş halk kitleleri üzerinde baskı yaparak, Türkiye'de 12 Eylül öncesi İslami devletin kurulmasını istemeleri ve Necmettin Erbakan'ın gazetecilere: '...Eğer elli milyon Humeyni'yi haklı buluyorsa, hepsi Humeyni gibi biz hakkı istiyoruz' diyecek kadar dini esaslara dayanmaları, bu sanıkların diğer sanıklara nazaran illegal cemiyet içindeki fonksiyonları, eylem ve faaliyetleri takdiri teşdit nedeni sayılarak cezaları artırılarak hüküm olunmuştur.

Sanıklar vekilleri, karar okunup tefhim edildikten sonra TCK 59. Maddesi'nin tatbikini istemişler ise de; vermiş oldukları 350 sayfalık yazılı savunma ve uzun uzun yaptıkları sözlü savunmalarda, talepleri olmayıp, kararın açıklanmasından sonra istemeleri ayrıca "ikrar ve nedamet(pişmanlık)" duyma gibi TCK'nın 59. Maddesini uygulanmasını gerektirir herhangi bir sebep görülmediğinden TCK 59 maddesi

uygulanmamıştır.

HÜKÜM: Tafsilatı yukarıda izah edildiği üzere;

1. Laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla, kanunen kurulmuş olan Milli Selamet Partisi'ni paravan olarak hakiki maksatlarını gizlemek suretiyle zahiren bu siyasi partinin faaliyetlerini sevk ve idare ediyor gibi görünüp, illegal bir cemiyet haline dönüştürdükleri sabit olan sanıklar: Necmettin Erbakan, S. Arif Emre, İ. Fehmi Cumalıoğlu, M. Recai Kutan, Şevket Kazan, Oğuzhan Asiltürk, Abdürrahim Bezci, Mazhar Bayatlı, Ali Güneri, Tahir Büyiikkörükçü, Lütfü Doğan, Korkut Özal, Fehim Adak, Temel Karamollaoğlu, Ali Oğuz, Yasin Hatipoğlu, Abdullah Tomba, A. Remzi Hatip, M. Güner Yazgan, A. Rıza Öztürk, Mehmet Okul, Ahmet Oğuz ve Şener Battal'ın eylemlerine uyan:

1. Sanıklardan Necmettin Erbakan'ın, TCK 163 / 1 Maddesi gereğince takdiren ve teşdiden; dört sene ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına,

TCK 173 / 1. Maddesi gereğince, bir sene dört ay Eskişehir'de ikametle emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmasına,

TCK 31. Maddesi gereğince, cezası müddeti kadar amme hizmetlerinden yasaklanmasına,

2. Sanıklardan Şevket Kazan'ın; TCK 163 / 1 Maddesi gereğince takdiren ve teşdiden; üç sene altı ay ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına, TCK. 173 / 3 Maddesi gereğince bir sene iki ay Eskişehir'de ikametle emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmasına,

TCK 31. maddesi gereğince, cezası müddeti kadar amme hizmetlerinden yasaklanmasına.

3. Sanıklardan Tahir Büyükkörükçü ve Mustafa Güner Yazgan'ın, TCK 163 / 1 maddesi gereğince takdiren ve teteşdiden üçer yıl ağır hapis cezası ile cezalandırılmalarına,

TCK 173 / 3 Maddesi gereğince, birer yıl Tahir Büyükkörükçü'nün Ankara'da, Mustafa Güner Yazgan'ın Eskişehir'de ikametle emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmalarına,

TCK 31. maddesi gereğince cezaları müddeti kadar amme hizmetlerinden yasaklanmalarına

4. Sanıklardan: Süleyman Arif Emre, İsmail Fehmi Cumalıoğlu, Mehmet Recai Kutan, Oğuzhan Asiltürk, Abdürrahim Bezci, Gürgen

Mazhar Bayatlı, Ali Güneri, Lütfü Doğan, Korkut Özal, Fehim Adak, Temel Karamollaoğlu, Ali Oğuz, Yasin Hatipoğlu Ahmet Remzi Hatip, Abdullah Tomba, Ali Rıza Öztürk, Mehmet Okul, Şener Battal ve Ahmet Oğuz'un, TCK 163 / 1. maddesi gereğince takdiren ikişer yıl ağır hapis cezası ile cezalandırılmalarına,

5. Sanıkların 353 Sayılı Kanunun 251. Maddesi gereğince gözetim ve tutukta geçen sürelerinin cezalarından indirilmesine,

Abdülkerim Doğru, Zühtü Öğün, Mehmet Turan Akyol, Hasan Aksay, İsmail Müftüoğlu, Hüseyin Erdal, Ali Haydar Aksay, Halit Özgüner, Osman Nuri Önügören, Mustafa Arafatoğlu, Hasan Özkeçeci, Ahmet Gedemenli'nin, TCK 163/1 Maddesini ihlal ettikleri hususunda yeteri kadar delil elde edilemediğinden bu suçlardan

Beraatlerine, Sanıklardan Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Yasin Hatipoğlu, Şener Battal, Ahmet Remzi Hatip, Ahmet Oğuz, Ali Oğuz, Fehmi Cumalıoğlu, Lütfü Doğan'ın yüzlerine karşı, diğer sanıkların yokluğunda ve sanıklar vekillerinden Lütfti Göktaş, İdris Arıkan, İsmail Alptekin, Mehmet Atikcan, Naci Altuğ, Kemal Seçkin, Ali Rıza Ener'in yüzlerine karşı, diğer vekillerin yokluğunda, Askeri Savcının huzuru ile mütalaasına kısmen uygun olarak, Yargıtay yolu açık olmak üzere heyet halinde oybirliği ile veriler karar açıkca okunup usulen tefhim edildi.
21. 02.1 933

BAŞKAN	*T.Tekin ÖZCAN*	*Top. Kd. Alb.*	*1956-65*
D. HAKİMİ	*Refik DİZDAROĞLU*	*Svl Hakim*	*19285*
H. ÜYE	*MehmetSEVER*	*Hav. Kd. Yzb.*	*1976-Yd-14*
T. KATİBİ	*Meliha ÖDEK*	*Svl. Me. 96*	

MSP'lilerin o güne kadar savundukları tüm değerlerini inkar etmeleri, Atatürkçü, laik, demokrat olduklarını söylemeleri, Arapça bilmedikleri, ayet ve hadis'lerden hiç anlamadıkları gibi Erbakan'ın bir de hocalıkla hiç bir ilgisinin olmadığını söylemesi, bunun yanında büyük evliyahullahların dualarına da güvenemedikleri için; mahkemeye, yaptıklarından pişman olduklarını, bir daha böyle suçları işlemeyeceklerini, o sebeple affedilmelerini isteyen dilekçeyi veriyorlardı. Ancak bu talepleri reddediliyordu. Artık Oğuzhan Asiltürk'e müjde getiren Ahmet Emmi'nin sözünü ettiği büyük evliyahullahların dua(!?)larına güvenmekten başka çareleri kalmıyordu.

MSP'li yirmi iki kişi hakkında Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1. No.lu Askeri Mahkemesi'nin verdiği, 24 Şubat 1983 tarihli mahkumiyet kararı üzerine on yedi avukatın imzasını taşıyan bir Temyiz Dilekçesi

veriliyordu. MSP avukatları, temyizin Mürafalı yani duruşmalı olarak yapılmasını da talep ediyorlardı.

Bu arada bir ilginç olay daha gelişiyordu. MSP'lilerin temyiz edilen dosyası Askeri Yargıtay 4·Dairesine giderken, Mahkumiyet kararı veren mahkeme heyetinin başkanı değişiyor, yerine Binbaşılığı sırasında "Nurculuk" iddiası ile hakkında dava açılan, Muharip sınıftan Albay Hikmet Şahin atanıyordu.

Bir diğer ilginç gelişme de, Erbakan ve arkadaşlarının büyük evliyahullahların dua(!)larına olan güvenleri yerine gelmişti ki, Temyiz aşamasında istedikleri "Mürafa" taleplerinden vazgeçiyorlardı. Ve Askeri Yargıtay, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1. No.lu Askeri Mahkemesi'nin verdiği kararı bozuyordu.

Askeri Yargıtay 4. Ceza dairesi tarafından verilen bozma kararı üzerine Sıkıyönetim Askeri Savcılığı, 31 Ekim 1984 tarihinde Hakim Binbaşı Mustafa Uğur imzasıyla mahkemeye şu yazıyı gönderdi: *"Askeri Yargıtay 4. dairesinin sübut, noksan soruşturma ve delil yetersizliği nedenleriyle verdiği bozma kararına uyulmayarak, eski kararda direnilmesine karar verilmesi mütaala ve talep olunur."*

Hakım Binbaşı Mustafa Uğur'un bu yazısı MSP'lileri mahkum eden mahkeme başkanı Hakim Albay Tekin Özcan'a ulaşamadı. Zira Hakim Albay Tekin Özcan'ın yerine yukarıda da belirttiğim gibi Muharip sınıftan Albay Hikmet Şahin atanmıştı.

Hakkında Nurculuktan dolayı dosyası da bulunan Muharip sınıftan Albay Hikmet Şahin, Sıkıyönetim Askeri Savcılığı'nın yazısını dikkate almıyor, 13 Şubat 1985 tarihinde MSP'lilerin hepsi hakkında beraat kararı veriyor ve o durumu şöyle anlatıyordu: "*Ben hukukçu değilim. O zamanlar mahkemelere muharip sınıfından da üye atanıyor. Ben. de en kıdemli üye olduğum için o mahkemenin başkanı oldum. Yargıtay'daki onca uzman hukukçunun verdiği kararı benim onlardan iyi bilmem mümkün değil. İnceledik ve oybirliği ile bozma kararına uyduk.*"

Bu karardan sonra Albay Hikmet Şahin emekli oluyor ve Refah Partisi'nin saflarına katılıyordu.

Süleyman Arif'in anlattıklarını bir kez daha hatırlayalım: *"Dava açılmadan önce Ahmet Efendi Hazretlerinin Oğuzhan Bey'e verdiği haber gerçekleşmişti. Demek ki haberin ikinci merhalesi temyizden sonra gerçekleşecekti. Allah'ın evliyasının yakın himmet, destek ve hatta kerametlerine bu hadiseler vasıtasıyla şahit olmuştuk."*

4. BÖLÜM

REFAH PARTİSİ KURULUYOR

- Refah Baraja Takılıyor
- Refah Meclis'te
- Refah Nedir?
- Refah Yardım Teşkilatı
- Sağlık Okulu ve Şirin Refah
- İtfaiye Refah
- Savunma Teşkilatı
- Refah İslam Cihad Ordusudur!..
- Erbakan Şeyh Kapışması
- İki Ayaklı İnekler
- Erbakan'ın Milyarlık Villası

Refah Partisi Kuruluyor

Refah Partisi 19 Temmuz 1993 tarihinde kuruluş dilekçesini İçişleri Bakanlığı'na veriyordu. Parti'nin Genel Başkanlığına "Emanetçi" Ali Türkmen adındaki bir avukat getiriliyordu.

Parti'nin amblemi olarak, eski TİP'in amblemine çok benzeyen, "hilal içinde başak" seçiliyordu. Bu parti daha ilk günlerden MNP ve MSP'nin devamı olduğunu gösteriyor, Din'in; devlete ve siyasete hakim olması isteniyordu.

Partililer, eskiden olduğu gibi bir kazaya uğramamak için oldukça dikkatli davranıyorlardı. Parti ile direkt ilişkisi olanlar toplantılarda, konferanslarda ve hatta meydanlarda ya hiç konuşmuyor, ya da herhangi bir konuda görüşlerini açıklama zorunluluğu olursa askerlerin hoşuna gidecek cümleler özenle seçiliyordu. Ancak Parti'nin gerçek görüşlerinin de halka anlatılması gerekiyordu, bunun için konuşma ve ikna yeteneği çok güçlü hatiplerden yararlanma yoluna gidiyorlardı.

Hatipler ikiye ayrılıyor, Genel Merkez ve bölge hatipleri olarak görev dağılımı yapılıyordu. Genel Merkezin en gözde hatibi; AMGT İkinci Başkanı Şevki Yılmaz'dı. Şevki Yılmaz ilk zamanlar kendi ismini kullanmıyor, 'Kara Ses' lakaplı Cemalettin Kaplan'la aynı soyadı ile anıyordu; "Müftüoğlu", ismini ise Allah'ın kulu anlamında olsun diye Abdullah olarak lanse ediyordu.

Bir diğer hatip; Ahmet Akgül ayrıca Milli Gazete ve Refah yanlısı dergilerde yazılar yazıyor, bu yazılarda; Kuran ayetlerini Parti'nin çıkarları ve menfaatleri doğrultusunda değiştirmekten çekinmiyordu.

Hatiplerden en ilginç iki isim ise, Hasan Hüseyin Ceylan ve bir çok Refahlı hatibin kocası Refahın eğitim uzmanı, Erbakan'ın sağ kolu, eski imam, Sultanbeyli Belediyesi Mezarlıklar Müdürü İmdat Kaya'ydı.

İlerleyen sayfalarda bu hatiplerin konferanslarından bir çok örnekler bulacaksınız.

25 Mart 1984 tarihinde yapılan yerel seçimlere, Ahmet Tekdal'ın Genel Başkanlığı'nda giren Refah Partisi 837 bin 43 oy alarak, Van ve Şanlıurfa Belediye Başkanlıklarını kazandı.

Refah Partisi'nin Birinci Büyük Kongresi 30 Haziran 1985 tarihinde, Ankara Atatürk Spor Salonu'nda yapılıyor, 65 ilden 767 delege katılıyordu.

O günü Şevket Kazan şöyle anlatıyor:

"...1981 yılında cezaevindeydik, cezaevine girişimizin takriben sekizinci ayı ve aylardan da Haziran ayıydı. Cezaevindeki küçücük pencereden anca dünyayı seyredebiliyorduk. Karşımızda ekin tarlası

vardı. O ekin tarlasında ekinler sararmış, dolu başaklar boy vermişti. Cezaevinde ruh incelir, konuşulmayan şeyler dile gelir. İşte o gün, o tarladaki başaklara bakarken, benim ağzımdan yani kalemimden şu dörtlük döküldü satırlara:

'Altın renkli başaklar, nasıl böyle şahlandı?
Bir avuç serpintiydi, düşün toprağın altında!
Buzun bağrında dondu. Güneş bağrında yandı,
Şimdi ne varsa her şey onun hükmü altında...'

Bir davanın Muzaffer olabilmesi için; o davaya gönül veren insanların Güneş bağrında yanması, buzun bağrında donması, kısaca çile çekmesi gerekir ki; o zafer günlerine ulaşılabilsin.

Sonra Cezaevinden çıktık. Refah Partimizi kurduk. Amblemimizi tespit ederken, gönlümüzde taht kuran hilalin ortasına işte bu başağı yerleştirdik. Buzun bağrında donan, güneş bağrında yanan başağı yerleştirdik.

Refah Partimizin I. Kongresinin günü geldi. Siyasi yasaklıydık. Gitmememiz gerekiyordu, yapamıyorduk. Ali Oğuz Bey'le ikimiz yapamadık. Gidecektik mutlaka kongreye, yasaklasalar da gidecektik... Ve o gün gittik. O kongrede yaşadığım manzarayı ömrüm boyunca unutmam mümkün değil. O coşkulu kalabalığı ve o coşkulu gençleri görünce yine bir dörtlük döküldü kalemimden:

'Sen de yıllardan beri hor ve hakir görülerek,
İnim inim inledin zulüm, baskı altında.
Sen de şahlan saf bağla, yeniden dirilerek,
Senin de başın ersin arşa, hilal altında.'

RP'lilere göre hilal bağımsızlığın, başak ise bereketin sembolüydü. Parti bayrağındaki başağın sayısı ise 19 olarak belirleniyor, bunun Kurandaki 19 mucizesine işaret ettiği söyleniyordu.

Kongre'de konuşma yapan Ahmet Tekdal, sürekli "Milli Şuur"dan bahsediyordu. Milli Şuur, gerek MNP gerekse MSP dönemlerinde dillerden düşmeyen, "Milli Görüş"ün askeri yönetime ters düşmemek için uyarlanmış şekliydi.

Ankara 1. Nolu Sıkıyönetim Mahkemesi'nin gerekçeli kararında, Erbakan ve arkadaşları hakkında: "Anayasa'nın başlangıç kısmında yer alan, ...Milli Şuur ve ülküler etrafında toplanan ve milletimizi..." şeklinde kaleme alınan kısmına da muhalefet ettikleri açıklanıyordu.

Ahmet Tekdal, askeri yönetime ne kadar bağlı olduklarını kanıtlamak için konuşmalarında sık sık "Milli Şuur"dan bahsediyor ve Milli Şuuru şu

şekilde tanımlıyordu: *"Milli Şuur, bağımsızlık, insan hakları, demokrasi, adil ekonomi, refahın yaygınlaştırılması, Milli politika, Milli Eğitim ve Milli Terbiye'dir."*

Refah Partisi Ahmet Tekdal'ın Genel Başkanlığında 28 Eylül 1986 tarihinde girdiği milletvekili ara seçimlerinde oy oranını; 1.7 artırarak yüzde 5.7'ye yükseltiyordu.

12 Eylül yönetiminin siyasi parti mensuplarına getirdiği politika yasağı, 6 Eylül 1987 tarihinde yapılan referandum ile kaldırıldı. 25 Eylül 1987 tarihinde, Erbakan ve 17 eski MSP'li yapılan bir tören ile Refah Partisi'ne katıldılar.

Erbakan'ın Genel Başkan olma isteğine, başta Oğuzhan Asiltürk olmak üzere bir grup RP'li, Nakşibendi M. Zahid Kotku gibi parti üstü bir düzeyde olmasının doğru olacağı belirterek karşı çıkıyorlardı. Erbakan bu duruma çok kızdı. 11 Ekim 1987 tarihinde yapılan Refah Partisi'nin II. Olağan Kongresi'nde Necmettin Hoca kendisini yeniden Genel Başkanlığa seçtirtti.

Erbakan, Refah Partisi'nin Genel Başkanlığına oturur oturmaz ilk iş olarak MSP Genel Başkanı iken İzmir'den milletvekili aday yaptığı dönemin Başbakanı Turgut Özal'ı eleştirmeye, deyim yerinde ise onu bombardımana tutmaya başladı. Eski günlerdeki formunu yakalayabilmek için ısınma hareketleriydi bunlar, esas gücünü sonra gösterecekti.

"Özal'ın AT üyeliğine yaptığı başvuruyla, Türkiye'yi Batının kölesi yaptığını" söylüyor, her ortamda Özal'ı yerden yere vuruyordu. Erbakan'ın o zamanlar en çok kızdığı insanlardan biri de, !' Eylül'ün gerekçe konusu olan Konya Mitingi'nin yapıldığı tarihte MSP Belediye Başkanı olan Mehmet Keçeciler'di. Erbakan, Keçeciler için de gözlerini bir noktaya dikip, bilinmeyen; bir dünya ile haberleşir gibi konuşarak Uğur Mumcu'ya şunları söylüyordu:

"Bu bizim Keçeciler öyle günahkârdır ki, muhterem kardeşim, öbür dünya da cayır cayır yanacak... Cehennemde Keçeciler için büyüüük bir kazan hazırlanacak aziz kardeşim. O kazanda yanacak..."

Refah Baraja Takılıyor

Refah Partisi, Necmettin Erbakan'ın Genel Başkanlığında girdiği 29 Kasım 1987 seçimlerinde yüzde 7.16'lık oyu ile yüzde onluk seçim barajını aşamıyordu. Refah Partisi, bu seçimlerde 1 milyon 717 bin seçmenin oyunu alıyordu. Hükümetteki, ANAP'ın sürekli yıpranması Refah'a yarıyor ve oylarını devamlı artırıyordu.

26 Mart. 1989 tarihinde yapılan yerel seçimlerde Refah'ın oy oranı yüzde 9.8'e yükseliyor ve dördüncü parti konumuna geliyordu. Konya,

K.Maraş, Sivas, Şanlıurfa ve Van gibi şehirlerin yanında, 16 ilçe ve 46 beldede belediye başkanlıklarını kazanıyordu.

Refah Meclis'te

Refah Partisi, 20 Ekim 1991 tarihinde yapılan Genel Seçimlere IDP ve MHP ile ittifak yaparak giriyordu. Erbakan, *"Tek başına hükümet olacağız!"* diyordu ama yüzde 16.7 oyla 62 milletvekili çıkarabiliyordu. Türkeş ve Edipali seçimlerden sonra tekrar eski partilerine dönerken, RP'nin meclisteki sandalye sayısı 40'a düşüyordu...

RP milletvekilleri bayan sekreter yerine, erkek sekreter istiyorlar. Meclis idare amirleri RP'liler için harıl harıl erkek arıyorlar ve sonunda bu istekleriniz yerine getiriliyordu. Ancak Halil İbrahim Çelik düşmanı olduğu demokrasinin nimetlerinden sonuna kadar yararlanmak istiyordu. İki eşi vardı. Her iki eşi için ayrı ayrı lojman istiyordu. Ancak bu isteği yerine getirilemiyordu.

O günlerde 'Aktüel' Dergisi'nde yer alan bir haber tüm Refah camiasında ve toplumda şok etkisi yanıyordu: 9 Haziran 1993 tarihli sayısında Ankara Milletvekili Ömer Faruk Ekinci'nin travesti Okşan ile olan ilişkisi tüm detaylarına kadar yayınlanıyordu. Taki Meclis'ten yapılan telefon görüşmelerine kadar.

Refah Partisi'nin Meclis'te bulunan kırk sandalyesi, İstanbul Milletvekili Hasan Mezarcı'nın istifa etmesiyle otuz dokuza düşüyordu. Refahlı İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan'ın gayretleriyle RP'ye kazandırılan Mezarcı, Zeytinburnu RP İlçe teşkilatında yaptığı konuşmada Atatürk'e dil uzatarak şöyle diyordu:

"Atatürk Milliyetçiliği ne demek? Ne yani ben, senin hatırın için anamı inkar edecem, dedemi inkar edecem. Ben senin atan gibi Veled-i Zina mıyım? Benim babam belli... Benim ataların Selanik'ten gelmedi, Batum'dan geldi..."

"...Şeriat gelince sizin elinizi kesmeyecek ki, bu hırsızoğlu hırsız Kemalist'lerin elini kesecek..."

Mezarcı, bu konuşmalarının ardından Meclis'teki Refahlı Mukadder Başeğmez ve diğer partilerden bir kaç milletvekili ile beraber, Atatürk'e suikast düzenleyenlerin itibarlarının iade edilmesi için Meclis'e önerge veriyordu.

Mezarcı'nın bu çıkışları halkta büyük bir infial meydana getiriyordu. Tepkiler artınca önergeye imza koyan milletvekilleri imzalarını birer birer geri çekiyor ve ardından Mezarcı, Refah Partisi'nden istifa ediyordu. Aynı günlerde Mezarcının, parti disiplinine uymadığı için ihraç edildiği

açıklanıyordu...

Refah Partililer, ANAP İstanbul Milletvekili Melike Hasefe'nin mini eteğine kafayı takıyor, Meclis Genel Kurulu'ndaki oturma yerinin değiştirilmesini istiyorlardı...

2 Temmuz 1993 tarihinde İBDA-C'nin 'Şanlı Sivas Kıyamı' olarak nitelediği Sivas'ta 37 kişinin ölümüyle sonuçlanan olaylar meydana geliyor, olaylarda adı geçen RP'li Belediye Meclis üyesi Cafer Erçakmak kayıplara karışıyordu. Açılan davada, zamanın RP Gurup Başkanvekili ve Genel Başkan Yardımcısı Adalet Bakanı Şevket Kazan, Erbakan'ın emri ile sanıkların avukatlığını üstlenmeye kalkıyor ancak bu teşebbüsü yasal engellere takılıyordu.

RP cepheyi genişletmek için Doğu ve Güneydoğu bölgesindeki Kürtlere yönelik girişimlerde bulunuyor. Meclis'e çeşitli öneriler getiriyorlardı.

Refah Partisi'nin Güneydoğu örgütleri Parti bayraklarının üst köşesini 'PKK'nın ambleminde bulunan kırmızı, sarı ve yeşil renklerle boyuyor ve böylece RP bayrağı ile PKK bayrağı bütünleştiriliyordu. Erbakan artık sık sık, ***"Keşke Apo Refah'lı olsa, Adil Düzen'i savunsa"*** şeklinde demeçler veriyordu.

Refah Nedir?

Bayrampaşa Refah Partisi ilçe teşkilatında Refah Partisi'ni tanımlayan konuşmasında Şevki Yılmaz şunları söylüyordu:

"...Sadece Bayrampaşa'da değil, Türkiye'nin her tarafında hak davaya yöneliş hareketleri, her geçen gün hızlanıyor. Bayrampaşa zaten bu işin hemen hemen başını çekiyor diyebiliriz. Çünkü geçmişte Bayrampaşa Meydan Muharebesi'nde bizleri sevindirdiniz ve Allah hepinizden razı olsun.

Allaha şükürler olsun! Cenabı hakkın izniyle Türkiye'nin semalarında bir hilal başak bayrağı dalgalanıyor...

Artık vakit yakın demektir. Tabi ki vakit yakın derken görevlerimizi unutursak, vazifelerimizi ihmal edersek, Allah muhafaza buyursun, beklenen vakti kendi gafletimizle, tembelliğimizle uzatmış oluruz. Dünya mazlumlarının bekleyecek vakti yoktur. Bosna cephesindeki uğradığım esirler kampındaki bacıların size selamı var!.. Yüzlerce bacı, kimisi evlatlarını kaybetmiş, kimisi beyini kaybetmiş, yetim, öksüz evlatlarla birlikte o kampta, bir kurtarıcı ordu beklemenin sessizliği ile gözyaşı dökmekle meşguller...

Refah hareketini sadece Bosna'dakiler değil Keşmir'de yanan müslümanlar ve yanmak için sıraya girmiş, bir gün beni de yakacaklar

diye sıra bekleyen mazlum müslümanlar da Refah hareketinin Türkiye'deki iktidarını beklemektedir.

Refah Partisi, partilerden bir parti değildir. Tabelalar önemli değil, plakalar önemli değildir. Arabanın plakası RP olur, CHP olur bunlar hiç önemli şeyler değil, mühim olan o arabanın nereye gittiği, hangi gaye ile yola çıktığı ve arabanın duracağı durağın ne olduğunu bilmektir. Refah Partisi kanaatimce beş büyük hedefi tespit eden ve bu beş mühim hedef istikametinde çalışmalarını yapan bir siyasi örgüttür. Refah Partisi beş yılda bir mahalli seçimlerde veya Genel seçimlerde oy verilen bir parti olarak görürsek son derece Refah Partisi'ni tanımadığımız gerçeği ortaya çıkar...

Refah Partisi bir eğitim okuludur. Eğitim ocağıdır. Bütün insanlar bu mektepte yetişmelidir. Bütün insanoğlunu Allahın kullarını bu mektepte, bu okulda yetiştirmemiz lazım. Çünkü bizim okullarımız: Türkiye'de Cumhuriyet Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullar insan yetiştirmiyor. İnsana kişiliğini öğretmiyor, insana gayesini öğretmiyor... Avrupa'da çalışan, Avrupa'ya dolaşan, Avrupa'da konferanslar veren bir kardeşiniz olarak söylüyorum ki, Avrupa'da Hıristiyan ana babanın, üç yaşındaki çocuğu kinderkarten'e teslim edilir. Çocuk yuvalarına, çocuk kreşlerine, çocuk okullarına... Bu üç yaşındaki çocukların okuduğu okullar direk olarak kiliselere bağlıdır ve okulların müdiresi başörtülü rahibe, müdürü de papazdır. Yani Avrupalılar çocuklarını üç yaşında dine, kutsal kitabına, İncil'e teslim ediyorlar...

Allahın resulü(AS) efendimiz Mekkeyi Mükerreme'de aynen bugünkü gibi zulme karşı, emperyalizme karşı, sömürü düzenine karşı baş kaldırırken ilk yaptığı iş, eğitim okulu açmak olmuştur. İnsanları eğitirseniz, partiler kapatılsa da, yüz defa açılsa da insanlar yolunu bulur.

Refah Hareketi'ni ben ister Milli Gençlik Vakıfları(MGV) olsun, ister başka dini kuruluşlar olsun, isterse Refah gibi bir siyasi kuruluş olsun, ben burayı bir parti ocağı gibi görmüyorum sadece... Ya? Burası bir eğitim ocağıdır. Ne öğreneceğiz burada? Önce kendimizi tanıyacağız. İnsan nasıl bir varlıktır. İnsandaki o muazzam eseri tanıyacağız; herkese ayrı göz, ayrı kaş, ayrı yüz, ayrı ses veren sanatkarı tanımak, bu okuldaki eğitimin ikinci prensibidir. Kendimizi tanıdık mı Rabbimizi zaten tanıyacağız.

Bugün Türkiye'de kavgaların sebebi budur. Kendimizi tanımamışız. Bundan dolayıdır ki, sanatkârımıza aşık olamadık...

Michael Jackson, Dünyada güzellik yarışmalarına katılsa sonuncu olur. Güzelliği yok! Ama yüz binler, niçin koşuyorlar? Sesine hayran olmuş,

yüz bin lira, bir milyon liraya bilet alarak onun sesini dinlemeye gidiyorlar. Bir de o kız kardeşime sen Michael Jackson'un sesini yaratan Allah'ı tanıtırsan, onun yolunda can vermez mi o kardeşim...

Onun için bu Refah Hareketi'ni bir particilik anlayışıyla görenler, kim olursa olsun kendini aldatırlar, kendimizi aldatırız. Bura bir eğitim yuvasıdır."

Yardım Teşkilatı

"Refah Hareketi sadece bir eğitim okulu mudur? Hayır, Refah Hareketi aynı zamanda bir yardım teşkilatıdır. Ben size işte Müslümanlığın esaslarını anlatıyorum. Hangi teşkilat olursa olsun MGV-Refah fark etmez, plakalar önemli değil yardım teşkilatıdır. Ne demek hocam: Mahallemizde ne kadar fakir varsa onlardan sorumluyuz. Bizim Adil Düzen iktidarını bekleyecek zamanımız yok. Sokağımızda Adil Düzen'i kendimiz kurmak mecburiyetindeyiz.

İşte bugün müslümanlar, islami laf dini olmaktan çıkarıp, eylem dini olmaya çevirmeye mecburdurlar. Yaşama dinine dönüştürmeye mecburdurlar. Hep Sahabi'yi mi anlatacağız. Toplumda toplumun içinde Sümeyye çıkmayacak mı?.

Hanzala çıkmayacak mı, Ebubekri Sıddık bu ümmetin içinden çıkmayacak mı? Hep asrı Saadet'in sahabesi ile mi topluma mesajlar ulaştıracağız. Onun için bu teşkilatları, eğitim okulu haline yardım okulu haline dönüştürmeye mecburuz..."

Burada Şevki Hoca'nın konferansına biraz ara verelim de ona bir çağrı da bulunalım.

Muhterem Şevki Yılmaz(!)

Siz sofrasındaki ekmeğine katık bulamayan insanların elindeki avucundakilere göz dikeceğinize, Erbakan soyadı taşıyan ve milyonlarca metrekare arsalara, sayısız dairelere, son model lüks arabalara, kilolarca altın biriktirip, markları dolarları dağ gibi yığanlara bu çağrıları yapsanıza...

Örneğin, Necmettin Erbakan, dairelerini, arsalarını, kilolarca altınlarını, Mercedes marka arabalarını bu fakir halka bağışlasa da biz de Ebubekir'in cömert tarafını kapan birini Refah Partisi altında görsek diyorum.

Halkın büyük kısmının kırk elli milyon lira ile geçindiği, açlıkla boğuştuğu bu zamanda maaş olarak aylık yaklaşık bir milyar lirayı cebe indiren siz RP'li Milletvekilleri ve emeklileri de katılsanız, paralarınızı bankalarda, finans kuruluşlarında yığacağınıza gariplerden dilendiğiniz cömertliği bir de siz gösterseniz diyorum.

Necmettin Hoca'nın kardeşi Kemalettin de milyonlarca metrekare

arsaları ile bu kervana katılsa, mutemetlerinizden Mercümek, Beşir ve diğerleri de cömertler sınıfına eklense ne güzel olur öyle değil mi?

Sümeyyelere gelince, Sümeyye'nin Ebu Leheb karşısındaki sarsılmaz imanını kast ederek, Sümeyye'nin bacakları develerle iki ayrı yöne çekilerek parçalandığı halde İslam davasından vazgeçmediğini söylüyor ve ilave ediyorsun:

"Bu düzen sizi ayaklarınızdan iki ayrı yöne taksilere bağlasa, parçalanın yine de kuran nizamından vazgeçmeyin..."

Hoca al sana Sümeyye ile aynı yaşta Elif! Hemen onu Sümeyyeleştirin. Valla öyle bacaklarından ikiye ayrılmasına da gerek yok. O da bu milletin büyük bir çoğunluğu gibi eşarplarını çarşıdan, pazardan alıp, Vakko markasını terk etse. Sen demiyor musun Vakko'ya giden her kuruş bize kurşun olarak geri geliyor diye. Şimdi Elif'i siz Sümeyyeleştirip de "bağış" konusunda iyi bir örnek olsa da, üzerine kayıtlı menkul, gayrimenkul ve arabalarını bu millete bağışlasa, böylece halk da kendisini örnek alsa...

Sayın Şevki Yılmaz, işte sana Fatih Erbakan niye sağda solda Hanzala arıyorsunuz? O da Hanzala ile aynı yaşta... Bu çocuk yirmi milyarlık arabasıyla Kavaklıdere'de, Tunalı Hilmi Caddesi'nde hava atma keyfinden vazgeçerek, altındaki Mercedesi yoksul halka bağışlasa, sonra tüm aile efradı ile Falaz Otel eğlencelerinden vazgeçip, tatillerini Çemişkezek'te geçirseler. Vallaha ne iyi örnek olurlar...

Haydi Ebubekirler, haydi Sümeyyeler, haydi Hanzalalar gösterin kendinizi haydi!..

Fakir fukaranın ekmeğinden elinizi çekin. Midenizi, masum duygularını sömürerek yoksul halkın nafakasıyla doldurmaktan vazgeçin...

Bu çağrıdan sonra tekrar Şevki Yılmaz'ın konuşmalarına dönelim ve Refah neymiş görelim.

Sağlık Okulu Ve Şirin Refah

"Bu teşkilatlar aynı zamanda bir sağlık okuludur. Manen hasta olan insanlara, manen ilaçları sunabilmek için bütün topluluklara bu kapıları açmaya mecbursunuz. Başı açık gelecek, örtülü gelecek, çarşaflı gelecek gelmek isteyen herkes gelecek... Gelmek istemeyene de hemşire gibi ayağına gidip, yalvarıp bu hastanede tedavi edeceksiniz. Bana soruyorlar Nokta dergisi geçen, "Hocam Filiz Hanım; Refah'a, geldi. Ne diyorsunuz?" Tabi dedim. Refah Partisi acil yoğun bakım hastanesidir. Herkes bu acil yoğun malum hastanesine gelecek. O Filizler de gelecek, o yoğun bakım hastanesinde tedavi altına alınan Filiz sekiz ay sonra göreceksiniz. Allahın izniyle inkilaba uğramış, Allah yolunda canını ve

malını fedaya hazır bir yiğit bacı haline dönüşecek..."

Şevki Yılmaz'ın konuşmalarına yine biraz ara verelim ve Filiz Ergün olayına değinelim:

Refah Partisi, 12 Eylül öncesinin gerek Konya Mitingi gerekse İran Devrimi sırasında edindiği kötü izlenimleri unutturmak için, şirinleşme çabalarına özellikle 90'lı yılların başından itibaren büyük bir hız veriyordu. DYP'nin Çillerine nazire olsun diye boyalı saçlı da olsa bir sarışın hatun da Refah buluyordu. Refah, tüm dikkatleri vitrininde toplamaya çalışıyor, tezgah arkasındaki kalitesiz tapon mallarını gizliyordu. Kara çarşaflı ve türbanlı kadınları daha arka saflara kaydırarak, bu sarışın hatunu hep ön sıralara alıyordu. Çok geçmeden mayo reklamları ile ünlenen Gülay Pınarbaşı da vitrindeki yerini buluyordu. Parti'den gelen tepkileri Şevki: "*Siz Filiz Hanım'ı sekiz ay sonra görün! Refah yoğun bakım hastanesinde yoğrulan Filiz Hanım'dan sekiz ay sonra İslam meyveleri çıkacak*" bastırmaya çalışıyordu ancak, Filiz Hanım sekiz ay beklemeden ilk meyvelerini vermeye başlıyordu...

Belediye Meclis üyesi Refah Partili Sabahattin Yayla'nın hastası olarak Refah Hastanesine yatırılıyordu. Sebahattin Yayla ile yaşadığı yasak aşk gazetelere manşet oluyordu. Filiz Hanım, içine düştüğü durumdan kurtulmak için olayı inkar ediyor, ancak Sabahattin'in itirafından sonra, "*birkaç defa yazıhaneme geldi... Dişi ağrıyordu, sadece dişini çektim*" diyordu. Kimin kimi iyi ettiği, kimin hasta olduğu da böylece anlaşılamıyordu.

Gelişen olaylar durumun sadece diş çekme olmadığını gösteriyordu. Diş tedavisi öyle ileri boyutlara varmış ki, RP'li Yayla, kaldıkları otellerin yanında Filiz'in göğüslerinin detaylarına kadar her şeyi basına ballandıra ballandıra anlatıyordu. Sabahattin, sarışın hatunu tavlama görevini kendisine partili büyüklerinin verdiğini açıklıyordu. Böylece Refah Hastanesi'nin hasta tedavi yöntemleri de ortaya çıkıyordu. Dikkat edilirse bu adamların belden aşağı edebiyatı kafalarının arkasındakilerin bir yansıması olduğu görülür. Tıpkı Müslüm Gündüz, Ali Kalkancı, Fadime Şahin üçlemesinde olduğu gibi. Başkaları yaptı günah, biz yaptık sevap. Oh ne ala ne ala...

Bu arada devreye Tayyip Ağa giriyor; "*zamanında Ayşe validemize de iftira attılar. Pazartesi günü davalarımızı açıyoruz*" şeklinde konuşarak, Hz. Ayşe ile Filiz Ergün'ü aynı kefeye koyarak da ne derecede bir müslüman olduklarını cümle aleme gösteriyorlardı.

Filiz Ergün 'tanımıyorum, hastamdı' derken, bu kez de beraber aldıkları

arsanın belgeleri yayınlanıyordu...

Bir süre sonra diş hekimi. hanım, başka meyveler de vermeye başlıyor, başka bir erkekle basılınca da: *"Ne yapayım, beni böyle kabul ettiler, benim yaşam tarzım bu"* diyordu.

İtfaiye Refah

Biz baş öğretmen Şevki'ye dönelim. Hastaları 'iyi eden' Refah onların içindeki yangını da söndürüyordur:

"...Refah hareketi itfaiye ocağıdır. Sağlık ocağı ve İtfaiye ocağıdır. Sağlık ocağına gelenler, Adil Düzen reçetesi ile şifa bulur. Peki gelmeyene kim gidecek? İşte bu Refah Hareketini ben aynı zaman da eğitim okulu, yardım ocağı, sağlık ocağına benzettiğim gibi, itfaiye ocağına benzetiyorum. Gelmeyenlerin evine gitmek, bir kaç defa onlara hakkı anlatmak, bundan daha büyük bir islam ibadeti bana tarif etmeniz mümkün değildir.

Ben, Refah olayını oy sandığında pusulaya evet mührü vurulan, basit bir olay olarak görmüyorum. Onun içinde şehirler, şehirler gezmiyorum. Biz müslümanız, hepimiz 65 milyon bu ülke insanı müslümandır. İşte bu insanımıza hakkı duyurabilmek, ona gerçekleri öğretebilmek için mutlaka bir ordu teşkilatları dedikodu yapan birbirleriyle uğraşan, encümen kavgalarıyla uğraşan, Belediye Başkan adayları kavgalarıyla uğraşan, milletvekili kavgaları ile uğraşan bir teşkilat değil, Allahın davası için uğraşan bir teşkilat haline dönüştürmeye mecburuz..."

Savunma Teşkilatı

"...Daha nedir Refah? Bu teşkilatlar aynı zamanda birer savunma ocağıdır. Ne savunması yapılacak? Bu teşkilatlarda vatan savunması yapılacaktır. Bu teşkilatlarda yırtılmak istenen Bayrak savunması yapılacaktır. Yani Türkiye Silahlı Kuvvetleri NATO'nun emrine verildiği için, vatanı koruma, vatanı müdafaa yetkisine sahip değildir, bacılar!..

Amerika'dan izin almadan Türkiye Silahlı Kuvvetleri Türkiye'yi koruma yetkisine sahip değildir.

Ne olacak elimiz kolumuz bağlı mı olacak? Tıpkı Sevr antlaşmasında, İstiklal harbi zamanında, nasıl ordu terhis edildiğinde; Sütçü İmamlar, Seyyid Çavuşlar, Nene Hatunlar, Ak Fatmalar 'Biz varız! Biz, biz orduyuz...' diyerek bu vatanın korunması için, İstiklal mücadelesini başlattıysa işte Refah Partisi aynı zamanda bu vatanın müdafaası için bir savunma ocağıdır. Burada şehitler yetişecek. Bu şuura toplumu eriştirmeye mecburuz. Yoksa şehitlikten korkan bir milletin, zillet içersine düşmesi kaçınılmazdır. Savunma ocağı haline bu teşkilâtları döndürmeye

mecburuz..."

Refah İslam Ordusu'dur

13 Mayıs 1990 tarihinde, Sivas-Sıcakçermik'te Eğitim seminerinde bir konuşma yapan ve bu konuşması RP Genel Merkezi tarafından bildiri olarak hazırlanıp dağıtılan Necmettin Erbakan şunları söylüyordu:

"Köylere dağılıp temsilci ve müşahitleri tespit etmek ve çalıştırmayı cihad biliniz. Bunlar çalışırsa, cihad ettiklerinden dolayı İslam hakim olur. Cihad delisi olmadan mümin olunmaz. Cihadı takatinizin sonuna kadar yapacaksınız. Oyunuzu Refah Partisi'ne verin diye üç köye gitmiş birisine ahirette biz sana beş köye gidecek takat verdik, diğerlerine niye gitmedin diye sorularsa yanacaksın denilecek. Cihad farzı ilk önce eda edilecek farzdır. Bir emir seçip ona biat edip orduyu oluşturmak, ilk farzdır.

Her ilçede üç, beş, on tane insan, köylerle ilgilenecek, benim dükkanım var demeyecek. Yeteri kadar çalıştıktan sonra ancak dükkanına gidebilecek. Bu kişi dükkanına cihat etmeden giderse olmaz. Abdestsiz namaz kılmak gibi olur. Hepimiz bir günü ve bir geceyi cihada ayıracağız. Bu gece toplantı var oraya gideceğiz, şu gün köylere gideceğiz.

Hutbe haftalık cihad talimatıdır, bugün hutbeler böyle değil. Biz nasıl Cumamızın telafisi olsun diye Zuhr-i Ahir kılıyorsak, her sandık bölgesinde haftalık sohbet yapacağız, bu sohbette; Hutbe-i Ahir'dir. Onları da şuurlu müslüman, yani Refahçı yapacağız. Yapamazsak en büyük suçu işlemiş oluruz. Refah İslami Cihad Ordusu'dur. Hepimiz bu orduya asker olacağız. Cihat eden, müslüman alimden de, şeyhten de daha üstündür. Ahirette alimden de şeyhten de cihat eden, daha üstün olarak cennete gider.

Ameller niyetlere göredir. Zara'ya müşahitler tespit etmeye, Refah iktidar olsun diye gitmeye niyet ettiğin zaman altı milyar insanın cehennemden kurtulmasına vesile olmuş gibi sevap alırsın. Şu toplantıya gelmek ne demek bir bilsen şuraya sürünerek gelirsin.

Bir cihad ne kadar oruca denk? Sizin her gün oruç tutmaya, hergün namaz kılmaya gücünüz yeter mi? Sen Refah Partisi'ne hizmet etmezsen hiç bir ibadetin kabul olmaz. Diğer partileri destekleyen ve batağa düşen insanların sorumlusu sensin çünkü başka türlü müslümanlık olmaz. Başka türlü kurtuluş yok.

Hepimiz ehli sünnet vel'cemaat olarak, Refah'ın emrine itaat edeceğiz, bu orduya dahil olacağız. Olmayanlar patates dinindendir. Dahil olmak kalben niyet etmektir. Refah bu ordudur. Sütün gücünle bu ordunun büyümesi için çalışacaksın. Çalışmaz isen patates dinindensin. Cihat emrine uymak farzdır. Refah cihat ordusu ona katılmak zorundayız.

Sen gözünle emirin günah işlediğini görsen bile emire itaat edeceksin. Mesela içki içtiğini gördün, sonra da ayıkken sana geldi emir verdi, itaat edeceksin. Herkes bölgesindeki Refah Partisi'nin başkanına itaat edecek.

Şeyh tarikatın öncüsüdür. Ders tarifini anlatır. Şeyhler de cihad emrine uymak zorundadır. Cihatta asker vardır. Kumandan vardır. Şeyh de bir askerdir. Cihad etmek için mutlaka karargaha bağlı olacağız. Aksi takdirde tefrika olur bu haramdır. Bu cahillerin yapacağı iştir. İslami bir hizmet yapmak için karargaha gelip, nasıl yapacağımızı soracağız, itaat edeceğiz. Uygun görülürse emredilip yapılır. Uygun görülmezse yapılmaz.

Cihada para verilmeden müslüman olunmaz. Kişinin Müslümanlığı cihada verdiği para ile ölçülür. Bir müslüman zekatını götürüp fakire veremez. Zekatını beyt-ül mala, cihad ordusunun karargahına verecektir. Sen kendi kendine zekat veremezsin. Beyt~ül mal dağıtır. Parti çalışmaları için zekat parasından harcama yapılır. Zara'ya ilçe müşahidleri seçmeye gideceksin. Atladın arabaya arabanın benzini yok. İşte bu zekat parası ile arabanın benzinini alabilirsin. Zekat'ı Refah'a vereceğiz,o uygun yerlere dağıtacak. Bunu böyle yapmakla zekatın kimin tarafından verildiği belli olmayacak, daha çok sevap alınacak, alanın kalbi Refah'a ısınacak. Böylece insanları Refah'a yani islama çeviriyoruz.

Biz müslümanız, biz kuranı hakim kılmak isteyene gideceğiz. Hepimiz Refahçı olmaya mecburuz. Çünkü cihad ediyoruz. Bize ayrı çalışalım, bunlar çalışmıyor diyemesin. Boynun kılıçla vurulur. Refahçı olmadan müslüman olman mümkün değildir!

Niye Refahçı olmak zorundayız? diye sorarlarsa, bu namazı niye kılıyorsam onun için Refahçı olmak zorundayım! diyeceksin. Cihad farzı bu orduya katılmadan ve biat etmeden olmaz. Altı milyar insan, Refahçı olmak zorunda. Madem ki Müslümansın, 'Refahçıyım demelisin' Refahçı olmakla oturduğun yerden sevap alıyorsun be akılsız adam...

Şuurla Refah'a çalışan cennete gidiyor. Neden? Çünkü Refah demek Kuran'ın nizamını hakım kılmak demektir. Sen herkese faydalı olmaya mecbursun. En faydalı olan cihad edendir..."

Erbakan'ın bu sözleri Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'nun yerine geçen damadı Prof. Esad Coşan'ı oldukça kızdırıyor, 26 Mayıs 1990 tarihinde İstanbul Asfa Dershanesi Vefa Yayıncılık Tesisleri'nde yapılan bir toplantıda, Erbakan'ın Sivas konuşmasına çok sert bir cevap veriyordu.

Erbakan Şeyh Kapışması

Nakşibendi Tarikatı en başından beri Erbakan hareketini destekliyor,Şeyh M. Zahid Kotku, maddi ve manevi desteğinin yanında,

müritlerini de bu parti için çalışmaya teşvik ediyordu.

M. Zahid Kotku'nun ölümünden sonra yerine geçen damadı Prof. Esad Coşan da Refah Partisi'ni desteklemeye devam ediyordu. Refahlıların Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'nun kurduğu Hak Yol Vakfı'nı dışlamaları, tüccarların Hak Yol Vakfı'na yapacağı yardımları; "Bu vakıf bizim değil" açıklamalarıyla engellemeleri ve Almanya'da yardım toplamalarına izin verilmemesi, Hak Yol Vakfı'nın çıkardığı dergilere karşı olumsuz tavır takınılması, nihayet Erbakan'ın Konyalılara:

"Efendim böyle bir şey olmaz, hem Hak Yol'a yardım edeceksiniz, hem Milli Gençlik'e (MGV) olmaz. Sadece Milli Gençlik'e yardım edeceksiniz" sözleri Erbakan Şeyh kapışmasını iyice su yüzüne çıkarıyordu.

Erbakan'ın Sivas konuşması Esat Coşan ile aralarındaki köprülerin tamamen atılmasına yol açıyor, Erbakan'ın bu konuşmasına, Esat Coşan'ın cevabı çok ağır oluyordu:

"...Umumiyetle bana sorulan sorular, MNP, MSP ve RP ile ilgili. Diyorlar ki 'Bir müddet desteklediniz de şimdi bir ihtilaftan bahsediliyor, niye?' Efendim, destekleme hocamızın (Şeyh M. Zahid Kotku) zamanından beri oldu.

Parti, 'partiyi kastediyorum genel olarak, partileri değil' dergahımızın belli bir aksiyonu olarak başladı. Hocamıza belli kişiler geldi dediler ki; 'Hocam, böyle böyle şeyler yapalım mı?' Şeyh Kotku emir buyurdu, istikamet gösterdi, yapın buyurdu. Ayrıca eleman verdi.

...80 harekatından sonra örfi idare devreleri oldu, çeşitli sıkıntılar oldu, parti yasaklamaları oldu, bu sırada bizim yurt içinde ve dışında partiye muhabbet eden kardeşlerimize eğitim çalışması olarak, konferans olarak çeşitli çalışmalarımız oldu.

O zamanlarda da parti bizim bir yan teşebbüsümüzdür, bizim bir parçamızdır, kardeşlerimizin müessesesidir diye o gözle destek olmaktaydık. Hiç kimse 'Efendim parti bizimdir, sizin değildir' diye bizi dışlayarak böyle bir harekete girişmez diye düşünüyorduk...

Şimdi biz bu kardeşlik duygusuyla, sevgiyle partinin Merkez Yönetim Kurulu'na eleman vererek, başkanlıklarına, başkan yardımcılıklarına, gençlik teşekküllerine eleman vererek yardım ediyor idik. O zamanlar Milli Gazete'nin Almanya baskısında, 'Bizim adabımız tekke adabıdır' diye yazılıyordu.

Bizim dergimizin nasıl çalıştığını biliyorsunuz, neden yazdığımı biliyorsunuz, beğeniyorsunuz, okuyorsunuz, alıyorsunuz... Dergilerimiz benim size mektuplarım diye düşünürdüm. Şimdi bu Almanya'daki partici

kardeşlerimiz başladılar, 'Bu dergiler bizim dergilerimiz değildir' demeye. Ama dergimiz çıktığı zaman, Milli Gazete bayram yapıyordu. İki üç günlük malzeme çıktı, dergilerden alırız rahat ederiz diyorlardı...

Bizim vakfımızdan bazı kimseler kazara bir tüccarın yanına gitmişler üç, dört sene önce, biz demişler, 'Hak Yol için, talepler için para topluyoruz, siz de katılır mısınız, yardım eder misiniz?' demişler. Aldıkları cevap 'Bizim partiye soracağız, verilen cevaba göre yardım ederiz veya etmeyiz, biz doğrudan doğruya yardım yapamıyoruz' filan demişler. Sormuşlar partiye, sonra da 'Yapamayız' demişler, 'Bu vakıf bizim değil' demişler. Halbuki bu Hak Yol Vakfı'nı rahmetli Hocamız kurmuştu. Hak Yol Vakfı'nı dışlamışlar, beğenmiyorlar ve yardım yapmıyorlar. Ama İktibas gazetesi sahibi Ercüment Özkan'ın adamlarının Almanya'ya gittiği zaman, Almanya'daki mescitlerde para topladıklarını buraya geldikleri zaman da radikal müslüman kardeşlerin cuma kılmayan, cuma'yı uygun görmeyen kardeşlerin yurtlarına bu paraların harcandığını biliyorum...

Cihat ediyoruz diyor. Hem cihad emiriyim diyor. Muhterem kardeşlerim şu anda harp var mı Türkiye'de? Var mı? Yani harp yok, yani silahlı bir çatışma yok, irşat var, tebliğ var, terbiye var, hakkı söylemek var, çeşitli çalışmalar var. Cihad kafirlerle olur. Sen cihad yaptın mı kafirlerle? Afganistan'a gittin mi? Orda düşmana silah attın mı? Mercedeslere kurulup saltanat sürüyorsun, yaptın mı cihadı? Cihad Emiri. Nerede cihad emirliği yaptın? Yapmadın, sadece nutuk attın. 'Neler yaptık şu vatan için' dediği gibi şairin, kimimiz öldük kimimiz nutuk söyledik, sadece nutuk söyledin. Hain de öyle yapıyor...

40 yıldır tanıdığım insan, 40 yıldır tanışırız, 40 yıldır desteklediğimiz insan. Beslediğimiz insan, varlığınızın her çeşidiyle katıldığımız insan, kardeşlerimizin parasıyla bütçesi kabarmış, şişmiş insan, Almanya'dan vaizlerle gelen paralarla zenginleşmiş insan, Suud'dan, Kuveyt'ten gelen paralarla şey yapmış insan...

Biz müslümanların kardeşliğinin tam ifade edilmediğini görüyoruz. Cihad literatürü ifade ediyorlar. Cihad literatüründen coşan gönülleri Müslümanlar üzerine tevci ediyorlar. Öyle şey olmaz Müslüman Müslümanla cihad etmez. Biz bunu anlatmaya çalışıyoruz, dervişlik metodunu kullanalım diyoruz. Kusuru kendimizde arayalım diyoruz. Millet kusuru kendisinde görmüyor. Efendim yüzde doksan dokuz müslüman hatalı diyor. Kendisini destekleyenler tamam, desteklemeyenler tabir aynen kendisinin 'Patates dininden' diyor. Alay ediyor yani...

İki Ayaklı İnekler

Erbakan; "Aleviler kardeşimizdir!" şeklinde beyanat verince, kıyamet kopuyor, bir kısım şeriatçı çevreler, başta Hakikat Dergisi olmak üzere kendisini Ayet ve Hadislerle kafir olarak ilan ediyorlardı.

Şevki Yılmaz burada da sahneye çıkıyor:

"Benim hocam rahmetli Aksekili Maclis'te şapka takardı. Kendisine sorardık, neden şapka takdığını, evlat derdi: Şu şapka bize, bir çok kapı açıyor. Bunun sayesinde iki ayaklı inekleri kandırıyoruz..." Şevki de ilave ediyordu: *"Eğer siz de, biz de hoşa gitmeyen bir şey görürseniz aldanmayın, o anda bizde iki ayaklı inekleri kandırıyoruz, iki ayaklı inekleri..."*

Bu iki ayaklı inekler kim mi? Vallahi onu ben bilemem zira onlara inanıp Refah'a oy vermedim, verenler düşünsün...

Necip Fazıl Kısakürek, 'inek' olayına başka bir bakış açısıyla yanaşıyordu:

"Gerek Sanayi Bakanlığı ellerindeyken iş takipçilerinin yoluna diktikleri rüşvet turnikeleri, gerekse Türkiye ve Almanya'daki Müslümanları sağmal inek halinde kullanışları, şu düstur etrafında olmuştur: "Şahıslara ve şahsi çıkarlara haram olan işler partimize helaldi." Ama bu paralarla *"Selamet Köyü" diye bir takım siteler kurarlar..."*

Erbakan'ın Milyarlık Villası

Yalova ve çevresi Ortadoğu'daki Suudi destekli akademisyenlerin, zenginlerin ve örgütlerin buluşma merkezi haline geliyordu.

Suudiler özellikle 12 Eylül ve ANAP hükümetleri döneminde, akın akın Yalova ve çevresine giriyor ve buralardaki villalarda hemen her gün onlarca kişinin katıldığı sohbetler yapılıyordu.

Ne tesadüftür ki, Necmettin Erbakan da bu bölgeden deniz kenarında bir arazi satın alıyordu. Arazi Edremit-Çanakkale yolunun 22 .kilometresindeki Altınoluk'taydı.

Erbakan 1984 yılında 216 metre kare kullanım alanlı bir villayı arazisinin denize sıfır olan kısmına yaptırıyordu. Villanın imar yasalarına aykırı olarak yapıldığı ortaya çıkıyordu. 40 dönüm üzerine kurulan araziye yaklaşık 100 milyar fiyat biçiliyordu.

Buranın kamulaştırılacağı haberi üzerine Erbakan villanın biraz ilerisinden bu sefer 70 milyara başka bir arazi satın aldığı söyleniyordu, ancak Erbakan'dan bir şey koparmak mümkün müydü, içinde oturduğu dairelerin vergilerini yıllarca ödemeyen Erbakan arazisini de kimseye

kaptırmıyordu.

Erbakan Başbakan olduktan sonra, hafta sonlarını Altınoluk'taki bu villasında geçirmeye başlıyordu. Erbakan ve Şurekası, çok rahat bir yolculuk yapsın, hiç bir zahmete katlanmasınlar diye milyarlarca lira harcanarak villanın yakınına hava alanı yapılıyor, ulaşım için her türlü kolaylık sağlanıyordu.

Erbakan Cuma günleri öğleden sonra, Refikaları Nermin, Kerimeleri Zeynep, Güveyi ve onların veletleri ile diğer Kerimesi Elif, tabi ki küçük kerimeleri şimdilik bekar olduğu için, onun zevc'ini götüremiyorlardı. İnşallah Elif de tez bir zamanda evlenecek onunda muhterem Zevc'ini Altınoluk yollarında görme bahtiyarlığına ereceğiz(!?) Sonra Mahdum'u Fatih ve bü cümle hizmetkarlar, peşkirciler, bakıcılar, dadılar, korumalar... Başbakanlığa ait bir uçağa doluşarak Zevk-i Sefa yolculuğuna başlıyorlardı. Her yolculuk devlete ve millete milyarlarca liraya mal oluyor, tüyü bitmemiş yetimin, öksüzün rızkları bunlara akıyordu. Olsun varsındı ne de olsa onlar Adil Düzen(!)cilerdi...

5. BÖLÜM

ADİL DÜZEN MASALI

- İsrailli Askerleri Nasıl Besliyoruz.
- Bugünkü Düzen Ve Erzincanlı Bir Kardeş.
- Siyonizm Düzeni Ve Iskarta Mallar
- Hoca Kafayı Altınla Bozuyor
- Refah'ın Demircileri
- Buyrun Altı Kat Daha Fazla Kazanmaya
- Firavun Düzeni
- 31 Kaideli Düzen
- Adil Düzende Para
- Adil Düzende Faiz Yok
- Viyana'yı Nasıl Feth Ettik
- İsrail Hapı Yuttu
- Vergi'de Yok
- Bush İle Gobacov'a İnme İnecek
- 31 Kaideli Düzen Adi Düzen
- 31 Kaideli Düzende Kadın
- Saç Tarama Yüzünden Başörtüsü Takanlar
- Kızevi Erkek İstemeye
- Maldiv Adalarında Erkek İsteme
- Adil Düzen Kur'an Ayetlerine Nasıl Girdi
- Milli Görüş
- Suudi Arabistan'a Yallah

Adil Düzen Masalı

Erbakan hareketinin dayanağı olan Adil Düzen'i bazıları 'Şeriat' düzeninin örtülü adı, bazıları İslam devletine geçişin ara formülü, bazıları ise Avrupalı bilim adamları ile hazırlandığı iddia edilen 'deli saçması' olarak nitelendiriyordu. Üstelik bu tanımlann üçü değişik yer ve zamanlarda Erbakan ve kurmayları tarafından açıklanıyor, kafaları iyice karıştırıyorlardı.

Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan Erzincan'da yaptığı konuşmasında 'Adil Düzen'i açıklarken, önce bugünkü düzeni kendince tanımlıyor:

"...Muhterem Erzincanlı kardeşlerim! İlmi bir konferans mevzu için bir aradayız. Bu konferansı hazırlayan Refah Partisi'nin İl Teşkilatı'na huzurlarınızda teşekkür ediyorum. Bu konferansı bütün Erzincanlı kardeşlerimizi kucaklamak için yapıyoruz. Onun için bu konferanslar daha önce şu partiye oy vermiş bu partiye oy vermiş hiç bir kardeşimizi ayırmıyorum. Konferansımız bu milletin evlatları olarak milli bir meselemizi konuşmak içindir. Bu memleketin evlatları olarak Milli bir meselemizi konuşmak içindir. Bu memleketin evlatları olarak hepimiz şu günlerdeki çektiğiniz geçim sıkıntısından elbette şikayetçiyiz. Bu millet ne çalışkan bir millettir. Bu ülke en zengin bir ülkedir. Su yüzden bu millet niçin geçim sıkıntısı çekiyor, beş milyon evladı kahvehaneler de çürüyor. Niçin? Bilhassa Doğu ve Güneydoğu'daki kardeşlerimizin yarısı köyünü şehrini terk edip, gurbet diyarlarına gitmeye mecbur kalıyor. Neden? Köylümüzün yolu yok, köy evlerimizin damı yok, su akmıyor, toz toprak içinde!.. Niye kalkınamadık, niye geri kaldık? İşte bu akşamki konferansımız; bu dertler nereden başımıza geliyor; bu dertlerden nasıl kurtulacağız? Bunun temel konferansıdır.

Bunun için şu memleketin evlatları olarak önce bugün Türkiye'de kurulmuş olan, köle düzenini iyice kardeşlerimize tanıtmak istiyorum. Sonra bu köle düzeni nasıl ortadan kalkacak, Adil Düzen nasıl kurulacak? Arkadan da Adil Düzen'i tanıtmak istiyorum. Önce bir noktayı görüşmek istiyorum. Şayet konuşmalarım esnasında bazı zihniyetleri hatta o zihniyetlere sahip oldukları için bazı partileri tekzip edersem, bu tespitim o partiye oy vermiş olan Erzincanlı kardeşlerimi tekzip değil, bir hastalığı belirtmek mecburiyetindeyiz ki, biz şifayı bulalım.

Yanlışı göstermek için yapılan bir tespittir. Şahıslarla alakası yoktur. Zihniyetler hakkında. yapılan bir tespittir. Bu açıklamayı yaptıktan sonra şimdi konumuzun içine giriyorum. Bakınız, bizim milletimiz idare etsin

diye kırkyıldan beri bir takım partilere oy verdi. Bunları iş başına getirdi. Bu partiler çeşitli kanunlar çıkardılar ve bugün köle düzenini kurdular. Çünkü bizim memleketimizde iki temel zihniyet, iki tane parti vardır. On tane parti yoktur. Bunlardan birisi Milli Görüş zihniyeti; bizim milletimizin kendi zihniyeti, bin yıl bu milleti dünyaya hakim kılan zihniyet! İşte Adil Düzen Milli Görüş'ün zihniyetidir.

Diğeri de Avrupa'yı taklit eden zihniyet. Bu taklitçi zihniyetler kırk seneden beri iş başına geldiler, onları taklit ede ede bugünkü köle düzenini kurdular. Bu köle düzeninde ne var? Bakın, bu memleket, demin ne söyledim, geçim sıkıntısı çekiyor. Aç kalmış, bunun nedenini belirtmekteyim. Hasta hale gelmiş millet!.. Bu hastalığı teşhis edeceğiz ki ilacını bulalım.

Bir insan doktora gittiği zaman, doktor bu insana ne der? 'Evladım, buraya neden geldin' *der. Hasta ne der,* 'Doktor Bey halsizim, ateşim var, terliyorum!' *Doktor bunları dinledikten sonra, hastanın karnından bir damla alır. İçerideki odaya gider, incelemesini yapar mikroskop altında... Gelir, der ki:* 'Bak evladım terliyorsun, ateşin var, halsizsin' *bunun sebebi zannetme dün akşam üstün açık yattın, evvelsi gün ağır. taş kaldırdın!.. Bunun sebebi senin kanında verem mikrobu var. Biz eğer bu mikrobu oradan çıkarmazsak sen şifa bulamazsın" der. İşte bugün bu memleketi aç bırakan bu köle düzeninde beş tane mikrop var. Bu mikropla içindedir. Bunları karnından çıkarmazsan şifa bulamazsın. Neymiş bu mikroplar?*

Birinci mikrop: Faiz mikrobudur. Sokakta yürüyen, köy kahvesinde oturan bir kardeşimize, seni faiz işşiz bırakıyor, seni faiz eziyor, desek: 'Ne münasebet hocam ya, benim bankayla işim yok, faizle alakam yok' *diyecektir. Çünkü faiz onu nasıl eziyor, bilmiyor. Seni vergi eziyor, desek: "Ne vergisi, ben vergiye tabi değilim" diyecek, çünkü vergi onu halsiz ediyor, bilmiyor.*

Bir hastalığa sebep olup da gözükmeyen şeye mikrop derler. Onun için halka göstermeden yapılıyor bu oyun! Ondan dolayıdır ki, vergi teşkil etmek için, köle düzeni beş tane mikrobunu gözükmediği halde, halkı nasıl ezdiğini önce orta yere koymak istiyorum. Bak kardeşim faiz seni nasıl eziyor, biliyor musun? Sen gidiyorsun, fırından ekmek alıyorsuni bak, vergin fırına gidiyor. Ekmek alırken ne oluyor? 400 gram ekmeğe 450 lira veriyorsun. Bu 450 lira içersinde hem yüz elli lira faiz ödüyorsun. Neden? Çünkü batı taklitçisi partiler bir faiz düzeni kurmuşlar. Bu faizler masrafa yazılıyor, sonunda da malları alan fakir fukaraya fiyatların içinde ödetiyor...

Köylü traktör alacak, nasıl alacak traktörü? Ziraat Bankası kredisiyle...

Yirmi milyonluk traktörü, elli milyon liraya alıyor. Dört sene bono ödeyeceğim diye canı çıkıyor. Faizleri ödüyor Nereden ödüyor bu faizleri? Toprak Mahsulleri'ne vermiş olduğu buğday parasından! Halbu ki, Ofis faizle çalışıyor? O neyle ödüyor? Un fabrikasına verdiği buğdayla, un fabrikasında faizle çalışıyor. Fırına verdiği undan aldığı faizle ödüyor bu faizi!.. Fırında faizle, çalışıyor, hepsi birikiyor, sana ekmeği satarken bu faizi ekmek parasının içinden sana ödetiyor. Rasgele konuşmuyorum. Kuruşu kuruşuna hesap yapılmış dosyalarımız var bizim...

450 liralık ekmek parasının içersinde tam 150 liralık faiz var. Falanca yerdeki gübre fabrikası faizle kurulmuş, gübre fabrikasının faizini ekmek alırken sonunda sen ödüyorsun, filanca kamyon taksitle alınmış, buğday taşıyor, onun faizini ekmek alırken sen ödüyorsun. Bütün bunları hesaplarsan bir ekmek fiyatının içinde üçte biri faiz...

Sadece ekmek mi? Hayır; şu ceketin üçte biri faiz, ayakkabının üçte biri faizdir. Biz 60 milyon insan ne satın alırsak, ekmek, peynir üçte biri faizdir."

İsrail Askerlerini Nasıl Besliyoruz

Erbakan; konferansında öncelikle şimdiki düzeni anlatırken, arkadan kurulacak otuz bir kaideli Adil Düzen'e geçmeden önce bazı tespitlerde bulunuyordu.

Türkiye'de on değil, iki parti olduğunu, bunlardan birinin, Refah Partisi'nin temsil ettiği Milli Görüş zihniyeti, diğerinin ise Avrupa'yı taklit eden zihniyetteki partiler olduğunu iddia ediyor ve Türkiye'de 40 yıldan beri başta olan partiler yüzünden alınan tüm malların üçte biri, faiz, üçte biri de vergidir" diyordu. Düzenin mikroplarının başında faiz ve vergi geldiğini belirten Erbakan konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"...Ne yapıyor bu bir senede biliyor musunuz? Yirmi iki trilyon lira yapıyor. Şu altmış milyon insan yirmi iki trilyon lira faiz ödüyor. Biz bunu ekmek parası ile fırına ödüyoruz. Fırın un fabrikasına bu parayı ödüyor. Un fabrikası, banka ile çalıştığı için bankaya ödüyor. Bankalar, Merkez Bankası'nı parasını kullanıyor. Sonunda yirmi iki trilyon bir senede Merkez Bankası'nda toplanmış oluyor. Oradan ne oluyor? Haa, bu taklitçi partiler elli milyar dolar dış borç almışlar. Bu elli milyar dış borç için bir senede sekiz buçuk milyar dolar", faiz ve taksit ödüyorlar. Nereden almışlar bu dış borcu? Amerika'daki Siyonist Yahudi Bankalardan...

Siz gazetelerden IMF diye okuyorsunuz. IMF bir referans kuruluşudur. Paranın sahibi değildir. Dünyada Siyonizm var. Yahudiler var. Bunlar hemen Yahudi'ye İsrail'e gönderiyor. Yahudiler Amerika'da bunun içinde

oturuyor, dünyanın parasını kumanda ediyor. Bunlar kendi paralarını, devlet garantisiyle, faizle nemalandırıyorlar. Bütün dünyaya para veriyor, paranın miktarını, hangi şartla verileceğine ne zaman alınacağını takip etmek için bir avukatlık teşkilatı kurumu. İşte senin IMF dediğin Siyonist ve faizin avukatlık teşkilatıdır. O parayı takip ediyor. Sahibi Siyonist bankerlerdir.

İşte 22 Trilyon, 5 milyar dolar yapıyor. Bu 8.5 milyar dolar Amerika'daki Coni bankalara gönderiliyor.

Peki bu 8.5 milyar dolar ne kadar bir para biliyor musunuz? Şurada bir meydana 10 tonluk bir tır kamyonu koyun içersine 24 ayar saf altın doldurun. 10 ton ve her hafta böyle bir kamyonla Amerika Coni bankalara gönderin. İşte bugün Türkiye'nin ödediği faiz budur.

Bu altınlar gidiyor. Kim ödüyor bu parayı? Sen ödüyorsun. Nasıl ödüyorsun? Ekmek alırken, ayakkabı alırken, gömlek alırken... Peki bu kadar altın gidiyor, yani altına tekabül eden para gidiyor. Buna mukabil ne geliyor? Hiç, niye? Bunun adı faiz... Vereceksin, arkadan da avucunu yalayacaksın.

Bir köle gibi 60 milyon insan siyonist bankalara çalıştırılıyor her yıl. Daha acıklısı nedir biliyor musunuz? Bu elli milyar dolar kimin? Bizim kardeşimiz Suudi Arabistan veya Kuveyt'in, onlar petrol satmış bu petrolün parası Amerika'daki Coni bankada duruyor. Ben, senden faiz almam diyor. Para onun, onun parasını bu siyonist bankalar bize veriyor. Bizden 8.5 milyar dolar faiz alıyor.

Yarın inşallah, bundan sonraki seçimde Refah Partisi iktidar olursa, bak bu Siyonist bankalar yerle bir olacak ve kardeş ülkelerin parasını doğrudan doğruya kesinlikle nasıl faizsiz veriyorsa, oraya değil, faizsiz olarak bize verecekler icap ederse... Böylece de bu memleket bu Siyonist bankaların faizinden kurtulacak. Hatta batı taklitçisi, Siyonizm kendini teslim etmiş zihniyetler bugün bizi işte bu şekilde eziyorlar.

Amerika'daki Siyonist bankalar bizim 8.5 milyar dolarımızı alıyorlar, bu parayı ne yapıyorlar? Onlar bu parayla İsrail'e uçak alıyor, tank alıyor. Siz ortak pazara girin, yarın İsrail ortak pazara girecek, İsrail sizi yiyecek.

İsrail'in vilayeti olacaksınız. İsrail Lübnan'ı alacak, Türkiye'yi de alacak diye İsrail'e götürüp veriyor..."

Bugünkü Düzen Ve Erzincanlı Bir Kardeş

IMF'nin, Yahudi Siyonist bankaların avukatlık kuruluşu olduğunu söyleyen Erbakan, Amerika'daki Coni bankaların Arap kardeşlerinin petrolden kazandıkları ve faiz almadan yatırdıkları paraların faizini

Türkiye'ye verdiklerini, bu sebeple Türkiye'nin yılda 8.5 milyar dolar faiz ödediğini, haftada 10 tonluk bir tırın içinde 24 ayar saf altınla dolu olarak bedelinin Siyonist bankalara gönderildiğini, yine bu paraların İsrail'e uçak, tank olduğunu belirterek, ilk seçimde iktidara geleceklerini o zaman Arap kardeşlerinin petrol gelirlerini bize vereceklerini anlatıyordu.

Tabi insanın aklına ilk gelen, o dangalak Arap kardeşleri Refah'ın iktidarını beklemek yerine, şimdiden bu paraları Türkiye'ye gönderseler de, hem biz borçtan kurtulsak, hem de kendileri İsrail tehdidinden. Öyle ya, Refah'la aralarında nasıl bir bağ var ki İsrail'e tank, uçak ve silah kazandırma pahasına paraları şimdi Türkiye'ye göndermeyip, Amerikan Coni bankalarına gönderiyor, ve Refah'ın iktidarını bekliyorlar... Neyse biz yine Erbakan'ın konuşmasına dönelim:

"Bizim Erzincanlı bir kardeşimizin bugünkü düzende halini size anlatıyorum. Şimdi köy kahvesinde oturmuş, karşıda televizyon var. Haberleri dinliyor, tabi yine haberlerde, İsrail askerleri Mescid-i Aksa'dan çıkan 12 yaşındaki müslüman çocuğa kurşun atıyor, kemiğini kırıyor, o da seyrediyor, kızıyor, sinirleniyor 'Vay Yahudiler vay!' diyor: 'Hitler bize zulmetti diye dünyaya propaganda yaparlar, halbuki onlar Müslümanlara ne zulümler yapıyor' diyor. Demediğini bırakmıyor, ama sonra ne yapıyor? Haberler bitiyor, kahveden ayrılacak, elini cebine atıyor, çayın parasını tabağın kenarına koyuyor; haberi yok ki; o koyduğu çay parasının üçte biri, faizdir. O Merkez Bankası üzerinden Amerika'daki bankalara gidip, işte biraz önce kızdığı Yahudi'nin kurşun parası olan o parayı kendine ödetiyorlar.

O insan Türkiye'de seçim yapılırken oy vakti bu parayı yahudi ye ödeten partilere oy veriyor. Niye haberi yok dünyadan! İşte halimiz budur.

Peki ekmek alırken ödediğimiz vergiler nereye gidiyor? Biz vergi ödüyoruz. Bu vergiler sözde hazinede toplanıyor. Şimdi fonlar icat oldu. Sen ekmek alırken, içinde vergi ödüyorsun, o ödemiş olduğun vergi gidiyor Turizmi Teşvik Fonu'na. Turizmi Teşvik Fonu ne yapıyor? Mersin'deki beş yıldızlı otele faizle para veriyor. Hem de nasıl? Aman otel yapılsın, aman plaj yapılsın, aman kumarhane yapılsın, bu zihniyetin gayesi budur.

Bir Hilton Oteli 120 milyon dolara yapılıyor. En ufak bir otel bugün 10 milyon liraya çıkıyor. Kim veriyor bu otellerin parasını? Sen veriyorsun. On sene faizli teşvik kredisi veriliyor. Kimin için yapılıyor bu oteller? Senin için mi? Yoo, bu otellerin geceliği 250 bin lira. Erzincanlı Hasan, üç ayda zor görüyor bu parayı. Peki kime yapılıyor bu oteller? Münih'li Hans'a yapılıyor. Şimdi Avrupa'nın AIDS hastalığı geldi. Bu millete dert

oldu.

IMF'nin reçetesi böyle; çıplaklık gelsin, kumar gelsin, bunları içerden çürütsün. İsrail askerleri bu memleketi yutarken yumuşak lokma yutsun, Siyonizm'in planı budur. Bu plan ve reçetelerden sonra, hadi geçmiş olsun!

Bu kadar mı? Hayır, senin verdiğin vergi savunma fonunda toplanıyor. Şimdi bu taklitçi partiler; çıkıyorlar meydana: 'Efendim askeriyeye uçak lazım' lazım, ' Radar lazım'. Lazım, lazım lazım, 'Askeriye'ye çok namlulu füzeatar lazım' lazım. 'Lazım, lazım, lazım!..'

Eğer bunlar lazımsa bunların fabrikasını kendimiz kurup, üretimi hem kendi ordumuzun ihtiyacını karşılayalım, hem de kardeş müslüman ülkelere bunları biz satalım. Yoo böyle olmayacak? Ya ne olacak? Gidecekler, mesela bir uçak misalini söyleyeyim size. Arayacaklar Amerika'da bir Yahudi firma. Siyonist firma! Kim bu? Dynamic Firma! En moderni 21 milyon dolar olan uçağı ordudan kaldırılmış, adı uçan tabut olan bu F16'lar için, 26.5 milyon dolar vererek ve 160 tane uçak alacak problem bu. Bu uçaklar ikişer, üçer sandıklarla Ankara'ya geliyor. Böyle bir hangar yapmışlar, cıvataları sıkılıyor... Utanmadan, sıkılmadan televizyonda ilk Türk uçağını yaptık diye uçuruyorlar.

Halbuki bu uçağı, İngiltere'ye götürdüler. Türk uçağı diye uçurtturun dediler. İngilizler: 'Ne Türk uçağı! Ya bu Amerikan Dynamic uçağı, Amerikan uçağı... Bunu nasıl uçurtturuz Türk uçağı diye' cevap verdiler. Rezil odular. Onu orada uçuramadan geri geldiler.

Ne bu? Uçan tabut. Şimdi Amerikan ordusunda yasak edilmiş 160 tane uçak alıyorlar. Ben ne anlatmak istiyorum şimdi? Senin ekmek alırken ödediğin vergi nereye gidiyor. İşte bu vergi uçak alımına, savunma fonuna gidiyor ve Amerika'daki Yahudi'ye parası veriliyor. Buraya geliyor üç sandıkla, cıvataları sıkılıyor, askeriyeye teslim ediliyor. Yüzde 20 kâr alınıyor. Bu kâr yine Yahudi'ye onun Türkiye'deki şampanyacı işbirlikçi holdingine takdim ediliyor.

Ne kadardır bu para? Yedi senelik ANAP zihniyeti işbaşındayken 20 milyar dolarlık savunma anlaşması yapıldı. 55 trilyon; yüzde 20 kâr, 17 trilyon yapıyor. İşte on tane Amerikan yahudi firmasıyla on tane yerli işbirlikçi şampanyacı holding bunun 17 milyonunu takdim ettiler.

Ve daha kötüsü, Türkiye, yedi sene kaybetti. Uçak değil, bir cıvatasını bile yapamadı. Gazetelerde okuyorsunuz. Yunan'ın 600 tane uçağı var, Suriye'nin 600 tane, Türkiye'nin 300 tane onun yarısı da uçmaz. Neden? Çünkü bu uçaklar kompitür programlı, altı ayda bir onlara programlattıracaksın, altı ay sonra gene uçmuyor. İşte yahudi böyle

bağlamış bunları...

Ezilen kim? Bizi ekmek alırken, peynir alırken böyle eziliyoruz. Sonunda Siyonist şişmanlıyor. Onların kölesi gibi, Siyonizme gittiği için o paralar...

Siyonizm Düzeni Ve Iskarta Mallar

Şimdiki düzeni Siyonist bir düzene benzeten Erbakan konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Bu düzen Siyonizm düzenidir. Halk Siyonizm'den anlamıyor. Din kastetmiyorum. Bütün insanlar, bizim köleniz diyen Yahudilik, işte bu Yahudilik bizi eziyor. Dünyada böyle bir zihniyet var. Siyonizm herkes bizim kölemiz olsun, İsrail, bunun için kurulmuştur. Bunlar Tevrat'ı değiştirmişler, 'Herkes bizim kölemiz olacak' diyor. Başkasını sömürmeyi ibadet sayıyor" Paralar işte bu Siyonizme gidiyor. Halkımız bunlara Yahudi diyor. Yahudi düzenidir bugün düzen. Bu milletin kanını emiyor, boyuna götürüyor.

Bir başka mikrop: Darphane, şimdi biz burada konuşuyoruz. Ankara'daki darphane takır takır karşılıksız para basıyor. İşte o darphane de herkesin cebinde. Paranın dörtte biri çalınıyor.

Bir diğer mikrop Kambiyo mikrobudur. Yani paranın değerini emirle düşürüyor. Paranın değerini düşürerek yine senin cebindeki para çalınıyor. Çağ atlamış yankesicilik.

Bu düzenin beşinci mikrobu bugünkü düzende bu bankalar, bu düzende bu bankalar aynen fakiri ezip fakirin parasını alıp, zengine götürüp veren bir emme basma tulumbadır. Bu bankalar sana hizmet için kurulmuyor. Senin paralarınla, senin düşmanınla şampanya içiyor.

İstanbul'daki holdinglere paraları peşkeş, çekiyorlar. Refah iktidara geldiğinde, şu kredileri nasıl verdin? diye sorsa 60 sene işin içinden çıkamazlar. İşte bu beş tane mikrop ile 60 milyon insan bir köle gibi eziliyor. Bakınız, size burada bir şekil takdim ediyorum. Bu şeklin sağ kösesinde demin konuştuğumuz husus yatıyor. Bizde iki parti var, iki zihniyet var dedim. Hak Refah partisi, Milli Görüş'ü temsil ediyor. ANAP=CHP=DYP bunlar taklitçiler, hepsi tek bir parti sayılıyor.

İsimlerinin farklı olduğuna bakmayın. Refah Partisi bir yana, diğerlerinin hepsi bir yana. Mesela hepsi Avrupa'nın faiz zihniyetinin taklitçileridir. Arasında hiçbir fark yoktur. Hepsi aynı ıskarta makineden çıkmış, aynı ıskarta maldır. Hiçbir fark yoktur.

Bakınız, bugünkü düzende sen ister ayakkabı, ister gömlek, ister ekmek al ANAP=DYP=SHP'nin kurduğu bu düzende bunların hepsinin

üçte biri faizdir. Bu faizler Merkez Bankası'nda toplanıyor, oradan Amerika'daki Yahudi bankalarına gidiyor."

Hoca Kafayı Altınla Bozuyor

Erbakan, konuşmasının her aklına estiği yerinde saf altın, külçe altın, tonlarca altından bahsederek feryadı figan eyliyor. İzlemeye devam edelim.

"İşte bu ANAP'ın sessiz oyunudur. Her hafta on ton saf altını Yahudi, çekiyor. Bu Yahudi bankası ne yapıyor? Senin ekmek paranla İsrail'e uçak alıyor, tank alıyor. İsrail senin ekmek paranla Mescid-i Aksa'dan çıkan çocuğun kemiğini kırıyor, kızları bombalıyor. Sen ortak pazara gireceksin, ben de gireceğim, tek devlet olacağım, ben seni yutacağım diyor ve bugünkü düzende bu Yahudi çarkı döndürülüyor.

Bak burada dikdörtgen şeklinde bir levha var. Türkiye haritasına benziyor, üzerinde biri yaşıyor. Kim bu? Erzincanlı Hasan, sırtına düzenin presini koymuşlar, sıkıştırıyorlar. Şimdi ANAP sıkıştırıyor. Senin kanın, canın şu hunide toplanıyor. Burada bir pompa var. Bu ANAP pompası senin kanını, canını emiyor, önce iki tane havuzda topluyor. Biri bankalar, diğeri hazine sonra dinlenme havuzuna gidiyor. Dinlenme havuzundan sonra İsrail'e gidiyor, işbirlikçi holdinglere gidiyor, hanedana gidiyor...

Senin kanın, canın hortumlanarak İsrail'e uçak fabrikası oluyor Mersin'de kumar parası oluyor. Bakanlara dinlenme köşkü oluyor, yaş günü arabası oluyor ve Turistik otel oluyor.

Kanın canın bunlara gidiyor. Kim yapıyor bunu ANAP pompası ve IMF bu... Senin kanını emip buraya basıyor; kim çalıştırıyor bu ANAP pompasını? IMF motoru! O şarjı nereden alıyor? Seçim sandığından! Bak, senin gözün TRT'yi görüyor, bu holdingci gazeteleri görüyor, görünce oyunu ya davulcuya veriyorsun, ya zurnacıya...

Burası bizim parti! Eğer yukarıya baksan Milli Görüş seçimi kazanacak. Adil Düzen kurulacak, kurtulacaksın. Ama, sen, sen kendi elinle aşağı basıyorsun. Ölüm fermanını kendin imzalıyorsun, oy verirken taklitçilere oy veriyor, bu milletin çoğunluğu ANAP, DYP, SHP oy verdiği için şalter aşağı basıldığı için, cereyan akülerden önce bu gazetelere geliyor, bunlar düzenin bir numaralı Transformatörü oradan cereyan yükseliyor, TRT'ye geliyor, bu düzenin iki numaralı transformatörü oradan yükseliyor IMF motoruna geliyor. Bu kan pompası böyle çalıştırılıyor.

Tabi IMF akıllı, iki tane yedek pompa koymuş kim bunlar? Birisi SHP sola döner, diğeri DYP diyor sağa döner. SHP demek sola dönerek senin kanım emen IMF pompası, DYP demek sağa dönerek senin kanını emen IMF pompası demek, başka manaları yok bunların. Çünkü hepsi

faizci, hepsi KDVci, hepsi Darphaneci, aralarında hiçbir fark yok. Aynı makineden çıkmış üç tane ıskarta mal. 40 sene, seni böyle ezip ezip emdiler.

Peki burada biri daha var. O da Refah Partisi, bu milletin oylarıyla tek başına iktidar olacak, olunca ne yapacak? "Ya Allah" deyip bu Yahudi düzenini yerle bir edecek..."

Refah'ın Demircileri Ve Taşçıları

18 Temmuz 1996 tarihli Milliyet Gazetesi'nde gazeteci ve yazar Hasan Pulur, Olaylar ve İnsanlar adlı köşesinde şöyle yazıyordu:

"...Şimdi yeni bir moda var, önce Erbakan ile Çiller'in birbirlerine söylediklerinin yazılmasından, yüzlerine çarpılmasından nedense rahatsız olanlar "Yazmayın bunları!" diyorlar...

Öyle ya, biri birine yolsuzluk iddiasında bulunacak, öbürü diğerini memleketi bölmek isteyenlerle bir tutacak, sonra kol kola girip, ortak olacaklar, biz de bunları yazmayacağız...

Niye? Şimdi de yeni bir yasak getirmeye çalışıyorlar. "Canım, Erbakan o gün, öyle söylemiş, bugün söylemiyor ya, siz ona bakın!" Muhterem hocamız, İsrail'le yapılan anlaşmayı çöpe, Çekiç Güç'ü dışarı atacağım, diyecek, faiz yok, vergi yok, rantiyecileri yaşatmayacağım, diyecek, hükümet olunca da kendisine "Ne oldu o atıp tutmaları" diye de sorulmayacak... Hem dün öyle, bugün böyle diyenlerin yarın ne söyleyecekleri belli mi?

Yok canım Çiller'in bile arz-ı endam ettiği sahnede, siyaset bu kadar ucuz değildir...

Hem söyler misiniz, ne oldu demirci ustasının çekiciyle taş taşıyan işçinin küfesi?

Siz demirci ile taşçının hikayesini bilmiyor musunuz? Öğrenin:

"Bugünkü düzende, bir demirci birinci çekici vuruyor, bunun bedeli İsrail'e bir uçak parası oluyor.

İkinci çekici vuruyor, bunun bedeli İsrail'e tank parası oluyor.

Üçüncü çekici vuruyor, bunun bedeli, turistik otelde yapılan düğün ve kumar parası oluyor...

Beşinci çekici vuruyor, bunun bedeli de plaj, çıplaklar kampı, kumarhane vs. gibi tesislerin teşvik kredileri, açılışlar, kokteyl, erkana villalar, Özal'ın uçakları, arabaları, dış gezileri gibi bütçeden yapılan çeşitli israflara gidiyor. Ancak:

Altıncı çekiç çoluk çocuğun un sofrasına lokma olarak gidiyor.

Altı çekiçten biri kendine oluyor, beşi İsrail'e, işbirlikçilere, israfa ve tahribata gidiyor.

Aynı şekilde sırtında taş taşıyan işçi önce 5 küfeyi İsrail, işbirlikçi holdingler, israf ve tahripler için taşınıyor. Ancak altıncı küfe çoluğuna çocuğuna nafaka oluyor."

Bu hikaye Refah'ın seçim öncesi hikayesidir, şimdi ne olmuştur? Demirciyle taşçının durumu mu değişmiştir? Değişen Refah olmasın?

Ve değişmeyen kural çok çabuk yürürlüğe girdi... Ekonomiyi beceremeyenler yasakları getirirler....

Hazine bonolarının faizlerini yüzde yüz kırka çıkarmalarına rağmen satamayanlar, İnterStar'ın "Ölüm Orucu" filmini yasakladılar, ya da 'Taksim'e cami yapacağız' diye tabanlarını avuturlar.

Refah Partisi'nin yayınlarından olan Teşhis adli kitaptan alıntılar yapan Hasan Pulur, demirci ile taşçının durumlarını Refah iktidarında sorguluyor. Şimdi Erbakan'ın ağzından Demirci ile taşçının durumlarını izleyelim ve biz de soralım ne olacak demirci ile taşçının hali?

"Sen bu düzende yaşayan ister Erzincan'da demir döven bir kardeşim ol, ister tarlada çalış, ister taksi şoförü, ister inşaatta taş taşı...

Bu düzende adet şudur: Farz et ki demircisin. Sabahtan akşama kadar sıcak ocağın başında demir dövüyorsun. Niçin çoluğa çocuğa helal lokma götürmek için. Nasıl götüreceksin? Akşamleyin yevmiyeyi alacaksın, ekmek, gömlek, ayakkabı alacaksın. Yaa bu memlekette ekmek fiyatının üçte biri faize gidiyor. Üçte biri vergi şampanyacı holdinge gidiyor. Sen neticede bunlara çalışmış oluyorsun. Bak şimdi hesapla konuşuyorum. Sen burada kim olursan ol;

Birinci balyozu vuruyorsun, bunun parası İsrail'e uçak parası oluyor.

İkinci balyozu vuruyorsun, İsrail'e tank parası oluyor.

Üçüncü balyozu vuruyorsun, beş yıldızlı otele kredi oluyor.

Dördüncü balyozu vuruyorsun, Marmaris'te düğün parası oluyor.

Beşinci balyozu vuruyorsun, krediler, harp sanayi kredileri, yaş günü arabaları, bütçe israflarına gidiyor.

Ancak altıncı balyoz senin sofrana geliyor. Onun için sofrana kuru ekmek. geliyor. Katığın yok çoluk çocuk bundan ağlaşıyorsun...

Altı balyozda bir sana veriyor, beşini alıyor 'Yahudi'ye bu 'şampanyacı holdinglere' götürüyor. İşte bugünkü düzenin yaptığı budur. Hesapla konuşuyorum.

Şimdi sizinle beraber, dışarıya çıksak, yol kenarında duran taksi şoförüyle bir sohbet etsek Erzincanlı Hasan, sabahtan beri kaç sefer yaptın" desek: "Kaç yapayım abi, nihayet altı sefer diyecek. Sen altı sefer yaptın ama bu düzen birisini sana verdi. Beşini aldı götürdü. Sen bütün seferlerinin kazancının hepsinin senin olmasını istemez misin? Bugün kazadığının altı mislini kazanmak istemez misin, desek ne diyecek? Gözü büyüyecek, "Elbette isterim" diyecek. İşte bu kardeşimiz Refah Partisi'ni

istiyor, Adil Düzen'i istiyor ama adını bilmiyor.

Buyurun Altı Kat Daha Fazla Kazanmaya

Erbakan, Erzincan'da Adil Düzeni isteyip de adını bilmeyen vatandaşlara kat kat kazançlar vaat ederken, sırtında taş taşıyan taşçının halini ve nasıl kurtulacağını anlatıyor? Tabi yerseniz...

"...bak ben huzurlarınıza geldim, siyaset yapmıyorum, iktisat yapmıyorum, hesap yapıyorum. Arkadaş! Altı mı büyük, bir mi? Altı daha büyük! Öyleyse Refahçı olacaksın. Eğer bu kadar, altının birden büyük olduğuna aklın kesiyorsa, akıl baliğsen Refahçı olmaya mecbursun. Neden? Altı misli kazanmak daha iyidir de onun için.

Bak hesapla konuşuyorum. Şimdi şu iki şeklinde izahını vereyim, ondan sonra bu düzenin hesabını yapacağız. Ve Adil Düzen'e geçeceğiz inşallah!.. Bak bu düzende sırtında taş taşıyan bir kardeşimiz, sadece bu küfeyi taşımıyor. Bu kardeşiniz; ANAP, SHP, DYP bunun sırtına önce bu düzenin mikroplarını koymuş. Büyük kayaları? Bunları da sırtında taşıyor, nedir bu kayalar? Faiz, vergi, darphane, kambiyo, kredi; beş tane mikrop! Bu kayalarla taşıyor. Bu kayalar yüzünden fiyatlar artıyor.

Bak ne diyorum, dikkat ediyor musunuz? Fiyat kendi kendine artmıyor, bu mikroplar yüzünden artırıyor. Bu mikroplar yüzünden faiz artıyor, bu mikroplar yüzünden enflasyon artıyor sebep odur, mikrop budur, düzenin mikropları budur! Fiyatların içindeki faiz Yahudiye gidiyor. Pahalılık oluyor üçte bir vergi şampanyacı holdinglere gidiyor. Onun için bu adamlar bu kayaları, bu pahalılığı, bu enflasyonu, ve bütün bu yükü sırtında taşıyor. Onun için beli bükülmüş, onun için kan ter içinde. Sebep ne? Bu televizyona bakıyor, bu holdingci gazeteleri okuyor. Onu gördüğü zaman demin de söyledim. Onun için ya davulcuya veriyor, ya zurnacıya!.. "Ben belamı istiyorum Ya Rabbim!.." *diye oy verdiği için, gene alıp bu belayı sırtına koyuyor.*

Bakın burada holdingci gazetenin altında bir kuyruk var. Bu ne? Hediye kuponu! 'Erenköy'de üç daire veriyoruz!' diyor... 'Üç tane de araba vereceğiz' diyor. Buna aldanan zavallı millet hem gazeteyi alıyor, hem o gazetenin içindeki zehirli fikriyatı içiyor, ondan sonra da o sarhoşlukla ya davulcuya, ya zurnacıya oy veriyor. Zokayı yutuyor. Onun için kafasına bu taşlar iniyor.

Onun için bu gazetelerin, bu hediye kuponları da bu düzenin bir parçasıdır. Bu tiyatro böyle oynanıyor. Milletler modern müstemlekecilik düzeninde böyle eziliyor.

Bak Refah Partisi, bir testere gibi Milli Görüş zihniyetiyle sırtınızdaki

yüklerin bağlarını kıtır kıtır kesecek. Bu kayalar sırtınızdan devrilecek. Erzincanlı Hasan: 'Ohh çok şükür, dünya varmış!..' diye ayağa kalkacak ve kim yaptı bunu? Refah Partisi yaptı. Allah Refahçılardan razı olsun diyecek...

Firavun Düzeni

Erbakan açıldıkça açılıyor, bugünkü düzeni Firavun düzenine benzetmekle kalmıyor, kendi düzeninde kazancı altı kattan, on kata olmadı on iki kata çıkarıyordu. Nasıl mı? İzleyelim:

"...Yıllardan beri Edirne'den Van'a, bugün de gördüğünüz gibi Cenab-ı Hakkın lütfuyla gece yarılarına kadar kapı kapı dolaşıyoruz. Niçin biliyor musunuz? 60 milyonun Allah sizden razı olsun duasını almak için. Ama Allah'a şükürler olsun o gün yakındır. (Geliyor, adım adım geliyoruz. İnşallah bugünkü Siyonist yahudi düzenini hep beraber tekmeyi vurup yıkacağız, yerine Adil Düzen'i kuracağız. Çünkü bugünkü düzen bir köle düzenidir. Bu düzen ilk defa bizde olmuyor değil, tarihte çok defa yaşandı. Mesela; ülkelerden Mısır'da da aynı düzen var. Firavunlar Mısır'da halkı topladılar! Biz büyük adamlar öldükten sonrada dağ gibi mezar isteriz dediler. Ne. olacak? "Hepiniz sırtınızda taş taşıyacaksınız" dediler. İşte bu taşlar taşındı. Bugün Mısır'da gördüğünüz piramitler böyle yapıldı. Bu piramitlerin önünde bir çok kölenin kemikleri var. Taşırken ölmüş. Firavun düzeni böyle bir düzendir. Bugün aynı düzen Türkiye'de kurulmuş, sen de sırtında taş taşıyorsun. Piramit için mi? Hayır İsrail uçağı için. Gene bu ülkede ha firavunun piramidi, ha İsrail'in uçağı, kölelik aynı köleliktir. Senin firavunun kölesinden bir tek farkın var. Firavun'un kölesi o devrin şartlarında çuvaldan eteklik giyerdi. Sen çağ atlamış kölesin! Yamalı pantolon giyiyorsun. İşte farkın bu kadar. İşte fark bu kadar.

Niye bu düzen firavuna benziyor, biliyor musun? Bu söylediklerime dikkat edin. Bunlar Avrupa'yı taklit ediyor. Avrupa Eski Roma'yı taklit ediyor; Eski Roma Eski Yunan'ı taklit ediyor. Eski Yunan Eski Mısır'ı taklit ediyor. Yani firavunları taklit ediyorlar, da onun için Firavun düzenini kuruyorlar. Bak size tarihi bir gerçeğin hedefini açıklıyorum. Ve, işte Avrupa taklitçiliğinin nasıl insanları köle yaptığını açıklıyorum.

Evet, İşte şimdi Düzenin kuruşu kuruşuna hesabı: bakın bu düzende bir insanın hakkı yüz iken, bu düzen bu insana sekiz veriyor, doksan ikisini alıp götürüyor gerçekte...

Farz et ki sen Erzincan'da herhangi bir yerde işçisin, memursın ayda üç yüz bin lira brüt para alıyorsun. Şimdi gel kuruşu kuruşuna senin aylığını hesaplayalım. Muhasebeye gidiyorsun, önce üç yüz bin liradan

yüzde on dört sigorta kesiyor 42 bin lira, 18 bin lira daha koyuyor 60 bin lira, 300 bin liradan 60 bin lira çıkıyor 240 bin lira, yüzde 25 gelir vergisi kesiyor 60 bin lira, sana 190 bin lira veriyor. Çünkü 42 bin vergi, 60 bin sigorta kesti. Öyleyse sen 100 lira hakkın varken muhasebeden çıkarken, üçte bir vergi kesildi, 66 lira alıyorsun. Sonra fırına gidiyorsun, fırından aldığın ekmeğin üçte biri faiz, 66 lira 44 liraya indi. Üçte bir haksız vergi 30 liraya indi. Bu kadar mı? Hayır bir de bu memlekette sana 600 bin lira ücret verecekken 100 bin lira veriyor...

Bak gelir dağılımını incelersek 60 milyon insanı 5 katlı bir binaya koyalım, geliri en az olan köylü, memur, esnaf, birinci kattakiler Milli Gelirin Yüzde 4'ünü alıyor. İkinci kattakiler yüzde 7, üçüncü kattakiler yüzde 14, dördüncü katta yüzde 17, en üstteki bu holdingler yüzde 55'ini alıyor.

Nüfusun yüzde 60'ı; yüzde 30'unu alıyor. Niye kendi hakkını almıyor? Çünkü 600 bin lira ücret alacak adama üç yüz bin lira veriyor. İşte bundan dolayı 16'yı da ikiye taksim ediyorum 8 çıkıyor. Hakkın yüz ise bu düzende 8 alıyorsun. Sen bugün kazandığının on mislini kazanmak istiyor musun, öyleyse Refahçı olmaya mecbursun. İki kere iki dört eder. Bak biz siyaset yapmıyoruz, edebiyat yapmıyoruz, iktisat konuşmuyoruz, hesap konuşuyoruz..."

Erbakan atmada sınır tanımıyor. Hasan Hüseyin Ceylan tarafından yayına hazırlanan Necmettin Erbakan tarafından yazılan "Türkiye'nin Temel Meseleleri" adlı kitapta ise bu kazanç, 12 misli olarak açıklanıyordu. Erbakan, cevherlerini saçmaya devam ediyor(!)

"...Bu adamlara oy verirsen, hakkının onda birini alırsın. Refah'a oy verirsen hakkının hepsini alırsın. Bugün kazandığının on mislini kazanacaksın. Nitekim senin yaptığın işi yapan dangul dungul göbekli bir köylü ayda beş milyon lira alıyor. Sen üç yüz bin lira alıyorsun. Çünkü Siyonizm seni ezmek istiyor, senden korkuyor...

Peki Refah Partisi ne yapacak da bizi bu durumdan kurtaracak? Refah Parti'si vergi kanununu değiştirmeyecek, ya ne yapacak? Bütün bu düzeni kökünden Ya Allah deyip yıkacak, yerine Adil Düzen'i kuracak. Neden? 40 sene oldu. Milletin nefes alacak hali kalmadı. Şimdi bunu yıkıp yerine sıhhatlisini kurmanın günü geldi onun için..."

31 Kaideli Düzen

Yol yapımında mühendislerin piri olarak **eşekleri** gösteren Erbakan kuracağı düzeni de 31'e bağlıyordu.

"Adil Düzen nasıl bir düzen, bu bize hakkımızı nasıl verecek? Şimdi

size kısaca bunu anlatacağım. Lütfen dikkatle dinleyelim! Önce bir düzen nasıl anlatılır? Bakın birisi, gelse bana dese ki: "Gel senle dama oynayalım" Ben de dama oynamasını bilmiyorsam ne diyeceğim? Kardeşim, dama oynayalım diyorsun ama dama nasıl oynanır? Ne diyecek bana: "Bak kardeşim, bu taksimatlı tablamızı alacağız, senin 16 taşın olacak. Benim 16 taşım. Bu taşlar yan tarafa gidecekler, bu taşların önüne bir taş gelse, üstünden atlar oyundan çıkar kimin taşı karşı haneye giderse o dama olur. Dama olan boydan boya yürür. Kimin taşı daha fazla yerse o kazanmış olacak diyecek. İşte sana yedi tane kaide. Yedi kaide ama istersen 70 sene oyna. Dama oyununun özü yedi tane kaidedir.

Adil Düzen'in özü de 31 tane kaidedir. Bir ekonomik düzen, bu 31 kaideye uyarsa, o düzen "Adil Düzen" olur. Nedir bu kaideler?

Bir, önce temel kaideleri Adil Düzen'de devlet ne yapmaz? Devlet makroplan yapamaz yani Erzincan'da herkesi işsizlikten kurtarabilmek için hangi fabrikaları yapacak? Memuruna yaptırmaz. Bu projeleri hazırlayan projeleri teşvik eder. Adil Düzen'de devletin çok az memuru vardır. Onlara yaptırtır. Projelerini hazırlattırır. Bu projeyi tasdik etmek için insanları destekler, yönlendirir, teşvik eder.

Kim yapacak bu projeleri? Şahıslar, ekonomik faaliyetleri şahıslar yaparlar. Peki devlet hiçbir ekonomik düzen yapmaz mı? Yapar, iki çeşit ekonomik hizmet yapar. Bunlardan bir tanesi tanzim hizmetleri, öbürü de genel hizmetler. Tanzim hizmeti ne demek? Bugün TMO var. Adil Düzen'de toprak, buğday vakfı olacak. Niye vakıf? Hiç kâr etmeyecek de onun için. Sırf vatandaşa hizmet için çalışacak.

Ben buğdayı verecem, parasını alacağım, parayı vereceğim buğday alacam. Bu vakıf bu buğdayı muhafaza edecek, vatandaşlar için. İşte bu vakıf tanzim hizmetidir. Böyle tanzim hizmetlerini devlet yapacak bu bir... Vatandaşa hizmet için, kâr etmek için değil.

İkincisi: Anonim hizmetler; hastane, yol, mektep, elektrik bak neleri sayıyorum dikkat et! Yeminli ambarcılar, yeminli muhasipler, yeminli nakliyatçılar. Yirmi dört çeşit hizmeti devlet yapacak vatandaş için. İşte adil düzen böyle bir düzendir..."

Adil Düzende Para

Adil Düzen'i 31 kaideli bir düzen olarak açıklayan Erbakan, bu düzende paranın olmadığını, para yerine malın geçerli olacağını, ürettiği mal kadar harcama yetkisinin olduğunu anlatıyor ve yüz liralık bir gözlük üretiminin karşılığında aynı değerde on karpuz veya dört kg. şeftali alacağını izah ediyordu. Peki diğer ihtiyaçlar onun cevabı yok. Peki on kg karpuz yerine

beş kilo alıp üstünü isteyince durum ne olacak? Onun da cevabı yok. Adil Düzen dedikleri geri feodal bir anlayışın meyve sebze haline döndürülmüş hali.

Biz yine Adil Düzen kabzımalı Erbakan'a ve Adil Düzen Konferansına dönelim:

"...Adil Düzen'de para nasıl olacak? Yedi tane tarifi var paranın, bu tarifleri size söylemeden önce Alimlerin yaptığı bir araştırmayı size sunuyorum. Alimler hayvanlar üzerinde bir araştırma yapmışlar, bakmışlar ki, hayvanlar çok üretiyor az tüketiyor, nasıl yapmışlar bunu? Mesela bal arılarını almışlar. Bal Arılarının kovanından bal almışlar. Bakmışlar ki arıların iştahı kesilmiş, bundan sonra daha çok bal almışlar. Arılar ölmüş fakat balı bitirmemişler Neden? Çünkü Cenabı Hak hayvanları insanlara faydalı olsun diye yaratmış. Onlar çok üretiyor, az tüketiyor yaratılışları böyle.

Amma insanlara gelince tersine. İnsana sofraya otur dediğin zaman hoşuna gidiyor. Şu taşı taşı dediğin zaman oflayıp pufluyor. İnsan üretmek istemiyor, tüketmek istiyor. Neden? Çünkü insan, cennet için yaratılmış. Cennette tüketeceksin. Zahmet çekmeye lüzum yok ama şimdi bu dünyada imtihandasın. Senin yaratılışın bu dünyanın zahmetlerine ters gidiyor, onun için de hep yemek istiyorsun, hiç üretmek istemiyorsun.

İnsan hep tüketmek istiyor. Hiç üretmek istemiyor. İşte biz, bu insanlara, Adil Düzen kuracağız. Nasıl kuracağız? Bunun şartı şudur! Gel Erzincanlı Hasan! Sen hep yemek istiyorsun, hay hay istediğin kadar ye, sana müsaade ediyoruz ama bir şartımız var! Nedir o? Ne kadar yersen o kadar da kendin üreteceksin, başkasının ürettiğini yemeyeceksin haa, başkasının hakkını yemeyeceksin. Bunu nasıl temin edeceğiz? Bunun denetim yolu şu: "Bak ben bu gözlüğü yapmışım emek verdim, yaptım. Getirdim bunu topluma teslim ettim. Diyelim ki? bunun fiyatı yüz liradır. Şimdi ben yüz liralık bir mahsul verdiğim için, bunun değerinde başka bir tüketim yapma hakkı kazandım. Çünkü kendim ürettim. İstersem on kilo karpuz alırım, istersem beş kilo şeftali alırım. Ürettim, ürettiğim kadar da tüketeceğim. Onu nasıl temin edeceğim? Malımı topluma teslim ettiğim zaman ürettiğim kadar tüketme hakkını gösteren bana özel bir senet veriyor toplum. İşte bu senede "para" denir.

Para demek; üreten bir insana ne kadar tüketme hakkı olduğunu gösteren vesika demektir. Böyle senet olduğu içindir ki, Adil Düzen'de mal eşittir, paradır. Ne kadar satılık mal olursa vatandaşın cebinde o kadar para vardır..."

Adil Düzen'de Faiz Yok

Erbakan, Partisine banka faizi alırken, kendi hesabına uygulanan faizi kabul ederken veya mahkemeye verdiği insanlardan faiz isterken kuracağı düzende faizin olmadığını açıklıyordu. Adil Düzen de faizin olmadığını söyleyen Erbakan öyle çözümler(!) öneriyordu ki, bu kadarını herhalde tefeciler bile düşünemezdi. Ne mi bunlar? Erbakan'ı izleyip görelim.

"...Faiz olmayacak Neden? Bugün, düzende ne oluyor? Ben bu gözlüğü yapıyorum, yüz lirayı alıyorum, sonra götürüp bu yüz lirayı bankaya koyuyorum. Bir sene sonra banka müdürü bana yüz elli lira veriyor. Bunu verirken hep beraber gidip banka müdürünün boğazına yapışmamız lazım: 'Bana bak müdür bey! Sen bu elli liralık fazlalığı nereden aldın da bana veriyorsun? Ben bu sene yeni bir şey üretmedim ki, ürètmediğim halde bana bu tüketme hakkını nereden veriyorsun? Nereden veriyor' Ya darphane basıyor, yani herkesin hakkını alıp veriyor veya esnaf Hasan'ın parasını getirip bana veriyor; Hasan'ın hakkını veriyor. İkisi de zulüm. Onun için Adil Düzen'de faiz olamaz. Faiz demek fakir fukaranın gözyaşı demektir. Faiz demek; fakir fukaranın kanı demektir. Onun parasını haksız olarak alıp yiyorsun. Onun için zulüm demektir..."

Burada Erbakan'a bir soru soralım: "Ey hoca faiz madem böyle kötü bir şey, o zaman senin Sultanbeyli Belediye Başkanın Ali Nabi Koçak, İstanbul Milletvekili adayın H. Hüsamettin Koçak neden bizden faiz aldı? Faiz de onları doyuramadı da bir de faizin faizini tahsil ettiler. Sahi hoca bu nasıl iş?"

Erbakan'ın açıklamalarına devam edelim:

"...Sonra karşılıksız para yok. Yani darphane açıktan para basamaz. Çünkü mal kadar para olacak, ne fazla ne eksik açıktan kazanmak zulüm olur. Şimdi Erzincanlı Hasan'ın sırtındaki kayaları teker teker indiriyorum."

Bu şekilde kayaları indirdiğini açıklayan Erbakan, daha sonra Erzincanlı Hasan'ın sırtındaki diğer kayalardan olan; kambiyo, vergi ve enflasyon kayalarını indiriyordu(!?)

Erbakan'ın Adil Düzen'inde; faiz yok, Darphane açıktan para basamıyor, kambiyo ortalığı karıştıramıyor ,vergi yok, enflasyon memleketin kenarından bile geçemiyor ama bir buğday olayı; bir de Selem Senedi var ki; kainatın tüm tefecileri, tüm karaborsacıları bir araya gelse bu kadarını asla düşünemezler. Önce 'Buğday' icadına(!) Sonra da Selem Senedi buluşuna bir göz atalım:

"...Fiyatlar arz ve talebe dayalı kriterlerle tespit edilir. Bu ne demek,

açıklayayım sizlere. Bak Adil Düzen nasıl çalışıyor? Uzmanlar hesaplamışlar Türkiye'de bir milyon ton buğday olması lazım depolarda... Kıtlık var, şu var, bu var. Bütün Türkiye'de iki bin tane buğday deposu var. Bugün biliyoruz ki bankalar bankamatik ile birbirlerine bağlı. Onun için ben Erzincan'dayım, buğdayım var. Adil Düzen kuruldu...

Buğdayı verip para alacağım. Gittim buğday vakfına, buğday vakfındaki memur bir düğmeye bastı. İki bin depoda şu anda bir milyon ton buğday gösteriyor Kompütür bana. Depolarda bir milyon ton buğday varsa; buğdayın fiyatı 100 lira olacak diyor. Bu buğdayı bana verirsen 100 lira veririm sana. Peki işime geldi veriyorum, 100 lirayı alıyorum. Mehmet de veriyor, Hüseyin de veriyor, yavaş yavaş depodaki buğday artıyor. Şimdi götürdüm 1 milyon 200 bin ton buğday olmuş. Tablo diyor Depoda 1 milyon 20 bin ton buğday olursa, fiyat 50 lira olacak. Aaaa buğday ucuzlamış elli lira. Öyleyse buğdayımı satmam ben senden buğday alırım diyorum. 'Hay, hay buyur al' diyor. Ben elli lira verip, buğday alıyorum. Herkes alıyor... Bir de baktık ki buğday, 800 bin tona inmiş. Tablo diyor ki depolarda buğday 800 bin ton olunca buğday 150 lira olacak. Tablo konuşuyor haa!.. Şahıslara göre farklı fiyat yok... Hepsinde aynı... Erzincan'da aynı, Van'da aynı, Edirne'de. Niye? Adil Düzen'de hepsinin hakkı korunuyor da onun için. 150 lira deyince, öyleyse ben buğdayı satarım diyor. Diyor da ne oluyor? Bak hep 1 milyon ton etrafında buğday inip çıkıyor. Kendi kendini hep 1 milyon tonda muhafaza ediyor. Merkeze aynı fiyat tatbik ediliyor, fiyat piyasadaki ihtiyaca göre teşekkül ediyor. İşte Adil Düzen bu!.."

Bu noktada bir konunun altını çizelim. Sofralarımızın değişmez yiyeceği ekmek fiyatlarına gelen zamların arkasında buğday komisyoncularının büyük oyunları var. Köylünün elindeki tüm buğdayı alan spekülatörler, daha sonra yıl içerisinde bu buğdayı yüksek fiyatla ve dolara endeksli olarak satıyorlar. Doğal olarak fiyatlarda sürekli artıyor.

Ülkemizde faizsiz bankacılık adına faaliyet gösteren Suudi merkezli kuruluşların en büyük yatırımı işte bu buğdaylar. Düşünün bir kere, müşteriden alınan paranın bir yıl sonraki 'kar payını' nasıl biliyorlar? Öyle ya, önce parayı bir mala yatıracak ve ya bir yatırım yapacaksınız sonra bunun satışından elde ettiğiniz kardan müşteriye pay vereceksiniz. Bu alım satım işinden ne kadar kar edeceğinizi tam olarak nasıl hesap edersiniz. Eğer alım satım yaptığınız mal üzerinde tekel oluşturursanız karınızı tespit edebilirsiniz. Bu kadar basit. Bu din kardeşlerimizde öyle yapıyorlar. Sonuçta halkın ekmeğiyle oynayıp bal gibi faiz veriyorlar...

Ecdadımız Viyana'yı Nasıl Fethetti

Bundan önceki açıklamalara ve yukarıdaki başlığa bakıp da sakın bu konuşmaları bir tiyatro oyunundan kaydedip yazdığımı zannetmeyin. Tıpkısının aynısıyla Erbakan'ın, Erzincan Refah Partisince düzenlenen Adil Düzen Konferansı'nda söyledikleridir. Öyleyse Erbakan'ı izlemeye devam edelim:

"...Peki hocam, faiz yok diyorsun. Kim kime para verecek. Adil Düzen'de faiz olmayınca parayı nereden bulacağız? İşte bak Adil Düzen'de para nasıl bulunacak? Kredinin yedi tane temel esasını söylüyorum, şimdi. Aman dikkatle dinleyin çünkü nerede siz bunu konuşsanız, karşınızdaki insan bunu size soracak: 'Efendim, faizsiz olur mu?' diyor.

Eee Mübarek, senin ecdadın Viyana'yı faizle mi fethetti ya(!) Sen hangi milletin çocuğusun faizci oldun çıktın, bu particilerin yüzünden. Senin bu faiz dediğin yüz elli senelik bir hastalık. Bundan yüz elli sene önce biz faiz ile alışveriş yapmaz idik. Bu hastalık şimdi geldi. Niçin? Yahudi misyonundan gidiyor. Faiz demek Yahudi Vergisi demektir. Efendim faiz olmazsa kim kime pare verir. Aaa bak şimdi faizsiz düzende para nasıl kullanılır?"

Kredi ne demek? Ben şimdi bir hakkım var. Bunu para olarak almayıp ürettiğimden daha çok tüketmek istiyorum. Belirli bir süre için ürettiğinden daha çok tüketme hakkı kullanma şartına muhakkak olarak buna 'kredi' denir. Nasıl daha çok para bulacağım?

Bir, Ortaklıklar; nasıl bugün ortaklık var. Adil Düzen'de de olacak...

Adil Düzen'de paranın eşşek yüküyle olduğunu söyleyen Erbakan para kaynaklarını açıklamaya devam ediyor:

"...Adil Düzen'de bir diğer kredi, emek karşılığı kredi: Erzincan'da benim bir konfeksiyon fabrikam var ama işçi koyacak para bulamıyorum. Hiç korkma! Adil Düzen'de sen yeter ki çalışacak adam bul. Yedi tane iş makinem var, yedi tane usta lazım. Farz et ki bunları işe koydun. Bugün bir işçi 5 milyon alıyor Öyle mi işyerine oturur oturmaz, tıkır tıkır aylık işliyor. Devlet onun bu parasını ödüyor. Kim borçlanıyor? Ben borçlanıyorum. Nasıl ödeyeceğim? Yaptığım konfeksiyonu satıp ödeyeceğim. Onun için işçi çalıştıran birinin parayı nereden bulacağız diye hiçbir meselesi yok. Adil Düzen ilan edilir edilmez, her kahvedeki boş adam 5 milyon lira(1990 yılına göre) aylık alma imkanına kavuşur.

Bir başka kredi! Elimde teşvikli projem var. Besmeleyi çekeceğim, önce temelleri kazdıracağım, işçilerin parasını devlet ödeyecek, benim projemin üzerine işçi parası olarak; şu kadar ödenmiştir diye kayıt düşülecek. Sonra

demir lazım, cam lazım, makine lazım, on milyar lirayı harcadım fabrika bitti. On milyar lira devlet ödedi. Kim borçlanıyor? Ben borçlanıyorum. Nasıl ödeyeceğim? Ya fabrikayı satacağım veyahut ta fabrikayı çalıştırıp ödeyeceğim. Bak hiç param yokken faizsiz olarak fabrikayı kuruyorum. Enflasyon yok, para çıktı piyasaya ama karşılığında fabrika meydana geldi. Mal var o kadar da para var, onun için enflasyon yok. Çok iyi bir şeyler anlatıyorum size.

Bugünkü tüccar ve sanayiciye acıyorum ben. Koşuyorlar Demirel'in, İnönü'nün arkasından, "aman Devlet ne olursun, faizler çok yüksek bize yüzde kırk faizle yatırım kredisi verin de, yatırım yapalım." Yahu Refah Partisi faizsiz istediğin kadar kredi verecek be adam. Deli misin sen yaa!.. Ne koşuyorsun bu faizcilerin önünden arkasından. Ne zaman akıllanacaksın? Onu anlatıyorum bak hiç faiz yok..."

İsrail Hapı Yuttu

Erbakan, Adil Düzen Konferansı'nda açıldıkça açılıyor, konuştukça coşuyordu! Nihayet sıra Selem Senedi'ne gelince, *'İsrail'i Atom Bombası ile yıkamazsınız ama bu Selem Senedi ile yıkarsınız'* diyordu. Ancak Hoca Necmettin bu büyük buluşunu neden Arap Kardeşlerine vermiyordu? Öyle ya İsrail Arapları inim inim inletirken hiç olmazsa ellerine geçirecekleri bu silahla(!) Araplar İsraillilerden intikamlarını alırlardı! Neyse Hoca'nın bir bildiği var herhalde, o zaman biz de dönelim Selem Senedine:

"...Enflasyonsuz, faizsiz bu düzende İsrail'i yıkacak kredi; Selem Senedi karşılığı kredi! Benim Erzincan'da bir peynir fabrikam var, peynirciyim!.. Ama süt alacak yem(!?) alacak param yok. Hiç mesele değil. Adil Düzen'de geleceğim, sizlerle konuşacağım, diyeceğim ki: "Erzincanlı kardeşlerim, ben mandıracıyım! Haziran ayında peynir veriyorum. Ama şimdi Ocak ayıdır. Param yok, eğer siz biliyorsunuz ki, Haziran ayında bir teneke peynir 100 bin lira. Şimdi bana 70 bin lira verirsen... ama iyi dinleyin, çok iyi bir şey anlatıyorum. Şimdi bana 70 bin lira verirsen sana 5 Haziranda 1 teneke şu kalitede peynir teslim edeceğim diyorum. Sen de bir hesap yapıyorsun haziranda yüz bin lira vermektense şimdi yetmiş bin lira vermek daha iyi diyorsun. Ben de 5 Haziran'da şu kalitede peyniri teslim edeceğim diye sana bir senet hazırlayıp veriyorum.

Senden aldığım yetmiş bin lira ile sütümü, yemimi alıyorum. Peyniri yapıyorum. Haziran ayında senin peyniri veriyorum, senedimi kurtarıyorum.

Ne var bunda efendim? Bak İsrail'i atom bombası ile yıkamazsınız, Selem Senedi ile yıkarsınız. Bu kadar mühim bir şey anlatıyorum sizlere...

Neden? Bugünkü Siyonist düzende senet parayı temsil ediyor. Vade ne kadar uzunsa o kadar çok faiz biniyor. Onun için bu düzende senet ne kadar çoksa para çok demektir. Fiyatlar artıyor, vade ne kadar uzunsa faiz bindiği için fiyatlar yine artıyor. Bu düzenin senedi fiyatları artırıyor, fakir fukarayı eziyor.

Adil Düzen'de, senet malı temsil ediyor, senet ne kadar çoksa mal o kadar çok. Fiyatlar düşüyor. Vade ne kadar uzunsa fiyatlar gene düşüyor. Bugünkü yahudi düzeninin tam tersine..."

Erbakan, bunları anlatırken insanın aklına, hemen, bunu kimin profesör yaptığı, nasıl profesör olduğu, profesörlüğün bu kadar kolay mı elde edildiği g i b r . Öyle ya yetmiş mi büyük yüz mü? Sen ocak ayında 70 bin lira alacaksın, altı ay sonra haziran ayında yüz bin lira olarak ödeyeceksin. Enflasyonun sıfır olduğu bir düzende... Faizlerin kaldırıldığı bir düzende... Tüm vergilerin yerle bir edildiği bir düzende... Darphanenin lağvedildiği bir düzende, haa paranın da olmadığı bir düzende... Bugün 70 bin lira, altı ay sonra 100 bin lira!.. Erbakan atmaya devam ediyor:

"... Aaa ne diyorsun hocam sen? Selem Senedi diye bir kağıttan bahsediyorsun, fiyatlar düşecek diyorsun. Senin dediğin gibi fiyatları düşürmek bu kadar kolaysa bunu öbür partiler de yapar. Öyle yağma yok. Benim bu söylediğimi yaptığı zaman yahudi faiz toplayamaz. O zaman sen bunu yaptığın zaman seni de televizyonda konuşturmaz seni de gazetesinde yazmaz. Sen bunu yapmak istediğin zaman Yahudi'nin işine mani olduğun için Siyonizm'e topyekün harp açman lazım, Bu da iman ister. Onun için işte öbür partiler bunu yapamaz.

Onlar temsil ediyor Siyonizm düzenini, fakir fukarayı onlar eziyor. Biz fakir fukarayı onlar eziyor. Biz fakir fukarayı kurtarmak için onlarla harp yapıyoruz. İşte öbür partiler ile aramızdaki fark bu! Onlar Siyonistlerle işbirliği yapıyor fakir fukarayı eziyor. Biz fakir fukarayı kurtarmak için onlarla harp yapıyoruz, aramızdaki fark budur..."

Vergi'de Yok

Erbakan, Erzincan'da havaya iyice giriyor, elinde bir metrelik çubuğu olduğu halde salladıkça sallıyordu. Adil Düzen'de tüm vergi kanunlarının "Ya Allah" denilerek yerle bir edileceğini söylüyor, getireceklerini iddia ettikleri düzende verginin olmayacağını müjdeliyordu(!)

Adil Düzen'de hiç bir verginin olmadığını açıklayan Erbakan, 80 sığırı olan ikisini, 160 koyunu olan dördünü, başka türlü malı olanlar ise bu malların yüzde iki buçuğun devlete vermek zorunda olduğunu da açıkça söylüyordu. Eee bu vergi olmuyor mu? Erbakan'a göre olmuyor. Seksende

iki, yüz altmışta dört, yüzde iki buçuk... Bu tablodan kolayca anlaşılacağı üzere kırkta bir oranına denk düşen bu miktar, İslamın dördüncü şartlarından olan zekat müessesesidir.

Zekat, İslam inancına göre fakirlere verilen bir mali ibadet şeklidir. Erbakan Sivas'ta yaptığı konuşmada: ***"Sen zekatını fakire veremezsin, Beytül Mal'a vereceksin. O istediği yere verecek... Parti çalışmaları için para lazım oldu. Nereden alacaksın? İşte bu Beyt-ül Mal'dan alacaksın"*** diyordu. Beyt-ül Mal'daki zekat gelirlerinin bu şekilde kullanılması ve toplanınası ise sadece Vehhabi Şeriatında yer alıyordu. Şimdi Erbakan'ın Adil Düzende vergi ile ilgili konuşmasını izleyelim.

"...Vergi yok dedin hocam! Devlet gelirini nasıl temin edecek? Devletin vergisi yoktur. Devlet sadece yaptığı hizmet karşılığında hakkını alır. Bundan dolayı Devlet bir tek vergi alıyor demektir. Bu aldığı; üretilen malın cinsindendir. Para olarak almaz. Kimsenin kendisinden vergi kesilmez. Brüt maaş net maaş gibidir.

Adil Düzen'de vergi kanunu kesinlikle çıkamaz. Şimdi ne yapıyorlar? Akşam sabah 'KDV oranını artırdım' diyor. Rüyanda mı gördün? Kuvveti üstün tutuyor, aynı firavun gibi. Adil Düzen hakkı, üstün tutan düzen onda böyle şey olmaz..."

Bush İle Gorbaçov'a Neden İnme İnecek

Erbakan, Alman profesörlerin Adil Düzen'e hayran kaldıklarını, Çok ünlü bir Alman Profesörün: *"Bunu Almanya'da tatbik edeceğiz. Başka çare yok. Çünkü biz çöküyoruz"* dediğini anlatarak Almanya'nın, Adil Düzen'e geçeceğini açıklıyor, Bush'a nasıl kriz geçirteceklerini, Gorbaçov'a ise indirecekleri inmeyi şöyle. müjdeliyordu(!)

"...İnşallah Adil Düzen kurulup ilan edilirken, iktidara gelip Televizyonda yapacağımız konuşmayı bugünkü gibi değil, hayatımızın en heyecanlı konuşması olarak dinleyeceksiniz. Neden? Çünkü yeni bir dünya kuruluyor da onun için. O gün siz duyacaksınız. Bush kriz geçirmiş, Gorbaçov'a inme inmiş. Niye? Refah Partisi iktidar olmuş, onlar Refah Partisi'nin Adil Düzeni'nin ne olduğunu çok iyi biliyor onun için...

Ne diyeceğiz o televizyon konuşmasında? Aziz milletimiz bugünden itibaren Adil Düzen ilan edilmiştir. Bundan dolayı: Bir, bütün faizler kaldırılmıştır.

İki, bütün vergi kanunları lağvedilmiştir..."

Bu şekilde heyecanlı bir konuşma yapacağını söyleyen Erbakan hemen ilave ediyor: *"Adil Düzen'de 80 tane koyunun var iki tanesini vergi olarak vereceksin."*

31 Kaideli Düzen Adil Düzen

Erbakan, Erzincan'da Adil Düzen'i, 31 kaide üzerine oturmuş bir düzen olarak tanımlarken, Süleyman Arif Emre ise Milli Gazete'deki köşesinde *"Adi Düzen"den vazgeçtiğimiz iddiası tarihi bir yanılgıdan ibarettir"* diyordu. Refah Partisi İstanbul Milletvekili ve MKYK Üyesi Süleyman Arif Emre getirecekleri düzeni 'Adi' olarak tanımlarken, 31 kaideli olmasından mı, içinde tefecilik, irtikap vb. kavramları şahlandıracak özellikler taşımasından mı yoksa başka bir sebepten dolayı mı? Köşesinde bunu belirtmişti. Bunu ben bilemem ki!

Necmettin Erbakan'ın Adil Düzeni'nin ne olduğu ilk bakışta pek anlaşılmıyor. Erbakan'a göre Alman profesörlerle birlikte bu düzen hazırlandı. Kimilerine göre mucidi Süleyman Karagülle olarak açıklanıyordu. O halde Milli Gazete, Asr gibi Refah'ın yayın organlarında, Kuran ayetlerinin tercümeleri yapılırken 'Sure'lerin içinde "Adil Düzen" niye gösteriliyor? Öyle ya 1960'lı yıllar nere 600'lü yıllar nere? 1997 nere?

Şevki Yılmaz'a göre "Adil Düzen" Afganistan'da ilan edilen düzen, Hz. Muhammed'in Arabistan'da yaydığı düzen... Şevket Kazan'a göre, Hz. Ömer devrindeki düzen... Oğuzhan Asiltürk'e göre, demokrasi ve laiklikten dağların zirvesi kadar yüksek bir düzen. Süleyman Arif Emre'ye göre, Adi Düzen!..

Erbakan'ın Adil Düzeni'ni özetlersek, KDV, Gelir Vergisi ve bilumum vergiler yerle bir ediliyor, hem de "Ya Allah" diyerek. Bu vergilerin yerine "Ayni Vergi" adıyla başka bir uygulama geliyor. 160 tavuğu olan 4'ünü, 80 koyunu olan 2'sini, 40 sığırı olan 1'ini veriyor. Para yerine tavuk, sığır, koyun... Devlet ne yapacak bunları? Alıcı bulursa satacak, ya satamazsa? Bunun cevabı yok. Ama böyle bir düzende memur maaşlarının hıyar olarak dağıtılacağı bir gerçek.

Hadi bunlar halledildi varsayalım, ya diğerleri? Otobüs, kamyon, otomobil, beyaz eşya, temizlik malzemeleri vs vs...

Ya umumi tuvaletler? Büyük; iki yumurta, küçük bir!. Tuvaletlerin vergisi? Bol soğanlı menemen olarak...

Adil Düzen'in uygulanabilme şansı varmı? Yok. Üstelik malının kırkta birini yani yüzde iki buçuğunu devlete vergi olarak veriyorsunuz. Böylece Adil Düzen'de vergi yok derken yapılan büyük bir aldatmaca da ortaya çıkıyor.

Peki Faiz? Bu da başka bir kandırmaca örneği, Selem Senedi örneğinde açık bir şekilde görülüyor. Enflasyon Erbakan'ın düzeninde hiç yok, sıfır ama mandıran var peynir üretimi için Ocak ayında 70 bin lira alıyorsun,

altı ay sonra Haziran ayında 100 bin lira olarak ödüyorsun. Fark 30 bin lira yani yaklaşık % 50! Sonra Mücahidler mücahidi dönüyor, 'enflasyon sıfır, faiz sıfır' diyor. Tabi yersen!..

Bir başka tefecilik, irtikap ve haksız kazanç kapısı da "Buğday Vakfı": Vakıf deposunda; buğdayın tonajına göre fiyat belirleniyor ve bu fiyatlar vakıf tabelasına asılıyor yani herkesçe biliniyor. Vakıf deposunda buğday limiti 1 milyon ton. Ürününü ilk önce çıkaran büyük sermaye toprak sahipleri 100 bin liradan buğdayı teslim ediyor, sonra sıra fakir köylüye geliyor Vakıfta buğday çoğalıyor, sıra gariban köylüye gelince buğday fiyatı 50 bin liraya iniyor. Köylü ne yapacak? Mecburen 50 bin liradan buğdayı teslim edecek. İklim şartı sebebi ile yine ürünü geç çıkaranlar, onlar da 50 bin liradan ürünü teslim edecek. Nedir bu düzenin adı? Adil düzme, pardon Adil Düzen. Bu sırada vakıf kenarında dolaşan, tefeciler, irtikapçılar, haksız kazanç sahibi bilumum haramzadeler ellerini sıcak sudan soğuk suya sokmadan, sakallarını ovuşturarak, kazma dişlerini göstererek 50 bin liradan buğday almaya başlıyorlar... Ta ki tablodaki 150 bin liralık limite kadar 150 bin liralık sınıra geldiğinde, elli bin liradan satılan buğday bu kez yüz elli bin liradan aynı Vakıfa satacaklar! Peki ekmek yapılan kısmı? Ekmeğin fiyatını da yine bu spekülatörler belirleyecek Ne düzen ama?

Erbakan, Adil Düzeni'nde faizin tüm tanımlamalarından yararlanıyor ancak, kuracağı düzende faizin olmadığını söylüyor.

Tüm vergi kanunlarının kaldırılacağını, verginin olmayacağını iddia ediyor, ama "ayni vergi" adıyla yeni bir vergi türü getiriyor.

Komünizme şiddetle karşı olduklarını, özel girişimcilik söylüyor fakat *"Devlet, toprağın, madenlerin, ormanların ve mezraların sahibidir"* diyerek Marks'a göz kırpıyordu.

ABD'li bir Mason olan General George Dariot'un ileri teknoloji prensibi aynen kabul ediyordu.

Selem Senedi, Buğday Vakfı gibi icatlarla tefeciliği ve irtikapçılığı hatta haram kazancı teşvik edip güçlendiriyordu.

31 Kaideli Düzen'de Kadın

Refah Partisi İzmir İl Teşkilatı'nca düzenlenen "Kadın ve Toplum" konulu konferansta, konuşmacı sıfatıyla Refah Partisi'nin teorisyenlerinden, Milli Gazete'de yazarken Tarık Behlül Akalın ismini kullanan, Akit Gazetesi başyazarı Abdurrahman Dilipak şunları söylüyordu:

"Nikahta ticari bir boyut vardır... Allah; 'Mallarınız, canlarınız, sevdikleriniz sizi Allah yolunda savaşmaktan alıkoyuyorsa yakın olan bir

azabı bekleyin' diyor. Eğer kocası olarak onu Allahın hoşuna gidecek bir amelden alıkoyacak bir tavır içine girersem beni reddetmesi gerekir. Aynı şekilde ben de onu reddetmeliyim. Çünkü Allah kıskançtır!.. Aynı şekilde Allah yolunda onu aşabilmem gerekir ve bizi hakkın rızası çerçevesinde bir araya getiren, bir nikaha ihtiyacımız var. Ama tabi bir algılama meselesidir. Kur'anın külli manada idrakinden sonra, İslam'daki aile hıfzı anlaşılabilir, yoksa bugünkü şekli ile bakarsanız, kadın mirastan yarım alıyor, erkek tam alıyor değil mi? Kadın dört evlenebiliyor!"

Erkeğin dört evlenmesini gördük, duyduk ama kadınınki nasıl oluyor diye bana sormayın zira Abdurrahman Dilipak'ın söylediklerini ben aynen yazıyorum. Bu açıklamasından sonra Abdurrahman'ın konferansına dönelim:

"...Kocanızı yanınızda parası ile çalıştırabilirsiniz. İşine düzgün gelmiyorsa da işine son verirsiniz. Gitsin kendisine iş arasın!

Siz kocanızın cebinden para alırsanız borç olmaz ama kocanız sizin cebinizden para alırsa borç olur...

Nikahta böyle yüz maddelik bir şartname hazırlayabilirsin, birbirinize ilişkin, İslam'da bütün bunlar o maddelere, o şartlara göre yargılanır ve hüküm verilir...

Kadınlar ticarette, ilimde, siyasette ve cihatta izne tabi değildir. Bir kadın şehit olmak isterse babasından ya da kocasından izin almak zorunda değildir. Akıl baliğ olduktan sonra eğer şehit olmak istiyorsa, onun yolu açıktır..."

Abdurrahman'ın bu sözlerine kanıp din bezirganı kart zamparalarla sözde nikah yaptığını zannedenlerin sonu TV'lerde günlerce izleniyor. Yüzlerce saf genç kızdan bir örnek olan Fadime de bunlardan biriydi. Böyle din bezirganlarının yalanlarına kanan binlerce genç maalesef bir çok iğrenç tuzağa saplanıyordu. Neyse biz yine Abdurrahman'a dönelim:

"...Cenab-ı Allah, çamaşırdan leke nasıl çıkartılır, hangi çamaşır tozunu kullanıyorsun onu sormayacak kadınlara. Kadınlara ve erkeklere Nikaragua'yı soracak, Kamboçya'yı soracak...

Çünkü bizler kadın ve erkek Allah'ın yeryüzündeki halifeleri, Allahın gören gözü, işiten kulağı, tutan eliyiz...

Cinsiyetimiz beden elbisemizle ilgilidir. Ruhumuzun cinsiyeti yoktur... Cenabı Allah size yemek çeşitlerinin tarifini sormayacak. Sizler Cezayir, Bosna Hersek'i, Afganistan'ı, Filistin'i öğrenmemiz gerekir diyorsunuz, Biz Allahın gören gözüyüz, Biz Allahın yeryüzündeki halifeleriyiz, Türkiye'de İslam dünyasında değil, yani yaratıcının yaratılan için

vahyettiği şeyi hayata hakim kılma mücadelesinin mesulleriyiz. Bu ülkenin sınırları bizim hapishanemiz değildir.

Biz bütün dünyaya hakkı, adaleti, barışı, özgürlüğün götürücüleriyiz. Bütün dünyadan hesaba çekileceğiz. Hz. Ömer ne diyordu, kendi zamanında, dört halife döneminde "Kenarı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu. Gelir adli ilahi sorar Ömer'den onu."

Yıkık bir köprüden geçerken, ayağı sürçen topal bir keçinin sorumluluğu Halife Ömer'e aittir. Size de aittir. Cenabı Allah bunun hesabını size soracak ve sizi iki defa izzetli kıldı Cenabı Allah! İki defa da zelil olacaksınız. İki defa izzetlisiniz eğer çocuklarınızı iyi yetiştirdiyseniz, hem kendi hayrınıza, hem de çocuklarınızın hayrına ortak olacaksınız. Eğer sizler kendinizi yetiştirmediğiniz için bir zulüm, ikincisi de çocuklarınızın hayatını zehir ettiğiniz için onlara ikinci kez cezalandırılacaksınız.

Kadınlar için cennet ve cehennem çok yakınlarındadır. Küçük gayretlerle cennete, küçük gayretlerle cehenneme gidebilirsiniz. Onun için bakın kesinlikle sizi hiç kimse kurtaramaz. Ne hocanız, ne kocanız, babanız peygamber olsa sizi kurtarma gücüne sahip değil...

Hiç kimsenin hiç kimseye hiçbir konuda faydası olmadığı bir zamanda yalnız başınıza imtihan olacaksınız. Siz imtihana hazırlandınız mı? Hepiniz imtihana çekileceksiniz ne kocanız, herkesin 'Nefsi, nefsi!' diye birbirinden kaçtıkları bir zamanda bir din gününe iman ediyoruz, o güne hazırlandınız mı?

Çocuklarınız üniversite imtihanına nasıl hazırlanıyorlar, onları kursa nasıl gönderiyorsunuz, derslerine çalışmalarına nasıl dikkat ediyorsunuz? Peki Allah sizi o kitaptan imtihana çekecek, siz hiç dersinize çalıştınız mı?

Hem diyorum ki kadınlar kocalarından korktukları kadar Allah'tan korkmuyorlar! Kadınlar çocuklarının tarih öğretmeninden korktukları kadar da Allah'tan korkmuyorlar. Kadınlar çocuklarının katili, kocalar da karılarının katilidir.

Evet Erkekler, kadınlarının Amerika'sıdır. Onların her şeyini sömürürler. Kadınlar, erkeklere az zulüm yapmadı. Erkekler da kadınlara az zulüm yapmadı. Bizim nüfusumuzun bir yarısı, diğer yarısının başına bela oldu. Allah kimsenin canını karısının başına, kimsenin karısını da kocasının başına bela etmesin. Başka belaya gerek yok çünkü!.."

Saç Tarama Yüzünden Başörtüsü Takanlar

Dilipak, kadınların başlarını tek tek kontrol etmiş ki: *"Sokakta görülen*

örtülülerin üçte biri saçını taramamak için örtünüyor" diyordu. Hızını alamayan Dilipak, kız evinin de erkek istemeye çıkmasını istiyor ve cinleri de sınıflandırıyordu. Abdurrahman'ın parlak fikirlerinden feyz almaya devam:

"...Sokakta görülen örtülülerin üçte ikisi, saçını tarama zahmetine katlanamadığı için kamuflaj olarak örtüyor.

Zorunlu din dersi olmaz. Biz ihtiyari yapacağız. Çocuk ister girer, ister girmez.

Okullardaki din dersleri İslam'a karşı bir dindir..."

Dilipak biyolojik bir keşif(!)te bulunarak cinsel organlarının nerede bulunduğunu Refahlı kadınlara gösteriyor. Dilipak oturduğu yerden ayağa kalkarak kadınlara hitaben:

"Burada başımız vardır. Aşağıda göbeğimiz ve onun altında da cinsel organlarımız var" diyor ve konferansına devam ediyordu.

"...Eğer bu mücadelede siz sahip çıkarsanız, erkekler de evde oturmayı kendilerine yediremezler. Siz sokağa çıktığınız da, onlar da sizin arkanızdan gelecektir. Ama siz bu inanca sahip olmak zorundasınız. İnşallah kurtuluşunuz hızlanır.

Refah Partisi'nin İstanbul'daki bu seçim zaferinin arkasındaki en büyük etken kadınlardır..."

Kadınların çok şişmanlamayacağını ihtar eden Dilipak, bunun nedenini de şişman kadınların çok gezemeyeceğini dolayısıyla Refah Partisi'nin başarısını bu durumun etkiyeceğini anlatarak, kadınların çocuklarını emzirmek mecburiyetinde olmadıklarını da söylüyordu.

Kız Evi Erkek İstemeye

Cinleri; sağcı, solcu, devrimci komünist, Müslüman, ve Hıristiyan olarak sınıflara ayıran Dilipak bu cinlerin aramızda yaşadığını da belirtiyordu. Nikah konusunda da şunları söylüyordu.

"...Eğer sizin iyi bir kızınız varsa oğlanlara görücü çıkın. Ciddi diyorum. Allahın emri, peygamberin kavliyle oğlunuzu kızımıza istemeye geldik diye çıkın resmen. Bunda bir şey yok!..

Niye kız evde beklesin, biri alıp götürecek diye... Bırakın kızlarınızı yeryüzüne, Bosna'ya gitsinler, Azerbaycan'a gitsinler. Dünyayı keşfe çıksınlar. Yani kafasını açsın, gönlünü açsın, cesur olsunlar, cesur olun..."

Erbakan, bu düzen için ne diyordu? 31 kaide üzerine oturmuş bir düzen!..

Ya; FP İstanbul Milletvekili, MKYK Üyesi Süleyman Arif Emre Milli Gazete'de ki köşesinde hangi görüşe yer veriyordu? ***"Adi düzenden***

vazgeçtiğimiz iddiası, tarihi bir yanılgıdan ibarettir."

Maldiv Adaları'nda Erkek İsteme

Çadırbeyli'de davullar vuruyordu. Çadırbeyli'de zurnalar ötüyordu. O gün Çadırbeyli'de kuşlar bir başka cıvıldıyor, kurbağalar tüm hızıyla vıraklıyor, otlar ve çiçekler garip garip gülümsüyordu. Atlar, inekler, kaz ve ördekler şaşkın şaşkın bakınıyorlardı...

Bugün, Çadırbeyli kaygılı, Çadırbeyli tasalı, Çadırbeyli telaşlı, Çadırbeyli şaşkın, Çadırbeyli meraklı, Çadırbeyli heyecan doluydu...

Bugün, Çadırbeyli tarihi bir olaya sahne oluyordu, Çadırbeyli coşkulu, Çadırbeyli şaşkın, Çadırbeyli ürkek, Çadırbeyli garip, Çadırbeyli bir hoş gün daha yaşıyordu.

Çadırbeyli'de davullar vuruyor, zurnalar ötüyordu. Gençler tempo tutuyorlardı:· *"Hey Gidinin Efesi, effesi effelerin effesi"*

Bugün Çadırbeyli bayram mı yapıyor, seyran mı yapıyordu? Yoksa tarihin en büyük garipliğine mi sahne oluyordu? Çadırbeyli işte buna karar veremiyordu.

Bugün Çadırbeyli'de davullar vuruyordu, zurnalar zartlatmadan çalıyordu. Şevk ve heyecanla karışık bir duyguyla masmavi gökyüzüne doğru nameler yükseliyordu.

Bugün Çadırbeyli Maldiv Adalarının Basiretli lideri Abdülfettah en Necmüs Sabah'a hem ev sahipliği yapıyor, hem de dünür olmanın o garip heyecanını yaşıyordu.

Çadırbeyli·de davullar vuruyordu, Efelerin şevk davulları!.. Çadırbeyli'de zurnalar ötüyordu, yörüklerin meşk zurnaları!..

Kızanlar kollarını kaldırmış, müziğin namelerine ayak uyarak aynı havayı söylüyorlardı: :· *"Hey Gidinin Efesi, effesi eff elerineffesi"*

Ufukta görünen toz bulutu ile Çadırbeyli kaynaşmaya, telaşlı telaşlı, heyecanlı heyecanlı bir koşuşturmaya başlıyordu. Herkes hep bir ağızdan bağırıyor, çağırıyor tepiniyor, tepiniyordu. *"Geliyorlar, geliyorlar, geliyorlar!.."*

Çadırbeyli böyle bir tarihi, böyle bir tarihi günde, tarihi bir anı, tarihi misafirleri ile yaşıyordu. Ve bir ilk ile Maldiv adalarının ebedi tarihine geçmenin garip kıvancını, garip sevincini yaşıyordu.

Maldiv Adalarında bugün, insanın rüya da bile görse neye yoracağını bilmediği bir gün yaşanıyordu... Bu öyle bir gün, bu olay öyle bir olaydı ki, değil Maldiv Adaları bu vakanın bir benzerini, cihan tarihi bile görmemiş, böyle bir hikayeye böyle bir destana şahit olmamıştı. Bu müthiş olayı görmek, tanık olmak, şahit bulunmak, izlemek, belleklerine kazıyıp

çocuklarına, torunlarına, torunlarının çocuklarına, onların torunlarına ve dahi nesilden nesile aktarmak,. anlatmak, nakletmek için tüm Alem-i Mahlukat buraya yığılmış, burada toplanmış, burada bir araya gelmişti.

Kervan iyice yaklaşıyor, yaklaşıyor, yaklaşıyordu. Çadırbeyli ile arasındaki mesafe iyice kısalıyor, kısalıyor, kısalıyordu.

Davullar vuruyordu, davullar dövülüyordu Efelerin şevk davulları... Zurnalar çalıyordu, zurnalar çalıyordu Yörüklerin meşk zurnaları... Kervanın başını çeken eşeğin hemen arkasındaki deve·de Maldiv Adalarının Basiretli, basiretli olduğu kadar da harami lideri kocakafalı, toparlak yüzlü, badem bıyıklı, fırıldak gözlü, şeytani gülümsemeli 'Abdülfettah en Necm üs Sabah' fırı l fırıl dönen gözle çevreyi izliyor, gözlüyor, inceliyordu...

Harami liderin çevresi zebani korumaları, gulyabani muhafızları ile çevrili olduğu halde ortada güzeller güzeli olarak lanse edilen ancak koca burunlu Bokko eşarplı kızı 'File üs Sabah' ve bilumum akrabayı taallukatıyla beraber gelin evine, pardon damat evine doğru ağır ağır ilerliyorlardı.

Çadırbeyli tarihi bir gün yaşıyordu. Sadece Çadırbeyli mi? Hayır, hayır! Tüm kainat bugün tarihi bir güne tanık oluyordu.

Artık kız isteme devri kapanıyor, erkek isteme devri başlıyordu.

Kervandaki bilumum develere kılavuzluk yapan "eşek" durunca, kervanda durdu. Necm üs Sabah ve taifesi erkek evine doğru yavaş yavaş amma keemnelyekün ilerledi.

Davullaı susuyor, zurnalar ötmüyordu artık. Ve İnsanlar meraklı meraklı bakarken, cümle mahlukat "Abov, Abovv!.." nidaları arasında şaşkın şaşkın olayı izliyordu. Kervan erkek evine varmıştı. Erkek anası misafirlerini büyük bir isteksizlikle çar naçar kabul ediyordu. Erkek anası mahzun, erkek anası üzgün, erkek anası kırık, erkek anası gamlı, erkek anası çaresizdi... Nasıl üzgün, nasıl tasalı, nasıl kederli olmasındı? Yıllarca bu günü bekliyor, senelerce bugünün özlemi ile doluyordu. Ama bu şekilde mi? Bu vaziyette mi? Bu halde mi?

Tövbe tövbe. Oğlunu, yiğidini, koç efesini Bokko eşarplı, karga burunlu File üs Sabah ile Harami pederi ve yakınları, Allahın emri, peygamberin kavli ve Necm üs Sabah'ın can havliyle isteyeceklerdi istemesine de nasıl olacaktı bu iş? La havle vela kuvvete!..

Kervanla gelen misafirler, konuk odasına alınmıştı. Hal hatır sorma, hoş beş derken gelinlik oğlan elinde kahve tepsisi ile odaya giriyorken, Necm üs Sabah'ın Kerimesi File, aygın aygın, baygın baygın damat adayını süzüyordu. Evin görücüye çıkan oğlu kahveyi önce Necm üs Sabah'a

veriyor arkasından Şermin üs Sabah'a ve nihayet File üs Sabah'a tepsiyi uzatıyor, kahveyi veriyordu ki, File'nin çimdiği ile irkiliyor, apışıp şaşırıyordu.

Neuzü billah bu nasıl işti. Vaziyeti mutfağa dününce teyzesine anlatıyor ondan, *"Kazayla eli değmiştir"* cevabını alıyor, daha da şaşırıyordu. Bu nasıl kazayla el değmesi idi? Zira elin değdiği yer morarıyordu.

Ve sözü; koca kafalı, toparlak yüzlü, badem bıyıklı Necm üs Sabah alıyor ve konuşmasına şöyle başlıyordu: *"Allahın emri Peygamberin kavliyle oğlunuzu, kızınız File'ye istiyoruz."*

"Neuzü billah, neuzü billah... Selammün kavle, selamün kavle!" bu da neydi böyle? Kan ter içinde uyanmışım... Karşımda Şevki! Bu kere gözlerimi sekiz açıyordum. Şevki haykırıyordu: *"Afgan'da Adil Düzen ilan edildi! Afgan'da Adil Düzen ilan edildi!.."* Amma bir daha Refah'ın hatiplerini dinlerken uyursam ne olayım... •

Adil Düzen Kuran Ayetlerine Nasıl Girdi

Refah Partisi MKYK Üyesi, Ankara Milletvekili ve Tanıtım Sorumlusu H. Hüseyin Ceylan'ın yayına hazırladığı, Necmettin Erbakan tarafından piyasaya sürülen "Türkiye'nin Temel Meseleleri" isimli kitapta, Adil Düzen hakkında şu sözler yer alıyordu:

"...Biz insanların oturup görüşerek, konuşarak bugünkü sömürü düzeni, bugünkü haksız düzenin yerine getirebilecekleri bir Adil Düzen'in varlığına inanıyoruz. Nitekim biz bu Adil Düzen çalışmalarını, Nobel ödülü almış profesörle birlikte yürütüyoruz. Çünkü bizim Adil Düzenimiz, bütün insanlık için Adil Düzen'dir..."

Erbakan, Türkiye'nin, Temel Meseleleri adlı bu kitapta yer alan açıklamaları, 9 Haziran 1991 tarihinde Prof Dr. Gencay Saylan'a yapıyor ve onun, *"Efendim, Pakistanlı bilim adamı Abdülselam'dan mı söz ediyorsunuz"* şeklindeki sorusuna şu karşılığı veriyordu:

"Hayır onu kastetmiyorum. Birleşmiş Milletler Yeni Ekonomik Düzen Başkanı Nobel ödülü almış Profesör Lazslo'yu kastediyorum. Almanya'da İktisadi düzen kürsüsü Başkanı olmuş, bir başka profesörü kastediyorum. Daha bunlar gibi bir yirmiye yakın tanınmış Avrupalı profesör ile beraber Adil Düzen çalışmalarımızı yürütüyoruz. Bizim savunduğumuz Adil Düzen, bütün insanlık içindir. ve buütün insanlığın en iyi yetişmiş kişileri bir araya gelerek, elbirliği ile tesis etmelidir. Adil Düzen yeryüzünün her yerinde tatbik edilmelidir."

Erbakan, her ne kadar Adil Düzen'in Nobel Barış Ödülü almış Alman Profesör ve yirmiye yakın Avrupalı bilim adamının beraber çalışması ile

oluşan bir düzen olduğunu söylüyorsa da Şevket Kazan, Adil Düzen'in Hz. Muhammed'in, Hz. Ömer'in devrinde hakim olduğunu açıklıyordu.

Şevki Yılmaz, Hz. Muhammed'in 10 yıl boyunca Adil Düzen davasını tebliğ ettiğini, Afganistan'da Adil Düzen'in ilan edildiğini haykırıyordu.

Oğuzhan Asiltürk getirecekleri düzeni Türkiye'deki yasaklar nedeni ile açıkça söyleyemediklerini, o sebeple Adil Düzen olarak adlandırdıklarını, getirecekleri düzenle, demokrasinin ve laikliğin arasında dağlar kadar fark olduğunu, laiklik ve demokrasinin uçurumların dibinde yer aldığını kendi düzenlerinin dağların zirvesinde yer aldığını ima ediyordu.

Zeki Ergezen; laik olmadığını söyleyerek, benim ecdadım Ömer'le başlar, Ali ile başlar, Hz. Muhamed'i önder, Kuranı rehber yaparak yürümeliyiz diyordu. Ahmet Tekdal, Allah nizamının ülkelerimizde ve yeryüzünde hakim olmasını dilemek, talep etmek zorundayız diye konuşuyordu.

Necmettin Erbakan, 1993 senesinde Medine'de Türk işçilerine, önünde Arapça bir levha (Besmele) ardında Suudi bayrağı olduğu halde; 'bizim yolumuz Kuran, İcma, kıyas ve sünnettir' diyor. Arafat'ta ise hakkı hakim kılmak, Kuran nizamı getirmek isteyen Refah Partisi'nin desteklenmesini istiyordu.

27 Mart Yerel Seçimleri'nin hemen arkasından, Erbakan'ın talebelerinden ve Partinin ağır toplarından Ahmet Akgül, 30 Mart 1994 tarihinde Milli Gazete'de çıkan yazısında, Kuranı Kerim'den gösterdiği sure ve ayetlerle açıklama yaparak "Adil Düzen"e Kuran'dan dayanak bulmaya çalışıyordu.

Ahmet Akgül, yüzyıllardır Kuran'ın bir tek harfini bile değiştirmeye hiç bir kimsenin, hiçbir gücün cesaret etmediği olayı sadece bir kaç oy için cümle Adil Düzen'cilerle beraber gerçekleştiriyordu.

Bu davranışla Refah zihniyeti, bir kaç oy, az bir menfaat karşılığında kutsal kitabımıza Haçlıların bile yapmaya yeltenemediği, Rus, Yunan, İngiliz vb. işgalcilerinin bile böyle bir hareket için cesaret etmediği bir iğrençliği partilerinin çıkarları doğrultusunda meydana getirmekten zerre kadar çekinmiyorlardı.

İşte örnekler:

Ahmet Akgül'e göre Enfal Suresi Ayet 19:

"Ey hakka teslim olmak için Refah'ın zaferini bekleyenler. Eğer fetih istiyor ve bekliyor idiyseniz işte fetih geldi. Eğer (Eski yaptıklarınızdan ve batıla taraftarlığınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için elbet daha iyidir."

Diyanet çevirisi:

"Eğer ey kafirler, fetih istiyorsanız işte size fetih gelmiştir. Ve eğer vazgeçerseniz o sizin için hayırlıdır. Ve eğer dönerseniz, biz de döneriz. Ve elbette ki cemaatiniz çok olsa da size bir şey ile faide bahşolmayacaktır. Ve muhakkak ki, Allah-u teala müminlerle beraberdir."

Ahmet Akgül'e göre Maide Suüresi 52. Ayet:

"Kalplerinde hastalık bulunduğu için Yahudi ve Hıristiyanların (Komünist ve Kapitalist Masonların) peşinde koşup (Bunlar batıl bile olsa güçlü ve geçerlidir. Bunlara tabi ve taraf olmazsak) şartların aleyhimize dönmesinden korkarız diyenler, Allah'ın (İnançlı kadrolara) lütfettiği bu zafer karşısında artık tövbe ve pişmanlık göstermeli ve inadı terk etmelidir."

Diyanet Tastikli Çeviri:

"İmdi kalplerinde bir maraz olan kimseleri görürsün ki, onların içinde koşar dururlar, bize bir felaket isabet etmesinden korkarız derler, artık umulur ki Allah Teala bir fetih nezdi ilahisinden bir emir vücuda getirir de onlar kendi nefs'lerinde gizledikleri şeyden pişman olurlar."

Milli Görüşçülere göre Saf Suresi 8. ile 14. Ayetler:

"Bazı zavallılar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacak (Ve Adil Düzen'i hakim kılacaktır)

O Resulünü hak din ve hidayet ile gönderdi ki, müşriklerin hoşuna gitmese de (İslam'ı) bütün (Batıl) din ve düzenlere üstün getirsin.

Ey iman edenler! Sizi elim bir azaptan (Dünyada zillet ve esaretten, ahrette ise cehennemden kurtaracak) çok karlı bir ticaret ve meşguliyet göstereyim mi?

(Bunun yolu) Allah ve Resulüne (Tam) inanmanızla beraber mallarınızla ye canlarınızla Allah yolunda cihat etmeniz (Hakkı hakim kılmak ve inancınızı iktidar yapmak için bütün gücünüzle gayret göstermenizdir) Eğer bilseniz sizin için en hayırlısı budur.

(Böyle yapınız ve cihatla uğraşınız ki, Allah sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere bıraksın, cennetlerindeki güzel konutlarda Ebedi misafir yapsın. İşte en büyük başarı ve mutluluk budur.)

(Bununla beraber) çok sevineceğiniz (Ve hasretle beklediğiniz) bir şey daha var. Allah'tan bir zafer ve yakın bir fetih müminlere müjdele (Öyle ise ey müminler, Allah davasının yardımcıları olun... (Ve kurtulun)

Ve aslı! Saf Suresi 8. ve 14. Ayetler:

"Allah'ın nurunu ağızları ile söndünmek isterler, Allah ise nurunu tamamlayıcıdır. Velev ki, kafirler hoşlanmasınlar. O mabud'u Kerim'dir ki, peygamberini Kuran ile hak dini ile gönderdi. Onu her din üzerine yükseltmek için, velev ki müşriklerin hoşuna gitmesin.

Ey iman edenler!.. Size bir ticaret üzerine rehberlik edeyim ki, sizi pek acılı bir azaptan kurtarır.

Allah'a ve Onun peygamberine iman edersiniz. Allah'ın yolunda mallarınız ile nefisleriniz ile mücadelede bulunursunuz. İşte bu sizin için çok hayırlıdır. Eğer bilir kimseler oldu iseniz.

Sizin için günahlarınızı yargılar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve adn cennetlerinde tertemiz konaklara girdirir. Bu ise en büyük kurtuluştur.

Ve kendisine sevdiğiniz bir başka nimet de vardır ki, o da Allah'tan bir Nusrettir. Ve yakın bir fetihtir ve müminlere müjdele.

Ey iman edenler!.. Allah'ın yardımcıları olun, nasıl ki, Meryem'in oğlu İsa, havarilere dedi ki, 'Allah'a doğru benim yardımcılarım kimlerdir?' Havariler de dedi ki: 'Biz Allah'a yardımcılarız', "sonra İsrailoğullarından bir zümre iman etti. Bir taife ise kafir oldu. Sonra iman etmiş olanları düşmanları üzerine teyid ettik, artık galipler olarak sabahladılar."

Yine aynı Milli Görüşçü Ahmet Akgül, Refah Partisi'nin yayın organı görünümündeki ASR Dergisi'nde de Ayetlerle kendi çıkarları doğrultusunda oynuyor ve partisinin menfaatleri paralelinde ayetleri değiştiriyordu.

Aslı şu şekilde olan, *"Siz insanlar için çıkarılmış olan hayırlı bir ümmetsiniz, maruf ile emredersiniz, münkerden neyh eylersiniz ve Allah tealaya iman ediyorsunuz. Eğer ehli kitapta iman etselerdi elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan mümin olanlar vardır. En çoğu ise fasık kimselerdir."*

Ali İmran Suresi 110. Ayetini şöyle değiştiriyordu:

"Siz (sadece müslümanlar için değil) insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz (Çünkü siz ülkenizde ve yeryüzünde) Marufu (Hakka ve Hayrı) yürütecek, münkeri (zulmü ve kötülükleri) önleyecek bir ADİL DÜZEN kurmaya çalışırsınız."

1970'55lerde icat edilen ADİL DÜZEN böylece 1400 sene önce yazılmış Kuran-ı Kerim'in ayetleri arasına giriyordu(!?)

Adil Düzen'in Mimarı Arş-ı Âlada Kimle Görüştü?

Milli Görüşçülerin dini siyasete alet etmesi her safhada ve her yerde tüm hızıyla sürüyordu. Yine Milli Gazete'de Abdullah Altay adlı köşe yazarının da Refah Partisi'ne Kuran'dan dayanak göstermeye kalkışması Akit Gazetesi yazarlarından Atilla Özdür'ü bile çileden çıkarıyor, *"Ayıp*

bir şey, düpedüz Din Ticareti" şeklinde tepki göstermesine yol açıyordu. Ama Refahlılar boş durmuyor, her ortamda din ve dince kutsal sayılan tüm kavramları birkaç oy ve menfaat karşılığı siyasetlerine alet ediyorlardı. İşte bir kaç örnek daha:

Yer: Antwerpen, Belçika - Tarih: 2 Ekim 1993 AMGT 9 Kurulu Konuşmacı: Şevki Yılmaz, işte onun söylediklerinden bazı bölümler:

"Zafer Allah'tandır. İşte şu manzaraya bak! Bir hatıratımla bitiriyorum. 83'de hepinizin de bildiği gibi AMGT gemisi battı. Öyle bir ihtilaf çıktı ki, 'artık bu gemi battı' diyorlardı. 'Boşuna yoruluyon' diyorlardı. Bu kardeşler topluluğu ile gelmeden evvel askerden gelmiş, Böyle Hasan Damar abimizle bir oraya, bir öbür yana ateş söndürmeye devam ediyorduk.

İşte o kadar moralsizdik ki, o kadar üzüntülüydüm ki, doğruca moral almak için Türkiye'ye gitmiştim. Bir ziyarette bana bir şeyler anlatmışlardı. Dedilerdi ki 'Korkmayınız. Milli Görüş Gemisi batmayacak!' Nasıl olur? 80 tane teşkilat elimizde bile yok. 100 kişiyle Honnover'de kongre yapmıştık. Çok üzüntülüydük ama Adil Düzen'in Mimarını ziyarete gitmiştim. Onun gördüğü rüya bugün tecelli etti!..

"Allahın Resulünü ziyarete gitmişti rüyasında, ağlıyordu çayırın üstünde, ağlıyordu, 'Yarabi Milli Görüş erleri beni mi terk edecek, yalnız mı kalacağım?' diye ağlıyordu rüyasında... O esnada nurlu bir el sağ taraftan 'Bana dön evladım Necmeddin!' diyordu. Sağa döndüm. Bir de ne göreyim! Alemlerin efendisi Nur Muhammedim beni kucaklıyordu (Tekbir sesleri ve çok yoğun alkışlar) dön şu tarafa, buraya bak! Korkma! Bu orduyu sizin için hazırladık. Baktım o tarafa Ordunun başında Allahın Arslanı Hz. Ali (K.A.) siyah sarığını giymiş, hazır vaziyette"

Bu rüyayı ben Berlin'de o kavgalı günde anlatmıştım. Bazıları gülmüştü. İşte şimdi o manevi ordu kalbinizi eritti. Geçen sene Berlin'de 8 bin kişilik statta kavga olmuştu. Sevgi Kavgası! 'Hocam on beş bin kişilik stat tut. Dışarda kalırız' diye Osman Abime, Genel Başkanıma rica etmişlerdi, Genel Başkan 'On beş bin olmaz. Otuz bin kişi tutalım' dediler ama şimdi anlıyorum ya Avrupa bizi alacak, ya biz Avrupa'yı alacağız. Statlar sığmıyor artık. Statlara sığmıyor artık!..

İşte Filistin'de, Bosna'da, Yeryüzünde... Hele hele Bosna'da 'Yarab! Katından bize bize bir ordu göndermeyecek misin?' diye bekleyen Zeyneplerin gözyaşı nedir, biliyor musunuz? Vallahi müslümanların bugün çektiği çile ve gözyaşı ananın doğum esnasındaki çığlığıdır. Gözyaşıdır!..

Ana doğum esnasında nasıl çığlık atar? Sonunda nur topu gibi bir

yavruya kavuşmasıyla sevinirse, Ey Ümmet! Ümitvar olunuz! Yakında nur topu gibi bir Adil Düzen yavrusu geliyor. Kutlu doğum var, kutlu doğum var. Doğum günü yaklaşıyor...

İşte Afganlılar, mücahidler, Rusya'yı yıkanlar, işte Afgan Mücahidleri karşımda!.. Muhacır zat, Afgan mücahidleri! Kızıl Ordu'yu yıktılar, Kızıl Ordu'yu; yıktılar!.. Şimdi bizim Çankaya'daki 'Kızıl Ordu'yu yıkamam' diyor. Abdulkerim Müvacir Zat ve arkadaşları bir avuç insan Kızıl Ordu'yu yıktı.

Gösterin Süleymana şu fotoğrafı, gösterin Süleyman'a şu fotoğrafı!.. 83'de Muvacir zat kardeşimle, Sefer Hoca ile gittiğimde de naklettiler... Afgan Dağı'nda bu analar!.. Şimdi burada. duruyorlar... Anaya haber verdiler: 'Ana! Ahmet'in geldi.' Ana koştu, bir baktı, musalla taşında Ahmet'i açın tabutu, Ahmet'i görmek istiyor 'Açmayın' dedi. Ana çıldırır. Çünkü tabutun içinde Ahmet'in başı yok, kolları yok, ayakları yok!..

Ana döndü komutana, dedi ki: 'Komutan! Tabutun içindeki Ahmet'i bana göstermiyorsun ama vallahi dün gece rüyamda Ahmet'imi gördüm. Bu tabutun içindeki Ahmet'imin başı yok, kolları yok, ayakları yok. Ben dayanacağım. Ahmet'i bir açın göreyim.'

Tabutu açtılar, kütük çıktı. Kanlı bir kütük! Ana dokuz ay karnında taşımıştı, sarıldı. "Ahmet! Beni duyuyor musun? Burda olmayan kollarınla bana sarılmıştın, demiştin ki: 'Ana, Ahmedine hakkını helal eyle, cepheye gidiyorum' 'Ben de sana dedim ki bir şartla; köyüme şehit gelirsen. Sözünü tuttun Ahmet'im! Benim ağladığıma bakma seni dünyada evlendiremedim, senin düğününü mürüvvetini göremedim. Senin şimdi düğünün var, Ahmedim! Seni cennette Hurilerle nikahladım Ahmedim!'

İşte Allahın izniyle Aslan Türkiye ayağa kalkıyor. Şimdi Amerikan Fare'si kulağında oynuyor. Avrupa Faresi kulağında oynuyor!.. Siz de şaşırıyorsunuz değil mi? Yahu bu aslan ne biçim aslan? Fareler bunu yeniyor değil mi? Allah Allah, Kızıl Ordu'dan korkuyor! Ermeni'den korkuyor! Aslan aynı aslan ama fare nasıl kuvvetli oldu? Hayır... Ey millet! aslana üç tane iğne vurdular, bize... Bir, sağ ayağımızdan sağ demokrat iğnesi, sol ayağımızdan sol demokrat iğnesi, karnımızdan da bizi parçalayan ırkçılık iğnesi...

Şimdi bu aslanı Milli Görüş ilacıyla morfinlerini kaldırıyoruz. Arslan ayağa kalkıyor, Arslan ayağa kalkıyor, aslan ayağa kalkıyor!.. O zaman Amerikan faresi kaçacak yer bulacak. Hazır mısınız? Canınızla malınızla Hakimiyet Allah'ın oluncaya kadar, mücadeleye hazır mısınız?.."

Yine aynı Kurultayda 'Şeriatı' silahla getireceklerini müzikleriyle

söyleyen Grup Haykırış, Erbakan için *"İslam davasının mimarı Erbakan geliyor"* şeklinde anons yapıyor. ancak bu anonsa İslam davasının bir mimarı varsa o da Allah'tır şeklindeki itirazı ne yazık ki hiç bir Refahlı yapamıyordu.

Kaldı ki, Şevki, kendisini İlahiyat Mühendisi ilan ediyordu. Nasıl olur da böylesine bir mühendis(!) Nasıl olur da hem Adil Düzen'i 1400 yıl önceki Arabistan'da hüküm süren bir düzen olduğunu söyleyip, bir de onu Kur'an ayetlerine yerleştirdikten sonra, Adil Düzen'in Mimarı Necmeddin Erbakan'dır diyebilir? Eğer Adil Düzen dedikleri, şeriat ise nasıl olur da onun Mimarı Erbakan olur? Yok eğer Adil Düzen Erbakan'ın kendi deyimi ile Avrupalı bilim adamları ile birlikte hazırladıkları bir düzen ise nasıl olur da 1400 sene önce yazılmış Kuran'a girer?..

Erbakan için milletvekili olmasını sağlayan Necip Fazıl şöyle konuşuyordu: *"Her hali kendisine üstünlük rütbelerinin en tepesinde gördüğünü belli eden Erbakan. bana her şeye rağmen. 'Sen bir peygambersin' gibi bir hitaba asla tahammül etmeyeceği ve böyle bir hitapta cehennem azabı ateşine eş bir acı duyacağı hissini aşılamaktaydı. Böyle bir hitaba şiddet ve nefretle mukabele edeceğinden ve hitap sahibini hakarete boğacağından emindim. Nitekim bir devirde, Hikayeci Sait Faik başta olarak, bana da böyle hitaplar yöneltilmiş ve tarafımdan bir yazı yazılarak, 'Vücudumu cımbızla zerre zerre koparıp, her zerremi ayrı ayrı cenderede sıksalar böyle bir hitabın acısına yetişemezler!' diye karşılık vermiştim. 'Ben gerçek peygamberin ümmeti içinde en hakir fert olmaktan üstün bir rütbe tanıyamam ve bu türlü hudut tecavüzünü zerre miktarı benimseyecek olsam, kendimi ebedi cehennemlik sayarım' diye ilave etmiştim.*

Erbakan'ın böyle bir hitap karşısında asla ürpermediğini, onun küfür alayişlerine karşı tebessüm ve sükut ile cevap vermediğini ve bu gibi tezahürlerin bir kaç kere vaki olduğunu haber aldığım her zaman ise, kulaklarıma inanamamıştım. Şimdi soruyorum:

'29 Mayıs Fetih gününden önce Spor Sergi Sarayı'nda tertiplediğiniz gecede size. 'Peygamber' diye hitap eden serseriye niçin mukabele etmediniz. Ve onu sille tokat salondan attırmadınız? İşitmedim diyebilir misiniz? Ya işitenler niye şahlanmadı?..'

Vakıayı bize gözyaşları arasında bir MSP'li anlatmış ve demiştir ki: 'Hemen salonu terk ettim ve artık bu adama bütün sıtkımı yitirdim.'

Her tavrı. hep bu tıyneti ihtar eden adamın ruh haleti üzerinde işte korkunç bir vesika..."

Necip Fazıl şöyle devam ediyor raporlarında:

"Ve bizzat Erbakan, herhangi bir din kaidesi üzerinde hataya düşüp bilhassa karşı cephelerden hücum yağınca 'şaka ettim!' demekten başka cevap bulamaz. Müslümanlığı partilerinin temsil ettiğinden ve Müslümanları kütüklerine kayıt olanlardan ibaret sayarlar. Ve MSP'li olmayanlar müslüman değil, demeye kadar giderler. Bilmezler ve bir türlü anlamaya çalışmazlar ki, kendilerinden davacı bizzat Müslümanlık ve gerçek Müslümanlardır.

Almanya ve Türkiye'de Müslümanlardan çekmedikleri kan bırakmamışlardır. İcabında 'Donunu bile ver!' diyebilecekleri mukaddes bir dava samimiyeti olmayınca bu davranış sadece nefsani bir istismar olur. Ve hiç bir mezhebe sığmaz. 'Şahıslarımıza haram olan, partimize helaldir uydurmasıyla bir zamanlar Sanayi Bakanlığı'nı nasıl bir rüşvet tezgahı haline getirdikleri, dost, düşman herkesçe malum..."

Milli Görüş

Refah Partisi Genel Sekreteri, Malatya Milletveki'li, MKYK üyesi Oğuzhan Asiltürk, Fatih MGV'de yaptığı konuşmada: *"Türkiye'de birçok yasaklar var. O yüzden bazı şeyleri açıklayamıyoruz. O nedenle getireceğimiz düzene Adil Düzen, onun görüşlerine de Milli Görüş diyoruz"* şeklinde konuşuyordu. Böylece Milli Görüş sloganının daha ilk ağızdan bir kamuflaj olduğu açıklanıyordu. Öyleyse Milli Görüş'ü çözmeye hatiplerin söz ve davranışlarından yola çıkarak başlayalım.

FP'li İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan, AMGT tarafından düzenlenen, Almanya'nın Aisburg kentindeki bir konferansta şöyle diyordu: ***"Ne Mutlu Türküm Diyene, ne demek? Sen Ne Mutlu Türküm Diyene dersen, o da Ne Mutlu Kürdüm Diyene der!.. Allah kabirde dinin ne, Kitabın ne, önderin kim?" diye soracak. 'Kavmin ne' diye sormayacak"*** sözleri ile görüşlerini izah ediyordu.

Fazilet Partisi Bitlis Milletvekili ve MKYK Üyesi Zeki Ergezen de, Fatih RP İlçe Teşkilatı'nın düzenlediği konferansta: ***"Türk adıyla anılmaktan, Kürt adıyla anılmaktan haya duyuyorum"*** diyordu.

RP Genel Merkez Hatibi Şevki Yılmaz ise: ***"Hz. Ali Şeriatçı ve Milli Görüşçüydü... Allah'ın Türklüğe ihtiyacı yok... Ne Mutlu Türküm Diyene yanlış bir sözdür."*** şeklinde konuşuyordu.

Erbakan'ın yeğeni M. Sabri Erbakan; ***"Türk kimliğinden utandığını"*** açıklıyor, Erbakan'a bu durum hatırlatıldığında *"Ben Kozanoğluyum"* cevabı alınıyordu.

Fazilet Partisi Diyarbakır Milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu: *"Mustafa*

Kemal, 'Ne Mutlu Türküm Diyene' ve 'Bir Türk Dünyaya Bedeldir' sözleriyle takipçilerine hedefi işaretlemişti. Gerçi 'Kendini Türk kabul eden herkes Türktür' gibi sözlerle bu politika esnetilmiştir.

'Ne Mutlu Türküm Diyene' sloganı bir süre sonra kendi hasmını üretmiş ve 'Ne Mutlu Kürdüm Diyene' diye haykıran bir aksi seda ile karşılaşmıştır."

Ö. Vehbi Hatipoğlu, PPK ile Devleti, Apo ile Atatürk'ü aynı kefeye koyma, gayretlerinin yanında herkesi 'İslam milliyetçisi' olmaya çağırıyordu. Fazilet Partisi Mardin Milletvekili, MKYK Üyesi Fehim Adak'sa zihniyetlerini 12 Eylül öncesinde Kahire'de açıklıyordu: ***"Biz Türk değil, Arap milliyetçisiyiz."***

Suudi Arabistan'a Yallah

23 Ocak 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Ankara Notları adlı köşesinde değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi **"Suudi Arabistan'a, yallah!"** başlığındaki yazısında şunları anlatıyordu:

"Refahçıların, bir de başta 148'in yardımıyla ülkemizde 'Arapçılık' başladı. Sanki onlar, Türk Milliyetçisi değil, Arap Milliyetçisi! Olacak şey değil.

Geçenlerde özel uzgöreçlerin birinde, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Türkan Saylan'la, Refahçı Şevki Yılmaz tartışıyorlardı. Şevki'nin yaptığı tartışma değil de ağız dalaşı. Prof Türkan Saylan, ona: 'Arafat'ta ne konuştun' diye soruyor. O da: 'Burası Arafat değil' diye kaçamak yanıt veriyordu.

Ne demişti Arafat'ta Şevki Yılmaz? Bakın neler demiş 1991 yılında Suudi Arabistan'da Hac'da, Arafat'ta. kurulan kürsüde: *'Allah buyuruyor Muhammed suresi 9. Ayet. Batıl düzenleri, sağcılık ve solculuğu, milliyetçiliği destekleyenlerin amellerini iptal ettim.*

Kafatasında sağcılık ve solculuk olmaz, sadece şeriat olmalıdır. Necis şeyle, pis şeyle, temiz şey bir arada durmaz, bunlar durmadığı gibi pis sağcılık ve solculuk temiz şeriat bir arada durmaz.

İşte ey Arafat meydanında bizi dinleyen kardeşler, can kardeşler, bugüne kadar hangi görüşten olursanız olun. Akıl dağarcığı içindeki Batı fikirlerini silin, Batı pisliklerini çıkarın. Kapitalizmi, sağcılığı, milliyetçiliği, Batı'dan gelen şeytani düzenlere bağlı bu ideolojileri yıkın. La şarkıyye, la garbiyye islamiyye, islamiyye diyerek akıl dağarcığını islam nizamı ile temizleyin. Şeriatı Muhammediyye ile temizleyin.

Burası Kuranla kucaklaşma yeridir. Şeriatla kucaklaşma yeridir. Burası sosyalizmin, sağcılığın, solculuğun, bırakıldığı terk edildiği yerdir. Yarabbi, cumhurbaşkanımızın kalbine Şeriat nizamını yerleştir."

Şevki Yılmaz Arafat alanında, kürsüde çevresindeki gençleri de ant içmeye

çağırır, kışkırtır, şöyle: *"Sümeyye, islamın ilk kadın şehidi. Zalim firavun bacaklarından develere bağlamış ikiye yırtacaktı onu. Çocukları 'anne' dedi, 'Şimdi firavunun isteğini kabul etmiş gibi yap, sonra tekrar kendi dinine dönersin' deyince: 'Hayır çocukların, sizleri çok seviyorum amma Allah'a olan sevgim sizinkilerden daha fazla. Ne duruyorsun? Bitir şu işi de bir an önce rahbıma kavuşayım' Firavun emir verdi, develer her iki yana koştular. Sümeyye'nin vücudu ortadan ikiye ayrıldı. Akan kanlardan toprakta en büyük hattatların kaleminden daha güzel bir şekilde ortaya Lailahe illallah yazısı çıkıyor, Sümeyye şehid oluyordu.*

Gençler!.. Şu düzen sizi ayaklarınızdan taksilere bağlasa, sizi ayaklarınızdan ikiye ayırsa yine de şeriat yolundan milim sapmayın."

Şevki Yılmaz, daha sonra da Arafat'ta hacılara şu andı içiriyordu: *"...Yarabbelalemin, bu Arafat meydanında, dünya elbisesini çıkararak kabir elbisesine büründüğümüz bu mübarek mekanda, sana söz veriyoruz, Resulüne söz veriyoruz...*

Bundan böyle sana savaş açan sağcılık, solculuk, Kemalizm, kapitalizm; laiklik ve bütün şeytani düzenleri boykot ederek seninle bizim aramıza, İslam'dan başka, Kur'andan başka hiçbir nizamı sokmamak için canımızla, malımızla, tıpkı Bilal gibi Sümeyye gibi senin dinin uğrunda nöbete koşuyoruz. Nöbete geliyoruz.

Refah için, Milli Görüş için bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz."

Şevki Yılmaz'ın hacdaki marifetleri bunlar. Bunların teyp bantları var. Ergün Poyraz'ın "Refah'ın Gerçek Yüzü" yapıtında bulabilirsiniz. Kitap Cumhuriyet Kitap Kulübü'nde var.

Aynı kürsüde, 148 bakın ne diyor:

"...Arapça lisanı yeryüzündeki lisanların içinde en zengin olanıdır. Mana bakımından en zengin lisandır."

RP'li Fehim Adak, Kahire'de şöyle mi demiş:

"Biz Türk değil, Arap milliyetçisiyiz!"

6. BÖLÜM

LAİKLİK, DEMOKRASİ, CUMHURİYET VE REFAH

- Refah'ın Gerçek Yüzü
- Laiklik, Demokrasi, Cumhuriyet ve Refah
- Düşman Kim
- Demokrasi Ve Laiklik Kim Oluyor
- Adil Düzen'de Hanımların Rolü
- Adalet Mülkün Temeli
- Türkiye'de Siyah Köpekler Var
- Kur'an Niye İndi
- Anayasa'ya Ne Ettiler
- Çekiç Güç Ve Bir Türk
- Bir Laiklik düşmanı Daha
- Hilal Ve Başağın Hikayesi
- Ders Alınacak Kıssalar
- Bu Düzen Bizim Değil
- Şevket'e Göre Çare
- Adalet Mülkün Temeli Sözü Kimin
- Adil Düzen'in Hakim Olduğu Günler
- Şeriatın Kestiği Parmak
- Ümmeti Muhammet Olmanın Vecibesi
- Anladıkları Zaman İş İşten Geçecek
- İstanbul Kaç Kere Feth Olacak
- Düşmana Kurşunlar Ve Cafer-i Hıyarlar.
- Refah'ta Parti İçi Demokrasi.

Refah'ın Gerçek Yüzü

18 Haziran 1996 tarihinde Günaydın Gazetesi'nin manşetinde, Ali Ekber Ertürk imzası ile çıkan yazıda şöyle deniyordu:

*"Refah Partisi'nin eski üyesi Ergün Poyraz'ın, video ve ses bantlarıyla belgeleyerek yazdığı **Refah'ın Gerçek Yüzü 1** adlı kitap, partililerin kapalı kapılar ardındaki müthiş itiraflarını gün ışığına çıkardı.*

Onları herkes tanısın; Ergün Poyraz kitabında, 1976 yılından başlayarak önce MSP, sonra da RP ile olan ilişkisini ve bu sürede elde ettiği bilgileri aktarıyor. Kitabın önsözünde, 'Uzaktan bakıldığında Müslüman görünüşlerinin altında yatan gerçek niyetlerin ve hırslarını görünce bunlar herkesin tanıması gerektiğine olan inancım gün geçtikçe kuvvetleniyordu' *diyen Poyraz, Refah yöneticilerini, İnsanların mallarına, mülklerine göz dikmekle suçluyor.*

1400 yıl geriye... RP milletvekili Şevki Yılmaz'ın, daha önce Mekke'de Türk hacılarına ettirdiği şeriat yeminine ilişkin kasetin de ortaya çıkmasını sağlayan Poyraz'ın kitabında korkunç iddialar yer alıyor. Poyraz'ın kitabına göre Refahlı yöneticiler kamuoyundan gerçek niyetlerini gizliyor, kendi aralarındaki toplantılarda demokrasi düşmanlığını dışa vurup, 1400 yıl önceki düzene dönmenin planlarını yapıyor.

***Asiltürk:** RP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk, MGV toplantısında,* 'Getireceğimiz düzenle, laikliğin ve demokrasinin arasında dağlar kadar fark var. Bizimki dağların tepesinde, demokrasi uçurumların dibinde yer alır' *diyor.*

***Kazan:** RP Grup Başkan vekili Şevket Kazan, Bayrampaşa ilçe örgütünde yaptığı konuşmada;* 'Bu düzen benim değil. Bizim getireceğimiz düzen 1400 yıl önce Arabistan'da Hazreti Ömer devrindeki düzendir' *diyor.*

***Ceylan:** RP Kars Milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan, Hollanda'nın Amsterdam kentinde Milli Görüş Teşkilatı üyelerine,* 'Vereceğiniz her gulden düşmana kurşun olacaktır, her mark top tüfek olacaktır' *diye sesleniyor.*

***Ergezen:** RP Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen de Milli Gençlik Vakfı üyelerine hitaben,* '70 yıldır Türkiye'de siyah köpekler var. Bu siyah köpeklerden kurtulmalıyız. Ben laik değilim' *diye konuşuyor..."*

Günaydın Gazetesinde manşetten verilen bu haberin devamında 8. sayfada bilgiler yer alıyordu:

*"İktidar olmak için çırpınan RP'lilerin kapalı kapılar ardında söyledikleri gün ışığına çıkmaya başladı. Eski RP'li Ergün Poyraz'ın piyasaya yeni çıkardığı "**RP'nin Gerçek Yüzü**" adlı kitapta da yer alan ses ve görüntü kasetleri bulunan bazı RP önde gelenlerinin söyledikleri tüyler ürpertiyor.*

İktidar ortağı olmak için çırpınan RP'de bazı önde gelen isimlerin kapalı kapılar ardında söylediği sözler, gerçek niyetlerini ortaya koyuyor. RP eski üyesi Ergün Poyraz'ın video ve ses bantlarından kaleme aldığı "RP'nin Gerçek Yüzü" *adlı kitapta yer alan RP'lilerin "İtirafı" tüyler ürpertecek cinsten.*

Asiltürk laikliği uçuruma attı: RP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk'ün Milli Gençlik Vakfı'ndaki toplantısında söylediği kitapta yer alan sözleri dikkat çekici. Asiltürk'ün gerçek amaçlarının "şeriat" olduğunu, ancak bazı yasaklar nedeniyle getirecekleri düzeni "adil düzen", "Milli Görüş" olarak açıkladığını dile getirdiğini belirterek, 'Bizim getireceğimiz düzen ile laikliğin ve demokrasinin arasında dağlar kadar fark var. Bizim getireceğimiz düzen, dağların tepesinde yer alırken, laiklik ve demokrasi uçurumların dibinde yer alır.' sözlerine yer verildi.

Kazan'ın sözleri: Yine kitapta, Erbakan'ın sağ kolu Grup Başkan vekili Şevket Kazan'ın RP Bayrampaşa örgütüne söylediği belirtilen, 'Bu düzen benim değil. Bizim getireceğimiz düzen 1400 yıl önce Arabistan'da Hz. Ömer devrindeki düzendir.' sözleri yer aldı.

Hedefi Harp Okulları: RP Ankara Milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan da 27 Mayıs 1994 yerel seçimleri öncesinde Amsterdam'da Milli Görüşçülere hitaben yaptığı konuşmada, 'Meclisten yıkıldık, yine Meclis'ten dirileceğiz', 'hedefe varıyoruz, hem de çok ciddi bir şekilde varıyoruz', 'Allahım beni intikamına memur eyle', 'vereceğiniz her gulden düşmana kurşun olacaktır, her mark tüfek olacaktır' dedi. Ceylan ayrıca, 1974 yılında "kelime oyunu" *yaparak, İmam Hatip Okullarını, İmam Hatip Liseleri haline dönüştürdüklerini, o zamanki Başbakan Bülent Ecevit'in de bunu desteklediğini belirtip, 'Büyük bir fırsat yakaladık. Bizim için en önemli problem, Harp Okulları'na girmekti. Kanun hazırladık, Ecevit de imzaladı ama Korutürk imzalamadı. Eğer kanun çıksaydı, karar almıştık İmam Hatip Lisesindeki 63 arkadaş, Hava Harp Okulu'na girecektik. Şimdi pilot Binbaşı Hasan Hüseyin Ceylan Pilot Albay Recep Erdoğan olacaktık' dedi. Cumhurbaşkanının 5 vakit namaz kılmasının önemli olmadığını belirten Ceylan, 'Bana namazı değil, şeriat çizgisindeki yeri lazım adamın' diye konuştu. Yine Poyraz'ın yazdığı kitapta, Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen'in de "ilginç itirafları"na yer verildi. Ergezen MGV'lilere hitaben, '70 yıldır Türkiye'de siyah köpekler var. Bu siyah köpeklerden kurtulmalıyız. Ben laik değilim.' diyerek Kuran'ı rehber yaparak yürümeyi öğütledi."*

Gazeteci Ali Ekber Ertürk'ün Günaydın Gazetesinde, manşetten verdiği bu haberden sonra aylık olarak yayınlanan **MK** Dergisi'nin Aralık 1996

sayısında 28. sayfada benim imzamla yayınlanan "*Laiklik, Demokrasi, Cumhuriyet ve Refah*" başlıklı yazımda Refah'ın bu kavramlar karşısındaki gerçek düşüncelerine dikkati çekmeye çalışıyordum. Şimdi bu yazıya bir bakalım:

Laiklik, Demokrasi, Cumhuriyet ve Refah

"Türk Milletinin karakter ve adetlerine göre en uygun idare; Cumhuriyet idaresidir. Çünkü Cumhuriyet, Milli Egemenlik idealini, milletin irade ve egemenliğini, vatandaşın devlete ve devletin vatandaşa karşı hak ve vazifelerini en iyi şekilde düzenleyen yönetim şeklidir.

Cumhuriyet rejimi demek, demokrasi sistemi ile devlet şekli demektir. Diğer bir deyişle, demokrasi prensibinin en modem ve en mantıki uygulamasını sağlayan hükümet şekli Cumhuriyettir."

"Cumhuriyet yüksek ahlaki değer ve niteliklere dayanan bir idaredir. Cumhuriyet bir fazilettir. Cumhuriyet idaresi, faziletli ve namuslu insanlar yetiştirir"

Büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün bu görüşlerine karşı, şimdi de Refah Partililerin bu konulardaki düşüncelerine bakalım:

"Cumhuriyet, bir fazilet değil çamuriyettir", "29 Ekim bayram değil Müslümanlar için bir zulüm günüdür", "Selanikli iblislerin yolundan gitmeyin"

Refah'ın propagandisti ve Sultanbeyli Mezarlıklar Müdürü:İmdat Kaya

"Ben büyük Doğu İBDA'cıyım.·Cumhuriyet uğursuz bir rejimdir."

Bahçelievler'in eski Belediye Başkanı RP'li Muzaffer Doğan

"70 yıldır Türkiye'de siyah köpekler var. Bu siyah köpeklerden kurtulmalıyız", "Kuranı rehber, Hz. Muhammed'i önder yaparak yürümeliyiz."

RP Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen

"Cumhuriyet-i Adiye; Laik-i Adiye", "Demok:Yunanca bir kelimedir ve şeytan anlamındadır. Demokrasi şeytandan gelen rejim demektir.", "Gençler!.. Bu düzen sizi ayaklarınızdan arabalara bağlasa parçalanın, yine de Kuran nizamından vazgeçmeyin.", "Kafatasında pis sağcılık ve pis solculukla, temiz şeriat bir arada bulunmaz", "Burada (MGV) hakimiyeti milletten alıp Allah'a verecek, düzeni topyekün yıkacak Allah askeri alıyoruz"

AMGT 2. Başkanı, RP Genel Merkez Hatibi, Rize Milletvekili Şevki Yılmaz

"Cumhuriyet Bayramı şaklabanlıklarına katılmaya mecbur değilim."

RP'li Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe,

"Bizim getireceğimiz düzen ile laikliğin ve demokrasinin arasında dağlar kadar fark var. Bizim getireceğimiz düzen; dağların tepesinde yer alırken, laiklik ve demokrasi uçurumların dibinde yer alır."

RP Malatya Milletvekili, MKYK üyesi, Genel Sekreteri Oğuzhan

Asiltürk,

"Bu düzen benim değil, bizim getireceğimiz düzen 1400 yıl önce Arabistan'da Hz. Ömer devrindeki düzendir."

RP Kocaeli Milletvekili, MKYK Üyesi Adalet Bakanı Şevket Kazan,

"Burada dikkat edilmesi gerekli husus, Allah nizamının ülkelerimizde ve yeryüzünde hakim olmasını dilemek ve talep etmek", "Allah nizamının kuruluş saadetinde elden gelen gayreti gösterin."

RP Teşkilat Başkanı, MKYK üyesi, Ankara Milletvekili Ahmet Tekdal,

"Ben Türk değil, Arap Milliyetçisiyim!"

RP Mardin Milletvekili, MKYK Üyesi, Bakanlar Bakanı Fehim Adak,

"Bizim yolumuz Kuran, sünnet, icma ve kıyastır(ŞERİAT)"

"Kuran'ı Kerim'de Cenab-ı Allah ın bize indirdiği hak nizamının yeryüzünde hakim olabilmesi için yapılan çalışmaya CİHAD denir, Cihad..."

"Yarabbi senin Kuran'ınla bize gönderdiğin hak ve adalet nizamı yeryüzünün her yerinde hakim olsun diye bütün gücümüzle çalışacağız. Müslüman olurken bunu sana söz verdik ya... İşte şimdi İslam ordusunun içine katıldık. Üç milyon, bir buçuk milyar İslam alemini temsil eden İslam Ordusu'nun içinde, bir asker olarak huzuruna geldik. Yeryüzünde hakkı ve adaleti hakim kılmak için, senin gönderdiğin SAADET NİZAMI yeryüzünde hakim olsun diye söz vermek için buralara geldik."

"Hiç unutamamak lazım gelirken Demokrasi bir vasıtadır. Gaye değildir. Gaye:SAADET NİZAMININ KURULMASIDIR."

RP Genel Başkanı Prof Dr. Necmettin Erbakan,

Eşeklerin, mühendislerin piri olduğunu iddia eden Makine Mühendisi Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın talebesi H. Hüseyin Ceylan, Hilafetin ve Şeriatın kaldırılmasını "Büyük Oyun" diye nitelendirirken şöyle diyordu:

'... Tarih: 3 Mart 1924. Meclis;Ankara Ulus Meclisi!.. Bu tarihi unutmayın Beyler! 3 Mart 1924'te sen de yıkıldı, ben de yıkıldım. Ezan de yıkıldı, Hilafet de yıkıldı. Hepimiz yıkıldık. Ben, 3 Mart 1924'ün ruhuyla büyümeye çalışıyordum.

Allah'ın esmasından bir esma var. (Ya müntakim-u Celle Celalühü), Ey intikam sahibi olan Rabbim! Beni intikamına memur eyle, 3 Mart 1924 adına...'

RP *Ankara Milletvekili MKYK üyesi, tanıtım sorumlusu H. Hüseyin Ceylan'ın bu çağrısına İBDA-C "Şeriat için silahlı mücadele" parolası ile* 'Ya müntakim Allah, bizi intikamına memur et' *diyerek katılırken, Şevki Yılmaz da Arafat'tan* 'İntikam alacağız' *diye nara atarak destekliyordu.*

İmdat Kaya için 'Bizim İmdat Hoca'mız' *diye bahseden H. Hüseyin devam ediyordu:* 'Meclis'ten yıkıldık, Meclis'ten dirileceğiz. Biz de İstanbul'un fethi ile başlayacağız. Göreceksiniz, Peygamber müjdesine nail olacağız. Bize yaptığınız

yardımlar, bizi çok sevindiriyor. Verdiğiniz her bir mark, her bir gulden, her bir frank düşmana birer kurşun olacak'

Ne diyelim: ÇOBAN KULUBESİNDE PADİŞAH RÜYASI GÖRENLER, GÜN GELİR MAHŞER TİLKİSİ GİBİ MEYDANDA KALIRLAR."

Düşman Kim

Milli Görüşçü hatipler, Refah Partisi'ne yapılan her yardımın düşmana birer kurşun olduğunu söylüyorlardı. Düşman olarak kimi gördükleri ise gayet açıktı, Milli Görüşçü olmayan herkes. H. Hüseyin Ceylan, Hollanda'da yaptığı konuşmada şöyle diyordu:

"*...Sizin bu şuurunuz, bu gayretiniz, bu arabanın tekerleğini döndürüşünüz var olduğu müddetçe ve çok net söylüyorum; her bir guldeniniz bir Skat Füzesi olmuştur adeta. Her bir Frankınız bir bomba olmuştur. Her bir markınız ve Feniğiniz, bir kurşun olmuştur düşmana... Ve siz bu işin, bu davanın Ebubekirleri, Osmanları, infakçıları oldunuz.*"

RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, perdeyi biraz daha aralıyor, İstanbul Belediye Başkanlığı'nı kazanmalarını, "*Düşman mağlup oldu ve İstanbul alındı, elhamdülillah.*" şeklinde niteliyor, Parti'yi ise bir vasıta olarak gördüklerini söyleyerek, yine Parti'yi: "*Düşmanın silahı ile silahlanabilmektir*" şeklinde açıklıyordu.

Milli Görüşçü Ali Nabi, bayraklarının "*La ilahe illallah*" bayrağı (malum yeşil bayrak) olduğunu da açıklıyordu.

RP'li bir diğer hatip İmdat Kaya ise, yandaşlarını PKK gibi vurmaya çağırıyor, "*Bu savaş, Çankaya Ezankaya olana kadar sürecek*" diyerek hedefi belirliyordu.

Milli Görüşçü hatipler Erbakan Hoca'larının CHP ile yaptıkları koalisyonda, CHP'lileri *Beni Kayyuka* Yahudileri olarak, AP ile yaptıkları koalisyonda ise AP'lileri *Beni Kureyza* Yahudileri olarak kabul edip, ortak olduklarını anlatıyordu. Şevki Yılmaz da DYP ile yaptıkları koalisyonu *Hudeybiye Anlaşması*'na benzeterek, DYP'lileri bir anlamda Mekkeli putperestlerle aynı kefeye koyuyordu.

Erbakan, Arafat'ta herkesi 'İslam Cihad Ordusu'nun askeri olmaya çağırıyordu. Bu ordu neye karşı, kimle savaşacaktı? Bunların Osmanlı Tarihinden aldıkları, anladıkları tek şey Fetihçilik ve kardeş katli miydi? Cevap kendi söylemlerinde yatıyor, görünen köy kılavuz istemiyordu.

Mezarlık Müdürü İmdat Kaya bağırıyor: "*Bu savaş Çankaya Ezankaya olana kadar devam edecek...*"

Demokrasi ve Laiklik Kim Oluyor

Ümraniye Milli Gençlik Vakfı'nda Demokrasi ve Laiklik üzerine dersler veren Fazilet Partisi Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk bu konularda şunları söylüyordu:

"*...Şimdi karşımızdaki insanlar, demin söylediğim bu Anıtkabir'e çelenk koymaya giden insanlar:* 'Efendim demokrasi olsun' *diyorlar. Ne diyorlar:* 'Müslümanlar gelir. Gerici insanlar gelir. Sonra bizi zorla, sopayla güç kuvvet kullanarak camiye sokarlar... Zorla bizi kendileri gibi yaparlar. Öyleyse bunların, bu bizi inancımızın dışına götürmek istedikleri istikametlere mani olmak için el birliği ile bir araya gelerek, demokrasiye bütün gücümüzle sarılalım.'

İkinci bir şık, laiklik konusu... Yine 'laiklik konusunda da bunlar bize baskı yaparlar... İnanmadığımız halde kendileri gibi yaşamamızı, kendileri gibi hareket etmemizi isterler. Öyleyse bunlara karşı laik düzeni savunalım.' *Halbuki bu saf adamlar bilmiyorlar ki bizim düzenimiz laiklikten de üstün, demokrasiden de üstün.*

Bizim düzenimizin insan haklarına getirdiği teminatı laiklik getiremez. Getirmemiştir. Belki Türkiye'de tatbik edilen laiklik değildir. Din düşmanlığıdır. Batıda laiklik tatbik ediliyor. Onlar bile teminat getirememiştir. Bakın Türkiye'de başörtüsü ile kızlarımız üniversiteye, bir kısmına giriyor, bir kısmına sokulmuyor. Mücadelesi var. Ama liselerde aklından bile geçiremez. Lisede otursun da başörtüsü ile okusun, aklından bile geçiremez. Fransa'da başının örtüsü ile kızlarımız, bizim kendi işçilerimizin kızları gidiyor, lisede okuyabiliyor. Fransız Milli Eğitim Bakanı da: 'Fransa laiktir. Okullar laiktir. Ama bu insanlar laik değildir' *diyor. İşte laiklik oralarda tatbik ediliyor. O ölçülerde tatbik edilen laiklik tatbik edilse, inanç bakımından teminat getirir mi? Getiremez... Niye? Şunun için getirmez. Laiklikte devlet ile din birbirinden ayrıdır. Sen ibadetini yaparsın ama devletin temel kuralları koyduğu kaideleri sen müdahale edip değiştiremezsin. Devlet kendi kanunlarını koyar. Hangi dinden olursa olsun, bir insanın ibadetine, kıyafetine karışmaz. Ancak toplumu düzenleyen kanunları devlet yapar. Herkes de buna uyar.*

Bizim düzenimizde ise devlet, bizim Adil Düzen'imizin devleti, şurada bir Hıristiyan topluluk olsa... Desin; 'Bizim aramızda, kendi aramızda sizin şu kanunuzun yerine bizim inancımıza göre şunları tatbik edeceksiniz' *dese, bizim devletimiz o topluluğa bu istediklerini yerine getirerek o istedikleri kanunu tatbik eder. Onların iç düzeninde isteklerini, onlara tatbik eder. Laiklikte bu tatbik edilmez. Hangisi üstün?*

Bir toplum olacak, onun inancından dolayı, bizim aramızdaki mesela

muamelattan, bizim aramızdaki mirası öyle düzenleyecek, bir Yahudi topluluğu, misal olarak söylüyorum. Erkeğe bir vereceksin, kadına on vereceksin dese... Bir Yahudi topluluğu olsa, laik devlet düzeninde: 'Hayır ikiniz de eşit alacaksınız' *diyor. Bizim düzenimizde ise, Adil Düzen'de ise,* 'siz buna mı inanıyorsunuz? Kendi aranızda hepiniz bundan razı mısınız? Hepiniz razısınız. İnandığınız şey bu. Bunu tatbik etmek istiyorsunuz. Aranızda onu tatbik edebilirsiniz.' *Dağlar kadar fark var. Laiklik düşünce ve inanç teminatı olarak, bizim düzenimizin düşünce ve inanç teminatı ile kıyas edildiği zaman, dağların tepesi ile uçurumların dibi kadar arasında fark olur. O kadar aşağı da kalır.*

Bu insanlar niye dört elle laikliğe sarılmışlar. Bizim düzenimizin teminatından haberleri yok da onun için. Kabahatli kim? Ben ve beni dinleyen, şuradaki kardeşlerimin hepsi. Ben kendimi ayırmıyorum ki, kimse şey etmesin. Üzülmesin, alınmasın diye... Biz bunları anlatacağız biz. Biz anlatmazsak, öbür adamlara... Kendilerine vahiy gelmiyor ki, biz bunları anlatacağız. Hep bu topluluk daha üstününü gördükten sonra niçin daha gerisini istesin.

Bizim düzenimiz, demokrasiden üstündür. Demokraside kararları ekseriyet verir. Ve ne karar verirse o olur. İşte size çok kısa bir süre önce meclisten geçen iki tane kanun. Bir tanesi çiftçi borçlarının affı kanunu. Demirel çıkıyor, söylüyor ya: 'Söz verdik ve yaptık.'

Ne yaptığını ben söyleyeyim. Çiftçi borçlarının affı için kanun geldi. Kanundaki borç miktarı, beş milyon lira ile sınırlıydı. Ben buna hatta DYP milletvekili Osman Özbek, Ticaret Sanayi (!) Odaları Başkanı idi. Şu anda DYP'nin milletvekili. Bir milletvekili arkadaşımızı gönderdim. Sor bakalım, çiftçilerde azami borç ne kadardır. Niçin beş milyon lirasını affediyoruz. Gitti. Konuştu. Demiş ki 'Aldıkları en fazla borç on beş milyondur. Bunun üzerinde borç yoktur. On beş milyonluk borç affedilirse, çiftçilerin bütün borçları affedilmiş olur.'

Biz de önerge verdik. Çiftçi borçlarının affının limiti, beş milyondan affının on beş milyona çıkarılması için, bu önerge genel kurulda oylandı ve reddedildi. Ama bu demokrasi kurallarınca reddedildi. Ekseriyet istemedi, reddedildi. Demokrasiye aykırı bir tarafı yok ama insan haklarına aykırı bir tarafı var. İşte bizim düzenimiz buna manidir. Ekseriyetin dediği olmaz. Temel haklara, kimse ekseriyette olsanız bile müdahale edemezsiniz. Hangisi üstün?

Arkasından ikinci bir kanun getirdiler. Mücadelesini de biliyorsunuz. Yine vergi borçlarının affı. Bu sefer holdinglerin büyük sermaye

sahiplerinin borçlarının affı. Çiftçiye beş milyon lirayı layık görenler bunlara da on milyon desinler. Yirmi milyon elli milyon desinler. Hayır milyarlar sınırı olmayan ölçüde.

Bu da demokrasi usullerine göre oylandı ve kabul edildi. Demokrasiye gölge düşürecek bir şey yok burada. Demokrasi ekseriyetin karar vermesi değil mi? Tamamı ekseriyet karar vermiştir. Ekseriyet çiftçiye beş milyonluk affı layık görüyor, holdinglere de milyarlar... Elli milyar, bir milyar ne olursa olsun.

Gazetelere intikal eden rakam, birinin doğru mu, yanlış mı? Bilmiyorum Ama bir fikir vermek bakımından dört yüz altmış sekiz milyar borcu varmış. Affetti gitti işte.

Demokratik ama insani değil, bizim düzenimizde böyle bir şey yapamazlar. Hak ve adalet ölçüleri vardır. Bir kesime bir şey verirsen, öbür kesimin de onu alma hakkı vardır. Hangisi üstün?.."

Oğuzhan Asiltürk'ün bu sorusu ister istemez akla Refah ağırlıklı Erbakan'ın Başbakanlığındaki Hükümetin ücretlilere yaptığı zammı getiriyor. Ücretlilerin darbe yapma ihtimali olanına verilen zam yüzde yetmiş iki iken; terini, kanını, canını vererek görev yapan ama ihtilal yapma olanağı olmayan bordro mahkumu kesime ise verilen zam ancak ve ancak yüzde otuz idi.

Neyse biz yine dönelim Oğuzhan Asiltürk'e:

"*...Elbette bizim sistemimiz üstün. Ama sahip olduğunuz bu hazineleri topluma anlatabiliyor muyuz? Bunu anlatabiliyoruz dersek, kendi kendimizi avutmuş oluruz.*

Bu bir kişinin çırpınması ile olmaz. Bir gurubun çırpınması ile olmaz. Biz çırpınıp didiniyoruz. Elimizden geleni yapıyoruz. Ama toplum buna sahip çıkacak ki; adalet, saadet bu hizmet gelsin. Bu saadet düzeninin kurulması için, toplumun buna sahip çıkması lazım. Toplum buna sahip çıkarsa bu düzen kurulur. Ve bunda da hanımların fevkalade önemli rolü vardır..."

Adil Düzen'de Hanımların Rolü

Fazilet Partisi Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk konuşmasını şöyle sürdürüyor:

"*...İki misal vererek konuşmamı bağlamak istiyorum. Bir tanesi, bir konferans toplanmıştı. Trablus'ta... Bu konferansta İslam aleminin meseleleri, dertleri dile getirildi. Geçen sene oldu. Filistin'deki zulüm de ister istemez gündemin en ön sıralarında yer alarak dile getirildi.*

Çıkıyorlar, birtakım şeyler söylüyorlar, hepimiz söylüyoruz. Tenkit

ediyoruz. Ama neticede Filistin'de bu zulüm hala devam ediyor. Sudanlı bir hanım, hanım kardeşlerimin dikkatini çekiyorum, Sudanlı bir kadın geldi kürsüye dedi ki 'Filistin'de yıllardır bu zulüm devam ediyor. Yıllardır bizim yavrularımız... Kolları kırılıyor, kurşunlanıyor, yıllardır bu evlatlarımız gözlerimizin önünde öldürülüyor. Biz analar olarak daha fazla yüreğimiz yanıyor. Eğer siz erkekler, bu işi önlemekle görevli olanlar, eğer siz bunu yapamıyor, gücünüz yetmiyorsa, önümüzü açın. Çekilin önümüzden, biz bir milyon Sudanlı kadın bunu hallederiz.'

İnsan utanıyor tabi. İnsan utanıyor tabi. Şu kadının Celadetine bak. Şu kadının imanına bak, erkek mi üstün? Kadın mı üstün? Kim Allah'a dayanırsa o üstün.

İkincisi, Cezayir'de oldu. Seçimlerde İslami Selamet Cephesi, yüzde elli oy almıştı. Tabi birdenbire milletin şoke olmasına sebep oldu. Şaşırdılar. Ne yapalım? Erkekler baş edemediler, dediler ki: 'Bu işi kadınlarla yaparız' Fransa'da hazırladılar senaryoları. Önce ne kadar toplayacaklar? O atmosfer üzerine yüz, iki yüz kadın ellerinde pankartlar 'Eşitlik istiyoruz. Medeni haklar istiyoruz' bilmem ne diye... Biz bunlara alışmışız, bizde de ara sıra yürürler. Bunlar yürüdüler. Fransız TV'si, İtalyan TV'si hepsi de 'seyredin diyor' Cezayir'den.

İslami Selamet Cephesi'ne karşı, kadınlar harekete geçti. Böyle çok yakın plandan gösteriyor. Üç beş tane şey... Meydanlar dolusu, mitingler yapılıyor, filan. Aradan bir hafta geçince o iki yüz kişi, dört yüz, beş yüz kişi olarak bir kez daha yürüdüler. Aradan biraz geçti. Bin kişi, iki bin kişi oldular. Gittikçe büyük bir artışla, baya etkili olacak noktaya ulaşıyorlar.

Hanımlar, Cezayir'deki ulemadan demiş ki: 'Bu kadınlar yürüyor, bir temel hakkı ortadan kaldırmak için, hakkı ortadan kaldırmak için, biz de çıkalım yürüyelim, bunların karşısında' Onlara Cezayir'in uleması denilen zatlar, demiş ki, 'Kadının Allah'ın rızasına en uygun yeri, mutfağıdır. Hatta evinin en dip köşesidir. Çıkamazsınız' demişler. Arkasından üç bin kişi, dört, beş bin kişi olunca, vaziyet de kritik bir noktaya geliyor. Allah'tan Yusuf el Kardavi, misafir Profesör olarak, Cezayir Üniversitesi'ne geliyor, Profesör Gazali diye imanlı bir, Cezayir Üniversitesi'nde imanlı ihlaslı bir başka hoca var.

Televizyon, tesadüf diyelim. Onlara göre tesadüfen... Tesadüf diye bir şey yoktur. Hiç bir zaman, hiç bir şey tesadüf değildir. Onlara göre tesadüfen gidiyor. Bir profesörlere 'hoş geldin' diyor. Üç beş kelime ben işte Cezayir halkına hitap edecek çalışmalara başladık. Şöyle oldu. Böyle oldu. Hep kasıtta gidiyor. Hadiseleri takip ettiği için, Yusuf el Kardavi ile

birlikte, hoş geldin sözünden sonra, bir punduna getiriyor, diyor ki: 'Cezayir hanımları, şimdi size sesleniyorum. Eğer bu kadınlar, hakkın nurunu söndürmek için ortaya çıkarlar da, siz bunlar karşısında bir güç olarak meydanları doldurmazsanız, cehennemin üst tabakasında değil, alt tabakasında yer alırsınız.'

Ertesi gün sekiz yüz bin kadın meydanları inim inim inleterek, 'Biz hakkı istiyoruz' *diye dolduruyorlardı. Cihad sadece erkeklerin değildir. Cihad erkekler ne kadar mesul, yapmaları gerekirse kadınlar için, aynı derecede mesul ve gereklidir. Bunlar kime karşı yapacak? Hanımlara yapacaklar. Hakkı hanımlara tebliğ edecekler. Sırası geldiği zaman da, meydanlara vakarla, huzurla biz hakkı istiyoruz diye, böyle coşturup da, bu üç beş tane hakkın nurunu söndürmek isteyen teşekküllere karşı, çıkarlarsa bunların yaptığı, ben kelimelerle tarif edemem. Bu kadar kıymetli olur. Bir araya gelecekler bunlar. Elbette kendi aralarında teşkilat olacaklar, çeşitli dernekler, vakıflar var. Bu vakıflar da, bu teşkilatlar çalışıp tebliğ görevini yapacak.*

Bütün bunlar yapılırsa kadınların erkeklerden daha etkili olduğunu, erkekler darılmasınlar ama söylemek zorundayım. Biz Kayseri'de yedi milletvekili çıkardık. Nasıl çıkardık? Bunun arkasında yatan nedir? Çok iyi adaylar bulduk, koyduk filan mı? Hayır. Daha önce hanımlar, bir seminer gibi bir şey düzenlemişti. Beni çağırmışlardı gittim. Çalışmalarından bahsediyorlar, il teşkilatlarından şikayet ettiler. Dediler ki 'Bunlar çalışmalarımızda bize yardımcı olmuyor. Siz bunlara nasihat edin. Felan' *Dedim ki* 'Herhalde gayret gösteriyorlar amma ne kadar etkili olacaklar' *Sordum, kaç tane üyeniz var? Ben üç yüz, beş yüz tane üyemiz var diyecekler diye bekliyorum.* 'Beş bin tane kayıtlı üyemiz, var' *dediler. Kayseri böyle alındı. Kadınlar fethetti. Bunun için her şeyde kadın, erkek ayırımı yapmadan bu "Cihad"ı yapmak durumundayız. Ve bu cihadın yapılmasında kadınlar aslında daha önemli bir durumdadır Türkiye'nin şu andaki şartlarında, çünkü biz bir defa bir yarısına hiç ulaşamıyoruz. Diğer yarısı olan erkeklere de ulaşırken onun yüzde sekseni alışveriş yaparken ya yalan yere yemin etmiştir. Ya da birisini kazıklamıştır. Ya bir gayrı meşru kazanç temin etmiştir. Pek çok günahı işlemişler, kalplerini karartmışlar, akşama kadar... Büyük stresle.*

Bizim hanım bu çalışmalara iştirak ediyor. Çocuk hastalıkları mütehassısı. Sosyal açıdan kadınlara yardımcı oluyorlar. Ben soruyorum. Gittiğiniz zaman ne oluyor? Bana söylediği şey şu: 'On beş, yirmi dakika anlattıktan sonra, karşımızdaki hanımlar hatta gözyaşlarını tutamıyorlar, yemin ediyor, "Ben" diyor: "kızım benim sözümden çıkmaz. Oğluma da yemin ettireceğim.

Kocamı da yola getireceğim'

*Kadınların bu ölçüde etkisi oluyor. Bunu niçin istiyoruz? Tek bir şey için, inandığımız gibi yaşamak istiyoruz. Kimseye "zulm" etmek istemiyoruz. Ama biz inandığımız gibi, yaşama hakkına sahip değiliz. Bizim kızımız, bizim çocuğumuz üniversiteden atılıyor. Bizim öğretmenimiz başının örtüsüyle lisede ders veremiyor. Biz sömürülmeden bir ekonomik bir hayat yaşayalım diyoruz. Ama '*Yaşayamazsınız. İlla Yahudi'ye vergiyi vereceksiniz. İlla bu faizi siz de ödeyeceksiniz' *diyorlar.*

Ee biz bunları istemiyoruz. Ama istemiyoruz dememiz yetmiyor istersen sen isteme, 'düzeni ben kurmuşum' *diyor. Nasıl bu düzeni değiştireceğiz? Bu düzeni değiştirmek istiyoruz. Bu düzeni adil hale getirmek istiyoruz. Ne biz kimseye zulm edelim. Ne kimse bize zulm etsin:*

Ne biz başka insanların inancına tahakküm ederiz. Ne başkaları bizim inancımıza tahakküm etsin.

İşte bu Adil Düzen'in kurulması için, bu çalışmalara ihtiyaç var da, onun için ifade ediyorum. Ve sözlerimin sonunda hanımların bizim düzenimizdeki üstün yerine kendilerine hürmet edilen yere, kendilerine saygı gösterilen yere bir an önce ulaşmasını temenni ediyorum. Bu duyguyla hepinizi sevgiyle saygıyla selamlıyorum.

Allah'a emanet olun..."

Adalet Mülkün Temeli

REFAHYOL koalisyonunda Adalet Bakanı Şevket Kazan hakim adaylarına bakın neler söylüyor: "*Atatürk'ün; Adalet Mülkün Temelidir sözünü rehber alın.*"

Aynı Şevket Kazan, Bayrampaşa'da başka türlü konuşuyordu:

"*Bakın bir söz var. Bu sözü adliyelere yazmışlar. Altına da Mustafa Kemal'in adını koymuşlar. Halbuki bu söz İslamındır. Ne diyor o sözde;* "el adlü el mülkü temelün" *Adalet mülkün temelidir.*"

Şevket Kazan konuşmasına devam ediyor: "*Yetmiş yıl önce bir hakim, kadı günde bir veya iki davaya bakarmış. Şimdi bu düzende yetmiş yıl sonra mahkemelerde dava sayısı on milyon böyle bir düzene düzen mi denir? Neresinden bakarsanız bakın sokakları çıkmazdır. Düzenlerinin pilleri bitti. Bu düzen bizim düzenimiz değil, bu düzen zalim bir düzendir...*"

"*...Şimdi bizim adil düzenimizin hakim olduğu günlere dönelim. Kenar-ı Dicle'de bir kurt kapsa koyunu, gelir sorarlardı Ömer'den onu...*"

"*...bir solcu konuşmasında* 'şeriatın kestiği parmak acımaz' *dedi. İşte ona Allah söyletiyor. Yirmi beş yıldan beri Milli Nizam'la başlayan, Milli Selamet'le 1980'lere varan, 83 yılından beri de Refah ile devam eden*

siyasi platformdaki mücadelemizde işte bu mesajı vermeye çalıştık. Yirmi beş yıldan beri mücadele veriliyor. Başlangıçta mesajlar bir türlü kulaklara gitmiyordu. Bu dava hakka inananların hakkı üstün tutma davasıdır. UMMET-İ MUHAMMET olmanın vecibesidir"

Bu hedefe ulaşmanız için davamız adına her türlü fedakarlığı yapmanız lazım. Bu fedakarlık mal fedakarlığıdır. Bu fedakarlık can fedakarlığıdır.

Mal fedakarlığı bin lira vermekle başlar, ne kadar verebilirsen devam eder gider. Minimumu bin lira, maksimumu senin fedakarlık gücüne kalmış.

Bu dava can fedakarlığıdır. Bir damla ter dökmekle başlar, bütün canını verene kadar devam eder..."

Türkiye'de Siyah Köpekler Var

Fazilet Partisi Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Amasya'da yaptığı konuşmasına bir fıkra ile başlıyordu:

"*...Bir beyefendi, bizim gibi birisi bir eve misafir olmuş. Evin önünde siyah bir köpek... Gece tuvalet ihtiyacı olur, dışarı çıkmak ister, evde tuvalet yok! tuvalet dışarıda... Evin önünde siyah bir köpek var. Ev sahibini kaldırmaktan da çekiniyor, ne yapacak? Çocuğu beşikten çıkarıyor, kundağını açıyor, çocuğun kundağına ediyor, tekrar örtüyor, gelip yerinde yatıyor. Sabahleyin annesi kalkıyor, çocuğa bakarken şaşırıp kalıyor. Bakıyor, bir büyük insan pisliği çocuğun altında, beyefendiyi çağırıyor, kocasına diyor ki: 'Efendi, bizim çocuk ne yaptı? Ben biraz şaşırdım. Bizim çocuğun böyle bir hali yok'*

'Hanım, hanım! Bu kapının önünde bu siyah köpek olduğu müddetçe bizim oğlan daha çok altına böyle eder'

Bizim yetmiş yıldır, seksen yıldır, bekleyen siyah köpeklerin tehdidinden ve korkusundan bu ülkenin problemleri altından çıkılamaz noktaya getirilmiştir.

Bu siyah köpeklerden İslam alemini kurtarmak lazım, sade Türkiye'yi değil.

"*Beyler! Efendiler!.. Bir gerçeğin altını çizmek lazım. Bu ülkeyi ben idare etmiyorum. Bu ülkeyi parlamento da idare etmiyor. Bu ülkeyi kayıtsız şartsız dış güçler idare ediyor. Bu ülkeye şu şekilde veya bu şekilde bütün kurumlarına ve müesseselerine tesir edecek iç ve dış kararlarda etkin olacak şekilde ülkemizin yönetiminde etki sahibi, icra sahibidirler.*

Parlamentoda, 'Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir' yazıyor... Yalandır ve uydurmadır. Milleti kandırıyorlar. Parlamento'daki milletvekillerini kandırıyorlar, milleti aldatıyorlar... Hakimiyet kayıtsız şartsız ABD'nin

ve üç buçuk mutlu azınlığındır..."

"*Bu ordunun içinde Refahçı subaylar içinizi ferahlatacak kadardır. Hele bize karşı bir ihtilal yapmaya kalksınlar da ağızlarına burunlarına dolaşacaktır. Ağızları dolaşacaktır. Onun için böyle bir şeye cesaret edemezler...*"

"*...Bunlar yıllardır, demokrasi diyorlar, laiklik diyorlar... Biz o efendilere diyoruz ki siz demokraside yalan söylüyorsunuz. Siz sahtekar demokratlarsınız diyoruz. Laiklik diyorlar; yalan söylüyorsunuz. Atatürkçüyüz diyorlar, yalan söylüyorsunuz. Ben kendim laik değilim, öyle bir derdim de yok, öyle bir problemim de, ama sen yıllardır bu Müslüman milletin başında balyoz gibi laikliği ve Atatürkçülüğü kullandın. Hesabına geldiği zaman demokrasi, hesabına geldiği zaman ilkeler dedin. Bu memlekette vurguncuyu korudun, hırsızı korudun, soyguncuyu korudun, memleketi bölenleri korudun... Sadece ve sadece laikliği demokrasiyi, Atatürkçülüğü, Allah ve Resulünün yolunda yürüyenlere karşısında engel olabilmek için silah olarak kullandın.*

Onun için bunlar laiklikte de sahtekardırlar, bunlar demokraside de sahtekardırlar, bunlar kendi ölmüş adamlarına iftira atacak kadar da yüzsüz ve hayasızdırlar...

Gidiyorlar, 10 Kasımda Anıtkabir'e: 'Ata rahat uyu, iyi uyu, merak etme biz çok iyi gidiyoruz' *Peki şimdi bir kere dünyanın hiç bir yerinde ölmüş bir adamın defterine* 'Rahat uyu! merak etme biz senin izindeyiz' *denilmez.*

Yani ne Hıristiyanlıkta var ne Müslümanlıkta var. Ne Ermenilikte var. Hiçbir yerde böyle bir şey yok. Ben araştırdım, böyle bir din yeryüzünde yok. Ama Cumhurbaşkanı, Genel Kurmay Başkanı, Başbakan gidiyor: 'Ata rahat uyu! İzindeyiz, izinde... Merak etme. Çok iyiyiz. İlksan'a 260 milyar fazla para ödedik. Cavit Çağlar'ın 250 milyar borcunu sildik. Yabancı müteahhitlere 10 trilyon fazla para ödedik, 1983'ten bugüne kadar da 9 bin insanın hayatını kaybettik, onun için rahat uyu merak etme biz çok iyiyiz' *diyor.*

Ne demek yani? Bu ne demek, bu kadar mantıksızlık olur mu? Yani sanki öbür dünyada rahat uyu diye ayrı bir birim var, böyle başbakanlar falan girince orada rahat uyunuyor gibi... Bunlar ölülerini bile kandıracak kadar sahtekardırlar. Yani Ata yok dünyada. Ata dünyada olsaydı, deseydik: 'Yahu bu sahtekarlara sen mi talimat verdin?' *Ben inanıyorum ki diyecek* 'Tü Allah belanızı versin. Beni de rezil ettiniz, kendinizi de rezil ettiniz...'

Yani onun için diyorum: 'Bunlar demokraside sahtekardır. Bunlar laiklikte sahtekardır' *diyorum. Şu memlekette laikliği bizim en büyük baş belamız yapmışlardır. Laikliği hep Müslümana karşı kullanmışlar... Ya arkadaş!*

laiklik devletle din işlerini ayırmaktır da, iyi, bir şey demiyoruz da Avrupa'nın Anayasalarında laiklik yok. Bizim Anayasanın birinci sayfasından başlar, altı, üstü, ortası, son sayfasına kadar her tarafta laiklik, laiklik, laiklik... Yat laiklik, kalk laiklik ne oluyor?..

Sen beni yaratan rabbımdan uzaklaştırmak için bu laikliği benim karşıma diktiğin müddetçe ben de ölünceye kadar sana sahtekar; Allah ve peygamber düşmanı damgasını senden esirgemeyeceğim. Ben de seni her gittiğim yerde rezil etmek için bütün gücümü kullanacağım..."

"*Beyler, Efendiler! bunlar bizi kandırıyorlar, demokrasilerde bütün fikirleri yani demokrasi geldiği nokta itibarıyla bütün fikirlerin rahatlıkla tartışılabileceği bir idare sistemidir. Laiklikte yani demokrasilerde devlet laik olmaz, şahıslar laik olur. Şahıs laikliği benimseyebilir. Çünkü demokrasilerde hakimiyet milletindir. Millet isteği medeniyeti kendisine yönetim olarak seçer. Devlette o milletin kabul ettiği idare sistemini millet adına ısrar eder. Ama bizde tam tersidir. Demokrasi var diyorlar. Ondan sonra çıkıyorlar, şunu kabul edeceksiniz, bunu kabul edeceksiniz, şu kadar Müslüman olacaksınız. Ne kadar? Bizim müsaade ettiğimiz kadar Müslüman olacaksınız. Şöyle bir geçmişe bakın, geldiğimiz nokta itibarıyla başarılı olmuşuz. Şu yirmi yılda çok başarılı olmuşuz. Devlet dairelerinde Cuma namazına gitmek için izin isterdik, izin... O günleri bir hatırlayın, ama biz onu yıktık. Bugün devlet dairelerinde Allah'a şükür ezan okunuyor. Her dairede mutlaka bir mescid var. Tayin edilmiş bir imam var... Yetmişli yıllarda üniversitelerde, bu hak davayı savunan gençliğin sayısı yüzde üçü, beşi geçmezdi. Ama bugün üniversitelerin 'yüzde kırkı ben inandığım hak davanın devlet nizamı olmasını arzu ediyorum' diyecek kadar dirayetli, imanlı ve inançlı bir nesil yetişmiştir. Bu bizim mücadelemiz ve gayretimiz sonucudur.*"

Oğuzhan, "*fertler laik olmaz, devlet laik olur*" derken, FP Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen de, "*Devlet laik olmaz, fertler laik olur*" diyordu.

Kuran Niye İndi

FP Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen konuyla ilgili olarak şunları söylüyordu:

"*...Madem ki demokrasilerde fikirler tartışılır. Madem ki herkes fikrini söyleyebilir. Herkes inandığını söyleyebilir. Bırakın bu milletin çocukları da kendi inançlarının gereğini söyleyebilsinler...*

Kuran sade ve sade Ramazan ayında okunmak için gelmemiştir. Kuran sade ve sade gelinlik kızların boynuna takılmak için gelmemiştir. Kuran sade ve sade kabristanda ölülerimizin başında, 52 gece okunmak için

gelmemiştir.

Kuran bir hayat nizamıdır. Hayata ve hayatın tüm safhalarına tatbik edebilmek için gelmiştir. Ben, beni yaratan rabbıma mı inanacağım, yoksa Demirel'e, Erdal İnönü'ye mi inanacağım. Elbet ki ben şu geceyi ve gündüzü meydana getiren beni annemin karnında yoktan halk eden alemlerin rabbına mı inanacağım? O ne diyorsa doğrusu odur.

Sonra hiç münafığa inanılır mı? Ben söylemiyorum. Camilerden hep dinledik. Kim yalan söylüyorsa, kim verdiği sözü yerine getirmiyorsa, kim emanete hıyanet ediyorsa ona diyordu, hocalar; "Münafık". Ben demiyorum. Camideki imam söylüyor. Bu üç şeyi kim yapıyorsa münafıktır. Ben demiyorum yani camideki imam diyor, yani o imam da Allah'ın emrine göre söylüyor. Çünkü seni yaratan senin ağzından böyle söylüyor. O söylüyorsa doğrudur.

Ben, beni yaratanı dinlemeyecem de, münafıkları dinleyeceğim öyle mi? Gidip kabristanda Atasını kandıranları dinleyeceğim öyle mi?.."

"...Ben trafik kazasında öleceğime bu yolda ölürüm. Cumhurbaşkanı Özal'a bile kalmadı bu dünya, Semra'nın nasıl boynu büküldü görüyorsunuz. Eee size kalacak mı? O halde biz inancımıza bihaksorulmalı Kuranı rehber, Muhammedi önder kabul edip yürümeliyiz. Bu millet öyle muvaffak olur..."

Anayasaya Ne Ettiler

"...Şimdi öyle bir demokrasi var ki; ben desem ki, 'Bunların anayasası rezil bir anayasa' *hemen giderler:* 'O Refahçılar laikliğe aykırı hareket etti' *Tam bundan iki ay önce Milliyet'te bir karikatür vardı. Anayasayı koymuş, Milliyet Gazetesi'nde iç sayfada şöyle bir yere koymuş, buraya da bir çocuk koymuş, çocuk külotunu çıkarmış, Anayasanın içine ediyor.*

Milliyet gazetesinde hatırlıyorsunuz! Bak kendileri Anayasalarını öyle bir hale getirdiler ki, Milliyet'te Anayasa'yı koyuyor, çocuk da burada anayasanın içine ediyor. Ben desem ki, 'Anayasanın içine ettiler' *suç olur. Ama kendileri yaptıkları Anayasanın içine ediyorlar suç olmuyor, bu nasıl demokrasi ben anlamıyorum.*

Bunlar neye benziyorlar, biliyor musun? Zaten bizim başımızda en büyük bela bugünkü adaletsiz kanunlar suratı asık, rüşvetçi, ahlaksız yönetimlerle seçim meydanlarında halktan yana, Meclis'te girdikten sonra duvarın öbür tarafında Amerika'dan yana olan insanlardan geliyor hep başımıza...

Eskiden helvadan putlar yapılırdı. Acıktıkları zamanda o putu kırar yerlerdi. Şimdi Anayasa yaptı, o Anayasaya uymayanlar ceza görüyor

ama kendileri sıkıştıkları zaman hemen bu Anayasayı değiştiriyorlar. Peki sen değiştirince suç olmuyor da, sen bu Anayasayı değiştirmezden önce bir çok insanları yargıladın. Bu Anayasa nasıl bir Anayasaydı ki, dün doğruydu bugün yanlış, ben bu Anayasayı değiştireceğim diyorsun. Bu Anayasanın başından beri yanlış olduğunu biz söylüyoruz. İslam ahlakından nasipsiz, Allah korkusundan mahrum, İslam kültüründen ve bilgisinden uzak. Allah'ından korkmayan insanların yapacakları Anayasaların elbette ki bir gün içine edeceklerdir..."

"*...Bunların Anayasaları sırf ve sırf bu milletin çocuklarının kalbinden, kafasından imanı ve İslam'ı söküp atmak için vardır. Başka hiç bir şey için yoktur. Onun için* 'onların Anayasasının içine ettik' *diyenlere biz de hak veriyoruz...*

Bizim edebimiz buna müsaade etmiyor. Biz öyle laflar kullanmıyoruz da, sizin Anayasanız zulm Anayasasıdır diyoruz. Sizin düzeniniz zulm düzenidir. Bu düzenin değişmesi lazım. Mutluluk huzur ve saadet bu zalim düzenden kurtulup hakka dayanan, Rabbıma dayanan, kitabıma dayanan düzenlerle ancak insanlık mutluluk bulabilir. Onun, için bu Anayasalardan bir an evvel kurtulmamız lazım..."

Çekiç Güç ve Bir Türk

"*...Şimdi, peki madem siz millete vaad ettiniz terörü önleyeceğiz dediniz. Çekiç Güç, benim ülkemin egemenliğini ihlal etmiştir dediniz, gelin bu Çekiç Güç'ü gönderelim. Niye göndermiyoruz? Tam Çekiç Güç'ün süresinin uzatılmasına bir hafta, on gün kala ABD'nin veya İngiltere'nin Dışişleri yetkilisi geliyor, Demirel'le, İnönü'nün kulağını böyle hafif çekiyor, Çekiç Güç uzatılıyor. Çekiç Güç benim bölgemin insanını dövüyor. Çekiç Güç resmen o bölgeye tahribat yapıyor. Çekiç Güç resmen o bölgede silah dağıtıyor.*

Yani sen göz göre göre benim ülkemi bölmek isteyen Çekiç Güç'e nasıl müsaade ediyorsun. Vatan hainleri!..

"*...Bir Türk cihana bedeldir, diyorlar, Nah bedeldir.*"

FP Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen Fatih. Milli Gençlik, Vakfı'ndaki konuşmasında coştukça çoşuyor, saldırdıkça saldırıyordu:

"*Ben Türk adıyla anılmaktan haya duyuyorum...*"

"*...Sizin Radikal demenizdeki maksat, sizin kökten dinci demenizdeki maksat, sizin Fundamentalizm demenizdeki maksat, Kuran'ın tümünü, Resulullah'ın hayatını kendine hayat nizamı yapanları kastediyorsanız, bunu iyi bilin ki sizin köktenci dediğinizden daha fazla köktenciyiz. Sizin fundamentalist dediğinizden daha fazla fundamentalistiz. Sizin radikal*

demenizden daha fazla radikaliz. Bunu bilmeniz lazım. Bunu açıkça ilan ediyoruz..."

Bir Laiklik Düşmanı Daha

Fazilet Partisi Manisa Milletvekili Bülent Arınç, Tekirdağ Malkara'da yaptığı konuşmada, Hülya Avşar'ı her önüne gelenle düşüp kalkan fettan bir kadına benzetirken laiklikle olan derdini de dile getiriyordu:

"Bütün Avrupa'da nikahı kilisede kıymak mümkün. Çünkü nikah Katoliklerde çok önemli, Katoliklerde evlenirsinizde boşanamazsınız. Boşanmak yasaktır. Ama siz nikahı mutlaka resmi bir memur önünde yani diyelim ki belediye, muhtar kıyacaksınız. Kazara siz önce dini nikah kıyarsanız, resmi nikahtan önce TCK'nın 237'nci maddesi var. Bir yıldan aşağı olmamak üzere ceza alırsınız.

Hülya Avşar diye fettan bir kadın var. Her önüne gelenle düşüp kalkıyor. Gazetelerden birine bir beyanat vermiş. Herhalde dil sürçmesi yaptı. Biz falanla imam nikahı ile evliyiz demiş. Böyle çok hareketli bir savcımızda, yani hayali ihracatlardan korkup ta, eh bu söz daha tehlikeli diyenlerden biri. Ya bu kadın imam nikahı mı yaptı? TCK 237' ye aykırılıktan dava açtı hakkında. Bizim hakkımızda açılması lazım gazetede onu görünce ona açtı. Kadın kurtardı kendini mahkemede beraat etti.

Nasıl beraat etti. biliyor musunuz? 'Sözlerim yanlış anlaşılmış hakim bey, ben imam nikahı istemem. Ben laik bir kadınım nikahsız olarak beraberim.' Dediği için beraat etti. Hadi bakalım nesine sevineceksiniz bu haberin? Yani beraat etmek için Nikahsız yaşıyoruz biz, metres hayatı yaşıyoruz biz demek lazım.

Metres hayatı yaşayan el üstünde, dini nikah yapan yerin altına sokulursa o toplumda sıkıntılar bitmez. İlerici- gerici kavgası, solcu- sağcı kavgası, laik- dindar kavgası, Sünni- alevi kavgası Türk-Kürt çatışması bu toplum hergün sorun üretiyor ve yönetimler buna karşı seyirci. Biz devletin seyirci olmasından çıkıp devletle milletin kaynaşmasını yeniden sağlıklı bir toplum haline gelmesini arzu ediyoruz. Bizi kardeş yapan inançlarımızdır. Kültür ve maneviyat beraberliğimizdir. Bin yıldan beri bu topraklar üzerinde kardeşlik içersinde yaşayan insanların bugün düşman haline geldiğini görüyoruz. Ve bundan üzüntü duyuyoruz.

60 Milyon insanı kardeş yapan laiklik değildir. 60 milyon insanı kardeş yapan Müslümanlıktır, inançtır. Devlet, İslam'la barışınalıdır ki, topluma huzur gelsin..."

Hilal Ve Başağın Hikayesi

Refah Partili Adalet Bakanı Kocaeli Milletvekili Şevket Kazan,

Bayrampaşa Refah Partisi İlçe Teşkilatınca düzenlenen gecede "Mücahid Şevket" sloganları arasında geldiği kürsüden dinleyenlere buğulu gözlerle sesleniyordu:

"Muhterem dinleyiciler, Muhterem yöneticiler: Hepinizi saygı ve sevgi ile selamlıyorum. Esselamün aleyküm.

Bu gece Bayrampaşa teşkilatı olarak düzenlenmiş olan "İktidara Yürüyüş" toplantısının son dakikaya kadar fevkalade coşkulu, heyecanlı ve anlamlı geçeceğine inancım sonsuzdur. Ama ne yazık ki ben sizin aranızdan kırk beş dakika sonra ayrılacağım ve Ankara'ya dönmek zorundayım çünkü yarın bir başka cephede bir başka savaş var.

Kardeşlerimizden Hilal ve Başakla ilgili çok güzel marşlar dinledik. Bu Başak nereden çıktı? Hilal, Hilal de, Başak nereden çıktı? 1981 yılında cezaevindeydik, cezaevine girişimizin takriben sekizinci ayı ve aylardan da Haziran ayıydı. Cezaevindeki küçücük pencereden anca dünyayı seyredebiliyorduk. Karşımızda ekin tarlası vardı. O ekin tarlasında ekinler sararmış, dolu başaklar boy vermişti. Cezaevinde ruh incelir, konuşmayan şeyler dile gelir. İşte o gün tarlada ki başaklara bakarken benim ağzımdan yani kalemimden şu dörtlük döküldü satırlara:

Altın renkli başaklar, nasıl böyle şahlandı?
Bir avuç serpintiydi, düşün toprağın altında!
Buzun bağrında dondu. Güneş bağrında yandı
Şimdi ne varsa her şey onun hükmü altında...

Bir davanın muzaffer olabilmesi için, o davaya gönül veren insanların, buzun bağrında donması güneş bağrında yanması, kısaca çile çekmesi gerekir ki, o zafer günlerine kavuşabilsin.

Sonra cezaevinden çıktık. Refah Partimizi kurduk. Amblemimizi tespit ederken gönlümüze taht kuran Hilal'in ortasına işte bu başağı yerleştirdik. Buzun bağrında donan, güneş bağrında yanan başağı yerleştirdik.

Refah Partimizin 1. Kongresi'nin günü geldi. Siyasi yasaklıydık, kongreye gitmememiz gerekiyordu, yapamadık... Ali Oğuz Bey'le ikimiz yapamadık mutlaka gidecektik kongreye, yasaklasalar da gidecektik. Ve o gün gittik. O kongrede yaşadığım manzarayı hayatım boyunca unutmam mümkün değil. O coşkulu kalabalığı o coşkulu gençleri görünce yine bir dörtlük döküldü kalemimden:

Sen de yıllardan beri hor hakir görülerek,
İnim inim inledin zulüm baskı altında.
Sen de şahlan saf bağla yeniden dirilerek.
Senin de başın ersin arşa hilal altında.

İşte hilalin hikayesini ilk defa ben size burada açıklıyorum. Gerçekten bu hilal ve başaklı bayrak, nerede yönetim varsa ama mahalli ama genel, bütün yönetim kalelerine artık dikilme zamanı gelmiştir. Ve inşallah da dikilecektir.

Değerli kardeşlerim, neden dikilecektir? Cumhuriyetin 70. yılındayız. Yirmi yılda elli hükümet, Tansu Çiller'inkiyle, yani bir buçuk yıla bir hükümet düşüyor. Halbuki normal olarak yetmiş yılda yirmi veya yirmi beş hükümet gelip geçmiş olması gerekir. Ama elli. Bunu neden anlatıyorum? Bunu şundan anlatıyorum. Demekki bu memleket iyi idare edilmiyor. Demek ki bu memleket iyi yönetilemiyor. Her gelen hükümet bir evvelkinden enkaz devraldığını söylüyor. Her gelen enkaz devralıyor. Sonra bir buçuk yılda bir hükümet değişiyor. O halde iyi gitmeyen bir şeyler var. Yanlış bir işler var. Neden bu böyle? Niçin bu böyle?..

Ders Alınacak Kıssalar

Şevket Kazan yetmiş yıl öncesinin özlemi ile sürdürdüğü konuşmasında, hangi partiye oy vereceğimiz konusunda da görüşlerini şu şekilde açıklıyor:

"*Elli beş yıllık tecrübeme dayanarak, ben buna üç tane cevap bulabilirim. Birincisi, seçmesini bilmiyoruz. Oy kullanırken adam seçmesini bilmiyoruz. İkincisi, araştırıyoruz ve seçiyoruz, fakat seçtiğimiz insanlar gittiği yerde bozuluyor. Üçüncüsü de ne yaparsak yapalım düzen bozuk. Üç tane cevap. O halde burada şunu tespit etmek lazım. Seçerken herhangi bir partinin veya şahsın tapulu malı olmayacağız. Olmamak için de bizim önümüzde ders alacağımız kıssalar var.*

Hz. Ömer bir gün konuşurken kürsüde sormuş? Bir gün gelir, yanlış yapar, yoldan şaşarsam ne yaparsınız? Bir delikanlı ayağa kalkmış, kılıcını çekmiş, 'Seni, kılıcımızla doğrulturuz.' Demek oluyor ki o gün insanlar yanlış yaparsa bile kılıçla doğrultulması gerekiyormuş. Bu gün yanlış yapanı oyla düzelteceğiz..."

Valla malum Milli Görüşçüler çok şanslı, ya o yoldan sapanı kılıçla düzeltme geleneği devam etseydi, herhalde cümlesi kılıçla doğrultula doğrultula köftelik kıymaya dönerdi.

Şevket Kazan, Bayrampaşa'daki konuşmasını, yetmiş yıl önce, yetmiş yıl sonra diyerek sürdürüyor, Cumhuriyet Devrimine olan kinini kusuyordu:

"*...Yetmiş yıldır gayret gösteriliyor. Hükümetler geliyor, gidiyor... İşler düzelmiyor. Neden düzelmiyor?... Çünkü düzen bozuk. Düzenin motoru bozuk. Şu yetmiş yıllık düzeni üç açıdan kısaca mahkemeye çekmeye var mısınız? Bak şimdi devlet denen yapının birtakım temel hizmetleri var: İnsanlık tarihinde üç devlet fikri; insanların can güvenliğini, mal*

güvenliğini ırz ve namus güvenliğini korumak fikrinden kaynaklanmıştır. Devlet buradan çıkmıştır. Siz devleti ne kadar küçültürseniz küçültün, üç ana fonksiyonu üzerinden alamazsınız...

Namusu koruması gereken devlet, yetmiş yıl önce değil devlet, sokaktaki alelade bir erkek dahi sokağın namusuna, mahallenin namusuna, kasabanın namusuna memleketin namusuna bekçilik yapardı. Öyle insanların devleti de namuslara bekçilik yapardı. Yetmiş sene önce tablo buydu. Bu gün devlet, bu düzen sayesinde yetmiş sene sonra nereye geldi. Namusları koruyan bir devlet noktasından, namusları pazarlayan Manukyanlara madalya takan bir devlet noktasına geldi. İşte düzen ahlaki açıdan nereden almış yükü, nereye vardırmış işi.

Ekonomi açısından düşünürsek yetmiş yıl önce bir mark alabilmek için yirmi beş kuruş vermen gerekiyordu. Kuruş, kuruş... Bundan kırk yıl önce bir mark alabilmen için bir lira yetiyordu...

İşte yetmiş yıl önce, işte yetmiş yıl sonra hukuk sahasına gidiyoruz. Yetmiş yıl önce bir hakim günde bir veya iki davaya bakarmış hatta bir tanesinde öyle hususlar var ki, bir ay beklemiş hakim, kadı, dava gelmemiş. Ay sonunda maaşını getirmişler 'Ben bu ay bir dava görmedim ki maaş alayım' *demiş, yetmiş yıl önce... Şimdi bugün yetmiş yıl mahkemelerdeki dava dosyalarının sayısı sadece hukuk, ceza vb. on milyon...*

Bu Düzen Bizim Değil

Şevket Kazan, kendi 'Adil Düzen'lerinin hakim olduğu tarihlerden örnekler verdiği konuşmasında şu konulara değiniyordu:

"*Neresinden bakarsan bak, sokakları çıkmazdır. Tıkanmış kalmışlardır. Düzen bu! Var mı bunun aksini iddia edebilecek bir babayiğit? Yok... Olamaz ki, pilleri bitti. Şimdi bu düzen işte bizi bu hale getirdi. Peki neden getirdi? Çünkü bu düzen bizim düzenimiz değil. Bu elbise başkalarının elbisesi, illa giyeceksiniz demişler, giymişiz ama her tarafından patlıyor... Tarih sahnesine yeni çıkmış bir devleti bu düzen belli bir süre idare eder ama tarih sahnesinde bin yıl* "ben varım" *diyen bir milleti bu düzen yönetemez, idare edemez...*"

"*20 milyon kilometre kare üzerinde yaşayan bu kadar farklı milletlere mensup toplulukları ecdadımız altı asır idare etmiş. Peki neyle idare etmiş? Bakın idare eden insanları sayalım: Bir Padişah, Sadrazamı, üç tane Vezir etti beş, iki Beylerbeyi etti yedi, iki de Kazasker etti dokuz, bir de Kaptan-ı Derya etti on. İşte bu kadar on kişiyle yirmi milyon kilometre kareyi yöneten idare eden bir milletin bu hükümeti 765 bin kilometre karede 60 milyonu, otuz beş bakanı ile idare etmekten aciz.*

Evet bu düzen bizim düzenimiz değil, onun için bizim olmayan bu düzenle bu memleketin işlerini düzeltmek mümkün değil. Şimdi ben size basit bir misal vermek istiyorum. Evet bir misal, şu bir araba jantı pardon araba şasesi. Bir araba şasesinin bir tekerleğine ford cantı, bir tekerleğine Reno cantı, bir tekerleğine fiat cantı, bir tekerleğine de Opel cantı taksanız, direksiyona geçseniz kaymak gibi bir pistin üzerinde bu arabayı kullanmak isteseniz, bu araba gider mi? Gider de... Langır, langır, langır gider. Bunların düzeni gibi gider. Langır langır, langır...

Niye öyle Ford dedin, Opel dedin, Reno dedin? Bu memleketin temel nizamı kuran kanunların, birini almışlar İtalya'dan, birini almışlar İsviçre'den birini almışlar Almanya'dan, birini almışlar Fransa'dan getirmişler bu bin yıllık, tarihi gövdenin altına koymuşlar. Bu tekerlekler bu gövdeyi çekecek. Bir de bakmışlar otomobil tekerleği. Bu şase! Şase, yirmi beş tonluk kamyon şasesi, bin yıllık devletin yirmi beş tonluk kamyon şasesi... Bu tekerlekler çekmez. İşte çekmedi, tıkandınız kaldınız..."

Şevket'e Göre Çare

"*...Onun için ilk yapılacak iş, bizim olmayan bu düzeni hemen kenara koymaktır. Bu düzen bizim düzenimiz değil.*

Bu düzen adil değil. Bu düzen hiç bir konuda adil değil. Bir kaç konu, sizleri fazla yormadan sadece muhakemeler yapabilmeniz için. şimdik bir ülkede devletin bir çok masrafı var. Bu masrafın karşılanması için vergi toplanacak, her zaman toplanmış, toplanacak da bu vergi kimden alınacak, zenginden mi alınacak fakirden mi alınacak? Ee 12 yaşında bir çocuk çağırsan, sorsan elbette ki 'zenginden alınacak' *der. Çünkü 12 yaşındaki çocukta bile adalet duygusu var. O adalet duygusuyla fıtri duyguyla* 'Zenginden alınması lazım.' *Peki bu düzen vergiyi kimden alıyor?* 'Fakirden alıyor' *Bu düzende zenginler vergi ödemiyor. Sabancılar, Koçlar vergi ödemiyor. Onların vergisini de sen ödüyorsun. Onun için Refah Partisi zenginin vergisini dahi fakire ödeten bu düzene köle düzeni diyor. Bu düzen zalim bir düzen, adil değil..."*

İktidara gelmeden önce bu şekilde konuşan Refahlılar, iktidara geldikten sonra vergi ödeme zorluğu içindeki yoksul esnafa ağar cezalar reva görürken, zenginlere ise tolerans üzerine tolerans sağlıyorlar, Manukyan'ın çocuğu, yahudi uşağı dedikleri çevrelere teşvikler yağdırıyorlardı.

Şevket devam ediyor:

"*Bir başka açıdan kredi; Şimdi sen bir köylüsün, bir traktör alacaksın Ziraat Bankası'na gittin. Doğrudan bankaya gidip krediyi isteyeceksin. Ne istemesi, önce Ziraat Bankası'nın önünde üç tur atıyorsun. Girsem*

mi, girmesem mi? Ondan sonra giriyorsun içeriye kimin yüzüne bakacan bilemiyorsun, korka korka. Birisi diyor ki, 'Hayrola amca ne İstiyorsun?' 'Ee traktör kredisi alacaktım da', 'Öyle mi?', 'Evet' 'Hangi köydensin?' 'Falanca köyden', 'Tarla tapun var mı, ev tapun var mı?', 'Yok' 'Öyleyse kredi de yok. Hadi git' *İşte, peki bir holdingin sahibi şöyle bankanın kapısının önünden numaradan geçecek olsa, Müdür kapıya çıkıyor:* 'Beyefendi! Kredi lazım değil mi?' *İçeri alıyor, çay ısmarlıyor, kahve ısmarlıyor...* 'Kaç milyar emredersiniz' *diyor. Ne tarla tapusu soruluyor. Ne ev tapusu soruluyor. Soruluyor mu? 'Hayır' Sorulsaydı bu kadar devlet bankasını, bu kadar eşkıya soyar mıydı?*

Çok enterasan bir şey söyleyeceğim size. Bütün devlet bankaları batırılmıştır. Ziraat Bankası müstesna. İşte bu sene KİT komisyonundaki raporu: 'Ziraat Bankası kar ediyor, öbür devlet bankaları zarar ediyor. Ziraat Bankası neden kar ediyor? Çünkü Ziraat Bankası'nın müşterisi köylü.. Dolandırmasını beceremiyor. Namussuz olmasını beceremiyor ama öbürleri hep üçkağıtçı, hep eşkıya..."

Şevket Kazan, Ziraat Bankası'nın nasıl kar ettiğini bildiği halde, nedense açıklamıyor, açıklayamıyor. Öyleyse biz açıklayalım: Fazilet Partisi Sivas Milletvekili ve Tarım Köy İşleri Bakanı Musa Demirci, Aydın Tarım İl Müdürü iken, Ziraat Bankası ve Tarım Bakanlığı'nın ortaklaşa gerçekleştirdiği Anafi projesi çerçevesinde İtalya'dan hastalıklı, kel, kör, topal ve yasadışı yollarla getirdiği hayvanları köylüyü kandırmak, dolandırmak suretiyle fahiş bir fiyatla ve çok yüksek bir faiz ile veriyorlar, köylünün tarlasını, traktörünü haczetmeleri, el koymaları yetmiyormuş gibi, Musa Demirci köylüyü tehdit etmekten de çekinmiyordu. Ne de olsa o bir Milli Görüş ve Adil Düzenci...

Bu açıklamadan sonra Şevket'e kaldığımız yerden devam edelim:

"*Şimdi bu düzen adil mi, zalim mi? Kredi kime veriliyor ya... Paraya ihtiyacı olan desteğe ihtiyacı olana verilir ya... Halbuki bu düzen, parası olan insana daha fazla para pompalıyor. Öbürlerini aç, sefil ve perişan bir halde bırakıyor. O nedenledir ki bu düzen, bizim düzenimiz olmamasının ötesinde aynı zamanda görüldüğü gibi zalim bir düzendir.*"

Adalet Mülkün Temeli Sözü Kimin?

Şevket Kazan, Adalet Bakanı olduktan sonra, bir çok foyası ortaya çıkıp köşeye sıkışınca çareyi Atatürk'e sığınmakta buluyordu. Hakim adaylarına yaptığı bir konuşmada onlara Atatürk'ün "*Adalet Mülkün Temelidir*" sözünü rehber almalarını öğütlüyordu. Ancak aynı Şevket Kazan Bayrampaşa Refah Partisi'nin düzenlediği gecede şunları da söylemişti:

"...Bakın! Bir söz var. Bu sözü adliyelere yazmışlar. Altına Mustafa Kemal'in adını koymuşlar. Halbuki bu söz İslamındır. Ne diyor orada? Orda diyor ki; 'El adlü adaletün, Adalet Mülkün Temelidir' Şimdi Adalet mülkün temelidir ne demek? Adalet maddi ve manevi dünyada ne kadar varlık varsa, zenginlik varsa bütün bunların temelidir. Hepsinin temelinde Adalet olmalıdır ki, insanlar huzur ve saadet içinde olabilsinler. Efendiler! Bir ülkede düzenin kendisi Adil olmadan, insanların adil olması ve devletin adil olması mümkün değildir. Bugün RP de iktidara gelse, bu zalim düzeni değiştirmedikçe vaat ettiği adaleti yerine getiremez. Bunun bilinmesi lazım. Onun içindir ki Refah Partisi düzeni değiştiren bir partidir. Refah Partisi DYP'nin alternatifi, ANAP'ın alternatifi CHP'nin alternatifi değildir. Refah Partisi düzenin alternatifidir. Onun için Refah Partisi bir yana, onların hepsi bir yana..."

Adil Düzen'in Hakim Olduğu Günler

"...Demek oluyor ki, önce düzen adil olacak ki, insanlar da adil olabilsin. Devlet adil olabilsin. Şimdi bu Adil Düzen'in hakim olduğu günlere dönelim, o günlerden birtakım örnekler verelim. Bir tek örnekten bahsedeceğim ama yine bir şey geldi aklıma!.. Geçen dönem İzmir'de bir açıkoturum yapıldı. İnsan hakları konusunda bir panel düzenlemişler, her panelist bir konuyu işleyecek, sonra tartışacak... Orda Prof. lar var... Onların birinin konusu "İnsan Hakları", birinin konusu "Hukukun üstünlüğü" Bana sordular 'Siz ne konuşacaksınız?' 'Ben de hakkın üstünlüğünü konuşacağım' 'Efendim hukukun üstünlüğü ile hakkın üstünlüğü arasında ne fark var?' 'Konuşunca anlarsın.'

Şimdi, gittik orada o insanlar benden önce konuştu. İnsan haklarından bahseden Profesör insan haklarının başlangıç tarihini, siyasi platforma çıkış tarihini; 1215 Magna Karta sözleşmesine bağlıyor; İngiltere'de Kral çok vergi alıyormuş da, o vergileri hafifletmek için işte Baronlar, maronlar harekete geçmişler ve netice de Kral'la bir anlaşma yapmışlar. İlk defa İnsan Hakları konusunda yazılı belge buymuş. Ondan sonra bu olmuştur, şu olmuştur. İşte 1950 İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ne varıncaya kadar saydı döktü. Ben de dinledim.

Sıra bana geldi. Ben kendi konumu işledim. Arkasından da demin kusura bakmayın, ben sizi dinledim. Dinlerken dedim: 'Bir insan haklarından bahsettiniz. İnsan haklarından bahsederken de, siz bu işin başlangıç tarihini 1215 Magna Carta sözleşmesine getirdiniz, bağladınız. Ondan önce insan hakları yok muydu? Siz bunu anlatırken benim de aklıma Mehmet Akif merhumun Safahat'ı geldi, dedim. Mehmet Akif merhum o safahatının bir yerinde der ki: 'Kenar-ı Dicle'de

bir kurt kapsa bir koyunu gelir de hakkı ilahi, sorar Ömer'den onu' Yani öyle bir hükümdar varmış ki, adı Ömer'miş. Dicle nehrinin kenarında kazaen bir kurt gelip de bir koyunu yese ben bunun hesabını Allah'a nasıl vereceğim diye tir tir titrermiş.

Beyler!.. Bu Ömer ne zaman yaşamış? Magna Carta'dan önce mi yaşamış, sonra mı yaşamış. Hele durun yahu, siz böyle Magna Carta'nın yüzeysel sularında dolaşıp durmayın, Ömerler'in yaşadığı denizlerin derinliğine inin ki, siz hak nedir, hukuk nedir orada göresiniz, anlayasınız."

Şeriat'ın Kestiği Parmak

Şevket Kazan'ın Bayrampaşa Refah Partisi İlçe binasında, şeriat ile ilgili özlemlerini aktaralım:

"*...Bir solcuyla geçen gün konuşurken, konuşmasının bir yerinde, bir laf etti: 'şeriatın kestiği parmak acımaz' Ne dedin, ne dedin? 'şeriatın kestiği parmak acımaz' Niye acımıyormuş? Halbuki sen şeriatı çok kötü bir şey olarak tanıtıyorsun ya, asar, keser, filan... Bir de keserse acımaz diyorsun.*

İşte onu Allah dedirtti... 25 yıldan beri Milli Nizam'la başlayan, MSP ile 1980'lere varan ve 1983 yılından beri de Refah Partisi ile devam eden siyasi platformdaki mücadelemizde bu millete işte bu mesajı vermeye çalıştık. 25 yıldan beri mücadele veriliyor. Başlangıçta mesajlar bir türlü kulaklara gitmiyordu. Neden gitmiyordu? Niçin gitmiyordu? Bunun bir çok sebepleri var: Sesimiz çıkmadığından değil, bizim sesimizle o kulaklar arasında engeller vardı da ondan gitmiyordu..."

"*... Vakti geldi artık. Vakti geldi artık... Bir kardeşimiz geçen gün efendi hocamız: 'Artık vakit geldi' veya 'Artık vakit tamam' diyor ama bu Allah'ın taktirine karışmak gibi olmuyor mu? Hep böyle eleştiriler alıyoruz, felan dediler. Ben de oturduğum yerden bir kağıt aldım. Doğum yapması beklenen bir hanımın sancıları başladığı zaman onu hastaneye götürmek için evde bir hareket başlayıp hane halkından birisi 'Artık vakit geldi' dese Allah'ın işine karışmış mı oluyor? Eee...*

Ümmet-i Muhammed Olmanın Vecibesi

"*...Artık vakit geldi diye sakın gevşemeyiniz. Fedakarlıktan kaçınmayın. Şunu size açıkça ifade etmek istiyorum. Bir inanç bir dava uğruna fedakarlık varsa, dava olarak ayakta durabilir. Onun uğrunda fedakarlık yoksa, onun uğrunda çile çekilmiyorsa, onun ayakta kalması mümkün değildir. Bir dava bir insanın gözünde, onun uğrunda fedakarlık yaptığı ölçüde değerlidir. Bu dava öyle bir davadır ki, ezel ve ebed davasıdır. Hakka inananların, hakkı üstün tutma mücadelesidir. İnsan olarak dünyaya gelişinizin himmetidir, gayesidir.*

Böyle bir davayı üstün kılmak Ümmeti Muhammed olmanın vecibesidir.

Şimdi onu hedefine ulaştırabilmek için, bu hedefe varmak için davanın adına her fedakarlığı mutlaka yapmamız lazım. Bu fedakarlık mal fedakarlığıdır. Bu fedakarlık can fedakarlığıdır.

Mal fedakarlığı denilen fedakarlık, bu dava uğrunda bin lira vermekle başlar, ne kadar verebilirsen devam eder, gider. Minimumu bin lira, Maksimumu senin fedakarlık gücüne kalmış.

Bu dava can fedakarlığıdır. Bir damla ter dökmekle başlar, bütün canını verinceye kadar devam eder. İşte böyle bir davadır bu dava... Bu fedakarlıkları yaptığımız ölçüde, inancımız ve davamız ve düzen mefhumu bizim için önem kazanır..."

"*...Düzen çöküyor, düzen çöküyor!... Tansu Çiller desen, Tansu Çiller! Batı taklitçiliği gemisinin batarken nihayet kaptan köşkünde ki son hatırası, son hatırası...*

Bakın bugün kongrelerini yaptılar Tansu Hanım'ın karşısına bir erkek aday da çıkaramadılar...

Ve artık biz geliyoruz. Devralacağız!.."

Anladıkları Zaman İş İşten Geçecek

Refah Partisi MKYK üyesi, Tanıtım Sorumlusu ve Ankara Milletvekili H. Hüseyin Ceylan İstanbul Kadıköy'de yaptığı konuşmada rejim hakkında şunları söylüyordu:

"...Yıkılacaksınız, yok olacaksınız ve yerine İslam'ın yeniden dirilmekten başka çaresi yoktur arkadaşlar. Kurtulacağız, Allah'ın izniyle buna tüm kalbimle inanıyorum..."

Refah Partisi Rize Milletvekili Şevki Yılmaz ise "*Bizi çorç anladı, Cevdet anlamadı. Bizim Avrupa'daki adımız İslami Parti*"

Milli Görüşçü Oğuzhan Asiltürk:

"Bizim getireceğimiz düzen demokrasiden de laiklikten de üstündür. Bizim getireceğimiz düzenle demokrasi ve laiklik arasında dağlar kadar fark var. Bizim getireceğimiz düzen dağların zirvesinde yer alırken, demokrasi ve laiklik uçurumların dibinde yer alır" diyordu.

Demokrasiyi yıkıp tekrar hilafet ve şeriatı getireceklerini, demokrasinin şeytandan gelen bir rejim olduğunu iddia eden Milli Görüşçüler, ceplerini dolduracakları zaman da tam bir demokrat kesiliyorlardı. Aynı H. Hüseyin Ceylan'ın kurban derileri hakkında söyledikleri gibi "*Türk Hava Kurumu kurban derisi toplayamaz, bu demokrasiye aykırıdır*"

H. Hüseyin Ceylan iç savaş naraları atarak, duygu sömürüsü yaparak kışkırtmalarını alabildiğince tırmandırıyor, fetihçi mantığın örneklerini sergiliyordu.

"Hilafet ve şeriatı Ankara'daki ulus meclisinden kaybettik, Kızılay'daki meclisten kazanacağız... Ulus Meclisi'nden yıkıldık, Kızılay Meclisi'nden dirileceğiz" diyor ve şunları da ekliyordu:

"...Sultan Fatih İstanbul'u fethediyor, dua ediyor. Kostantin'in fethı olmasına inanmış 21'lik delikanlı! Neye inanmış? Hz. Allah buyuruyor: 'Vema yentükü amil heva in hüve illa vahyin yuha; O konuştuğunda hevasından, hevesinden bir şey konuşmaz, ancak kendisine vahyedileni konuşur.' *Madem ki o: 'leftüteannel Konstantiniyye' madem ki o güzel nebi* 'Konstantin mutlaka feth olunacaktır' *dedi, öyleyse mutlaka doğrudur. Çünkü vahiyden söyler o!..*

İşte kuru parti değiliz diyorum. Ben o 21'lik delikanlıya talip olan metafizik tüzüklerin sahibiyim. Olay bu. Onun için Kapıkule'deki anlayamıyor, Çankaya'daki anlayamıyor. Anladığı zaman iş işten geçecek, bitecek, yeniden dirilmiş olacağız...

Sultan Fatih diyor ki: 'Yarabbi, bu İstanbul'u fethetmek için iki tane sağlam ver! Bir Anadolu'dan yer ver, bir Rumeli'den yer ver. Bir Rumeli'den yer ver Yarabbi, ayağımı sağlam basacağım bir yer!' *Anadolu'dan, Paşabahçe kenarını gözüne kestirmiş, Anadolu Kavağı denen yere Anadolu Hisarı'nı yaptırmıştır. Oraya bir saat oturmuş, bakmış, karşıdan da bir yer tespit etmiş, oraya gitmiş, orayı elde etmiş,iki yıl iki ay dört günlük inşaattan sonra Rumeli Hisarı'nı da oraya oturtturmuş, iki tane otağ, iki tane çadır, iki tane sur olmuş, iki tane kale oluşturmuş, ondan sonra İstanbul'un fethine yönelmiş..."*

Bu sözler her yerde söylenirken, Kızılay Meclisi dediği TBMM'deki diğer partiler ise, ihale pazarlıklarına dalmış uyuyorlardı. Tıpkı kurbanlık koyun gibi...

İstanbul Kaç Kere Feth Olunacak?

"...İstanbul'un fethi hadisesinde muhadisler der ki; 'iki tane fetih vardır. Biri kılıçla fetihtir, diğeri kalemle, kültürle, selasiyetle, cihatla fetihtir.' *Birincisini Sultan Fatih yaptı. İkincisi bize nasip olacak. Ben bundan eminim. Peygamber müjdesine nail olacağız, adım gibi inanıyorum, ben buna bu hürraf ler bunun müjdecisi! Yarabbi bize iki tane sağlam yer ver! Sultan Fatih'e verdiğin gibi dedik. Anadolu'dan Allah bize Sultanbeyli'yi verdi. Rumeli yakasından; Ediz Hunlar'ın, Hülya Koçyiğitler'in, Türkan Şoraylar'ın, ablaların oturduğu yerden, yani Arnavutköy'den de, Allah Rumeli yakasından bir yer daha verdi bize... Arnavutköy Belediye Başkanlığı da kazandık. Sultanbeyli Belediye Başkanlığı'nı da kazandık.*

İki suru inşa ettik. Nereye yöneleceğiz? Gemileri karadan yürütmeye

yöneleceğiz. Gemiler nereden yürüdü? Taksim'den, Beyoğlu'ndan ve Kağıthane'den yürüdü. Çok açık söylüyorum bakın resmi gazeteye şimdi... Beyoğlu seçimleri ile Kağıthane seçimlerinin neticelerini alın Tayyip Erdoğan'dan, Beyoğlu'nda Refah Partisi birinci parti, Kağıthane'de Refah Partisi birinci parti. Gemiler boşuna oralardan gitmedi! Ben gideceğim, Beyoğlu'nu da alacağım, Kağıthane'yi de alacağım. Alacağımı bildikleri için 8 Aralık'ta seçim vardı Kağıthane'de, 17 Haziran'a ertelediler. 18 gün sonra seçimi ben kazanacağım. Sonra karşıya geçip Eyüp Sultan'ın öldüğü yerden, Topkapı surlarından içeri girmem lazım. O bölge Eyüp, Gazi Osman paşa, Bayrampaşa bölgesi ilk seçimlerde birinci partiyiz. Surlardan rahat gireceğiz. Fatih'in dediği gibi.

"Ey bütün kapıların açıcısı olan Rabbim! 'İftehtena bize de aç. Haydenbah; bütün kapıları hayırla aç' diyerek gireceğiz İstanbul'a... Fatih Kısaparmak'ın Refah bandı gençlerde dolaşıyor, kızlarda dolaşıyor. Tam bize göre de bir bant doldurmuş. Parayı bastırınca adamlar en iyisini yapıyor..."

Sonuca varıyoruz beyler!.. Ve çok ciddi bir şekilde varıyoruz. Haber vereyim sizlere... Bu işlerde hiç yese kapılmayın saye sarıl, hikmete ram ol, yol varsa budur! Bilmiyorum, başka çıkar yol" diyor şair. Yol bu, çıkar yol da bu?.."

Sakat kafaların, hasta ruhların dışa vurumunun en güzel örneği yukarıdaki sözlerde yatmaktadır. Bir psikologa danışsanız ve bu sözleri söyleyenin ruh halini sorsanız size yanıtı *"hastaneye yatması gerekir"* olacaktır. Bu ne hiddettir, ne ye ve kime kin duyulmaktadır? Yoksa hepsi duygu sömürüsüyle doldurulan cepleri daha şişirmek için mi söylenmektedir? Açık olan bir şey var ki, bu oyun çok tehlikelidir ve bir gün oyuncularını da yakar!..

Düşmana Kurşunlar ve 'Cafer-i Hıyarlar'

Hasan Hüseyin Ceylan, Refah Partisi'ne yapılan her yardımın düşmana bir kurşun olduğunu belirttiği konuşmasında, partiye çok para verenleri ise Hz. Peygamberin amcasının oğluna yani Cafer-i Tayyar'a benzetiyordu. Şimdi H. Hüseyin'in hünerlerini izlemeye devam edelim:

"...Sizin bu şuurunuz, bu gayretiniz, bu arabanın tekerleğini döndürüşünüz var olduğu müddetçe ve çok net söylüyorum; Her bir Guldeniniz bir skat füzesi olmuştur adeta, her bir frankınız bir bomba olmuştur. Her bir markınız ve Feniğiniz bir kurşun olmuştur, düşmana... Ve siz bu işin, bu davanın Ebubekirleri, Osmanları, infakçıları oldunuz.

Brefel'de konferansa gittim. Birisini tanıştırdılar bana saklı, ismini de vermediler, soyadını da söylemediler! 2 yıl Almanya da bulunmuş, 2 yıl markları biriktirmiş. Kaç bin tane binlik üst üste... Ben biliyorum. Demiş ki: 'Hep karadan Cihad ediliyor. Hiç havadan yapılmayacak mı bu iş. Havadan broşürler atılsın İslam adına, havadan diriltici, ıslah edici broşürler atılsın helikopterlerle, havadan da İslam anonsu yapılsın böylece havadan mücahidler taşınsın, böylece havadan cihad edildiği zaman helikopterin parasını ben veriyorum' demiş ve verdi, O kardeşiniz! Helikopter narasını, biriktirdiği bütün markları.

Ben ona Cafer-i Tayyar diyorum yeni tayyarlaşmış, yeni uçan Caferler! aynısıdır arkadaşlar, açık söylüyorum! Allah onların ruhları ile muazzez kılsın bizleri! Şuurunuzdan eksiltmesin sizi, gün gün olaylar yaşatıyorsunuz. Çok duygulanıyorum!.. Gelinlik kızını evlendiği günün ertesi günü kolundaki bileziklerin tamamını veriyor. Onun, bu bedenimi ve başörtümü ancak siz koruyabilirsiniz diye. (Bu arada salya sümük ağlamayı da ihmal etmiyor)

Önce Cafer-i Tayyar'ın kim olduğuna ve yaptıklarına bakalım, sonra da Cafer-i Tayyar'a benzetilenlerin aslında ne olduğunu görelim.

Yeni Rehber Ansiklopedisi, sayfa 263, Cafer-i Tayyar;

'Peygamber efendimizin amcasının oğlu ve ilk Müslüman olanların otuz ikincisi. Hazreti Ali'nin ağabeyidir. Şam yakınlarında Mute denilen yerde, Rum askerleriyle yapılan muharebe de sancaktar Zeyd Bin Harise (RA) şehid olunca sancağı alarak düşmana karşı hücuma geçti. Önce sağ, sonra sol eli kesilince, sancağı dişleri ile tuttu. Şehid olunca mübarek bedeninin açık yerlerinde yetmişten fazla kılıç ve ok yarası görüldü.

Bu haber, Medine'ye ulaşınca, peygamber efendimiz çok üzüldü. Kesilen iki eli yerine, Allahü teala tarafından iki kanat ihsan edildiği ve Cennet'te uçmakta olduğu vahiyle bildirildi. Peygamber efendimiz şehid olan Cafer'in çocuklarına: '*Ey iki kanatlı, mes'ut kimsenin çocukları!*' buyurup durumu müjdelemiştir. Bunun için Cafer "Tayyar" (Uçan) ismiyle tanınmıştır.'

Hasan Hüseyin Ceylan, Milli Görüş'e çok para verenleri sözde bu şekilde onore ederek daha fazla para sızdırmayı amaçlıyordu...

Hasan Hüseyin, bir dergide yaptığı söyleşide bir çok apartman dairesi olduğunu, birikimlerini Al Baraka ve benzeri kurumlarda değerlendirdiğini söylerken, Opel Omega marka son derece lüks araba kullandığını, Pierre Cardin takım elbise giyip, Ricci kravat takarken, Channel marka parfüm kullandığını açıklıyordu!

Milli Görüşçülerin en fakiri milyarlarla oynarken hala halktan bin lira bile hatta üç öğün yemeği iki öğüne indirip birini yardım olarak istemeleri sonucunda çok para verenleri *Cafer-i Tayyar'a* benzetmelerine kanarak, elindeki avucundakini bunlara kaptıranların sadece ve sadece *'Cafer-i Hıyar'* oldukları bir defa daha belgeleniyordu...

Refah'ta Parti İçi Demokrasi

Bu başlığın biraz garip kaçtığının farkındayım. Demokrasiye inanmayan onu bir araç olarak gören hatta demokrasiye düşman olan insanlardan oluşan bir görüşte demokrasinin kuralları işlemeyeceği de açıktır. İşte örnekler:

29 Nisan 1993 tarihinde yapılması planlanan Bursa İl Kongresi için Merkez İlçe yöneticilerinden Zekeriya Yılmazgöz İl Başkanlığına aday olduğunu açıklıyordu. Refah Partisi Genel Merkezi, Yılmazgöz'e uyarıda bulunuyor şöyle diyordu: *"Biz Genel Merkez olarak Bursa'da tek liste çıkartacağız. İl Başkanı olarak M. Altan Kasapbaşoğlu'nu istiyoruz. Sen adaylığını koyma."*

Ancak, bu emre rağmen Zekeriya Yılmazgöz yılmıyor, adaylığını ilan ediyordu. Yapılan İl Kongresi'nin sonucunda Yılmazgöz seçimleri kazanıyordu. Bu durum karşısında Refah Partisi Merkez Karar Yönetim Kurulu acilen toplanıyor, Bursa İl Kongresi'ni iptal ediyordu. Ardından da tam Milli Görüşçülere yakışacak bir biçimde seçimi kaybeden M. Altan Kasapbaşoğlu, Genel Merkez emriyle İl Başkanlığına atanıyordu.

M. Altan Kasapbaşoğlu'nun, Oguzhan Asiltürk'ün ortağı olduğu ve DYP'li eski Bakan Cavit Çağlar ile girdiği ticari ilişkiler sonucunda Partiye çok yararlı hizmetlerde bulunacağı gerekçesiyle İl Başkanlığına getirildiği söyleniyordu.

Ne diyordu Erbakan: *"Demokrasi bir amaç değil, bir araçtır." "Bizde çoğunluğun dediği olmaz, bazı haklar doğuştan kazanılır."*

Bursa'daki olayın bir benzeri de Yozgat'ta yaşanıyor, yine MKYK Adayı seçimi kaybediyordu Burada da seçim iptal ediliyor ve Genel Merkez kendi adayını Başkanlığa getiriyordu.

1996 Yılının Eylül ayında, Ankara'da yapılan Kongre de, İl başkanlığı Seçimi'ni Mehmet Tellioğlu kazanıyor ancak, Refah Partisi Teşkilatlanma Sorumlusu Ahmet Tekdal, Tellioğlu'nu görevden alıyordu. Yerine, seçimi kaybeden Zeki Çelik'i getiriyordu. Bu durumu ilk anda içine sindiremeyen Tellioğlu şunları söylüyordu:

"...27 yıldan beri bu hareketin içindeyim. Bu siyasi yapıyla ilgili,

Türkiye'deki ve dünyadaki siyasi hareketlerle ilgili, öğle ciddi açıklamalar yapacağım ki, Türkiye, Amerika, Avrupa şoka girecek. Dünya dehşete düşecek...

Görevimin başındayım. MKYK kararını tanımıyorum. Kongre yenilenirse yeniden aday olacağım..."

Tellioğlu yerine atanan rakibi için de açıklamalarda bulunmayı ihmal etmiyordu:

"Zeki Çelik, eski ANAP'lı işadamı Hasan Kalyoncu'nun arkasında Olduğu bir işadamı... Kalyoncu hangi parti iktidardaysa onun yanında olan biridir. Çelik de Kalyoncu'nun adamı, iş ortağıdır. Bu onların dayatması... Cemil Çiçek'in arkasında da Hasan Kalyoncu var. Kalyoncu, Korkut Özal'ın, Abdülkadir Aksu'nun, Ali Coşkun'un, o ekibin arkasındadır..."

Kendisine yapılan haksızlık karşısında feryadı figan eyleyen Tellioğlu çok geçmeden direnmekten vazgeçiyor, Genel Merkez'e boyun eğiyor, Refah usulü demokrasi birkez daha galip geliyordu. Böylece, Türkiye ve dünya dehşet dolu dakikalar yaşamaktan kurtuluyordu(!)

7. BÖLÜM

YAN KURULUŞLAR

- Yan Kuruluşlar
- İBDA-C
- İBDA-C Askere Silah Çekiyor
- İBDA-C Refah El Ele
- Kazan'ın Telgrafı
- Albayrak'tan Yanıt
- İBDA-C'ye Kazan İlgisi
- İBDA-C'ye Refah İlgisi Devam Ediyor
- 10 Nisan Gösterilerinin Nedenleri
- Propaganda Benzerliklcri
- Şevki Tarafa Mülakat Veriyor
- Kan Kan Kan
- MGV (Milli Gençlik Vakfı)
- İmdat Hoca Feyz Dağıtıyor
- Neyin Bayramı
- Puşt Kim
- Amanın Çilli
- Yeni Dünyalara Doğru
- Belediyelere Referans MGV'lerden
- AMGT(Avrupa Milli Görüş Teşkilatları)
- Türk ve Alman İstihbaratında AMGT
- AMGT Kilise Ortaklığı
- ARD Televizyonunda AMGT ve Refah
- MÜSİAD
- Harici Yan Kuruluşlar

Yan Kuruluşlar

"Refah'ın Gerçek Yüzü 1" adlı kitabında bu konuda şunları belirtmiştim:

"12 Eylül öncesinde MSP'nin belli başlı yan kuruluşları; Akıncılar, Milli Türk Talebe Birliği, Avrupa Milli Görüş Teşkilatları ve bunlara bağlı kuruluşlardı.

12 Eylül'den sonra MSP yerini RP'ye, Akıncılar İBDA-C'ye, MTTB ile yerini Milli Geçlik Vakıfları'na (MGV) bırakıyordu.

Erbakan hareketinin ilk planlı safhası Milli Gençlik. Vakıflarıdır. Bu vakfın bütün illerde merkez şubeleri, her ilçede de ilçe örgütleri, her beldede, hatta birçok köylerde ise teşkilatları bulunuyordu.

Bu teşkilatlarda Refah Partisi Urfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik'in Taraf dergisindeki röportajında belirttiği: 'Bizim çizgimiz inkılapçı bir çizgidir. Islahatçı değildir. İnkılabın da kendi kaide ve kuralları içersinde ezici olarak evvela insan beyninin Allah ve Resulünün öğretilerine şartlanmak mecburiyetindeyiz." şeklinde açıkladığı safhadan geçirdikleri insanları sözde şeriat ruhu ile yetiştirdikten sonra **İBDA-C** kısa adı ile anılan, 'İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi'nin Allah askeri sınıfına dahil ediyorlardı. Bu insanlar artık şeriat için silahlı mücadelenin bir neferi haline geliyorlardı.

İBDA-C

"Bizim vazifemiz bize paryalıktan başka hak tanımayan bu Siyonist Türkiye Cumhuriyeti'ni yok etmektir. Her ne suretle olursa olsun yok etmek ve Sünni İslâm devletini kurmaktır. Bu görev her müslümanın üzerine farz-ı ayın'dır..." (İBDA-C haftalık yayın organı Taraf Dergisi 2. Dönem, Sayı: 26, 2-8 Aralık 1994)

İBDA-C, MSP döneminin yan kuruluşlarından olan Akıncılar'ın devamı olarak, 1984 yılında Salih Mirzabeyoğlu tarafından kuruldu. İBDA-C'ıların amacı 'Başyücelik Devlet'i olarak adlandırdıkları şeriat devletini kurmaktır. Bu hedeflerine ulaşmak için silahlı mücadeleyi araç olarak seçen İBDA-C'ciler yarı legal bir örgüttür. Örgüt Necip Fazıl Kısakürek'i üstat ve yol gösterici olarak kabul ederler. İBDA-C lideri Salih Mirzabeyoğlu'nun, gerçek adı Salih İzzet Erciş'dir. Salih Mirzabeyoğlu'nun örgüt içindeki kod adı 'Kumandan' olarak geçmektedir.

İBDA-C militanları haftalık "Taraf" adlı bir dergi çıkartıyorlardı. Demokrasinin nimetlerinden sonuna kadar yararlanan bu terör örgütü demokrasi ve devlet düşmanlığı yaptığı bu dergi ve sonra çıkarttıkları kan kokan dergileri İkitelli Medya patronlarının dağıtım kurumları aracılığıyla tüm yurda dağıtıyorlardı. Örgütün diğer yayın organları; Tahkim, Ak-

Doğuş, Ak Zuhur ve Genç Adam'dı. Taraf dergisi kapatılınca Akıncı Yolu'nu, o da kapatılınca Akıncı Yol'u çıkarmaya başlıyorlardı. Dergileri ilanla destekleyen kuruluşların, Al Baraka, Milli Gazete, Akit grubuna bağlı Cuma dergisi olduğu hemen göze çarpıyordu.

Yayın organlarında Refah Partisi'ni desteklediklerini belirten örgüt üyeleri, Refah Partisi milletvekilleriyle yaptıkları röportajlara çok geniş yer veriyorlardı. İBDA-C, yayın organlarında Refah'ın yan kuruluşlarından Milli Gençlik Vakıfları ile de paslaşıyordu. 6 Ekim 1994 tarihli Taraf Dergisinde bu durum Davutlar Milli Gençlik Vakfı adına Fikret Eraydın'ın mektubunda şu şekilde görülüyordu:

"*Allah'ın selamı üzerinizde olsun. Yayın hayatında ve diğer faaliyetlerinizde başarılar diler, dualarımızın sizlerle birlikte olduğunu da bilmenizi isteriz.*

1. Derginizin Davutlar Milli Gençlik Vakfı Temsilciliği'ne abone ettirilmesini istiyoruz. Dekont ilişiktedir.

2. İBDA-C nedir? Broşüründen bir kaç tane istiyoruz.

3. Tahkim Dergisini buralarda bulamıyoruz. Yazışma adresi de elimizde yok. O kardeşlerimize de selamlar.

4. Vakıfta kısıtlı bir bütçemiz var. Dolayısıyla Mirzabeyoğlu'nun veya başka yazarların davanın ana hatları ve stratejisini belirleyen bir veya iki kitabını ödemeli gönderebilirseniz seviniriz. Bunun dışında hediye edebileceğiniz kitap veya geçmiş sayılarınız var ise sevinçle kabul ederiz.

5. Garanti Bankası'na 6 aylık ücret 450 bin lira yatırmaya gittiğimizde 525 bin lira tahsil ettiler. Bilginize. Bundan sonraki ödemeleri posta çeki ile yapacağız.

6. *Derginizde bazen İslam edebine aykırı kelimeler kullanılıyor. Lütfen bu konuda biraz daha dikkatli olalım ve yazalım. Bu gibi sözlerin davanıza zararını bizzat gözledim. Yolunuz Kuşadası Davutlar'a düştüğünde bir çayımızı içmeye bekleriz.(..) Tekrar selam eder, gönlümüzü İslam'a ve onun erlerine açtığımızı sizlerin de dualarınızda bizlere yer vermenizi ister ALLAH'a emanet olun deriz.*"

CEVAP: *6 aylık abone kaydedildiniz. İBDA-C nedir? Broşürü gönderildi. Tahkim Dergisinin yazışma adresi: (PK: 162, 34432 Sirkeci İstanbul Tel: 5266119) Kitap isteğiniz İBDA yayınlarına iletildi. Taraf'ın eski sayılarından da gönderilecek. Posta çeki ile havale daha masrafsız.*

Küfür hakikatı örtmektir. Hakikati örtenleri aşağılamak, tahkir etmek ise Şer'i bir vazifedir. İmam-ı Rabbani Hazretleri 'Ehl-i Bid'atı tahkir edin, aşağılayın' *buyuruyor. Tüm ahlaksızlıkları içerisinde toplayan Kemalizm'e*

ve onun işbirlikçilerine tahkir edici ifadeleri, İslam edebine aykırı kelimeler olarak görmeniz yanlış. Piç (Veledi zina), ibne, ayyaş ve pezevenklere sıfatlarını söylememek Hakk'ı incitir. Allah Resulü'nün ve Hazreti Ebubekir'in kâfirleri tahkir edici ifadeleri bilinmektedir. Mevlana'nın Mesnevi'sinde de buna benzer ifadelere rastlayabilirsiniz. İman öfkesi ile sövmeyi birbirine karıştırmayınız. Küfre hakaret etmek yerine göre şiddetin bir parçasıdır.

Yolumuz Davutlar'a düşerse çayınızı içmek bizim için bir zevk olacaktır. Gönlümüz İslam Devleti'nde ve bunun için savaşanlarda. Dualar müşterek. Allah'a emanet olunuz."

Taraf dergisinin 32. sayısından bir bölüm: "*RP de silahlanırsa...*

Anadolu'nun kurtuluşu için İslamcı Savaş (AKİS) harekatı, resmen 2 Temmuz'da Sivas'ta, fiilen de Ağustos ayı İBDA-C çıkışıyla başlamıştır. Geriye bir kaç küçük ayrıntı ve "nihai darbe" safhası kalıyor ki, bütün çalışmalarımızı bu yönde yoğunlaştırmalıyız.

Bu ayrıntılardan bir tanesi savaşa yeni cepheler açarak onu yaygınlaştırmaktır. 'Laik devletin sonu' adlı kemalist-şovenist hayıflanmaların iyice arttığı şu dönemde savaşı kitlelere ve orduya sirayet ettirici eylem biçimleri tercih edilmelidir. Daha öncelere ait bir sloganımızla; işgalcilere ait tüm değer ve kuruluşlar saldırı hedefimizdir!..

Tarikat ehlinin devlete parandalık lekesinden arınıp hızla silahlanması, Müslüman olan herkese bir şeyler söylemelidir. En başta da Müslüman temsilcisi RP düzen içi muhalefet bataklığından çıkmalı, laik (dinsiz) devletin sonu hızlandırılmalıdır. RP'den şimdiye kadar ufak tefek bir kaç çıkış dışında ne yazık ki inkılapçı muhalefet örneği görmek mümkün olmamıştır. Buna rağmen ***MGV'ler daha şimdiden iç savaşın önemli kalelerinden biri olacağını hissettiriyor.***

RP'nin freni düzenin elinde değildir. Anti Kemalizmi tırmandırma zamanıdır. İslamın kanı yerdedir!.."

Taraf dergisinden bir okur mektubu:

"*MGV karate salonunda derginizin 21. sayısıyla tanıştım. Tamamıyla okuduktan sonra inanın çok duygulandım. Çünkü benim düşüncelerimi yazan, korkusuzca yorum yapan, iyisiyle kötüsüyle herkesin hakkını veren, kısacası taşı gediğine koyan bir dergiydi bu. Bundan sonra ben de sizlerin saflarında sizlerle beraber kâfirlere, masonlara, Yahudilere, yılmadan usanmadan, pis suratlarına Kelime-i Tevhid'i açıklayacağım...*"

Mustafa Alp

Başta Süleyman Demirel olmak üzere tüm siyasi liderlere, askerlere,

emniyet güçlerine, bürokratlara, büyük gazetelerin sahiplerine ve yazar kadrosuna, kendisini laik demokrat, özgürlükçü hisseden hemen her kese hatta sıradan yurttaşlara dahi küfürlerle dolu bu dergi yasal olarak satıldığı gibi merkezi de hemen İstanbul Valiliği'nin yüz metre ilerisindeydi. Devleti temsil eden Valiliğin kapı komşusu örgüt binasının caddeye bakan ön yüzünde dev boyutlarda İBDA tabelası doğrusu ya içinde yaşadığımız ülkenin çelişkilerini yansıtıyor!..

İBDA-C'liler, Türkiye Cumhuriyeti için; işgalci, dinsiz, parya devlet nitelemelerinde bulunuyor, dergilerinde PKK ve DHKP-C için; aynı uğurda, aynı düşmana karşı savaştığımız gerilla kardeşlerimiz şeklinde hitap ediyorlardı. PKK'nın şehit ettiği her Türk askerinin, her Türk emniyet görevlisinin ardından sevinip bayram ettiklerini, baklava ziyafeti verdiklerini, dergilerinde açık açık sergiliyorlardı. Ölen her PKK'lı için yas tuttuklarını açıklarken, yaralılarına geçmiş olsun dileklerinde bulunmayı bir zevk, bir görev kabul ediyorlardı.

İBDA-C Yayınları Ne Yazar:

YAŞASIN ŞANLI SİVAS KIYAMI YA DA KEMALİZME KARŞI PKK'LI GERİLLA KARDEŞLERİMİZ

1 Ekim tarihli sayılarından alıntılar aktaralım:

"*Dinsiz cumhuriyeti yıkma yolunda en önde giden Sivas'ın yiğit Müslümanlarına teşekkürü bir borç biliriz.*"

"*Karar çıkmıştır. 'İslam'da şiddet yoktur' diyen her kim olursa olsun aynen Kemalist ve işgal yanlısı bir kâfirdir. Nifak ve fitnecilerin katli hak ve önceliklidir. Yaşasın Anadolu halkının şeriat için silahlı mücadelesi.*"

"*Sivas'ta insanlarımız, yargılama ve cezalandırma hakkını kullanmıştır. Yargılama ve cezalandırma hakkı yalnız Müslümanlarındır. Bunun lamı cimi yok. Yasa dışı TC'nin hiç bir hakkı yoktur.*"

Eylül sayısı sayfa 24'e baktığımızda, ***gerçek yüzleri*** iyice belirginleşiyor. Bu sayıda bir okurun gönderdiği mektup ve ona verilen cevap: "*Muhterem ve aziz kardeşlerim. Kısa bir süre önce gerek Zaman, gerekse Milli Gazete'de sizlerle ilgili haberleri görmüştüm. Sonsuz merakta iken çok şükür rabbime "Taraf" dergisi ile müşerref oldum. Çok beğendim, fakat polise; köpek diyorsunuz, teröriste gerilla! Bu bana PKK'lı teröristlerin ağzını çağrıştırıyor. Abdullah Öcalan'dan; PKK'lı gerilla komutanı diye bahsediyorsunuz. Sakın canlarım. Eğer İslam'ı tebliğe çıktığınızı söylüyorsanız ki, samimiyetinize inanıyorum... Allah aşkına bu PKK'yı hiç bir şekilde haklı çıkararak bahane ileri sürmeyin. Affedin size nasihat, akıl verecek haddim yok. Ama galiba bir çoğunuzdan yaşça*

büyüğüm. Ablanız ve anneniz gibi düşünüyorum. Kim bilir o canlarınız neler çekiyor? Kim bilir geceleriniz nasıl kanlı ve kinli... İşkence haberlerinizi, anılarınızı okudukça yüreğim parçalanıyor."

Cevap: "*Biz de sizi ablamız, annemiz kabul ettik. 12 sayfalık mektubunuzu okurken duygulandık, gözlerimiz doldu. Muhterem annemiz, PKK'ya bakışımıza ve Saddam'ı desteklemiş olmamıza üzülüyorsunuz ve açıklama bekliyorsunuz. Defalarca izah ettiğimiz bu mevzuda kısaca şunları söylemek isteriz: İslam aleminin bugünkü Batıya mahkum halinin sorumlusu, ABD'nin başını çektiği Yahudi, Hıristiyan ve batı emperyalizmidir. İslam aleminin bağımsızlaşması bu kan emici zorbalığın güç kaybetmesi ile doğru orantılıdır. O sebepten, kim ki onlara savaş açar, zarar verir, biz onu destekleriz. İsterse komünist Küba olsun... Anlamsız gördüğünüz "*Saddam sen oradan biz buradan*" sloganının manası; Saddam sen oradan emperyalistlere karşı, biz buradan emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı savaşalım... Diğer meseleye gelince Türkiye'de Müslümanlara parya muamelesi yapan, geçmişte yüz binlerce kardeşimizin kanına giren Kemalist devlettir. PKK değil!.. İslamcı mücadelelerin etkinliği bu devletin güç kaybetmesi ile bağlantılı olduğundan ona darbe indiren her kesim, biz İslam devrimcilerini mutlu kılar, ister Dev-Sol, ister PKK olsun...*

Polise köpek nitelemesi, işkenceci ve kuduz İslam düşmanı polisler için geçerli, bizimkiler için değil..."

Malatya Cezaevi 4. koğuştan gelen ve kendini PKK'lı savaş esiri olarak tanımlayan Mehmet İstek işimli şahıs, Taraf dergisine şunları yazıyordu:

"*Değerli dostlar;*

Derginizin bir sayısı elime geçti, okudum ve çok beğendim. Özellikle İslam'ın devrimci-radikal yanını, zulüm ve haksızlığa baş kaldıran yanını tutmanız, her türlü ihanete, alçaklığa, kokuşmuşluğa ve sömürüye meydan okumanız; Kürt ve Kürdistan tanımlarını doğru ele almanız derginizi takdir etmeme neden oldu. Bundan sonraki sayılarınızı da okumak istiyorum ve bu temelde çalışmalarınızda başarılar diliyorum."

El cevap: "*Zulmün ve haksızlığın, sömürünün ve kokuşmuşluğun olmadığı, insanca yaşanacak bir gelecek için siz oradan kıracaksınız zinciri biz buradan.*"

İBDA-C Askere Silah Çekiyor

1 Şubat 1993 tarihli, 24 sayılı dergilerinde "***Artık zarlar atılmıştır***" başlıklı yazıda özetle şöyle diyorlardı: "*Daha önce İBDA saflarında çeşitli eylemlere katılmış bir genç Güneydoğu'da askerdir. Bir gün içinde*

bulunduğu tabura otomatik silahlarla bir taarruz düzenlenmiştir. PKK tipi bu saldırıyı basın yansıtmamıştır. Ertesi gün yörenin İBDA-C sorumlusu ile temasa geçen genç: 'Abi dün PKK saldırdı. Zor kurtardık' şeklinde lafı açınca, işin aslını şaşkınlıkla öğrenmiştir. İBDA-C gerillaları olağan eğitim faaliyetindedirler..."

İlk zamanlar aylık olarak çıkan Taraf dergisi, haftalık olarak basılmaya başlanıyordu. 2. dönem 17. sayısı, 8. sayfasında "*Savaş Haberleri*" başlıklı yazılarında: "*İBDA-C Şeriat Ordusundan Eylem, İzmir bölgesinde faaliyetlerini duyduğumuz İBDA-C Şeriat Ordusu tarafından dergimize bir haber ve açıklama gönderildi. Açıklamaya göre 24 Ağustos 1994 günü İzmir Fuarı parkına gece 22:45'e ayarlı bomba konmuştur. Bombanın büyük bir gürültü ile patlaması sonucu 3 kişi yaralanmış ve büyük çapta maddi hasar meydana gelmiştir. Polis olayla ilgili soruşturmayı sürdürmektedir. Telefonla basını arayan, İBDA-C Şeriat Ordusu adlı örgüt patlamayı üstlenmiştir.*"

İBDA-C Şeriat Ordusu'nun bu eylem haberinden sonra göndermiş olduğu mektuptan bazı bölümleri size aktarıyoruz: "*Yurdumuzu işgal eden bazı batıcı melanet yerleri imha hedefimizdir. Halkımızın namusuna, dinine, malına göz diken bu piçlerden hesap soracağız. Ve onları imha edeceğiz. İzmir Fuarı'nda her türlü pislik yapılmaktadır. İşte biz bu pislikleri yok etmek için her türlü yola başvuracağız. Buna mecburuz. Buna memuruz. Anadolu'nun kurtuluşu Şeriat için Silahlı Mücadele'den geçer. Başka türlü yolu yoktur. Yunan'ı burada denize döktük. Şimdi de onların ortağı olan kör-piç Kemalistleri burada denize dökeceğiz... Ya Şeriat Ya Ölüm!..*"

İBDA-C'lilerin Cevaplayamadığı Mektup

İBDA'cılar dergilerine gelen her mektubu zevkle yanıtlarken, imzasız olarak gelen bir mektuba cevap veremiyor, ancak "*Ya muhterem, inanır mısın yayın kurulunu topladık. Senin sorularını tartışmaya açtık. Gece geçti, gündüz döndüyok. Cevaplayamayacağız. İyisi mi sen sittir ol başka kapıya git*" diyorlardı.

Şimdi bir de imzasız olarak gelen mektuba bir bakalım:

"*Bre Müslüman sarıklı, Ermeni poturlu, sünnetsiz Kürt kırmaları. Aklınızca Türkiye'nin samimi Müslüman halkını kandıracak, kandıramazsanız silahla yanınıza mı çekeceksiniz? Bre dinsizler... Bre ehli sünnet vel cemaat geçinip Allah'a, peygambere, Kuran'a, Vatan'a, Türk'lüğe isyan edenler... Bre besmelesizler... Bre Ermeni tohumu PKK'nın sarık altına gizlenmişleri. Yüce Allah, Kuran'da kâfirler için dahi, 'onları*

dost edinin' *demiş iken, düşmanlıktan söz etmemiş iken,* 'Taraf olmayan bertaraf olur' *diye, Müslümanları tehdit edersiniz...*

Sizi, dini ve niyeti bozuklar... Nasıl olur da, Ulul emre itâat Allah'ın hükmü iken, Peygamberimizce, 'başınızdaki sarma başlı Habeş bile olsa itaat edin' *demiş iken, Hz. Ali Muaviye'ye baş kaldırmamış iken, dünyadaki en ileri ülke Türkiye'nin devletine nasıl başkaldırırsınız? Nasıl kendi vatanınızdan, kendi devletinizden 'TC' diye düşman ülkesi gibi söz edersiniz? Olmaz!. Siz Müslüman değil sarıklı, poturlu ama sünnetsiz Aponun tohumları olmalısınız ki, bunları yapabilecek tıyneti taşıyorsunuz. Bre kılıksız cahiller. Bre Müslümanlar arasına fesat tohumu saçan eşkıyalar!.. Sizin cenaze namazınız bile İslam hükmü gereğince kılınmaz."*

İBDA-C Refah El Ele

3 Aralık 1996 tarihli Radikal Gazetesi'nde, Nevzat Basım imzası ile yayınlanan bir haberde; **"Refah'ın Gerçek Yüzü 1"** adlı kitabımdan da bahsederek, İBDA-Refah ilişkisi konusunda şunlar yazılmıştı:

"*...Refah Partili Adalet Bakanı ve basına sansür yasa tasarısının mimarı Şevket Kazan'ın İBDA-C üyelerine 'özel ilgi' gösterdiği ortaya çıktı. **'Refah'ın Gerçek Yüzü 1'** kitabının yazarı Aydın'lı çiftçi Ergün Poyraz'ın ele geçirdiği telgraf, yalnız Şevket Kazan'ın değil, Refah'ın, parti olarak İBDA-C üyeleriyle ilgilendiğini gösterdi.*

Kazan'ın Telgrafı

Şevket Kazan, Ocak 1993'te Bayrampaşa Cezaevi'nde yatmakta olan İBDA-C üyelerinin lideri Kazım Albayrak'a bir telgraf gönderdi.

"*İstanbul Milletvekili Avukat Ali Oğuz bugün ziyaretinize gelecektir. Sizleri dinleyecek ve haklarınızın korunması için gerekli girişimleri yapacaktır.*

Geçmiş olsun dileklerimi iletir, selam ve sevgilerimi sunarım.

Şevket Kazan

Refah Partisi grup Başkanvekili

Kocaeli Milletvekili"

Bu telgrafın hemen ardından Refah Partisi İstanbul Milletvekili Ali Oğuz, Bayrampaşa Cezaevi'ne gitti. Taraf Dergisi'nde belirttiğine göre, İBDA-C liderlerinden Kazım Albayrak ve arkadaşlarıyla görüşen Refah Milletvekili, "*Refah'ın İBDA-C ile ilgilenme kararı aldığını, her türlü yardımı sağlayacaklarını, İBDA-C davası için İstanbul DGM'ye uğradığını, Başsavcı ile görüştüğünü, davanın yakında açıklanacağına söz verdiklerini*" söyledi. Ayrıca Bayrampaşa Cezaevi Başsavcısı ile görüşen Ali Oğuz, "*İBDA'cıların tüm ihtiyaçlarının karşılanması*

konusunda özel ilgi" rica etti.

Albayrak' tan Yanıt

Bu telgraf ve görüşmeden sonra, İBDA-C'nin o dönemlerdeki yayın organı olduğu ileri sürülen "*Taraf*" dergisinin 1 Şubat 1993 tarihli 24. sayısında, Şevket Kazan'a teşekkür edildi.

Taraf Dergisi'nin cezaevindeki Genel Yayın Yönetmeni Kazım Albayrak, dergi aracılığı ile Bağdat'ta kaldığı otelin yakınına isabet eden füze dolayısıyla ayağından yaralanan Şevket Kazan'a şu cevabı gönderdi:

"*Basın toplantısında belirttiğiniz gibi, siz orada konferans gayesi olan İslam Birliği'ne atılan bomba ile yaralanmış bulunmaktasınız. Burada ise, sizin de bildiğiniz gibi Amerikan uşağı bu rejim tarafından İBDA-C mensubu arkadaşlarımla Irak'ın yanında yer almamızdan dolayı, Gayrettepe'deki işkence şubesinde ancak CIA'nın soracağı şu sorulara muhatap oldum:*

'Niye Irak'a gittin, Körfez savaşında niye Irak'ın yanında yer aldınız?' Bütün işkencelere rağmen basına gösterilirken, 'ya şeriat ya ölüm' diye haykırmaktan çekinmedik. Çekinmeyeceğiz de. İBDA-C davasına gösterdiğiniz ilgi üzerine Sayın Ali Oğuz ziyaretimize geldi. Şahsım ve arkadaşlarım adına Bayrampaşa Cezaevi'nden geçmiş olsun mesajlarınızı iletir, İslam davasında muvaffakiyetler dilerim. 21 Ocak 1993

Kazım Albayrak

Bayrampaşa Cezaevi İslamcı Siyasi

Koğuşu B.14"

1 Ocak 1997 tarihli Akıncı Yolu Dergisi'nin, "*Basından Geçtiklerimiz*" sayfasında da yer alan haber bu şekildeydi.

Radikal Gazetesi'nde yer alan "*İBDA-C Kazan ilgisi*" başlıklı haber üzerine, Akit gazetesinde 9 Aralık 1996 tarihinde, bir zamanlar Ahmet Emin Yalman'a suikast düzenleyen ve avukatlığını Refah'ın ağır toplarından, MKYK üyesi, İstanbul Milletvekili, Milli Gazete yazarlarından Süleyman Arif Emre'nin yaptığı, Erbakan'ın Odalar Birliği macerasında fedailiğini yapan Fadime Şahin olayında Aczimendi Şıh'ı Müslüm'e evini açan MSP Antalya milletvekili adayı Mücahit Hüseyin Üzmez, Müslüman(!) Akit Gazetesi'ndeki köşesinde şunları döktürüyordu:

"***İBDA-C Kazan İlgisi***

Bu başlık bize ait değildir. Radikal gazetesi mal bulmuş mağribi gibi bu haberi manşetten veriyor. Okuyan da 'Vay anasını be! Laik Türkiye Cumhuriyeti'nin Adalet Bakanı demek ki devletin terör örgütü saydığı İBDA-C ile ilişkiliymiş' diyecek.

Gazete Sayın Şevket Kazan'ın, İBDA-C sanıklarından Kazım Albayrak'a bir telgraf çektiğinden bahsediyor. Öyle de trajik bir hava veriyor ki, sanki Sayın Adalet Bakanı, aleni bir telgraf çekmemiş de, gizli bir kuryeyle şifreli bir mesaj göndermiş. Biraz Allah'tan korkun. Allah'a inanmıyorsanız, kuldan utanın. Bir kere Sayın Şevket Kazan o telgrafı 1993 yılında çekmiş. O zaman Adalet Bakanı değildi. Milletvekili ve avukattı. Çektiği telgrafta da hiç bir şey yoktur. Yine bir avukat ve İstanbul Milletvekili olan Ali Oğuz'un kendileriyle görüşmeye gideceğini söylüyor ve 'geçmiş olsun' *diyor. Yani klasik bir avukat-müvekkil münasebeti. İlişki de 'ideolojik' değil, tamamen 'hukuki' ve 'ticari'..."*

Şimdi burada biraz duralım. Hüseyin Üzmez ilişkinin ideolojik değil, tamamen hukuki ve ticari olduğunu söylüyor. Ama gerçek hiç de öyle değil, eğer ilişki sadece hukuki ve ticari olsa idi, Şevket Kazan'ın bu ticari ilişkiden dolayı İBDA-C tutuklularından vekalet ücreti alıp bunu da vergi dairesine beyan etmesi gerekirdi. Çok merak ediyorum... Acaba eski gezici vaiz Şevket'in gelirlerinde bu ticari kazanç gözüküyor mu? Gözükmüyorsa bu nasıl ticari ilişkidir. Yoksa Şevket malum Mercedes'e binmek için mi vergi kaçırmıştır? Onu ben bilemem ki!.. Radikal Gazetesinde çıkan haber için aynı zamanda avukat olan Şevket kendini savunmuyor da onu savunmayı eski bir suikastçı üzerine alıyor. Şu işe bakın... Avukatın avukatı eski bir suikastçi...

Olayın ideolojik olmadığını, sadece ticari ve hukuki olduğunu belirten Hüseyin Üzmez, Ali Oğuz'un: "*Refah Partisi'nin İBDA-C ile ilgilenme kararı aldığını, her türlü yardımı yapacaklarını*" belgeleyen açıklamasını neden görmüyor? Görmek istemiyor. Hadi Üzmez'i bir kenara bırakalım... Bu zatın 'ticari' ve 'hukuki' sözlerini Refah Partisi neden yalanlamıyordu. Öyle ya Siyasi Partiler ne zamandan beri devletin 'terör örgütü' saydığı, İBDA-C ile yakından ilgileniyor. Hem de her hareketi Siyasi Partiyi bağlayacak olan Genel Başkan Yardımcısı ve Grup Başkan vekili sıfatını taşıyan MKYK üyesi ve Milletvekili olan şahıslar nasıl oluyor da, yine devletin 'terör örgütü' olarak gördüğü çete'lerle bir takım ilişkilere giriyorlardı.

Refah Partisi İstanbul Milletvekili Ali Oğuz'un, "*Taraf*" dergisindeki, tekzipte edilmeyen sözlerinden 'Refah Partisi'nin İBDA-C ile ilgilenme kararı aldığı açıkça belli oluyordu. Ali Oğuz şimdi Fazilet Partisi milletvekili olarak aynı saflarda yerini alıyor.

Şevket Kazan'ın İBDA-C tutuklularına gönderdiği telgraf sonrasında, Ali Oğuz İBDA-C davası için, İstanbul DGM'ye uğrayıp Başsavcı ile

görüşerek, 'davanın yakında açılacağı' sözü aldığı yine aynı dergide yer almaktadır. Bununla da yetinmeyen Refah Partisi İstanbul Milletvekili sıfatını taşıyan Ali Oğuz, Cezaevi Savcısı ile İBDA'cıların ihtiyaçlarının karşılanması konusunda görüşüyordu.

Taraf Dergisi, Kazım Albayrak'ın İstanbul DGM'de yargılanırken yaptığı savunmaları da yayınlıyordu. Bu savunmaların bir bölümü oldukça ilginçti. O bölümüne bir göz atalım:

"Cezaevine girdikten sonra Refah Partisi Grup Başkan vekili Şevket Kazan telgraf çekip yanımızda olduğunu, haklarımızın takipçisi olacaklarını söyledi. Ayrıca bana gönderdiği cevabi bir mektupta: 'Bir an önce hürriyete kavuşmanızı niyaz ederim' dedi..."

Ne ticari ilişki ama...

Yine İBDA-C'nin yayın organı görünümündeki Taraf Dergisi'nde, Refah Partisi Milletvekilleri İ. Halil Çelik, Zeki Ergezen, Mukadder Başeğmez ve eski Milletvekili Hasan Mezarcı ile yapılan röportajlar yayınlanıyordu. Bu söyleşilerden Refah Partisi Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik'in sorulan sorulara verdiği bazı cevaplarda Milli Görüşe ayna tutuyordu:

Taraf Dergisi: *"Tarihin hiç bir devrinde küfür iktidar koltuklarını kendi eliyle İslam'a teslim etmemiştir. Cezayir'i de biz böyle değerlendiriyoruz. Taraf dergisinin Şubat sayısında iki sene önce İBDA mimarı Salih Mirzabeyoğlu'nun Nokta dergisinde söylediği 'Şeriat için silahlı mücadele' sözünü kapaktan başlık yaptık. Cezayir'deki şartlarda bu yolu kaçınılmaz olarak göstermektedir. Bu hususta siz ne diyorsunuz?"*

İ. Halil Çelik: *"Efendim İslam'ın geliş metotları değişiktir. Yani bugün Batı, İran'daki halk devrimini 'frankeştayn' olarak insanların kafasına nakşetmeye çalıştı. Cezayir bu putu yıkmak üzereydi. Fakat Batının çifte standartlı insanları, karşısında Komünizm çökünce vahşi Kapitalizm dünya Siyonizm devletini kurma eyleminde Kuzey Afrika'nın insanlarının uyanışına engel olmak için bir tespittir. İnanıyoruz ki, İslam'ın şaşalı dönemi her ne kadar medeniyetlerin beşiği Anadolu toprakları üzerinde birçok hadiseler meydana gelirse bu sefer zaman gösterecektir ki, İslam'ın sönmez güneşi siyah ülkenin, siyah insanların beyaz kalplerinde 'ak devrim' dediğimiz o yolla gelecektir ve onların bu tuzaklarını da kıracaktır.*

Salih Mirzabeyoğlu'nun daha önceki Ak Doğuş mecmualarında fikrini kapak yaptığından içeri girdiğini de biliyoruz. Çektiği sıkıntıları da biliyoruz.

Bizim düşüncemiz İslam'ı yeniden hayata hakim kılmak. Kuran'ı

mezardan şehir hayatına yeniden gündeme getirmek, Allah ve Resulü'nün emirlerini tatbik etmektir. Batının çifte standardında başta bulunan büyük şeytan Amerika'nın Çorc ibne Bush'un bu seçimde kaybedeceği ve Amerika'nın da çökeceğini gösterecektir..."

Taraf dergisi: "*RP İnkılapçı bir çizgide mi yoksa Islahatçı bir çizgide mi?*"

İ. Halil Çelik: "*Efendim bildiğiniz gibi RP Türkiye'de 1968'lerde Erbakan hocamızın Odalar Birliği Başkanlığıyla ve bağımsız hareketiyle arkasından Milli Nizam, Milli Selamet gerek 12 Mart'ta gerekse 12 Eylül'de hasleten iki partiye karşı tavır alınmıştır. Türkiye İşçi Partisi yani Türkiye'nin bütün fikir partilerine tahammülü pek o kadar açık ve net görülmedi. Fakat rejim artık iflas etmiştir. Yani paradigmanın iflasıdır. Ayakta tutunmaya çalıştığı bir laiklik ve sahte Atatürkçülük maskesi altına girerek Kemalizm'i yeniden diriltmek olgusudur.*

Biz de diyoruz ki, 53 sene önce ölmüş bir insanın kanunla korunması yeryüzünde yoktur. 5816 sayılı kanun ve İstiklal Mahkemeleri'nin Lozan'ın gündemine getirilmesi söz konusudur. Bunu açık yüreklilikle daha önce seçim meydanlarında 'Ayasofya'yı açacağız' *diyen birçok parti milliyetçi ve muhafazakar görünümünde, inanan insanların reyini almak için, meydan mitinglerinde bayrağa sarılıp Kuran'ı öperek başladılar. Vaktaki iktidar oldukları zaman tam onun hükmünü icra ediyorlar.*

Mesela Süleyman Demirel, TBMM'de 'kısasa kısas devri bitmiştir' *sözünü söyleyebiliyor. Ve maalesef inanan bazı Müslüman kardeşlerimiz hala o insanların peşinden gitmek için kendilerini zorluyorlar.*

Bizim çizgimiz İnkılapçı bir çizgidir. Islahatçı değildir. İnkılabında kendi kaide ve kuralları içerisinde ezici olarak evvela insanın beynini Allah ve Resulü'nün öğretilerine şartlamak mecburiyetindeyiz. Yani tepeden tırnağa kadar İslam'ın şu kadar yıldır bütün müesseseleriyle karşısında olan bir nizam. Diyanet İşleri Başkanlığı'yla, laiklik paravanı adı altında devletin kendi paravanı olarak kullanılmaktadır.

Türkiye'de yüzde 98'i Müslüman olan insanların karşısında rejimin ajanı olarak müftüler ve hocalar Diyanet'i gasp etmektedirler.

Biz de diyoruz ki, demokrasinin kurallarına, buna inanıyorsa kendi kurallarıyla bıraksınlar Diyanet İşleri Başkanlığı ve müftüleri, imamları biz seçelim. Onların maaşlarını da vakıflardan verelim. Buna bile tahammül edemiyorlar. Ama artık ihtiyarlaşan bu yeryüzünde Kuran yeniden...

Ve inanıyoruz ki Orta Asya'daki, Orta Doğu'daki, Balkanlar'daki

Batıya şartlanmış insanların rejimleri teker teker çökecektir. İstikbal İslam'ın olacaktır..."

Taraf Dergisi'nin Hasan Mezarcı hakkındaki soruya verdiği cevap ise: "*Efendim, biz cenaze namazını kıldık. Hasan Mezarcı kardeşimiz defnetme işi yapıyor*" şeklindeydi.

Hüseyin Üzmez'in açıkladığı 'ticari' ilişkileri incelemeye devam edelim.

İBDA-C'lilere 10 Nisan 1992 gecesi polis baskını yapıldı ve on üç İBDA-C militanı gözaltına alındı.

13 Nisan 1992'de kapatılan Refah Partisi'nin İstanbul Milletvekili, şimdinin Faziletlisi Mukadder Başeğmez olayla hemen ilgileniyor ve doğruca Terörle Mücadele Şubesi'ne gidiyordu. Bundan sonrasını Taraf Dergisi'nden izleyelim:

"*...Oradaki polisler; 'Mitterand İstanbul'da, amirlerimiz görevli, kimse yok!' yalanıyla, milletvekilini işkence gören milletle görüştürmediler. Zaten Savcılıktan izin kağıdı ile giden herkesin önüne bu yalan sürülür. 'Amirimiz yok' Amiriniz olsun olmasın, izin savcılıktan değil mi?..*"

"*...Mukadder Başeğmez'in naklettiklerinden içerideki arkadaşlarımızın namaz kılmasına müsaade ettikleri ve ağır işkence tatbikinde oldukları değerlendirmesini yapıyoruz...*"

Bu arada hatırlatalım, Mukadder Başeğmez'in avukatlıkla uzaktan yakından hiç bir ilgisi yoktur.

Taraf Dergisi'ne mülakat veren, yine avukatlıkla hiç bir ilgisi olmayan, Milli Görüşün Urfa Milletvekili İbrahim Halil Çelik hakkındaki yazılanları aktaralım:

"*...Ve Refah Partisi'nin Urfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik... Kumandanımız Salih Mirzabeyoğlu'nun, 'İBDA fikriyatını ve İBDA-C'yi en güzel tarif kalıbına sığdırmış' notunu verdiği Halil İbrahim Çelik... Ki, Kazım Albayrak ile yaptığı Taraf dergisinde yayınlanan röportajda mealen şöyle diyordu:*

'İBDA, Büyük Doğu'nun mücadeleye ve şartlara tatbiki yönünde ele alınmış yorumu Allah ve Resulü davası için çalışan her kesimin içinde yer ve fikir bulacağı anlayış!'"

Taraf dergisinden Halil İbrahim Çelik'i izlemeye devam edelim:

"*Bu Halil İbrahim Çelik, kendisine iletilen haber üzerine, derhal içerideki arkadaşların isimlerini aldı ve gerekirse İstanbul'a geleceğini söyledi. Operasyonun bir yönü ile İran'cı Şiileri ve onlarla kol kola olan birtakım şebekleri İBDA'ya karşı koruma ve kollama amacıyla yapıldığını,*

İBDA aleyhindeki MİT, Terörle Mücadele Şubesi ve Şii kaynaklı propagandanın birliği söz konusu edilince de şu cevabı verdi:

'Ben eski ve eskimez bir Büyük Doğu'cuyum! Üstada hiç kimsenin saldırmasına göz yumamam! İçeri alınan arkadaşlarınıza da, mücadele azimlerinin keskinleşeceğinden dolayı sevindim! Bu yollardan geçen bir ağabeyleri olarak herkesin bu çileyi tatması gerektiğine inanıyorum!'"

Büyük Doğu'cu İbrahim Halil Çelik'ten sonra Bahçelievler eski Belediye Başkanı Milli Görüşçü Muzaffer Doğan da "*Ben Büyük Doğu'cuyum...*" diyordu.

İBDA-C'ye Refah İlgisi Devam Ediyor

"*...21 Nisan 1992... Yine, Milletvekili Hüseyin Korkutata arıyor ve 'bir kısmı bırakıldı' diyor. Bırakılanların değil de bırakılmayanların durumunu konuşuyoruz. Hüsamettin Korkutata, Refah Parti grubunda ilgilenileceğini söyledi...*"

Hüsamettin Korkutata da RP kapatılınca soluğu Fazilet'te alıyordu.

Bu arada Milli Gazete'nin ilanları Taraf Dergisi'nde tam sayfa yayınlanıyordu.

İBDA-C'ye Refah ilgisi yani Milli Görüş iltifatları bir türlü bitmiyordu. Şimdinin FP'lileri, zamanın RP milletvekilleri Zeki Ünal, Hasan Dikici, Hüseyin Erdal, Fazilet Partili Belediye Başkanları; İstanbul Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Sarıyer Belediye Başkanı Yusuf Tülin, Bağcılar Belediye Başkanı Feyzullah Kıyıklık bayramlarda İBDA-C'ye kutlama tebrikleri gönderiyorlardı.

İstanbul Kartal'da Ayyıldızlar İşhanı'nın dördüncü katında Refah Partisi İlçe Teşkilatı faaliyet gösteriyor iken, zemin katında İBDA-C'nin yayın organı görünümündeki Taraf Dergisi çalışmalarını sürdürüyordu.

Şimdi diyeceksiniz ki ne var bunda? O zaman biraz açalım. Yetmişli yılların başında Cevizli Orhantepe mahallesinde inanan saf Müslümanları köşe başlarında bekleyerek, o garipler bankanın yanından bile geçseler, önlerine dikilip; "*Sakın ha... Çarpılırsınız. Bankalara girmeyin. Bankalardan tarafa bile bakmayın. Paralarınızı bize verin. Biz değerlendirelim, sonra size kar payı verelim. Böylece cehennemden kurtulursunuz*" diyerek, yüzden fazla insanın her birinden en az bir daire parası almak suretiyle 'HİPAŞ' adında bir market kuruluyordu. Bu marketin müdürlüğüne de Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak getiriliyordu.

Bu markette satılacak malzemelerin çoğu Kazanlar'ın toptancı mağazalarından temin ediliyordu. Market, gün geçtikçe büyüyor, sermayesi

ve gelirleri artıyordu. Ancak birikimlerini karlı bir şekilde değerlendirdiklerini sanan Tamirhane halkı çok geçmeden ellerine tutuşturulan birer adi kağıdı görünce şok geçiriyorlardı. Şimdi o insanlar kaybettikleri paralarını düşünerek iç geçirirken, uyanık Adil Düzen'ciler ise servetlerine servet katıyorlardı.

Hipaş Market'in kurulduğu binanın mülk sahibi ve köşeyi dönen şans(!)lı ortaklardan Naci ve Nazım Ayyıldız kardeşler , Hipaş Marketin alt katını da seksen öncesinde Akıncılar Derneği'ne tesis ediyorlardı.

Refahçı Naci ve Nazım Ayyıldız kardeşler bu defa Kartal'da yaptıkları İşhanı'nda hem Refah Partisi İlçe Teşkilatı'nı hem de İBDA-C'nin yayın organı görünümündeki Taraf Dergisi'ni buluşturuyorlardı.

10 Nisan Gösterisinin Nedenleri

10 Nisan 1994 tarihinde, Bosna olayları bahane edilerek gerçekleştirilen ancak İBDA-C'nin yayın organı görünümündeki Taraf Dergisi'nde açıkça belirtildiğine göre bu olay; *"Polise, provokasyona, laikliğe ve laiklere cevap. Yaşasın 10 Nisan ayaklanmamız. Anadolu halkının şanlı kıyamı ve ihtilal provamız"* şeklinde nitelendiriliyordu. Ve aynı dergide konuyla ilgili şu açıklamalara yer veriliyordu:

"...10 Nisan 1994 Anadolu isyanı da, bahsedeceğimiz bütün 10 Nisanlara cevaplardan bir cevaptır!..

10 Nisan 1845... Ulu Hakan'ın tahta çıkmasına henüz 30 yıl vardır. Tanzimat ilan edilmiş, artık batı karşısında mahkum duruma gelen İslam devletinde, batılılaşma cereyanları devlet eliyle hızlandırılmıştır. Her şeyin tepeden tırnağa Batı kopyası haline getirildiği bir dönemin, bir 10 Nisan günü, Polis teşkilatı kuruldu. Bu teşkilat, belki henüz o zamanlar değil ama Cumhuriyet işgali boyunca, Müslümanlara sayısız ve misilsiz derecede eza etti. Bugün, işgalin kolluk kuvvetleri arasında 'Polis Bayramı' olarak kutlanır.

10 Nisan 1928... Şeyh Said... Genç isyanı ve katliamının üzerinden üç yıl geçmiştir. Cumhuriyet işgali yorgun, ersiz ve perişan Müslüman Anadolu halkının mağrur başlarını Makedon oraklarıyla yasaklayıcı 'laiklik' maddesinin rahatça sokuşturulmasının zamanı gelmiştir. Bu da bir 10 Nisan günü yapılmıştır ve polis tarafından korunagelmiştir.

10 Nisan 1992... İBDA-C Taraf, İBDA-C Ref Ref Organizasyon ve İBDA-C KİP büroları, bereketli geçen bir ramazan mevsiminin hemen bitiminde, Fatih'te, bir gövde gösterisi tertiplemeyi kararlaştırmışlar, tarihi 10 nisan olarak belirlenen bu geceye de 'Aydınlık Savaşçıları Gecesi' adını vermişlerdir. Gecenin afişlerini asan 13 İBDA'cı genç, Fatih'in

Fethiye semtinde, 10 Nisan gününün ilk saatlerinde, polisin düzenlediği bir komplo provokasyon neticesinde yakalanmış ve işkenceye çekilmişlerdir.

10 Nisan 1994 Anadolu isyanı, bütün bu 10 Nisan'lara cevaptır. Ve bir özel durum olarak ta, '28 Şubat Çırpınışı'na yerinde bir cevap ve keskin bir tepkidir. 10 Nisan'da Anadolu'nun 12 merkezinde, Şeriat'ın adımları hissedilmiş, ihtilalin son provaları yapılmıştır..."

Bu ihtilal provası için Erbakan da şunları söylüyordu:

"*Normaldir. Türkiye'deki yönetime karşı halkın içinde birikim var. Türkiye'deki rejim, baskı rejimine dönüşmüştür. Halk tabi ki infial gösterecek. Halk tabanı tepkisini geliştirecektir...*"

Propaganda Benzerlikleri

Oldukça ilginç olan bir konu da Milli Görüş propagandistleri ile İBDA-C'nin yayın organları olarak nitelenen dergilerdeki yazıların birbirine çok benzemeleri veya konuların birbirlerini tamamlamaları.

İşte bazı örnekler:

Akıncı Yolu Dergisi'nin 1 Ocak 1996 tarihli sayısında Ziyaüddin TAHA tarafından kaleme alınan yazının bir bölümü aynen şöyle:

"*Burada içtima edenler, meclis ve herkes, meseleyi tabi görürse fikrimce muvafik olur. Aksi takdirde hakikat yine usulü dairesinde ifa olunacaktır. FAKAT İHTİMAL BAZI KAFALAR KESİLECEKTİR.*"

Aşağı yukarı aynı sözleri Hasan Hüseyin Ceylan'ın MGV'lerde verdiği konferanslarda görmek olanaklıdır. Hasan Hüseyin, Atatürk'ün bu sözlerini ileri sürerek, bunu zulmün başlangıcı olarak niteler.

Yine H. Hüseyin Ceylan Hollanda'nın Amsterdam kentinde yaptığı konuşmasının bir yerinde, "*İntikam sahibi Allah'ım, beni intikamına memur eyle*" diyordu. Hemen anlaşılacağı üzere bu İBDA-C'nin sloganlaştırdığı bir sözdür.

Şevki Yılmaz, İzmit Kırkikievler Mahallesi'nde: "*Türk Silahlı Kuvvetleri Türkiye'de Türkiye'yi koruyamaz. Vatan tehlikede... Onun için MGV'leri kurduk. Karşıdaki askeri kışla ne ise burası da o...*" tespitinde bulunuyordu.

Arafat'ta ise Genç'lere yemin ettirerek "*Taguti düzenlerin askerliğini bırakarak Allah'ın askeri olmaları*" için çağrı yapıyordu.

Taraf Dergisi, 1 Kasım 1993 tarihli sayısında kapaktan şu görüşlere yer veriyordu: "*İşgalin 70. yılında yol ayrımı. Ya onlara ya bize... Ya batıcı ihanet cephesine ya devrimci Milli Kurtuluş Cephesine...*"

1 Mayıs 1994 tarihli Taraf dergisinde 10 Nisan gösterilerine katılanlar

için kullanılan ifade: "*Allah'ın askerleri*"

Şevki kadınlara yaptığı konuşmada; "*Bacılar silahlanın, atış talimleri yapın. Namuslarınızı koruma vakti yakındır*" demesinden sonra 'Tahkim' Dergisi '*Savaş dersleri*' başlığı ile silah kullanma, nişancılık eğitimi ve bomba konularını işliyordu.

Şevki, Taraf'a Mülakat Veriyor

Şimdi de Refah Partisi Genel Merkez hatibi, Milli Görüşçü Şevki Yılmaz'ın İBDA-C'nin yayın organı Taraf dergisinde yayınlanan röportajını izleyelim:

Taraf: *Tanzimat'tan beri iktidarı işgal etmiş olan batıcı bir dinsiz güruh var. Abdülhamit Han devri hariç bunlar her zaman başta olmuşlar ve Abdülhamit Han'ın devrilmesinin sebebi de bunlardır. 1908'de II. Meşrutiyet ilanını yapan bu dinsiz güruhtur. Bunların şu andaki torunları RP'nin yükselişinden rahatsız oluyorlar. Endişe içinde izliyorlar. Orduya açık davetiye çıkarma noktasına kadar geliyorlar. Bu şahısların RP karşısındaki endişelerinin temelinde de RP'nin İslam'la olan alakası geliyor.*

RP içindeki yönetici konumunda bulunan bazı kişiler de RP'nin ve Adil Düzen'in İslam ve Şeriat'la bir ilgisi olmadığını söylüyorlar. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? RP ve Adil Düzen'in İslam'la ve dolayısıyla Şeriat'la ilgisi nedir?

Şevki Yılmaz: *Şimdi Türkiye, bir Yahudi cezaevidir. Kanunlarıyla, rejimiyle, düzeniyle emperyalist bir hapishanedir. Bu hapishane içinde tüm Müslümanlar tutsaktır. Kendi evimizden kovulmuş, Filistinli muhacirler gibi mağdur edilmişiz. Türkiye'nin bu hapishanesinde veya tabiri caizse Yahudi mayın tarlaları ile döşeli olan Türkiye'de, Müslümanları selamete çıkarmanın, hürriyete kavuşturmanın yolu mevcut düzeni kullanmaktan geçer. Ferasetin daha geniş manası; Müslüman, bulunduğu mekanda, mevkide ve zamanda davası için düzeni kullanmayı becerebilmelidir. Bunu yapmazsanız düzen, sizi çok da olsanız kullanmaya devam eder. Şimdi biz burada uyanık olmaya mecburuz.*

Adil Düzen'in ne manaya geldiğini, her şeyi açıkça her yerde konuşmanın Müslümanlığa zarar verdiği gerçeğini unutmamak lazım. İslami hareketin salimen hedefe varması için Müslümanlar lehine olan çürük kapılarını mutlaka değerlendirmek zorundayız. Merhum büyük Üstad Said Havva'nın da dediği gibi, 'demokrasiler; şeytanın, tagutun en çürük zeminleridir' *Demokratik rejimlerde İslam'ın fidanları daha gür biter.*

Müslümanları şeytanın ve tagutun çürük zeminlerinden, sert kayalara çekmek, sert kayalarda fidan dikmeye çalışmak, zaman kaybıdır.

Şimdi biz Türkiye'de, şeytanın çok çürük bir zemini içersinde mücadele ediyoruz. Bunları sert zemine çekmeye çalışıcı hareketler Müslümanlara zarar verir ve bizi boğmak isteyenleri sevindirir.

***Taraf:** Şu anda açıklamak mahzurlu mu diyorsunuz? Rejimi sert zemine çekmek açısından*

***Şevki Yılmaz:** Evet, evet... Şu anda mücadele, dünyanın her yerindeki İslam hareketleri içinde en güzel şekliyle Türkiye'de devam ediyor. Türkiye, Cezayir gibi, Türkiye emperyalist hapishanesi, 60 yıl evvel başka hiç bir ülkede kurulmamıştır. Bunu bilmenizi istiyorum. Allah Resulü'nün Mekke dönemindeki metodunu bilenler bu işi çok iyi becerirler.*

Allah Resulü Mekke'de himaye metodunu seçmiştir. Müşrik himayeleri altında ashabını korumayı çok iyi becermiştir. Himaye kapıları devamlı aramıştır. İşte bu firavun ve tagut düzeninde Cenab-ı Hak bizleri o düzenin eliyle himaye etmektedir. Ve düzen bunun farkında değildir. Yeni yeni uyanmaktadır. Müslümanlara bu hakkı verdiğinin pişmanlığı içerisindedir. Onun için geri almak istiyor. Bundan dolayı Müslümanları bu himaye vasıtasından çekip, partisiz harekete, verdiği himayeyi geri almaya çalışıyor. Müslümanlar bu oyunun farkında olmalıdır.

Biz partici değiliz. Particilikten Allah'a sığınırız. Particilik, hizipçilik İslam'da reddedilmiştir. Biz bulunduğumuz ülkede şartlar gereğince bir himaye vasıtası aramışız ve bunu Türkiye'de Müslümanların rahat hareket edebilmeleri, Müslümanların mücadelelerini rahat bir ortamda yapabilmeleri için en uygun, Şeytan'ın çürük zemini olarak partileri görürüz. Siz bu dergiyi çıkarmak için İçişleri Bakanlığı'ndan yani taguti rejiminden müsaade alıyorsunuz. Dergi çıkarırken bu taguti müesseseden izin almak nasıl meşru ise parti kurarken bir taguti müesseseden izin almak meşrudur."

Şevki Taraf dergisince sorulan; "*Yani siz şimdi şöyle mi demek istiyorsunuz: Bizim TC içinde bir parça toprağınız olacak. Ondan sonra silah kullanılmaya geçilecek ve devlet kurulacak...*" soruyuda şu şekilde cevaplıyordu:

"*Bu cemaatler bulundukları ülkede tedbirli, temkinli ve sabırlı olmalıdır. Biz bunları uygulayarak zafere ulaşabiliriz. Allah bunu vaad etmiş*"

Kan Kan Kan

İBDA-C'lilerin "*Şeriat İçin Silahlı Mücadele*" sloganı ile kan dökmeye

başlamasından sonra Şevki gençlere şöyle haykırıyordu:

"Müjdeler olsun. Korkmayın! Hak geliyor, batıl zail olacak. 'Yevme bi kele yavmü baynil mabeyne nas' diyor Allah!

Müjde var. Biz zamanı insanlar arasında çeviririz. Dünyayı bazen karanlık idare eder. Gece, zulmet ve şirk... Bazen dünyayı nur idare eder.

Şimdi gençler! Müjde veriyorum. Şafak var. Şafak... Vallahi şafak var. Safları sıklaştırın. Tahrik için konuşmuyorum. Şafağı gördüm. Nerde? İşte burda. Sümeyyeler... Nerde? İşte burda! Bilaller...

Şafak vakti var. Gençler! Gençler!.. Muhammed İkbal'i dinle, meşhur şair: 'Güneş doğarken şafak gelir. Kızıllık olur sabah. Gök kızarmadan güneş gelmez. Şehit kanı dökülmeden, hak gelmez...'

Hadise budur! Kan dökülüyor. Güneş var. Şafağın müjdesi Bosna'daki kan, Abazya'daki kan, Keşmir'deki kan, Filistin'deki kan, kan... Onlar şafağın kızılıdır. Güneş gelecek. Allah nurunu tamamlayacak. Masonlar istese de istemese de, çatlasa da patlasa da, Türkiye hakka dönecek. Kimse buna mani olamaz."

Keçiören'de böyle konuşan Şevki, Gerede'de şunları söylüyordu:

"Şimdi anlayış, gözyaşı, feryat ve çığlık bir doğumun müjdesidir. Her ana doğum esnasında ağlar, çığlık atar. Bosnalı'nın, Erzurumlu'nun bayramı, Karabağlı'nın, Filistinli'nin, Keşmirli'nin bir buçuk milyar Ümmet-i Muhammed'in bugünkü çığlığı yeni bir doğumun, kutlu ve mutlu bir doğumun müjdesidir. Bu sünnetullahtır. Ana ağlamadan çocuk dünyaya getirmez. Ümmet çile çekmeden Adil Düzen kurulamaz."

Şevki; "*kan, kan, kan*" diye çığlık atar da, baş mücahıt durur mu, o da mücahitlerine şu sözlerle katılıyordu: "*Adil Düzen'e mutlaka geçilecek ama bu geçiş kanlı mı olacak kansız mı, ona halk karar verecek*"

Milli Gençlik Vakıfları

MSP devrinin Milli Türk Talebe Birliği'nin yerine kurulan Milli Gençlik Vakıfları (MGV) kısa zamanda 1800 şube 350 bin üyeye ulaşıyordu.

Refah Partisi'nin yan kuruluşlarından olan vakfın Genel Başkanı Nevzat Laleli 24 Aralık 1995 seçimlerinde Refah Partisi 'nden Ankara Milletvekili adayı oluyor ve kazanamıyordu.

Nevzat Laleli, halen şeref başkanlığını yürüttüğü MGV'nin Refah Partisi ile organik bir ilişkisi olmadığını, "*Politika yapmak için temiz insanlar arayan Refah Partisi'nin bu ihtiyacına Milli Gençlik Vakfı'nın cevap vermesinden memnunluk duyduklarını*" söylüyordu.

MGV'nin şeref başkanının bu açıklamalarından kolayca anlaşılacağı üzere kendi tabirleri ile temiz insanların en başında yine kendisi geliyordu

ki, RP'den Ankara Milletvekili adayı oluyordu. Ancak Nevzat Laleli, Ankara 10. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı davada; vakfa bağışlanan kurban derilerinden elde edilen gelirleri ve taşra şubelerinden gönderilen paraları vakfın hesabına geçirmeyerek "*Emniyeti suistimal*" gerekçesi ile bir yıl, bir ay hapis cezasına çarptırılıyordu.

Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in MGV'lerde yaptırttığı aramalarda R. Tayyip Erdoğan, Necmettin Erbakan, Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan, İmdat Kaya, Ahmet Akgül, Abdurrahman Dilipak, Hasan Damar, Fethullah Gülen ve Cemalettin Kaplan'ın kasetleri yanında porno kasetlere de yakalanıyordu.

Antalya MGV'de yapılan aramada ele geçen dört adet "*İslam'ı Anlamak*" isimli kasetlerin birçok yerinde porno görüntülere rastlanıyordu.

1. Milliyetçi Cephe'nin MSP'li Devlet Bakanı, MKYK Üyesi, Akit Gazetesi yazarı, FP'li Hasan Aksay'a ait Teha Telif Hakları Ajansı erotik film satıyor, Teha'nın bağlı olduğu Adım Holding Fazilet Partisi'ne yakınlığıyla tanınıyor, en zengin İslami şirketler listesinde yer alıyor.

Teha'nın kataloğundaki filmler arasında "***O'nun Hikayesi***" gibi ünlülerden başka, içeriği açık olan "***Sex***", "***Sex Madness***" gibileri de var.

Yani Teha Ajansı'ndan "***Mümin ve Kâfir***", "***Hacca Gidiyorum***", "***Yaratılış Gayemiz***" gibi filmleri alabileceğiniz gibi "***Sex***", "***O'nun Hikayesi***" gibi erotik filmleri de kolaylıkla alabilirsiniz.

Teha sanat(!) dünyasına her alanda hizmet ediyor. İsteyene erotik, isteyene dini film... İsteyen cennete, isteyen cehenneme!..

MGV'lerin açılma gayelerini, İzmit Kırkikievler Mahallesi'nde açılışını yaptığı vakfın şubesinde ki konuşmasıyla açıklayan Şevki Yılmaz, bu konuda şunları söylüyordu:

"*Türk Silahlı Kuvvetleri Türkiye'yi koruyamaz. Vatan tehlikede! Onun için MGV'leri kurduk. Herhangi bir yerdeki bir askeri kışla ne ise burası da o. Burada vatan savunması yapılacak...*"

"*... Buraları çay içilmesi, dedikodu yapılması için açmıyoruz. Burada düzeni topyekün yıkacak, hakimiyeti milletten alıp Allah'a verecek Allah askerleri alıyoruz....*"

Silahlı eğitim dahil, her türlü çalışmanın yapıldığı MGV'ler için Erbakan da şöyle diyordu: "*Buralar ilim, irfan yuvasıdır. Buradan 'feyz'ini alan gençler, dört tane fakülte bitirmiş gibi olurlar...*"

Buralarda feyzleri veren hatiplerin başında H. Hüseyin Ceylan ve diğer Milli Görüşçü'lerin hocası, Erbakan'ın sağ kolu, Sultanbeyli Mezarlıklar Müdürü İmdat Kaya geliyor. Şimdi bu ilim, irfan yuvalarında(!) gençlerin

aldığı feyzleri bir görelim.

İmdat Hoca Feyz Dağıtıyor

Daha önce "**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**" adlı kitabımda yer alan bu zat-ı muhterem(!)in, Zeytinburnu Milli Gençlik Vakfı'nda imamlara ve Sultanbeyli Milli Gençlik Vakfı'nda gençlere verdiği konferansları kısaca bir hatırlayalım:

"*... Anayasa Mahkemesi'nin başındaki Ebu Cehil kılıklı adam, 'Laik olmayanlar insan değildir' dedi. O öyle dedi de, Yargıtay'ın başı ne dedi? Bundan on beş sene evvel Yargıtay'ın başındaki adam 'Aslında Allah'ı da insanlar yarattı' dedi. Bu kahpe kâfir geberince Ankara, Maltepe Camii'ne getirildi. Şimdi Çankırı Milletvekili olan İsmail Coşar, Türkiye Din Görevlileri Federasyonu'nun Başkanı ve o caminin imamı idi. 'Arkadaşlar, kardaşlar. 'Allah'ı da insanlar yarattı' dediği için bu kâfirin namazı kılınmaz' dedi. Kulağı sağır paşa askerleri kullanarak namazı kıldırttı. Birinci kılışı beğenmedi. İkincisini bir avukata kıldırttı. Kim bilir içinden ne okudu? Ah ben kıldırsaydım neler okurdum.*

İnşallah biri bana düşer. Cenazesini akort süpürgesiyle hem de iyi hortumla yıkarız.

Böyleleri size düşerse namazını kıldırmayın. Laik demokratik kafalı insanların namazları kılınmaz. Zorlarlarsa karşı da gelmeyin. Cenazesini yıkamak için yanınıza gelenlere yasaktır diyerek kimseyi almayın. Artık baş başasınız. Onu orada bir güzel hallettikten sonra, pamuk kullanmayın bizim memleketimizde budaklı ağaç çok..."

İşte Milli Görüş'ün gerçek yüzü. Savunmasız cesetlere karşı böyle iğrenç bir davranışı sergilemekten çekinmeyen bu insanlar ya bir de iktidarı ele geçirirlerse neler yapmazlar?

Biz yine dönelim İmdat Kaya'ya:

"*...Böyle kâfirlerin leşlerini omuzlarda taşımayın. Önünüze geldiğinde niyet yok. Zikir olduğu için Allahu Ekber diyerek elleri bağlayın. İçinizden 'Ulan alçak, ulan şerefsiz, ulan inanmıyordun da ne diye önüme uzandın it oğlu it'*

Birinci tekbir bitti. İkinci tekbir:

'Ulan, on bir ay, on iki ay din iman koymadın, sövdün. Camiden nefret ettin camiye gelmedin. Ulan, şimdi niye geldin? Ben sana çok mu hasretim. Alçak, namussuz' İkinci tekbir de bitti.

Üçüncü tekbir:

'Ne şehittir ne gazi onun yoluna gitti Niyazi'

Onlar zannediyor ki, hoca dua okuyor. Namaz kıldırıyor. Ben leş kargası mıyım? Kâfiroğlu kâfir.

Mesela Altan Öymen, Ersan Öymen, Teoman Erel, Güneri Cıvaoğlu'nun namazlarını kıldırmayın. Bunlar Müslüman değil..."

"... Bir Müslüman derse ki ben şeriata karşıyım. İslam'da din ve devlet birliği yoktur; o adam kâfir olur. O halde böyle bir kâfire, ne kız verilir, ne de kurban ortaklığına alınır, ne de kestiği hayvanın eti yenir. Ne yıkanır, ne de namazı kılınır. Ne Müslüman kabristanlığına konulur, ne de böyle bir alçağın mirasına konulur.

O halde 'şeriata karşıyım' diyen kişi, kurum, dernek, parti ne kadar müessese varsa aklınıza getirin, hatta devlet, hükümet, meclis, şeriata karşıysa mutlaka kâfirdir. Mümin değildir. Şeriat İslam'dır. Anayasa Kuran'dır.

Eğer şeriata karşı olduğunu söyleyen bir partiye oy veren kim olursa olsun vebal altındadır. Şeriata karşıyım diyen kişi, Müslüman değildir. O insan kendi kızı ile bile evlenebilir..."

"...Ya İran Müslümanları gibi ayağa kalkacağız ve bu kahpe rejimi ayaklarımızın altına alacağız. Ya da Müslüman bir partiyi iktidara getirip işi yumuşakça halledeceğiz. Bu kadar adam, PKK kadar değil. PKK vuruyor, biz de vuralım mı? Yok vurmayak da Ankara'da durak..."

"...Çankaya, Ezankaya olana kadar bu savaş sürecek..."

Refahlıların İmdat Hocası, Beyoğlu MGV'de şunları söylüyordu, söylediklerini yine iyice izleyelim ve dört fakülte bitirmek için gerekli feyz nasıl alınıyormuş, görelim:

'...Neyin Bayramı?'

"Esselamün aleyküm, muhterem kardeşlerim. Aziz Müslümanlar!

Artık bu topluluğa devamlı aynı şeyleri belik kabak tadı vereceği düşüncesiyle tekrarlardan uzak duracaktım, ama Kur'an-ı Kerim'i okuyunca birçok yerde tekrar görüyorum. Tekrarın Türkçesi yinelemek oluyormuş, yineliyoruz. Yeniden, yeniden, tekraren söylediklerimizi söylüyoruz. Hafif bazı değişiklikler yaparak konuşmaya gayret ediyoruz.

Kardeşlerim, 29 Ekim bin dokuz yüz kaç? Bin dokuz yüz kaçta kuruldu bu Cumhuriyet? Yirmi üç. İlk kurulduğu günlerde 1923'te bu Cumhuriyet'in dini var mı?

'Var'

Yirmi dört?

'Var'

Yirmi beş? 'Var', *Yirmi altı?* 'Var', *Yirmi yedi?* 'Var',

Yirmi sekiz?

'Yok'

Peki kurucusu olan Mustafa Kemal kaç tarihinde öldü? 'Otuz sekiz'. *Yirmi sekiz-otuz sekiz kaç sene var?* 'On sene'. *On sene bu devletin dini yokken, o da yaşamış. Kaç sene varken yaşamış? O, Osmanlı çocuğu gibi görünüyor. Tabi Selanik'lidir. Yüz yaşını geçmiş durumdadır. Osmanlı döneminde yaşamıştır. Osmanlı'nın dini vardır, yoktur. Onu söylemiyorum.*

O, onun içinden gelen, arzu ettiği, gece gündüz düşlediği bu Cumhuriyet'te, kaç sene dinli yaşamış devlet? Yirmi üç, yirmi sekize kadar!

Kaç sene dinsiz yaşamış devlet? 'On sene'. *Onun aleyhinedir bu tablo. Demek ki Cumhuriyet'in onun döneminde dinsiz yaşadığı daha çok!*

Peki, neden Ankara'daki keçiler, bu din ibaresini neden otlamışlardır, oradan? Neden merak ettiler? Biz kızıyoruz bazen: 'Namussuzlar, kâfirler, alçaklar. İntikamını alacağız.' *Tamam da, hiç merak ettiniz mi? Neden dini oradan çıkardılar? Kalsaydı ya orda.*

Pakistan İslam Cumhuriyeti yani ne var ki? Aha bak Butto, diğerlerini yuttu. Hani İslam Cumhuriyeti orada olsa böyle bir şıllık gelip Başbakan olabilir mi? Ya, bu nasıl iş? Ya, bu namussuzlar, affedersiniz, haşa huzurunuzdan, haşa hakipayenizden efendim. Acaba bunlarla ne yapmak istiyorlar?

Tabi, bizimkiler çok kurnazlar. Osmanlı döneminden başlamışlar bu işe. Tarihi tecrübeleri var. Demişler ki:

'Burada bu din olduğu müddetçe rahat içemeyiz. Çok affedersiniz, hele yılbaşı gecelerinde birbirimize köpekçe geçemeyiz.'

O halde bunun oradan çıkması lazım. Çıksın ki rahat olsun bu iş. Demezler mi adama ulan baksana senin cüzdanında İslam yazıyor. Yaptığına bak. hani lan yazıyor mu? Yok!

Şimdi 1923'te bu devletin dini var değil mi? 'Var' *Yirmi sekizde yok. Acap bunu niçin kaldırdılar. Neden oradan sildirdiler? Laiklik yerini bulsun diye, felan fişmekan olsun diye. Uzun boylu konuşulabilir bu. Bir forum...*

Ama biz bu bayramlarda ne yapıyoruz? Neyin bayramını yapıyoruz? Ne yazık ki, halk hala bu işin farkında değil, farkında olmadığı için tekrarlamak zorunda kalıyoruz. Anlatıyoruz, anlatıyoruz, tamam bu iş bitti. Anlaşılmıştır herhalde diyoruz. Geçen kara çarşaflı, hanım bacımla geldim. Altmış yaşında Şile'den geliyor. Dedim: 'Doğru söyle Allah'ına, kitabına, imanına, dinine oyunu kime verdin?', 'Canım oy önemli mi? Hocam hemen oy işlerine girme. Geçeceğiz merak etme de' *dedi.*

'Vallah o şey var ya, o karı ona verdim'

'Ee, çarşafı niye giydin nine, sen de onun gibi giyinsene, sen bak ne kadar

bed görünüyorsun. Kapkara öcü gibi, hatta sana 'Kara Fatma' diyorlar. Böceğe benzetiyorlar. Ya da böceği sana benzetiyorlar. Peki sen de öyle açılıp saçılıp, boyalı badanalı olsaydın ya'

'Ne bilem oğlum. Benim oğlum dedi. Verdim' *diyor. Vatandaşın oyundan da bir şey çıkmaz. Böyle bir ana var. Bir oğlu komünist. Bir oğlu faşing, fişing, biri de Müslüman. Hangisi erken davranırsa mührü ona bastırıyor. Karı bir şey bilmiyor ki, yirmi üç tane parti var. Filozof olsa bunların farkını anlayamaz. Bu anacığım ne anlayacak yahu. Aman birisi erken kapıyor:* 'Ana bak, altı ok var ya, kirpi gibi oklar var ya oraya basacan'

İmanın şartlarını oklamış okçular, Allah onları oklasın. En kısa zamanda hem bu gece defterlerini yoklasın. 'Amin'

Neyin bayramı? 23 Nisan, 19 Mayıs, 29 Ekim ve benzeri günler neyin bayramlarıdır? Bunlar; Müslümanlar için birer bayram günü değil, birer ne günü? (İzleyenlerden 'zulüm' *günü cevabını alınca) bak ben söylemedim, siz söylediniz. Vebali size ait. Hep ben yatacak değilim ya. Biraz da siz yatın. İki sene rasgele sürüklediler bizi içeride. Çok yatan kardeşlerim var. Allah onlardan razı olsun. Onlar daha iyi alışıyorlar. Keçeleştiler içeride. Şimdi artık girdi çıktıdan korkmuyorlar, elhamdülillah. Allah bize de o cesareti nasip eylesin.*

Kardeşlerim, peki bunlar ne bayramı? (Alaycı bir ifade ile) Bağımsızlık, bağırma lan, anlamıyor musun? Nere bağımsızlık oğlum, ne bağımsızlığı, ip mi vardı bizde de, birisi mi çözdü onu? Acaba şimdi ipsizler mi idare ediyor bizi? Ey ulu Allah'ım, nasıl kandırılıyor? Okullarda böyle yetiştiriliyor galiba!...

29 Ekim 1923, 23 Nisan 1920, 19 Mayıs 1919, 30 Ağustos, felan, filan tarih. 27 Mayıs bin dokuz yüz... Ulan, bayram, bayram, bayram festival gibi ya. Ulan hep tatildeyiz. Ne biçim iş, çalışan yok ki!..

Şevki kardeşimin çok güzel bir esprisi var: 'İzindeyiz, Atam izindeyiz. Yani sen anla, biz izne çıkıyrık, vaziyeti idare et.'

Biz izinde değiliz. Dikkat! Ulan ne kurnaz adamlar bunlar ya. Suç olmaktan da çıkıyor. Biz izne felan çıkmış değiliz ki, ya? Çalışıyoruz abi; hem de onun izinde değiliz, anlıyorsun ya. Onun izinde değiliz biz. Biz Hz. Muhammed'in izindeyiz. Bize Kur'an yeter.

Ya Muhammed şöyle de onlara: 'Eğer Allah'ınızı gerçekten seviyorsanız, beni izlemeye devam edin' *Ayet aynen böyle. Bu söz yeni çıktığı için tuhafınıza gidiyor değil mi? Televizyonlardan birisi,* 'bizi izlemeye devam ediniz' *diyor. Bin dört yüz sene evvel Kur'an söylüyor bunu.* 'Eğer Allah'ı seviyorsanız, Hz. Muhammed'i izleyin. Onu takip edin'

Avrupa'nın, Selanik'in iblislerinin peşinden gitmeyin.

Allah şerlerinden emin eylesin. Amin.

Kardeşlerim 'Devletin dini İslam'dır' *maddesinin Anayasadan kaldırılmasının bayramı.*

Allah kanunlarını, Kur'an hükümlerini kaldırmanın bayramı.

Şeriat ve Şeriye vekaletini lağvetmenin bayramı.

Hilafeti kaldırıp, Ümmet-i Muhammed'i halifesiz, başsız bırakmanın bayramı.

Mahkemelerden, ailelerden, mekteplerden, Kur'an-ı Kerim hükümlerini kaldırmanın bayramı.

Cuma günkü tatili kaldırıp, milyonlarca Müslümanın Cuma'ya gitmesine engel olmanın ve Hıristiyanların Pazarı, Yahudilerin Cumartesi'sini tatil olarak kabul etmenin bayramı.

Medrese ve tekkeleri kapatıp, Ümmet-i Muhammed'in ilim ve feyz almasını önlemenin bayramı.

Kur'an harflerini kaldırıp, yerine Latin harflerini getirmenin bayramı.

Mekteplerden din derslerini fiilen kaldırmanın bayramı.

İslam takvimini kaldırıp yerine İslami olmayan miladi takvimi kabul etmenin bayramı.

Kadınların ve kızların namuslarının simgesi olan başörtülerine, affedersiniz, kıç örtülerine, siz hep başörtüsü ile uğraşıyorsunuz. Bizim bir yanlışlığımız var ha!... Gazetelerimiz, kitaplarımız, adamlarımız hep başörtüsü deyip duruyor. Yahu bırak kardeşim. Baş yine hafiftir, ya! Baştan kimse rahatsız olmaz. En çok rahatsız olanlar nerden olur? Anlayın bana söyletmeyin. Kıçı açık, başı örtük. Ne anladık biz bundan.

Vallah sokaklara çıkın, benim dediğime rastlamazsanız gelin, geri alayım sözümü. Başını örtmüş mazbut, bakıyorsun etek yırtık ta bilmem ne. Yahu kızım evladım Allah'tan kork. Be hain karı!.. İlla bir yerini açacaksan, başını aç da kıçını kapat. İlla açılması gerekiyorsa. Öyle şey olur mu ya. Müslüman ailelerde de görüyoruz bunu. Nedir o yırtık etekler öyle.

Bu kadın iyi düşünmüyor arkadaşlar. Valla o kadının bize karşı düşünceleri kötü. Neden? Biliyor ki, erkek bundan tahrik oluyor. İnadına bir bacağını atıyor, bir gösteriyor. Öbür bacağını atıyor, bir daha gösteriyor, bu çirkin bir şey. Bunu sizin ve bizim kimsemiz yapıyorsa, ben de dahil, Allah'ını sevenler sokağa çıkmadan bu karıya bir bakın. Evinizdeyken karın mı, kızın mı, anan mı, bacın mı, nazın geçiyor mu? Konuşabilir misin yanında? Bu kadına bir bak, ondan sonra çıkart. Rıza-

i bari için.

Başkasınınki olsa tahrik olur musun, olmaz mısın? Abi bak, ben daha fazlasını söylemeyeyim. Haram tatlı gelir. Çok adamlar tanırım, hemşehrilerimden, akrabalarımdan, billur gibi karıları var ama karşıdan pasaklı bir çingene çağırırsa giderler. Neden? Yabancı ya... Öteki; akşam sabah löbiya kabak cinsinden olmuştur. Dolayısıyla yenisini istemektedir. Bak başkası senin ilgini çekiyorsa, seninki de başkasının ilgisini çeker."

Puşt Kim???

"Neyin bayramı? Kâfir şapkası giymenin, halkevleri açmanın, Hasan Ali Yücel denen kitapsızın sözlerinin halkevlerinde nasıl okunduğunu, ne anlama geldiğini bilenler var mı aramızda?

Hasan Ali Yücel denilen kâfir, kitapsız söylüyor, Milli Eğitim Bakanı, aslında 'M' yanlışlıkla konmuş. Zilli Eğitim Bakanı olsa, daha iyi olur. Kardeşlerim bakın, diyor ki; 'Din çıkarcı çevrelerin halkı sömürmek için uydurduğu ve kurduğu bir kurumdur' *diyor. Uyy bak aynen Marx gibi, Lenin gibi bu Türkiye Cumhuriyeti'nin Milli Eğitim Bakanı, vay kâfir oğlu kâfir nereden geldin lan...*

Hayret. 19 Mayıs'larda gelinlik kızları soyup soğana çevirerek Mayıs'a bulaştırmanın bayramı. Mayıs, anlıyorsun ya, meyhaneleri açıp şarap içmeyi, fuhuş yuvalarında zina etmeyi, faiz alıp vermeyi serbest saymanın bayramı. Allah'a mahsus olan hakimiyet hakkını, kanun koyma yetkisini, millete tanıyıp, ulusa verip, insana verip, insanı putlaştırmak ve ilahlaştırmanın bayramı. Hakimiyet kayıtsız şartsız insanındır. Ulus ne demek? Ulus, millet onların anlattığına göre. Peki millet; taş, ağaç, kireç, kum, toprak, yaprak mı? Yoksa Hasan, Hüseyin, Ali, Veli, Recep, Şaban, rahmetlik baban, bunlardan meydana geliyor.

Düşün, öyleyse insana hakimiyet hakkını verirsen, bu insan dinin tanrısı haline geçmez mi? Geçer elbette. Allah hem haliktir. Hem amir, nehiydir. O halde emri ve yasağı olmayan Allah var mıdır ki, haşa. Bakın Ankara düzeni, Allah'ın yasakladığı tüm kahpelikleri, pislikleri Cumhuriyet yönetiminde vallahi himayeye almıştır. Açık söyleyek mi? Biraz daha açık olsun mu? Olsun...

Çamuru Karıştırma Partisi, biz öyle derdik. Cumhuriyet Halk Partisi değil, Çamuriyet Halk Partisi. Halk, halt karıştırmak demek. Halt ettin demiyor musunuz? Yani çamuru karıştırma partisi. Anlıyorsun ya, peki ne yapıyorlar?

Kardeşim saymakla bitiremeyiz, rezillikleri, pislikleri yapıyorlar, adına ne diyorlar? Cumhuriyet fazilettir. Peki Cumhuriyet faziletse, Manukyan

ananızı, avradınızı nasıl satıyor? Heh heh he... Devleti dinden, dini devletten ayırıp, dikkat! Dini devletsiz, devleti de dinsiz bırakmanın bayramı! Allah, Allah... Bir Müslüman buna el çırpar mı? Bunu alkışlar mı?.."

"...Bak ilk başlarken bir ayet ve hadis okudum. Hafız kardeşlerim biliyor. Ne dedik? Onlar yarın dehşetli manzarayı görünce, artık burası dünya değil, başka bir alem olduğunu anlayınca, eyvah! Tüm yardımlar ortadan çıkıp, kaçıp gidince, herkes kendi başına kalıp, dehşetli bir manzara ile karşılaşınca, ağlaşarak şöyle diyecekler: 'İşte bu kâfirler, bu Allah'ın dinin kanunlardan çıkarıp atanlar, bu Allah'a kazan kaldırıp, onun hakkını kendine tanıyan, Allah'ı haşa eylemsiz ve öksüz bırakanlar, Cenabı-ı Hakkı, görevden kovup onu vicdanlara hapsedenler', *Allah bunu yaptırır mı kendine? Bu ihtiyaridir de onun için diyorum. Kendi isteklerine bağlı, Allah'ın helalini haramını tanımayanlar, her şeyi karıştıran şerefsizler! Huzur-u İlahi'de ağlaşarak ne diyecekler:*

'Ey Allah'ımız sonuç anlaşıldı.' *Hatta Cenab-ı Hak bir yerde onları topluyor, diyor ki:* 'Şimdi söyleyin bakayım, bütün peygamberler geldiği zaman, bunlara ne demiştiniz? 'Mecnun delidir' demiştiniz. Bütün getirdikleri işlere, yaptıkları işlere ne demiştiniz? 'Bu sihirdir', 'Gözümüzü boyadı' demiştiniz. Peki şimdi o peygamberin söylediği, burada vuku bulan şu gerçekleri gördünüz mü?

'Gördük' *O dehşetli manzarada Cenab-ı Hak soruyor:* 'o da sihir mi? Şimdi bu da sihir mi? Gördünüz değil mi? Gördünüz, gerçek şu ki cehennemlilerin, cehenneme gidenlerin çıkış ve dönüşü, birbirine dalaşması bir gerçektir. O da bu da meydana gelecektir.'

Başlayacaklar birbirlerini suçlamaya, ey Allah'ımız! İn midir? Cin midir? Her ne karın ağrısı meretse, kim bizi yoldan çıkarmışsa, devletimizi dinsiz, milletimizi imansız hale getirmişse, bizi bu hale sokup yabancı kahpelere benzetmişse nasıl bir kimse onu bana göster Allah'ım. Onu bize göster Allah'ım. Yıllarca şerefsizce, adi, namussuzca hüküm sürmüş, bu köpek cinsinden insanlar, Cenab-ı Hakk'ın 'Belhüm Adal' daha da aşağıdadır, dediği insanlar ağlaşarak, sızlaşarak: 'Yarabbi artık burada sihir yok, gerçeğin ta kendisi ile karşılaştık. Buna sihir diyecek halimiz kalmadı. Sen bilirsin Allah'ım, hele şunlardan bir hıncımızı alalım. İlk evvel şu alçakları bize bir göster Allah'ım. İn midir? Cin midir? Bizi İslam'dan çıkarıp da laiklikmiş, felanmış, fişmekanmış diye sapık yollara düşürenleri bir göster ki, ayaklarımızın altına alak o aşağılık herifleri, o namussuzları, aşağıdan daha aşağı olsunlar diye çiğneyelim Yarabbi'

Peki kardeşlerim orda ağlayıp sızlayıp bunları söylemektense burda

kitapsız rejimi ayaklar altına almak daha iyi değil mi? 'Daha iyi' *Ama korkunuzdan bir şey diyemiyorsunuz...*"

Erbakan'ın MGV'lerinde yine Erbakan'ın deyimi ile dört fakülte bitirmiş gibi feyz almak o kadar kolay mı? Öyleyse, biz yine dört fakülte bitirmek için gerekli olan feyizleri almaya(!!!), İmdat Hoca'yı dinlemeye koyulalım: "*Ne yapıyorlar? El hasıl, küfrün ve kâfirleşmenin, putun ve putperestliğin temellerinin atıldığı günlerde bir insan, Müslüman bayramı yapar mı? Vay bayrama böyle dedi. Peki geçtik orayı bayrama demedik. Sözümüzü geri aldık. Canım senin dediğin olsun. Eyvallah...*

Gel tutalım seni kolundan, Ankara Hacı Bayram Camii'nden aşağıdaki küçük caminin yanına götürelim. Bak hele şu caminin duvarında ne var. 'Abi büfe var' *Ne satılıyor o büfede? İçki, fışkı. Ne satılıyor o büfede? Milli Piyangonun kahpe biletleri. Ne satılıyor orada? Anadan üryan avratlar satılıyor. Çok affedersiniz geçen gidişimde baktım ki, derginin kapağında kadının biri; bir eli belden aşağısında, bir eli belden yukarısında... Kendi kendine tatmin oluyor diye yazıyor, onu da camiye yapıştırmış duvarda satıyor...*"

"*...Doğu Perinçek kendi dergisinde,* 'Mustafa Kemal'in Kur'an-ı Kerim'in Allah'tan geldiğine inanmadığını, onu Muhammed'in yazdığına inandığını' *yazıyor.*

Peki geri kalanı siz söyleyin. Yani rejimin kurucusu Kur'an-ı Kerim'in Allah kitabı olduğuna inanmıyor. Ya ne diyor? 'Bunu Muhammed yazdı' *diyor. Kitapta nasıl anlatıyorlar?* 'Bu Muhammed'in ayarladığı, uyarladığıdır' *diyor.*

Şimdi Allah'ını sevenler, bunlar Müslüman mıdır? (Kâfirdir sesleri) Birisi kalkıp dese ki, bir imam: 'Ben Kuran'ın Allah'tan geldiğine değil, Muhammed'in yazdığına inanıyorum. Kuran'a böyle inanıyorum' *dese. O imam kâfirdir. Vallahi kâfirdir. Billahi kâfirdir. Bu adam Müslüman değildir...*"

"*...Bak uzun söze ne hacet. İşte gerçekler... Yaşadığımız zaman, işte basınıyla, politikacısıyla, bürokratı, işadamıyla, on yılda yaratılan on beş milyon genç adam. Adam, cüdam. O gün ekilen tohumların çocukları da fikren nesebi gayrı sahih bir tufeyli topluluğu, parazit, asalak, Cumhuriyet neymiş? Meğer biz bilmezmişiz.*

Buyrun Cumhuriyet'in on beşinci yılında CHP tarafından yayınlanan 'Cumhuriyet'in Şeref Kitabı'ndan satırlar'*...Bakın da gözleriniz açılsın. Kardeşlerim, şu Cehennem Partisi'nin ne menem bir parti olduğunu bir anlayın. Hele de bu Cumhuriyet'in...*"

"Ey büyük Ata!... Ey tanrının oğlu *'Yallah yallah kahpenin dölü'* on yedi milyon yetiştirdiğin, yoktan var ettiğin Türk Gençliği, senin bir sözün için canını

vermeye hazırdır. *'Palavra, palavra, kimse canını vermeye razı değil.'* Ben Atatürk'ün çocuğuyum. Yurdun ve ulusun kuluyum. Ata'nın bana emanet ettiği Cumhuriyet'i canımdan çok sevmeye' *Vallahi bu alçağı bulun. O, içkiyi, zinayı, fuluşu sevmektedir. Bu kitapsız rejimde ona yasal destek verdiği için ondan övmektedir. Öleceğinden seveceğinden değil, yalandır. Geri kalanı yeter ki bu pislik devam etsin"* 'Ben Atatürk çocuğuyum.' *"Yanına gidersin inşallah"* 'Onun yolu bizi yalancı ahiret cennetine değil', *"Halk Partisi'nin kitabından okiyruk, kafadan mı uyduruyoruz. Kimisi hala şaka zannediyor"*

Onun yolu bizi yalancı ahiret saadetine değil, hayata kavuşturacaktır. Göklere yükseliyor, ilah gibi bir heykel. Vay kâfir oğlu kâfir vay

'Bu taş daha kutsidir, o Kabe'nin taşından. Selanik'ten geldi ilahların bir eşi.' *"Acaba bu dişisi mi, erkeği mi ne dersiniz? Tü, Allah belanızı versin"*

'Doğuşuyla kararttı, gökte sanki güneşi,
Bütün millet bir olup, sarılmalı silaha
Kurtulmak, kurtarmaksa hacet yoktur Allah'a'

Cumhuriyet bu. Böyle bir Cumhuriyet'i kabul eden var mı aranızda? Tü, Allah belalarını versin, aşağılık herifler.

Allah'ım göster şu sapık alçakları Yarabbim. Şu şaşkınları göster bize. Bizi buraya nasıl düşürdüler. Allah'ım, göster ki ayaklarımızın altına alalım. Aşağılardan aşağı olsunlar... Diyeceğiniz gün gelmeden, bu günlerde bu kahpe rejimi ayaklar altına alalım..."

Amaninnn Çilli

Erbakan'ın sağ kolu ve H. Hüseyin Ceylan gibi Milli Görüşçü hatiplerin hocası İmdat Kaya'nın bu konuşma bantları el altından MGV'lerde, RP'li teşkilatlarda, elden ele dolaşıp, kalabalıklara izlettirilirken, Refah Partisi'nin hükümetteki ortağı DYP'nin Genel Başkanı Tansu Uçuran Çiller, 5 Şubat 1997 tarihinde televizyon ekranlarında şu sözleri ile boy gösteriyordu: "*Laikliği ve demokrasiyi zedelemeye teşebbüs edenlere Türkiye'yi dar ederiz.*"

Ancak Tansu o sözleri söylerken RP'nin yan kuruluşlarında gerek İmdat Kaya gerekse diğer hatiplerin konuşmaları insanlarımıza dinlettiriliyor, seyrettiriliyordu. İşte bu konuşmalardan kısa bir örnek daha, İmdat Hoca (!) anlatıyor: "*...Arkadaşlar, kardeşlerim. Şu anda hükümetin başında kim var? Çiller... Amaninnn Çilli... Ben şarkı, türkü söylemiyorum ki, bak Çilli'ye ne yapıyor?*

İzmir Anaavrat Partisi, pardon dilim kaydı. Anavatan Partisi'nin İzmir eski Belediye Başkanı Burhan Özfatura'dan rivayet edilmiştir. Nakleden

odur. Çilli Amerika'dadır. Daha Devlet Bakanı, Başbakan felan değildir. Bir toplantıda 'Ben müslüman olduğumdan utanıyorum' *demiştir. Oradaki Amerikalı proflardan biri kalkıyor* 'Ayıp, yazık Çilli' *diyor,* 'Sen nasıl olur da kendi milletinin diniyle bu kadar uğraşırsın' *Adam bizi savunur, İslam'ı*

Burhan Özfatura buna şahit olur.

Şimdi Başbakan olunca ne diyor? 'Ezan, Kuran, Bayrak' *Aslanlarım benim, kaplanlarım benim. Peki sonra ne yapıyor? Bu ülkeye bakın, Osmanlı'nın mirasına konmuş, yedi yüz yetmiş altı bin kadar km. Altmış milyon insan. Bu kadar güçlü bir ülkenin başındaki karı gidiyor, Kıllinton'la on dakika gizli bir odada görüşüyor. Yanında kimse var mıydı? Ne dersiniz. Yoktu...*

Peki, İshak Alaton ne diyor? 'Çilli'yi Amerika'ya pazarlayacağım' *diyor. Öyle değil mi?* 'Evet'. *Bu nasıl pazarlık ben şüpheleniyorum bu işten..."*

Beyoğlu MGV'de böyle konuşan İmdat Hoca, Zeytinburnu MGV'de de şunları söylüyordu:

"Çilli Amerika'da bir odada Clinton'un önünde yarı çıplak, diz çökmüş bir durumda, yalvarıyor..."

İmdat Kaya, sonradan ortakları olacak Çiller'i Monika'ya benzetiyordu.

Bu sözlerle konuşmaya başlayan Milli Görüşçü hatip İmdat Kaya iğrenç bir şekilde konuşmalarını sürdürüyordu. Bu konuşmaların video çekimleri binlerce çoğaltılarak, bantlar yurdun dört bir yanındaki RP Teşkilatları'nda, MGV gibi yan kuruluşlarında, kahvehanelerde ve muhtelif yerlerde insanlarımıza izlettiriliyordu.

Buna rağmen RP ile ortak hükümet kuran Çiller ne diyordu. "*Laikliği ve demokrasiyi zedelemeye teşebbüs edenlere Türkiye'yi dar ederiz!*"

H. Hüseyin Ceylan'ın Karamürsel'de yaptığı konuşmanın bandından, Çiller ile ilgili şu sözler yayılıyordu: "*Zavallı bu kadın, Allah akıl fikir versin, akıl makıl yok!*" Manisa'da verdiği konferansta söylediği ise daha ilginçti: "*Geri zekalı Tansu Çiller!*"

İlginç bir saptamayı daha yaparak, bir olayı daha aydınlatalım. Beyoğlu Milli Gençlik Vakfı'nda Cumhuriyet rejimine, Milli Bayramlarımıza, Milli değerlerimize alçakça saldırıp, ana avrat dümdüz giden RP'li hatip İmdat Kaya, Mesut Yılmaz'ın masonluk belgesi diye fotokopi oyunu ile meydana getirilmiş sahte bir belge dağıtıyordu. Bu sahte belgeyi ele geçiren güzide basınımız, hiç bir araştırma yapmadan yayınlayınca, başta Akit gazetesi olmak üzere, Milli Gazete'den Takvim'e, ve Sabah Gazetesine kadar bir çok yayın kuruluşu Mesut Yılmaz'a milyarlarca lira tazminat ödemeye mahkum oluyordu.

Mesut Yılmaz'a para cezası ödemeye çarptırılanlar sadece basın kuruluşları değil, Ankara'nın RP'li Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek de tazminata mahkum olanlar kervanına katılıyordu.

Milli Görüşün kalesi olarak lanse edilen Sultanbeyli'nin Mezarlıklar Müdürü İmdat Kaya Milli Bayramları zulüm günü ilan ederken, Sultanbeyli'nin Milli Görüşçü Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak 19 Mayıs 1993, 29 Ekim 1993, 10 Kasım 1994, 19 Mayıs 1995, 30 Ağustos 1995 törenlerine raporlu olduğu gerekçesiyle katılmadığı ama bu törenlere yakın tarihlerde, çok sayıda ihaleye onay verdiği, ihale edilecek çok sayıda dosyayı ihale komisyonuna havale ettiği, çok sayıda ceza zaptını belediye encümenine havale ettiği, ihale komisyonu sıfatıyla toplanan belediye encümenine başkanlık ederek bizzat ihale kararlarına katıldığı ortaya çıkıyordu.

Yeni Dünyalara Doğru

Ankara DGM Savcılığının emriyle Milli Gençlik Vakıflarında polis ve jandarmanın yaptığı aramalarda Sivrihisar MGV'de "*Yeni Dünyalara Doğru*" adlı konferansının kaseti ele geçen Milli Görüş Hatibi İmdat Kaya bu konuşmasında da şunları söylüyordu:

"*Yarın müslümanlar iktidara geldiler, faraza, misal, inşallah Rabbım hayırlısını nasip ederse bu laik, demokrat, kâfir şerefsizlerden kurtuluruz, inşallah. Bunlar kadar adi, ne yazık ki böyle söylemek zorunda kalıyoruz, keşke söylemesek. Bunlar kadar şerefsiz, bunlar kadar haysiyetsiz, bunlar kadar kendi milletine düşman, bunlar kadar bilmem ne bir insan bulmak zor. Haa, bunlar kadar ve daha aşağısı başka yerde varsa onlar da kendi milletlerinin en aşağı, bayağılarıdır.*

Neden böyle diyorum? Laik, demokrat, haysiyetsiz, şerefsizlere bunu böyle niye diyorum? Çünkü Türkiye'deki bu rejimi savunanlar Ermeni fahişe Manukyan'a anamızı, avradımızı sattırıyorlar, onlara bir şey yok, onlara sorun yok, onlara soruşturma yok, onlara bilmem tenkit yok, onlara falan yok. Hiç bir devlet yetkilisinin ağzından Manukyan'ı kötüleyen bir tek cümle bulamazsınız, yok.

Bakın, niye böyle dedim kardeşlerim, inşallah biz iktidar oluruz, bizden kimi kastediyoruz? Sadece burada toplanmışlar değil, Müslüman'ım diyenler. Laik ve demokratik kâfirler değil. 'Hocam laik demokratlar kâfir mi?' İsterseniz bir laik demokratik adam çağırın, oturup burada tartışalım açıkça. Göreceksiniz o Kuran-ı Kerim'i ya tamamen reddecektir, gözümüzün önünde, ya da kısmen kabul etmeyecek ki yarısı kabul etse, yarısını kabul etmese kâfir değil mi?

Hocaları toplayın, Türkiye'de sağcı hocalar, solcu hocalar, yazık ki arada kaldı futbolcu hocalar. Kitapsız rejimin hocalarının bir kısmı sağcı, bir kısmı solcudur. Sizin böyle tuhafınıza gidiyor ama bak açık konuşuyorum, Diyanet İşleri Başkanı Doktor Lütfü Doğan solcu değil mi? SHP'den milletvekiliydi adam, cehennem partisinden milletvekili olmuş. Sol kafalı bir adam, ama Diyanet İşleri Başkanı. Tayyar Altıkulaç Diyanet İşleri Başkanı değil miydi? O da sağcıdır, isterseniz gidin bakın. Biri sağcı hoca, biri solcu hoca, tabi arada kaldı futbolcu hoca. Yaa hocanın da futbolcusu olur mu? Ne yazık ki olur.

Hasan Mezarcı milletvekili seçildi, biliyorsunuz, diyor İmdat Hoca. Hacıdan geliyoruz, Irak'a geldik, Irak'ta İmam Azam Camii var. Bağdat'ta, Azamiye Cami. Namaza gideceğiz, bir de baktım müftüler maça gitmiş. Allah Allah ne hale geldik. Öyle müftü, öyle vaaz hocası çıktı, türedi ki izinli gününde namaz kılmıyor, haberiniz var mı? Niye, memurum ağabey, izin var bugün diyor.

Bu tipleri üreten kim? Kitapsız rejim. Çağırın bir laik, demokrat adamı, çağırın şu kafadar hocayı, sağcı solcu ne ise, iyi kötü hepsi bizim bu memleketin çocuğu. Oturtun bakalım bu hocalar, bu hocaların ortasına bir soru, efendiler, Kuran'ı Kerim kaç sure? 114 sure, 113'üne inansa bir adam da, İhlas suresine inanmasa mümin müslüman olur mu? Hayır. İnna ateyna'yı reddetse, 113'üne inansa müslüman mıdır? Hayır!..

Peki hocalar böyle karar verdiniz, laik, demokrat kâfirler, bu Kuran surelerinin belki yüzde seksenini reddediyor, bunlara nasıl müslüman deniyor? Şimdi bir tartışın bakalım, laik, demokrat kafalıyla, Kuran'ı Kerim'i bir bütün olarak kabul ediyor mu? Etmiyor, ya tamamını reddediyor, Muhammet yazdı Allah kelamı değildir, dikkat, ya da kısmen işine gelen yeri alıyor, işine gelmeyen yeri de atıyor, laik, demokrat bu demek.

Size, bize, nasıl anlatıyorlar, laik demek din hürriyetini tanıyan adam demek. Aslında din hürriyeti felan değil ya, din devlet işlerine karışmaz, devlet din işlerine karışmaz demek. Hayır efendim öyle de değil, din dünya işlerine karışmaz, dünya din işlerine karışmaz demek.

Aslında şu anayasada mevcut olan bu kitapsız rejimin, kâfir Anayasasında mevcut olan laiklik denen kâfirliğin ciddi bir tarifi yoktur. Bizim ilim adamımız, adamlarımız, fikir adamlarımız, siyaset adamlarımız, hepsinin ortak görüşü şu; laikliğin Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda tarifi yoktur, isteyen istediği gibi yorumluyor.

Peki Anayasa Mahkemesi Başkanı'na göre laiklik nedir? Ona göre

Mustafa Kemal'in ta kendisidir. O'na taparsanız laiklik, O'nu kabul etmez, tenkit ederseniz değil laik, insan bile değilsiniz. Açın sağcı, solcu, futbolcuların hepsinin laiklik anlayışı değişik.

Biz müslümanlar bu laik, demokrat kafalı putperestleri yener, mağlup eder, bu kitapsız rejimi yıkar, yerine Allah'ın istediği bir nizanı getirirsek, halka ne vaat edeceğiz biz, ne diyeceğiz? Size kuş sütünü akıtacağız, böyle bir iddiamız yok bizim. Cenabı Hak Kuran'da ne demişse, onu söyleyeceğiz. Ne diyor hocam Kuran'da Cenabı Allah? Eğer onlar iman etseydi ve Allah'tan gereği gibi korksaydılar, gökten bereket kapılarını üzerlerine açacaktık biz. İman etmediler, takva sahibi olmadıkları için gökten bereket kapılarını da açmadık, demek istiyor Cenab-ı Hak.

Hocam makinenin cıvatası da var mı? O da var, o da var sağlam yapmak var ya. Çürük yapmak yok, onu demiyor işte. Bak Cenabı Hak ne diyor, her şey var Kuran'ı Kerim'de diyoruz ya, müminler Müslümanlar iktidar olurlarsa ne yaparlar? Yani Allah onlara böyle bir hükümet nasip ederse ne yaparlar? O kullarım ki, onlara biz imkan verirsek, namazı dosdoğru kılarlar ve kıldırırlar. Birinci şartta namaz var.

Yani namazın bu halka hizmetle ne ilgisi var, aklım ermiyor İmdat Hoca doğru. Bu kitapsız Batı medeniyeti bu imansız kültür istilası, bu alçak demokratik rejim bizi manevi duygulardan tamamen tecrit etti, anamızı ağlattı. Bizi, çok affedersiniz, apış arasından dünyaya baktırıyor. Nereye bakarsak beynimiz belimize iner gibi oluyor. Biz normal bakamadık. Canım içimizden bir kaç mümin var, onlar normal. Biz toplumu düşünüyoruz, cemiyet yapısına bakıyoruz.

Namaz kılmayan şu idarecilerin yaptığı cinayetlere bakın. Ermeniye anamızı avradımızı sattırıyorlar ve hiçbiri de ne yapıyoruz demiyorlar. Allahını sevenler ben duymadım, birileriniz duymuşsanız bize haber verin. 700-800-1.000 milyon kişilik modern silahlarla donatılmış Türk ordusu içinden, Türkiye Cumhuriyeti Ordusu'nun içinden 3-5 generalin, bir kaç yarbayla, albayın bir araya gelerek, biz ne yapıyoruz, biz bu milletin ırzını, namusunu, canını beklemeyecek miydik? Ama ırzını Manukyan satıyor, biz nasıl askeriz, dediklerini duydunuz mu? Biz ne koruyoruz, dediklerini duyan var mı içinizde?

Peki, namusumuzu koruyamayan bir ordunun ne anlamı var ki? Ordu karargahlarına, ordu kışlalarına gidin, kimseniz varsa çocuğunuz mocuğunuz, subay veya er, merak edin, haftada bir mi, on beş günde bir mi, moral dersi vardır, merak edin, bir bakın bakalım. Masanın üstüne, pistin üzerine bir kadın çıkartılıyor, anadan üryan soyunuyor, 3 bin, 4 bin

kişilik askerin karşısına dikiliyor, orada akrobatik hareketler yaparak takla atıyor çırılçıplak. Peki bunu bu şekil oynatan bir ordu, namus bekler mi, inanıyor musunuz? O zaman safsınız, inanıyorsanız.

İsterseniz defterlerini açalım, isterseniz açalım defterlerini? 18 sene 6 ay kadar ezan, tanrı uludur diye okunmadı mı? Okundu, burada hangi Gorbaçov var, neyse Gorbaçov biraz daha hesaplı, burada hangi Lenin, Mao vardı, burada hangi Stalin vardı, burada Kuroşof var mıydı? Yok, burada ne oldu ezana? Bundan ne oldu Kuran okumaya, elif, be cüzünü bulamıyorduk ya, ne oldu hocaları ahırlara tıkmışlardı, ne biçim işti o? Ayıp ettin, o Cumhuriyet'ti ağabey, o fazilet, o Atatürk Devrimleri, o ilericilik, o uygarlık, aygırlık ve beygirlik idi. Ve böyle yaptılar yazıklar olsun o kafaya.

Hala o günleri özleyenler var, ama avuçlarını yalayacaklar inşallah. Müslümanlar uyanıyor, uyanış Ankara'ya dayanıyor elhamdülillah. Şimdi öyle her önüne gelen, öyle kolay kolay kâfirlik yapamıyor. 50-60-70 kişi yakasına yapışıyor, dur lan imansız ne söylüyorsun, hizaya gel, diyor. Bütün partilerin içindeki imanlı milletvekilleri adam olsa, hepsi birleşecek bu şerefsizin yakasına yapışacak, dur lan burası ringonun ahırı mı? Halk meclisi.

Hülya Koçyiğit denen fahişe, ana avrat partisinin pardon, Anavatan Partisinin, dilim kaydı anlıyorsun ya, zaten hırsızlar ekibi birbirini yiyor şimdi görüyorsunuz, sen çaldın, ben aldım, sen böyle dedin, beni Allah beterine koysun. Kardeşlerim, bakın ne diyor Hülya Koçyiğit? Siz de biliyorsunuz ama çok ağrıma gidiyor, çok zor. Hani Anavatanda bir Keçeciler var ya, vicdanı keçeleşmiş Keçeciler galiba, hani o Çiçekler, Vehbi Dinçerler, o Müslüman kadro o ekip Hasan Celal Güzeller, bir düşünün Hülya Koçyiğit İzmir adayı, kıl payı kalmış milletvekili olmaya, ama ne diyor kadın? Diyor ki; eğer ben milletvekili olarak seçilip Ankara'ya gidersem, dikkat, zinayı suç olmaktan çıkarmak için var gücümle çalışacağım, diyor. Dikkat, belki anlayamıyor bir kısmı, eğer milletin vekili olarak oraya gidersen, zaten kendisi fahişe, orospu affedersiniz, oraya seçilir gidersem, zinayı suç olmaktan çıkarmak için var gücümle çalışacağını diyor, buyurun.

Ermeni fahişesi ne yapmış biliyor musunuz? Dışarıdan bir Romen gelmiş, Romen'i de satacakmış o şekliyle, demiş ki sen usulen kelimeyi şahadet getir de, Müslüman ol da seni öyle satayım, demiş. Vallahi gazetelere geçti. Yani seni Romen olarak satamam demiş. Yasal statüye bağlı olman için senin Müslüman olman lazım, usulen Müslüman ol demiş.

Buna benzer bir olay daha var, şu Suudi Arabistan'ın aşağılık idari takımı var ya, o tepedeki mason kral denen herif, bundan bir kaç yıl önce Kabe baskını diye bir şey duyurdu dışarıya, haberiniz var mı? Militan delikanlılar, Müslüman şeriatçı çocuklar bu Amerikan uşağı kralı ve etrafını ortadan kaldırmak için baskın yaptılar. Ama o dünyaya nasıl anlattı, aralarında bir deli çıktı, mehdi çıktı falan, palavra hepsi yalan. Fakat ne yazık ki başaramadılar bir aya yakın bu delikanlılar Kabe'nin içinde bunlarla savaştı. Suudi Arabistan yönetimi bunları oradan çıkartamadı, gücü yetmedi. Almanya'dan Hıristiyan Almanya'dan komando getirdi. Hıristiyan müşrik sayıldığı için Kabe'ye giremezler, onlara dışarıda usulen, yalandan kelimeyi şahadet getirttiler, iman etti saydılar içeriye sokup çocukları öldürttüler. Görüyor musunuz neler oluyor dünyada. Allah şerlerinden emin eylesin. Allah sonumuzu hayır eylesin.

Ve müslümanlar Ankara'ya çıktıktan sonra dayanamadı elhamdülillah, putların, putlaşmış insanların sonu böyle gelecek Allah'ın izniyle. Eğer Türkiye'de Müslümanlar bir seçimi kazansa da zafer olsa ne olacak biliyor musunuz, Cezayir'deki gibi aydınlar kaçacak, bütün kâfir gazetelerin söylediği şu, kerhane basını, bu gavur gazeteleri saymama gerek var mı? Korkmuyorum ben onlardan, Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet, Günaydın, Saklambaç, Fotoroman, Okey, Gırgır, Salata, Fırt, Mikrop, Çarşaf, parçala behçet, yırt beni kazım. Bunlara dikkat edin ne olarak çıkıyor biliyor musunuz? Gazete, dergi, kitap, broşür, kartvizit, kartpostal, anasının gözü. Bütün bu şerefsiz basın, bu kerhane gazeteleri, belden aşağı Kasımpaşa, Kasımpaşalılar'dan özür dilerim, yanlış anlamayın, bunlar ne diyorlar? Cezayir'de aydınlar kaçıyorlar, diyorlar. Ulan, aydın adam kaçar mı? Ulan, aydın erkek değil mi? Aydın adam mert değil mi? Aydın adam haklı değil mi, nereye kaçacak.

İnşallah bu ülkede Müslümanlara hayatı zehir eden şerefsizler ya biz el dokundurmadan kaçacaklar, ya da belalarını bulacaklardır. Kimseyi tehdit etmekle bir yere varamazlar arkadaşlar. Bir yere varamazlar, ayakları dolanacak. Korkmayın, birbirinize korku tavsiye etmeyin, Allah'tan korkun kardeşlerim, rica ediyorum, lütfen Allah aşkına. Korkmayın bunların hapishanelerinden, darağaçlarından korkmayın, asılırsanız 10 dakikada işiniz biter, 100 sene yaşayıp bu alçakların boyunduruğu altında kalmaktansa 10 dakikalık idam bundan evladır ve idam edecekleri de yok. Yapamazlar bunu, birbirinize korku tavsiye etmeyin, korku aşılamayın, mümin korkak olmaz, mümin aslan gibi kükrer. Kâfirler korkar kaçar Allah böyle diyor, yalan mı söylüyor? Haşa.

Güçlü kuvvetli olmalıyız. Mutlaka ekibimizi kurmalıyız. Tebliğ yapacaksak, tebliğe yakışan biçimde yaklaşmalıyız. Eğer savaşıyorsak İslam'ın savaş ilkelerini uygulamalıyız. Eğer barış içinde tebliğ yapıyorsak, tebliğ nasıl yapılırsa öyle yapmalıyız.

Aziz kardeşlerim İslam dini tektir. İslam dini hayat nizamıdır ve demokrasi değildir. Dikkat,demokrasi din değildir. İslam demokrasi değildir, demokrasiyle bizim dinimiz vallahi bağdaşmaz, billahi uzlaşmaz. Hangi hoca, hangi yazar, hangi çizer böyle diyorsa o ya aldanmış bir gafil ya kiralanmış bir alçaktır. Para karşılığında onu yazmaktadır. İslam demokrasisi yalandır, İslam'da demokrasi yok, demokraside İslam yoktur.

Niye? Gelin inceleyelim, gayet basit, felsefe yapmamıza gerek yok. Demos kıratos, demokrasi, demos halk demek, kıratos idare demek, demos kıratos patates, domates cinsinden bir şey, anlıyorsun yaa. Demokrasi ne demek? Halk idaresi demek. İslam'da halk idaresi yok kardeşlerim. Ya ne var, hak idaresi var, Hak idaresi!..

Demokrasi vahye mi dayanıyor, insan aklının kafasına mı? Düşünün bakalım. İnsan kafasına vallahi. İslam değil, billahi değil, tillahi değil, İslam Allah'tan geliyor, vahiye dayanıyor. 'Hocam o konular öyledir ama, İslam'ın demokrasiye, demokrasinin de İslam'a benzeyen yönleri var. Nasıl seninle biz, sen şeriatçı ben Kemalist, ikimiz de çocukken don gömleğimizi güneşte kurutmuştuk ya, onun için birbirimize benziyoruz'. *Yaa kâfire bak, ulan sen ne diyorsun? Don gömleği de ikimiz de güneşte kuruttuk diye ben Kemalist sen Müslüman mı oldun? Hayır, elbette ki buradan ikisi de su içti, biri komünist biri faşist, eyvah komünist faşist oldu, aynı yerden su içti diye, olur mu? Ne kadar komik adamlar bunlar.*

Şimdi bir misal daha veriyorum; onlarla tartışırken lazım olacak misaller. Ne o? Karşına sosyalist, laik bir gavur, karşında kapitalist, laik bir yosma tartışıyoruz, söyle bakalım karı, ben Müslümanım kabul mu? 'Tabii olabilirsin' *diyor, peki sen?* 'Ben de Müslümanım' *diyor. Gavurum da deme hakkı var haa, ben Müslüman değilim dese hemen kafasını kırmazlar. Orası öyle, peki ben şimdi Müslüman olarak namaz kılıyor, bana bak ey kadın, boyalı badanalı karı. Ben bu namazı nerde kılıyor şu anda dünyada mı kılıyorum? Kabirde mi ahirette mi? Sen söyler misin? Ne der, ne dersiniz?* 'Dünyada kılıyorsun' *der, ula kitapsız, peki bu namazı dünyadan nasıl ayıracaksın ki, din dünyaya karışmaz diyorsun, şu işe bak yaa.*

Ben bu orucu, orucu tutan ben, tuttuğum oruç ve ben, ikimiz neredeyiz? Yani yemediğim yemekler, içmediğim sular, yaklaşmadığım kadın nerede dünyada, ne kabirde, ne de ahirette. Peki öyleyse ben bu orucu nerede

tutuyormuşum? Bunu dünyadan nasıl ayıracaksınız? Laiklik bu derece alçak, şerefsiz bir düşüncedir ve kâfirlikten başka bir şey değildir."

Belediye'ye Referans MGV'den

Beyoğlu Belediyesi'ne alınacak işçi ve memurların listesinin, Kapatılan Refah Partisinin gençlik örgütü Milli Gençlik Vakfı tarafından isim isim belirlendiği, bu belirlemeyi Kasımpaşa MGV'nin organize ettiği, belediyede işe yerleştirdiği insanları ayda iki kez toplantıya çağırarak örgütlemeye çalıştığı ortaya çıkıyordu.

Bu toplantılarda, hangi spor branşına katılmak istersiniz? Sorusunun yanında; *"Yimpaş, Kombassan modeli bir ortaklık kurmak istersek bu organizasyona katılır mısınız?"* şeklindeki sorulara da rastlanıyordu.

AMGT

Yurt içindeki Milli Görüş yanlılarının yurt dışındaki uzantısı olan ve 15.09.1974 tarihinde Batı Berlin'de kurulan Milli Görüş Teşkilatı 1975 yılında aynı kentte faaliyet gösteren Türk Birliği ve Batı Berlin Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği ile birleşiyordu.

Yurt dışındaki vatandaşlarımızı Milli Görüş etrafında toplayarak, Türkiye'de teokratik devlet düzenini gerçekleştirmeyi amaçlayan bu örgüt, 1977 yılında Genel Merkezi'ni Batı Berlin'den Köln'e naklediyordu. Örgüt yasal bir kimlik için Köln Mahkemesi'ne başvuruyor ve mahkemenin onayı ile 1985 yılında AMGT adıyla resmilik kazanıyordu.

Genel Başkanlığa Osman Yumakoğulları seçiliyor, Şevki Yılmaz İkinci Başkan, Ali Yüksel ise Genel Sekreter oluyordu.

1991 genel seçimlerinde Antalya'dan RP Milletvekili adayı olan Ali Yüksel seçimleri kaybediyor ancak, masonların desteğiyle kendisini Almanya'da Şeyhülislam olarak kabul ettiriyordu.

AMGT'nin irşat ve fetva komisyonu başkanı zamanın "*Kara Ses*" lakaplı, MSP Erzurum milletvekili adayı Cemalettin Kaplan da çok geçmeden kendisini halife ilan ediyordu.

Bir zamanlar Cemalettin Kaplan ile beraber "*Müftüoğlu*" soyadını Abdullah önadıyla kullanan Şevki Yılmaz, 27 Mart yerel seçimlerinde Rize Belediye Başkanı oluyor, aynı zamanda Refah Partisi Genel Merkez Hatibi sıfatı ile yaptığı konuşmalardan dolayı hakkında davalar açılmaya başlanıp cezaevi yolu gözükünce, 24 Aralık 1995 genel seçimlerinde Rize Milletvekili olarak parlamentoya giriyor ve dokunulmazlık zırhına bürünüyordu. Ancak, üyesi olduğu parlamentoya "*pezevenkler*" diye hakaret ettiği konuşma bandı ortaya çıkınca ortadan kayboluyordu.

Osman Yumakoğulları da Refah Partisi'nden 24 Aralık 1995 genel

seçimlerinde İstanbul milletvekili adayı oluyor ve kazanıyordu.

Şeyhülislam (!) Ali Yüksel ise, 24 Aralık 1995 seçimlerinde tekrar Antalya'dan milletvekili adayı oluyor ama yine kaybediyordu.

Gerek 27 Mart 1994 yerel seçimlerinde, gerekse 24 Aralık 995 Genel Seçimlerinde, AMGT'nin ilk Genel Başkanlarından ve 12 Eylül döneminde 163. Maddeden hüküm giyen Hasan Damar, Refah Partisi için yurt çapında propaganda faaliyetlerine, hatip sıfatı ile katılıyordu.

Türk ve Alman İstihbaratında AMGT

Genel Kurmay Başkanlığı'nın Terör ve Terörle Mücadele Durum Değerlendirmesi adlı yayınında AMGT için, "*özellikle 12 Eylül sonrasındaki rejim aleyhtarlığı çalışmalarını yurt içine yansıtabilen yurt dışındaki en etkin irticai guruplarm başında gelmektedir*" deniliyordu.

Alman Gizli İstihbarat Teşkilatı raporuna göre; "*Almanya'daki Türklerden bağış olarak toplanan paraları gizli banka hesapları ile Türkiye'ye aktaran Milli Görüş Teşkilatı, terör örgütleri kadar tehlikeli*" olarak niteleniyordu.

Almanya'nın güvenliği için hazırlanan raporda şu görüşlere de yer veriliyordu:

"*AMGT'nin en büyük hedefi; Türkiye'deki laik düzeni kaldırarak yerine şeriatçı ve Kuran'a dayalı bir düzen kurmak olup, adil düzen ve Allah'ın İslami hükümetini oluşturmaktır*"

AMGT, İMGB (İslami Birlik, Milli Görüş) ve EMUG (Avrupa'da Cami Kurma ve Yardımlaşma Derneği) gibi kollara ayrılıyor, topladıkları senelik elli milyon markı Türkiye'ye gönderiyorlardı.

İMGB'nin Genel Sekreteri olan ve aynı zamanda Necmettin Erbakan'ın yeğeni sıfatını da taşıyan, Alman vatandaşlığına geçen Mehmet Erbakan, Refah ile Mili Görüş arasında para trafiğini sağlayan kişi olarak tanınıyordu. Yeğen Erbakan, Alman 'Körber Vakfı'nın, 9-12 Mayıs 1977 tarihleri arasında yaptığı konuşmada şunları söylüyordu: "*Kimsenin sevmediği 65 milyonluk bir Türk kimliği yerine 1,5 milyarlık güçlü bir İslam kimliğini tercih ederim.*"

Aynı toplantıya Mehmet Erbakan ile beraber katılan Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez de bu ihanet sözlerine "*kimlik; bilim adamlarının akıl karıştırması, zorlamasıdır*" sözleri ile destek veriyordu.

AMGT'nin İkinci Başkanı görevinde bulunan Şevki Yılmaz'a göre AMGT, 500 milyar mark sermayeye ve 2000'den fazla gayrimenkule sahipti. AMGT'nin en büyük finans kaynaklarından biri Almanya'da

çalışan işçilerdi. İşçilerden Azerbaycan'a yardım, Çeçenistan'a yardım, Bosna'ya yardım, camiye yardım, Kur'an kurslarına yardım, belediyelere yardım adı altında paralar toplanıyor, tabiri caizse gurbetçiler iliklerine kadar, sağmal bir inek gibi sağılıyordu. Paralar ise gönderilmesi taahhüt edilen yerlere asla ulaşmıyordu.

Suudiler, RP'nin yan kuruluşu gibi çalışan Milli Görüş Teşkilatı'nı hem finanse ediyor, hem de mezhepleri Vehhabiliğin propagandasında kullanıyorlardı. Suudi İlahiyat Hocaları, Türk işçilerine Vehhabilik dersi verirken Türkiye'de de Refah Partisi'ne oy atmalarını istiyorlardı. AMGT'nin tüm masrafları Suudiler tarafından karşılanıyordu.

AMGT ve Kilise Ortaklığı

AMGT, ABD kökenli olarak bilinen ve bütün dinleri bir takıntı olarak niteleyen, hatta İslam'a bile düşman olan, insanları takıntı olarak tanımladıkları dinlerinden soyutlamayı amaç edinerek bu uğurda her türlü çalışmanın içerisinde olan Scientology Kilisesi ile ortak olarak, Scientology tarikatı ile ticari ilişkiler kuruyordu.

Millî Görüş Teşkilatı yöneticilerinden Şeyhülislam (!) sıfatlı, son genel seçimlerde Refah Partisi Antalya Milletvekili Ali Yüksel, Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili ve AMGT eski Başkanı Osman Yumakoğulları, İslam Birliği Başkanı ve Mercümek'e Bosna yardım paralarının bir kısmını aktaran Hasan Özdoğan ile ABD kökenli Scientology Tarikatı'nın üst düzey yöneticilerinden Bayan Beate Töpfer'in 22.04.1994 tarihinde Köln'de ortak şirket kurarak "Otel" satın aldıkları ortaya çıkıyordu.

Scientology Tarikatı ile Milli Görüş Teşkilatı arasındaki alışverişin yalnızca ortaklık düzeyinde olmadığı, teşkilatın Almanya'da para toplayıp Türkiye'ye transfer etmenin püf noktalarını da bu tarikattan öğrendiği ileri sürülüyordu.

Hamburg'daki Almanya Scientology merkeziyle, Milli Görüşçü'lerin en büyük camisi Hamburg Merkez Cami birbirine komşu aralarındaki mesafe sadece 200 metre ve iki tarafta iyi komşuluk içinde geçinip gidiyorlar.

Halen Avrupa İslam Konseyi Başkanı olan ve Almanya'da toplanan Azerbaycan'a, Bosna'ya yardım paraları ile kurban kesim paralarını Süleyman Mercümek'in banka hesaplarına aktaran Hasan Özdoğan, Beate Töpfer ile Bosna'ya yardım organizasyonunda birlikte çalıştıkları görülüyordu. Bayan Töpfer'in kocası ve iki çocuğunun da Scientolojist olduğu ortaya çıkıyordu. İstiklal Marşımızda bile kadın sesine tahammül edemeyen zihniyet her ne hikmetse tüm dinlere düşman olan bir tarikatın

kadın lideri ile ortak ticari faaliyetlere girerek, otel satın alıyor, el ele Bosna'ya yardım paraları topluyor sonra da bu paraların akıbeti meçhul(!) oluyordu.

ARD Televizyonunda AMGT ve Refah

Almanya'daki fanatik Türk gruplarının gizli örgütlenmelerini konu alan ve "*İm Namen Allah- Allah Adına*" başlığı ile kamuoyuna sunulan program 19.08.1994 tarihinde saat 22.00'de ARD televizyonunda yayınlanıyordu. Şimdi bu programın yeminli tercüman Mahmut Selami Mahmutoğlu tarafından yapılmış çözümünü noktasına virgülüne dokunmadan izleyelim:

"11 Haziran 1994, Antwerpen. (Belçika'da bir liman şehri) Çoğunluğu Türkiye'den 30 bin Türk ve biz Avrupa'nın en büyük salonuna doğru Avrupa'daki yeni dünya görüşünün bir araya geldiği genel kurul toplantısına katılmak için hareket ettik. Aslında bu masum ismin arkasında milli istihbarat teşkilatlarınca aşırı ve antidemokratik bir demokratik bir grup olarak nitelenen İslami bir organizasyon gizlenmektedir. Biz de binlerce katılanların arasında yaygın aşırı İslami örgütün öncüsünü tahmin ediyoruz. Bu topluluğun Türkçe ismi AMGT, kısaca Milli Görüş'tür. Bu topluluk dış görünüşü itibarıyla, İslam'ın dünya görüşünü yaymak amacıyla oluşturulmuştur. Ancak esas itibariyle Türkiye'de ekstrem bir parti olan Refah'ın para kaynağıdır. İşte bu noktada bizim araştırmamız başlıyor. Almanya'daki AMGT'nin yani Milli Görüş'ün izleriyle karşılaşıyoruz. Araştırmalar bizi bu teşkilatın, Allah adına gizli ve şeffaf olmayan para ve sınırdan silalı sokulması faaliyetlerini yürüttüğü noktasına götürüyor.

Araştırmamız için hareket noktası olarak Köln'ü seçiyoruz. İslami organizasyon, şehrin Türklerin yoğun olarak bulunduğu yerlerde işyerleri ve restoranlar açmak suretiyle faaliyetlerini devamlı yaygınlaştırmakta. Aslında söz konusu organizasyon, Alman kamuoyunun bu tür aşırı örgütlenmelerden korkması sebebiyle, tamamen böyle bir organizasyonu tercih etmektedir.

Antwerpen'de 30 bin üyenin bir araya gelebildiği topluluğun merkezini Köln'ün Nippes şehrinde arıyoruz. Milli Görüş, kısaltılmış şekliyle AMGT, Almanca karşılığı Avrupa'daki yeni dünya görüşünün birliği.

Milli Görüş'ün Köln'deki camisi Cuma namazı için hazırlıklar yapmakta. Topluluk sadece Almanya'da 1500 camiye sahip. Tüm Avrupa'da ise 2000'in üzerinde.

Milli Görüş, Almanya'daki fanatik en büyük topluluklardan biridir.

Tüm Avrupa'da 100 bin üyesi bulunmakta, bazı bilgilere göre de bunun yaklaşık 60 bini Almanya'dadır. Alman güvenlik birimlerinin görüşüne göre, topluluğun öncüleri İslami bir diktatörlük oluşturmak için çalışmaktadır.

Köln'lü Müslümanlar, Milli Görüş Teşkilatı'nın Avrupa'daki merkezinin yolunu bize tarif ettiler. Dikkat çekmeyen bir arka avludan teşkilatın yaygın bir hizmet veren bölümüne geçilmekte. Burada modern kompüterli bir iletişim ağı yer almakta. Teşkilat on binlerce inanmış üyelerinden oluşmuş gücünü bizzat artırmaya çabalıyor.

AMGT Başkanı Osman Yumakoğulları: "Biz her şerden önce kültürel, sosyal ve dini bir sahada faaliyet içerisindeyiz. Ama sadece burada değil, diğer ülkelerde de, örneğin Hollanda'da, Belçika'da, Danimarka'da, Fransa'da da faaliyetteyiz. Bizim için her şeyden evvel bu ülkelerde yaşayan insanlarımız ve bunların yasal haklarına saygı gösterilmesi önemlidir. Arzumuz tüm bu insanların bahsi geçen toplulukta kaynaşmasıdır."

Kutsal amaç, araştırmamızın Milli Görüş'ün yaptığı bu faaliyetlerin yanı sıra, tamamen farklı şeylerin söz konusu olduğunu ortaya koyuyor. Mal varlığı ve gücü artmakta. Aslında merkezin park yerine, doğru bakıldığında, gerçek durumun aksine mütevazi gösterişsiz bir durum sergileniyor.

Ve bizim için ikinci bir şaşırtıcı konu. Milli Görüş'ün hemen hemen her camiinde Selam GmbH isminde gıda maddeleri satan mağazalarla karşılaşıyoruz. Burada İslami usullere göre imal edilen et ve diğer mamuller din kardeşlerine satılıyor.

Erkan Özdemir, Mağaza İşletme Müdürü: "Bu mağazalar Royal AG isminde anonim şirket şeklinde kurulan bir firmadır. Bunun arkasında Türkiye'den gelen tüccarlar bulunmaktadır. Bazı kişiler bunda kolaylıkla yanılmaktadır. Onlar mağaza işletme müdürü ya da çalışanlarının Milli Görüş'e dahil olduğunu ve bununla paralel olarak bu firmanın da Milli Görüş'e ait yani Selam firmasına ait olduğunu söylemektedirler. Bizim Milli Görüş ile bir bağlantımız bulunmamaktadır."

Bu doğru değildir. Türk gazeteci Metin Dalman, farklı bilgileri ortaya koymaktadır. Dalman, Milli Görüş'e ait bu ekonomik ağın görüntüsünü yapmış olduğu araştırmalara göre bize aktardı.

Metin Dalman, gazeteci: "Danimarka'dan İsviçre'ye kadar tüm Avrupa'ya yayılmış olan 20'nin üzerinde firma saptadık. Ve bu firmalar farklı sahalarda çalışmaktadırlar. Bunlar arasında en önemli firmalar, Köln'deki yerleşik ROYAL AG, MERCATOR ya da SELAM mağazalar ve et ürünleri satan marketler zinciridir."

SELAM firmaları Milli Görüş için çok önemlidir. İlginç olanı bu

firmaların sahipleri arasında Mehmet Sabri Erbakan ve Akgün Erbakan bulunmaktadır. Yani bu kişiler Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın Almanya'daki sağ kollarıdır. Bilhassa Mehmet Sabri Erbakan aynı zamanda Selam GmbH'nin en önemli firmalarının sahibi ve yöneticisidir. Öte yandan zaman zaman M+Y olarak da ortaya çıkan ve aynı şekilde önemli olan ROYAL holdingi tetkik ettiğimizde, bu firmaların ve Milli Görüş'ün diğer bağlantılarıyla karşılaşıyoruz. Burada Ali Yüksel isimli birini buluyoruz. Ve bildiğimiz üzere Ali Yüksel Milli Görüş Teşkilatı'nın Genel Sekreteri'dir. Ayrıca Hasan Özdoğan isimli Teşkilat Genel Sekreteri'ni, vekilini de buluyoruz.

Milli Görüş, bu şekilde üzerinde mağazaları üzerinden sınırsız bir mal varlığına doğru gidiyor. Doğal olarak bu teşkilat içerisindeki suskunluk da ısrarla muhafaza edilmektedir. Bu konuda bize istihbarat amaçlı güvenilir ve kati belgeler ulaşmaktadır."

Gelişmeler üzerine Milli Görüş "AMGT" Almanya ve Benelüx ülkelerinde mal varlığını liste halinde düzenler. Malvarlığına konu olan yüz beş şeyin toplam değeri 82 milyon DM'nin üzerindedir. Sadece 1993 yılında yeni edinilen mal mülk önemli bir bölümü oluşturmaktadır.

Duisburg'ta saptadığımız üzere bununda devamlı eksik yönleri kalmaktadır. Milli Görüş üyeleri beş yıl önce yeşil bir eski binayı dükkanları ve arka avlu içindeki geniş ibadet yeri ile birlikte almışlar.

Topluluk için idare heyeti üyesi dört kişi temsilci olarak kredi veren bir bankaya kefil oldular. Mal varlığının değerinin artmasıyla Milli Görüş Teşkilatı Merkezi bu binaları kendi üzerine almayı talep etti. Bazı İdare Heyeti Üyeleri'nin karşı durması üzerine baskı uyguladılar. Çoğunluğu buna uydu.

Burada bizimle görüşmeyi kabul eden Abdülkadir Ürkmez'in durumu farklıydı. O Milli Görüş Teşkilatı'nın bu evi hile sonucu üzerine aldığına inanıyor. Noterde yapılan sözleşme Almancaydı. Abdülkadir Ürkmez Almanca dilini hiç bilmemektedir.

A. Kadir Ürkmez: "Biz gerçekten saftık. Bu sebeple uygun olan bu meseleye, Milli Görüş'e inandık. Bu gün tabi ki bu konuya ilişkin tereddütlerim var. Neden gerçek bir tercüman bizimle beraber değildi. Neden bu sözleşmeyi Türkçe metni bize sunulmaksızın basit bir şekilde imzaladık. Noterce bize sunulan metin sadece Milli Görüş Teşkilatı'ndan Ali Yüksel isimli şahıs tarafından çevrildi. Bunun tamamı yanlış ve yetersizdi. Ne yazık ki bunu çok geç öğrendik. Sözleşmede uzlaşıldığı üzere 283 bin DM'lik asıl borcun bankaya ödenmemesi birinci mesele idi. Ama bununla kalmadı. Şu ana kadar geriye kalan 217 bin DM'nin üzerindeki borcu

üzerimize aldığımız noterde bize imzalatıldı. Doğaldır ki bize çeviri yapılmadığı için bunu öğrendiğimizde tamamıyla şoke olduk. Bizim tarafımızdan para alınmadı. Bu parayı kim aldı? Belki, şu an için inanıyorum, bu para Milli Görüş Teşkilatı merkezindeki bazı idare heyeti üyelerinin cebine girdi."

Şayet bu satın alma işleminde toplam olarak 500 bin DM ödenmiş olsaydı Milli Görüş bu malı komik bir fiyatla satın almış olurdu. Bunun gerçek değeri bir milyon markın üzerindedir.

Bu iş Milli Görüş'ün karışmış olduğu karışık işlerden sadece biri değildi. Duisburg Topluluğu'nda olduğu üzere aşırı uçtaki bu organizasyonun hemen hemen tüm camilerinde Bosna'daki müslüman kardeşleri için yardım toplamaya çağıran plaketler ortaya çıkardık.

Para toplayıcı olarak Uluslararası İnsani Yardım Organizasyonu yani kısa adı ile IHH faaliyet göstermektedir. Savcılığın bu kuruluşla ilgilendiği de bizce bilinmektedir.

Milyonlarca para bağışı yapan Türk Müslümanların esasen olaylardan haberi yoktu. IHH' nın Milli Görüş ile bağlantısı olup olmadığının ortaya çıkarılmasını istedik. Yolumuz, afişlerinden de anlaşılacağı üzere IHH' nın bulunduğu yer olan Freiburg'a çevrildi.

Verilen bu adresin arkasında, tekrar Milli Görüş'ün camisiyle karşılaştık. Esasen burada IHH'ya ait ne bir giriş, ne de bürolar mevcutlu. Caminin imamına sorduk? Bizimle konuşmak istemedi. Sekreteri gerçeği saklıyordu.

Cami Sekreteri; 'Durum şudur; Söz konusu topluluk camiden bağımsız yasal olarak kayıtlı bir dernektir. Biz odalarımızı ücretsiz olarak bu kuruluşun hizmetine sunuyoruz. IHH bildiğim kadarıyla yardım konusunda faaliyette bulunuyor. Ancak bu girişimler İslam merkezinin faaliyetleri ile bir ilgisi söz konusudur. Cemaatimizde yer alan kişilerin az da olsa üye olarak bu faaliyetlere karıştığına şüphe yoktur. Ne var ki heyet olarak, organizasyon olarak, tüzel kişilik olarak IHH ile bir ilgisi bulunmamaktadır.'

Bu açıklama da gerçeği yansıtmıyor. IHH ve Milli Görüş'ün içice olan çok yakın ilişkilerini buluyoruz. Bunları resmi dairelerdeki kayıtlar doğruluyor.

Milli Görüş'ün Freiburg'daki Başkanı Ünal Karacaoğlu aynı zamanda yardım toplama organizasyonu IHH' nın ikinci Başkanıdır.

Yanlış bilgilerle ve gerçeğin önüne geçme taktikleriyle bizler, tekrar yanıltılmaya çalışılıyoruz. Bunda aslında şaşılacak bir şey de yok. Çünkü bizimde bildiğimiz üzere, Freiburg savcılığı şu ana kadar bir yıldan fazla bir süredir IHH' nın yönetimindeki kişilere karşı soruşturma

yürütmektedirler. Sözde Bosna için Almanya ve Türkiye'de toplanan yardım paraları karanlık kanallarda yok mu oldu? Milli Görüş ve IHH' nın karanlık işlerinde Süleyman Mercümek'in rolü nedir? Tekrar araştırmaya girişiyoruz. İlk İstasyon: Freiburg Savcılığı!

Peter Fluck, Freiburg'da Savcı: *'Türkiye'den gelen paraların burada bir hesaba gelip gelmediğini, toplam 1.4 milyon DM daha sonra Düsseldorf'a gönderilip gönderilmediğini, tüm bunların hukuka aykırı olup olmadığını araştırmak zorundayız. Yani sorun ortada teşkilatça yapılan bir haksızlığın mevcut olup olmadığının bir tespitidir. Elde ettiğimiz bilgilere göre bağış olarak alınan paralar Bosna Hersek için görülmekte. Bu paralar resmi olarak oraya ulaşmadı'*

'- Bizim elimizdeki bilgilere göre söz konusu tüm para hareketlerinin odak noktası olarak devamlı Süleyman Mercümek karşımıza çıkmaktadır. Bu kişiyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Nasıl bir kişidir?'

'- Adı geçen kişiyi tanıyoruz. Maalesef Mercümek araştırmalarımızdan kendini kurtarmaktadır. Edindiğimiz bilgilere göre her defasında bilinmeyen bir adrestedir.'

'- Öyle ise, onun Türkiye'de savcılıkta ortaya çıktığından haberiniz var mı?'

'- Bunu duymak enteresan. Bunu şu ana kadar bilmiyordum. İmkan dahilinde Türkiye üzerinden Bay Mercümek'i soruşturmaya çalışıyoruz.'

Mercümek'i bulmak için bizzat Türkiye'ye uçuyoruz. Tüm veriler onun söz konusu ağ içerisinde kati bir rolü olduğunu gösteriyor. Mercümek'i İstanbul'da bulma konusundaki ümidimiz oldukça az. Türk basınını doğruladığına göre o bilinmeyen bir yere taşınmış. Sadece geçen ay bir kez kamuoyu önüne İstanbul Savcılığı'nda ifadesi alınacağı sırada çıkmış. Mercümek'le ilgili daha ayrıntılı bilgiler elde etmek umudunu şu anda taşımaktayız. Telefonla soruşturmayı yürüten savcılarla randevulaşıyoruz. İhtiyaten savcılarla görüşmek için Adalet Bakanlığı'ndan izin istiyoruz.

İstanbul'da savcılardan biriyle bağlantı kurmak istediğimizde, bu savcılardan birini kısa süreli olarak, bir kaç gün içinde Doğu Anadolu'ya gittiğini öğrenmek durumunda kalıyoruz. Orada da onun konuşmaması gerekiyor. Sözde tatildedir.

Diğer savcı ise İstanbul'daymış. Ona ulaşmak üzere yola koyuluyoruz.

Sözleşmemize rağmen koskoca bina içerisinde savcı aniden ortadan kayboldu. Yerinde yokmuş, yani kuvvetle muhtemel, Başsavcı seyahatteymiş. Mercümek olayına ve onun hesaplarına neden el konulmadığına ilişkin kimseden herhangi bir şey öğrenemiyoruz. En iyisinin buradan ayrılmak olduğunu anlıyoruz. Açıkçası İstanbul Savcılığı üst makamların uygun talimatlarına göre hareket etmektedir. Kabaca binadan dışarı çıkarılıyoruz.

Gevşemiyoruz, son bir teşebbüs olarak Mercümek'in bizzat izini bulmaya çalışıyoruz. Telefon rehberinden fanatik Refah Partisi'nin kalesi olan Fatih'teki Mali Müşavirlik olarak yazılan yerin adresini buluyoruz. O partinin mali danışmanı olarak görülüyor.

Onunla bürosunda bizzat karşılaşmak muhtemelen mümkün değil, ama birlikte çalıştığı kişiler aracılığı ile oturduğu yeri öğrenmeyi deniyoruz. Büroya daha önceden haber vermeden giriyoruz. Kameramız yanımızda, bizzat Mercümek'le karşılaşmak bizim için olduğu kadar onun için de sürpriz oluyor. Mercümek ziyaretimizden esasen memnun olmuyor. Öndeki odada bizi başından savmaya çalışıyor. Ama onunla konuşmayı başarıyoruz.

"Freiburg Savcılığı'nın sizi aradığını biliyor musunuz?"

Süleyman Mercümek: "Hayır, kesinlikle böyle bir şey olmamalı. Tam aksine İnterpol'ün görevlileri burada bendeydi. Onlar sadece Süleyman Mercümek'in kim olduğuna ilişkin bazı bilgiler edinmek istediler. Bu arkadaşlara da söz konusu edilen bilgileri verdik ve daha sonra tekrara geldiler."

"IHH ile nasıl bir bağlantınız söz konusu?"

"Hiç bir şekilde bir bağlantım yok. Sadece IHH'dan bir kaç kişiyi tanıyorum hepsi bu."

"Bağış paraları size transfer edilmedi mi?"

"Hayır, tabi ki değil. Sadece bir kez Bosna yardımı için, IHH bize bir belge verdi ve biz de tekrar iade ettik. Kesinlikle böyle. Avukatımla konuşun-uz. Hiç bir şey söyleyemem."

Gelişmeler beklediğimiz gibi oldu. Avukat, Mercümek'le telefonla görüştükten sonra şehirden uzaklaştı ve bizim için artık avukata ulaşmak mümkün olamıyor.

Köln'de tekrar İstanbul'daki başarısızlıkla sonuçlanan araştırmamızın etkilerinden kurtulabiliyoruz. Çünkü bu arada Türk meslektaşımız Metin Dalman tarafından Bonn'da Mercümek'le ve IHH ile ilgili önemli belgeler ortaya konuluyor ve Dalman bunları şu şekilde yorumluyor:

Metin Dalman, Gazeteci: "IHH iki kanaldan para temin etti. bunlardan ilki Türkiye'den. Daha sonra ise Almanya'dan temin edilen paralardır. Türkiye'den gelen para bağış kampanyası çerçevesinde Refah Partisi aracılığıyla Bosna için toplanmaktaydı. Türkiye'nin tamamında toplanan bu paralar, Refah Partisi'nin kalesi olan Konya'da, tekrar Almanya'ya gönderilmek üzere hazır bir araya getirilmekteydi. İkincisi Refah Partisi'nin denetimindeki Milli Görüş Teşkilatı ve bu teşkilata bağlantılı İslami birlikler aracılığı ile Bosna için Almanya'da toplanan paralardı. Bu arada Milli Gazete'de yoğun bir reklam kampanyası başladı. Sözde Bosna'ya

gönderilecek olan Türkiye'deki bağışlar Almanya'ya aktı. Niçin Bosna'ya ayrılmış olan bu para Almanya'ya geliyordu? Her şeyden önce bu anlaşılmaz bir durumdur.

Farklı tarihlerde önemli bir miktar para Konya'dan Freiburg'a IHH'nın merkezine çıkarıldı. Bunun üzerine aynı şekilde önemli miktardaki para Düsseldorf'taki Türk Bankası olan Yapı Kredi'deki bir hesap numarasına havale edildi. Bu para akışındaki ilginç olan durum ise paranın önce Freiburg'a ertesi gün de Düsseldorf'a gönderilmesiydi. Bu para hiç bir zaman bir günden fazla bir zaman Freiburg'da kalmadı.

Freiburg'daki hesap sadece paranın aklanması için kullanıldı. Gerek Konya'dan, gerek IHH'dan ya da Milli Görüş'ten gelen tüm paralar Süleyman Mercümek'e ait banka hesap numarasında bir araya getirildi. Bu paralarla ne yapıldığı konusu da aynı şekilde çok ilginç. Süleyman Mercümek'in Yapı Kredi Bankası'nda iki hesabı var. Biri Düsseldorf'ta, diğeri İstanbul'un Fatih şubesinde."

Örneğin Mercümek 19.02.1993'te 600.000 DM, 29.03.1993'te 1.100.000 DM, 16.04.1993'te 1.300.000 DM Düsseldorf'taki hesabından Fatih'e havale çıkarıyor.

Bunun pratik sonucu 3 milyon mark ortaya koymuş olduğumuz üzere, Türkiye'ye geri getiriliyor. Yani Türkiye'den Almanya'ya getirilen aynı miktar kara para dolambaçlı yollardan Almanya'da aklandı ve tekrar Türkiye'ye gönderildi. Bu paralara Türkiye'de ne olduğu ise artık sır değil. Açıkça Refah Partisi'nin seçim kampanyasında kullanıldı. Çünkü bu yıl Refah Partisi mahalli seçimlerde seçim mücadelesinde çok para sarf etti. ve herkes bu paraların nereden geldiğini soruyor.

Refah Partisi'nin Mart 1994'teki seçim mücadelesindeki görüntüsü hala çok canlı olarak hafızamızda. Esasen Necmettin Erbakan alışılmamış bir şekilde para dökerek seçim mücadelesini yürüttü ve bu mücadele adı geçen partiyi zan altında bıraktı.

Refah Taraftarı: "Bu paraların seçim mücadelemiz için nereden geldiği herkes tarafından bize soruluyor. Almanya'daki Milli Görüş bize gönderdi."

Bu pahalı seçim mücadelesi başarıyla sonuçlandı. Refah Partisi oylarını çok daha fazla bir noktaya taşıyacağını tescil etti. çok sayıda şehirde bunların arasında İstanbul ve Ankara da bulunmakta, en güçlü parti oldu. Ve o tarihten bu tarafa belediye başkanlarını yerleştirdi. Bu Türkiye'deki aşırı İslami hareket için büyük bir çıkıştır. Bir kaç hafta sonra Refah'ın kalesi olan yerlerde yeni bir rüzgar estirildi. İstanbul'da İslami özellikler taşımayan çok sayıda kültürel yapıların para kaynakları kısa sürede kurutuldu.

Çok sayıda tiyatro ve bale kapanmak zorunda kaldı. İstanbulluların

Ortaköy'deki buluşma noktası olan yerlerde olduğu gibi bazı kafe ve lokaller şayet alkol satmaya devam ederlerse bombalanacakları yönünde tehdit edildiler.

Refah'ın fanatik eylem gücüne sahip olduğu bir yıl önce Orta Anadolu'nun şehirlerinden bir olan Sivas'ta ortaya çıktı. Mayıs 1993'te Türkiye'nin her terinden çok sayıda ünlü sanatçı bir kongre için bu şehre gittiler. Bunlar arasında hicivci yazar Aziz Nesin de bulunmaktaydı. Sözde Aziz Nesin'in bu törenler sırasında Kuran'a yönelik eleştiriler yaptığı için Refah Partisi'nin fanatikleri ve diğer İslami gruplar, imha edici bir ayaklanmayı sahneye koydular. Kongrenin yapıldığı oteli ateşe verdiler. Polisler ve askerler isteksiz olarak olaya müdahale ettiler. İtfaiye çok geç geldi. İnançsızlar yakıldılar ve öfkeli topluluk kesik aralıklarla, "Türkiye İslam olacak" *şeklinde bağırdılar. Alevler derhal otelin tüm katlarını sarıverdi. Kongreye katılanlardan bir kaçı kurtarılabildi. Birçoğu için artık yardım çok geçti.*

Bütün gece boyunca dini duyguları kışkırtılan sokağa dökülmüş halk öfkesini kustu. Ertesi gün korkunç bilanço: Tamamen tahrip edilmiş binalar , fanatiklerin attığı taşlarla tuz buz olmuş pencereler. 37 ölü, bunlar arasında kadınlar ve çocuklar da var.

Sivas'taki kanlı gecenin Milli Görüş'ün Antwerpen'deki kongresinde kahramanlık olarak nitelendirilmesi, övülmesi karşısında kulaklarımıza inanamıyoruz. Sivas Belediye Başkanı'nın da uygun düşmeyen bir konuşması yer alıyor.

Sivas Belediye Başkanı: "Hedefimize ne kadar yaklaşırsak bize karşı düşman olanların da sayısı o kadar artacak. Allah'a çok şükür kardeşleriniz Sivas'ta en güzel bir tarzda onlara cevap verdi. Gelecek yıl daha güçlü olacağız ve daha anlamlı başarılar elde edeceğiz."

Diğer şiddet eylemleri için yapılan bu çağrı (Bizler, bu ifadelere başka türlü anlam veremiyoruz.) kitleler tarafından sevinçle karşılanıyor.

Milli Görüş kamuoyunda Sivas olaylarına Refah Partisi'yle olan bağlantısını inkar ediyor. Gerçi Antwerpen'de yapılan toplantıda bu işin başını çekenleri niyetleri, gönül rahatlıkları ortaya çıkıyor. Ancak Necmettin Erbakan bizzat taktik uyguluyor.

Necmettin Erbakan: "Allah'a çok şükür Avrupa'daki yeni dünya görüşünün birlikteliğini almış olduğumuz muazzam bir destekle seçim zaferiyle sonuçladık. 27 Mart gerek Türkiye'de gerekse tüm dünyada dönüm noktası oldu. Müslümanların hedeflediği bu başarıda tabi ki Milli Görüş taraftarlarının da çok büyük bir payı vardır."

Antwerpen'den geri dönerek ayrıntılı olarak Erbakan ve onun yazdıklarıyla meşgul olduk. Bunun sonucunda çok şaşırtıcı şeyler keşfettik. Fanatik bir üslupla kaleme alınan broşürlerde ekonomik düzenle ilgilenen birini karşımızda bulduk.

Türkçe orijinalinden ortaya çıkan İslam ekonomisinin verimliliğinden kim yararlanmak isterse örneğin kardeş İslam ülkeleri, Erbakan'ın bunlara silah göndermek istediği anlaşılıyor. Ancak Almanca çevirisinde fakir ülkelerden söz edilmekte , silah sevkinden bahsedilmemektedir.

Merakla birlikte getirdiğimiz video kasetlerini yerleştiriyoruz. Bu kasetler Necmettin Erbakan'ın basın konferanslarından. Bosna'ya bir silah fabrikası kurulması için para yardımı yapıldığını övünerek söylüyor. Fabrikanın nerede olduğu sorusu üzerine yorgun bir şekilde gülümsüyor. Sırplarla işbirliği içinde olunmaması gerektiğini rica ediyor. Almanya'da toplanan paraların Bosna'ya silah gönderilmesi için kullanılıp kullanılmadığını soruyoruz. Bu UNO'nun ambargo kararına ve yürürlükteki Alman yasalarına karşı bir tutum olurdu. Erbakan geçici bir cevap veriyor:

Necmettin Erbakan: "Paranın nereye aktığını siz bizzat biliyorsunuz ve Refah topluluğunun ne için ehil olduğunu da"

Köln'deki Milli Görüş Teşkilatı'nın Bosna'ya silah gönderilmesi işine karışmış olabileceğine inanamıyoruz. Resmi olarak Bosna'ya insani amaçlar için yardım toplandı. Gerçi bunun doğru olmadığı Almanya'daki Milli Görüş Teşkilatı içinde uzunca bir süredir de bilinmektedir. Din kardeşlerinin silahla desteklenmesi fanatikler için suç değil, aksine kutsal bir görevdir.

Milli Görüş Teşkilatı'nın idari heyetini sanki bir vatandaş gibi telefonla arıyoruz. Cevapları kaydediyoruz.

Telefon görüşmesi: "Sayın Hasan Özdoğan, Almanya'da toplanan paralara gerçekten ne oldu?"

"Bosna için kullandık"

"Tam olarak ne yaptınız?"

"Bakınız aslında yardımımızı kesinlikle resmi olarak açıklayamayız, anlıyor musunuz? İnsanlar orada sadece tok olmak durumunda değil, sizin de yardımda bulunabilmeniz gerekir. Bu yardımı tabi ki, biz resmi olarak ortaya koyamayız. Çünkü şayet Sırplar durumu öğrenirse, daha sonra sizler basında kıyamet koparır ve Refah'tan ve Milli Görüş'ten Müslümanların yardım gördüğünü ve böylelikle bir ordu kurulduğunu söylersiniz. Şayet bu kamuoyuna yansırsa Müslümanlar bundan zarar görür. Bu sebeple biz her şeyi ortaya koyamayız. Biz silah yardımımızı

kamuoyuna gıda, ilaç ve kıyafet yardımı olarak açıklamak zorundayız.

Ulaştığımız netice: içerisinde birlikler oluşturduğu, Milli Görüş'ün bu tarz firmalar kurduğu ve çok büyük mal varlığına sahip olduğu ve kullanılan metotlarla kısmen yasal sınırlar içerisinde kaldığı sonucuna ulaşıyoruz. Fanatik topluluğun bağış paralarını silah alımı için ve Türkiye'deki aşırı bir partinin desteklenmesi amacıyla zimmetine geçirdiği yönünde de ipuçları buluyoruz. Milli İstihbarat Teşkilatı'na göre, demokrasi karşıtı hedefleri olan tüm kamuoyunda kötüleri alkışlayan, totaliter çabalarında Almanya'yı geri dönüş için temel olarak görüp kötüye kullanan bir partidir. İslami fanatiklerin gücünün sadece bir bölümü halen Türkiye'de bulunmaktadır. Bize göre kesin gözükmektedir ki, arta kalanı Almanya'daki din kardeşlerinden aldığı yardım ile ayakta durmaktadır. Onları önlemek için henüz zaman var."

Evet böyle bitiyor, ARD televizyonunun programı. Şevki ne diyordu? "*Hans bizi anladı da Hasan anlamadı!..*"

MÜSİAD

Kısa adı MÜSİAD olan resmiyette Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği olarak geçen bu oluşum 5 Mayıs 1990 tarihinde İstanbul'da kuruldu.

Kurucuları, derneğin hedefini tüzüklerinde; "*Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile kanunları doğrultusunda ve Türk toplumunun demokratik, düzenli ve planlı bir sistem içinde kalkınıp, sınai, ticari, sosyo-ekonomik, eğitim ve kültür düzeyinin gelişmesini, teknoloji, sermaye, fikir alışverişi ve koordinasyonu sağlayarak daha ileri bir düzeye ulaşmasına yardımcı olmaktır*" şeklinde kamuoyuna ilan ediyorlardı.

Kısa sürede üye sayısını 3000'e çıkaran MÜSİAD'ın Genel Başkanlığı'nı ise Erol Yarar yürütüyordu. MÜSİAD'ın resmiyetteki amaç ve hedefi yukarıdaki gibi açıklanıyorsa da Genel Başkanı Erol Yarar Zehra Vakfı'nda yaptığı konuşmasında kendilerini Müslüman işadamları olarak tanımlıyor ve şunları söylüyordu:

"*...Arkadaşlar kolay bir iş değil bu! Zor bir mücadele!.. İran'da ne yaptı? İran'da afalladı niye? Molla medresede İslam anlatmış, geldi devlete... Hop bir baktı ki; iş öyle değil. Bir Irak hucum etti. Bir bilmem ne. İran feleğini şaşırdı. Hala rotayı bulamıyor.*

Bu işin kilidi Türkiye'dir. İslam ümmetinin sancağı buradan kalkacak. Allah'ın izniyle!...Hadis-i Şerif söyledi arkadaşlar; Hilafet sancağı nerede düşerse oradan kalkacak. Kendim görmedim ama güvendiğimiz arkadaşlar rivayet ediyorlar.

Şimdi yani bu milletin içinde, Allah'ın vermiş olduğu şu topraklar

üzerinde yaşayan bu millet var ya, bu medeniyeti kurdu. Birliği sağladı. Tevhidi sağladı. Bakın bir şu unsur var. Kürt var. Laz var. Abaza var. Çerkez var. Bilmem ne var. Ama bir ümmet şuuru ile hepsi birleşti. Abaza bilmem ne paşa! Çerkez bilmem ne paşa! Arap şu bu bütün unsurları bir araya getirdi. Yani İslamı özünde kavrayan bu düşünce şu topraklarda tekrar filiz bulacak. Allah'ın lütfettiği bir şeydir bu ama bunun için çok çalışmamız lazım.

Bunu Sudan başaramaz. Bu sancağı taşıyamaz. İran zaten hiç taşıyamaz. Yapısı itibarıyla taşıyamaz. Mümkün değil. İran İslam sancağını, önderliğini hiç bir zaman taşıyamaz. Sudan'da taşıyamaz. Cezayir'de taşıyamaz. Ama bu millet taşır çünkü Osmanlı medeniyetinin torunlarıdır...

İslam sistemine sahip ama bu unsurları kontrol eden tüccarıyla, ekonomisiyle dünyada TÜSİAD olarak ekimin on beşinde İslam finans sistemine Uluslararası bir konferansa ev sahipliği yapıyoruz. Kasım'da Uluslararası İslam tarihinde ilk defa Müslüman işadamları konferansı düzenliyoruz. Amerika'dan işadamları gelecek. Hindistan'dan, Pakistan'dan, Malezya'dan bakanlar, şunlar, bunlar bir müslüman işadamı ağı nasıl oluştururuz. Nasıl Müslüman tüccarlar arasında San Fransisko'dan Kuala Lumpur'a, İstanbul'dan Hartum'a bir ağ kuruş Müslümanlar arasında ticaret, Medine pazarını dünya ölçüsünde nasıl yaparız?

Bak hep dünyayı düşündürüyor Allah! Bize öyle vizyon vermiş. Köyümüzü, kasabamızı, bölgemizi değil dünyayı kavramak Allah'ın arzından hakikaten, Allah'ın bir halife yaratacağı temsilci... Allah'ı temsil eden, Allah'ın arzını temsil eden bütün yakasını düşünen; kuzey, güney,batı böyle bir kavrayış Allah lütfetmiş. İşte bunu takip etmek buna göre gitmek, buna göre çalışmak, işte Zehra Vakfı!.. Medrese-tül Zehra'dan çıkan talebelerdir. İnşallah bu vizyonla çıkması lazım. Medrese-tül Zehra, Allah inşallah Said-i Nursi Hazretlerinin o güzel ifadeleriyle buyurmuş oldukları o Medrese-tül Zehra'yı kurmayı ve böyle bir vizyonu bütün bir dünyayı yönlendirecek vizyonu gençlerimize aşılamayı nasip etsin. Bütün temennimiz budur.

Bakalım sancak ne zaman göklere dikilecek. Onun içinde Medrese-tül Zehra' nın talebeleri de olacak . Bir bakacağız ki, Allah'ın izniyle İslam Ordusunda!.. Hep bunu hayal ediyorum.

Şimdi bazı cemaatler arasında, birbirlerinin arasında çeşitli çekişmeler, şeyler oluyor. Fakat İslam tarihine baktığımızda Resulullah

Mekke'yi fethe giderlerken, ordusunda çeşitli sancaklar vardı. Ebu Süfyan'a geçerken de göstermişti. Onlar; Şu falancaların, şu falanca oğullarının, şu felancaların inşallah sonunda hem ülkeler bazında bir ümmet oluşacak. Hem cemaatler bazında, hepsi bir ordunun içinde ama farklı sancaklarla olabilir, olabilir. O farklılıklar rahmettir, berekettir inşallah ama bir ümmet olabilmeyi Allah nasip etsin..."

Harici Yan Kuruluşlar

Din sömürücüsü, kan zikircisi sözde 'Adil Düzencileri' sadece kendi yan kuruluşları desteklemiyorlardı. Gerek iktidarı, gerekse yerel yönetimleri yaptıkları çarpık uygulama ve din sömürüsünü ön plana çıkartan söylemleriyle bu kan emicilere 40 yıldır zemin hazırlayan diğer parti yöneticileri ve 12 Eylül paşaları da büyük katkıda bulunuyorlardı. Demirel'den Özal'a hemen hemen tüm sağ parti liderleri dini istismar konusu etmişlerdi. Bugün ise bu kervana bazı sol partiler ve örgütlerde katıldı.

Akla gelen en büyük olasılık tüm bu lider ve partilerin aynı kaynaktan beslendiği.düşüncesidir. Amerika'nın soğuk savaş döneminde Sovyetler Birliğine yönelik düşünüp uygulamaya koyduğu 'Yeşil Kuşak' projesi hala sıcaklığını koruyor olmalı. Çünkü, yaşadığımız olaylar bunu gösteriyor. Örneğin Fethullah Gülen cemaati devlet olanaklarını kullanarak başta Türki Cumhuriyetler olmak üzere Asya, Orta Doğu ülkelerine okullar açıyor. Paranın kaynağı bir yana, bu ülkelere gelişi güzel her önüne gelen okul açabilir mi? Kim kefil oluyor Fethullah Hocaya? Kimler devlet adına o ülkelerin devlet başkanlarına telefonla veya mektupla gerekli yardımın gösterilmesini istiyor? Kimler bu ülkelere yaptıkları resmi ziyaretlerde mutlaka bu okullara uğrayıp açık desteklerini gösteriyorlar? Bu okulların açılmasındaki amaç ne? Öyle ya Türkiye'de ahırdan bozma, derme çatma dersliklerde, tepe tepeye balık istifinde, deftersiz, kitapsız, üstü başı yırtık, Anadolu'nun yoksul çocukları dururken neden kilometrelerce uzakta okullara kucak dolusu paralar akıtılsın? Bu planlama neye ve kime hizmet ediyor sormak gerek?

'Körfez Savaşı' sonrası Kuzey Irak'ta Çekiç Güç'ün egemenliğinde oluşturulan tampon bölgede kurulmaya çalışılan sözde Kürt devleti, bölgeye barış getirmek için mi kurulacak. Yoksa bölge ülkelerine yönelik Amerika'nın silahı mı olacak? Bu soruları tüm bölge insanları kendilerine sormalıdır.

Kuzey Irak'ta Fethullah Hoca tarafından açılan kolejde Amerikalı öğretmenler yalnızca İngilizce mi öğretiyorlar? Yoksa espiyonaj konusunda

icrayı sanat mı eğliyorlar? İkinci olasılık daha doğru gibi? Amerika kesmeyeceği tavuğu boşa beslemez!

12 Eylül paşalarının iktidara taşıdığı Özal'ın, *'Kürt realitesini tanıyoruz'* sözlerinin arkasından ülkenin başına nelerin geldiği ortada. Tesadüfe bakın ki, aynı tümcelerin benzerini Demirel de kullanmıştı. Sonuç bölgenin kan gölüne dönmesi ve faili meçhul cinayetlerin tüm ülkeyi kaplamasıyla devam etmiş, kendisini devletin yerine koyan çeteler kirli işlerine yasal kılıf uydurmaya başlamıştı.

Bu nasıl bir tezgahtı? Bir gün önce PKK adına Mehmetçiğe kurşun sıkanlar, bir gün sonra devlet adına kurşun sıkıyorlardı. Bir yandan Sivas'ta sol görüşlü sanatçı ve yazarların yakılışını 'kıyam' olarak değerlendiren İBDA-C, bu hainlere övgüler düzüp *'PKK'lı gerilla arkadaşlarımız'* derken diğer yandan bazı sol örgütler *'vur gerilla vur Kürdistanı kur'* diye sloganlar atabiliyorlardı?

"Sivas Cumhuriyetin kurulduğu yerdir. Cumhuriyet burada kuruldu burada yıkılacak." "Kahrolsun Kemalist Diktatörlük" naraları atan yobazlarla demokrasi aşığı solcular nasıl oluyordu da kol kola giriyordu? Üstelik düşmanda belirlenmişti: Kemalizm!

Mustafa Kemal Atatürk, 'Sevres' dayatmasını yırtıp çöpe atmış, köhne, feodal ve bağımlı bir teokratik devlet yerine bağımsız, laik, ulusun egemenliğinde yeni bir ülke yaratmıştı. İşte düşman oldukları buydu.

İktidara gelen partiler Cumhuriyetin kurduğu halktan yana ve doğru olan ne varsa yok ediyorlardı. Dış yardımlar ve enflasyonist politikalarla bağımsızlığı yok edilen Türkiye Cumhuriyeti Devleti, yoksul halkının yaşamsal güvencesi olan sosyal devlet yönünü de ortadan kaldırıyordu. Kendisini çaresiz hisseden halk tutunacak dal aramaya başlayacaktı. Uygulanan senaryoda o dalın ucu şeriatla yönetilen bölünüp parçalanmış bir federe devlette çıkıyor. Ancak, mazlum ve mazbut Anadolu insanı bu tezgahı fark edemiyor. ve denize düşen yılana sarılır örneğinin en güzel örneğini veriyor. Bu durumu iki şekilde açıklaya biliriz; ya bizim insanımız çok saf, ya da Aziz Nesin'in % tahmini çok doğru. Sanatçı Ferhan Şensoy 'Ferhangi Şeyler' adlı oyununda halkımızı çok ekmek yemekten düşünme yeteneğini kaybetmekle değerlendirdiğinde, salondaki izleyiciler bunu bir iltifat sanıp kahkahalarla gülüyorlar!..

'Kürt realitesi' söyleminin arkasından gelen özelleştirme rüzgarı halkımız için kavurucu kum fırtınasına dönüşüyor. Cumhuriyet döneminde Atatürk'ün kurulmasına ön ayak olduğu 'Sümer Bank', 'Eti Bank' (Atatürk'e ırkçı faşist yakıştırması yapan alçaklara ithaf olunur) 'Şeker

Fabrikaları' vb. ne kadar verimli kurum varsa hepsi yok pahasına satılıyor. Stratejik önemi olan PTT'nin 'T'si, TEDAŞ, Petrol Ofisi gibi çok kar eden kurumlar bu yağmanın gözde malları! Hadi özelleştirme bir yerlere göbeğinden bağlı sağ partilerin işi diyelim, peki ya sol partiler? Onlarda sol adına sağcılık yaparak koltuk değneği görevlerine devam ediyorlar.

CHP uygulama ve söylem biçimiyle 6 Ok'u inkar noktasına geldi. O artık Atatürk'ün kurduğu parti değil. Otobüs aynı ama sürücüsü farklı. Ve izlediği yolda öyle. DYP'nin koluna girerek uygulamalarına ortak olmanın sorumluluğundan tarih boyunca kaçamayacak. Ne iktidarda ne de muhalefette laik demokratik cumhuriyet kavramına sahip çıkmadı...

Eski CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit tarikatlara övgüler düzerken, koalisyon ortağı olarak özelleştirmedeki yerini aldı.

Tüm bu partiler ve liderleri önce MSP' yi, sonra Refah'ı iktidara taşıdılar. Elbirliği ile hepimizin bildiği pisliklerin üstünü örtmeye çalışıyorlar ancak içlerinden en karlı çıkan yine "Milli Görüşçüler" oluyor. Toplantı ve konferanslarında kendilerini sütten çıkma ak kaşık olarak gösteren bu adamlar kendi dışındaki partileri hırsız, batı hizmetkarı, yalancı, hain ve yahudi uşağı olarak lanse ediyorlar. Dini duyguların sömürüldüğü, halkın değer yargılarının okşandığı bu konuşmalar etkisini seçim sandıklarındaki oy patlamalarıyla gösteriyor.

Dini motiflerin ve söylemlerin etkisinde kalan halk bu adamlara iktidardayken Tansu Çiller'in hakkında başlatılan 'malvarlığı araştırmasını' niye örttüklerini, çeteleşmenin üzerine niye gitmediklerini, Çekiç Güç'ü niye desteklediklerini, verdikleri bağış ve yardımların nereye gittiğini sormuyor!..

Mecliste temsil edilen siyasi partilere güveni sarsılan halk neden meclis dışındaki diğer partilere değil de Milli Görüşçülere yöneliyorlar diye bir soru geliyor akla? Özellikle de yıllarca enflasyon altında ezilmiş yoksul kesimlerin normalde emeği savunan sol partilere kayması beklenirken neden böyle olmuyor?

Çok açık bu partiler de tıpkı parlamento içi partiler gibi şabloncu. Kendi ülkesinin gerçeklerine göre değil, başka ülkelerin ve liderlerinin söylemlerine bakarak hareket ediyorlar. Kullandıkları her söylem Anadolu insanına yabancı, hatta halkın değerleriyle dalga geçiyorlar adeta.

Hele bir tanesi var ki evlere şenlik, ÖDP! Açılımı Özgürlük ve Dayanışma Partisi. Büyük kentlerin sokaklarını 'Kürt sorununa demokratik çözüm' afişleriyle doldurarak Özal'ın, Cem Boyner gibi iş adamlarının izinden gittiğini ilan ediyor. Özelleştirmeler karşısında cılız laflarla işi

savuştururken, ortaya atılan yapay türban konusuna sahip çıkıyor ve tüm bu çarpık dayanışma örneklerini özgürlükçü gözükmek için yapıyorlar. İBDA-C ile aynı safa düştüklerinin farkında değiller mi? Açıktan açığa olmasa bile, alttan alta bir Atatürk düşmanlığı yapıyorlar. Bülent Uluer adlı eski Dev-Sol yöneticisi bu partinin parti meclisi üyesiyken Kemalist MK Dergisi'ne yaptığı açıklamada Atatürk'ü diktatör olarak nitelendiriyordu. Atatürk düşmanlarını içinde barındıran bu parti, katillerle hemen barış istiyor, Avrupa'dan Türkiye'ye yönelik olarak 'Barış Treni' kaldırarak, eli kanlı katil Öcalan ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin aynı masaya oturarak barışın şartlarını görüşmelerini öneriyordu. Kendilerinin tanımıyla bu 'aşıkların' neye ve kime hizmet ettikleri belli değil. Halka bu kadar uzak ve tepeden bakan, adeta şımarık çocuk edasıyla ne istediğini bilmeden, 'isterim de isterim' havalarında dolaşan bu partiye kim oy verir?

'Şeriata Karşı Kadın Yürüyüşü'nü protesto ederek katılmayan ÖDP'liler, özgürlükçü laiklik gibi içi boş bir söylemle zaten şeriatçılara yeterince omuz veriyor, Akit Gazetesi'nden de kocaman bir aferin alıyorlardı. Aynı gazetenin köşe yazarı, Abdurrahman Dilipak türban eylemleri sırasında verilen bu desteği sık sık yazıyor, övgüler düzüyordu. Yalnızca Akit mi nasipleniyordu bu işten? ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras Zaman Gazetesi ile de söyleşiler yapıyor, türban konusundaki özgürlükçü düşüncelerini aktarıyordu. Refah Partisi'nin 'Cihat' televizyonu olarak ilan ettiği Kanal 7'ye açıklamalarda bulunuyordu. Uras ve partisi, Refah'ın kapatılmasını şiddetle kınıyorlardı. 'Bay Gökkuşağı': *"Tayyip Erdoğan'ın görevden alınması korkunç bir olaydır. Yaşadıklarımız aslında Cumhuriyetin 75. Yıl kutlamalarıdır."* diyordu...

Bu adamlar bakın kimleri savunuyorlardı:

Yıl 1993, yer Antwerpen - Belçika *(Barış Treni'nin kalktığı ülke)* Fazilet Partisi Sivas Milletvekili Temel Karamollaoğlu, Sivas olaylarına katılanlardan övgüyle söz ettikten sonra devam ediyor :

"... Kim bu hadiseleri meydana getirdi? Sivas'ta inançlı insanlar imanlı olduğunu gösterdi.

İşte inanç ve imanın kalesi olan Sivas'ta bir tahrik yapıldı. Bütün dünyaya örnek olsun diye. Cenabı Hak çok büyük, cenabı hakta şu kadronun imanı var...

Siz namaz kılarken kapının önünde davul çalınırsa, Pir Sultan Abdal Şenlikleri diye şenlikler düzenlenirse, bütün dünyada komünist bir anarşist olan Che Guavera'nın resimleri asılırsa Sivaslı ne yapsın?

Elbette Sivas'ta istemememize rağmen bir tahrik meydana geldi.

İnsanlar galeyana geldi."

Yalnızca ÖDP'liler değil, emeği savunduğunu söyleyen bir başka sosyalist partinin yöneticisi Mustafa Yalçıner de şeriatçılara açık desteğini sunuyor, *"Türban eylemcileri onurumuzdur"* diyerek Kanal 7 kameralarma şirin gözükmeye çalışıyordu.

Mustafa Yalçıner, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarınca kurulan THKO üyesiydi. Deniz Gezmiş, babasına yazdığı veda mektubunda kendisini Kemalist olarak yetiştirdiği için teşekkür ediyordu. İşte Deniz Gezmiş'in babasına yazdığı son mektup:

"Baba, sana her zaman için müteşekkirim. Çünkü Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni. Küçüklüğümden beri evde Kurtuluş Savaşı anılarıyla büyüdüm...

Baba, biz Türkiye'nin '. Kurtuluş Savaşçılarıyız. Elbette ki hapislere atılacağız, kurşunlanacağız da. Tıpkı 1. Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi. Ama bu toprakları yabancılara bırakmayacağız...

Düşün baba, bugün hükümet, işini gücünü bırakmış bizimle uğraşıyor. Çünkü, bizden başka gerçek muhalefet kalmamış durumda. Ve hepsi Kemalist çizgiden sapmışlar. Ve tarih önünde hüküm giymiş durumdalar..."

O dönem THKO üyesi olan Yalçıner, Nurhak Dağı'nda yaralı ele geçmiş, Sinan Cemgil ve diğer arkadaşları öldürülmüştür. Hepsinin o dönem savunduğu şey ise emperyalizme karşı tam bağımsız Türkiye dir. Şimdilerde, Yalçıner gibilerin yaptıkları ve söyledikleri, olsa olsa Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını yattıkları mezarlarda ters döndürmeye ve emperyalistlerin ülkemiz üzerinde oynadıkları oyunda ekmeklerine yağ sürmeye yaramıştır. Uzun yıllar cezaevinde yatan Mustafa Yalçıner, burada geçen zaman içerisinde imana gelmiş olmalı ki, Kanlı Pazar'ı Maraş'ı, Sivas'ı, Çorum'u unutarak Akit Gazetesi'yle, Kanal 7 ile röportaj yaparak kendi tanımıyla, Kemalist Diktatörlüğe karşı şeriatçıların yanında olduklarını sekiz sütuna manşet tam sayfa anlatıyordu...

'Körün istediği bir göz Allah vermiş iki göz' diye buna denirdi. Anlaşılan bu sözde solcular ırkçı bölücülere, siyasal İslamcılara, teokratik devlet özlemcilerine istemedikleri kadar destek veriyorlar, ama halka bir şey vermiyorlardı. Rüyasında kendisini darı ambarında gören ve az sonra kafası kesilecek olan tavuk misali küçük dünyalarında devrim hayalleri kuruyorlardı...

Bu duruma sevinen din sömürücüleri, hedefledikleri ve uluslararası büyük destek gördükleri düzeni kurduklarında, İran örneğinde olduğu gibi vefa borçlarını ödeyecek, ilk önce bu adamları sallandıracaklardır!

Gerekçesi ise hazırdır. Verilecek fetvayı tahmin etmek çok kolay: *'Bunlar komünist ve dinsiz kimselerdir ki katledilmeleri şeriat kurallarına göre vaciptir...'*

Görüldüğü üzere hepsinin ortak oldukları ve hizmet ettikleri konular aynı. Federatif, bölünmüş İslam şeriatıyla yönetilen bir bölge. Düşman ise belli Ulus devlet, laiklik, bağımsızlık, bölgesel barış ve işbirliği. Tüm bu kavramların birleştiği tek adres: **Atatürk ve Kemalizm!**

ÖDP'nin feministleri 'Şeriata Karşı Kadın Yürüyüşü'nü protesto ederek neye hizmet ettiler? O karşı çıktıkları ve karalamaya çalıştıkları Atatürk değil miydi kadına seçme ve seçilme hakkı tanıyan. O Atatürk değil miydi kadını yasalar önünde erkekle eşit kılan. Bu nasıl bir kafadır, bu nasıl tezgahtır bilinmez.

Bilinen ve görülen tek gerçek ise, Amerika ve diğer gelişmiş Batılı ülkelerin 21. Yüz Yılda Asya ve Orta Doğu'daki doğal enerji kaynaklarına sahip olabilmek için bölge üzerinde oynadıkları oyunlardır. Eski Dev-Yol'cu yeni ÖDP'li bazı hızlı solcular karşı oldukları ve bir zamanlar silahlı mücadele verdikleri holdinglerin himayesinde, dünya turlarına katılmaya başladılar. Bir bakıyorsunuz Amerika'da, bir bakıyorsunuz Brüksel'de, bir de bakıyorsunuz ki; **'Singapur'**da... Globalleşen dünya nimetlerinden yararlanarak yaşayıp gidiyorlar. Ne ilke, ne ahlak, varsa yoksa inadına aşk! Halk bu adamların peşinden gider mi? Kırk yıllık Süleyman'ın peşinden giderler de yine de bu adamların peşinden gitmezler diye düşünüyorum. Yukarıda örneklemeye çalıştığım ortaklık kendisini çok değişik alanlarda da gösteriyor.

Milli Gazete, Yeni Yüzyıl, Emek, Akit, Zaman, ... Gündem, Selam, Yeni Şafak gazetelerini izleyenler ne demek istediğimi anlayacaklardır. Özellikle, Mehmet ve Ahmet Altan kardeşler, Neşe Düzel, Etyen Mahçupyan, Ertuğrul Kürkçü, Fehmi Koru, Nevval Sevindi, Abdurrahman Dilipak, Yaşar Kaplan, Hadi Uluengin, Murat Belge, Ahmet Kekeç, Hüseyin Üzmez, Ferhat Koç, Ali Bayramoğlu, Sadık Albayrak, Rıza Zelyut, İsmail Fatih Ceylan, Sebahattin Önkibar gibi köşe yazarlarının yazılarını takip edebilme şansı bulanlar çok yönlü ve çok taraflı yollardan gelip aynı kapıya çıkan labirenti fark edeceklerdir. Siz ordan, biz burdan!?.

Çok kimlikliliği, çok kültürlülüğü savunan, siyasal İslam'a ve Kürt ayrımcılığına sıcak bakan, özelleştirme ve globalleşme taraftarı yazılar sanki aynı daktilodan çıkmışçasına yazılmaktadır ve düşman yine aynıdır. Yok edilen ise yine uygarlıkların beşiği Anadolu ve onun mazlum çocuklarıdır...

8. BÖLÜM

MİLLİ GÖRÜŞ'ÜN HATİPLERİ

- Milli Görüş'ün Hatipleri
- Sakınan Göze Çöp Batıyor
- Hasan Hüseyin de Ortalığı Karıştırıyor
- İnek Gibi Arya Söyletmişler
- Koçak'ı Şehitler Çarpacak
- Hicret'ten Alınacak Dersler
- Hz. Peygamber (SAV) Adil Düzen'i Anlatıyor
- Ata'nın İzinden Giden Cehenneme
- Paraları Bize verin
- İslam Devleti
- Hicret ve Laik Duvarlar
- Totem Dini
- Çağrı Filminin Artisti
- Afgan'da Adil Düzen İlan Edildi
- Türkiye'nin Dini
- Dar-ül Harp, Dar-ül İslam
- Erol Taş Türkiye
- Mesut Cehenneme, Erbakan Cennete
- Genelkurmay Başkanı Erbakan'ı Bekliyor
- Zulme Karşı Elele
- Diktatör mü?
- İlginç Adamı Nasıl Kandırdılar
- Demokrasi Tuzağı
- Kenan Evren'in Yayınlanmamış Anıları
- Başörtülülere Tuzak mı Hazırlandı
- Zulme Karşı Disiplinli Direniş
- Hasan, Uğur Dündar'a Haddini Nasıl Bildirdi
- Asparagas Haber
- Firavuni Sistemler
- Meclis'ten Yıkıldık Meclis'ten Diriliriz.
- Zulme Karşı El Eleden Zulme Karşı İsyana
- Pezevenkliğe Oy Verenler
- Hain Benzetme

Milli Görüş'ün Hatipleri

Erbakan hareketi olarak bilinen Adil Düzen 'Milli Görüş' sloganı ile başlayan oluşumun sondan bir önceki durağı 'Refah Partisi' ismini alıyordu. Bu oluşumun elemanları, kendi deyimleri ile mücahitleri, Refah çatısı altında toplanıyorlardı. Daha önceden Partinin önde gelenlerinin demeçleri yüzünden Milli Nizam kapatılıyor, Milli Selamet Partisi yöneticileri ise 12 Eylül mahkemelerinden paçayı şaibeli de olsa kurtarıyorlardı.

Partiyi temsil eden üst düzeydeki yöneticiler açık açık konuşmaz ise, görüşleri tabana nasıl yansıyacaktı? Çok geçmeden bu soruna da çözüm bulunuyordu. Parti ile direkt ilişkisi bulunmayan şahıslar hatip olarak yetiştirilecek, Partinin gerçek sesini tabana ve halka bunlar ulaştıracaklardı. Böylece bu zatların konuşmaları kendilerini bağlayacağından parti bu olaydan zarar görmeyecekti.

Bu amaçla görevlendirilen hatiplerin başında Şevket Kazan'ın 1974'teki Adalet Bakanlığı döneminde Özel Kalem Müdürü, AMGT İkinci Başkanı Şevki Yılmaz geliyordu. Şevki Yılmaz hatipliliğinin ilk yıllarında kendi adını kullanmıyor, 'Abdullah Müftüoğlu' sahte ismiyle kitleleri coşturuyordu. Zamanla Rize Belediye Başkanlığı'na seçilen Şevki Yılmaz, Genel Merkez Hatibi sıfatı ile yaptığı konuşmalar sonucu hakkında açılan dava dosyaları otuzu geçince 'milletvekili' yapılarak dokunulmazlık zırhına bürünmesi sağlanıyordu.

Bir diğer hatip; H. Hüseyin Ceylan'dı. Ceylan, İmam Hatip ve İlahiyat Fakültesi mezunu olarak hatipler saflarına katılmasının yanında, Erbakan'a en yakın isim olarak görünüyor, hazırladığı kitaplara 'yazar' olarak Erbakan imza atıyordu. Ceylan bu arada kendi adına da kitaplar çıkarıyordu.

Bir başka kitaplı hatip de Elazığlı Ahmet Akgül idi. Ahmet Akgül'ün yazdığı kitapların yanında Milli Gazete'de de makaleleri yayınlanıyordu.

Bu kitaplı hatiplerin hocası hüviyetindeki olan ama hiç kitap yazmamış olan kitapsız hatiplerden, Diyanet eski görevlisi, Sultanbeyli Belediyesi Mezarlıklar Müdürü Refah'lı Hasan Hüseyin Ceylan'ın İmdat Hocası ve Erbakan'ın sağ kolu İmdat Kaya ise daha çok MGV'lerde icra-i sanat eyliyordu.

Bu hatiplerin yanında AMGT'nin 12 Eylül öncesinde başkanlarından olan ve 12 Eylül'de 163. maddeden hüküm giyen Hasan Damar da parti propagandalarına katılıyorlardı.

Bu hatiplerin yanı sıra, İstanbul Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez, Milli Gazete Başyazarı İstanbul Milletvekili adayı Sadık Albayrak, Akit gazetesi

başyazarı Abdurrahman Dilipak, Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik, Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Diyarbakır Milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu ve diğerlerinden oluşan geniş bir hatip kadrosu da görev yapıyordu.

Bu arada fırsatını bulduklarında Ahmet Tekdal, Şevket Kazan, Oğuzhan Asiltürk, Necmeddin Erbakan gibi ağır toplar da kurtlarını döküyorlardı.

Sakınan Göze Çöp Batıyor

Refah'ın korktuğu başına geliyor, sakınan göze çöp batıyor ve ortalığı Milli Görüş bülbüllerinin(!) şakımaları sarıyordu. Her zaman olduğu gibi Şevki yine başrolü alıyor ve *"Pezevenklerin Oluşturduğu Türk Parlamentosu"* sözleriyle Meclis'e hakaretler yağdırıyor, vekillerin tepkisinden korkunca da Ankara'dan tüyüyordu. Ardından Şevki'nin kasetleri ekranları doldurmaya devam ediyordu. Şevki Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan'a hitaben şunları söylüyordu:

"Gaziantep Belediye Başkanı kurban keserek modern genelev yaptırıyor. Ve diyor ki, 'Ben eşitlikten yana olan bir partinin temsilcisiyim. Bu ülkede ihtiyacını gidermek isteyen gençleri de düşünmek zorundayım.' Antep'te konuşacağım, Belediye Başkanı'na diyeceğim, madem eşitlikten yanasın be pezevenk adam, öyleyse hanımını gönder de bu eşitlik sağlansın."

Şevki ANAP Gaziantep Milletvekili Mustafa Taşar için de sözlerini esirgemiyordu:

"Bir millet namusu için yaşar. Vatanı için yaşar. Geçen gün bir bakan, bitiriyorum hakkınızı helal edin, Bir bakan, ismi gazetelerde geçti. Otel Ayısı, otel ayısı diye geçiyor. Ne otel ayısı tam pezevenk ayı, tam pezevenk ayı!..

Efendim cami kürsüsünde, cami kürsüsünde, diyanet görevlisi bir can kardeşim, 'Turist ahlaksızlık getirir. Turistleri memlekete sokmayın, Turizm gelirí istemiyoruz' deyince; Milletin gözüne baka baka o Bakan, o otel ayısı pezevenk ayı!.. 'İn aşağı' diyor... 'İn aşağı, Turistin aleyhine konuşamazsın, turist, turist' diyor, 'döviz kaynağıdır'

Aynen söylediğini söylüyorum şu hale bakın bizi kimler idare ediyor. Bu ülkenin başına, bu millet kimleri getiriyor! 'Ey hoca, Turist döviz getirmezse yani Antalya'da yarım saatliğine kırk dolar vererek Fatma'nın ırzına geçilmezse, senin maaşını devlet nereden ödeyecek. Yüz bin diyanet görevlisi maaşını nereden alır. maaş aldığın yere nankörlük yapma' diyor cami de...

Şimdi bu bakanın milletvekili olduğu şehre, telefon ettim. Dedim ki, Spor Salonu'nu tutun. İnşallah iki ay sonra geliyorum. Ve orada kendisine diyeceğim, be pezevenk, namussuz, haysiyetsiz, şerefsiz adam!.. Beni dinler

misin? Sen yüz bin alimin maaşını ödemek için benim kız kardeşimi Coni'ye satacağına karını coni'ye ver alnından öpeyim. Kendine gel haysiyetsiz herif..."

Hasan Hüseyin de Ortalığı Karıştırıyor

İnsanlar Şevki şokundan kurtulamamışken bu kez sahneyi Hasan Hüseyin Ceylan alıyor ve Aydın Menderes hakkındaki gerçek niyetlerini anlatıyor:

"Menderes saftır. Aydın Menderes tam başarılı olacağı sırada Allah buna bir evlilik yaptırdı. Kendinden 13 yaş büyük, Semra Özal'dan daha papatya!..

24 yaşındaki oğluyla geldi, Aydın Bey'e!.. Aydın Bey evlilik yapınca çiftlikteki 54 yıllık kahya gazetelere demeç verdi: 'Bu çocuktan adam olmaz'

Aydın Menderes'i Cumhurbaşkanlığına teklif ediyoruz dedik. Bunu duyunca Aydın Menderes hoşaf oldu. *Çok sevindi. Şimdi 'Muhterem Hocam' diyor, 'Arzu hürmet ederim' diyor. Böyle durumu idare edeceğiz mecburen. Çünkü ABD'nin senaryosudur ben biliyorum. Özal, Cuma namazıyla beş vakti iki vakte indirerek, arada bira ve şarapla idare ediyordu. Aydın Menderes'te şarap da yok. Bira da yok. Namaz da var. Kültür de var.* ***Halk daha kolay inanacak şimdi. Özellikle köylüler. Aydın Bey'i böyle takip etmek gerekiyor. Biz de o vazifeyi en kralından yapıyoruz Allah'ın izniyle"***

Hızını alamayan Hasan, Tansu Çiller, Erdal İnönü, Kenan Evren ve diğer liderlere damgayı yapıştırıyordu; "*Geri Zekalı*"

Şevki ise uzaklardan melül melül bağırıyordu: ***"Moderin aletlerle kompile yaptılar"***

Bu arada İbrahim Halil Çelik'te, "*Ben sapına kadar şeriatçıyım. Çok kan dökülecek, fıstık gibi olacak*" şeklindeki sözleri ile "*ben de varım*" diyordu.

İnek Gibi Arya Söyletmişler

Şevki olayına kılıf arayan RP'li yöneticiler, Genel Başkan Yardımcısı Musa Demirci'nin buluşunun arkasına sığınmaya çalışıyorlardı. Musa buluşunu şöyle açıklıyordu;

"İsviçre'de ineklere soprano Maria Callas'ın sesiyle arya söyletmişler. Bunu dinledik. Şevki Bey'in konuşması da bu teknikle hazırlanmış olabilir."

Ve sahnede Milli Görüş'ün Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak; Ali Nabi de Arafat'ta yaptığı konuşmada RP'ye oy verenlerin dışındakileri pezevenklere, kerhanecilere, ayyaşlara vs. benzetiyordu. Hatta

Erbakan Hocasının ona, RP Yozgat İl Başkanlığını teklif ettiğini ama kendisinin müftülükte Kur'an kursu açarak daha çok hizmette bulunacağından bahisle bu görevi kabul etmediğini anlatıyordu.

İl Başkanlığını kabul etmeyen Ali Nabi, Müftülükten ayrılmak zorunda kalıyor ve HİPAŞ isimli markete müdür oluyordu. Ancak müftülükten ayrılış nedenlerini, İl Başkanlığı dururken, market müdürlüğüne balıklama dalmasını ve burada yaptıklarını, konuşmalarında hep es geçiyordu. Ali Nabi'ye ilerde daha detaylı değineceğimiz için şimdilik Fatih Altaylı'nın yazdıklarını izleyelim:

"Koçak'ı Şehitler Çarpacak"

Bunun dokunulmazlığı da yok. Bakalım ne olacak?.. Sultanbeyli'nin Refah'lı Belediye Başkanı önceki akşam yayınlanan bandında pek çok kişiye hakaret etti, iftira attı. Bunlara bir şey demiyorum. Kendilerinin soyu bozuk olduğu için, başkalarınınkini de öyle zannetmeleri normaldir.

Bana akıl almaz gelen iddiası, PKK ile ilgili olanıydı. Sultanbeyli Belediye Başkanı Koçak'a göre, PKK diye bir şey yokmuş. Bunlar Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan Müslüman'larmış. Türk Ordusu da bunları öldürmek için PKK diye isim takmış ve bunlara, Müslüman'lara kıyım yapılıyormuş. Diyecek bir şey var: 'Allah b..... versin! Ey Ali Nabi Koçak denen yaratık müsveddesi. PKK ile savaşırken can veren şehitlerimizin ruhları var ya... Sana ve sülalene rahat vermeyecek emin ol.'

Milli Görüşçü'lerin benzetme sanatı, şeytana bile parmak ısırtacak düzeylere ulaşıyor, tabiri caiz ise şeytanı bile çileden çıkarıyordu.

Şevket Kazan kaçak Mercedes'i ile Sincan Belediye Başkanı'nı cezaevinde ziyaret ettiği ortaya çıkınca, konuyla ilgili açıklaması karşısında herkes küçük dilini yutuyordu.

Refah Partisi Kocaeli İl Divan toplantısında, eski model bir Renault'u olduğunu, bir arkadaşının siyasetçinin arabasının yeni olması gerektiğini anlatarak, bir benzetmede bulunduğunu, ona göre; Rahşan Ecevit'i 1974 model Renault'a, Semra Özal'ı da, 1992 model Mercedes'e benzetiyordu. Sonra sorusunu soruyordu, "*millet hangisini beğenir?Tabi ki Mercedes'i*" Bu durumda ne yapsın? Şevket'te, kaçak Mercedes alıyordu. Bu arada konuşması sırasında bir mezar kitabesi okuyup, numaradan salya sümük ağlayarak "*arkamdan iyi adamdı deyin*" diyordu.

Milli Görüş'ün gerçek yüzünü görmek için tetikçi olarak kullandıkları hatiplerin konuşmalarını izleyelim. Zira Milli Görüş bu hatiplerin konuşmasında net olarak ortaya çıkıyordu.

Hicretten Alınacak Dersler

Kapatılan Refah Partisi'nin Genel Merkez hatibi, AMGT 2. Başkanı ve Rize Milletvekili Şevki Yılmaz, İzmir Milli Gençlik Vakfı'nda verdiği, "*Hicretten Alınacak Dersler*" adlı konferansında; İslam'ın yeniden hakim olacağını müjdeliyor, atalarının izinden gidenleri, onun ilke ve inkılaplarına uyanları cehenneme postalıyor, Adil Düzeni Hz. Peygamber'in 10 yıl boyunca anlattığını söyleyerek, Afganistan'da Talibanların getirdiği düzenin Adil Düzen olduğunu müjdeliyordu. Şimdi Şevki'nin bu konuşmasını izleyelim:

"*Esselamü aleyküm muhterem kardeşlerim! Bu hicri yılbaşı akşamında bizi bir araya toplayan Cenab-ı Hakka hamd, Resulüne Salat-ü Selam olsun. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi cümlemizin üzerine olsun.*

Hicri yılbaşını, diğer konularda olduğu gibi garip ve öksüz karşıladık. Belki İslam aleminin yüzde sekseni böyle bir tarihi günden habersiz olarak yılbaşına girdi. Hicri yılbaşı garip de, müminlerin bacılarımızın gülü örtümüz garip değil mi?

Garabet, öksüzlük ve yetimlik her sahada devam ederken, işte böyle bir zaman ve mekanda yılbaşını İzmir'de kutlamak büyük bir mana ifade eder. Sizleri tebrik ediyorum. Böyle bir geceye gösterdiğiniz alaka, İslam'ın yeniden hakim olacağının müjdesidir.

Bu gece, bir araya gelmişken, birlikte hep beraber bu muazzam, müthiş askeri siyasi olaylarla dolu Hicri Yılbaşı'nın temel taşı olan 'Hicret' hadisesine, 'Hicret' olayına birlikte hayal gücümüzü, birlikte mefkuremizi, düşünme mekanizmalarımızı doldurmak suretiyle bu gece, bu muhteşem manası büyük olan geceyi kutlamış olacağız.

Müslüman'lar hicri yılbaşını garip karşıladılar. Habersiz yakalandık, dedim. Postane önlerinde kuyruk yok. Müslüman'ların sokağında hicri yılbaşının, kameri yılbaşının olduğuna dair bir alamet göremedim. Müslüman'ların dükkanları süslü değil. 1 Ocak'ta gösterdikleri alaka ve ilgiyi, İslam alemi kendi yılbaşlarına, kendi miladi yılın karşısında, asırlarca kullandığımız hicri yılbaşına göstermemiş olmaları, Ümmet-i Muhammet'in asrımızda esaretinin ve köleliğinin devam ettiğinin en müthiş belgesidir.

Halbuki Hıristiyan alemi, laik batı dünyası kendi yılbaşlarını böyle öksüz kutlamıyor, Avrupa'yı karış karış gezen bir kardeşiniz olarak söylüyorum. Avrupalılar peygamberlerinin doğum gününü on beş gün evvel kutlamaya başlıyorlar. 15 Aralık geldiği zaman fabrikalar makinalarını istop ettiriyor, işçiler tatile çıkıyorlar, devlet daireleri tatile

sokuluyor, devletin televizyon ekranı, radyo mikrofonu, bütün gazete sütunları 1 Ocak yılbaşı, kendi miladi seneyi devriyesinin başlangıç günü gelmeden on beş gün evvel hazırlığa başlıyorlar...

Laik Avrupa'da din günlerini böyle kutluyorlar. Nerde bizim televizyonumuz? Nerde bizim parlamentomuz? Nerde bu ülkenin, Müslüman'ların yaşadığı bu ülkenin idarecileri? Niçin, kendi yılbaşımızı böyle öksüz ve garip kutluyoruz? Bizim de hakkımız yok mudur? Hicri yılbaşını devlet töreni ile, parlamentosuyla, okuluyla, fabrikasıyla, topyekün toplumuyla kutlamaya, bizim de hakkımız yok mudur?

İşte onun için sizleri tebrik ediyorum ki, İzmir'de hicri yılbaşının kutlama törenlerinde, garip olarak geçen bu törenlerde, büyük bir alakayla, böyle bir geceye renk kattınız. Cenab-ı Hak hepinizden razı olsun. Buraya gelmişken, gönüllerinize hatıra olsun diye, Hicret olayından alınacak dersler nelerdir? Ben size bu olayın hikayesini anlatmaya gelmedim. Hicret'te başlı başına siyasi, ekonomik, askeri birtakım projeler, birtakım planlar, bütün insanların alacağı dersler vardır..."

Hz. Peygamber Adil Düzen'i Anlatıyor

"*...Allah'ın nebisi, kendi akrabalarına, amcalarına, amca oğullarına bu ulvi davayı insanlığın kurtuluş reçetesi, evlerimizin huzuru, sokağımızın huzuru, dünyamızın huzuru olan İslam nizamını, 'Adil Düzen'i anlatmak üzere çıktığında ilk tepkiyi kendi akrabalarından görüyordu. Ama Allah'ın hikmetidir, on yıl İslam mücadelesini büyük güçlüklere rağmen, zorluklara rağmen tebliğ ederken, kendi amcalarının tepkisiyle karşılaşırken, Allah'ın Resulü aynı zamanda bu davanın korunmasını da, aynı amcaları içersinde müşrik olan bir amcası üstlenmiştir. Yani Allah dilerse yüce dinini bir fasıkın, bir müşrik'in, bir fasıkın eliyle de kuvvetlendirilebiliyor.*

Hicret olayının temel noktasında alınacak derslerden biri budur. Amcası ölmüştür. Burada alınacak büyük bir ders var. Ebu Talip kadar İslam dinine hizmet eden şu kardeşiniz dahil, bu yirminci asırda, Müslümana pek rastlamadım. On yıl İslam'ı korumuştur. On yıl Hazreti Resulullah'ın hayatını korumuştur. Ama yine cennete giremiyor... Niçin? Camiler açık, minarelerden ezan okunuyor, etliye sütlüye karışma, bak falan yerde caminin kubbesini ben yaptım. Minaresini de falan hacı yaptı. Falan caminin halısı benim hediyemdir. Bununla artık cennete giderim. Diye düşünen Müslüman'lara bu hadise büyük bir ikazdır ve derstir. Hz. Resulullah'ın amcası kadar İslam'a hizmet eden içimizde yoktur. Ama Cenab-ı Hak, Resulüne: 'İndir elini ya Muhammed! Müşrik olana asla tövbe istiğfar için dua etmek bir peygambere yakışmaz'*, ikazı ile Allah'ın nebisi*

ağlayarak tövbeden vazgeçmektedir..."

Atalarının İzinden Giden Cehenneme

İzmir'de hızını alamayan Şevki, önüne geleni cehenneme postalıyordu. Şevki bu konuda da şunları söylüyordu:

"*...Niçin, Ebu Talip bu kadar iyiliğe rağmen Cennet-i Alaya uçamıyor? Çünkü, Ata'nın izinden gitmektedir. Atalarının ilkelerine uyacağına inat etmektedir. Onun için Cennet O'na kapalıdır. Bu hadiseyi, bu hadiseyi gelin Kuran'ı Kerim'den birlikte dinleyelim: 'Ve iz yenküru bi kellezine keferu' ayeti kerimesini izahtan önce, Cenab-ı Hak, Kuran'ı Kerim'in Lokman suresinde: 'Ve iza file lehum itte bihum mazelallah kalu bel mektebihim ma va ceddena aleyhi abehena', 'onlara gelin, madem Allah'a inanıyorsunuz, gelin hep birlikte Allah'ın indirdiği Kuran nizamına saadet yoluna uyunuz' dendiği zaman Ebu Talipler'in, Ebu Cehiller'in cevabı net olarak 'hayır, hayır ya Muhammet! Biz atalarımızın ilke ve devrimlerine, Atalarımızın ilke ve inkılaplarına uyacağız' dedikleri için Allah Resulü'nü korudukları halde, atalarının izinden gittikleri için Cennet-i Ala'ya kavuşamamışlardır. Ve Allah Resulü'nün de üzüntüsü bundandır. Ve sonunda biliyorsunuz, Ebu Talip vefat edince, peygamberimiz Mekke'de yalnız kalmıştır...*"

"*Allah'ın nebisi Mekkeyi Mükerreme'de, Akabe denilen bir mekanda, gece yarısı iki gözü iki çeşme ağlamaktadır. 'Yarabbi, artık amcalarıma, dayılarıma İslam'ı tebliğ ettim. Artık bundan sonra bana imkan Mekke'de vermiyorlar. Doğduğum beldeden başka bir belde, senden diliyorum. Acaba dinini koruyacak bir topluluk ban ihsan ve hediye eder misin?' Dediği anda karanlıkta altı kişilik bir grup belirir. Başlarında İstanbul'un, Anadolu'nun fatihi Eyyübel Ensari, Halid bin Zeyd olduğu halde (RA) 'Ey Muhammet, niçin ağlıyorsun?', 'dinimi himaye edecek birilerini arıyorum', 'biz varız' dediler. 'Bize bu dini öğretecek bir öğretmen gönderir misiniz?' Ve ilk defa Medine'ye Musab bin Umeyr, ilk defa öğretmen olarak tayin edilerek, ertesi sene on iki kişiyle geldiler. İlk Akabe biatından sonra, ertesi sene yetmiş iki kişiye İslam'ı tebliğ yapılır. Allah'ın Resulü'ne sorarlar: 'Dinine gireceğiz, ama bizden istediğin nedir?', 'Sizden istediğimiz, Allah'ın nizamından başka bir nizamı kabul etmemeniz, Allah'ın nizamına başka beşeri nizamları ortak koşmamanız. İnsanları haksız yere öldürmemeniz. Kadınları toplumda kadınları ezen, kadınları sömüren zulm düzenine son vermeniz ve insanları haksız yere ticari iktisadi sahada insanları sömürmemeniz, hırsızlık yapmamanız suretiyle bu dini koruyacağınıza ve benim davamı koruyacağınıza dair bana biat etmenizi istiyorum' dediğinde, hepsi birlikte, Araplar bilirsiniz şair toplumdur, hepsi bir ağızdan 'Üzülme ya Muhammet, Mekke seni taşladı ama biz sana burada söz veriyoruz. Medine'ye*

geliniz. Medine'de sizi koruyacağız. Medine'de malımızla, canımızla sizi muhafaza edeceğiz.'

Dikkat ediniz gençler! Mekke'de amcaları kovuyor, amcaları Mekke'den onu çıkarıyor, akrabası olmayanlar, İslam davasını koruyor. O halde Hicret'teki ilk alınacak ders; İslam'da ırkçılık ve milliyetçilik yoktur.

İslam'da ırkçılık olsaydı, Hicret olayına gerek var mıydı? Öz amcaları çıkarıyor, Mekke'nin dışına çıkarıyor, Mekke'de kendine hayat hakkı tanımıyor, akrabası olmayan, aynı kanı taşımayan, aynı sülaleden olmayan Medine'deki Ensar, onları evlerine davet ediyor..."

Şevki bu şekilde konuşurken Refah Partisi'nin yayın organı görünümündeki Akit gazetesinde Mustafa Kaplan şunları yazıyordu:

"*...Ehli sünnet inancına göre ümmetin başına geçecek halife için aranan şartlar vardır. Bu şartlardan birisi de 'Kureyşi' olmasıdır. Yani aslen ve neseben Kureyş kabilesinden olmayan şahıslar Halife olamazlar...*" 19 Aralık 1995 tarihli Akit gazetesindeki bu yazıdan açıkça anlaşılacağı üzere, halife olmak için Arap olunacak, Araplık da yetmeyecek, Kureyş kabilesine mensup olunacak. Şevki bu yazıyı okudu mu? Okuduysa niçin itiraz etmedi? Her konuda konuşan Şevki bu yazı hakkında nedense konuşamıyordu.

Neyse, biz Hicret'ten alınacak derslere devam edelim,

"*... Öyle bir davet ki, tarih durdukça böyle bir anlaşmayı göremeyecektir. İnsan haklarından bahsedenler, AGİK'in peşinde koşanlar, Avrupa Güvenlik İşbirliği'nden güvenlik arayanlar, Birleşmiş Milletler'den hürriyet arayanlar, lütfen Hicret'teki kardeşlik anlaşmasını okusunlar. Tarih durdukça bu anlaşmanın benzeri yoktur. 'Gel ya Muhammet, bütün arkadaşlarınla seni, Medine'yi Münevvere'ye davet ediyoruz' Aleyhüsselatü vesselam efendimize, karar verdik... İki odası olan bir odasını bizim Medine'ye gelen muhacire verecektir. İki evi olan bir evini, iki bağı olan bir bağını, iki ağacı olan bir ağacını, iki koyunu olan bir koyununu ve babalarımız öldüğü zaman aynen kendi öz kardeşlerimiz gibi Medine'ye göç edeceklere kendi kardeşlerimiz gibi muhacirleri babalarımızın mirasına ortak koşacağız. Ortak edeceğiz...*"

Şevki, 1400 yıl önceki Medine'li Müslüman'ların örnek davranışlarını, kendi partisine oy sağlamak için istismar ediyordu. Ensar'ın Mekke'li Müslüman'lar için katlandıkları fedakarlıklara gerçekten hayran olup, insansa, bu hareketi oya döndürmeye çalışmaz, zaten büyük çoğunluğu fakir olan seçmenin daha fazla özveride bulunmasını isteyemezdi. Bi koşu

baş mücahidi Necmettin Erbakan'a ve Kemalettin Erbakan'a gider, bu söylediklerini onlara anlatırdı. İnsanlarımız aç, açık, perişanken, RP'li belediyeler yoksul halkın kondularını başlarına yıkarken, baş mücahide ve kardeşine Müslümanlığın bu konudaki kurallarını tekrar tekrar anlatır, onları gerçek imana çağırırdı. Zira Kemalettin Erbakan'ın arazileri Türkiye'nin gecekondu sorununu bir kaç kere çözüme kavuştururr.

Biz yine dönelim Şevki'ye:

"*...Ve bu biattan sonra, peyder peyder Mekke'yi Mükerreme'den, Medine'ye göç başlar. Mekke boşalıyor. Allah'ın Resulü Mekke'de yanında Ebubekri Sıddık ve Hz. Ali(RA) olmak üzere üç kişi ile Mekke'de kalır. Burda da alınacak ders gençler, liderin vasfını tarif eder, liderin vasfını... Memleketi tehlikeye düştüğünde, milletinden ayrılarak, ihtilal düdüğü çaldığında, batı ülkelerine göç eden, başka ülkelere kaçan kukla liderlere, büyük bir ders vardır, hicret olayında... Halkını bırakan sahte kahramanlara büyük bir ders vardır, hicret olayında. Almanya'da, Avrupa'da yerleşip de, mektupla Türkiye'de cihat ettiğini zanneden göstermelik lider bozuntularına büyük bir ders vardır, hicret olayında.*

*Lider, lider çileye talip kişidir. Ordusuyla, halkıyla beraber olan kişidir. Tehlikeyi göğüsleyen kişidir. 11 Eylül akşamı, hiç unutmuyorum, Hoca'mız İngiltere'deydi. İhtilalin olacağını kendisine haber vermiştik. 'İhtilal var, gelme' demiştik. 'Hayır' dedi. '**__Benim askerlerim Türkiye'deyken__, ben İngiltere'de duramam geleceğim ve davamın çilesini ben çekeceğim**' diyordu. Bilerek çileye gelmişti. Hicret olayını bilenler toplumunu, askerini yalnızlığa sevk edemezlerdi, onun için gelmeye mecburlardı...*"

Şimdi Şevki'nin konuşmalarına biraz ara verelim ve 12 Mart Muhtırası'nın ardından MNP'nin kapatılmasını hatırlayalım. Anayasa Mahkemesi MNP için kapatma kararı alırken, Erbakan İsviçre'ye Hicret(!) ediyordu. İsviçre'den geri gelmeye ise malum paşaların teminat üstüne teminat vermeleri sonucunda karar veriyordu. Geldiğinde ise şunları söylüyordu: "*Bizim için kaçtı, demiş melunlar, oysa biz zayıflamaya gittiydik*"

11 Eylül kendisine darbenin olacağını söyleyenlere "*Darbe öyle göstere göstere yapılır mı, darbe felan olmaz*" diyordu.

Biz yine Şevki'yi dinleyelim;

"*...Allah'ın Resulü yataktan kaldırıldı. Doğru Hz. Ebubekri Sıddık'a gitti. Allah'ın Resulü içeri girdi. 'Müjde! Ebubekri Sıddık' dedi. 'Yolculuk başlıyor' Ebubekri Sıddık'ın ilk sözü şudur: Ey asrın Müslüman'ları dikkatle dinleyin. 'Ben de var mıyım, ya Resulullah? Ben de var mıyım?'*

Şu yeryüzünde bu günkü zulüm düzenlerinin inim inim inlettiği, aklını, malını, canını, namusunu, sermaye çevrelerinin sömürdüğü şu ortamda; 'Bana dokunmayan yılan, bin yaşasın' diyen asrın Müslüman'larına cevap veriyor Ebubekir-i Sıddık...

Beni çağırmasınlar diye toplantılardan kaçanlar, beni başkan görmesin diye toplantılara gelmeyenlere ders veriyor, Ebubekir-i Sıddık. Arabalarını, mallarını, canlarını şu Yusuflar'ı kuyulardan kurtarmak için, Leylalar'ımı moda kuyularından kurtarmak için harcamayanlara, Ebubekir-i Sıddık ders veriyor..."

Paraları Bize Verin

Bil cümle Refah'lı hatiplerin yaptığı gibi Şevki de, lafları dönüp dolaştırıp, saf Müslüman halkın birikimlerini ellerinden almak için, din maskesine bürünüp, 'Allah' için yardıma getiriyorlardı. Öyle ki, parası ve malı olmayanları ise can vermeye çağırıyorlardı. Oysa eşarbını bile Vakko'dan alan, TV kameralarına salına salına pozlar veren Erbakan'ın kızları için gıkları çıkmıyor, on beş-yirmi milyarlık Mercedes'le gezen oğlu Fatih'i göremiyorlar, kendi deyimleriyle beş boynuzlu otellerde milyarlık düğün yapan Erbakan'ın büyük kerimelerini kınayamıyorlar, kınayamadıkları gibi alkış bile tutuyorlardı. Bosna'ya yardım paralarını önce iç, sonra da içine eden Mercümek mahkemeden ceza alınca, gazetelerinde bu haber: "*Tanrılar kurban istedi*" şeklinde yer alıyordu.

Antalya'da İsrail'li turistlere hizmet veren beş yıldızlı otellerde, dini bayramlar dahil, tatil üstüne tatil yapan Erbakan ailesine, yağcılık üzerine yağcılık yapıyorlar, sonra dönüp fakir halka: "*Üç öğün yemeğinizi iki öğüne indirip yardım yapın*" diyorlardı.

Bu Müslümanlar(!)a önce peygamberimizle ilgili bir olayı, sonra da Erbakan ailesinin su yüzüne çıkan servetini hatırlatalım...

"*Bir sefer sırasında aynında bulunanlarla bir koyun kesip yemek istediler. Ashaptan biri 'kesmesi bana ait' dedi. Diğeri 'yüzmesi bana ait', bir üçüncüsü ise 'pişirmesi de bana ait olsun' dedi. Rasul-i Ekrem 'Öyleyse odunu da ben toplarım' buyurdu. Ashab, 'Ey Allah'ın Resulü, sana ait işi biz yaparız' dediler. Peygamber 'Evet, bana ait işi de yapacağınızı biliyorum. Fakat ben size göre mümtaz bir durumda bulunmaktan hiç hoşlanmam. Çünkü Cenab-ı Hak kulunu arkadaşları içersinde imtiyazlı bir durumda görmekten hoşlanmaz' buyurdu.*

Çok sevgili kızı Hz. Fatıma el değirmeni ile, un öğütmekten elleri kabarmış, omuzu ile su taşımaktan yorulmuştu. Babasından ev işlerinde kendisine yardımcı olacak bir hizmetçi istediği zaman, ona şu cevabı verdi:

'Ya Fatma! Ehl-i Suffe'nin ihtiyaçlarını henüz karşılayamadım. Senin ihtiyaçlarına nasıl bakayım" Halbuki o zaman esirler, hizmetçiler çok boldu. Kızına bir keresinde de şöyle buyurdu: 'Kızım' Bedir şehitlerinin yetimleri, hizmetçiye senden daha çok muhtaçtır."

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları'ndan Yakup Üstün tarafından kaleme alınan "*Peygamberimiz Hz. Muhammed*" adlı kitapçıktan gerçek Müslümanlar için karşılaştırma yapabilecekleri bir ibret vesikası.

Bir yanda gerçek Müslümanlık, diğer yanda bu dinin ticaretini yapan sahte Müslümanlık. Yani, açıkça münafıklık...

Şimdi de Erbakan'ların su yüzüne çıkan servetleri:

Önce Necmettin Erbakan'dan başlayalım.

- Fatih'te 147 metrekarelik apartman dairesi.
- Fatih'te 65 metrekarelik apartman dairesi.
- Ankara'da 160 metrekarelik apartman dairesi.
- Ankara'da 135 metrekarelik apartman dairesi.
- Ankara Üniversitesinde hisse.
- İzmit'te 135 metrekare arsa.
- İzmit'te 2 bin 140 metrekare arsa.
- Ankara Çayyolu'nda 651 metrekare tarla.
- Ankara'da 750 metrekare tarla.
- Altınoluk'ta 1180 metrekare arsa.
- Altınoluk'ta 4180 metrekare arsa.
- Altınoluk'ta 8440 metrekare arsa.
- Altınoluk'ta 215 metrekare yazlık.
- Altınoluk'ta 250 metrekare yazlık.
- Altınoluk'ta 60 metrekare bina.
- Balgat'ta 828 metrekare arsa.
- Balgat'ta 906 metrekare bina.
- Sinop'ta verasetle intikal eden bazı arsalar.
- 148 kg külçe altın.
- 421 bin ABD Doları.
- 532 bin İsviçre Frangı.
- 611 bin Alman Markı.
- Kendisine ait 200 E Mercedes otomobil.
- Eşine ait 300 S Mercedes otomobil.
- Kızına ait Opel Vectra otomobil...
- Kardeşi Kemalettin Erbakan'ın bilinen mal varlığı:
- Beykoz'da 5 bin 78 metrekare tarla.

- Fatih'te 5 apartman dairesi.
- Samandıra'da hisseli 376 metrekare arsa.
- Samandıra'da hisseli 361 metrekare arsa.
- Samandıra'da hisseli 509 bin 463 metrekare özel orman.
- Samandıra'da 29 bin 415 metrekare arsa.
- Samandıra'da hisseli 318 bin 164 metrekare arsa
- Samandra'da 45 bin 23 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 3 bin 750 metrekare özel orman.
- Samandra'da hisseli 443 bin 144 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 306 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 43 bin 954 metrekare tarla.
- Samandra'da hisseli 3 bin 265 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 6 bin 200 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 3 bin 131 metrekare arsa.
- Samandra'da hisseli 29 bin 500 metrekare arazi.
- Samandra'da hisseli 38 bin 500 metrekare özel orman.
- Sultanbeyli'de hisseli 100 bin 210 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 1115 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 212 bin 415 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 58 bin 578 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 3 bin 952 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 1 milyon 130 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 6 milyon metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 555 bin 426 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 15 bin 500 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 142 bin 500 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 75 bin 500 metrekare arazi.
- Kartal'da hisseli 32 bin metrekare arazi.
- Kartal'da hisseli 31 bin 250 metrekare arazi.
- Kartal'da hisseli 3500 metrekare arazi.
- Kartal'da hisseli 3 bin 750 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 177 bin 500 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 16 bin 250 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de hisseli 3 bin 250 metrekare arazi.
- Çiftlik'te hisseli 276 bin 700 metrekare arazi.
- Sultanbeyli'de 6 bin 250 metrekare arazi.
- Tavşantepe'de 3 bin 750 metrekare arazi.
- Tavşantepe'de 70 bin 700 metrekare arazi.

Şevki Yılmaz, Haykırmaya Devam Ediyor:

"*...Ebubekir-i Sıddık zihniyetindeki insanlara ihtiyacımız var. O düşüncede bacılarımıza ihtiyacımız var. Köle düzeninin yıkılmasında 'ben de var mıyım?' diyen Müslümana ihtiyacımız var...*"

Şevki Yılmaz'ın bu çağrılarına koşan kızların akıbeti Müslüm-Kalkancı ve Fadime üçgeninde gün ışığına çıkıyordu.

İslam Devleti

Şevki Yılmaz ders vermeye devam ediyor(!):

"*O halde kardeşler Hicret olayı nedir? Hicret olayı, iktidara gidiş yoludur. Hicret olayı İslam'ın devletsiz yaşanamayacağının fotoğrafıdır. Hicret bir göç değildir. 'Ben siyasete karışmam, etliye sütlüye karışmam' diyen Müslümanlara, 'siyasetin şerrinden Allah'a sığınırım' düşüncesinde olan kardeşlerime, Hicret olayında büyük ders vardır.*

Hicret, İslam'ın devletsiz yaşanamayacağının fotoğrafı ve belgesidir. Allah Resulü İslam'ı, Mekke'de yaşasaydı hicret olayı gerçekleşir miydi? Allah için söyleyiniz.

Hicret; devlet için göç olayı, Ümmet-i Muhammet'in üzerine büyük bir vecibedir. Allah(C.C) buyurduğu için ben bunu konuşuyorum. 'Elleziynehum.....' Hac suresi 41. devletsiz iktidarsız İslam yaşanamaz ayetidir. Onları biz iktidar mevkine getirirsek namazlarını kılarlar, zekatlarını verirler, iyiliği emreder, kötülüğü ortadan kaldırırlar...

İktidarsız evlatlarınıza namaz kıldıramazsınız. Ben size istediğiniz kadar vaaz edeyim. Üç yüz gün şu kürsüde konuşayım, çoluk çocuğunuzun Allah'a secde ettirmenizin sigortası, iktidardır, devlettir. İktidardır, devlettir.

Zekat müessesesi ancak iktidarla oluşur. Fakirlik sömürü olayı ancak iktidarla ortadan kalkar. Ve kötülükleri önlemenin, iyilik ve güzellikleri yaymanın yolu gene iktidardır, diyor Allah. 'İktidarsız emri bil maruf tebliğin etkisi olmaz' diyor Cenab-ı Hak... Bütün bu olaylar hicret olayından alınacak olan dersler iktidar noktasında düğümleniyor..."

"*...İhsan, ihsan bir ülkeyi değil dünyayı idare edecek bir hukuktur. İhsanı yayınız... 'İhsan ne demek, Türkçe konuş hocam!', 'Beni gören Allah var' düşüncesini çoluk çocuğunuzun kalbine yerleştiriniz. Bunu kim yapacak hee? Bunu tarikatlar yapacak. Onun için Türkiye'de en büyük yanlışlık tekkelerin kapatılması olmuştur...*"

"*...Allah size emrediyor: 'Memleketinizde fuhşiyatı münkeratı kaldırın.' İçkiyi, kumarı, memleketinizde kaldırın. Kurtarın şu gençliği içki kurbanı olmaktan...*

Fuhşu kaldırın. Dokuz kanaldan akan necaseti kaldırın... Kardeşler!

Şehitlerin torunları, şu televizyon filmleri kanınıza dokunmuyor mu? Yıkılıyor Türkiye Devleti Allah aşkına... Bin yıl gavurların Haçlı ordularının yapamadığını, dokuz kanal yapıyor.

Ey İzmir'in sağcıları, DGM'nin hakimleri, kardeşler, sizin gücünüz başörtüsüne mi yetiyor? Neredesiniz, neredesiniz?

Bu televizyonlar hangi kanuna göre kuruldu. Benim kız kardeşim başörtüsü yüzünden mahkemelerde sürünüyor. Baş örtüsü yasak olmamasına rağmen, kanunları çiğnememesine rağmen... Bu Star hangi kanuna göre kuruldu? Bu Show televizyonu hangi kanuna göre kuruldu.

Anadan üryan, şuna bak. Sansür yasağı kaldırılıyor... Şu hale bak! Şu memlekette Allah'ın sözünün yasağı var, Kuran'ın yasağı var, sünnetin yasağı var, Cuma'nın yasağı var, yılbaşının yasağı var, ama anadan üryan yasağı kaldırılıyor. Bu namazlarla mı cennete gireceğiz..."

"...Vallahi yedi Yunan gavuru değil, yüz bin Rus gavurundan daha tehlikelidir, şu dokuz kanaldan akıtılan necaset. Bu necaset domuz pisliğine benzemez. Domuz kanına benzemez... Kardeşim, yok ediyor şu memleketi. Nerdesiniz? Sütçü İmam yok mu içinizde? Seyyid Çavuş yok mu içinizde? Niçin, niçin susuyorsunuz? Tavuk gibi yaşamaktansa bir defa horoz gibi yaşamayı tercih edecek yok mu içinizde? Artık yeter!.. Yeter..."

"Bu namazla mı, bu oruçla mı cennet? Varsa böyle cennet bana da söyleyin. Onun için kimseden, hiç bir taguti sistemden korkmuyorum. Allah'ın dinine vücudumu satmışım. Bu ülkede, bu Ayşeler'imin, Ahmetler'imin kuyularda ağladığı ülkede, yaşamak bana zindan olmuştur. Kurtarın şu Ayşeler'i, kurtarın şu Ahmetler'i..."

Hicret ve Laik Duvarlar

"...Peki hocam, hicret mi edeceğiz? Bizim hicretimiz ne? Çok uzattın onu anlat da eve dağılalım. Hicret'iniz ne? Hicret etmeye hazır mısınız? 'Hazırız' Türkiye'yi terk etmek değildir, hicret. Açık konuşuyorum, cennet vatan bizimdir. Hicret Türkiye'yi terk etmek değil, Türkiye'deki hicret; Masonları hicret ettirmektir. Bu vatan bizimdir.

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın
Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.

Şairin dediği gibi bu hakikat uğrunda artık hicretimizi başlatıyoruz. Ve Allah'a buradan, İzmir meydanından söz veriyoruz. Bu ülkedeki hicret; Manokyanlar'ın bu ülkeden kovulmasıdır. Bu ülkedeki hicret; Masonik zihniyetlerin yerle bir edilmesidir. Bu ülkedeki hicret; insanlara zulüm aracı olarak kullanılan sahte laikliğin yerle bir edilmesidir. Bizim bunlara ihtiyacımız yoktur.

Çıkmış bir milletvekili, hiç unutamıyorum, biz konuşmuştuk Gebze'de, SHP'li bir milletvekili, 'Müslümanlık bir vicdan işidir. Allah'la kalp arasına kimseyi sokmayın. Allah'la kul arasına kimse girmesin. Bu Milli Görüşçü'ler, Allah ile kul arasına giriyor.' Hayır! Haşa... Biz Allah'la kul arasına giren laiklik duvarlarını kaldırmaya geldik. Allah'la kul arasına giren altmış yıllık Masonik zihniyetleri kaldırmaya geldik. Allah'la kul arasına giren batıl düzenleri, köle düzenini yıkmaya geldik.

Çekilin aradan, Ayşe'm sizin yüzünüzden Rabbının nizamını göremiyor. Çekilin aradan, Ahmet'im sizin yüzünüzden İslam nizamını göremiyor, demeye geldik onlara... Allah'la kul arasına bir şey girer, o da Kur'an nizamıdır. Resulullah'ın yoludur. Onu Allah ile kul arasına koymaya geldik...

İşte şimdik İzmir'de kardeşlerime soruyorum. Yağmur yağmayınca kimden istiyorsunuz? Söyleyin. 'Allah'tan' Hasta olunca şifayı kimden istiyorsunuz? 'Allah'tan' Dertli olunca devayı kimden istiyorsunuz? 'Allah'tan' Niçin laiklikten değil?...

O Demirel'i merdivenlerde görseydiniz, Demirel'i!... O Demirel'i, Başbakan! Erzincan depremi akşamı, Başbakanlık merdivenlerinde laikliğin avukatı kesilen Başbakan Demirel'i görseydiniz... 'Allah'ım ne olur, ne olur memleketimizi koru' Niçin laiklik demiyorsun, koca Mason?..

İşte kardeşler! Bütün Müslüman'lara sesleniyorum. Duymadık diyemezsiniz. 'yağmur yağmayınca ver Allah'ım, hasta olunca şifayı ver Allah'ım, zelzele olunca durdur Allah'ım' der de devlet işine, hayat işine, sokak işine gelince burada 'dur Allah'ım' dedikçe iki yakamız bu dünyada ve ahirette asla bir araya gelmez..."

"...Şimdi artık Ayşeler, Fatmalar birleşti. Yek vücut oldular. Hicrete karar verdiler. Bu ülke şehitlerindir. Şehitlik ruhuna karşı olan bütün düzenler ülke dışına hicret ettirilecektir..."

Totem Dini

"...Telaşları var, Totem dini yıkılıyor... **Türkiye'deki Totem dini yıkılıyor.** Türkiye'de Totem dini var. Yontma taş devrindeki putlara tapma dini. Nerede? Nerde bu din bilir misiniz? Sıhhiye meydanında... Gidin görün Ankara'da Güneş, Hattuşaş şehrinde. Hititlerin dini olan hayvan ve güneş... Güneşe tapan bak, Totem dini, put dini yıkılıyor artık...

Mandela'yı tebrik ediyorum! Anladı bu durumu. Atatürk Barış Ödülü'nü reddetti. Alkışlayın Mandela'yı, alkışlayın, alkışlayın. Mandela, Mandela 'Ben Atatürk Barış Ödülü'nü kabul etmem' dedi. 'Çünkü siz Ayşeler'e zulüm ediyorsunuz. Çünkü siz Ahmetler'e zulüm ediyorsunuz...'

Demirel'in elinde Barış Ödülü kaldı. Kimseye veremiyor. Kimseye veremiyor. Afrika'nın hürriyet savaşçısı Mandela yüz bin, yüz bin doları reddetti. Kabul etmiyorum. Mason Demirel dolaşıyor şimdik, 'Atatürk Barış Ödülü'nü kime takayım diye..."

Şimdi, şimdi ben söyleyeceğim... Şimdi Demirel'e buradan haber gönderin. Hükümet görevlisi gönderebilir kardeşim, Atatürk Barış Ödülü'nü Mandela'ya değil, mandaların boynuna takın.

Hocam hangi manda? Dört bacaklı değil, Amerikan ve İngiliz mandası, Masonların boynuna takın. Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'na bayrağımı yırtarak, bağımsızlığımı ortadan kaldırarak, benim kaymakamımı Silopi'de Coni'ye dövdüren mandaların boynuna takın..."

Çağrı Filminin Artisti

Meşhur Çağrı filminin başrolündeki artist kimdi? Anthony Queen. Size selamı var. Bir hatırasını nakletti. Atatürk'ün hayatını çevirmeye çağırdılar. Milyonlarca para verdiler, dolar olarak. Yeşilköy Havaalanı'nda yüzlerce gazeteci karşıladı. Gidişinde kimse yoktu. Niçin sormuyorsunuz, niçin gitti? Aynen söylediğini naklediyorum, bir albay, ziyaretime gelen bir albay kardeşim bana nakletti. 'Bu sabah ordu evinde kendisiyle.çay içiyordum. Morali bozuktu. 'Ben Atatürk'ün hayatı filmini çevirmekten vazgeçtim. Gidiyorum.' 'Neden? Niçin, bir milyon doları reddedersin?', 'Dün akşam Atatürk'ün filminin senaryosunu okudum. Bu filmde siz Atatürk'ü ilahlaştırdınız. Ben ilah rolüne giremem, kafir olurum. Onun için gidiyorum'

Onun için Türkiye'deki hicret; Totem dinini ortadan kaldırma hicretidir.

Afganistan'da Adil Düzen İlan Edildi

"...Şimdik bu gece garip bir hicri yılbaşı kutladık. Törensiz, televizyonsuz, öksüz bir yılbaşı. Seneye inşallah devlet töreni ile kutlayacağız. Korkmayın! Bak Afganistan devlet töreni ile hicri yılbaşını ilan etti. Devlet töreni ile kutluyor. Çünkü Afganistan'da bir ana var. Ana... Gözümle gördüğüm bir ana.... Afganistan'da 'Adil Düzen' ilan edildi. Müjdeler olsun hak nizamına geçildi. Afgan mücahitleri birleşti. On cephe savaşı bıraktı. La ilahe illallah Muhammeden Resulullah davasını devlet ilan ettiler. Darısı bizim başımıza... O ana, mücadeleci anaları karşımda görüyorum, karşımda görüyorum, mücadeleci Afgan analarını..."

Ve Şevki konuşmasını, İzmir'lilere şu şekilde yemin ettirerek bitiriyordu;

"...Hep beraber yüksek sesle söylediğimi tekrar ediniz. İzmir'in gök kubbesi inlesin... Artık, bundan böyle ne sağ, ne sol; ne ana ağlatan, ne baba ağlatan yolları... Bütün bu yollardan, bin yıllık tarihimize hicret

etmeye... Tarihimize, kültürümüze, dedemizin Kur'an yoluna dönmeye söz verdik. Ana ağlatanları, baba ağlatanları bırakarak, masonları ağlatacak, Manokyanlar'ı ağlatacak, Refah yoluna dönmeye karar verdik.

Hanzala gibi, Sümeyye gibi, Sütçü İmam gibi, Seyyit Çavuş gibi malımızla, canımızla Allah'a hicret etmeye söz verdik. Yılbaşınız kutlu olsun. Saygılar sunuyorum."

Türkiye'nin Dini

Şevki, konferans verdiği muhtelif yerlerde Türkiye'nin dini hakkında değişik değişik fikirler öne sürüyor, Türkiye'de Hıristiyan dini, İncil tatbik edildiğini söylerken, başka bir yerde Türkiye'de totem dini olduğunu iddia ediyordu. Şevki, meydanı boş buldukça atmaya devam ediyordu. Bu kez de Türkiye'nin Dar-ül Harp mi yoksa Dar-ül İslam mı olduğu konusunu işleyerek, Türkiye'nin dinden döndüğü Dar-ül İrtidat olduğu saçmalığına sığınıyordu.

Milli Görüş hatibi Şevki'nin saçmalıkları devam ediyor.

Dar-ül Harp, Dar-ül İslam

Yukarıdaki başlık altında, Milli Görüş'ün hatibi Şevki Yılmaz'ın deyimiyle, hiç bir yerde duyamayacağımız, hiç bir İslam ülkesinde rastlayamayacağımız, İslam tarihinde bile bulamayacağımız, hiç bir fıkıh kitabında göremeyeceğimiz bir konu açıklığa(!) kavuşuyor. Ne diyelim? İzleyip, öğrenelim(!?)

"Erkekler ve kadınlar arasında günün tartışma konusu Türkiye Dar-ül Harp mi, Dar-ül İslam mı? İslam ülkesi midir? Harp ülkesi midir?

Bu tartışmaları bırakın. Türkiye Dar-ül İslam değildir. Halkı Müslüman, yönetimi Müslüman bir yönetim değildir. Türkiye Dar-ül İslam değildir. Niçin? Bakın! Dar-ül İslam olan bir ülkede bu gazete olur mu? Cim bom bom, sen bir ilahsın, üç golle 'ilah' olunuyor bu memlekette. Üç gol atan... İlahlık ne kadar kolay değil mi? Haşa...

Cim bom bom sen bir ilahsın. Maymunkolik Michael Jackson bu ülkeye geliyor. Gazeteler başlık atıyor: 'Müzik ilahı geliyor!' Bu Türkiye Dar-ül İslam olur mu? Futbolcu Maradona geliyor, 'Futbol ilahı ülkemizde', bilmem ne sanatçısı, sanatı da sadece soyunmaktan başka bir şey olmayan bir kadın geliyor, 'Aşk tanrıçası ülkemizde'

Ülkemizi Yunan döneminin çok tanrılı idaresine döndürdüler. Hani bu ülkede 'La ilahe illallah' olacaktı? Nedir bu televizyonlar? Nedir bu gazeteler?

Pop sanatından rahatsız olmayanlar... Batı müziğinden rahatsız olmayan iktidarlar, Konya televizyonumuzun Allahuekber'inden rahatsız

oluyorsa, bu ülke Dar-ül İslam olamaz.

Amerikan filmlerinden rahatsız olmayacaklar, ahlaksız rezil filmlerden rahatsız olmayacaklar, ne zaman Konya radyoları, otuz üç vilayetimizdeki televizyonlardan; bu millete tarihini, kültürünü, yaşayış gayesini öğretici dini, ahlaki, kültürel filmlerle evlere mesaj ulaştıracak... Eyvah! Anayasa çiğneniyor.

Star ne yapıyor? Show ne yapıyor? Onlar Anayasayı çiğniyor. 'Yok' diyor, İçişleri Bakanı ile Ulaştırma Bakanı 'Gökyüzünden gelen yayınlar serbest, yerden gelenler yasak.' Öyle kanun olur mu? Gökyüzü serbest, yerden yürüyenler yasak.

Şimdi biz de uydu yayınlamak üzereyiz. Uydu yayınına geçeceğiz. Göreceksiniz, o zaman başka bir engel çıkararak yasaklayacaklar.

Bu ülkede onlar televizyonun ekranına değil, mikrofonuna değil, spikerine değil, bu ülkenin düzeni, bu ülkenin rejiminin askerleri, masonlar bu ülkede Allah ve Resulüne ve kitabınıza düşmandır. Bunu bilmemizi istiyorum.

Biz de Batı filmleri koysaydık, biz de çoluk çocuğa ahlaksız filmler koysaydık, şu anda Türkiye'de televizyon yasağı, radyo yasağı gibi çağdışı bir yasağı hangi yasa koyar?

Düşmanlık inancınıza bir ülkenin Anayasasının 6. ve 7. maddesi 'devletin temel nizamlarını, kısmen de olsa dine dayandırmak suçtur, yasaktır!' yazısı varsa, o ülke Dar-ül İslam olamaz.

Peki Türkiye Dar-ül Harp midir? Hayır, Dar-ül Harp de değildir. Dar-ül Harp Avrupa'dır. Ehl-i Kitap. Müslümanların anlaşmayla girdikleri ülkelerdir. Mesela muhacirlerin, Habeşistan'a Hicret'inde Habeş Kralı Necaşi ile yapılan anlaşma neticesi Müslümanlar; emniyet altında Habeşistan'a hicret ettiler. O ülkedeki Müslüman'a cihad farz-ı ayın olmaz. Yani anlaşmayla girilen bir ülkede cihad yapmak Müslüman'a yasaktır. Sadece onlar tebliğ yapmak, duyurmakla mükelleftir. Anlaşma yapmışlardır.

Türkiye nedir hocam? Türkiye, ilk defa bunu bizden duyarsınız... Fıkıh kitaplarında yok! Bulamazsınız... Türkiye kelimenin tam manasıyla Dar-ül İrtidat'tır. Dinden dönmüştür. Halkı Müslüman'dır. İdare dinden dönmüştür. Bugünkü Türkiye kainatın Rabbı, alemlerin Rabbı olan Allah bundan daha büyük bir suç kabul etmiyor.

Allah'ın nizamı ile bin yıl yürüyeceksin, sonra beğenmeyip geri döneceksin. Batıyı Roma'yı Allah'a tercih edeceksin. Bu ülkede kadın erkek herkese ülkeye Dar-ül Hak'ka çevirinceye kadar cihat etmek far-ı ayın

(kesin mecburiyet) olur. Onun için beyleriniz da babalarınız da duysun diye söylüyorum.

Dar-ül irtidat yönetimi dinden dönen bir ülkede kadın, beyinden veya babasından izin almak mecburiyetinde değildir, bu çalışmaları yapmak için... Tıpkı örtünmek için, örtüyü örtmek için beyinden izin almaya mecbur olmadığı gibi... Dar-ül İrtidat'ı Dar-ül İslam'a çevirmek için kadının izin almak mecburiyeti yoktur.

Gençlerin yani erkek yavrularımızın da bu ülkede Dar-ül İslam'a kadar, ülkeyi çevirinceye kadar mücadele ederken, cihat ederken, ana ve babalarından izin alma mecburiyeti yoktur. Tıpkı namaz kılmak için izin alma mecburiyeti olmadığı gibi."

Milli Görüş hatibi Şevki Yılmaz'ın konuşmasından açıkça anlaşılacağı üzere, sözde din adına ancak dine bile aykırı olarak, kadınları kocalarına, babalarına, gençleri ise ana ve babalarına karşı gelmeye, isyan etmeye çağırıyordu, hem de din adına!..

Ne için? Cumhuriyet ile yönetilen bu devleti yıkıp, sözde, şeriat devleti kurmak için. Ne için? RP'ye oy sağlamak için... Ne için? Kendilerine menfaat temini için...

Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın kahramanı Atatürk ne güzel söylemiş:

"*Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz, milletlerin devamına imkan yoktur. Yalnız şurası var ki din, Allah ile kul arasındaki bağlılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi menfaat temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete muhalifiz ve buna müsaade etmiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir.*"

Erol Taş Türkiye

Şevki, Keçiören'de yaptığı konuşmada Türkiye'yi bu sefer de Erol Taş' benzetiyordu. Şimdi bu konuda söylediklerine bakalım:

"*...Biz güçlüyüz. Uşakları, korkakları atın başınızdan. Atmazsanız bela var. Erol Taşlar'ı iktidardan alın.*

Türkiye filmdeki Erol Taş rolünde. Çocukken seyrederdim. Erol Taş'ın şahsı önemli değil. Film olarak... Ah! Bir ölse ya... Öyle zalim ki... Ulan bir öl ya. Film uzuyor.

Eyy, ha... Filmlerde zalim en sona bırakılır. ***Türkiye dünya zulmünde başroldeki Erol Taş'tır. Müslümanları arkadan vuruyor.***

Adana'dan İsrail uçaklarını 67'de Kudüs'ü bombalamaya kaldırtan Erol Taş. İki milyon Cezayirli şehit olurken, Fransız'ı destekleyen Türkiye,

Erol Taş. Libya'ya İtalya girdiğinde İtalya'yı alkışlayan Türkiye... Ve şimdik Sırplar güçlensin diye, Sırbistan'dan ağaç ithal eden, çimento ithal eden, kendi ağacı, çimentosu varken, Belgrad hükümeti güçlü olsun diye oraya döviz yollayan Türkiye bu zulmün başrolündeki Erol Taş'tır.

Acıyorum size. Korkuyorum hanımlarınızdan. Kızlarımızın akıbeti Bosna olur. Korkuyorum! Sonunda ölür başroldeki zalim. Allah bizi sona sakladı korkuyorum. Hanımlar!.. Bacılar!.. Silah atıcılık kursuna gidin. Çok önemlidir söyleyeceğim. Koruyun kendinizi... Tehlikeli günler var."

Şevki hızını alamıyor. Bayrampaşa RP Teşkilatı'nda Türkiye'yi, "*Müslümanları arkadan vuran kahpe*" olarak tanımlıyordu.

Mesut Cehenneme, Erbakan Cennete

Ankara'da cevher üzerine cevher(!) üreten Şevki, Mesut Yılmaz'ı da cehenneme postalıyordu.

"*...Hemşehrin seni kurtaramaz. Hacıya anlattım, anlattım... Rize'de gece iki. 'Ben' dedi,* 'Babamın yolundan ayrılamam, Demokrat'tan' *Ya konuşturdun beni iki saat, ağladın! Bi de...* 'güzel konuştun' *dedi.*

İyi, bir de dua yapalım. Açtı ellerini... Dua deyince. Hacı cennete girecek. Hoşuma gidiyor. 'Söylediğimi tekrar et' *dedim.* 'Yarab, beni ahirette...' *o da diyor:* 'beni ahirette, beni kabirde, kabirde, ahirette, ahirette Mesut'la buluştur' *de diyom. Amin demiyo. Desene ya! Neden demiyon ya...* 'Onunla' *diyor* 'ateşte buluşulur'.

Biliyor, hacı biliyor. Ayıp olmayacak mı amcam? Kalleşlik olur. Yol arkadaşlığı yap, ahirette bırak. Olmaz, yalnız olmaz. Kalleşlik olmayacak mı? Utanmayacak mısın? 'dünyada bir vakit namazı beş yerde kıldı' *de ahirette beraber olmaya çalış. Kişi sevdiği ile beraber...*

Sünnetullah budur. 'Biz o gün' İsra suresi 71. 'Sizi kabirlerinizden isimlerinizle çağırmayacağız' *Ayşe, Ahmet gel, yok... Fatma, Hüseyin gel, yok... Ayşe, Şevki gel, yok...* 'yevme', *o gün ned'ü çağıracağız.* 'külle ünasin' *her erkekle kadını* 'bi imamihim' *lideriyle çağıracağız. Kanım budur. Kanım bu. Onum için kabul etsen de etmesen de kanun bu. Şimdik liderini tanı. Şimdik ahirette birlikte gezebileceğin liderini tanı...*"

Genel Kurmay Başkanı Erbakan'ı Bekliyor

Ankara Keçiören'deki konuşmasında şöyle diyordu, Refah'ın hatibi. Şimdi bu konuşmayı izleyelim:

"*...Gençler! Bosna'da maç nakli yok. Galatasaray-Fenerbahçe maçı yok. Bosna'da kızlarımıza saldırıyı naklen veriyorlar. Hele bir kız yanıma geldi. Hiç dayanamadım. Esirler kampında, karnında Sırp piçi taşıyan Leyla ağlıyordu:* 'neredesiniz?' *diyordu.* 'Hocam, çocuğumu kestiler. Üç

yaşındaydı yavrum. Kucağımdan alırlarken bağırıyordu. 'Ana' Kanını bana içirdiler. Etini kestiler köfte yaptılar, bana yedirdiler. Sonra karnıma Sırp piçini bıraktılar. İntihar etmek istiyorum. Fetva var mı hocam?'

Ermeni'ye buğday veren Masonlar, duyunuz... Bunlar mı Çankaya'ya çıkacak? Çankaya başlarına yıkılsın. Çankaya başlarına yıkılsın. Başlarına yıkılsın...

Bağırıyor! Ağzına mikrofon dayatmışlar Leyla'nın. Alman dergisi yazıyor bunu, ben değil. Dergiden naklediyorum. Radyodan naklen Leyla'nın feryadını duyuruyorlar. Balkanlara, altı yüz yıllık Osmanlı intikamı böyle alınır diye...

Leyla benim kız kardeşim. Irzımızdır çiğnenen, evladımızdır doğranan. Sen sıkılmaz ağlamazsan bari Masonları desteklemekten utan.

Şöyle diyor Leyla... mazlum ya, ne söylediğini bilemez: 'Allah'ım, Yarab, Rahman, Ya Rahman Allah'ım! Nerdesin? Ordun nerde? Allah'ım, ümmet nerde? Allah'ım, Müslümanlar nerde? Allah'ım kurtarıcı bir ordu göndermeyecek misin? Kurtar beni Allah'ım!..'

Allah her yerde hazır ve nazır. Yardım gönderdi de Türkiye'deki Müslümanlar ve oy verdikleri Masonlar yoluyla yardımı Kore'ye, Somali'ye, Amerikan mühendisine gönderdiler...

Genel Kurmay Başkanı bile sızladı bu habere. Edirne'de dedi ki: 'yeter kahpe dünya! Türkiye Silahlı Kuvvetleri hazırdır' dedi. 'İkinci Kıbrıs harekatına Bosna'daki bütün Sırp cephelerini tespit ettik. Üç günlük işleri var. Onun için ordumuzun uçaklarına izin vermiyor dünya!.. Biliyoruz mevzileri... Sadece bir izin, bir eksikliğim var' diyor komutan. Türkiye'nin Silahlı Kuvvetler komutanı, 'Ankara hükümetinden izin bekliyoruz', 'Öyle mi' dedi Masonlar, 'Sana ne?.. doğru Somali'ye marş marş...'

Yani Genel Kurmay Başkanımız, Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın Başbakanlığını, Refah iktidarını bekliyor..."

Milli Görüş hatibi Şevki Yılmaz, yaptığı konuşmalarda, Genel Kurmay Başkanı'nın Erbakan'ın başbakanlığını beklediğini söyleyerek, Erbakan'ın emir vereceğini, böylece tüm zalimlerin canına okuyacaklarını iddia ediyordu. Oysa Erbakan'ın, başbakanlığında ilk emri; ilköğretimin sekiz yıla çıkarak, İmam Hatiplerin kapatılması, Kuran kurslarının mühürlenmesi, sarıklı ve sakallıların toplanması oluyordu. Bir de saltanat için her türlü kolaylığın sağlanması.

Erbakan'ın başbakanlığı sırasında cümle alemin ibretle seyrettiği bir olay sonucunda, mücahitler mücahidinin bir kaç ton buğday emrini bile veremeyip, milyonlarca insanımızın gözleri önünde, televizyonlarda

yayınlanan görüntülerinde Genel Kurmay Başkanı'ndan ezile büzüle izin istediği görüntüleniyordu.

Zulme Karşı El Ele

Milli Görüşçülerin oy toplamak, inançlı saf insanlarımızın kutsal din duygularını sömürme şekillerinden biri de "*Zulüm edebiyatı*"dır. Bu edebiyat kalı başörtüsü adı altında yapılır, kalı Ayasofya hikayesi ile ya da dince mukaddes sayılan diğer olgular kullanılmak sureti ile sahneye konur. Ancak istedikleri her türlü tavizi diğer partilerden istedikleri şekilde kopardıklarını iddia eden bu adil Düzenciler her ne hükmetse en çok zulüm edebiyatı yaptıkları konularda kıllarını kıpırdatmazlar. Bu olayları çözmek için hiç bir çaba göstermezler. Şimdi bu konuya MGV'lerde düzenledikleri konferansları izleyerek açıklık getirelim. Bu oyunun figüranlarından olan ve Hürriyet gazetesince yalan makinesi olarak lanse edilen kapatılan Refah Partisi Ankara Milletvekili, MKYK Üyesi, Tanıtım Sorumlusu H. Hüseyin Ceylan'ı dinleyelim, bakalım neler anlatıyor:

"*Ezeli ve ebedi önderim. Ezeli ve ebedi liderim. Ezeli ve ebedi rehberim ve Peygamberim Hz. Muhammed Mustafa(SAV) Hazretlerine zalimlere karşı indirttiği ve sınırsız mücadelesi siz seçkin topluluğun huzurunda en seçkin selat ve selamlarımı arz eder, üstadımın; 'Müjdecim, Efendim, Peygamberim sana uymayan hayat benim değil' dediği gibi ben de sizinle birlikte onun dışındaki övgüleri 92'den iki binli yıllara giderken ölçüsüzlük addederek, ölçüsüz bilerek dışlayarak, tekmeleyerek bu yegane ülküye sarılmanın verdiği mefharetle hepinizi bağrıma basar, Ankara'dan gelen kardeşiniz olarak hepinize canı gönülden kucak dolusu selamlar sunar, geçmiş bayramınızı tebrikle birlikte zalimlere, tagutlara, şeddatlara, Neronlar'a ve Firavuni her türlü düzene karşı verdiğiniz her türlü mücadelenin merkezini oluşturmanız dolayısıyla hepinizi candan ve gönülden kucaklıyorum. Essalamu aleyküm ve rahmatullah.*

Çok değerli MGV'nin temsilcileri, aziz dostlarım çok saygıdeğer Rümeysalar Sümeyyeler, mücahide bacılarım!

Önce zulmün başlangıç mekanizmasından yola çıkalım. Artık öyle bir ülkede yaşıyoruz ki, Nazım Hikmet için imza kampanyası toplanıyor; yetmiş altı bin iki yüz imza ile Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye getirilsin isteniyor. Yılmaz Güney için, 'Paris'ten Adana'ya getirilse ne olur' deniyor. On yedi bin imza toplanıyor.

Namusum, iffetim, arım, hayam, namusum için, başörtüm için imza toplanıyor. Bir milyon yedi yüz dokuz bin beş yüz altı imza ile MGV dünya rekoru kırıyor. Hepinizi kucaklıyorum. Hepinizi bağrıma bağlıyorum.

Dünyada bir milyon yedi yüz dokuz bin beş yüz altı imza toplayan ne başka bir kuruluş var, ne de böyle görkemli bir eylem olmuştur. Her imzanın ne denli bir kurşun olduğunu zulüm düzeni mekanizmalarından bir bölümünü aktararak girmek istiyorum söze. Ben, bir Cumhuriyet'in başlangıcından, bir de 92'den görüntüler vereceğim. Kesitler halinde.

Bundan bir ay kadar önce İnsan Hakları Komisyonu'na bir milyon yedi yüz dokuz bin beş yüz altı imza toplanıp takdim edildiği zaman, İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Ahmet Türk: 'Burada bir dosya var. Nerede? Bir milyon yedi yüz dokuz bin beş yüz altı imza' *deyince, imzalar için tutulan depoların adresleri kendisine verilmişti. Ve şaşkına uğramıştı. Eskiden Galip Hoca adıyla Masonik Celal Bayarlar, Şeyh Saffet Efendi'ye adı çıkmış, üstadın tabiriyle Patrikyan ruhlu Yahudi'ye ve Ermeni'ye gerek kalmadan İslam'a saldıracak kadar çirkin eylemlerde bulunan hoca efendiler, şeriat vekilliği yani şeriat bakanlığı yapmış olan Abdullah Avni Efendiler... 24 Meclisinde 'Makam-ı Hilafeti' ilga eden, şeriye vekaletini ortadan kaldıran teklifleri verdikleri zaman meclisi kendi bilgileri ile değil 'Lawrens' görüntülerini her zaman muhafaza etmiş ama adı Galip Hocalar'a çıkmış, Celal Bayarlar'ın kendilerini doldurmalarıyla bu oyuna düşmüşler. Hep söylerim! O günkü Celal Bayarlar, bu oyunu üstlendi.*

Şeyh Saffetler ve Abdullah Hamdiler gibi hoca efendiler de bu oyunun senaristleri ve aktörleri olarak Ulus Meclisi'nde rol almışlardı. Şimdi durum çok farklı, Ahmet Türk DEP'li. Başkaları da var insan hakları komisyonunda, ama orada biz varız, siz varsınız, bizim gibi düşünenler var...

Bir milyon yedi yüz doksan bin imzayı bunlar kendi dinlerince, kendi mukaddes kitaplarındaki ayetleri ve insan haklarıyla kendi ayetlerinde Paris şartı yazdığı için, kendi ayetlerinde Helsinki senedi kabul edildiği için, kendi ayetlerinde adeta kendi surelerinde Batıya ait değerler olduğu için, onlara da kendi ayetleri, kendi inançlarından örnekler vererek: 'bak Paris şartı. Bak Helsinki senediniz. Bak İnsan Hakları Evrensel Beyannameniz. Bak demokrasi ve özgürlük adına attığınız adımlardaki maddeleriniz' *denilerek, bu sefer de onlar kullanılmaya gidilmiş. Baktılar ki, bir milyon yedi yüz doksan bin beş yüz altı imza!.. Ve komisyonu topladılar...*

İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Ahmet Türk, resmi yazıyla Ankara'da bulunan dört üniversitenin rektörünü, Hacettepe'nin, Ankara Üniversitesi'nin, Gazi Üniversitesi'nin, Orta Doğu'nun ve özel üniversite olan Bilkent Üniversitesi'nin rektörlerini TBMM'nin girişindeki sağ bölümde, ikinci katta bulunan İnsan Hakları Komiyonu'na çağırdılar. 'Bu

zulüm durmalıdır. Bunun için elele vermeliyiz!..' *dercesine.*

Çağıran, Ahmet Türk idi. Geldi rektörler. Ben, tabirimi mazur görün, biraz İnsan Hakları Komisyonu'nu, TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nu hep hapishane kaçkınları olarak niteliyorum. Ahmet Türk, üç buçuk sene hapiste yatmış. Ökkeş Şendiller, dört buçuk sene hapiste yatmış. H. İbrahim Çelik on yedi gün hapiste yatmış. İşte Hasan Mezarcı, on gün de olsa hapiste yatmış, filan hapiste yatmış. Bütün hapishane kaçkınları orada. Bu nedenle insan haklarının ne olduğunu çok daha iyi biliyorlar. Önlerine gelen imzaları değerlendirmeye başlıyorlar. Hacettepe Üniversitesi'nin Rektörü Ahmet Türk'ün konuşmasına şöyle cevap verdi:

'Sayın Başkan, başörtüsünü halledelim talimatını veriyorsunuz. Ama bu başörtüsü sorununu çözmek çok zor. Bu bizim başımızı çook aşar' *cevabını veriyor.*

Hacettepe Rektörü'nün verdiği cevap adeta TSK sinyallerini, Türk Silahlı Kuvvetleri sinyallerini ve Tank sinyallerini verircesine bir mesajdır. 'bu bizim başımızı çok aşar' *mesajı... Tabi orada bizim hapishane kaçkınımız da vardır. Ayağa kalkıyor, H. İbrahim Çelik* **'Bana bak Sayın Rektör! Biz böyle Genel Kurmay'dan esen rüzgarlarla nezle olacak milletvekilleri değiliz.'** *Bu cümleyi ezberleyin ve her yerde söyleyin. Böyle yürekli bir cümle edilmemiştir Mecliste.*

Bizim Dulkadirbeyoğlu; 'Namussuzlar, şerefsizler diye daha 1924 gecesi Mecliste on altı ay önce söz verenler! Ulus Meclisi'nde 'Makam-ı Hilafet, ebediyen Türklüğün başında kalacaktır. Zira bu Ali bir makamdır. Diye söz verip bu sözünde durmayan namussuzlar, şerefsizler' *diyen bu erkek adamdan, Zeki Kadirbeyoğlu'ndan 92'ye uzanan bir başka erkek adamın sesidir.*

Böyle deyince, Hacettepe'nin Rektörü şöyle bir titriyor: 'Ne demek? Sayın Halil İbrahim Bey' *hemen Orta Doğu'nun Rektörü imdadına yetişti. Demin konuşan arkadaşlarından biri her halde Ankara mezunu idi. Orta Doğu'nun Rektörü diyor ki:* 'Arkadaşımız, yani Sayın Rektörü yanlış anladınız. Anayasaya aykırı demek istedi. Türk Silahlı Kuvvetleri'ne aykırılık söz konusu değil. İhtilal çığırtkanlığı değil, Anayasaya aykırı demek istedi. Efendim' *diyor.*

Bizim İstanbul Milletvekili arkadaşlarımızdan Hasan Mezarcı da, tabi artık bizim milletvekillerinin bir cebinde Anayasa var, bir cebinde Kuran'ı Kerim var. Hemen Anayasayı çıkarıyor. Orta Doğu'nun rektörünün önüne koyuyor. 'Sayın Rektör! Bu maddeyi okuyorum bak!.. Bu Anayasa ne diyor; aynen 175'ten. Maddeyi okuyorum. 25 Kasım 1925 Şapka İktisadı gereği, Şapka Kanunu gereğince 'Bütün memurin, Reisi Cumhur'un, Mutena Heyet'in ve Mebusların görünen alanlarda şapka giymesi mecburidir. Bu devrim kanunudur. İş bu kanuna

uymayan memurin şu şekilde tecziye edilirler.' Okuyor... 'İşte bu Devrim Kanunu'nun bu maddesi aynen 82 Anayasası içinde de müceldir, geçerlidir.' Okuduktan sonra dönüyor: 'Rektör, Sayın Rektör! Bak bu Anayasa maddesi, hani senin şapkan? Şapkan nerede?' diye soruyor. Adam, Hacettepe'li Rektör, Halil İbrahim Çelik'e: 'Deli misin?' dedi. Orta Doğu'nun Rektörü dönüyor Hasan Mezarcı'ya: 'Arkadaş, siz deli misiniz yaa!..' diyor.

'Deli falan değiliz. Bak Anayasa maddesinden okuyorum. Sen bana Anayasa'da başörtüsü takılmaz diye bir madde oku. Bak ben sana şapka giymek mecburidir, diye okuyorum.' Bu sefer de Hacettepe'li Rektör onun imdadına yetişiyor, diyor ki; 'Ama efendim, orada görünen alanlarda diyor. Burası kapalı alan, burada şapka şeyi yok', 'öyle mi!..' diyor Hasan Mezarcı: 'Dışarı çıkar çıkmaz sizi takip edeceğim. Şapkalı mısınız, değil misiniz. Ve ertesi gün de rektörlüğe komisyon olarak Ökkeş Şendiller, felan, filan hepsi geleceğiz. Ne kadar görünen alanlarda Dekan'ınınz, Profesör'ünüz, Doçent'iniz, Doktor'unuz, şapkasız adamınız varsa hepsinin tutanağını tutacağız. Hepinizi mahkemeye vereceğiz.' dedikleri zaman Orta Doğu Rektörü'nün gerçekten morcivert halini görmeye değerdi, diyorlar. Şu anda Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde arkadaşlar! Başörtüsü iş bu bir milyon yedi yüz dokuz bin beş yüz altı imzanın getirdiği kuvvetle ve Anayasa Komisyonu'nda, İnsan Hakları Komisyonu'nda bu konuşmaların arifesinde Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ndeki bacılarımız, şapkalı korkaklardan dolayı baş örtülerine bir müddet de olsa bir üniversite bazında da olsa kendi hürriyetlerine kavuşmuş durumdadırlar.

Bunu niye anlatıyorum? Şunun için anlatıyorum; gecemizin adı 'Zulme Karşı Elele'dir. Zalimlerin silahı ne ise o zalimlere karşı o silahla davranmak mecburiyetindeyiz.

Beni Bilkent Üniversitesi'nin Öğrenci konseyi, konferansa davet etti. Geçtiğimiz ay, bir önceki ay Süleyman Demirel gelmişti. Bu ay da bizi gündeme almışlardı. Bilkent Üniversitesi'ndeki konferansın konusu: 'İnsan Hakları İhlalleri ve İstiklal Mahkemeleri' idi. Dedim ki, hemen geleceğim. Gittim ve konuşmaya çok kalabalık bir Bilkent grubu, açıklar var. Saçıklar var. Kaçıklar var, her tür grup var. Blucinliler var, diğerleri var. Dedim ki: '1924 Lenin'in Kremlin'inden bahsediyorum. Yer Kremlin' dedim. 'Size dünyanın en büyük insan haksızlıklarından ve zulmünden bahsedeceğim. Lenin 1 Kasım 1922 tarihinde Kremlin'de bir komisyon kurdu' dedim. 'Karma Komisyon' adını verdi. Bir adalet komisyonu kurdurdu. Bir sosyalist komisyon kurdurdu. Bir de hukuk komisyonu. Seçti üyelerini. Sonunda komisyon çalışmalarının müzekkeratı ve müzafaratı yaparken geldi. Bir sıranın üzerine çıktı. 'Bana

bakın arkadaşlar, sizi komisyon kurduysam böyle müzakere edesiniz, müşavere edesiniz diye kurmadım. Derhal benim istediğimi behemehal yapmanız için kurdum. Ne müzakeresi ediyorsunuz? Bana bakın, bak sizin hepinizin kellerini keserim ve kafalarınızı bedenlerinizden ayırırım eğer dediğimi yapmazsanız' diye bir konuşma yaptı' dedim. İşte Lenin'in Kremlin'inden böyle bir tablo vardı deyince açık çocuklar diğer gençlere varıncaya kadar, 'Olur mu? Öyle, onun için belalarını buldular' dedi. Yem atmıştım, yeme hepsi gitti.

Lenin değildi bu olayın kahramanı, Kremlin Parlamentosu da değildi. 1 Kasım 1922 idi tarih. Ama Ankara'ydı yer; Ulus Meclisi idi yeri. Açtım Nutuk'tan belgeleri okumaya, diğer yerlerden de belgeleri okumaya başladım. Bakın, Nutuk 1. cilt, sayfa 920-921 Ord. Prof. Berdnar Lewis'in; 'Modem Türkiye'nin Doğuşu' sayfa 258 üstelik TTK artı; Mustafa Kemal'in baş muharrirlerinden olan Vakit gazetesinden meşhur N. Hakkı Uluğ neşitzadelerdendir. 'Halifeliğin sonu' adlı İş Bankası Yayınları'ndan kitap. Hep dışımızdaki kaynaklardan...

Olay nedir? İşte zulmün başlangıcı böyle olmuştur.

Bakın bir komisyon, Sayın Süleyman Demirel'in Başbakanlığında oluşan, hükümet ortaklığında oluşan TBMM'de komisyonlar kuruldu geçtiğimiz ay. Televizyondan hepimiz izledik. Adalet Komisyonu, Anayasa Komisyonu, İç işleri Komisyonu, Diyanet Komisyonu vb. ne oldu? Komisyonda bütün partiler adaylarını gönderdiler. Hepsi çalıştı. Tartıştılar, müzakere ettiler, müşavere ettiler. Ama hiç bir zaman Süleyman Demirel gelip veya Sayın İnönü gelip komisyon üyelerinin konuşma yaptığı şu TRT'den de izlemeye çalıştığımız, çalışmaları esnasında o sıraların üzerine çizmeleriyle veya ayakkabılarıyla çıkıp patır patır yaparak. 'Bana bakın Sayın Mebusan, Sayın Milletvekilleri! Ya benim dediğimi yaparsanız veya sizin kellenizi, elini bir desterenin odunu hızarladığı gibi' diyor. N. Hakkı Uluğ, böylece hızarlayarak nice milletvekillerine, nice mebusana işaretle: 'Kafalarınızı bedenlerinizden uçururum haa. Yoksa dediğimi yapacaksınız' dedi. Diyor.

Sayın Süleyman Demirel bu şekilde yapmış olsa tüm ülkede, çok açık ve net söylüyorum. Solcusu, laiki, Kemalisti, Masonu, Farmasonu, sağcısı ve ortacısı, kenarcısı hepsi ayağa kalkar: 'Bu kadar Neronluk, bu kadar Şeddatlık olmaz' derler. Oysa böyle şeddatlıkları rejimin başında görmeniz mümkün. Bak işte o örneklerden çok objektif bir örnek. Ben Bilkent'te Doğramacı'nın huzurunda söyledim. Doğramacı'ya bağlı doğrayan gençlerin huzurunda da söyledim. Bak Nutuk'tan da örnek veriyorum. Diğer kaynaklardan da örnek veriyorum. Hemen 1 Kasım 1922 tarihinde öğleden önce üç encümen kuruldu. Tartışsınlar, müzakere etsinler,

müşavere etsinler diye.

1. Anayasa Komisyonu yani eski adıyla Teşkilat-ı Esasiye Komisyonu

2. Adliye Komisyonu

3. Şeriye Komisyonu.

Üç komisyon da öğleden sonra, öğleden önce ayrı ayrı karma çalışsınlar dendi. Karma komisyonu başkanlığına da Hoca Müfit Efendi getirildi.

Aman Yarabbi! Öğleden sonraki karma komisyonda vakit uzamaya başlayıp komisyon dağılmayınca oda açıldı. Ulus Meclisi'nin üst katındaki komisyon odasının kapısı. Çizmeleriyle birisi sıranın üzerine çıktı. 'Bana bakın Müfit Efendi. Bana bakın Sayın Mebusan, ya benim dediğimi kabul edersiniz. Yoksa nedir bu müzakerat, nedir bu müşaverat. Sizi müzakere edin diye mi topladık buraya. Behemehal benim dediğim sözleri kabul etmeniz için topladım. Çabuk kararınızı alın yoksa umulur ki, nice kelleler yerinden kopartılacaktır. Ve nice başlar da bedenlerinden ayrılacaktır...'

Diktatör mü?

"Şimdi böyle bir cümleyi açık ve net söylüyorum. İster İslam inancına bağlı olun, ister olmayın. İster Hollanda doğumlu olun, ister İsviçre doğumlu olun, ister Paris şartına bağlı Paris doğumlu olun. Böyle bir tabloyu dünyada Lenin'in bile onaylaması mümkün değildir. Bu tablo Türkiye'de sergilenmiştir. Ve bu tablonun kahramanı hepimizce malumdur. Ve bu tablo içinde, bakın Nutuk'tan da aynen aktarıyorum size, 'Malumat-ı Diniyye yarışına giren hocalar işi gittikçe çıkmaza sürükleyebilirlerdi. Baktım vakit uzuyordu. Skolastik saplantılar istidat gösteriyordu. Neredeyse encümen Hilafet'in ve Saltanat'ın ayrılmazlığına karar vermek üzereydi. Böyle yapmak mecburiyetim vardı. Ve sıraya çıktım ve elimi de işaret edercesine başta Ankara mebusu Mustafa Efendi'ye 'kellerinizi keserim haa. Bak burnuma kan kokusu geliyor.' diyerek durumu kurtardım.'

Beyler! Turgut Özal yapsa bunu iki kere fırına koyarlar adamı. Süleyman Demirel yapsa fırına koyarlar adamı. Ecevit yapsa fırına koyarlar adamı. Buyrun gelin tartışalım, açıkça konuşalım. Zulüm nasıl olmuş ve zulüm nasıl başlamış. Bunları görmezlikten gelmek mümkün değildir.

İşte böyle bilimsel formasyonlarda, işte böyle akademik disiplinde olayların üzerine gidilmeye başlanıldığı zaman, Bilkent'te gördük; Tüm solcu gençlik tabi hak verdiler, ayakta alkışladılar. 'Varsa böyle bir olay bakalım' dediler.

Geçen hafta Farabi Salonu'nda konferans verdim, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde, İstiklal Mahkemelerinde. Bir profesör var; Ergün Aybars. Gelsinler onlar da dedik. Bir açıkoturum yapalım. Ha; kendi silahlarıyla kendilerine yöneldiğimiz zaman, tabiri caizse neredeyse yalın ayak kalma durumuna gelmişlerdir. İşte zulme karşı el ele noktamızın birincisi; bilim olmalıdır; arkadaşlar!.. İlmi haysiyet olmalıdır; akademik disiplin olmalıdır. Öyle havai değil, belgesel nitelikli ve derinliği olan, kendi geleneğimizin ifadesi ile rasiin adımlarla, yani derin adımlarla. Rasüin kudreti denir bunlara. O tür adımlarla yöneldiğimiz zaman zulme karşı çok ilerlediğimizi apaçık görmek durumunda kalabiliriz. Elhamdülillah Türkiye'nin geldiği konum budur. Benim son İnsan Hakları Komisyonu'nda verdiğim örnek de budur.

Adam kalktılar, uzman erbaşlık sınavı açtılar, bundan iki buçuk ay kadar önce. Dünyanın en büyük olaylarından birisidir, bana göre. Neymiş lise mezunları alınacak. Ne olacak? Uzman erbaş olacaklar. Daha sonra uzmanlık sınavından, subay, astsubaylığa geçecekler. Harp okullarındaki hilenin aynısı, imam hatip mezunu almadılar. Ama bu sefer Meclis'te farklı bir grup var. Çok büyük bir baskı kurduk. Bugün burada olsaydı o anlatacaktı. Meclis Başkan vekilimiz, Yasin Hatipoğlu, Çorum Milletvekili; 'Nasıl oluyor arkadaşlar' *diyerek özel bir gündemle konuşma yaptı. İçişleri Bakanı ile Milli Savunma Bakanı sıkıştırıldı. Orgeneral Doğan Güreş bütün komutanlıklara; Kara Kuvvetleri, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları'na bundan bir buçuk ay önce resmi yazı gönderdi. Dedi ki:* 'Uzman erbaşlık imtihanlarına tüm imam hatip lisesi mezunları da müracaat edeceklerdir.'

Size çok açık söylüyorum. Bir partinin MKYK üyesi olduğum için söylüyorum. Eğer Refah Partisi Meclis'te olmasa bu karar alınmazdı. Ha bu karardan sonra Fahri Korutürk'ün 1974 yılındaki İmam Hatip mezunlarının Harp Okulları'na giriş kararı nasıl çıktıysa, aynı karar çıkacak diye Ankara'da uykusuz geceler geçirmeye başladı kimileri. Niye önerge verildi. Tuzağa düşecek halimiz yok. İmam Hatip Okulları Harp Okulları'na alınsın demeyeceğiz şimdi. Ne diyeceğiz? 'Meslek Okulları mezunları Harp Okulları'na alınsın.'

Eskiden Galip Hoca beni aldatıyordu, Sivrisinekli seccade ile. Şimdi ben onları aldatacağım. Ben olayı biliyorum. Recai Beyler'den, Süleyman Abiler'den dinledim. 1974 yılından 1975'e giriş anındaki o tarihte MTTB'nin rozeti kurt rozeti idi. Hilal içinde kurt. Hatta çok değerli bir abimiz: 'İki tane Türkiye'de gençlik kurumu var. Sağda ikisinin de rozeti kurt.

Birininki havaya doğru uluyan kurt. Diğerininki aşağı doğru pelteleşmiş kurt.'

MTTB'nin kurdu aşağı doğru çökmek üzereydi. Dediler ki: 'Ya biz bunlarla da üstelik namaz kılıyoruz. MTTB bu olmamalı' *Yetmiş beş 1 Ocak'ından itibaren MTTB'nin rozetinin sembolü değişmiştir. Kurt sembolü değişmiştir. Kurt gitti. Kuran'ı Kerim geldi Hilal'in arasına. İşte o, Türkiye'de dönüm noktasıdır arkadaşlar!..*

Türkiye'de o hareket bir dönüm noktasıydı. O hareketle birlikte ideolojik yapılanmanın da bir dönüm noktası meydana gelmiştir. O günden bugüne çok farklı gelişmeler olmuştur. MGV'nin temeli, o rozet değişikliğine dayanır. Çok önemlidir o rozet değişikliği. İşte o zamandan bu güne gelen çizgide şunu gördük ki, biz bunlara kendi silahlarıyla ve kendilerinin yaşadıkları iklimlerle müdahale ettiğimiz zaman bunların yapacak hiç bir şeyleri kalmamıştır. Hiç bir şeyleri kalmamıştır. Hiç bir şeyleri de yoktur. Sanmayın ki çok şey biliyorlar. Hayır arkadaşlar! Bugün, elhamdülillah, grubumuzda ortaya çıkmıştır. Bak bu önergeyi verdik. Meslek okul mezunlarının Harp Okulları'na girişine ANAP'tan, DYP'den de onay verecekler. 74'te olduğu gibi, 79'da olduğu gibi. 80 20 Nisan'ında olduğu gibi..."

İlginç Adamı Nasıl Kandırdılar

"*...Hayrettin Erkmen Dışişleri Bakanı olarak düşürülmeye çalışıldığı zaman gerçekten zalimdi. Zulme karşı el ele vermek gerekiyordu. Ama 24 kişiyle en az 126 oyu nasıl alacaktık. Mümkün değil. Ama metafizik şartlarda Allah-ü Teala halk ediyor. Ne oldu 24 kişiyle? Kenan Evren cevap veriyor anılarında. Ah!* 'Ecevit'i çok severim oyumu da ona verdim' *diyor. Milliyet'ten okudunuz.* 'Çok severim ama' *diyor;* '74 yılında, 75'te hoca ne dediyse onun emrinden çıkmamıştır' *diyor.*

Bak adam ilginç adamdı. Öztürkçe'yi çok kullanıyordu. Olanaklar, olasılıklar, ivedilikler, bir yığın Öztürkçe. Recai Bey, İmar İskan Bakanı'mız. Meclis kulisinde yakaladı kendisini. Bak İmam Hatipler meselesi ile bağlantı kuruyorum olaya. Nasıl adı değiştirildi? Eskiden imam hatip okulu idi. İHO idi rozetler hatırlayın. İHL değildi. Niye İHL oldu biliyor musunuz? İşte bir kulis fıkrasından çıktı. O İHL, onu çoğunluğunuz bilmez. 'Sayın Başbakan, siz Öztürkçe'yi çok kullanıyorsunuz' *dediler. Ne güzel dediler. Güzelliğinden değil, adama bir şey öğretiyor tabi.* 'Teşekkür ederim' *filan dediler. ya bak şu şu şu değiştirilmiş. Hala okul deniyor. Okulsa geri kalmış bir kavram. Niye lise olmuyor bunlar. Diğerleri lise olmuş da bunlar olmuyor.* 'Tabi ya hiç aklımıza gelmedi' *dedi Sayın Ecevit.*

Ve Beyler! Bir önerge verin dediler. Onun maddesi Milli Eğitim

Bakanlığı'nın Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde var. Lise olmasına yönelik önerge verildi. Sayın Ecevit'in imzası vardır onda. İHO'dan İHL'ye... O'ya tekme vurduk. L geldi. Ama ne oldu biliyor musunuz? Türkiye'nin en büyük devrimlerinden birisi olmuştur. İmam Hatip Lisesi mezunları, ben eskiden 76 mezunuyum. İstanbul İmam Hatip'ten 76 mezunlarının hepsi bilirler. Yüksek İslam Enstitüsü'nden başka hiç bir yere gidemiyordu. Ankara İlahiyat Fakültesi, İmam Hatip Lisesi mezununu almıyordu. Şu hale bakın, lise mezununu alıyordu. Niye? Dinsizlik daha da çoğalsın. Bütün profesörler fötürlüydü. Öğlen tatilinde bizim Tefsirci de Hadisçi de, Fıkıhçı da tavla oynuyordu, Fakülte'de. Çok gariptir İmam Hatipli'yi de almıyorlardı. Niye almıyorlardı? İmam Hatip Okulu olduğu için almıyorlardı. Lise olmadığı için. O'ya tekme vurduk. Liseyi kuliste Ecevit'i tavladığın zaman lise olduktan sonra 76'dan itibaren İmam Hatip Liseleri Siyasal Bilgiler'e, Hukuk Fakültesi'ne, Tıp Fakültesi'ne, Uçak Mühendisliği'ne, İlahiyat Fakültesi'ne, Ekonomi'ye, İşletme'ye, İktisat'a her yere girer oldu. O'ya tekme vurup L'yi vurdurmak bir kulis fıkrası bana göre Türkiye'nin en büyük devrimi olmuştur. Olay budur arkadaşlar!..

Zulme karşı mücadelenin metotlarını kendi içimizde geliştirmek vardır. İşte biz Meclis'te onu yapıyoruz. Bunu yapmaya çalışıyoruz. Şimdi önerge verirken bunun gerisinden ne gelecek diyorlar.

Melih Aşık petrol önergesini yazmış. Bunları hiç bilmiyorduk. Biz Petrol Ofisi'nde yüzde sekiz oranında yabancı çalıştırılıyor da, Shell'de veyahut da elf'de veyahut da BP'de niye çalıştırılmıyor? Niye senin petrollerini yok etmek için çalışıyorlar? Tüm araştırma gruplarında yabancılar var. Gelecekler benim Tatvan'ında, Batman'ımda, diğer yerlerde petrol olduğu halde 'olmuyor' *diyecekler. Yok diyecekler. Haa şimdi diyorlar ki, bak Bayan Kazgan, sosyolojik araştırma yapıyor: Refah Partisi'nin söylemleri değişmiştir. Onlar petrolden bahsediyor. İktisattan bahsediyor, ekonomiden bahsediyor, sosyolojiden bahsediyor, adaletten bahsediyor, bilmem neden bahsediyor. Ne demiyorlar? Bunlar şunu demiyorlar:*

İşte bu korku vermeye başlamıştır. Bu kendi silahlarının geri teptiğini kendileri görmelerine işarettir. Elhamdülillah bu ortaya çıkmıştır. İnsan hakları diyorlar, yargılansınlar diyorlar.

Erdal İnönü insan hakları bakımından demokrasi şampiyonluğunu kimseye bırakmıyor. Ah, bir diyebilsek gel bakayim, şu TV ekranında baban adına senle bir konuşalım. Babasının Hıyanet-i Vataniye kanununca, Takrir-i Sükun kanununda, Ankara'da Mete Tuncay, Ergun Aybars bir

araya gelmiş konuşuyoruz, babasının kesin maddesi var. Cumhuriyet öncesi maddelerinden, üstelik kendi el yazısı ile var. Diyor ki: 'Bir İstiklal Mahkemesi'nin gönderildiği bir yere ikinci İstiklal Mahkemesi gönderilemez.' *Altında 'İsmet' imza olarak.*

İkinci bir madde: 'İstiklal Mahkemesi'nin gönderildiği bir yerde ise asla ve kata Harp Divanı kurulamaz.' *Baban böyle demiş mi sayın Erdal Bey diyeceksin.* 'Evet. Babam böyle dedi.' *diyecek. Bak böyle diyen baban şöyle uyguladı. Ve örneklerini şimdi verdiğim gibi vereceksin. Hem de kendi kaynaklarımızdan değil, demin olduğu gibi en yakın arkadaşı Ergun Aybars, Profesör Mete Tuncay'a çok güvenir. Bak adam* 'ben ateistim' *diyor.* 'ben ölürsem beni yakın' *diyor adam. O ayrı kendi içinde ama bilimsel formasyonda ortaya koyduğu objektivite. Bak kendilerini korkutuyor. Senin baban zalimlik yapmıştır. Diyor adam. Bak ne diyor baban. Böyle böyle söyledi. Ben size Ergun Aybars'tan okuyuvereyim:* 'Bir İstiklal Mahkemesi'nin olduğu yerde ikincisinin kurulması yasak olduğu halde Konya'da ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu İstiklal Mahkemeleri kurulmuştur.'

Nasıl kim söylüyor? Şu anda Kültür Bakanlığı'nda kitabı basılmış olan 9 Eylül Üniversitesi İnkılap Tarihi Kürsüsü Başkanı, solcu ve ateist olduğunu iddia eden Profesör Ergun Aybars söylüyor. Bir İslamcı söylemiyor.

Beyler! Buyrun tartışalım. En çok kendi sözüne ihanet eden senin baban. Bak altı tane harp divanı kurulmuş. Bak belgeleri: Konya İstiklal Mahkemesi raporu, Konya Vali Yardımcısı Tahir Acun'un raporudur bu. Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü arşivindedir. Numarasını ben size vereyim. 17/2986 numaralı arşivde kayıtlıdır. Adam diyor ki, İsmet, rapor geldiği zaman 'Efendim bütün bir Konya halkı irticaya müstait olduğu tespit olunmuştur. Ne yapacağız?'

El Cevap: 'Bütün bir Konya halkının irticaya müstait olduğu tespit olunduğundan bütün bir Konya halkındaki mürtecilerin tutuklanmasına' *diyor adam. Ve onun için Sındık, Beyşehir, Kadınhanı, Akşehir, efendim Bozkır alabildiğine tutuklanıyor. Yüz kişi denilen resmi rakamların Kel Ali'nin rakamlarında, sırf Konya merkezinde idam edilen şu anda Kültür Bakanlığı'nın kendi yayınladığı kitapta 843 kişidir. Sırf Konya merkezindeki idamlar. Bozkır'ın merkezindeki köylerine kadar idamlar numarasına vereyim size: TBMM arşivi Konya İstiklal Mahkemesi, T.14 No: 568: 750 kişi idam edilmiştir.*

Bunlar resmi rakamları bize yutturdular 100 kişi diye, 200 kişi diye.

Sırf bunlar kendi itiraflarındaki zulümler ve üstelik böyle zulümler bugünkü solcu profesörün de, Kemalist profesörün de, laik profesörün de, bilmem neci profesörün de bu kadar zulüm olmaz dediği zalimlikler. Bulamazsınız böyle zalimlikleri, elbet'e, bu zulme karşı el ele diyeceğiz.

Bak Cezayir örneğine, Milliyet gazetesi Nur Batur'u gönderdi oraya, solcu kadın, gazeteciliği çok iyiydi. İyi tanırım. Gitti. Nasıl FIS'in başarısını söndürürüm diye başladı tefrika yayınlamaya... Taksi şoförü var. Baktı hepsi sakallı hiç birisine binmedim diyor. 'Bir baktım bıyıksız sakalsız ona bindim. Düşündüm ve ümit ettim ki o laiktir. Onun arabasına bindim ve sordum: 'Siz kime oy verdiniz' 'FIS' deyince ürperdim. 'Niye FIS'e verdiniz? Siz bakın tipiniz müsait değil?'

Taksi şoförü cevap veriyor. Cevabı iyi dinleyin. Bir yeri yakalamanızın metodu. Taksi şoförü diyor ki: 'Hiç olmazsa onlar Allah'tan korkuyorlar. Onlar rüşvet yemezler. Hırsızlık yapmazlar. Benim namusumu benden daha iyi düşünürler.'

Adeta ayetin mealini okuyor ve yüzde 81'e varmanın yolu buradan geçiyor. Şimdi solcusu da, sağcısı da evet bunlar doğru söylüyorlar. Bunlarda namussuzluk yok, bunlarda hırsızlık yok, bunlarda rüşvet yok, bunlarda en azından nesil emniyetini muhafaza vardır diyerek 'taksi şoförlerindeki sayı artmaya başlamıştır' *diyor.*

GALLUP adeta taksi şoförlerinin muhtevasını yüzde 22 göstermiştir. DYP kendi yapmış olduğu ankette 146 yerde yapılacak seçimlerin anketinde en kötü ihtimalle 68 belde göstermiştir.

Eyvah! Taksi şoförleri çoğalıyor. Zulme karşı elele diyen şoförler çoğalıyor. Elhamdülillah değerli dostlarım, kendi belgelerinden ortaya koyuyorum ki ilerde bu fırsat doğacak. Allah'ın izniyle..."

Demokrasi Tuzağı

"...bu fırsat doğacak. Allah'ın izniyle hem de demokrasi tuzağına düşerek doğacaktır. İşte baban, işte belgeleri; Harp Tarihi dergisinden belgeleri, Kültür Bakanlığı'ndan belgeleri, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü arşivinden belgeleri, TBMM Konya İstiklal Mahkemesi Konya arşivinden belgeleri.

Baban böyle dedi, böyle yaptı. Ne yapacaksın? Adama şunu dedirttiğiniz zaman iş bitecek: 'Babam haksızlık yapmıştır' *bitti. Çorap sökülmeye başlayacak. Ben köylü çocuğuyum. Köyde doğmuşumdur. Anamın bir sözü vardı.* 'çorabın dili kaçmak' *tabiri. Çoraptan bir parça koptuğu zaman Anadolu'da çorabın dili kaçtı derler. Çoraptan bir bağlamı ele aldığın zaman adam iki dakika sonra yalınayak kalır.*

Haa!.. Bu rejimin dili kaçmıştır beyler. Bir çekelim şu ipi, ama bilimsel metotlarla çekelim. İyi bir anlayışla çekelim. İki saat sonra bunlar yalınayak kalacaktır Allah'ın izniyle. Bu zaman çok yakındır. Size müjdeliyorum Allah'ın izniyle...

Değerli dostlarım! Bakın ABD'de, zulme karşı el ele metodundaki Türkiye'nin inanan insanlarının metodolojik farklılığını usul ve üslup farklılığına dikkat çekerek diyorlar ki; mesela CIA'nın Müslüman hanımlar ve başörtülü kızlar üzerine ayırdığı bir masa var. Bu masanın başkanı Türkiye'ye gelir her sene kaç kez. Sarışın bir kadın. Bayan Elynn Lefırt denilen bir kadın. Elli yılında gelmiş, Menderes'in davetlisi olarak. Altmış ihtilalinden sonra askerlerin davetlisi, Cemal Gürsel'in davetlisi olarak gelmiş. İhtiyar bir kadın seksen yılında gelmiş.

Başörtüsü açlık grevleri olduğu zaman Beyazıt Meydanı'na gelmiş. Ve bir rapor düzenlemiş Bayan Elynn Lefırt. CIA'nın Türkiye'deki başörtüsü mücadelesinde ilgili görevlendirdiği çok önemli bir kadın.

Türkiye'deki Müslüman erkeklerin mücadeleleri ile ilgili görevlendirdiği kişi de Profesör Graham Flick. İkisinin de adını veriyorum size.

Flick'in kitabı Beyan Yayınlarında çıktı. 'Türkiye'de İslami Hareketler' diye çıktı. Elynn Lefırt'ın daha kitabı yok. Diyor ki Elynn Lefırt; 'Ben Bursa Uludağ Üniversitesi'ne gittim. Erzurum Üniversitesi'ne gittim. En son Beyazıt meydanında bulundum. Aman Tanrım! 50-60, 60-70, 70-80 arasında başörtüsünün manifesto niteliğinde, kılık kıyafete bu denli yansıdığına hiç bir zaman şahit olmamıştım. Bahçeler, sınıflar, sıralar, koridorlar, sokaklar, kazalar, her taraf başörtüsü ile dolu. Şaşırdım ve derhal önlemini almak lazım' diyordu..."

Hasan Hüseyin Ceylan'a Göre Kenan Evren'in Yayınlanmamış Anıları

Kenan Evren'in yazılmamış anıları deyince hep aklımıza Fadıl Kocagöz'ün belge ve araştırması, Baskın Oran'ın yazımıyla 'Bilgi Yayınevi'nce yayınlanan aynı adlı kitap gelmekteydi. Şimdi bu yazılmamış anılara dedikodu mahiyetinde de olsa H. Hüseyin'den dinleyeceklerimiz ekleniyor:

"*...Niye böyle olmuştu? Önlemini de almışlardı. O tarihlerde İlahiyat Fakültesi'nde bir olayı anlatıyorum. Zulme karşı ama silahların hiç işlemediği bir önlem olarak size söylemiş olacağını.*

Kenan Evren'in bizzat bunları yayınlamıyor anılarında, benim bizzat şahit olduğum bir olay. Bacılarımı yakından alakadar ettiği için söyleyeceğim. O günlerde her tarafı geziyordu. Erzurum'a gidiyor. Her

gittiği şehirde kendisine kentin bir anahtarı veriliyor. Bir hemşehrilik beratı veriliyor. Bir madalya veriliyor. Her gittiği yere adeta el koyuyordu.

Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi. Bir helikopter kazasında ölen bir Albay Yardımcısı vardı, İlahiyat mezunu idi. Ama olayları hep tersinden öğretirdi. Bahriye Üçok misali. 'Efendim İlahiyat Fakültesi'nin gezmenizde fayda var, Sayın Paşam' demişler. 'İyi gidelim'

Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin iki girişi var. Bir dekanlık girişi, bir de öğrenci girişi. Adam ömründe gelmedi ki İlahiyat'a nerede ne girişi olduğunu ne bilsin.

Dekanlık, Prof. Dr. Talat Koçyiğit'in başkanlığında İsmail Cerrahoğlu ve diğer hoca efendiler, ismi sizlerce malum olan hoca efendilerle hazırlık yapmaya başladılar.

Omo alındı, Tursil alındı... diyeceksiniz ki ne işe lazım olacak? Girintileri çıkıntılar parlatıldı? Parlamaya başladı, mermerler, sütunlar, kaideler, benzeri şeyler. Baktım bizim kapıcının eline bir buket vermişler, İlahiyat Fakültesi'nin önünde bekliyor: 'Hamdi Dayı ne bekliyorsun?' dedim. 'Paşa'yı bekliyorum' dedi. Dekanlık kapısının oraya araba girmez. Yayan gelirsin. Oradan öğrenci kapısının orada park yeri vardır. Park yeri orası olduğu için tüm kırmızı plakalı arabalar oraya geliyor ve bir de iner inmez kimseye sormadan adamın adeti olduğu yere girmek, girmek olduğu için, dalmak olduğu için, vazifesi olduğu için adamın, olduğu gibi dalıyor.

İçeri daldığı yerde bir tane prof. Yok. Çiçek yok. Bir şey yok. Ne var? Bizim Ankara İlahiyat talebelerinin yüzde doksanı sakallıdır. Başörtülülerin yüzde doksan dokuzu demeyeyim, yüzde yüzü başörtülüdür kızlarımızın.

Adam girer girmez, başörtülü kızlar, sakallı erkekler olunca ilk cümlesini size aktarıyorum. İlk cümlesi: 'Ne o burası Tahran Üniversitesi, Humeyni Fakültesi mi?' Adam şaşırmış bir kere bunları yazmıyor anılarında, rezil olurum diye...

Hemen dalıyor. Nereye dalıyor? Güya araştırma yapacak. Kütüphaneye, ne araştıracak? Kütüphaneye girdi. Celasun, Tümer, Ersin, bilumum kırmızı apoletliler ve bizim prof.lar, arkasında doçentler, doktorlar sırada.

Köşede sol tarafta pencerelerin olduğu yerde, kütüphane katlarının bulunduğu yerde bir başörtülü kızımız arkası dönük duruyor. Arksı dönük dururken Kenan Evren'in gözüne ilişince, Fahri Korutürk kedilerden duruyor, bu da başörtülülerden korkuyor, arada pek bir fark yok, doğruca gidiyor yanına... Elinde bir bastonu vardı, Kastamonu'dan hediye edilmiş

kendisine malum baston. Bastonu tıklatarak yanına varıyor.

'Bana bak kızım!' *Dedi. Kimsede çıt yok..* 'Sen niye başını kapatıyorsun?' *Önünde kızcağızın bir Kuran'ı Kerim, tefsir imtihanına çalışıyor.* 'Niye başını kapatıyorsun?' *Birden döndü kız, baktı Kenan Evren karşısında. Siz olsanız heyecanlanırsınız. Bir an duraklayınca* 'Kızım sana söylüyorum. Niye başını kapatıyorsun?'

Diyalogu aynen saniye saniye aktaracağım. Lütfen hiç bir ses çıkarmadan dinleyin.

'Sana niye kapatıyordun başını dedim?'

Cevap:

'Allah emrettiği için kapatıyorum. Efendim.'

Bastonunu yere vurarak:

'Allah'ın böyle bir emri yok. Varsa oku bakalım. Kuran'da böyle bir emir var mı?'

Size sorsam hafız olanlarınız Nur Suresi'nin 31-33, Ashaf Suresi'nin 59. ayetini okursunuz. Üstelik Türkiye ortalamasında kadın hafızlar daha çok azdır. Nadirdirler. Allah'ın senaryosu. Onlar Allah'a hile yaparlar. Allah da onlara yapar. Allah da karşılık vermede, en çabuktur.

Çok felaket bir bacımız! Yani zalimlere karşı en dobra dobra cihadını ortaya koyan!..

'Allah'ın emri var efendim. Okuyayım size ayeti.'

Bismillahirrahmanirrahim deyip 'Mümin kadınlara söyle; gözlerini haramdan sakınsınlar ve başörtülerini şu şekilde örtsünler.' *Ayetini mealen vermeye başlayınca,* 'görünen yerler müstesna omuzların üzerinde sarkıtarak vücut azaları belli olmasın için kapatsınlar' *bölümüne gelince* 'Hah, dur bakalım. Allah bunu emrediyor.'

Yani Türkan Şoray'ın ve bugünkü Bayan Bakan'ın, Tansu Çiller Hanımefendi'nin Vakko eşarbını omuzu üzerine sarkıtıp örtündüğü gibi o öyle bir örtü zannediyor.

'İşte bak omuzları üzerine örtünecek, başörtü değil' *diyor. Kızımız dönüyor, ayeti yeniden okumaya:*

'Efendim bakınız, ayette görünen yerler müstesna saçları kapanacak ve öyle örtünecek ki omuzlar da belli olmayacak omuzların üzerine sarkıtılacak.' *Deyince bu, felaket bozuluyor. Bozulunca:*

'Hımm... Belli! Sen İmam Hatip mezunusun'

Kız Lise mezunu.

'Hayır efendim, lise mezunuyum' *deyince;*

'Hallah hallah lise mezunu'

'Evet lise mezunu'

'Öyleyse sen bilerek ve birinci tercih yaparak bu Fakülteye geldin'

Bakın monologu(!) aynen aktarıyorum size.

'Bilerek bu fakülteye birinci tercih yaparak geldin'

'Hayır efendim, ben Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisiydim. Üçüncü sınıf öğrencisiydim. Başörtülü olarak orada okuyamadığım için Türkiye'de tek başörtülü olarak okunan yer İlahiyat Fakültesi olduğu için Tıp Fakültesi'ni bıraktım ve ondan sonra buraya geldim.'

'Ne Tıp'ı mı bıraktın? Deli misin sen?'

'Efendim önce iman gelir.'

Cevap aynen bu.

'Hımm belli çok gerici bir ailenin çocuğusun sen'

'Hayır efendim, ne babam namaz kılar, ne de annem başörtülüdür.'

'Nee! Sen nereden geldin?' dercesine memleketini sormaya kalkıyor. 'Uzaydan mı geldi bu yahu. Çok garip cevaplar veriyor.'

'Nerelisin sen?..'

'Manisalıyım' deyince bizimki küplere biniyor. Bizim geri zekalı iyice küplere biniyor. Başka türlü bir şey diyecek halimiz yok.

'Utanmıyor musun? Bir de hemşehrim olacaksın benim. Yazıklar olsun sana' diyor ve tın tın bastonunu yere vura vura kütüphaneden çıkıyor.

Adam bir de sınıflara girecekti. Sınıflara girmeye fırsat bulamadı. Ne Dekanla konuştu ne de bizimle... Ankara Üniversitesi'nin o günkü rektörünün adı Tarık Somer'di. Ad veriyorum bakın size!.. Tarık Somer çıkıyor Dekanların huzurunda. Doçentleri topluyor: 'Eyvah, yandınız!..' dercesine. 'Bak Kenan fena bozuldu bize.'

Bizim İmdat Kaya Hoca'nın modelidir bu: 'Etme Kenan, yapma Kenan' tam 12 Eylül dönemiyle alay eder..."

Şimdi H. Hüseyin'in konuşmasına biraz ara verelim ve bahsettiği İmdat Kaya hocalarını tekrar hatırlayalım. İmdat Kaya 12 Eylül öncesi bir kaç kere içeri girmiş çıkmış biri. Erbakan'ın sağ kollarından, Milli Gençlik Vakıfları'nda yaptığı konuşmalarda şeriatçı olmayanların cenaze namazı kılınmaz, eğer zorla kıldırtmaya kalkarlarsa havalı hortumlarla bir güzel hallettikten sonra ölü için budaklı odun kullanılmasını imamlara tavsiye eden ölülere budaklı odun ile tecavüzü reva gören eski bir imam, Sultanbeyli Mezarlıklar Müdürü. RP'li Ali Nabi Koçak, İmdat Kaya'nın küçük yaşlardan beri deli olduğunu açıklıyor ve "*yakında deli raporu alacağız*" diyordu. Ancak böyle bir delinin neden MGV'lerde imamlara, gençlere, kadın ve erkeklere konferans verdiğini RP'li bir belediye olan

Sultanbeyli'de Mezarlıklar Müdürü yapılmasındaki hikmetleri ise bir türlü izalı edemiyordu.

Hasan Hüseyin Ceylan'ın İmdat Hocası, tam bir Cumhuriyet, demokrasi, laiklik, insanlık ve Atatürk düşmanı. Bu fikirlerini de açık bir şekilde Erbakan'ın dört üniversiteye denk gösterdiği MGV'lerde saf insanlarımıza aşılıyordu. Milli Görüşçüler de İmdat Hoca'mız diye kendisini sahipleniyor konuşmalarında onore ediyorlardı.

Konuşmaları basın yansıyınca hep aynı taktiğe başvuruyorlardı: "*Tanımıyoruz*" veya "*O bir deli!!!*"

Bu açıklamalardan sonra tekrar Hasan Hüseyin Ceylan'ın konferansına dönelim.

Başörtülülere Tuzak mı Hazırlandı

"*Kenan'ın feci bozulduğunu görünce Tarık Somer, Dekan'ın huzurunda Dekanlık koltuğuna oturuyor, ve diyor ki: 'Bana bakın arkadaşlar hepimiz bu manzarayı gördük. Şimdi size sesleniyorum. Bu kızın karşısına bin tane asker diksek, silah omuza desek ve mermiyi hemen yerleştirin desek, başörtünü açmazsan ateş edeceğiz desek ve ateş emrini versek bu kız başını açar mı açmaz mı?' diyor. 'Bakın ben sizden önce cevap vereyim. Bak ben rektörüm ve ilahiyatçıyım ve imam hatipliyim. Sayın Paşamızın karşısında üstelik ihtilal paşasının karşısında böyle konuşan bir kıza ne tanklar cevap verebilir ne top cevap verebilir. Ama ben yolunu buldum. Sayın Paşa'ma onun yolunu öğreteceğim. Bir rapor hazırlayacağım' diyor ve çekip gidiyor.*

Yol şu; Bahriye Üçok yardımcı oldu. Toprağı bol olsun. Ve benzerleri yardımcı oldular. Yol şudur; aynen seçim barajları gibi İlahiyat Fakülteleri'ne baraj koydular. 1985-86 öğretim sezonunda ilk baraj kondu.

İlahiyatlı kızlar çok şuurlu oluyorlar, bunlar Kenan Evren'e bile karşı geldiler. Bunlar başörtülerini açmıyorlar. Bunlar zulme karşı çok direnişli ve çok el ele veriyorlar. Bunlara baraj koyalım. Nedir bu baraj?

Yüz kişi kazanıyor, yüzü de giriyordu. Şimdi yüz kişi kazandığı zaman doksanını almayacaklar, onunu alacaklar. Yüzde on barajı ve uygulandı bu. Ne zaman? ANAP döneminde milliyetçi, muhafazakar, maneviyatçı ve mukaddesatçı dört "M"li grubun hep ANAP'a oy verdiği zamanlar.

Bu uygulandı. Ne oldu? Yüzde on barajında sekiz İlahiyat Fakültesi'ne sadece 86 yılında 80 başörtülü kız alındı. Oysa 240'ın üzerinde başörtülü kız ilahiyatların imtihanlarını kazanmıştı.

Hani okuma eşitliği vardı? Hani herkes üniversiteyi kazandığı zaman gidebiliyordu? Baktılar yüzde on bile Türkiye'de deprem yapıyor. İlla ki Kandilli Rasathanesi'ne göre altı, yedi şiddetinde olması gerekmez.

Bunların metafizik depremleri daha tehlikeli. Eyvah! Bu on şiddetinde dediler ve kızların onluk barajını yediye indirdiler, 87 yılında. Yedi kere sekiz elli altı. İlahiyat Fakülteleri'ne 87 yılında alınan toplam kız sayısı elli altı idi.

88 yılında dörde indirdiler. Dört kere sekiz otuz iki. Otuz iki kız vardı sadece, Türkiye'de arkadaşlar. Korkunç bir rakam bu. Böyle bir rakam bulamazsınız. Eee, ne zaman oldu bu?

İlla Cumhuriyet dönemine gitmeye gerek yok. Doksanlı yıllarda oldu bu. İkiye indireceklerdi. Yani sadece on altı kişi alacaklardı. On altı kişiden bile korktular. Ne zaman ki 26 Mart, 29 Kasım 1987 erken yerel seçimleri sinyalleri alındı. 'Eyvah! Biz bunlara İslamizeyşın politikaları ile gitmezsek çok büyük direnç meydan getirecekler' *dediler ve baraj olayını kaldırmaya başladılar.*

Elhamdülillah Türkiye'de inanan insanların geldiği konum budur. Ve artık İslamizeyşın politikalarıyla da hiç bir şey tutturamıyorlar. Gelirken uçakla doğudan bir kardeşimizle geldim. Yetkili bir arkadaşla. Gördüm. Şimdi Abdullah Öcalan aynen Suriyeli Hafiz Esat'ın secdeli, rükulu, kaideli, teşeddütlü, kıyamlı fotoğraf dağıttığı gibi, Abdullah Öcalan secdede resmini dağıttırıyor. Rükuda resmini dağıttırıyor. O öyle yapıyor. 12 Eylül'ün hemen sonrasında helikopterlerle; 'Ey iman edenler!' *şu ayetler Tövbe suresinin 24. Ayeti, hem metnen hem mealen dağıtılıyordu.* 'Kul inküntüm inkane abaahüm ve esbaahüm...' *diye başlayan ayeti dağıttılar.*

Niye? Sonuç bir yere götürüyor. Doğu'yu kurtarmanın yolu da İslam, Batı'yı kurtarmanın yolu da İslam. Bu kurtuluş içinde tek ana nokta bütün zalimlere karşı el ele vererek; ister Kemalist zalim olsun, ister laik zalim olsun. İster sosyal demokrat zalim olsun, ister Apo gibi ateist ve Marksist zalim olsun. Kim olursa olsun, el ele vererek Müslüman'ın direncini hızlandırmaktır bunun yolu. Bak bu yol hızlandığı zaman, size açık ve net söyleyeyim, ve bu hızlılığı da siyasal platforma taşıdığınız zaman, bak bugün Bosna-Hersek'te kardeşleriniz şehit oluyor..."

Zulme Karşı Disiplinli Direniş

"*...Alia İzzetbegoviç İngiltere'de yakinen tanıdığım bir insan. 28 gün ben aynı otelde kaldım kendisiyle. Yeni hapisten çıkmıştı. Kendisi dokuz yıl, hanımı Melike İzzetbegoviç de altı yıl hapiste yatmışlar ve yeni çıkıp gelmişlerdi.*

Fehmi Koru ile birlikte bir konferansa gitmiştik. Alia İzzetbegoviç ile konuşup dönüşte Ankara'da, Ayrancı semtine geldi. Ayrancı semtinde özel bir görüşme yaptık. Kendisine söylenen şey; 'Sen ne yazarsan yaz, ne kadar

konuşursan konuş. İllegal platformlarda olduğun müddetçe bu hükümet seni hapse atar. Sen gel legal formasyonlarda faaliyet yap. Legal olduğun için hiç bir halt edemezler sana' dedik.

'En, Pi, I' kuruldu. İki buçuk sene önce ve yüzde kırk dokuz Müslüman azınlık, elli de değildi. Bakın, Sırplarla birlikte, ortaklaşa Hırvatlarla birlikte Sırplara karşı mücadele ediyorlar. Yüzde altmış dörtlük gibi bir oy alarak Bosna-Hersek'in Cumhurbaşkanı oldu. Keza FIS aynı şekilde. Eğer direnişlerimiz, eğer eylemlerimiz siyasal platforma kanalize olamıyorsa, çok açık ve net söylüyorum, elde edeceğimiz, Türkiye haritası üzerinde pek fazla bir şey değildir. Bu vesileyle kardeşlerime söylemek istediğim, en önemli vermek istediğim mesaj: 'Zulme karşı el ele verirken: Bir; disiplin ,içinde olacağız, iki; ilmi aktivite içinde olacağız.' Boş değil kiminle konuşuyoruz. NATO uzmanıyla konuşuyoruz. Onla konuşurken Kuzey Atlantik Paktı denilen NATO'yu ondan daha iyi bileceğiz. O, NATO savunma paktı diyorsa, biz NATO'nun bir ölüm paktı olduğunu onun belgeleriyle ona ispatlayacağız. Ve şaşıracak..."

H. Hüseyin, Uğur Dündar'a Haddini Nasıl Bildirdi(!?)

Şimdi de Hasan Hüseyin'in Uğur Dündar'ı kendisine nasıl hayran bıraktığını yine kendisinden dinleyelim:

"*M. Ali Birand yazısında diyor; 'Türkiye'deki Müslümanların, NATO hakkında ve AET hakkındaki söylemlerine henüz Türkiye'de, Sosyal Demokratlar ve Kemalistler ulaşmamıştır.' Buyrun, ha niye? Yahu bunlar gözümüzde fazla büyütülmüş insanlar. Son bir cümle. Benim uçak hareket vaktim yaklaşıyor, hemen müsaadelerinizi alacağım.*

Uğur Dündar; gözümüzde çok fazla büyüttük. Yok Hodri Meydan programları, yok filan programları. Bana sorun ne kadar büyük olduklarını o insanların. Bir yere bir programa katılmışım. Sırf bunların ne olduğunu ispat için Türkiye'deki Müslümanlara...

Ben M. Ali Birand'la iyi ilişkilerim vardır. Uğur Dündar ile pek tanışmıyordum. 1990 yılında hatırlayın, bir Hodri Meydan programında turizmdi konu. Hayatımda hiç turizmle uğraşmamışken bunlara katılmak için inadına bir Müslümanın ifadeleri neler olmalıdır? Ve bunlarda şahit olsunlar için on sayfalık bir tebliğ yazarak katıldım.

TRT Genel Müdürlüğü'nün beşinci katında Bilim Kurulu var. Orda izleniyor. 417 numaralı odadır. Çok tebliği orijinal bir şekilde hazırladım. Turizmin ilkokulu mezunu olduğumdan başlayarak maddeler halinde getirdim. Hiç Müslümanlıkla ilgili bir şey yazmadım. Ne Kuran'dan ayet, ne de peygamber hadisinden bir şey yazdım. Ama öyle yazdım ki sonuç

İslam'a götürüyor.

Uğur Dündar Cumartesi günü beni evden aradı. Yoktum ,bizim çocuklar telefona çıkmış: 'Ben Uğur Dündar, H. Hüseyin Bey'le görüşecem' 'Konferansa gitti, efendim' *demişler.*

Orta Doğu'ya gitmiştim. Geldim: 'Evimin telefonunu veriyorum beni mutlaka arasın' *demiş. Aradım:* 'Buyrun Uğur Bey' *dedim. Bir şey hedeflemiştim. Bu insanlara hayatta hiç turizmle uğraşmamış bir Müslüman olarak yazdığım bir metinle, bu insanlar nasıl feleğini şaşacak önce bunu ispat edeceğim. Bütün tebliğin altını satırları tek tek kırmızı kalemle çizmişler. Uğur Bey dedi ki telefonda, aynen aktarıyorum size. Her zamanda yanında aktarırım.*

'H. Hüseyin Bey sizi tebrik etmek için aramıştım. Teşekkür ederim. Öyle bir tebliğ göndermişsiniz ki, başta Prof. Aysel Ozankaya' *şu meşhur Siyasal Bilgiler'deki Atatürk ve Laiklik Kitabının yazarı ve 12 Eylül ödülünü kazanmış olan Özer Ozankaya'nın karısı Bilim Kurulu Başkanı o idi. O tarihlerde Emre Kongar ve diğerleri Kültür Bakanlığı Müsteşarlığı'ndan. Altını tek tek çizdiler.*

'Bu arkadaşla mutlaka tanışalım' *dediler.* 'O yüzden seni özel olarak tebrik etmek için arıyorum' *deyip;* 'TRT Genel Müdürlüğü'nün dördüncü katında 417 numaralı Bilim Kurulu odasına seni bekliyoruz' *dedi ve arkasından hemen ekledi onu:* 'Belli ki' *dedi* 'hayatı boyunca turizm konusuyla uğraşmış birisine benziyorsunuz. Ve belli ki" dedi, "turizm konusunda doktora yapmış mütehassıs birisiniz' *Öyle deyince lafın altında kalmamak lazım. Ali Rıza Demircan modeli,* 'Gayet tabi' *dedim.* 'Hayatımız boyunca bununla uğraştık'

Her nedense Hasan'ın bu sözleri, aklıma Erbakan'ın en az Safiye Ayla kadar alımlı, onun kadar çekici eski Başbakanımız Tansu Uçuran Çiller ile hükümet kurduktan sonra **bütçe** için söylediklerini getirdi: Erbakan şöyle haykırıyordu:

"*Tarihimizde ilk defa bu yıl denk bütçe yapacağız. Hatta bütçe fazla bile verecek. Bu sözlerimizi IMF bile ağzı açık hayranlıkla dinledi. Bir tek kelime söyleyemedi.*"

Ancak Erbakan'ı ağzı açık, hayranlıkla(!) dinleyen IMF Amerika'da söyleniyordu: "*geri zekalı bunlar, zırdeli bunlar, hayalperest bunlar*" Acaba IMF bu sözleri kim için sarf ediyordu? Neyse biz yine dönelim Hasan'a...

"*..Şimdi tebdil-i kıyafet eyledik. Hep onların karşısında hep böyle oturmaya gerek yok. Ali Rıza Demircan hoca meşhur kitabını yazdığı zaman, Panorama'sından, diğer yerlerinden röportaja gelmişlerdi. Bizim odada döner koltuk vardı.* 'Hasancığım, senin koltukta röportaj yapalım. Benim

boyum kısa, laz uşağıyım. Şöyle bir yükselteceğim koltuğu... döne döne onlarla konuşacağım. Zira 'kibir, kibirlilere karşı sadakadır'

Oraya gittim. Uğur Dündarlar'ın oraya girerken de ikinci bir hedefim vardı. O günkü programda burda yirmi kişi oturuyor. Burda sekiz kişi oturuyor. Burdakiler konuşmacı, burdakiler uzman. Turizm olunca Turizm Bakanı, Turizm Genel Müdürü, beş yıldızlı oteller adına bir temsilci, kaplıcalar adına bir temsilci, yat turizmi adına bir temsilci, hep böyle resmi temsilciler...

Dedim ki, ikinci bir numarayı daha çekeyim şunlara. Şurda oturayım bakayım gerçekleştirebilecek miyim? İzleyenleriniz görmüştür; ben burada oturuyordum beni uzman diye Uğur Dündar oraya oturttu. Ha, niye söylüyorum arkadaşlar!.. Bunların kafa yapısı sadece ve sadece bu kadardır. Bizim arkadaşlarımız; Abdurrahman Dilipak'ımız, Ali Bulaç'ımız, Sadık Albayrak'ımız, Fehmi Koru'muz, bizim kendi kardeşlerimizin, bu işle uğraşmış bir kardeşiniz olarak söylüyorum, en kral 32. Günler'i, en kral Hodri Meydanlar'ı, en kral Söz Meclis'ten İçeri programlarını onlardan bin kat daha verimlilikte ve prodüktivitede yapacağınızı size çok açıkça söylüyorum. Bu insanların yapısı bu kadar."

Şimdi bir olayı hatırlayalım. Hatırlayalım da Hasan'ın arkadaşlarının bu işi Uğur Dündarlar'dan ve diğerlerinden nasıl daha mükemmel(!) yapabileceğini görelim. Ve görelim de ibret alalım(!) O halde FP'nin ağır toplarında Süleyman Arif bir kulak verelim:

Asparagas Haber

12 Eylül duruşmalarında Askeri Savcı; "*Milli Gazete'de yayınlanan yazılarda davaya dahil edilsin*" önerisinde bulunur.

Başta Erbakan olmak üzere, bilcümle Milli Görüşçü'leri bir telaş alır. ne yapacaklardı? Ne edeceklerdi? Bosna paralarının akıbeti söz konusu olduğunda söyledikleri gibi: "*ıncıklayıp, mıncıklamayın*" Ya da bunlar "*fasa fiso*" da diyemiyorlardı. O halde ne yapmalı ne etmeliydi?

Ve sonunda iğne deliğinden Hindistan'ı görüyorlardı: Milli Gazete'de asparagas haber yapmıyor muydu? Onları ihbar eder kurtulurlardı!..

Milli Gazete'nin başarılı yazarlarından Abdurrahman Dilipak'la baş başa verilir ve gazetenin asparagas yani yalan haberlerinden yirmi kadarı tespit edilir. Süleyman Arif o yalan haberleri de şöyle anlatıyor:

"*Bakın gazete Sakarya belediye Başkanlığı seçimini MSP adayı kazandı diye manşet atmış. Oysa orada bizim adayımız kaybetmişti.*

Yine bir başka haber de; 'Artvin'de Erbakan'ın konuşmasını yüz binler izledi' şeklinde. Oysa Erbakan solcuların otobüsümüzü tecavüzünden dolayı

Artvin'e gidememişti."

Şimdi yine Müslüman(!) Akit gazetesinin başyazarlığını yapan Abdurrahman Dilipak ve bil cümle Milli Görüşçüler, kendi gazeteleri olarak lanse ettikleri Milli Gazete'nin asparagas yani yalan haber yazdığını kanıtlayarak savcının atağını kendi deyimleri ile "*boşa çıkarıyorlardı*"

Biz yine dönelim Hürriyet gazetesince yalan makinesi olarak tanıtılan H. Hüseyin Ceylan'ın konferansına:

"*Biz de ekrana geldik. İşte geldik. Uğur Dündar'ın 'Hodri Meydan' programında ekran görüntüsünün ivmesi bütün Türkiye'de çalkantı meydana getirdi. Ya öyle mi? Millet altı senede bir doktora bitirirken, o bir senede üç tane doktora tezini bitirmiş. Yeter ki biz sahneye çıkalım. Yeter ki sahnede yer alalım. Türkiye gerçekleri daha iyi anlayacaktır.*"

Hoş, millet, Türkiye gerçeklerini kendileri açısından Müslüm-Kalkancı ve Fadime aşkı ile gördü ve öğreniyor, sahtekarlığı basında çarşaf çarşaf çıkan şeyh Kalkancı'nın Fadime'yi nasıl şey ettiğini, saf Müslümanları nasıl kandırıp dolandırdığını, Aczimendi Şıh'ı Müslüm'ün ise genç kızlara nasıl tecavüz ettiğini ibretle izliyordu.

Kalkanci'nın FP'li Belediye Başkanları ile olan ilişkilerinin yanında en ilginci FP'li Devlet Bakanı Temel Karamollaoğlu'nun mahdumu ve kerimelerinin malum şıh ile olan ilişkileriydi. Bu ilişki önceleri Temel tarafından reddediliyordu, ancak olaylar açığa çıktıkça Milli Görüşçü bakanın kızı Kalkancı'nın müridi, oğlu ise hem müridi, hem de ortağı olarak sahnede yer alıyordu.

Temel Karamollaoğlu'nun mahdumu Muhammed Zahid'in, **MK** dergisinden yaptığımız 9 Kasım 1996 tarihli görüşmede; babasının bir kaç gün önce Tansu Çiller hakkında söylediği ve Yeni Yüzyıl gazetesinde yer alan "Mert Kadın" benzetmesinin gerçekliği hususundaki sorumuza verdiği cevap bir hayli ilginçti: "*Hırsız bir kadınla koalisyon kurmak doğru mu? Bu siyaseten söylenmiş bir sözdür. Hoca daha böyle ne sözler söylüyor.*"

Evet biz yine dönelim H. Hüseyin Ceylan'a, "*Yeter ki biz sahneye çıkalım. Yeter ki sahnede yer alalım. Türkiye gerçekleri daha iyi anlayacaktır*" şeklinde konuşan Hasan şöyle devam ediyordu:

"*Bunun bana göre yolu zulme karşı en dirençli mekanizma, her yerde de bunu slogan haline getireceğiz.*

Türkiye'deki Müslümanlar Meclis'ten yıkılmıştır. Ama hangi meclisten? Ulus'taki Meclis'ten yıkılmıştır? Ankara'da Ulus Meclisi'nde yıkılmıştır. Çok açık ve net iddiamdır. Burada bütün gönlümle inanıyorum. Bizim direnişimiz de yine Meclis'ten olacaktır. Ama Kızılay'daki Meclisten

Ve bunu Allah'ın izni ile gerçekleştireceğimize inanıyor ve bu vesile ile hepinize kucak dolusu selamlar iletiyorum. Hepinizi bağrıma basıyorum. Uçak kalkış saatim geldiği için, on uçağı ile döneceğim Ankara'ya...

Yarın Belde seçimleri dolayısıyla Melih Gökçek Bey'le selamlarını getiriyorum size. Bütün arkadaşlarımın da. Programım dolu olduğu için müsaadelerinizi istirham edeceğim.

Zulme karşı direnişinizin hayırlı olmasını, bilumum Neronlar'ın, Şeddatlar'ın,Firavuni sistemlerin çöküşünü hızlandıracak eylemlerle rızıklanmanızı canı gönülden diliyor, hepinizi kucaklıyor ve hepinizi Allah'a emanet ediyorum. Sağ olun, varolun..."

Firavuni Sistemler

Hasan'ın Meclis'ten nasıl yıkıldıklarını ve yine Meclis'ten nasıl dirileceklerini izah eden Hollanda'nın Amsterdam şehrinde yaptığı konuşmaya gelmeden önce bahsettiği firavuni sistemleri biraz aralayalım.

RP'li Adalet Bakanı eski gezici vaiz Şevket Kazan Rize'de şöyle haykırıyordu: "*Dünyada iki sistem vardır: Birincisi bizim getireceğimiz ve ilahi olan ve arkasında Hz. Muhammed'in olduğu düzen. İkincisi ise kuvvete dayanan komünizm, kapitalizm, sağcılık ve solculuk gibi arkasında firavunların bulunduğu düzen*"

Ne diyordu zarafet güzeli Hasan: "*Firavuni sistemlerin çöküşünü hızlandıracak eylemlerle rızıklanmanızı canı gönülden diliyorum.*"

Meclis'ten Yıkıldık Meclis'ten Diriliriz

H. Hüseyin Ceylan'ın Hollanda'da icra eylediği bu konferansın bandı, tarafımızdan gerek görsel basına gerekse yazılı basına yansıtılmıştı. Bundaki amacım ise Günaydın gazetesinden Sabah gazetesine yeni geçen gazeteci arkadaşım Ali Ekber Ertürk'ün manşetlik bir haberle görevine başlaması isteğim idi. Bir diğer amacım ise her zaman olduğu gibi bunların gerçek yüzünü biraz daha ortaya çıkarmaktı.

Ancak kaset televizyonlarda yayınlandıktan sonra Müslüman Akit gazetesinde ve diğerlerinde yapılan yorumları ve H. Hüseyin Ceylan'ın demeçlerini gördükten sonra, "vay be!..." demekten kendimizi alamıyorduk.

Akit gazetesinin 14 Kasım 1996 Perşembe tarihli bilmem kaç sütuna manşeti şöyle oluşuyordu:

"***CIA Böyle İstedi***"

Hakan Kahraman imzası ile yayınlanan manşet haberde şu iddialar yer alıyordu:

"H. Hüseyin Ceylan, RP'lilere yönelik saldırıların perde arkasını AKİT'e anlattı:

*1. **Trona Projesi:** Trona projesinin hayata geçirilmesiyle 36 milyar dolar zarara giren ABD belli mahfilleri devreye sokarak partimizi sıkıntıya sokmaya çalışıyor. ABD Trona konusundaki hakimiyetini Türkiye'ye kaptırmak istemiyor.*

*2. **Tröstlere Engel:** Basın Kanunu'nda gerçekleştirdiğimiz değişikliklerle kartelleşmeye engel olduk. Bunun Demirel tarafından veto edileceğini sananlar onaylanınca telaşa kapıldılar. Şimdi de RP'den intikam almaya çalışıyorlar.*

*3. **ANAP Körüklüyor:** ANAP korkunç bir erimenin içinde. Onlar da bu hadiseyi körükleyerek puan toplamaya ve erimelerini durdurmaya çalışıyorlar. Sayın Mesut Yılmaz, maalesef bazı holding patronlarının sesi gibi hareket etmektedir.*

*4. **Çeteler Panikte:** Medyanın da içinde yer aldığı mafya ve çeteler hakkında Meclis'te büyük destek ve katılımla karar alınması bazılarını rahatsız etti. Yem borularının kesilmesini istemeyenler RP'ye karşı saldırıya geçmişlerdir."*

Manşette ve baş sayfada bu şekilde boy gösteren Hasan, sekizinci sayfada özetle şunları döktürüyordu:

"*O konuşma bugün de altına imza atmaktan zerre kadar tereddüt etmeyeceğim bir konuşmadır. Benim iftihar ettiğim bir konuşmadır.*"

Hasan Hüseyin'in bu sözleri, nedense bilinmez, Erbakan'ın bir sözünü hatırlattı bana: "*Bizde beyin yok.*"

Şimdi RP'lilere göre CIA tezgahlı ama gerçekte Ali Ekber ve benim marifetim olan, deşifre ettiğimiz H. Hüseyin Ceylan'ın konuşmasına kısaca bir göz atalım:

"*... 1924'lerde ne oldu? İngiliz kafirinin çizmesinin altında Kuran'ı ezmesine gerek kalmadı. Senin ülkende benim ülkemde, bizim ülkemizdeki jandarmalar taa 3 Mart 1946'ya kadar hep çizmeleri altında, Kuran'ı ezdiler.*"

"*...Beyler, çok açık ve net söylüyorum. Gorbaçov'un yaptığı zulümleri, Brejnev'in yaptığı zulümleri, Jivkov'un yaptığı zulümleri arattı bizim Çavuşeskular. Tarih 3 Mart 1924. Meclis, Ankara Ulus Meclisi. O gün sen de yıkıldın, ben de yıkıldım. Din de yıkıldı, kitap da yıkıldı. Ezan da yıkıldı, Hilafet de yıkıldı. Hepimiz yıkıldık. Ben 3 Mart 1924'ün ruhu ile büyümeye çalışıyorum.*

Allah'ın esmasından bir esma var. 'Ya müntaküm-ü Celle Celaluhü' Ey intikam sahibi Rabbım beni intikamına memur et. 3 Mart 1924 adına..."

Hasan'ın söylediği "*Ey intikam sahibi Rabbım beni intikamına memur et*" sözü hatırlanacağı üzere İBDA-C'nin sürekli kullandığı bir slogandır.

"*...3 Mart 1924 adına tam sekiz büyük devrim yapılmış bir gecede. Şimdi bize söylüyorlar* 'çağ atlayan devletiz' *diye... Hadi oradan... Bak 3 Mart 1924'te kulağı sağır paşalar, bilmem ne paşalar bir gecede sekiz büyük devrim yapmışlar. Kanun da değil.*

Hilafet kaldırılıyordu o gece... Gerekçe şeriat ahkamının icra edildiği makam dediler. Oysa benim insanlarım Meclis'te adeta gözleri kapalı idi siyasete. İstediği kadar din adamı olsun, tefsirci olsun, hadisçi olsun, fıkıhçı olsun, siyaseti bilmiyorlardı. Bilmedikleri için hep tek taraflı yetiştikleri için uyudular.

İster Konyalı Mehmet Vehbi deyin, ister Elmalı. İşte örnek: Hilafet oylanıyor üst katta, milletvekilleri öylesine oturtulmuş. Kaldırılsın mı kaldırılmasın mı oylanıyor. Ve gerekçe; şeriat ahkamı bu makamdan icra ediliyor, o yüzden kaldırılsın isteniyor. Kulisleri hazırlanmış. Urfa'dan mebus Şeyh Saffet Efendi, İsmet Paşalar kulislerini yaparlar, diğerleri de yaparlar derler ki, onlar gibi saflara: 'Bak bir İstanbul'da Hilafet var, bir de Ankara'da, bizim Meclis'te Hilafet var. Nebi bile iki mescid olduğu zaman 'mescid'i dırar' demiştir. Birini yıktırmıştır. O yüzden TBMM hilafet makamı ve mekanıdır. İstanbul'daki makamın yani hilafetin kaldırılması gerek' *diyerek Hoca Efendi'yi aldatmış açıkgözler.*

Urfa'lı Şeyh Saffet Efendi bir önerge hazırlamış. Koca Şeyh alim. Önergeyi hazırlayan adam, gidin tarihi vesikalara bakın, diyor ki: 'Bu iki başlılıktan dolayı İstanbul'da bulunan Makam-ı Hilafet'in ilgasını öneriyorum.' *Ömür boyu kendisini cehennemde yakacak olan önergenin baş imzacısı Şeyh Saffet Efendi. Sen, ben veya senin gibi, benim gibi olanlar ümitleniriz. O tarihlerde mücadeleyi alın teri ile yapanlar, Hoca Efendiler var bir sürü. Ama hayır tek taraflı yetişmişlerdir benim hoca efendilerim.*

Ve oylanır. İki tane erkek adam var Meclis'te. Biri Gümüşhane Mebusu, Bağımsız Milletvekili meşhur Zeki Efendi yani Zeki Kadirbeyoğlu ve Kastamonu'nun Daday ilçesinden Halit Akmansü, Yunanlı Komutan General Trikopis'i, Kütahya'nın sırtlarında tek başına esir alan adam, Dadaylı Halit Akmansü. Yani biri asker, biri de Gümüşhane'den bir bürokrat. 'Halifeliği kaldıramazsınız' *diye Meclis'te konuşma yapan iki erkek ses.*

Sarıklılar, hoca efendiler neredeler? Beyler!.. Onlar o sırada tuvalette de yoktular. Altta mescittedirler. Çünkü onları oraya Galip Hoca çağırdı.

Kimdir Galip Hoca? Aydın bölgesinden Milli Mücadele kahramanı diye bilinen sarıklı, cübbeli, kahverengi sakalıyla Celal Bayar Efendi! Mescide çağırdı hepsini. Yirmi küsur alimi. 'Ey derin hocalar, bir meselem var, size onu soracağım' *der Galip Hoca. Kendileri de o derin meselenin ne olduğunu bilmeksizin aşağıya inmişlerdir. Sormuştur, 105 yaşında vefat eden Galip Hoca, toprağı bol olsun. 105 defa kadeh kaldıran dev mason.*

Galip Hoca, o gün Ortadoğu haritasının çizilmesinde Lawrence İslam'ı ve Müslümanları nasıl parçalamışsa, bizim Meclis'imizde de Galip Hocalar, Lawrence rolleriyle aynı parçalamaya yönelmişlerdir.

Kalkmışlar bana, size, bize 'öpüp de başınıza koyun' *diyorlar. Allah'tan korkun. Türkiye Cumhuriyeti'nde ilk defa beş vakit namaz kılan bir Cumhurbaşkanı Çankaya'ya oturdu...*

Bana namazı lazım değil adamın. Bana şeriat çizgisindeki yeri lazım adamın...

Sabah namazına kalk, öğlen rakını iç, karılarla oyna. Akşam kumarını oyna, ondan sonra Papatyalar'la beraber ol. Ondan sonra 'öpüp başınıza koyun' *diyorlar...*

Utanmıyor musunuz diyenlere siz cevap verin: 'Siz utanın' *diye. İslam değiştirildi beyler. İslam arabeskleştirildi. İbrahim Tatlıses gibi. Biraz ondan, biraz şundan, biraz da limon kattığın zaman, biraz da biber... Kırmızı biberli bir İslam. Öyle değil İslam. Arkadaşlar.... İslam tavizsizliktir. İşte o noktada aşağıya çağrılmıştır hoca efendiler. Sormuştur sorusunu Galip Hoca.*

'Namaz kılıyordum beyler', *yukarda oylamalar devam ediyordu,* 'namaz kılıyordum, alnımı seccadeye koydum. Tam o anda alnımda bir sivrisinek. Alnımı da seccadeye koymuş oldum. Tam o anda alnımda bir soğukluk hissetmeye başladım. Sivrisinek ölmüş. Elimi alnıma attım, kan izleri... O an namazımı tamamladım. Ancak bir şüphe var. Acaba benim namazım caiz midir, değil midir?..'

Hoca Efendiler başlamışlar bu meselede iki kavil var diye. Bir kanadı mı koptu sivrisineğin, iki bacağı mı koptu? Başı mı koptu, kıçı mı koptu? Niye arıyorlar? Şafi mezhep fetva şu, Hanefi-ül mezhep, fetva bu. Din gidiyor yukarıda elden, Kuran gidiyor, şeriat gidiyor...

Ve hilafet iki aleyhte oya karşılık 400 evet oyuyla oylanır ve hilafet mezara gömülür."

Hilafeti ve şeriatı bu şekilde Meclis'te kaybettiklerini açıklayan H. Hüseyin Ceylan tekrar dirilmek için önce İstanbul'un fethi ile başlayacaklarını ilan ederek şöyle devam ediyordu: "*Göreceksiniz peygamber müjdesine nail olacağız.*" Ve sözünü tamamlıyordu:

"Ankara'daki Ulus. Meclisi'nden yıkıldı, Kızılay'daki Meclis'ten dirileceğiz."

Zulme Karşı El Eleden Zulme Karşı İsyana

Fatih MGV'nin düzenlediği, "Zulme Karşı El Ele" gecesinde Hasan Hüseyin Ceylan'dan sonra konuşmak için kürsüye gelen ve 1996 Genel seçimlerinde İstanbul RP Milletvekili adayı, Milli Gazete başyazarı Sadık Albayrak, gençleri sözde zulme karşı isyana çağırıyor ve şunları söylüyordu:

"Esselamü aleyküm, Muhterem Kardeşlerim!

Gecenin bu ilerleyen saatinde sizi fazla meşgul etmek istemiyorum. Yalnız belki bir ay, belki iki ay, belki de o kadar değil, Fatih'te yine MGV'nin bir gecesi olmuştu. Bendeniz de bir başka toplantıdan geldim. Muhterem Hasan Aksay, muhterem Ö. Vehbi Hatipoğlu, muhterem Necdet Külünk kardeşlerimiz o gece konuşmacı olarak katılmışlardı.

Programı sunmak ile görevli olan kardeşimiz: 'Efendim, Sadık Albayrak da bir selamlama konuşması yapacak. Gecenin mana ve önemini ifade eden dayanak olan husus: Mazlumlarla Dayanışma Gecesi.'

Hani zuhurat denir ya, o anda ne demek lazım gelirdi. Selam verdim. Ve ben de 'Zalimlere Karşı İsyan Gecesi'nde konuşacağım dedim. Esselamü aleyküm.

İşte aradan geçen bir ay içinde böyle bir gece düzenlendi. Ama benim tam istediğim değil. Müştade kardeşime sordum. Niçin böyle bir isim aldınız? 'Abi' dedi, 'buna da izin vermeyebilirlerdi.' Niye? Zalimlerle, zalimlere karşı el ele gecesi. Ama biz bir merhale katettik. Bir ay içinde, inşallah mukaddes emanetlerin bulunduğu Topkapı'ya yaklaştığımız bir gecede bu günlerde inşallah orada bir gün 'Zalimlere İsyan' gecesi düzenleyeceğiz. İnşallah!...

Dosya ve belgelerle geldim. Konuşmayacağım, çünkü insanın bir kapasitesi var. Kırk beş dakika ders dinlenir. On beş dakika teneffüs. Şimdi sekizden beri burdayız. Saat on bire sekiz var. Düzen zaten kendine göre kurmuş ulaşımını, vasıtaları, otobüsleri, öyle değil mi? On ikiden sonraya kalırsanız birtakım engeller olur.

Bizim düzenimizde olsa ulaşımınız, emniyetiniz, huzurunuz, Allah'ın kanunu ve yasası ölçüsünde olacağı için, değil insanlar, içgüdüsüyle hareket eden hayvanlar, adil bir düzen içinde gecelerini gündüzlerine katmak suretiyle, kendilerine takdir edilmiş olan ömrü yetiştirilen çocukları feda edip bu harekete götürürler.

Ama böyle bir gecede konuşması gerekirken şöyle Kur'an-ı Kerim'in

söylemine bir bakayım dedim. Ve zulüm, zalim, mazlum, zalimin, mazlum ve benzeri iştikakı kelimelere baktım. 332 ayette toplandığını gördüm. Ayrıca bunun birbirine benzer tarafları var. Bakın sol tarafımda bir ayet meali var. Maide suresi, burada, 'Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenlerin kafirlerin ta kendileri olduğu' *ifade ediliyor. Ama bir de bu ayetin başka bir ifadesi var;* 'Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendisidir.' *Baka bir ayette de* 'Fasıkların ta kendileridir.' *O halde Allah'ýn indirdiði ile hükmetmeyenler; zalimler, fasýklar, kafirler ve fasıklar hepsi aynı kategoridedir.*

Şimdi bakınız, Bakara suresi 114. ayete, Cenab-ı Mevla buyuruyor ki, 'Allah'ın adının anıldığı mescitleri yasaklayan ve o mescitleri yasaklayan orada Allah'ın adını yasaklayan ve o mescitleri yok edenlerden daha zalim kim olabilir.'

Mescitleri yasaklamak nerede olmuştur? Bu yasaklama 1915 Ekim devriminden sonra Sovyetler Birliği'nde yani Kafkaslar'da olmuştur. Azerbaycan'dan Moğolistan'a kadar olmuştur.

Türkiye'de ne zaman olmuştur? Biraz sonra. Biz de gavurlukta bile daha gavurdur bizim yerli gavurlar. Açık söylüyorum. 1922'de Azerbaycan'da Latin alfabesine Kiril alfabesine geçtiler. Bizde 1928'de geçildi. Orada mescitleri, camileri yıktılar, Türkiye'de 1924'ten sonra yıkmışlar.

İstanbul, Makam-ı Hilafet, hilafet merkezi. Bütün İslam dünyasının siyasi bakımdan yönetilmesi. Ama ilahi kanun, kıble, Beytullah, elbette orayla, o belde-i Tayyibe ile hiç bir belde mukayese edilemez. Ama İstanbul'da böyle bir yer şeklinde ifade ediliyordu. Neden? Zülfikar Topkapı Sarayı'ndaydı. Hz. Ömer'in kılıcı ordaysa, Allah'ın kitabı ordaysa, bu belde de tayyip bir beldedir.

Bu beldede mevcut olan camiler 1924'ten sonra içlerinde yapılan bir istatistikle yüzde altmışı yıkılmış yok edilmiştir.

Kim yıktı bunları? Devrimciler, inkılapçılar, batıcılar. Demek ki bunlar zalimlerden daha zalimdir."

Fatih Milli Gençlik Vakfı'nda, bu şekilde konuşmasını sürdüren Sadık Albayrak, gençleri isyana teşvik ederek şeriat için kelle alıp kelle vermeye davet ediyor, İbrahim Ethem'i kendilerine örnek almaya çağırıyordu.

Ve Sadık Albayrak, konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"*...Nasıl ki, adamlar diyorlar ki; 'Biz sistemimizden hiç bir şey vermeyiz. Taviz vermeyiz. Olduğu gibi koruyacağız.' Biz de diyoruz, onların altı ilkesi varsa bizim de altı ilkemiz var. Bu da imanın şartlarını teşkil eder. İmanın şartları, islamın şartları ve altı bin altı yüz altmış altı ayet...*"

"...Eğer biz bu zulümle ilgili, bu üç yüz otuz sekiz ayeti teyemmül etsek o zaman bu toplumda, zulümden Nur'a doğru mutlaka koşacak ve bir gün şafakta, Allah'ın Nizam'ı fışkıracak ve Düzen nedir? Kardeşlik nedir? İnsanlık nedir? Değil insanlar hayvanlarda bu düzenin doğruluğunu görecek. Ama yeter ki ,o Celadet'i, o hasameti,o inancı gösteriniz..."

"...bir kadın inancından dolayı,bu devletin kurumlarından, hastanesinde ,devlet dairesinde, sokağında, televizyonunda, gazetesinde tahkir ediliyor; eğer buna baş kaldırmazsan. Eğer buna karşı kendini kenetlenmiş hissetmez de, bu kervana katılmazsan, mazlum değilsin, sefilsin..." .

"...Ortada olan bir insan var ya, bizim kardeşimiz dedi . Ortada olan adam ot gibidir ..."

"Şeriat...Şeriat, yol, otoban...Bütün canlı mahlukatın, mükedenatın, dünyevi ve uhrevi bütün meselelerin çözülebileceği bu şeriat; Saray-ı Kibriya, Hakikat ve bu muhkem bina...Kim anın bir taşı koparsa,başı oraya koymak sezadır..."

Pezevenkliğe Oy Verenler

Milli Görüşçü Ali Nabi Koçak, RP'ye oy vermeyenleri, "pezevenkliğe, kerhaneciliğe sarhoşluğa, hırsızlığa, meyhaneciliğe" oy vermekle suçluyor, kendileriyle koalisyon kuran partileri Yahudilere benzetiyordu. RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı eski Müftü ve eski Market Müdürü Ali Nabi "Parti"yi de bir vasıta düşmanın silahı ile silahlanma olarak niteliyordu. Ali Nabi MGV'lerde ve RP Teşkilatları'nda yaptığı konuşmalarda şunları söylüyordu;

"...Mustafa Üstündağ diye bir milletvekili vardı. CHP'nin altı okları onun kazada kalbine girdi de nihayet yok oldu, Konya yolunda biliyorsunuz. Bütün ideali neydi biliyor musunuz? İlkokulları sekiz yıla çıkarmak, Kur'an kurslarına, İmam Hatip Okullarına gençlerin gitmesini önlemek. Tepindi, tepindi ama karşısında kale gibi MSP vardı. O zaman yapamadı.

Peki şimdi ilkokulların sekiz yıl olmasını kim ne zaman yaptı biliyor musunuz? Evet ANAP döneminde Milliyetçi-Mukaddesatçı, Milliyetçi-Muhafazakar dört başı mamur sahtekar olan Hasan Celal Güzel başlattı.

Milli Görüşçü Ali Nabi hakaretlerine devam ediyor: *"...İşte ANAP'ın yaptığı melanet, onların yaptığı hırsızlık, vurgun, yolsuzluk, zina, fuhuş onların zamanında nefsi reva buldu...*

Onlar gitti, aha bunlar geldi. Aynı gaz, tam gaz, fuhuş, zina devam ediyor. Ama dikkat edin, bir bakıyorsun 68 vilayette bunlar, 70 yıldır her

vilayete genelev açmışlar...Refahı geliyor Urfa'dan silip atıyor, Van'da silip atıyor, Konya'da silip atıyor, Sivas'ta silip atıyor. Bunların 70 yılda kirlettiğini biz temizliyoruz. Öyle mi, değil mi?Ama bize 70 yıla gerek yok. Onların bu kirlettiğini Hakk'a ve adalete dayanarak yedi yılda biz temizleyeceğiz..."

Hain Benzetme

Çekiç Güç konusunda: "*...Çekiç Güç'ü bölgeden def etmek zorundasınız. Çekiç Güç'ü Türkiye'den def etmek zorundasınız. Çünkü o Türkiye'nin bağrına saplanmış bir hançerdir!*" Şeklinde Gölcük'te ve birçok yerde ateşli konuşmalar yapan ve Çekiç Güç oylamaları hakkında, Çekiç Güç'ün bölgede kalması için oy verenleri hedefleyerek, tarihin kimin vatansever, kimin vatan haini olduğunu yazacağını iddia eden, ancak iktidar olduklarında bi koşu gidip "*Çekiç Güç,Türkiye'de ve bölgede kalmalıdır*" yönünde oy veren, kapatılan RP'nin ve onun yerine kurulan Fazilet Partisi'nin Diyarbakır Milletvekili ve MKYK Üyesi Ömer Vehbi Hatipoğlu, bu kez Türkiye Cumhuriyeti ile PKK'yı, Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın Kahramanı Atatürk ile eli kanlı terör örgütü PKK'nın lideri Apo'yu birbirine benzetme gaflet ve ihanetinde bulunuyordu. Ömer Vehbi'nin bu hezeyanlarını noktası virgülüne kadar dokunmadan izleyelim.

"*PKK; Lideri Abdullah Öcalan'ın ifade ettiği gibi* ***'Başlangıç noktasında Marksist bir harekettir. Bilimsel Sosyalizme dayanan bir harekettir'*** *laik bir harekettir ve kendi anlayışlarına uygun bir demokratik yapıyı hedeflemektedir. PKK'nın Kürt çözümü, kökeni itibarıyla batı anlayışının sonucu olan, laikÜlusalcı bir çözümdür. PKK'nın oluşturduğu çözüm tarzı budur. Bu yapısı itibarıyla, Türkiye'de şu anda mevcut olan rejime tipik bir tepkisel yaklaşım içindedir ve bu rejimi yeniden üretme gayreti içindedir.*

Yani Türkiye'nin rejimi neyse, yarın PKK, kendi hedeflediği devleti oluşturacak olursa, kuracağı devletin vasıfları, bugünkü TC. devletinin vasıfları ile aynıdır. Laik bir devlet olacak; ulus devlet olacak. Kürt ulusunun bir devleti olacak. PKK; laik, milli, batıcı ilkeler üzerine bina edilmiş bir devleti tesis etme gayreti göstermektedir.

Bu örgüt seçtiği yöntem itibarıyla şiddete dayalı, tahakkümcü bir harekettir. Rakip tanımayan bir görüntü sergilemektedir. PKK'nın eylemleri yalnızca Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yönelik eylem değildir. Diğer Kürt hareketlerine karşı da tahammülsüzdür. Bölgede kendisi dışındaki başka Kürt hareketlerine de hayat hakkı tanımamaktadır. PKK, şiddeti sadece Türk askerine veya Türkiye'deki bazı vatandaşlara yöneltmiyor. Aynı

zamanda kendisi dışındaki hiçbir örgütlenmeye, ideolojiye, harekete fırsat tanımayacağını ortaya koymaktadır. Bu yapısıyla da PKK hareketi, Türkiye'nin yakından yaşadığı tek parti dönemini çağrıştıran bazı görüntüler sergilemektedir. Yöntem itibarıyla da, takip ettiği strateji itibarıyla da; PKK, temelde İslam karşıtı bir hareket olmasına rağmen, İslam'a bakış tarzı itibarıyla da Mustafa Kemal'in Milli Mücadele'nin ilk yıllarında sergilediği tutuma benzer bir tutum sergilemektedir.

Bunu, Öcalan'ın PKK'nın yayın organı olan Serxwebun'da yayımlanan yazıları ile yorumsuz aktaralım:

'Din, insan türünün doğa ile karşılanmasında ilk girdiği düşünce ve ruhsal gelişme biçimidir. Doğa ile temasın, düşünce ile temasın, evren ile temasın ilk insanımızda oluştuğu biçimdir. O halde bundan bir sonuç çıkar; Din insanlık kadar eskidir. İnsanlığın oluşmasında ayrılmaz bir parçadır. Dini tanımayan hiçbir toplum yoktur. Hepsinin yaşamında din vardır. Din başlangıçta insanlığın doğa ve yaşam zorlukları karşısında yöneldiği bir sığınma, kendini güçlü hissetme ve doğaya, daha sonra da topluma egemen olma ihtiyacından doğmuştur. Ölümü bir türlü kabul etmeyen insanın, cennet ve öbür dünya tasarımı da mutluluk içgüdüsünün hayal aleminde tatmin olmasıdır. Bu bakımdan insan yaşam, doğa ve ölüm karşısında böylesi bir yönelime gereksinim duyar.'

Dinin doğuşunu tabiat olaylarından korkma, çekinme ve bir yerlere sığınma ihtiyacı ile izah ediyor.

Öcalan'ın Hz. Muhammed ve risalet ile ilgili değerlendirmesi de şöyledir: 'Demek ki Muhammed iki dini de (Hristiyanlık - Musevilik) kabul edemez. Çünkü ticari çıkarlarına karşıdır. Yahudilik de, Hristiyanlık da hayat hakkı tanımamaktadır. (...) O zaman ki gelenek peygambersel bir gelenektir. Peygambersiz yaşam düşünülemiyor. Ortaya çıkan her öncü kendisini peygamber olarak gösteriyor. Kabilenin peygamberi, kavmin peygamberi, insanlığın peygamberi o zaman ki aşamanın toplumsal gerçeği tamı tamına öyledir. (...) İsa ve Musa yalnız Yahudilerin ve Hristiyanların peygamberidir. Ama Muhammed, "Ben yalnız Arapların peygamberiyim" demez; çünkü bu, o zaman ki koşullara denk gelmez. Yine İsa "ben tanrıyım" diyor. Bu nedenle Muhammed kendisini tanrı da ilan edemez.

Yapması gereken en uygun şey nedir? Geleneklere de dayanarak kendisini tanrının elçisi, bütün insanların peygamberi ilan eder; hem de en son peygamber. Bu tez günün koşulları, tarihsel aşaması böyle olan bir çerçevede vücut bulur.

(...)Muhammed'in büyüklüğü buradadır; bu koşullara en iyi cevabı verebilen sistemi bulabilmiştir. İnsanlık tarihinde ilerici bir noktayı yakalayabilmiştir. Bu konu da hayli yoğunlaşmıştır. Yoğunlaşması, Kur'an-ın ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Ve bu, biraz da anlaşılırdır. Çağın bütün dinsel düşüncelerini imbikten geçirmiştir. Biz nasıl ki bütün halkların devrim tecrübesini özümsüyorsak, Muhammed de o zamanın dinlerinin tecrübesini özümsemiştir. İçlerinden en olgun yanlarını almış, en yoz yanlarını atmıştır.'

Aynı konuda M. Kemal'in görüşleri ise aşağıya alınmıştır. Acaba bu görüşlerde ki benzerlik nasıl izah edilebilir?

'Muhammed, başlangıçta Allah'ın resulüyüm diye ortaya çıkmamıştı; bunu düşünmemişti. Bu düşünce, senelerce mücadele ettikten ve fikirlerini yaydıktan sonra kendisinden hasıl olmuştu. (...) Muhammed, cinlerin şairlere ilham ettikleri kanısında idi. Muhammed'in İsa ve Musa'ya dair öğrendikleri de bu inancı kuvvetlendirmiştir. İsa'ya atfolan mucizelerin çoğu cinleri tardetmekten ibaretti. Muhammed dahi bütün cinleri şeytanlarla bir tuttu. Fakat Muhammed diğer yandan doğanın üstünde bir kuvvetin ilhamlarına maruz kaldığına inandı. Muhammed ilhamlarını cinlerden almadığını ve fakat cinlerden yüksek olan Allah'tan aldığını söyler. (...) Muhammed şiddetli bir heyecana uğramıştı. (...) Kur'an sureleri, Muhammed'e açık semada peyda olmuş bir şimşek gibi günün birinde bir taraftan inmiş değillerdi. Muhammed'in söylediği sureler uzun bir devirde dini düşüncelerinin ürünü olmuştu. Muhammed, bu surelere pek çok çalıştıktan ve incelemeler yaptıktan sonra edebi bir şekil vermişti."

FP Diyarbakır Milletvekili ve MKYK üyesi Ömer Vehbi Hatipoğlu, Atatürk'e saldırmayı en kutsal görev olarak gören yandaşları gibi ideolojisinin gereğini yerine getiriyordu.

Ö. Vehbi'nin Mesaj yayınlarından çıkan, "*Yaşadığımız Çelişkiler ve Davet*" adlı kitabında *'Mücahid'* in tanımı şöyle yapılıyor: "*Nefsinin gayrı meşru isteklerine karşı direnen, günahlardan hicret eden, şartlar ne olursa olsun davet görevini yerine getiren, tebliğde gevşeklik göstermeyen, farz ve nafilelere sımsıkı sarılıp takva ile zikreden, malıyla Allah yolunda harcamada bulunan, lüks ve israftan kaçınarak az ile yetinip, malının fazlasını Allah yolunda harcayan ve gerektiğinde silahını eline alıp, silahıyla gökyüzünde hilâller çizendir.*"

Ö. Vehbi, Cihadı da şöyle tanımlıyor: "*Günümüzde Cihad denilince genellikle ilk akla gelen silahlı mücadeledir. Kuşkusuz savaş ve güce dayalı mücadele cihadın bir çeşididir. Ancak cihadı sadece bu dar çerçeve içinde anlamak hem yanlış, hem de tehlikeli bir yaklaşımdır. Zira cihad, malen, bedenen, fikren yapılan bir ibadettir.*"

Ö. Vehbi yazdığı bu kitabında birçok konuda referans gösterdiği Zad-ül Mead adlı eserin yazarı olan İbn-i Kayyım el Cezviyye'yi tanırsak, Ö. Vehbi ve ideolojisini aydınlatma da biraz daha mesafe kat etmiş oluruz.

İbn-i Kayyım el Cezviyye: Şam'da İbn-i Teyıniyye'nin yetiştirdiği din adamlarından. İsmi Muhammed bin Ebi Bekr olup, künyesi Ebu Abdullah, lakabı ise Şemseddin'dir. Şam'da Cezviyye Medresesi Kayyım'ın oğlu olduğu için İbn-i Kayyım-i Cezviyye diye şöhret bulmuştur.

Cezviyye: "*Türklerle savaşmadan kıyamet kopmayacaktır. Türkler yok edilmelidir*" şeklinde fetvalar veren ve bugünkü Suudi Arabistan'ın mezhebi durumundaki Vehhabi mezhebinin fikir babası İbn-i Teymiyye'nin talebesidir.

Şimdi de Ö. Vehbi'nin bu Cezviyye'nin, dolayısıyla Teymiyye'nin fikirleri ile hareket ettiğinden olacak, Türkleri yok olmaktan kurtaran Atatürk'e dil uzatmayı marifet biliyordu.

Ömer Vehbi'nin İhanetleri Bitmiyor

FP Diyarbakır Milletvekili ve MKYK üyesi Ömer Vehbi Hatipoğlu Köln'de yaptığı söyleşide şunları söylüyordu:

"*...Uzun lafın kısası yetmiş yıldır ;Türkiye'de Kürtlerin olmadığı, Kürt diye bir ırkın olmadığı, Kürtlerin Türklerin bir kolu olduğunu ispat etmek için bir yığın çabalar gösteriliyor.*

Şimdi her şeyden önce bu ret politikası Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne de bir şey kazandırmamıştır. Üstelik bu politika tutmamıştır. Tutmadığı da bugünkü olaylarda ayan beyan ortaya çıkmıştır..."

"*Kürtler Müslüman olduğu zaman da bugün Güneydoğu Anadolu bölgesi denen bölgede tarihi ismiyle Kürdistan'da yaşıyorlardı....*"

"*...Neymiş efendim, bunlar bölücülük yapıyor, neyi bölecekmişiz? Efendim, Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünü bölüyorsunuz. Siz, İslam coğrafyasının bölünmez bütünlüğünü ulus devletleriyle böldünüz. Gerçek bölücüler bunlar, bu rejimdir.*"

"*..Güneydoğu Kürdistan'da dökülen her damla kan yeni bir düşmanlığın tohumunu filizlendirir...*"

"*...Ne zaman ki Osmanlı bürokratı, Osmanlı topraklarının Osmanlı'yı oluşturan ümmete danışmadan Batılılaşmaya karar vermiş, Kur'an-ı Kerim'i nizam olmaktan çıkarmış, Batılılaşma serüvenine girmişse o zaman Kürt hareketlerinin başladığını görürüz...*"

"*...Şimdi Milli Mücadele yıllarında yardım dilendiği Kürtlerden Milli Mücadele biter, TC kurulur, inkar furyası başlar, Kürt diye bir halk yoktur der. İşte bugün Güneydoğuda meydana gelen olayları, bugün PKK niçin vardır veya Kürt milliyetçiliği ideolojisini bilmeniz için yetmiş yıldan beridir bu ülkede uygulanan zulüm ve baskı düzenini çok iyi bilmeniz lazım...*"

"...Ne mutlu Türküm diyene diye dağlara, taşlara, betonlara yazdılar. Ama milletin, yüreğine beynine nakşedemediler..."

"...Eğer ben Türksem, Kürtleri yönetecek kanunu ben çıkarmayacağım. Kürt'sem Türkleri yönetecek kanunu ben çıkarmayacağım. Türkleri, Kürtleri ve Arapları ve tüm insanları yaratan Allah'ın kanun koyma hakkına sahip olduğu bir düzende biz kardeş oluruz. Aksi takdirde hiç bir beşeri düzen buna çözüm getiremez..."

"...Müslüman Kürtlere lider, rehber, önder olarak büyük İslam komutanı Selahattin-i Eyyübi, burada daha önce adını söylediğim Şeyhu Beytullahi Nehri, Şeyh Mahmut Berzenci, Şeyh Sait Hazretleri, Said-i Nursi Hazretleri yeter ve artar. Biz bu büyük İslam önderlerinin, Kürt kökenli bu büyük İslam önderlerinin, çizdiği yolda ve izde yürürşek bu sorunu rahatlıkla çözebilme imkanına sahip oluruz.

Ben, 12 Ekim 1991 günü Diyarbakır Ulu Cami meydanında, bir mitingde konuşurken aynen şu cümleleri kullandım, hiç unutmuyorum. Dedim ki, 'sizler Şeyh Sait efendinin torunlarısınız, sizler yıllarca zulme ve kadre uğramış bir halkın çocuklarısınız. Eğer sizler bu rejimin partilerine oy verirseniz, başınıza bombalar yağar...'"

"...Tarih boyunca Kürtler, İslam için savaşmıştır. Kürt kardeşlerime şunu söylemek istiyorum. Özgürlüğün yolu Kuran'dan geçer. Kürtçe söyleyeyim izin verirseniz, birazcık da bu söyleşimizi Kürtçe de konuşalım. (Kürtçe olarak) Özgürlük yolu Kuran'ın izidir. O Kur'an Filistin'i, Afganistan'ı uyardı, uyandırdı. Allah nasip edecek, Kur'an Kürdistan'ı da uyandıracaktır..."

"...Ve o Allah bütün ırklar için geçerli olan bir nizamı indirmiştir, o da şeriattır. O da Kur'an nizamıdır..."

9. BÖLÜM
REFAH VE HAC

- Refah ve Hac
- Hac Vurgunları
- 4 Milyon Dolarlık Hayır
- Van Der Zee ve Beşir Darçın
- Çok Yönlü İlişkiler
- Hac 91
- RP'li Olmayanlar...
- Ve Şevki Sahnede
- İntikam Alacağım
- Taş Parçası Heykel
- Yahudi Zihniyeti mi?
- Milli Görüşe Göre Çare
- Yahudiler Nereden Türedi Kardeş Kavgası
- Said-i Nursi
- Süleyman Hilmi Tunahan
- Büyük Harp
- Arafat 92
- Kafirlikten Kurtulmak İçin Ne Yapmalı
- Şevki'den Masonlara ve istihbarata Çağrı
- Şevki'ye Göre En Büyük Tehlike "Laiklik"
- Belalar Niye Bizi Buluyor?
- Libya'ya Övgü
- Allah Düşmanlarını Düşman Bilin
- İbrahim Bey ve Pişmiş Tavuk
- Refah İbrahim Şahin'i Seviyor
- Allah İle Kul Arasına Şeytanı Soktular
- Faizciler
- Roma Devri Karanlık Dönem
- Yeniden Adil Düzen Dönemine Dönülecek
- Adil Düzeni Kurmayı Kim Emrediyor
- Zina Eden Kurtuldu, RP'ye Oy Vermeyenler Yandı
- Ordu'ya Aç Aç Giriyor
- Ve Malum Yemin

REFAH VE HAC

Suudi'ler Kabe'yi babalarının malları saydığından olacak, tüm Müslüman ülkelere kota ve vize koyuyorlardı.

Her ülke, nüfusunun belli bir oranında hacı adayı gönderebilecekti. Türkiye için bu oran yüzde ondu. Türkiye Cumhuriyeti bu oranın artırılması için Suudilere müracaat ettiğinde aldığı cevap: "*La Vallahi*" yani "*hayır*" oluyor, ama Türk Devleti'nden esirgedikleri bu hakkı Refah Partisi'ne bağışlıyorlardı. Ve bu '*siyasi*' partiye Suudiler tarafından 1994 yılında ve daha önceki yıllarda olduğu gibi yine beş bin kişilik kontenjan veriliyordu.

Bu beş bin kişilik kontenjan neden Türk Devletine değil de, Refah Partisi'ne veriliyor şeklindeki sorulara, Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül şu yanıtı veriyordu:

"***Genel Başkanımız Suudi Arabistan'daki itibarını Türkiye için kullanmıştır.***"

Erbakan ise yapılan eleştirileri, "*daha çok vatandaşın hacca gitmesini sağlamak RP'nin işidir Hacca götürmek. turizm şirketlerinin işidir. Biz turizm şirketi değiliz*" diye cevaplıyordu. Erbakan her zaman olduğu gibi yine ustaca manevralarından birini yaparak Milli Görüş'ün bu işten kazancını göz ardı etmeye çalışıyordu. Oysa Erbakan'ın bu hayrının karşılığı milyonlarca Dolar olarak hesaba geçiyordu.

Hac Vurgunları

Din maskesine bürünmüş bu takımın acımasızca yaptığı eylemlerden biri de hac vurgunlarıdır.

Hacca götürdükleri insanlarımızın paralarını ellerinden alarak, onları ortada bırakan bu insafsız insanlar, Türkiye'ye kaçarken, hacı adaylarımız oralarda aç, susuz, perişan bir durumda kalıyorlardı. Geri dönemeyip hayatını kaybedenlerin yanında, Kızılay vb. kuruluşların yardımı ile gelebilenler, kendilerini zor kurtarıyorlardı.

İşin tuhafı, bu olay sadece, birbirlerine düştüklerinde ortaya çıkmakta ve öğrenilmekteydi. Yine böyle bir olay sonucunda şeriatçı bir yayın olan Taraf Dergisi'nde "*İtlerden bir it*" denilerek yaptıkları açıklamanın muhatabı olan MSP Milletvekili adayı ve Genel İdare Kurulu Üyesi Kadir Mısıroğlu hakkında yayınlanan yazılara bir bakalım:

"*Asya Turizm şirketi ile 1962'de binlerce kişiyi deniz yoluyla hacca götürmeye teşebbüs etmiş... Yolda 80 kişiden fazla hacı adayı hayatını kaybetmişti... Sağ kalanları da, Hicaz'da, paralarını vermeden bırakıp kaçmıştı.*

12 Eylül'de İngiltere'ye kaçmış, İngiliz vatandaşlığına girerek İngiltere

Müslüman'larından toplanan para ile şato almıştı.

Almanya'da hile ve desise ile Müslüman'lardan topladıkları para ile sucuk fabrikası sahibi oldu.

Almanya'daki Türk işçilerine lebiderya arsa diye İstanbul'da denize kilometrelerce uzak arsaları yutturdu.

"Türkiye'ye dönemeyeceğim, dönersem hapse girerim', yalanı ile gurbetçilerden 50 bin DM topladı..."

Refah'ın Gerçek Yüzü adlı kitabında RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak'ın da hacıları maruz bıraktığı durumu, bir gün yanıma gelen yaşlı bir amca, "*Sen bunların ne zalim, ne üç kağıtçı olduklarını bilemezsin evlat. Bunlar Hacca götürmek için bizden dünyanın parasını aldılar. Arabistan'a vardığımızda Riyallerinizi, Dolar ve Marklarınızı çaldırırsınız, bize verin, sizin namınıza saklayalım' dediler, inandık. Sonuçta paralarımızı alıp kaçtılar. Onun, bunun yardımıyla sel, sefil ve rezil bir halde dönebildik. Bu yaptıkları yetmiyormuş gibi bu Ali Nabi olacak, yaşından, başından ve sakalından utanmadan karısının üzerine, marketlerinde çalışan bir zavallının 17 yaşındaki kızını 'bana verirsen cennetlik olur' yalanı ile almaya kalkmış... İhtiyar 'benim kızım senin oğlundan bile küçük' diyerek kabul etmeyince önce işten çıkarmış sora olmadık baskılar altında bırakmıştı. Daha sonra kandırdığı başka bir safın kızını ikinci eş olarak aldı.*" sözleriyle açıklıyordu.

Erbakan Hac işini hayır için yaptıklarını söylüyordu ama bu hayrın karşılığı dört milyon dolara vuruyordu.

Dört Milyon Dolarlık Hayır

Diyanet İşleri Başkanlığı 1993 yılında bir hacı adayından 1580 dolar alıyordu. 1994 yılında ise bu rakam 1725 dolara çıkıyordu. Bir hacının bıraktığı net kar ise 1993'e göre 700 dolar oluyordu.

Van Der Zee ise hacı başına 1994 yılında 1800 dolar topluyor, dolayısıyla bir hacıdan elde ettiği kar 800 dolara ulaşıyordu. Suudilerin verdiği 5 bin kontenjan 800 dolar ile çarpıldığında karşımıza 4 bin dolar gibi müthiş bir rakam çıkıyordu.

Hacılardan yapılan kâr sadece 800 dolar mı? Hayır, buna hacı adaylarından alınan 100 er dolarlık konut fonunun da dört yıllık bir dönemde cebe atıldığı, TBMM Partilerin ve Liderlerin Mal Varlığını Araştırma Komisyonu'nun Necmettin Erbakan ve Beşir Darçın ikilisini araştırırken buldukları ilk vurgundu. Dört senede Suudi kontenjanından RP'ye tanınan ayrıcalıkla giden hacı adaylarından elde edilen vurgun, yaklaşık olarak üç milyon dolara ulaşıyordu. Bu rakamlara umre gezileri

ve bir de AMGT aracılığı ile götürülen hacı adaylarından elde edilen ve cebe indirilenleri hesap edersek Milli Görüş'ün "Yeşil" sevgisi tüm çıplaklığı ile gözler önüne dökülür.

Eh ne de olsa, doların da rengi Yeşil!

Van Der Zee ve Beşir Darçın

Uzunca bir süre Refah Partisi Genel Merkezi'nde faaliyetlerini sürdüren bu şirket ilanlarını hep Milli Gazete'ye veriyordu. Van Der Zee 12 Mart 1959 tarihinde, İzmir Üçüncü Noterliği'nde Hollanda vatandaşı Yahudi William Van Der Zee, TC vatandaşı Bayan Rene Van Der Zee ve yine TC vatandaşı Hakkı Şevki Lugal tarafından kuruluyordu.

29 Ocak 1960 tarihli ticaret sicili kayıtlarında şirket ile ilgili yer alan bilgiler:

Ticari Sicili No : 9440
Tabiiyeti :TC
Sermayesi : 200 Bin TL

İştigal mevzu : Dahilde ve hariçte bilumum uçak, vapur, bilet satışları,Turizm ve nakliyat işleri

Merkezi : Galata, Sigorta Han, kat 3, No:72 - İstanbul
Şubeleri : Ankara, İzmir
İstanbul Müdürü : Calusa
Ankara Müdürü : Mehmet Cantaş (TC Vatandaşı)
İzmir Müdürü : Mario Cohen (Yunan Vatandaşı

Van Der Zee'nin hisselerinin yüzde 95'i 1990 yılında Beşir Darçın'a geri kalan yüzde 5 de Orhan İnik adlı birine geçiyordu. Van Der Zee hac ve umre organizasyonu faaliyetlerinde, hacıların uçak biletleri, Suudi Hükümeti'ne ödenmesi gereken paraları, transfer ücreti olarak kullanılması için ayrılan miktarları Süleyman Mercümek'in Fatih Yapı ve Kredi Bankası'ndaki hesabına dolar ve mark olarak yatırıyordu. Beşir Darçın, Milli Görüş'ün taktiği gereği Süleyman Mercümek'i tesadüfen tanıyor(!) ve ardından şirketi ile hiç bir ilgisi olmadığı halde hacılardan elde edilen paraları dolar ve mark olarak Mercümek'e gönderiyordu.

RP Genel Merkezi'nin yer aldığı Etaş İş Hanı'nın, RP Genel Merkezi'nin karşısında bulunan yeni İş Hanı'nın sahibi de Beşir Darçın'dır. Yeni İş Hanı'nda RP' nin yan kuruluşları, Hukukçular Derneği (HUDER), Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi (ESAM), Milli Gazete Ankara Temsilciliği, Teknik Elemanlar Derneği (TEK DER), Yeni Nesil Gazetesi Ankara Temsilciliği, Sağlıkçılar Derneği (SAĞ DER), Milli Haber Ajansı,

Mahalli İdareler Derneği ile Sürüm Anonim Şirketi (SÜRTAŞ) bulunuyor.

SÜRTAŞ firmasının ortakları Mehmet Büyükkıvanç, Adnan Simit, Mahir Tozoğlu, Fikret Erçoban ve Beşir Darçın. Faaliyetleri arasında ağırlıklı olarak takvim ve ajanda pazarlamacılığı olan bu şirkette yetkili tek isim olarak Beşir Darçın gözüküyordu.

Milli Görüş'ün basın ve parti toplantılarını düzenlediği Ziya Bey Cad. 3. sokaktaki binanın üç katının da sahibi olarak yine Beşir Darçın olarak görünüyordu.

Beşir Darçın'ın merkezi Ankara'da bulunan ETAŞ (Emlak pazarlama) adlı bir şirketi daha ortaya çıkıyordu.

Darçın'ın mal varlığı saymakla bitmiyor; yüzde 95 hisse ile sahip olduğu Konya Un Fabrikası da bunlardan biri, Bu kadar şirket ve mal varlığına rağmen Beşir Darçın gelir vergisi mükellefi değil, vergi ödemeyi de pek sevmiyor. Şirketleri üzerinden kurumlar vergisi ödüyor.

Van Der Zee 1989 ve 1992 yıllarında hiç kazanç göstermediği için kurumlar vergisi de ödemiyordu. 1991'de kırk dört, 1992 yılında yüz dört, 1993'de ise 170 milyon kurumlar vergisi ödüyordu.

SÜRTAŞ AŞ: 1989-1994 yıllarında hep aynı vergiyi 11 milyon 702 bin lira ödüyordu.

Milliyet Gazetesi köşe yazarı Yalçın Doğan'ın 8 Şubat 1994 tarihli yazısında uluslararası İslam'a Çağrı Cemiyeti, Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'a 500 bin dolar gönderdiğini, Erbakan'ın çeki ciro ettiğini, parayı da Beşir Darçın'ın çektiğini yazıyordu. Bu yazıdan birkaç gün sonra da ***"Şu Ünlü Darçın'ın Maceraları"*** başlığı ile şunları açıklıyordu:

"RP'nin sloganlarından 'Milli Görüş' ne kadar Milli?, RP ne kadar dışa bağımlı?.. Hangi kaynaklara bağımlı?..

Geçen hafta dört-beş gün bu sütunda RP'nin Libya yoluyla Uluslararası İslam'a Çağrı Cemiyeti'nden aldığı öne sürülen paralarla ilgili belgeler ve sorular yayınlanıyor. Bu arada Beşir Darçın adı ön plana çıkıyor. Darçın isminde bir kişinin Çağrı Cemiyeti ile RP arasında bağlantı kurduğu iddiaları bulunuyor.

RP Genel Merkezi geçen hafta bizim bir sorumuz üzerine 'Böyle birini tanımıyoruz' karşılığını veriyor. RP Genel Merkezi'nin doğru söylemediği, bizzat Darçın'ın verdiği demeçlerde ortaya çıkıyor.

3-9 Aralık 1992 tarihli Aktüel dergisinde Beşir Darçın'la yapılan bir röportaj yayınlanıyor. Beşir Darçın 'Siz RP'nin resmi üyesi misiniz?' sorusuna aynen şu karşılığı veriyor:

'Çok eskiden üye oldum. Partimizin gerçek çekirdeği olan MSP'nin, Çankaya İlçe Başkanlığı'nı yaptım. (...) Refah Partisi'nde yine İl teşkilatında, il idare heyeti içinde görev aldım. Üyelik başvurumu Ankara'da yaptım ve üye oldum. Şu anda resmi bir görevim yok.'

Darçın'ın kendi açıklamaları bununla sınırlı değil. Bundan bir süre önce Suudi Arabistan RP'ye hac için üç bin kontenjan tanıyor. Bakın Darçın bu konuda daha 1992'de ne diyor:

'Van Der Zee adında şirketimiz var, hac organizasyonunu yapar. Ben Van Der Zee'nin yönetim Kurulu Başkanıyım. Ayrıca şirketin ortağıyım.'

Açıkçası, RP yönetiminin Darçın'ı tanımaması olanak dışı...

Çok Yönlü İlişkiler

Kim bu Darçın?... Libya kökenli Uluslararası İslam'a Çağrı Cemiyeti'nden RP'ye beş yüz bin dolar getirdiği öne sürülen kişi... Bu belgeler yayınlanınca RP'liler Darçın'ı tanımazlıktan geliyor. Oysa Darçın'ın kendisi bundan bir yıl kadar önce Aktüel'de RP'li olduğunu açıklamış bulunuyor. O zaman RP, en has adamlarından birini neden tanımazlıktan geliyor?

Nedeni açık. Darçın eğer gerçekten 500 bin dolar getirmişse, RP'nin 'Milli Görüş' maskesi bir anda yerle bir oluyor. RP'nin Milli olmakla filan en küçük bir ilgisi yok. Üstelik on beş gün kadar önce Türkiye, Suudi Arabistan'a bir nota veriyor. 'RP' ye özel hac kontenjanı tanıyamazsınız' diyerek... Beş bin hac kontenjanı kanalıyla RP' ye en azından elli milyar liralık bir katkı sağlanmış oluyor Suudi Arabistan'dan... Peki, haccı kim organize ediyor?.. Yine Beşir Darçın!.. İşte, yukarıda kendi sözleriyle ortada...

On beş gün kadarönce yapılan açıklamalarda 'hac organizasyonunda RP'nin Van Der Zee firmasını kullandığı' belirtiliyor. Yani, Darçın'ın bu açıklamaları yaptığı 1992 Aralık ayından bu yana değişen pek bir şey yok. Değişse bile ilişkiler hep varolmuş...

Demek ki RP kendi dış bağlantılarını Darçın'a ihale ediyor. İçeride de geniş halk kitlelerini 'Milli Görüş' safsatalarıyla afyonlamaya çabalıyor. Demokrasiye sonuna kadar inanarak, her siyasal partinin yaşama hakkına sonuna kadar saygı göstererek, partilerin gerçek kimliklerini sergilemek vazgeçilmez bir görev..."

Erbakan hareketinin temsilcileri yıllardan beri hac olayını, hem ticari boyutta hem siyasi sahada istismar ediyor, kendi çıkarlarına göre kullanıyorlardı. Suudiler'in Refah'a ve AMGT'ye sağladığı büyük avantajları sonuna kadar değerlendiriyorlardı. Fakat anlaşılmayan bir nokta;

hac sezonunda, tüm ülke konsolosluklarına bir yazı asarak Arabistan'da hac ibadeti sırasında her türlü dini, siyasi propagandayı şiddetle yasaklamasına ve cezasının da idam olduğunu bildirmesine rağmen Milli Görüşçü'lere her türlü serbestliği tanımalarının yanında destek bile olmalarıydı. Siyasi Partiler yasasında ise siyasi partilerin dini törenlere katılmalarının, yurt dışında teşkilatlanıp faaliyette bulunmalarının, partiyi kapattırma sonucu doğuracağı açıkken RP'liler yıllarda beri bu faaliyetleri düzenliyor ve katılıyorlardı. Hac olayını 1991 senesinden başlatırsak: 1991 yılında Refah'ın propagandasını hacda, Arafat'ta RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak ve AMGT 2. Başkanı Şevki Yılmaz yürütüyordu. 1992 senesinde yine Şevki Yılmaz, Arafat'ta ve Medine'de bu görevi yerine getiriyordu. 1993 senesine gelince Refah adeta Arabistan'a çıkarma yapıyor, Bahçelievler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan, Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal, Fatih Erbakan, Necmettin Erbakan, Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Bingöl Milletvekili Hüsamettin Korkutata, Sivas Milletvekili Abdüllatif Şener, İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez, Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik ve bil cümle Milli Görüşçü'ler Arabistan'da boy gösteriyordu. Erbakan Arafat'ta yaptığı konuşmayla yetinmeyerek Mekke ve Medine'de propaganda faaliyetlerini tüm hızıyla yönlendiriyordu. 1994 yılında ise yine sahnede Milli Görüşçü Ali Nabi Koçak görülüyordu. 1995'te Şevki Yılmaz ve Ahmet Akgül hatipliklerini konuşturuyorlardı. 1996 yılında sadece AMGT yöneticileri katılırken 1997 hac sezonu, Milli Görüş'ün, devlet kesesinden gövde gösterisiyle gerçekleşiyordu.

1997 Hac sezonunda, Atatürk Hava Alanında, dolandırılan hacılar dram yaşarken Milli Görüşçü Milletvekilleri ve bakanlar ihramları ile havaalanı salonlarında şov yapıyorlardı. Erbakan ise karısını, kızlarını, oğlunu, torunlarını, damatlarını, hizmetçilerini, korumalarını, dadılarını, ve bilumum akrabayı tahallükatı topladığı gibi Suudi Kralı'nın davetlisi olarak hac yolculuğuna çıkıyor, Arafat; Milli Görüşün şovuna sahne oluyor, Türkiye'deki samimi Müslümanlar birbirlerine hep aynı soruyu soruyorlardı: "*Böyle hac farizası kitabın neresinde yazıyor?*"

Hac 91

Şimdi RP'li hatiplerin 1991 yılından itibaren Arabistan'da yaptıkları propaganda konuşmalarını izleyelim.

1991 yılı hac sezonunda Şevki Yılmaz ile katılan **Ali Nabi Koçak,** RP dışındaki partilere oy verenlerin namussuzluğa, rüşvetçiliğe, pezevenkliğe, kerhaneciliğe ve faizciliğe oy vereceğini söyleyerek konuşmasında tam

bir din simsarlığı yapıyor, **Ali Nabi Koçak** hutbesini(!) şöyle sürdürüyordu:

"... *Şüphe yok ki, 70 yıl bu millet biz de dahil olmak üzere maalesef 'yat, yat uyu, uyu, uyu, uyu, yat' diye okutulduk. Onun için öyle bir uyutulmuşuz ki, hiç hatırımdan çıkmaz... Kartal müftüsüyüm! Erbakan Hocam bizi çağırttırıyor, Ankara'ya ...Gittik. Görüştüğümüzde 'Yozgat'a İl Başkanı olacaksın' dediğinde 'Ben gidemem, bu müftülüğümde vaizliğimde çok hizmet ediyorum. Kur'an Kursu açıyorum. İmam Hatip Okulu yaptırıyorum. Onun için ben alttan çalışmaya niyetliyim. Öyle siyasete alenen girmeyeceğim.' Diye cevap verdim. Süleyman Arif Emre Bey beni kenara çekti. Dedi ki, 'Hocam, sen şu anda Kartal'a üç tane Kur'an kursu açsan, on tane İmam hatip okulu sağda solda hazırlamış olsan, peki iktidarda olamadığın takdirde, bu okulları kim açacak?' dediğinde, işte o zaman biz uyutulduğumuzu anladık...*"

Ali Nabi, Maltepe İlçe Binasında yaptığı konuşmada da 1973 yılında MSP'den Erzurum Senatörü olan Lütfü Doğan'ın o tarihte yaptığı konuşma ile uyandığını anlatıyordu. Neyse orası Maltepe, şimdi Arafat'tayız. **Ali Nabi** meydanı boş bulunca atmaya devam ediyor:

"... *Ve Allah razı olsun. Siyasetin dinden ayrılmayan bir parça olduğunu ve dinsizlerin, masonların, komünistlerin yıllardır Müslüman'a, 'Sen hocasın, sana siyaset yakışır mı? Yakışmaz. Siyaset kimin işi? İçki içen, dansöz oynatan, böyle adamların işi' dediler. Onu da böyle uyuttular. 'Sen Müslüman adamsın, git camiye, gel evine, sana ne elin siyasetinden' hatta içki içmeyen adamın muhtar bile olamayacağı imajını verdiler. Ama ne yazık ki Allah razı olsun Erbakan Hocamdan. Ondan evvel bir Müslüman uyanıp da, kalkıp da demedi, 'Ya baba, Bu hocaya siyaset haram diyorsunuz. Bu hacıya da haram. Bunlar Müslüman'a haram. Be siz gavur musunuz, siz niye yapıyorsunuz?'...*"

RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı **Ali Nabi Koçak**, Arafat'ta Uğur Dündar için Ermeni dönmesi tabirini kullanıyor, "*Bize namus sözü verdi, namussuzluk yaptı*" dediği konuşması şöyle devam ediyordu:

"... *Mevla ANAP'lısını, SHP'lisini ve diğer partilerde olan Müslüman kardeşlerimizin de, bu kötülüğü terk etmesini nasip eylesin. Aksi takdirde Lût Aleyhisselam'ın karısı gibi helak olmaktan kurtulamayacaklar...*"

RP'li Olmayanlar Lut Kavminin Akıbetine Uğrayacakmış

Bir oy için, hele o oyu şahsi çıkarları için isteyen siyasilerin gözlerinin nasıl döndüğü, din ve dince kutsal sayılan tüm değerlerin nasıl acımasızca parti çıkarları için kullanıldığı, onların nasıl harcandığı en açık bu müftü eskisinin konuşmalarında görülüyor. **Ali Nabi** hangi hak ve yetki ile RP'nin dışında yer alan insanların Lut Kavmi'nin akıbetine uğrayacağını

açıklayabiliyor. Lut Kavmi'ni kısaca hatırlayarak **Ali Nabi**'nin karakteri hakkında da biraz bilgi sahibi olmaya başlayalım.

"*Lut Kavmi; Lut Aleyhisselam, Kuran'ı Kerim'de de ismi bildirilen peygamberlerden, İbrahim Aleyhisselam'ın kardeşinin oğludur. İbrahim Aleyhisselam ve ona inananlarla birlikte, Nemrut'un memleketinden hicret edip Şam'a geldikten sonra, Lut Gölü yakınındaki Sedum halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanlara İbrahim Aleyhisselam'ın dinini tebliğ etti.*

İbrahim Aleyhisselam'la birlikte Babil'den hicret edip, Şam diyarına geldikleri zaman, Cebrail Aleyhisselam gelerek Lut Gölü civarındaki Sedum bölgesi ahalisine peygamber olarak gönderildiğini bildirdi. İbrahim Aleyhisselam'dan ayrılarak Sedum bölgesine gitti.

Bu beldede ahlaksız ve sapık bir millet türemişti. Putlara tapıyorlar, soygun yapıyorlar, zayıfları eziyorlardı. İğrenç olan livata (homoseksüellik) yapıyorlardı. Lut peygamber, bunlara bu kötü alışkanlıklarını bırakmalarını söyledi. Sedum halkı Lut Aleyhisselam'a isyan etti, ona inanmamışlardı. İsyancıların arasında, ona inanmayan karısı da vardı. Sedum halkından Lut Aleyhisselam'a isyan edenler, taş yağmuru altında yok oluyorlardı."

Ali Nabi, RP dışındaki insanları işte bu kavmin, yani her türlü kötülüğün, homoseksüelliğin, hırsızlığın çok yaygın olduğu, bu kavmin insanlarına benzeterek kendi davalarına çağırıyor, aksi halde Lut Kavmi gibi belaya uğrayacaklarını söylüyordu. **Ali Nabi Koçak**'ın bu davranışı Atatürk'ün söylediği şu sözlerinde ne kadar haklı olduğunu kanıtlıyordu:

"Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur. Yalnız şurası var ki din, Allah ile kul arasındaki bağlılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi çıkar temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete muhalifiz ve buna izin vermiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir."

Milli Görüşçü **Ali Nabi**'nin ulvi(!) konferansına devam edelim:

"*... Mevla ANAP'lısını, SHP'lisini diğer partilerde olan Müslüman kardeşlerimizin de bu kötülüğü terk etmesini nasip eylesin. Hak davada bir araya gelmemizi nasip eylesin. Aksi takdirde Lut Aleyhisselam'ın karısı gibi helak olmaktan kurtulamayacaklar. Lut Aleyhisselam'ın kavminin neydi suçu? Ahlaksızlıktı!..Erkekle erkek evleniyordu. Cenabı Hak içlerinden sevdikleri saydıkları Lut Aleyhisselam'ı onlara gönderdi.*

Kavmine dedi ki: 'Ey kavmim, Allah size kadınları verdi. Niçin kadınları bırakıp da erkekler birbirinizle evleniyorsunuz. Sizin yaptığınız büyük bir ahlaksızlık.' Ne dediler, 'Ey Lut, sözünden vazgeç. Aksi takdirde bu memleketten seni taşlayarak kovarız.' Lut Aleyhisselam uğraştı, didindi... En son vazgeçiremeyince, 'Yarabbi, bu kavimle benim aramı aç' dedi. Cenabı Allah meleklerini gönderdi, Lut Aleyhisselam'ın kavmine taş yağdı. Her ahlaksıza isabet eden taşla o ahlaksızlar helak oldu. İnananlar, namuslu, dürüst insanlar kurtuldu. Fakat ne görsünler Lut Aleyhisselam'ın karısı da helak olmuş. Bir taş da ona isabet etmiş. 'Demek Lut Aleyhisselam'ın karısı da ahlaksızdı' dediler..."

Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal da 1993 senesinde Arafat'ta Lut kavmi ile ilgili **Ali Nabi**'nin bir konuşmasının benzerini, hem de din adına yapıyordu.

Ali Nabi konuşmasını şöyle sürdürüyordu: "*....Araştırdılar, ahlaksız değilmiş. Ya şu Türkiye'deki Müslümanların yaptığı gibi, Faize karşı bizim hacı baba, zinaya karşı, geneleve karşı, kızının karısının oraya düşmesini istemiyor. Eee, ne oluyor? Genelevi açanlara oy veriyor değil mi? Faizcilere oy veriyor, kumarcılara, zinacılara oy verdi. Ne oldu? Lut Aleyhisselam'ın karısını Allah niye helak etmiş? Sadece ahlaksızlara yardım ettiği için helak etmiş.*

Eee, şimdi bu faizcilere, kumarcılara, genelevcilere, pezevenklere oy verenlerle Lut Aleyhisselam'ın karısının arasında fark var mı? Soruyorum sizlere?.. Yok!.. Yoksa biz sizleri kurtarmak istiyoruz. Kurtulun şunları sırtınızda taşımaktan. Dikkat edin, ben 1968'lerde vaizdim. Kürsüye çıkarken tir tir titriyordum. Korkuyordum. O zaman Demirel'in dönemiydi, her hafta gazetelerden okuyordum. Filanca yerin müftüsü hapsolmuş. Öbürü hapsolmuş... Biz de kürsüden indiğimizde, polis bizi götürecek mi diye korkuyorduk."

"*Bizi idare edenlerin içinde Agop var, Gırbor, Garabet var*" diyen **Ali Nabi** ANAP ve DYP'den Milletvekilliği ve Bakanlık da yapan Tınaz Titiz'in, Van bölgesinde Ermeni devleti kurmak için önerge verdiğini iddia ediyordu.

Ali Nabi, Güneydoğu olayları için de şunları anlatıyordu: "*Bak, doğudaki Müslüman Kürt kardeşlerimiz, dinine, örfüne, adetine bağlı olan bu kardeşlerimiz PKK adı altında Doğu'dan kaçırtılıyor, boşaltılıyor, hazırlık yapılıyor... Yarın Ortak Pazar'a girildiğinde, kafirlerle tek devlet olunduğu zaman, çıkacak bir Ermeni, üç yıl önceki bir teklif veren gibi bir teklif verecek: 'Doğuda Ermeni devletinin kurulmasını istiyorum' diyecek...*"

Milli Görüş'ün uç Beyi(!) Ali Nabi, erkekleri tam ve yarım olarak

sınıflandırırken, "*Baz*" olarak sakalı alıyordu. **Ali Nabi**'ye göre sakallılar tam erkek!.. **Ali Nabi** bu tanımlamayı yaparken Erbakan Hocasını unutuyordu. Zira Hocaları sakalsız olarak piyasada arzı endam eyliyordu.

Şevki Sahnede

Milli Görüşçü Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak'tan sonra kürsüye gelen Milli Görüş'ün tetikçilerinden **Şevki Yılmaz** da hacı adaylarını Anayasal nizama karşı kışkırtmaktan geri durmuyordu:

"*...Hala kir, pis dolu düzenlerle memleketi idare etmeye devam ederlerse, o niyette gözüküyorlar, hiç bir zaman onlara fırsat verilmeyecek, Allah'ın izniyle yakın bir gelecekte, Türkiye dün İslam'ındı, bugün İslam'ın, yarın da İslam'ın olacaktır...*

Akılların İslam'la dolmamasının sebebini, kalbin İslam'la dolmamasının sebebini anlatıyorum. Midenin haram lokmayla dolmasının sebebini anlatıyorum ... Bir; Allah ve Resulü'nü Müslüman ülkelerde yetkisiz kıldılar. O yetkili olsaydı bugün bu kürsüde bunları anlatmayacaktık, elimizde tespih, akşama kadar zikirle tesbihatla meşgul olacaktık. Ama ne yazık ki, benim ülkemde Allah ve Resulü yetkili değil, vallahi yemin ediyorum; Allah ve Resulü'nün benim ülkemde köy muhtarı kadar yetkisi yoktur. Köy muhtarı kadar!...

Ne yüzle, hangi yüzle Resulullah'ın yanına geldim! Utanıyorum. Ne yüzle Resulü Ekrem'e esselatü vesselamı aleyke ya Resulullah diyoruz. Ne yüzle?..

Allah ve Resulü'nün benim ülkemde vallahi Demirciler Derneği kadar yetkisi yoktur. Hamallar Derneği Başkanı kadar yetkisi yoktur. Affedersiniz, çok affedersiniz, bu kürsüde adını söylemeye utandığım derneklerin yetkilileri kadar Allah ve Resulü'nün ülkemde yetkisi yoktur.

İşçilerin başkanı, ülkede konuşma salahiyetine sahiptir. Sendikalar yoluyla kısmi de olsa belli bir hürriyete sahiptirler. Kaportacı Derneği konuşur, Esnaf Kefalet Derneği Başkanı konuşur. Köylünün, kooperatiflerin yetkilileri konuşur. Benim ülkemde, cinsi sapıklar konuşur. TV' de Teksas filmleri konuşur. Herkes konuşur da Allah ve Resulü'nün hükmü konuşmaz. Yasak edilmiş ülkede...

Vallahi benim ülkede köy muhtarı, Allah ve Resulünden yetkilidir. Mührü var ya muhtarın, bir muhtar bir kağıda 'Sizi karı koca ilan ettim' dese, o kağıt bütün resmi dairelerde geçerlidir. Ama aynı ülkede bir hoca efendi, peygamberin varisleri alimlerinden biri 'Ben sizi Allah'ın emri, peygamberin kavliyle karı koca ilan ettim' dese vallahi altı seneye kadar hapse atılır. Çünkü ülkemde Allah ve Resulü'nün köy muhtarı kadar yetkisi yoktur.

Ne yüzle hacca geldik, ne yüzle lebbeyk Allahümme lebbeyk diyoruz...

Allah'ım sana geldim... 'Ne yüzle geldin?' *Buyur Allah'ım...* 'Buyurayım kulum, gel bakalım...' *Maraş'ta yetkili kimdi? İstanbul'da yetkili kimdi?* 'Allah'*tı diyebilen var mı bu meydanda? Allah ve Resulü bu ülkede yetkili olsa Eyyübel Ensari'nin yanında, kerhanenin önünde benim polisim ağlayarak nöbet tutar mıydı? Allah ve Resulü yetkili olsaydı, üniversite bahçesinde yıllarca kızım başörtüsü yüzünden ağlar mıydı? Allah ve Resulü o ülkede yetkili olsaydı faiz müessesesi camilerin altına kadar kurulabilir miydi? Allah ve Resulü o ülkede yetkili olsaydı, şu saatte biz burada otururken İngilizler, Amerikalılar İmam-ı Azam'ın kabrini bombaladık, yorulduk, bize hanım lazım. Amerika uzaktır. Türk kızları güzeldir, diye Antalya'da Gümrük Tekel Turizm Bakanlığı'nın imzasıyla yirmi beş dakika ırza geçme fiyatı; yirmi dolar, Kırk dakika, yarım saat ırza geçme fiyatı diye; resmi protokol isteyene fotokopisini veririm. Resmi protokol imzalamak üzere Antalya'nın beş boynuzlu otellerinde benim kızımın ırzına Amerikalılar, Amerikalı Coni geçebilir miydi?*

Allah yetkiliyken, Maraş Kahraman olmuştu. Sütçü İmam kürsüye çıkmıştı. 'Baktılar' *demişti,* 'Baktılar, benim kızımın başörtüsünü kaldırıp, peçesini kaldırıp gözünün rengine baktılar... Ey Müslüman, Allah'ın yetkili olduğu ülkede bu olmaz' *dedi ve Maraş'ı Kahraman yaptı. Antep'i Şahin Beyler Gazi yaptılar. Şimdi Allah ve Resulü'nün yetkili olmadığı için, Antalya'da Fatmalar, Ayşeler, Leylalar yirmi dolara satılıyor.*

Hangi yüzle 'Lebbeyk' *diyoruz? Hangi yüzle, mekana geldik? Hangi yüzle, hac yapıyoruz? Hangi yüzle, tavaf yapıyoruz? Allah ve Resulü'nün yetkisi nedir? Bunu düşünmeye mecbursunuz. Yarın mahkemede diyemezsiniz. Arkamdan konuşursanız yevmin kıyamette iki yakam, Rabbımın yanında üzerinizde olacak. İki elim yakanızda olacak. Burada susturun beni, burada susturun...*"

İntikam Alacağız

"*Türkiye'de Allah ve Resulü'nün bir köy muhtarı kadar yetkisi yoktur. Bu yetkiyi almadıkça ne hac kabuldür, ne namaz kabuldür...Ne oruç kabuldür, ben konuşmuyorum, eve gidince Muhammet suresini okumaz mısın? 9. ayete bakmaz mısın? Cenab-ı Hakk'ın şu ayetine:* '...Onlar Allah'ın emir ve yasaklarını hoşlanmadılar, beş boynuzlu oteller açtılar. Boş ver faizi dediler. Bu asırda faizsiz ekonomi olur mu?' *dediler.*

Allah da 'Fa ahmatu amalehüm...' *Haclarını suratına çarptı. Namazlarını suratına çarptı.* 'Fe ahmatu amalehüm' *Bütün amellerini iptal etti. Çünkü Allah ve Resulü yetkili değildir, o ülkede.*

"... Mutlaka intikam alacağız, Kuran şeriatından yüz çevirenlerden mutlaka intikam alacağız..."

Muhterem kardeşlerim, Müslüman'ların bulunduğu ülkede Allah ve Resulü'nün, köy muhtarı kadar yetkisi yoktur dedim.

Benim memlekette, Allah ve Resulü'nün Mozart kadar yetkisi yoktur. Mozart, duydunuz Mozart'ı değil mi? Mozart müziği, Türk televizyonunda söylenir. Nedir, Mozart müziği hocam? Kiliselerde kıyılan nikahta Hıristiyanlık ayinidir. Türkiye'de resmi protokolün kıydığı nikahta Mozart Müziği çalınır. Yani Mozart Nikahı, Türkiye'de geçerlidir. Mozart Nikahına göre evlilik var Allah ve Resulü'nün emri istikametinde yok. O halde bugün memlekette gençliğin aklı, kalbi ve midesi Allah ve Resulü'nün rızasına uygun şeylerle dolmuyorsa bunun birinci sebebi Müslümanların yaşadığı ülkelerde Allah ve Resulü'nün yetkisinin olmayışıdır.

Taş Parçası, Heykel

İkincisi nedir? İkincisi daha acı, çok daha acı... İkincisi Müslüman'ların memleketlerde, bilhassa benim ülkemde, şehit vatanımda Allah ve Resulü'nün dokunulmazlığı bir taş parçası heykel kadar yoktur. Heykele sövmenin cezası var. İnsan heykelinin yanından geçerken, yanlışlıkla ters baksa yan baksa Hübel'e... On altı yıl cezası vardır. Ama aynı memlekette, bir dinsiz, bir kitapsız, bir imansız Allah ve Resulü'ne sokakta sövse, sen de imanından dolayı benim Rabbıma, benim Resulü'me nasıl söversin diye o sarhoşun ağzını kırsanız, seni altı sene hapse atarlar. Çünkü, benim memlekette Allah ve Resulü'nün bir heykel parçası kadar dokunulmazlığı yoktur

İlahiyat Fakültesi'nde okurken Konya Milletvekillerinden Mustafa Ruyun hocam anlattı. Allah rahmet eylesin. Hocama dedim ki, Arapça dersinde: 'Hocam ölüyorsun. Bırak şu dersi de yaşın geçmiş... Bize demokrat dönemin hatıralarından bahset. Biz de gelecektekilere sizin ağzınızdan nakledelim.', 'Ah!...' *dedi.* 'Evlat beni konuşturma! Bir gün, 1950'lerde oluyor... Atatürk'e sövenler kanunu çıkınca biz de Münip Hayri Ürgüplü ile beraber, devrin başbakanı Adnan Menderes'e çıktık. Dedik ki: 'Sayın Başbakan, bu mülk Allah'ındır. Mülk Allah'ındır. Biz Allah'ınız, Allah'ın kuluyuz. Arz Allah'ındır. Sema vat Allah'ındır.

Allah kendi mülkünde bir taş parçası kadar korunmayacak mı? Onun nizamı korunmayacak mı? Nasıl oluyor da heykele sövmek suçta, Rabbımıza sövmek serbest bu memlekette... Allah'tan korkun.'

Menderes: 'Çok güzel bir teklif hazırladınız. Ben de aynen kabul ediyorum. Ama bu Meclisten bu kanun teklifi geçmez.' *Allah'a ve Resulü'ne sövenler de cezalandırılsın kanunu Meclisten geçmez diyor; şu hale bak! Niçin dedim.*

Demokrat dönemi zannettiniz ki, İslam dönemiydi. Hayır! Halk Partisi döneminde ne kadar Allahsız, kitapsız, vicdansız, imansız, bayrak, vatan, namus düşmanı, alçak varsa partilerini değiştirmek sureti ile Demokrata geçtiler. 'Sakın ha, verme, sizi öldürürler Mecliste' dedi. Ve ertesi gün kanun teklifini Meclis'e verdik, yıl 1950'ler dikkat edin gençler, kanun teklifine heykel kadar Allah ve Resulü'nün de bu ülkede dokunulmazlığı olsun. Bu sözler kanınıza dokunmuyor mu? Allah ve Resulü'nün memlekette heykel kadar dokunulmazlığı yok. Ne yüzle Lebbeyk diyoruz...

'Teklifi verdik, verdik ama o günkü manzarayı bir görseydiniz evlatlar! Yuh!.. Alçaklar diyor, gericiler, yobazlar, irtica hortladı. İrtica dışarı,kanun teklifini oya sundular; On üç evet, geri kalan beş yüz doksan yedi kişi hayır... 'Allah ve Resulüne bu ülkede sövmek suç değildir' dediler...Dediler ama iş onunla kalmadı evlat, hemen birkaç milletvekili teklif verdi meclis başkanlığına...' Bu dinci, bu şeriatçı kanun teklifini veren vatan düşmanı Mustafa Rüyun'la, Münip Hayri Ürgüplü'nün milletvekilliğinin sona ermesine, dokunulmazlığının kaldırılmasına ve Türkiye'nin yüksek mahkemesinde yargılanmasına ...'

Allah ve Resulü'nün dokunulmazlığının sağlanması için kanun veriyor. Adam hapse girecek milletvekilliğinden...

'Biz anladık' diyor 'Hapse gireceğiz, tam oylanacak' Menderes söz aldı, dedi ki: 'Arkadaşlar bu teklifi oylamayınız. Çünkü bu teklifi bu arkadaşlara ben hazırlattım. Teklifi geri almanızı istiyorum' böylece onun ricasıyla kurtulduk' diyor.

İşte o dönemler Allah ve Resulü'nün memlekette dokunulmazlığı istendiğinde suç kabul ediliyor ve hala şu Türkiye'de hiçbir avukat, içinizde avukat kardeşlerim var. Hakim ve savcı kardeşlerim var. Emniyet mensubu hepsi kıymetli kardeşlerimiz var. İkaz etsinler, yanlışsa söyleyeyim. Hala Türkiye'mizde İslamın mukaddes saydığı şeylerin dokunulmazlığı ve korunması mevcut değildir. Onun için akla İslam girmiyor..."

Burada **Şevki**'ye biraz ara verelim ve Avukat, Hakim, Savcı ve Emniyet mensubu kıymetli kardeşlerinin yapamadığı uyarıyı yapalım. Gerçi **Şevki** de bu yasayı iyi bilir. Bilir de, bildiği gibi konuşmak işine gelmez. O halde İslam'ın mukaddes saydığı değerler ile ilgili yasayı hatırlatalım;

Türk Ceza Kanunu madde 175.

"*Dinlerden birine ait dini işleri veya ibadet ve ayinin yapılmasını men ve ihya eden kimseye altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmi beş bin liraya kadar ağır para cezası verilir.*

Fiilin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, faile bir yıldan iki yıla kadar hapis ve on bin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Allah'a veya dinlerden veya bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından veya mezheplerinden birine hakaret eden veya bir kimseyi dini inançlarından veya mensup olduğu dinin emirlerini yerine getirmesinden veya yasaklarından kaçınmasından dolayı kınayan veya tezyif veya tahkir veya alaya alan kimseye, altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmi beş bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Üçüncü fıkrada yazılan suçlar, basın veya yayın yoluyla işlenirse ceza bir misli arttırılarak hükmolunur."

Yahudi Zihniyeti Mi?

Bu açıklamadan sonra Şevki'ye kaldığımız yerden devam edelim:

"*.... Bugün Müslüman'ların yaşadığı memleketlerde, bak şu mekanlarda dahil bu söze Müslüman'ların yaşadığı memleketlerde bir buçuk milyar İslam alemi Allah'ın rızası ve müsaadesi kadar değil, Yahudi'nin rızası ve müsaadesi kadar Müslüman'dır. Şu zillete bakın yahu! Allah ve Resulü'nün rızası kadar değil, Allah ve Resulü'nün istediği kadar değil, Yahudi'nin uydurduğu rejimlerin müsaadesi kadar Müslümanız. Doğru mu?* 'Doğru' *Lütfen yanlış diyen parmak kaldırsın.* 'Hayır biz Türkiye'de İslam'ı Allah'ın istediği şekilde yaşıyoruz' *şu hitap eden aciz kardeşiniz dahil, Müslüman'ların, ülkede Müslüman'ların yaşadığı ülkede, Müslümanlar Allah ve Resulü'nün istediği kadar değil, Yahudi'nin içimize soktuğu Masonik zihniyetlerin, sağcılığın ve solculuğun müsaadesi kadar Müslümanız. Doğru mu?* 'Doğru'.

'Hocam, birazcık misal ver...' *Biraz misal vereyim; rejime soruyoruz. Camiye gideyim mi müsaade eder misin?* 'Tabi!...' 'Caminin açık olması, minarelerden ezan okunması beni rahatsız etmez. Tabi gidebilirsin.' *Bizim, bunların iznine bağlı namaz kılabilmemiz.*

Peki, ey rejim! Cuma da farz. Bak Hıristiyanlar Pazar günü gidiyor, benim ülkemde, Yahudiler de Cumartesi dükkanlarını kapatıp gidiyor, tatil yapmışsın... Ey Yahudi Uşakları! Hıristiyan'a, Yahudi'ye tanıdığın hak kadar bizim memurumuza, polisimize, askerimize hak tanı da, Cuma'yı tatil et... 'Olmaz; benim yaşadığım, benim müsaadem kadar Müslüman olacaksın.' *Bugün Müslümanlar Cuma namazını Yahudi rejiminden müsaade alamadığı için kılamamaktadır.*

Başka misal: Oruç tutayım mı ey Yahudi rejim! 'Tabi oruç tutmakta bir zarar yok. Yahudi Siyonizm menfaatine, neden? Çünkü, beş milyon, Türkiye'de her gün oruç tutuyor; açlıktan, işsizlikten... Sen de bir ay tut.'

Peki, Ey Yahudi! Müsaade et de aynı memlekette zina evleri kuruluyor. Bu Kur'an-ı Kerim'e muhaliftir. Şu zina evlerini de kapatalım. 'Olmaz, o

işe siz karışamazsınız.'

Milli Görüş'e Göre Çare

"*... Allah ve Resulü'nün köy muhtarı kadar yetkisi yok. Doğru mu?* 'Doğru.'

Allah ve Resulü'nün bir taş parçası kadar, Hübel kadar dokunulmazlığı yok. Doğru mu? 'Doğru'

Allah ve Resulü'nün bizim memlekette, Yahudi'nin müsaadesi kadar Müslüman olmuşuz, Doğru mu? 'Doğru' ·

Gençler! Ne olacak? Yapacağınız işi söylüyorum. Peygamberler ne yaptıysa onu yapacaksınız. Bak Arafat'tasınız, Bütün çadırlardaki hacı efendiler! Hoca efendiler duysun tekrar ediyorum. Aklı İslam'la, Allah aşkıyla, mideleri faizsiz, zulüm vergisinden uzak, helal lokma ile doldurmak istiyorsanız: Bir; o, ülkede Allah ve Resulü'nden yetkili hiçbir makam olmayacak. O ülkede Allah ve Resulü'nün emaneti Kur'an ve sünnetten başka hiçbir beşeri sistemin dokunulmazlığı olmayacak. O ülkede Yahudi'nin merhameti, müsaadesi kadar değil, Allah'ın müsaadesi Resulullah'ın arzusu kadar Müslüman olmak istiyorsak, yapılacak şeyi söylüyorum. Peygamberlerin yaptığını yapacaksınız. 'Hocam! Uzatma ne yaptı peygamberler?'

Bakın gençler, 124 bin peygamberin yüzde doksan dokuzu sarayda dünyaya gelmiştir. Veya sarayda büyümüştür ve sarayla mücadele etmiştir. 'Siyasetin şerrinden Allah'a sığınırım' *diyen kardeşlerime duyurun için diye söylüyorum. Siyasetin şerrinden Allah'a sığınırım demekle, İslam'ı yaşamanın şerrinden Allah'a sığınırım demenin arasında nokta kadar bir fark yoktur.*

Çünkü İslam'ı yaşamanın yolu siyasetten geçer. Çünkü Allah'ın, 124 bin peygamberin, 123 bin dokuz yüz doksan dokuzu sarayda görevlendirilmiştir. Onun için peygamberler sarayda doğdu. Sarayda büyüdü, sarayla mücadele etti.

Dikkat edin gençler! Yanlışsa susturun, hocalar! Hacı efendiler!... Bana sarayda büyümeyen, sarayla boğuşmayan, bir peygamber ismi verin, özür dilerim. Peygamber varisi alimler! 'Ben siyasete karışmam diyenler!'*... Peygamber izinden gitmeye mecbursunuz...*

Peygamber'i Allah niçin sarayda görevlendiriyor? Niçin peygamberler sarayda doğmuştur? Çünkü, İslam'ı yaşamanın yolu iktidardır. İktidarsız, İslam yaşanmaz. İktidarsız, İslam akıl nizamıyla dolmaz. İktidarsız, mideler helal lokma ile dolmaz. İktidarsız, kalpler aşkullah ile dolmaz..."

Yahudiler Nereden Türedi? Kardeş Kavgası

"... *Yahudi milleti hilekardır, sahtekardır, haindir. Çünkü, Beni İsrail'in temeli, Yusuf Aleyhisselam'ı kuyuya atan dört tane kardeşine dayanır. Beni İsrail demek; Beni Yakup demektir. Yakup'un dokuz tane hilekar, kıskanç evlatlarından Yahudiler türemiştir.*

Uhud, Hendek size neyi hatırlatır? Uhud'da savaşanlar ayrı ırktan, ayrı lisandan, ayrı renkten insanlar değil, ayrı kabileler, ayrı devletler harbi değil, Uhud harbi: Amca oğlu, dayı oğlu, harbidir. Baba kardeş harbidir. Niçin vuruştular? Allah için. Yok benim hemşehrimmiş, yok benim hemşehrim kazanması lazım diye, kalbinden zalimlere meyil edenleri uyarın diye, uyarın diye söylüyorum.

Hemşehri bırak! Kendi öz kardeşin küfür düzenini destekliyorsa seçemezsin, destekleyemezsiniz. O zaman Uhud Harbi yanlış yapılmış olur. O zaman Hendek Harbi yanlış yapılmış olur. Çünkü Hendek Harbi akraba savaşıdır. Aynı çatı içindeki insanların savaşıdır..."

Said-i Nursi

"... *İktidarla mücadele etmeyen, bana bir Allah dostu gösterin. Siyasetin şerrinden Allah'a sığınırım sözünün sahibi diye uydurulan, aslında bu sözü hain siyasetçilerin hileleri için söylemiş olan asrın büyük evliyası, Mevla'm şefaatına nail eylesin, Bediüzzaman Said Nursi hazretlerine bakın... O büyük Allah dostu siyasetle meşgul olmuştur. Hep iktidarla, Firavunla boğuşmuştur. İktidarın emrine boyun eğmemiştir. Çilehaneyi tercih etmiştir. Bakın mahkemelerdeki sözlerinden size pasajlar nakledeceğim. Üç yıl mahkumiyet cezası verdiler. Diyor ki hakimlere:* 'Ey Hakimler Heyeti! Nasıl olur da Kuran davasını isteyene, beygir hırsızlarına verilen ceza verilir? Bu Said'i Nursi'ye hakarettir. Benim gibi Kuran aşıklarına üç yıl ceza verilemez. Lütfen cezayı arttırınız. Ya bize idam cezası yakışır, ya da makamına oturtmak yakışır.

Ey Hakimler Heyeti! İddianamenizi okudum, beni laik rejime uymamakla, inkılaplara uymamakla, ilkelere uymamakla suçluyorsunuz. Ben de sizi Mahkemeyi Kübra'da bu ülkede Allah'ın şeriatına uymamakla suçlayacağım.' *Bunu diyebilmiştir.* 'Ey Hakimler Heyeti! Said-i Nursi'yi Türkiye Kuranlaşsın davasından üç yıllık cezayla idamla vazgeçiremezsiniz. Bütün dünya duysun ki, saçlarım adedince başlarım olsa, her başı zalimler koparsa yine bu davadan Said-i Nursi vazgeçmeyecektir.' *Ve o büyük zat Urfa'da, 1959 senesinde ömrünün son senesinde sağcı iktidar tarafından bugün masonları destekleyip hala* 'nurcuyum' *diyen kardeşlerime duyurun. Said-i Nursi'yi zerre kadar sevenlerin Masonları desteklemesi mümkün değildir. Çünkü Said-i Nursi'ye*

en büyük hakareti sağcı Masonik iktidar 59'da yapmıştır.

Tel gelmiştir Ankara'dan, Said-i Nursi'yi Urfa'nın dışına çıkarınız. Vali Bey, O günkü masonik vali araba aramıştır. Ama Said-i Nursi'yi çıkaracak araba bulamamıştır. Vali Beye geldiler, 'Efendim! Bunu, Urfa dışına çıkaracak araba bulamadık' deyince, Urfa valisi mason kızar, der ki: 'Çöp arabanız da mı yok?' O büyük zatı çöp arabasına koydular, çöp arabası ile Urfa'nın dışına attılar. Bi de utanmadan 'Ben Said-i Nursi'nin izinden gidiyorum' deyip de çöp arabasına onu dolduran, masonik zihniyeti destekleyenler, Arafat'ta yemin ediyorum ki, Ahiret meydanında bu kardeşler tövbe etmezse ilk tokadı Said-i Nursi hazretlerinden yiyeceklerdir..."

Evet, **Şevki Yılmaz** Said-i Nursi hakkında bunları anlatırken, Milli Görüş'ün bir diğer hatibi Akit Gazetesi baş yazarı **Abdurrahman Dilipak** da şunları söylüyordu: "*Abdülhamit Han, Said-i Nursi'yi önce tımarhaneye kapatmış, ardından da hapse atmıştır. Said-i Nursi, 'zalimler için yaşasın cehennem' sözünü Abdülhamit için söylemiştir...*"

Süleyman Hilmi Tunahan

"*...Büyük Allah dostu Süleyman Hilmi Tunahan hazretleri, hayatı iktidarla mücadele içinde geçmiştir. İktidar kuranlaşsın diye, son nefesindeki sözleri, talebeleri bize naklettiler, 'evlatlarım, vefat ediyorum, yanıma gelin ben hayatta en çok Sultan Abdülhamit'i sevdim. Osmanlı Halifesi, Abdülhamit, benim ağabeyimdi. Abdülhamit cennet mekanı tahttan indiren masonlarla kim ilerde dostluk kurarsa, onlarla mücadele etmezse ahret meydanında Süleyman Hilmi Tunahan hocanız on parmağı ile talebesinin yakasına yapışacaktır...'*

Süleymancılar için şimdi bu şekilde konuşan **Şevki**, Almanya'da dergi dağıtmak, para toplamak vb. sebeplerle çatışmaya girdikleri bu insanları Milli Görüş'ün Salamoncular olarak niteleyip haklarında ileri geri konuşmalarına ne hikmetse ses çıkarmıyordu.

Büyük Harp

"*...İşte bu vasiyetleri gördüğünüzde, onların mücadelesine baktığınızda, memlekette Müslümanlar, 124 bin peygamberin metoduna baktığında iktidarı Müslümanlaştırmak mecburiyetindedirler. İşte önümüzdeki sene Türkiye'de imtihan var. Belki de yakında erken seçim var. Bu seçim 'büyük harp'tir...*

Bin yıllık tarihimizdeki savaşları, terazinin bir kefesine, eylül ayındaki muharebeyi öbür kefeye...Kuran'a yemin ediyorum, akıl sahibi iseniz, akıl sahibi isek, bir saat tefekkür ederse ki, bir saat düşünürsek bin yıllık

meydan harpleri; İstikbal Harbi, Çanakkale ve bütün harplerden daha mühim bir harp var. Türkiye Ortak Pazar'a girerek bayrağı yırtılacak, Hıristiyanlaştırılacak ve böylece bir millet tarihten silinecek, yurtta Milli Görüş Aslanları Meclise girecek; 'Durun!.. Türkiye'de, Türkiye'de, Türkiye'de, Türkiye'de idareye el koyduk. Artık bu ülkenin gençliğinin aklına İslam, kalbine Kur'an sevgisi, Resulullah aşkını, Allah aşkını koyacak bir idare başlatıyoruz.' *diyecek kadroları deneyeceğiz. Nesillerin duasını alacağız.*

Nöbeti devralmaya hazır mısınız? Nöbet, ne nöbeti? Sözlerimi sohbetimin başındaki hadisi şerifle bitiriyorum. Mucize bir hadisi şerif, Lozan harbini haber verdi, Resulü Ekrem. Özür dilerim, Lozan Antlaşması'nı haber veren hadisi şerifti. Dikkat edin kardeşler! Allah Resulü buyurdu ki: 'İslam'ı yaşamanın yolu kitabın dönmesine bağlıdır. Televizyonda o dönecek; Kur'an çarkı. Mahkemede o dönecek, hayatta o dönecek, Kur'an çarkı döndükçe sizde elinizle Kur'an nizamını döndürmeye devam ediniz.' *Dikkat edin gençler! Müslümanlar!... Şu mucizeye bakın:* 'Ela innel kitabe ve sultane seyefterikan, yakında benim ümmetim devletle dini ayıracak' *Şu mucizeye bak! Hani, hacı efendilerin bazıları bilmeden devlet işi ayrı, din işi ayrı diyor ya, işte peygamberimiz haber vermiş* 'Ela innel kitabe ve sultane seyefterikan, kitapla iktidar, Din ile Devlet ayrılacak' *din ve devlet ayrı mı? Soruyorum,* 'evet' *olsaydı peygamber ayrılacak der miydi? Demek ki birlikte, ayrılacak diyor. Demek, devletle din birmiş ki, Allahın Resulü ayrılacağını haber veriyor;:* 'Din ile devlet birbirinden ayrılacak, Kuranla hayat birbirinden ayrılacak, Kuran'la mektep birbirinden ayrılacak, Kuran'la televizyon(!?) birbirinden ayrılacak'

Peki, sen neredesin ey Müslüman! Ayrıldığında sen neredesin? Hacca gelen can kardeşler, neredesiniz? Nerede olacağız?

Benim sözüme inanmayın. Bizlerin sözleri ile amel etmeyin. Gelin Resulullah dan dinleyelim: 'Kuran'ın yanından ayrılmayın. Sakın ha... Ben devlet memuruyum, ben ayeti kerimeleri gizlemeye mecburum demeyin. Kuran'ın yanında nöbet tutun, Sizi Kur'an yanında göreyim, o yüzle gelin.'

Hoca Efendiler! Bakara suresi 174. ayeti okuyun 'O kimseler ki, Allah'ın indirdiği ayetleri, insanlardan gizlediler.' *Şu Kuran'a bak, mucize kitap!* 'Gizlediler ve Allah'ın ayetlerini az para karşılığı gizlediler.' *Maaş karşılığı... Aman Avrupa'daki dolarımdan olmayayım diye gizlediler.* 'Onların alacağı maaş değildir. Ancak ahrette karınlarında ateş vardır. Onların yiyeceği karınlarındaki ateştir. Allah onlarla kıyamet günü konuşmayacak, dargın olacaktır. Siz neden alimdiniz de kullarımdan ayetlerimi gizlediniz Hak ile batılı söylemediniz. Allah'ın ayetlerini gizlediniz. Niçin ahret meydanında kullarımı ağlattınız. Sizi

liderlerinizle çağıracağız ayetini gizlediniz.'

Cehennemde yüzü çevrilecek olanlar, Yarabbi! Biz bu liderlere uyduk, bu öncülere uyduk. Bize verdiğin azabın iki katını bizi saptıran, şarapçı, faizci, beş boynuzlu otelleri destekleyici bunlar yaptı. 'Ayetlerini kullarıma niçin söylemediniz?'Size ne oluyor ki sizi sevmeyenleri seviyorsunuz? O kafirleri, o masonları, kitabınıza kara, örtünüze kara, Kuran'a kara diyenleri, cumaya Kara Cuma diyenleri, sakala kara sakal diyenleri, çarşafa, kara çarşaf diyenleri ve Kuran'la, dinle alay edenleri, Nur Muhammet'e çöl bedevisi diyenleri seviyorsunuz. O masonlar sizi sevmezken, siz masonları niçin seviyorsunuz? 'Ayetini kullarımdan niçin gizlediniz' İşte onun için cevabı peygamber devletle iktidarın, devletle dinin ayrıldığı dönemde Kuran'ın yanından ayrılmayın demeksuretiyle sözlerimi bitiriyorum."

Bu sözlerden sonra **Şevki,** hacı adaylarını yemin etmeye kaldırıyor ve şu şekilde yemin ettiriyordu:

"*Yarabbi, yarabbi, yarabbel alemin bundan sonra Türkiye Devleti'nin hak nizama dönmesi için, senin ve resulünün yetkili olması için ve senin dininin korunması için ve senin aklının, malının, canının, ırzının, namusunun, cennetinin korunması için nöbete koşacağız, koşacağız, koşacağız.... İnşallah tıpkı Sümeyye gibi...*" Ve **Şevki** hızını alamıyor, devam ediyordu:

"*...Sümeyye, İslam'ın ilk kadın şehidi. Zalim Firavun, bacaklarından develere bağlamış ikiye ayıracaktı onu. Çocukları 'Anne!' dedi, 'Şimdi Firavun'un istediğini kabul etmiş gibi yap, sonra tekrar kendi dinine dönersin' deyince: 'hayır, çocuklarım! Sizleri çok seviyorum ama Allah'a olan sevgim sizlerinkinden fazla. Ne duruyorsun ey Allahın düşmanı! Bitir şu işi de bir an önce Allah'ıma kavuşayım' Firavun emri verdi, develer iki yana koştular... Sümeyye'nin vücudu iki yana ayrıldı. Akan kanlardan, toprakta en büyük hattatların kaleminden çıkan eserlerden daha güzel bir şekilde çöle, 'la ilahe illallah Muhammedün Resulullah' yazısı çıkıyor ve Sümeyye şehit oluyordu.*

Gençler!.. Bu düzen sizi ayaklarınızdan taksilere bağlasa, sizi ayaklarınızdan ikiye ayırsa, parçalanın, yine de Kur'an nizamından, şeriat yolundan milim sapmayın..."

Milli Görüş'ün Rize milletvekili ve Genel Merkez Hatibi **Şevki Yılmaz**, Arafat'ta hacı adaylarını, gençleri ve kasetler yoluyla kadınlarımızı isyana teşvik ediyor, en yakın akrabalarına, hatta ana ve babalarına karşı çıkmaya çağırıyor, kardeş kavgasını çıkarmak isterken, din ve dince kutsal sayılan

tüm değerlerimizi birkaç oy için insafsızca istismar etmesinin yanında tarihimizi ve tarihi değerlerimizi sömürmekten, horlamaktan zerre kadar çekinmeyerek insanlarımızı felakete sürüklemekle kalmıyor, Erbakan hazretlerinin en büyük dayanağı olan yalana, Kur'an ayetlerini değiştirmeye, çarpıtmaya sık sık başvuruyordu.

Şevki Yılmaz'ın burada yaptığı konuşmanın "*İntikam Alacağız*" başlıklı kısmını 27 Mart 1994 Yerel Seçimleri öncesinde ATV ve 24 Kasım 1996 tarihinde katıldığım Teke Tek programında gösterilmesini sağlamamın ardından yapılan suç duyurusu sonucu, Refah Partisi'ni kapatmak için açılan davada gerekçelerden biri Şevki'nin o sözleri oluyordu.

Arafat 92

Refah Partisi Rize Milletvekili **Şevki Yılmaz**'ın iyice tanınmasına ve Milli Görüş'ün gerçek yüzünün biraz daha belirginleşmesini sağlayan hatta medya da ihramlı olarak sık sık boy göstermesine yol açan konuşmanın, kısa bir bölümünü SHP Genel Merkezi Parti Meclisi üyelerinin seyretmesi için hazırlamıştım. Parti Meclisi üyeleri bandın o bölümünü seyredecek, daha sonrada Meclis'te gereken girişimleri yapacaklardı. Refahlılara hadlerini bildireceklerdi. Ancak bu görüntüleri özel TV'lere satmaktan başka bir şey yapamadılar. Benden hile ile aldıkları bandı erken deşifre ederek, hem yaptığım araştırmayı baltalıyorlar hem de '*bandın tamamını neden yayınlamıyorsunuz*' şeklindeki garip bir savunmaya geçmesi için Şevki'ye zemin hazırlıyorlardı.

Şevki'nin özel TV'lerde gösterilen bu yemin görüntüleri 1992 yılında Milli Görüş hac organizasyonu ile Arafat'a gelen hacı adaylarına yaptığı yaklaşık iki saatlik bir konuşmanın son bölümü idi. Esas konuşmanın, aradan bir kaç yıl geçmesine rağmen ortaya çıkmayışı, **Şevki**'ye sahte bir cesaret veriyordu. Ama gerek Emin Çölaşan'la gerekse bir televizyon kanalında "*Türkiye'de iki milyon vesikalı kadın var*" dediği tartışmada, kendisine Arafat'ta yaptırdığı malum yemin hatırlatıldığında **Şevki**'yi ateş basıyor ve şafak atıyordu. Ve "*niye o konuşmayı öne sürüyorsunuz*" diyerek kızıyor ve ekliyordu: "*Niçin o konuşmanın tamamını yayınlamıyorsunuz?*"

Şimdi **Şevki**'ye bir iyilik(!) yapalım da Arafat'ta yaptığı konuşmanın tamamına bir göz atalım. **Şevki**'nin konuşmasının hiç bir kelimesini değiştirmeyeceğim için, cümle kuruluşlarındaki ataların **Şevki** marifeti olduğunu hatırlatalım. Bakalım konuşmanın tamamında neler söylüyor:

"*Aziz ve Kıymetli Kardeşlerim!*

Yeryüzünün en kıymetli mekanında, meleklerin bile gözyaşı ile bize

Selat-u Selam söylediği, gıpta ettiği bir mekanda, günahların yaprak dökümü gibi eritildiği arife gününde, bu güzel mekanda bizi bir araya toplayan, böyle bir güne kavuşturan Cenab-ı Hakk'a hamd, onun Resulü, sevgili peygamberimiz, liderimiz Hz. Muhammed(SAV)'e salatu selam olsun.

Tarih boyunca 124 bin peygamberin ayak izlerinin geçtiği, nefeslerinin terennüm edildiği, hak ve batıl mücadelesinin, meydan muharebesinin yapıldığı böyle güzel bir mekanda bugün size Kur'an-ı Kerim'den bir bildiri takdim edeceğim. Arafat Meydanı, sohbet, dedikodu, gıybet meydanı değildir. Geçmişteki hataları düşünüp, geleceğe yönelik, Rabb'ımızdan mağfiret dileme meydanıdır. Burada boş geçen dakikalar, burada boş geçen zamanlar insanoğlu için bulunmaz bir kıymettir. Elbette ki çok sıcak bir ortamda bulunuyorsunuz. Ama bugünden daha büyük sıcak olan, dehşetli mahşer gününde, Arafat Meydanı'nın sıcağında bulunacağınızı düşünerek, işte şimdi o mahşer gününün provasını yapmak üzere, herkesin kendi derdine düştüğü şu mekanda gönlüm arzu ediyor ki, bu mekanda toplanan Müslümanlar vakfe duasıyla birlikte, Arafat'tan ayrılırken, ömürleri boyunca kiramen meleğinin tutmuş olduğu defterlerin içindeki kötü amelleri, seyyehatı, günahları, tamamen silinip de, tıpkı okulun merdiveninden sınıf geçen talebenin neşesi gibi, mutluluğu, bu meydandan dönen kullar zümresine biz cümlenizi Rabb'ımız lütfu keremiyle ilhak buyursun. Amin.

Muhterem kardeşlerim, elbette ki büyük masraflarla, büyük sıkıntılarla, büyük çilelerle bu mekana geldik. Ana, baba diyarından ayrıldık. Evlatlarımızı, Ayşeler'imizi, Ahmetler'imizi, yavrularımızı bizsiz bir bayrama terk ettik. O halde bu kadar sıkıntının karşılığı mutlaka Mevla'yı Mütal'den talep olunacaktır. Arafat Meydanı denince Allahü Zül celal hazretlerinin vahyi gayri metlük yoluyla Resulü Zişan Aleyhüsselatü Vesselam efendimize söylettirdiği veda hutbesinin içeriğinde olan ulvi mesajların, duyulduğu mekandır. Arafat Meydanı denince akla, veda hutbesi gelir. Birazcık Mekke sokağında gezerken, lütfen TV'lere gözleriniz takıldığı gibi, çoluk çocuğumuza alacağımız hediyelere takıldığı gibi, bu Mekke sokaklarında, Asrı Saadet incilerinin hayatına da kalb gözüyle bakmak mecburiyetindeyiz.

Mekke sokağında dolaşırken Sümeyye'yi hatırlamayanlar, Hz. Bilal'in çektiği sıkıntının sebebini bilmeyenler ve o Mekke sokağında dolaşırken, Allah Resulü'nün genç yaşta Sevr Mağarası'na giderken düşündüğü tefekkür alemindeki ulvi nizamı düşünemeyenler, bu mukaddes belde de

dolaşırken, Hz. Hamza'nın cesaretini, Hz. Ömer-ül Farukgibi 'Ey müşrikler, hanımlarınızı dul, çocuklarını yetim bırakmak isteyen varsa karşıma gelsin. Biliniz ki Ömer Müslüman oldu!' *heyecanını düşünmeden yürüyenler. Bu Mekke sokağında dolaşırken, Allah Resulü'nün sahabesini işkenceden kurtarabilmesi için kırk bin koyunu feda ederek, koyun postu giymek sureti ile Cibril-i Emin-i ve bütün melekleri koyun postuna büründüren,* 'Ya Cebrail, niçin koyun postu giydin?' 'Nasıl giymem ya Resulullah, şu anda Mekke sokağında kırk bin koyunu senin dinin, sana emanet edilen İslam nizamı için feda eden Ebubekir-i Sıddık koyun postu ile dolaştığında Cenabı-ı Hak: "Ey Melekler, ey Melaikeyi kiram benimle hayırda yarışan Ebubekir-i Sıddık'ın giydiği şeref elbisesi koyun postuna karşılık, siz de hepiniz buna izafeten koyun postu giyeceksiniz.'

Ya Ebubekir-i Sıddık, bu gelen Cebrail'dir. Cebrail soruyor: 'Beni Ebubekir-i Sıddık'a Rabb'im gönderdi. Söyle bakayım, söyle bakayım Hz. Ebubekir-i Sıddık şu halinden memnun mudur, Allah'tan razı mıdır?' *Bunun cevabını bekliyor. Sorusuna karşılık,* 'Ben Rabbımdan razıyım' *dediği an, şimşekten daha hızlı bir hal ile radıyallahü anhüm ve radıyand. Allah da Ebubekir gibilerden razı oldu. İlahi ültimatomunu duymadan Mekke sokağında gezenler sağırdırlar, kördürler, dilsizdirler; buraya niçin geldiklerini bilmeyenler eşyalara baktığı kadar geçmiş olayları tefekkür etmeden gezenler ve şu meydanda, Arafat Meydanı'ndaki Rahmet Tepesinde* 'Ya Allah, kulun Adem'i cennetten çıkardın' *Senelerce,* 'Havva ile buluşmak istiyorum. Ne olur duamı kabul eyle, Havva ile beni bu mekanda buluştur.' *Yıllarca duasına karşılık bir tek sözle,* 'Yarabbi, Muhammed hürmetine beni buluştur' *dediğinde* 'Ey Adem, sen Muhammed ismini nereden duydun, Muhammed'i nereden duydun, nereden? Kim sana bildirdi bu ismi?'

'Yarabbi, ben bu ismi cennetteyken senin ismi Celalin yanında yazılırken gördüm. Muhammedün Resulullah yazılı idi. La ilaha İllallah Muhammedün Resulullah yazılıydı. İşte bu Muhammed hürmetine bizi buluştur.' *Diyecek. Onun hürmetine el ele veren Adem ve Havva anamızın Arafat manasındaki buluşmasını tefekkür ve düşünmeden burada bulunanlar sağır ve dilsizlere benzerler, ağlamayanlar, taştan daha katı kalbi olanlar, işte bu meydanda taştan katı kalpler eritileceği günde; şu anda size açıklayacağımı pür dikkat dinleyiniz.*

Tarih boyunca hacca iki zümre gelmiştir. Bu Arafat'a iki zümre toplanmıştır. Bir, Hanif dini üzerine gelenler, İslam itikadı üzerine Arafat'a gelenler, İbrahim Aleyhisselam'ın bıraktığı, Millet-i İbrahim Hanifa İslam dini üzere kıyamete kadar bu mekana gelecekler.

İki; yine Arafat mekanına Kabe-i Muazzama'nın etrafına gelip de, müşrik olarak orayı ziyaret edecek olanlar. İşte bu iki sınıf tarih boyunca bu mekanda toplanmışlar. Asrı Saadette Aleyhüselatu Vesselamın teşrifinden önce bu mekanı müşrikler dolduruyordu. Beytullah'ın hizmetini müşrikler yapıyordu. Ama Müslüman olmalarına kafi delil değildi.

Hadimul Haremeyn olmak Müslümanlığın alameti değildir. Sadece Ebu Cehiller de, Ebu Leheb'ler de bu mekana yardım etmek için, bu mekanın insanlarına hizmet etmek için birbirleriyle yarışıyorlardı. Onun için, Allah'ın Resulü Aleyhüsselatü Vesselam efendimiz, bu mekanda toplanmadan önce Bedir Harbi'nde bir ayeti kerime nazil olmuştu.

Dikkatlerinize sunmak istiyorum. Hz. Abbas (RA) henüz Müslüman değildir. Hz. Ali esirler kampında kendisini ziyaret eder, der ki; 'Ey amca sana ne oluyor, Yeğenin Ebal Kasım Muhammet'e niçin harp ilan ettin. Yazıklar olsun sana. Sen niçin böyle bir yeğeni muhafaza etmiyorsun? Niçin kötü yola düştünüz? Niçin insanlara zulüm ediyorsunuz?' *O esnada Abdullah İbni Abbas* 'Ey Ali hep bizim kötülüğümüzü, yaptığımız kötülükleri bize izah ettiniz. Bizim hiç iyiliğimiz yok mu?'

Türkiye'de demiyorlar mı, bizim hiç iyiliğimiz yok mu?

'Mesela Kabe'nin örtüsünü biz parasız her sene değiştiriyoruz.' *Beytullah'ın örtüsü dikkat ediniz. Ey Hacı Kardeşlerim.* 'Mesela, Beytullah'a gelen hacılara biz bedava su dağıtıyoruz. Parasız ve Beytullah'a gelen hüccaca bedava yiyecek dağıtıyoruz. Bizim hiç mi iyiliğimiz yok? Bunlarla biz cennete giremez miyiz?'

Kafirlikten Kurtulmak İçin Ne Yapmalı

Dikkat ediniz, Türkiye'den buraya kadar yorulan kardeşler, sizlere sesleniyorum. Kardeşiniz olduğu için sesleniyorum. Hepinizi Allah için sevdiğim için söylüyorum. Değil Sultanahmet Camii'ni yapmak, değil Ankara'daki Kocatepe Camii'ni tek başına imar etmek, Beytullah'ın inşasını yapmış olsanız bile, Beytullah'ın içindeki hacılara bedava yemek dağıtmış olsanız bile, bir ibadet var ki, o şartı kabul etmeden asla ve asla hiç bir ameliniz makbul değildir.

İşte böyle bir konuşma esnasında, Cebrail Aleyhisselam bir anda Resulü Zişan'a geldi. Tövbe suresinin on yedi, on sekiz, on dokuzuncu Ayet-i Kerimelerini indirdi. 'Vema kema lil müşrikine yamürül mesacidellahi şahidine ena enfisuhim bil küfrü ula ike habitat amelahüm ve bin nasün hali dun'

Önce Beytullah'ı imar etmeye cevap verdi: 'Allah kendi düzenine ortak düzen koşanları, İslam nizamının yanında, beşeri bir nizama ona ortak koşanların Mescit yapmalarını, Beytullah'ı imar etmelerini kabul etmeyecektir. Kendilerinin küfürde olduklarına şahit oldukları halde 'Ben Beytullah'ı imar ettim' dese de

Abdullah İbni Abbas, Abdullah bin Muttalip ne kadar derse desin, iman etmedikçe, İslam nizamını kabul etmedikçe, onun bu isteği asla kabul edilmeyecektir. Habitat amalehüm ve bütün amelleri de iptal edilecektir! Su dağıtmasına gelince, ona da cevap veriyor: 'Ece antüm fi gaye tel hacci ve imaratel mesçidül harami kemen amena billah'

'Mescidi-i haramı, Kabe-i Muazzama'yı imar etmek, hacılara su dağıtmak; Allah'ın nizamına iman etmek gibi olamaz. Bu su dağıtmakla, bu amellerinizle asla cennete giremezsiniz' *diyor.*

Hepinizin tanıdığı, Hz. Resulü Ekrem(AS)'in amcası Ebu Talip kadar, dikkat edin! Ebu Talip kadar İslam'a hizmet eden yoktur. Ebu Talip kadar Allah Resülü'nün hayatını himaye eden yoktur. Var mıdır?

'Ya Muhammed, ben hayatta oldukça, amcan Ebu Talip hayatta oldukça sana müşrikler zarar veremez.' *Diyen, Ebu Talip, İslam'a bu kadar hizmeti geçtiği halde, bu kadar iyiliği dokunduğu halde ve Ebu Talip, mahalle muhasarası altında yeğenini bu kadar koruduğu halde, on yıl Allah Resulü'nü himayesine aldığı halde, Allah ve Resulü'nün getirdiği İslam nizamına iman etmeyen, İslam nizamını kabul etmeyen, Ebu Talip, ruhunu teslim ettiği zaman, Allah'ın Resulü çok üzülmüştü, hangimiz üzülmeyiz. Günahların affı için, tövbe olunması için Cenab-ı Hakk'a elini kaldırdı. Tam cennetlik olması için dua edecekken, elleri yarı yolda... kaldırsaydı, Allah reddetmeyecekti. Elerini kaldırmaya fırsat vermeden Cenab-ı Hak, Cibril-i Emin'i gönderiyordu:*

'Elini indir, Ya Muhammed, elini indir. Bir peygambere müşrikler hakkında tövbe istiğfar talep etmek yakışmaz. Değil Ya Muhammed, Amcan için ve onun gibileri için yetmlş defa tövbe etsen asla Allah tövbeleri kabul etmeyecektir.' *Ve işte bugün size okuyacağım bildiri, o anda, veda hutbesi esnasında nazil oluyordu. Dikkatle dinleyiniz.*

Tövbe suresi üçüncü Ayet-i Kerime: 'Ve ezanu minellahi ve resulih inen nasi hacci yevmin haccil ekber'

Ey Müslümanlar! Şu anda Arafat'ta bizi dinleyenler, şu anda bir bildiri var. Bu bildiriyi duymadık diyemezsiniz. İşitmedik diyemezsiniz. Allah şahittir ki, veda hutbesi gününde, veda haccında inen bu bildiri, her hacda müminlere okunmaktadır. Ve şimdi de size okuyorum.

'Ebanul minellahi ve resulluhi' *Ben konuşmuyorum. Ben Müslüman'ım. Hacca müşrikler sınıfından değil de Müslümanlar zümresinden geldim, diyenlere duyuruyorum. Çünkü, bu meydanlar müşrik hacılarla da dolmuştu, tarih boyu...*

'Ve ezanı minellahi ve resulluhi' *Allah ve Resulü'nden bir bildiri vardır.*

Ezan, ezan, Allah ve Resulü'nden... Allah ve Resulü'nden duyurulmak üzere ne gün, inen nasi bütün insanlara duyurun, bütün hacılar duysun. Burada olmayanlar, kasetleri başında, videoları başında, TV ekranında izleyenlere duyurun.

'İlel hüccac' *demiyor,* 'İlen nas' *Allah ve Resulü'nden, bütün insanlığa bildiridir. Ne zaman* 'yevmel haccil ekber' *Veda gününde, veda gününde* 'haccı ekber' *diye Cenab-ı Resulün, cuma günü son defa ümmetine duyurduğu, o meşhur veda hutbesi esnasında, Allah ve Resulü'nden bütün insanlığa duyurudur. Bu duyuru ile dönünüz memleketinize...*

Çantalarınızda radyolar olduğu gibi, çantalarınızda eşyalar olduğu gibi zemzemden daha kıymetli bir hediyeyi sizlere sunuyorum. Hurmalardan daha kıymetli bir bildiriyi size sunuyorum. Döndüğünüzde memleket insanına hurma, zemzem değil, ondan önce Allah ve Resulü'nün bu bildirisini duyurun. Onun mesajını duyurun. Nedir o? Kulaklarınızı gönüllerinizi açınız. 'Ve Resulih innallahe beri ul minel müşrikin' *Allahuekber.*

Sizin Rabb'ınız var ya, müşriklerden beridir. Bütün insanlığa bunu duyurun. Yani Rabb'ınız bütün dünyayı idareye kadirdir. Ey hacılar...

Ey Hacılar!..Camilere Allah'ı hapseden hacılar, Allah'ı sokağa çıkarmayan hacılar, Allah'ı televizyona koymayan hacılar, Allah'ı mektebe sokmayan hacılar, din işi devlet işi ayrı diyen hacılar, Allah'tan size duyurudur.

'Ennallehe beri minel müşrikin' *Allah şirk koşmaktan beridir. Ona ortak koşamazsınız. Ne kapitalizmi, ne sosyalizmi, ne sağcılığı, ne solculuğu hiçbir şeyi ona ortak koşamazsınız. Allah ve Resulü'nden insanlara duyuru budur.*

Hocam, hacca geldik be, Allah'la kul arasına girmeyin. Böyle diyorlar duydunuz mu? Allah ile kul arasına girmeyin. Türkiye'den yeni geldim. Türkiye'den dikkatle dinleyin, herkes 'bravo' *diyor.* 'Bravo' *kime? Allah ve Resulü'ne harp açanlara, yüzde seksen, yüzde seksen...*

Sende ona, hakka gel, dediğin zaman, aynen, aynen bir otobüste geçen olayları size naklediyorum. 'Belediye otobüsündeyiz' *diyor, İstanbul'da bir İmam Hatipli genç:* 'Baktım herkes dertli, herkes şikayetçi, bu masonik hükümet yeni kurulmuş, herkes şikayetçi. Elim kırılsaydı, oy vermeseydim. Zam, zam, zam, kan, kan, kan, terör, terör, terör her gün polis, subay vuruluyor. Doğu kaynamış, herkes dertli, tam zamanıdır. Dedim ki beyler, bir dakika, dertlisiniz ama şifayı bulamıyorsunuz. Yağmurdan kaçıyorsunuz doluya yakalanıyorsunuz. Yahu, bir de Allah'a dönün. Bir de Kuran'a dönün, İslam'a dönün şu memlekette...'

Şu cemaatin haline bak, o zaman feryat edenler, mutfak yangınından

feryat edenler, terörden feryat edenler, bir anda çocuğu linç edecekler...

'İn aşağı, Allah'ı bu işe karıştırma, Allahın işi ayrı, Allah ile kul arasına kimse giremez.' *Öyle diyor, koca mason başbakan. Televizyonda bunu söylemedi mi? Daha bir ay evvel, iki ay evvel,* 'Allah'ı devlet işine karıştırma' *dedi* 'Allah vicdan işidir. Kul ile Allah arasına kimse giremez.' *diyor. Duydunuz.... Ve bunu duyanlar da doğru zannederek çocuğa yüklendiler.*

Bu millet, zamma razı, Allah nizamına razı değil. Şu hale bakınız. Polisin, askerin vurulmasına razı, Kur'an nizamına razı değil.

'Dövecekler' *dedim.* 'İneyim aşağıya da duraktan başka otobüse binip kaçayım' *dedim O esnada olan hadiseye bakın. İslam'ı savunması gereken cami cemaatı iken, İslam için canını vermesi gereken hacılar, hocalar iken, cemaat iken, bakın hadiseye ki; dudağı boyalı, tırnağı ojeli sosyete bir kadın, çığlık atıyor:* 'Durun' *diyor.* 'Durun, bu genç haklıdır. Siz beni yaktınız bu küfür düzeninde, ben Karaköy kerhanesinde çalışan, işte vesikam, aldatılmış bir kadınım. Beni mahvettiniz, beni yok ettiniz. Bari dokuz yaşındaki kızım Leyla'yı kurtarsın diye İslam'ın gelmesi için ben bu gencin yolundayım' *diyor.*

Cami cemaatının savunacağı bir dini, bir nizamı, şu memlekette kim savunuyor...Ya Rab!.. Şu hale bakınız.

Şevki'den Masonlara ve İstihbarata Çağrı

Ve Müslümanlar da bu sözlere hala inanmışlardır. Ben, size, gençlere söylüyorum. 'Allah ile kul arasına kimseye sokmadığınız bir gün memlekete Kur'an nizamı gelir.'

Şimdi buradan bütün masonlara sesleniyorum. İçinizde istihbarat görevlileri de var. Onları da bilerek sesleniyorum. İstihbarat görevlileri de bizim kardeşlerimiz. Onlar da duysun, yetkili mercilere söylesin. Bu mülk, dünya mülkü Allah'ındır. Kimseden çekindiğim yoktur.

Mülk Allah'ındır. Biz, Allah'ın mülkünde konuşuyoruz. Masonların mülkünde değil.

'Lillahi mülkül vessemavati vel art'. 'Gökyüzü ve yeryüzü Allah'ındır ve onun mülkünde Allah'ın sözü konuşulur.'

Şevki'ye Göre En Büyük Tehlike Laiklik

Refah Partisi, dolayısıyla **Şevki Yılmaz** ve onun gibilerle ortak hükümet kuran Tansu Çiller ne diyordu: "*Laikliği ve Demokrasiyi zedelemeye teşebbüs edenlere Türkiye'yi dar ederiz.*"

Çiller'in eski ortağı Laiklik konusunda ne diyor? Hadi, yine hiçbir yorum katmadan izleyelim:

"*Şimdi sesleniyorum,*

Arafat Meydanı'nda beni dinleyenler, bizi dinleyenler, laikliğe zerre

kadar imanı olanlar tövbe ederek gitsinler. Kardeşin olarak söylüyorum. Laikliğe tövbe ettiğiniz gün, Türkiye'ye Kur'an nizamı gelecektir. Çünkü, engel onu gördüm. Onu gördüm. Şimdi size Arafat meydanında, bir kaç soru soracağım, yüksek sesle cevap veriniz.

Yağmur yağmayınca kimden istiyorsunuz?

'Allah'tan'

Niçin laiklikten değil.

Hasta olunca şifayı kimden istiyorsunuz?

'Allah'tan'

Dertli olunca devayı kimden istiyorsunuz?

'Allah'tan'

Zelzele olunca,

'Allah'tan'

Kim durdur? 'Allah, durdur' *diyorsunuz.* 'Ya Rab durdur'. *Anıa devlet işine gelince şu hale bakınız. Allah bela vermeyecek de kime verecektir. İki yakamız onun için bir araya gelmiyor. Hacı kardeşler, ayağınızın turabı olayım. Allah için beni dinleyin. Arafat meydanı Allah'a dönüş meydanıdır. Allah'tan batıla dönüş meydanı değildir.*

'Yağmur yağmayınca ver Allah'ım, dertli olunca devayı ver Allahım, Hasta olunca şifayı ver Allah'ım, zelzele olunca durdur Allah'ım.' 'Der de, devlet işine, sokak işine, mahkeme işine gelince sen burada dur. Ona Roma karışsın Allah'ım' *dedikçe bu milletin iki yakası bir araya vallahi gelmeyecektir. Ben konuşmuyorum, yüce Mevla'nı söylüyor.*

Allah ve Resulü'nden bir bildiridir bu: 'Ennellahe beriul minel müşrikin' *Sizin Rabb'ınız, o kendine ortak koşulmadan beridir. Eve gidince veyahut da Kabe'ye dönünce, veyahut da şimdi yanınızda varsa okuyunuz.*

Kur'an-ı Kerim, 429. sayfa, Seba Suresi, beşinci Ayet-i Kerime: 'Ellezine yafi ayatina ve acizine ula ike leh ul azabün min Müslim elim"; *Şol kimseler ki, dikkat edin. Vallahi yemin ediyorum, yirminci asrın fotoğrafıdır bu ayet. Şol kimseler ki,* 'Allah'ın ayetlerinin acze düştüğü hususunda yarış halindeler' *Aman Allah, Arafat'ta bir yoklama yapın. Yüzde sekseni böyle, Arafat'ta başka bir yerde değil, Allah'ın ayetleri acizdir. Kur'an ayetleri acizdir. Haşa...*

Belalar Neden Bizi Buluyor?

Kur'an, mektebin problemine çare olamaz diye, Kur'an sokağın derdine çare olamaz diye, Kur'an kışlanın derdine çare olamaz diye iddia içerisinde yarış halindeler. İşte Türkiye'yi altmış yıldır bu zındık zihniyetler yönetiyor. Yoksa Ramazan'da Allah afet verir miydi? Hacılar! Rahmet

ayında zelzele olur mu? Hacılar! Daha neler gelecek. Arafat'ta sesleniyorum. Allah'ın nizamına dönmedikçe ne felaketler, ne belalar bizi bekliyor. Din ayrı, devlet ayrı diyenlere, Dinde siyaset yoktur diyerek, siyasi mekanizmayı din düşmanlarının eline bilerek veya bilmeyerek verildiği an, o yarış halindekilerin olduğu devirde 'onlara tarafımdan azabın en çetini gönderilecektir. Mikail Aleyhisselam çağrılacak, gel ey Mikail, belalarımın en çetinini seç, onlara gönder, diyecek.'

Gönderdi mi? Göndermeseydi, Avrupa'nın domuz ahırında Müslüman'ın işi neydi.? Göndermeseydi, Avustralya'da otuz altı saat uçakla, vilayet olmuş, devlet olamamış kıtada Müslüman'ın işi neydi? Gönderilmeseydi, Mekke-i Mükerreme'ye kadar yirmi kapıda vize kontrolünün sebebi neydi? Bunlar bela değil de nedir?

Hele şu Ramazan! Aman Allah, seksen küsür yaşındaki babam, iftar sofrasında hüngür hüngür ağlayarak dedi ki: 'Evladım, ben yıllarca tefsir okuttum, hayatımda böyle rahmet ayında bela hatırlamıyorum. Hiçbir kayıtta da görmedim. On dört asırda böyle ay olmadı, evlat' *Niçin, ne oldu? Allahü zül celal otuz gün niçin sabretmemiştir. Yarab, otuz gün niçin sabretmedin? Şevval ayını niçin beklemedin?*

Birinci hafta, çığ düşmesi felaketi ile karşılaştık. Anaların göz yaşlarıyla... İkinci hafta, grizu patlamasıyla, Zonguldak faciasıyla... Rahmet ayı bu, azap ayı değil, rahmet ayıdır. Üçüncü hafta, büyük Erzincan depremi ile dilhun olduk. Mahfu perişan olduk. Dördüncü hafta; Saraybosna ve Hersek, Bosna- Hersek katliamı ve Karabağ, Nahçıvan katliamının kanları ile dilhun olduk. Sebepleri var kardeşler, rahmet ayında vallahi gazap göndermez Mevla. Allah'ın doksan dokuz isminden birinde 'Zulüm' *sıfatı gösteremezsiniz. Zulmün dilekçesini biz verdik Allah'a...*

Neden mi? Sebeplerini sayayım sizlere. Bir, 'Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste'. *Türkiye topraklarından ermeni çetelere silah taşınıyor, şu saatlerde. Rahat oturuyorsunuz değil mi? Benim Nahçıvan'daki Fatma bacının ırzına geçen Ermeni çetelerinin silahları, bu hükümetin müsaadesi ile Türkiye'den geçiyor.* 'Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste'.

Mersin Limanı'nda şu saatte Amerikan gemisi var. Ve tırlarla Erzincan'dayım. Erzincan'a giderken Suşehri'nde geçen hafta, Suşehri'ne giderken gördüm. Yirmi dört saat Rus plakalı Tırlar, Bulgar plakalı Tırlar, habire Ermeni çetelere silah taşıyor...."

Libya'ya Methiye

Erbakan'ı Libya çöllerinde kurdurduğu bir çadırda altına işeyen küçük bir çocuğu azarlar gibi paylayan, çadırın tavanındaki nesneleri saydıran,

Türkiye'ye ve Türklere hakaretler yağdıran hamam tellağı kılıklı Kaddafi, Erbakan'ın dünya basınına kıçında ayak izleri olan karikatürlerle geçmesine neden olurken İslam Birliği hayallerini de çöle gömüyordu.

Arapları her fırsatta övüp, yücelten Milli Görüşçü hatipler Libya ile Kaddafi'yi yere göğe sığdıramıyorlardı. Bu geleneği Arafat'ta da **Şevki** devam ettiriyordu.

"*... Libyalı Müslüman'a gökyüzünü kapatanlar, Libyalı Müslüman'a topraklarını kapatanlar şimdi Müslüman kardeşlerinin kanını akıtan Ermeni çetelere, topraklarını açmışlardır. O Libya ki, Kıbrıs Barış Harekatı'nda bizim yanımızdaydı. Saat altıda Mehmetçik Kıbrıs'ın beşparmak dağına indi. Dört saat sonra telgraf geldi Libya devletinden... İki madde vardı: Bir, Libya deniz, hava, kara kuvvetleri ordusu, Türkiye ordusunun emrine verilmiştir. Madde iki, Türkiye dünyanın neresinden tank, tüfek alırsa alsın sizin iyiliğinizi unutamayız... Sizin dedeniz Turgut Reis Libya'da, bizi korumak için şehit yatıyor. Kaptan-ı Derya, dünyanın neresinden silah alırsanız alın, faturayı Libya Cumhuriyeti adına kesin, Libya karşılıksız olarak ödeyecektir.*

George Bush vampiri için, hain George Bush için, gökyüzünü kapatanlar, Ayşeler'in ırzına geçen Ermeniler için gökyüzünü kapattılar. Yoksa Rahmet ayında Allah azap gönderir miydi?

Allah Resulü buyurmuştur: 'Zalime yardım edenler, kısa zamanda belaya uğrarlar'. *İşte uğradık. Saraybosna dramı, o ayrı bir facia. Vaktim yok ona girmiyorum. Yedi bin kadın şu anda Saraybosna'da Sırplı askerlerin kucağında esirdir.*

Nasıl hacca geldik? Ne yüzle geldik? Merak ediyorum. Bak buradan sesleniyorum. Herkesle de açıkoturuma hazırım. 'Cihat farzı kifaye olduğunda hac farz olur. Cihat farzı ayın oldu mu hac ümmetinden sakıt olur.' *Onun için ağlayamıyorsunuz. Şu anda hacca gelecek zaman yok. Açın, asrı saadeti okuyun.*

Hac; cihat farzı kifaye olduğunda farz kılınmıştır. Hac ayeti indiği gün, cihat farzı kifaye idi. Yani bir grup yaparsa diğerleri kurtulurdu. Haccın farzı ayın olduğu Bedir'de, Uhud'da, Hendek'te, namusların kurtarıldığı bir anda Hac ümmete farz değildir. Onun için diyorum, yapmayın. Önce Türkiye'de Kabe'mizin mihveri olan Kur'an nizamını kurun. Onu görüyorum, onun cihadını yapın. Namuslar gidiyor dünyada... Namuslar dünyada gidiyor.

Dikkat edin, 20 Ekim seçimlerinden iki ay evveldi. İstanbul'dan bahsediyorum. Taksim'de bir stüdyoda bant dolduruyordum, bir seçim

bandı, gece saat on... Bir kız sesi duydum(!?!). Kız!... İşte Arafat'a bu kızın feryadını duyurmaya geldim.

'İmdat' diyordu, 'imdat' hacılar, 'yok mu beni kurtaran' kızı kesiyorlar zannettim. Keşke Ebu Cehil gibi kızı gömseydiler. Ebu Cehiller'in gömdüğü gibi gömseydiler. Cennete giderdi... Fatma, Leyla bacım...

Stüdyodan fırladım kızı kurtarmak için. Stüdyocu genç elimden tuttu, 'telaşlanma Hocam' dedi. 'Telaşlanma, biz bu seslere alışığız. Bu sesler, bitişikte, yirmi yıldır Maliye Bakanlığının, on yıldır Maliye Bakanlığı'nın madalya taktığı, vergi rekortmeni diye ilan ettiği, Ermeni kadın, Manukyan'ın otelindeki yatak odasından gelen kızın çığlığıdır bu...!'

Türkiye'de, bu Türkiye'de, bak açık konuşuyorum, bu kızın çığlıklarını gidin gene duyun Taksim'den... Her zaman var. Yok ki kızın çığlığına koşan, yok ki... Yüzde yirmiyi geçmiyor yahu... Memlekette yüzde seksen Manukyan'a vergi madalyası takanı alkışlıyor..."

Allah Düşmanlarını Düşman Bilin

"*...Hacılar, ayağınızın turabı olayım, yapmayın, Allah düşmanlarını düşman bilin. Geçen ay Trabzon'dan yaşlı bir amcam mektup yazdı. İstanbul Emniyet Müdür Muavini İbrahim Şahin beye, dedi ki: 'benim kızım kayboldu. On dört yaşında bir kızım kayboldu. Diri, canlı, cansız, hayatı...Neyse, ölü, diri cesedini senden istiyorum. Anası ağlaya ağlaya iki gözü kör oldu. Ne olur, bizim derdimize koşun.' Diye mektup yazdı. Vicdanı sızladı Şahin Bey'in ve bahsettiğim, Manukyan'ın evine baskın yaptı. Ve hacı amcanın kızını orada pazarlık anında yakaladı. Yüz tane kızla beraber, on beş yaşında...*

Ya!..Arafat'ta bunlar konuşulmayacak değil mi? İşte İbrahim Bey Allah ondan razı olsun. Manukyan'ı tutukladı. Ve o kızlar İbrahim Bey'e 'sen melek misin' dediler. Tıpkı Konya'daki Halil Ürün Bey'e dedikleri gibi.

İki yıl evvel mektup yazmışlardı, Konya'daki fuhuş evinde aldatılan bacılar: 'Hani Refah gelecek zulüm bitecekti. Ne zaman bizi pazarlık aracı olmaktan kurtaracaksınız?' dedi. Kırk sene Konya'da müftülük yapan hocalarımızın engelleyemediği, vaazlarla durduramadığı, bak bak bak, tebliğ ile durduramadığını geçen, Dr. Halil Ürün Bey, geçtiğimiz ay talimat verdi: 'Ağlatmayın bu bacıları, yıkın bu kerhaneyi' ve yerle bir ettiler..." (Çok yoğun Allahu Ekber ,Allahu Ekber sesleri)....

Şimdi burada İstanbul'un FP'li Belediye Başkanı ve Erbakan'ın veliahdı olarak gösterilen **R. Tayyip Erdoğan'**a bir mektup yazmak istiyorum.

"*Muhterem, Tayyip Bey,*

Belediye Başkanı seçilmek için yaptığınız propaganda çalışmalarında, genel evleri yıkacağınızı vaat ederek, inanan saf Müslüman'lardan ve genelev kadınlarından oy istediniz. Genelevlere giderek: 'Sizi buradan kurtaracağız, bize yardım edin' *diyerek yardım topladınız. Ancak başkan seçildikten sonra nedense bu sözlerinizi unuttunuz.*

Bu konudaki vaatlerinizin üstüne yatmakla kalmadınız, geçenlerde Emire Kalkancı, sizin gerçek yüzünüzü birazcık araladığında bir koşu gidip, İETT Belediye otobüs reklamları verdiğiniz, özel bir TV'nin 'Ceviz Kabuğu' *programına katıldınız. Orada genelevler konusunda şu ilginç sözleri söylediniz:* 'Genelevlerin yıkılma yetkisinin belediyede olduğunu zannediyordum. Ancak bu yetki Valiliğinmiş.' *Ya Tayyip Efendi(!) eğer genelev yıkma yetkisi valiliğin ise Konya'da Halil Ürün bu işi nasıl becerdi. Vallahi ben bunu anlayamadım.*

Tayyip biraderim, yerel seçimlerden önce destek için oralara gittiğinde bir umut kapısı olarak seni görüp, sonra da baş köşeye oturan o insanlar, yine yolunu gözlüyorlar. Eğer bir daha yardım istemek için ziyaretlerine gittiğinde bu kere seni başka bir yere oturtacaklarmış, haberin olsun.

Bu mektuptan sonra, biz yine dönelim **Şevki**'ye:

İbrahim Bey ve Pişmiş Tavuk

"*Derhal gece yarısı görevinden İbrahim Bey, Allah ondan razı olsun, o da baskın yaptı ve Manukyan'ı tutukladı. Tutukladı ama İbrahim Bey'in başına gelenler pişmiş tavuğun başına gelmedi. Derhal gece yarısı görevinden alındı, İbrahim Bey... Manukyan serbest bırakıldı. Sen Ermenileri Türkiye'de tutuklayacaksın öyle mi?.. Kim ne gezer, kim bunu yapabilir? İbrahim Bey, keşke eve gönderilseydi... Terör masasına verildi. Arkasından vuruldu. Şu anda Manukyan'ı tutuklamanın bedeli, koma halinde İstanbul Hastanesi'nde yatıyor...*"

Refah Şahin'i Seviyor

30 Mart 1997 tarihli Radikal gazetesinde **Nevzat Basım** imzası ile yer alan bu haberde şöyle deniyordu:

"*Uzun süre hakkında tutuklama kararı olmasına rağmen teslim olmamakta direnen Susurluk Kahramanı(!), Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin'i, Refahlı milletvekillerinin çok sevdikleri ortaya çıktı. Refahlı milletvekilleri Şevki Yılmaz ve Hasan Hüseyin Ceylan'ın çeşitli kereler Refahlılara yönelik konuşmalarında* 'Allah İbrahim Şahin'den razı olsun' *diyerek, Şahin'den övgüyle söz ettikleri belirlendi.*

Refah'ın Gerçek Yüzü *kitabının yazarı, Aydın'lı çiftçi Ergün Poyraz'ın*

bulduğu, 1992 ve 1994 yıllarına ait video bantlarında, Refah tabanının ve Refah milletvekillerinin İbrahim Şahin'e sempatiyle baktıkları ortaya çıktı. Tam metni Poyraz'ın ikinci kitabında kullanılacak olan video bandının, en çarpıcı bölümü şöyle: Refah Partisi Rize milletvekili Şevki Yılmaz:

'İbrahim Bey, Allah ondan razı olsun. Baskın yaptı ve Manukyan'ı tutukladı. Tutukladı, ama, İbrahim Bey'in başına gelenler pişmiş tavuğun başına gelmedi. Derhal gece yarısı görevinden alındı, İbrahim Bey... Manukyan serbest bırakıldı. Sen Ermenileri Türkiye'de tutuklayacaksın öyle mi? Kim bunu yapabilir. İbrahim Bey keşke eve gönderilseydi... Terör masasına verildi. Arkasından vuruldu. Şu anda Manukyan'ı tutuklamanın bedeli, koma halinde İstanbul hastanesinde yatıyor...''

Olayların İbrahim Şahin'in tutuklanmasına kadar gelen aşamasını, aynı konuşmasında Şevki Yılmaz şöyle açıklıyor: 'Trabzon'dan yaşlı bir amcanın mektubu üzerine, Emniyet Müdür Muavini İbrahim Şahin Bey, çığlığına yetişti. Yetmiş yaşında amcam, 'Oğlum' dedi, Emniyet Müdürü'ne, 'kızım İstanbul'a kaçtı, üç aydır kendisinden haber alamıyoruz... Anası ağlaya ağlaya iki gözünü kör etti. Sizde vicdan yok mudur?' diye mektup yazdı. Kanına dokundu İbrahim Beyin, 'Ben' dedi, 'Manukyan'ın oteline gireceğim' cesaretle girdi ve bacımızı orada yakaladı. 'o anı görseydiniz' diyor İbrahim Bey, 'Yüz kadar kız, on beş yaşlarında, yaşasın polis diye bağırıyordu... Yaşasın polis diyorlardı, sevinçten. 'Sen bu ülkede Manukyan'ı tutuklayacaksın haaa...Manukyan tutuklanacak, gece saat 12'de İçişleri Bakanlığı'ndan bir talimat, Manukyan serbest bırakıldı.'

Allah İle Kul Arasına Şeytanı Soktular

Arabistan'ın kavûrucu sıcağında hızını alamayan **Şevki,** haykırıyordu:

"*...İşte onun için diyoruz ki; Hac, şirk düzeninden kurtulmanın provasının yapıldığı bir mekandır Bu insanlardan ateşten kaçar gibi kaçılmasının provasının yapıldığı bir mekandır. Şimdi Allah'ın izni ile şu Arafat meydanında bizi dinleyen ve kasetlerden dinleyecek olanlara buradan sesleniyorum.*

'Allah ile kul arasına kimse girmeyecek' diyenlere duyurun. İşte biz bunun için yola çıktık. Allah ile kul arasına kimseyi sokmayacağız. Bütün Masonlar duysun. Allah ile kul arasına kimse giremez. Doğrudur. Ama, altmış yıldır, Allah ile kul arasına şeytanı soktular. Allah ile kul arasına kumarhaneyi soktular, Allah ile kul arasına kapitalizmi soktular. Allah ile kul arasına sağcılığı ve solculuğu, ırkçılığı soktular. Yanlış mı konuşuyorum?..

Bu mikroplar yüzünden, kul, Allah'ına secde edecek yolu bulamıyor.

İşte Milli Görüş erleri geliyor. Allah ile kul arasındaki bütün taguti duvarlar kapitalizm, sosyalizm yıkılacak, taguti, beşeri düzenler yıkılacak ve Allah ile kul arasında kimse olmayacaktır. Allah ile kul arasında sadece İslami düzen bulunacaktır. Bunun için yola çıkmışız, bunu için bu mekandayız.

Ve bu mekanda, Allah ve Resulü'nün size emanetleri var. Bu emanetleri duyurarak sözlerimi bitiriyorum. Çok uzun bir konuşma yapacaktım ama iki saattir yayan yürüyerek huzurunuza geldim, bundan dolayı sohbetimi burada bitirmek mecburiyetindeyim. Bu Arafat vakfesi belki ömrümüzde son vakfe olabilir. Onun için şu son söyleyeceklerime lütfen pür dikkat, kulaklarınızı ve gönüllerinizi açın.

Allah Resulü bu mekanda bir 'Cuma' günü ümmetine şunu söylüyordu:

'Ey ümmetim, artık gidiyorum. Bir daha aranızda bulunmayacağım. Bu Kabe'niz nasıl mukaddes bir beyt ise, şu Arafat meydan nasıl mukaddes bir meydansa, şu topraklar nasıl mukaddes bir topraksa, şu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, dikkat edin, namuslarınız da Beytullah gibi kıymetlidir. Onları, masonlara pazarlık yaptırtamazsınız. Onları memleketinizde satılık bir meta yapamazsınız...'

Şevki'nin işçi ve memur hakları için söylediklerine geçmeden, hatırlatalım. Şevki'nin de mensubu olduğu RP'li hükümet işçi ve memura zam vermemek için aslanlar(!) gibi direnirken, askerlerin aylıklarına yüzde yetmiş zam yapıveriyorlardı, bir çırpıda. Öyle ya, işçi, memur darbe yapamaz. Onların zam yapmamak için çırpındıkları, direndikleri insanlar; görevlerini yaparken akıttıkları terlerine, kanlarını da katıyorlardı. Son tersane yangınında da görüleceği üzere İETT'nin ve belediyeye ait birimlerin reklamını yaptırmak kamuflesiyle, İstanbul Belediyesi'nin paralarını oluk oluk Özel TV'lere aktaran RP'li Belediye, itfaiye erlerine ateşe dayanıklı elbiseler almıyor, var olanları da depolarda bekleterek giydirmiyordu. Bunun sonucunda birçok itfaiye işçisi cayır cayır yanarak hastanelere kaldırıyorlardı.

Ama onlar yüzleri kızarmadan konuşmalarına devam ediyorlardı:

"*...Çalışan işçinin alın teri mukaddestir. İşçiyi sömürerek hiçbir zengin Arafat'a gelmesin. Buradan sesleniyorum. Kabe ne kadar mukaddesse işçi, memur, çalışan vatandaşın alın teri, Allah ve Resulü'ne göre, o kadar mukaddestir. Onun alın terini sömürerek, buraya gelip de hacı oldum diyenler kendilerini aldatırlar...*"

Faizciler

"*...Ey Ümmetim, mallarınız mukaddes olduğu için faizi ayaklarımın altına aldım. İlk ayaklarımın altına aldığım faiz, amcam Abbas'ın faizidir.*

Şimdi baş üstündeki faiz ile bu mekana nasıl gelip de, Lebbeyk Allahümme Lebbeyk diyecek yüzümüz var, hayret ediyorum. Allah ve Resulü ile harp etmek...

Kur'an-ı Kerim'de iki fotoğraf birbirinin aynısıdır; aynı. Hayreti muciptir bir, bir silahla insanların yolunu keserek, gasp yoluyla insanları öldürenler. Kur'an-ı Kerim'e göre Allah ve Resulü'ne harp eden muhariptir. Hocalarım, burada... Yanlışsa sustursun.

Teröristin Kuran'daki tarifi; terörist, vatandaşına silah çeken, askerine, polisine silah çeken ha... Teröristin Kuran'daki tarifi: Allah ve Resulü'ne harp etmektir.

Ama aynı Kuran'da da, aynı şekilde terörist ile denk tutulan bir ayet vardır: 'Faiz sistemini müdafaa edenler, Faizcileri alkışlayanlar da teröristler gibi Allah ve Resulüne harp ederler.' *Ey Hacılar, içinizde Allah ve Resulü'ne, Allah Resulü'ne harp eden muharip varsa tövbe etsin bu meydanda. Harp neden diyor acaba? Adam öldüreni anladık hocam. Allah eserinin öldürülmesine razı değil.*

Neden, niçin razı değil? Çünkü, Allah eseridir insan. İnsan, Allah'ın eseridir. Sanatkarı, o eser yok dediği zaman ağlıyor, üzülüyor. Eserimi yok eden bana harp etmiş olur.

İki, bunu anladık, değil mi? Terörist neden Allah'a harp ediyor? Allah'ın verdiği cana kıyıyor. Onun eserini yok ediyor.

Peki, faizci neden Allah ve Resulü'ne harp ediyor? O da Allah'ın yarattığı kulunu aç bıraktığı için, faiz yoluyla... Avustralya'ya gönderttiği için, Viyana'ya gönderttiği için kahvelerde işsiz yapıp da, Almanya'ya gönderttiği için, veya Doğuda, Batıda Allah'ın verdiği nimetleri onlara faiz yoluyla yedirtmeyip de kullarını varlık içinde aç bıraktığı için, Cenab-ı Hak eserinin öldürülmesiyle, eserinin aç bırakılmasını aynı tutarak faizci sistemleri müdafaa edenler de Allah ve Resulü'ne harp ederler diyor"

Şevki'nin faiz için söylediği bu sözler insanın aklına ister istemez, Necmettin Erbakan'ın, Yapı Kredi Bankası'nın Aşağı Ayrancı Şubesi'nde 1615-4 No'lu hesabını getiriyor. Erbakan'ın bu hesabına faiz de uygulanıyordu. Anayasa Mahkemesi'nin incelemesinde Refah Partisi'nin de faiz aldığı ortaya çıkıyordu. Süleyman Mercümek Bosna paralarını daha yüksek faiz almak için TYT ve Marmara Bank'a yatırdığı, bu bankaların batması sonucu ortaya çıkıyordu.

Şevki, anlatmaya devam ediyor:

"*...Gelin, Allah ve Resulü'nün saflarına, harp meydanını seçelim. Hangi tarafta muharibiz. Bunu seçelim, bu meydanda. Bunun için, Allah*

Resulü: 'Ümmetim, Kabe ne kadar kıymetli ise, kullarımın malları da o kadar kıymetlidir. Onları faiz ile sömürtmeyin. Ayaklar altına aldım, bu benim son sözümdür.' *diyor:*

Başka, 'Canlarınız da mukaddestir.' *Anaya moruk, anaya kocakarı, babaya moruk, harçlık vermezsen çeneni kırarım, diyen evlatlar yetişiyor: Hele bir tanesi, Yusuf, anlatmışımdır; Sağmalcılar'da kendini asacak, asmayın diye tuttular:* 'Neden ölmek istiyorsun?', 'Ben anamı kestim. Anam, nasıl içki içtim de anamı kestim. Benim rüyalarıma anam giriyor. Her gece, Yusuf: 'Anan, anan nasıl onu ellerinle, ananı doğradın, seni ben karnımda taşımadım mı? Yusuf, hastalık anında ben uykusuz kalmadım mı? Yusuf! Ana katili nasıl oldun? Ananı nasıl öldürdün?' *Ağlamayın hacılar, ağlamayın. O Yusuf katil değildir. Bu batıl düzenlerde* 'Ananın ayağı altında cennet var' *diye, okutturmadığımız, o Yusufların katili biziz. Onların eline kitabı vermeyen, Kur'an sevgisiyle kalplerini doldurmayan biziz. O Yusufların katilleri, onun için* 'Ey Ümmetim, canlarda Kabe gibi mukaddestir, onları da sakın ha, koruyunuz. Zalimlere, zulüm düzenlerine onları emanet etmeyiniz.'

Üçüncüsü 'Ey Ümmetim, hanımları size emanet ediyorum' *Bacılarım, şimdi beni iyi dinleyin.* 'Hanımlar, kadınları size emanet ediyorum. Onların namuslarını koruyunuz, ey ümmetim. Onları tekerlek reklamı aracı yapmayınız. Çiklet reklamı aracı yapmayınız. Namusları muhafaza ediniz, ey ümmetim' *diyor:*

Gel gör ki, şu Türkiye'nin haline bak. Allah'a yeminle söylüyorum, daha bir hafta evvel, söylemeye mecburum, ***beş yüz hac yapsak, Türkiye'deki şirk düzenini yıkmak için, mücadele azmi olmadan bu hacların kabul olmayacağını duyurmak için söylüyorum.***

Bir hafta evvel, Türkiye'de Müslümanların oylarıyla iktidara gelenler, bir ana ile evladın zinasını TV filminde gösterdiler. Şu hale bakınız, şehit diyarına bakınız. Bu yüzle, bu yüzle, bu yüzle mi, Arafat'a geldiniz. Şu hale bakınız. Sütçü İmam niçin şehit oldu hacılar. Şeyh Sait niçin şehit oldu, hacılar. Selahaddin Eyyubi niçin Kudüs'e sefere çıktı, hacılar. Namus davası ne kadar çiğnendi yahu... Bunu da mı görecektik? Şimdi dokuz kanaldan siz burada rahat otururken Leylalar'ınız, Ahmetler'iniz televizyon ekranında anadan üryan film seyrediyor, şu saatlerde. Dokuz kanaldan necaset akıtıyorlar evlere...

Erkek domuzla erkek domuzun kabul etmediği, erkek köpekle erkek köpeğin kabul etmediği... Dişi köpekle dişi köpeğin kabul etmediği, hemcinslerin zinasını, Lut'ların zinasını bu memleketin televizyonunda, Fatih'in yüzüne baka baka, Eyyübel Ensari'nin mekanına baka baka, Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin mekanına baka baka, Akşemseddin

Hazretleri'nin, Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin mekanına baka baka, tam yirmi dört saat TV'lerde Ümmet-i Muhammet'in evlerine necaset akıyor. Kardeşler, Allah'a yeminle söylüyorum, yanlış söylüyorsam, Rabb'ım bana cenneti ebediyen haram kılsın.

Kesin olarak söylüyorum, Kabe'nin içine necaset akıtmaktan milyar kere milyar, trilyon kere trilyon, kızlarımızın, erkek ve kız evlatlarımızın kalbine şu televizyon necaseti akıtmak daha günahtır. Çünkü, Kabe'nin Rabb'ı, Kabe'nin Rabb'ı olan Allah, Kuran'da ve kutsi hadislerinde diyor ki: 'O Beyt benimdir. Ama onu ben İbrahim Aleyhisselam'a yaptırttım Ama sizin yuvanızın rabbı sadece benim. Gözünüzün mimarı benim, kaşınızın mimarı benim' *yani Beytullah'tan kıymetlidir vücutlarınız. Beytullah'ın ustası insandır. Camilerin ustaları insandır. Ama mektep kitabıyla, gazete sütunuyla, televizyon ekranıyla Necaset-i Galize'nin aktığı çocukların kalbi, Allah evini kirletiyor, hacım... Allah evini kirletiyor, hacım. Kendine gel yahu, senin midende faiz lokma var. Vallahi, yemin ediyorum, bir Müslüman'ın midesinde faiz necasetinin bulunması Kabe'ye trilyonlarca necaset-i galize akıtmaktan günahtır. Çünkü, Kabe'nin mimarı insandır. Midenin ustası Allah'tır. Sen Allah'ı, Allah yapısı midene haram faizi atamazsın. Yık bu köle düzenini... Ayaklar altına al bu köle düzenini...*

İşte Allah'ın nebisi bunu buyurduktan sonra, son sözlerine geçti. Dedi ki: 'Ey Ümmetim, benden sonra beş devre yaşayacaksınız. Beş devre... Birinci devre, Hülafa-i Raşidin dönemidir. Hayır dönemi. O dönem otuz beş yıl sürecektir'. *Ve aynen öyle olmuştur. Hz. Ali keremallahü veçe'nin şehadeti ile o dönem bitmiştir.*

'Ondan sonra Mekkeliler dönemini yaşayacaksınız'. *Emevi ve Abbasi dönemi. O dönem de bitmiştir.*

'Ondan sonra üçüncü dönem, Selahattin dönemi'. *İstanbul'un fethimübin'in gerçekleştiği, fethedildiği dönem. Selçuklu ve Osmanlı sultanları dönemi.*

Ondan sonra, işte bizim dönemimiz. Ne kadar şanssız ve ne kadar şanslıyız. Sonra, bu hayır döneminden sonra , şer dönemine gireceksiniz. Ey Ümmetim, karanlık bir dönem. Hak ile batılın ayırt edilmediği bir dönem...

Çıldıracağım yahu, Müslümanlara yalvarıyorsunuz. Bizi neden yoruyorsunuz? Allah aşkına Kur'an nizamını kim koruyacak.? Müslüman korumayacak da kim koruyacak? Niçin yoruyorsunuz? Allah'ın askeri değil misiniz? Allah aşkına yormayın. Şu Türkiye'nin haline bakın yahu! Yüzde seksen Müslüman, Allah ile kul arasına kimse karışmasın oyunu ile

laikliği destekliyor. Başka engel yok. Müslüman engel, Allah aşkına Müslüman engel!

Yemin ediyorum, ne ordu, ne polis, ne asker hiç biri değil, Türkiye'ye İslam'ın gelişine Müslüman engel oluyor. Şu hale bakın yapmayın. Yol verin şu Kuran'a, yol verin şu Kur'an-ı Kerim'e girsin memleketin sokağına, girsin Üniversiteye. Şu memleket bizim yahu, karanlık dönemdeyiz, onun için kimseye kızamıyorum. Hep karanlık dönem... Nasıl bulsun yolları, geceye girmişiz. Hak ile batıl karışmış. Onun için kimseye kızamıyorum. Kendime kızıyorum, bu öfke kendime. Çok az çalışıyoruz, onun için. İnsanımız uyarmaya mecburuz. 'Gel, ey Allah'ın kulu deyip, gel kula kul olma,Allah'a kul ol' *diye, insanımıza bu ulvi daveti, ulvi mesajı duyurmaya mecburuz. Çünkü, karanlık dönem, karanlık dönem, tıpkı Roma Dönemi..."*

Roma Devri Karanlık Dönem

"Size söylüyorum, 28 Mayıs 1453'te, Pazartesi günü, sonu bu. 23 Mayıs 1453'te İstanbul'da haftalık tatil ne gündü.? 'Pazar günüydü'*,Şimdi ne gün?* 'Pazar'.

29 Mayıs, İstanbul'un fethinde haftalık tatil ne zaman 'Cuma' *şimdi ne zaman,* 'Pazar'*, demek, Roma devrine karanlık döneme girdik. 28 Mayıs, Pazartesi 1453, beş yüz otuz dokuz yıl evvel Konstantiniye yani İstanbul'da hangi sistem hakim di? İslam mı, Kapitalizm mi? Söyleyin.* 'kapitalizm'*, yani faiz sistemi, hakim. Şimdi aynen Konstantin'in bankaları yine Türkiye'yi işgal etmiş.*

28 Mayıs'ta İstanbul'da pavyon var mıydı? 'vardı'*, şimdi yine var. O halde yeniden, yeniden bu karanlık dönemden çıkmaya mecburuz.*

İşte son sözleri söylüyorum. Müjdeler olsun size, son derece şanssız bir dönemde yaşıyordunuz. Karanlık bir dönem. O dönemin ümmeti için, Allah Resulü çok dua etmiştir. Hz. Ayşe ağlamıştır, Hz. Ebubekir ağlamıştır, Hz Osman ağlamıştır. Ve sonunda Allah'ın Resulü gülerek ümmetim, müjdeler olsun, karanlık dönem de bitecek. Ne dönemi başlayacak? Sultanlık dönemi değil, melikler dönemi değil, ya? Yeniden Hülafai Raşid'in, asrı saadet dönemine gireceksiniz.

İşte bu topluluğu bu dönemin askeri olarak görüyorum. Asrı Saadet Dönemi, duyduk, duymadık demeyin. Allah'ın bağdı vardır. Resulullah'ın bu meydanda müjdesi vardır. Çatlasalar da, patlasalar da göreceksiniz, çok yakında göreceksiniz....Ne kadar hile ve entrika yaparlarsa yapsınlar Asrı Saadet Dönemi'ne dönmeye kimse mani olamayacak.

Yeniden Adil Düzen Dönemine Dönülecek

Türkiye Ceddar, İslam alemi Cezayir'inden Mısır'ına kadar her yer, fert fert yeniden Asrı Saadet, Adil Düzen dönemine dönecektir. Kimse buna mani olamayacaktır. O dönem yakındır. Ve bu bizim hakkımızdır... Kardeşler, çünkü Türkiye evi bizimdir. Doğru mu, 'Doğru'. O evde Masonların teri var mı? 'Yok' Siyonistlerin teri var mı? 'Yok'...Solcu ve sağcı zihniyetin teri var mı? 'Yok' Evde Sütçü İmam'ın teri var. Fatih'in teri var. O halde benim devletim, devletin bütçesini de benden alıyorlar. Ama benim tatilim yok. Üveydeğiliz, kusura bakmayın. Türkiye evi benim. Bacım, dilediği üniversitede örtülü okuyamıyor. Türkiye benim evim, kanunlar benim değil. Bu vatan benim, haftalık tatil benim değil, bu vatan benim ama benim sistemim yok. Geçti Bor'un pazarı. Sözlerimi, sözlerin en güzeli ile bitiriyorum.

'Ela inne ahsenal kelam, kelamüllahil malikül azizil allam kema talallahü tebareke vete ala fil kelam. İnellahe' dikkat edin 'İnellahe yağmuru bil adli velin nasi ve itai izil kurba ve yanna nil fahşai vel münkiri vel berd yerzuküm leallehün tefekkeru'

Yirmi üç milyon Müslüman bunu dinliyor değil mi? Her Cuma günü, işte bunu himayetle, sözlerimi bitiriyorum Bana anayasa yap deseler, vallahi bu ayeti anayasa yaparım. Bu ayet var ya değil Türkiye'yi, Kuran'a yemin ediyorum, dünyayı idareye muktedirdir. Dünyayı idareye muktedirdir. 'Ey kullar, Türkiye'de yirmi üç milyon bu ayeti dinliyor' Allah Allah, şaşıyorum yahu! Cuma'ya gelen Müslüman'ın sayısı yirmi üç milyon. Ve bu ayete itiraz eden yok...."

Adil Düzeni Kurmayı Kim Emrediyor

"...Hans emretmiyor, Hasan emretmiyor, Kenan emretmiyor, General emretmiyor, can kardeşlerim!.. Allah emrediyor, Allah size emrediyor. Emir bu, tavsiye değil. Neyi emrediyor? Duyduk duymadık, diyemezsiniz. Arafat Meydanı'nda duyurdum. Adil düzeni kurmayı Allah size emrediyor. Adaleti sağlamanızı emrediyor. Şirk düzenini yıkarak zulmü ortadan kaldırmayı Allah size emrediyor. 'bil adlı' adaleti emrediyor. Ve insani, iyilik mevhumunu yaymayı Allah size emrediyor. Başka? 'Beni, Allah her yerde görüyor', düşüncesi ile amirseniz, memursanız görevde Allah'ın kullarına iyilik yapmayı, Allah size emrediyor.

Ey Allah'ın kulları, fakirin karnını doyurmayı Allah size emrediyor. Şu sisteme bakın, sömürüyü her hatta reddediyor. Ezileni her hatta koruyor. Gençler, yakınlarınızın karnını doyurmayı Allah emrediyor.

Kapitalist sistemi yıkarak, 'biri yer, biri bakar, kıyamet ondan kopar'

zihniyetini yıkmanızı, adil bir vergi, adil bir düzeni kurarak açlığın önüne geçmeyi Allah size emrediyor.

Ey hacılar, Ey Müslümanlar, Allah size memlekette satılan Leylaları kurtarmayı emrediyor. Ey hacım be, ayağının turabı olayım. Allah emrediyor münkeratı kaldır. 'kaldır' *diyor.* 'Destek verme' *demiyor Hoca Efendi'ye sor ben yanlış tercüme ediyorsam* 'Fuhşu kaldırın be, Eyyüb'ün mekanında kerhane istemiyorum' *diyor, Allah!* 'İstemiyorum kaldırın' *Allah size emrediyor.*

Memleketin üniversite kapılarında ağlayan 'Yarab, benim sesimi duyan yok mu?' *diye ağlayan, başörtü yüzünden, Fatih'in kızlarının gözyaşlarının durdurulmasını Allah size emrediyor.*

Münkerat nedir? 'Münkeratı gördüğünüzde elinizle düzeltin' *dememiş miydi? Resulü Ekrem. Dememiş miydi? Cevap verin!...*

İşte elinizle düzelt. Nasıl cihat yapacağız? Elinizle düzeltiniz. Bugün elle düzeltmek oydur. Oylarınızla şu kötülükleri düzeltme imkanı vardır. O pusulaya oy vermekten korkanlar, can veremezler. Bugün memlekette kötülükler o pusulayla başımıza geldi.

Sarhoşun biri Rize sokağında boynuma sarıldı. 21 Ekim Salı günü, Pazartesi günü. 'Hocam' *dedi,* 'Çok ümitliydik, siz gelecektiniz, yani Refah zihniyeti gelecekti de, ben de bu içki belasından kurtulacaktım. Kumar kuyusundan kurtulacaktım. Biz size oy verdik ama cami cemaati sizi desteklemedi yüzde seksen. Köyden gelen oylar sizi yıktı.' *dedi. Şu hale bak. Sarhoşun bedduasına bak. Altı yüz sene düşünsem aklıma gelmez. Dert söyletir, dert söyletir.* 'Hocam, çok sinirliyim, kusura bakma, hanım evde ağlıyor.' *Yarabbi sarhoşun bedduasına bak:*

'Yarabbi, altmış senedir, batıllara oy vererek, kötülükleri, münkeratı destekleyerek, bizi kumar kuyularında ağlatarak, seni bize unutturan, futbolcu Maradona'nın hayatı kadar peygamber hayatını bize tanıtmayan, şimdi de din derslerini kaldırmaya çalışan din derslerini Anayasadan kaldırmaya çalışan,şimdi de Kıbrıs'taki Buğday Camii'ni dansöz salonuna çevirten bu partilere oy veren hacılarla hesaplaşacağım. Ahrette, Allah'a onları şikayet edeceğim. Onlarla görüşeceğiz., ahret meydanında, yanlış konuşuyorsam onlar beni Rabb'ıma istedikleri gibi şikayet etsinler. Ama şu terlerin hesabını onlara soracağım. Moda kuyularında Ayşeler'imi ağlatan Müslümanlara soracağım...'

İçki İçen, Zina Eden Kurtuldu(!), Refah'a Oy Vermeyen Yandı(!)

"Peygamber soracak, ben değil, peygamber diyecek. İçki içen için af dileyen peygamber, zina yapan için af dileyen peygamber, bir ümmet

gelecek başörtüsü açık gezen kız için af dileyen, şefaat dileyen, benim günahım da af, şefaatim ümmetimden büyük günah işleyenleridir. Ağlayan da söyleyen, müjdeleyen peygamber... Saçını başını yoluyor meydanda.

Düşünün o anı, bir gözünüzü kapayarak: 'Ümmetim, Ya Rab' diyor, 'Gitmem diyor, içiki içenleri al içeri, namaz kılmayanları al içeri. Bunlar için af lkalkacak, bir kavmi Allah'a şikayet edecek..'. *Ben konuşmuyorum Kur'an söylüyor:* 'Ya Rab bu kavme şefaat yok. Bu topluluğa torpil yok. Ama hacca gitseler de, ama sakalı yetmiş metre bıraksalar da bu kavim bu Kur'an nizamını terk etti. Kuran'ı terk etti. Roma'nın pis kanununa tercih, pis kanununu Kuran'a tercih etti, .Kur'an nizamını terk ettiler. Bunları sana, ben şikayet ediyorum.'

İşte onun için rahat söylüyorum. Bu sarhoşun şikayeti bizi yıkar. 'Yarabbi, bir futbolcu Maradona'nın hayatı kadar, Peygamber hayatını bize bildirmeyen, öğretmeyen şu mason partileri, şu sağ ve solcu partileri destekleyerek altmış yıldır batılara oy veren, batılları destekleyerek bizi kumar kuyularında ağlatan, cami cemaatının şerrinden, kumarbaz sarhoş ve sosyete kulların şerrinden koru yarabbi' *diyor.*

Şu duaya bakın, altı yüz sene düşünsem aklıma gelmez. 'Altmış senedir batıla oy vererek, bizi ağlatanları, bizi ağlatan cami cemaatının şerrinden kumarbaz ve sarhoş kullarını koru yarabbi'

Neden? Peygamber sözü çünkü, düzeltmedim ya Resulullah, 'Gücün mü yok? Biz kötülüğü düzeltmek için Bedir'de vuruştuk. Uhud'da vuruştuk. Hendek'te taş taşıdık. Hendek Harbi oldu, başörtüsü yüzünden, Yahudi ile harp ettik, eve gitmedik.'

Şimdi sizin cihadınız bir oy pusulası. Oy vererek kötülüğü düzeltin. İyilere oy vererek kötülüğü kaldırın. Gücünüz yetmedi dilinizle düzeltin.... 'Ey Ümmetim, dilinizle düzeltin' *Hadis değil mi, bunlar?...*

Orduya Aç Aç Giriyor

Dilimizle düzeltemiyoruz, anlattık anlattık fuhuş artıyor, ya Resulullah, anlattık anlattık zulüm artıyor.

O zaman oylarınız kafi gelmediyse, oylarınız ve dilleriniz, konuşmalarınız kafi gelmediyse kalbinizle buğz ediniz. Bu imanın en zayıf tarafıdır. İmanın en zayıf tarafı, fuhşuyatı ve kötülüğü kalben sevmemektir. Ya bu masonları desteklemenin hali ne olur? Ya bu zihniyetleri desteklemenin hali ne olur? Altmış yıldır Kuran'ı rafa kaldıranları, memlekette cumamızı pazar edenleri, Peygamber emaneti Kur'an nizamıyla alay edenleri destekleyenin haline ne olur? Hele şu saatte İmam Hatip okulları, orduya girsin diyen Hekimoğlu İsmail kardeşinizi zindanda bekleten, imam hatip nesli, peygamber ocağı diye bildiğimiz, asker ocağa

girsin diye...

Dikkat edin müslümanlar peygamber ocağına dänsöz giriyor. -Aç aç gecelerinde moral gecesi adı altında şantöz giriyor... Dansözün ve şantözün girdiği yere, ben neden giremeyeceğim. Hacılar, cevap veriniz. İmam Hatipliler niçin giremeyecek, niçin sokulmayacak. İşte bunları, bu kötülüklere kalben 'Buğz' *etmek, imanın zayıf tarafıdır. Ya da bu zalimleri desteklemenin hali nice olur?*

Ve dikkatle dinleyin, dikkatle dinleyin... Rize'nin girişinde, Karadeniz'in tüm sahillerinde, AIDS mikroplu Rus karıları var. AIDS!.. Ve devlet AIDS mikrobunu aramıyor. Turistin vücudundaki mikrobu aramıyor. İslam'a o kadar düşman ki, bunlar, sizin zemzeminizde mikrop arıyor. Bak geçen sene Yeşilköy'de aynısını söyledim. Zemzemimi klorlamaya kalktı, memur; 'biz' *dedi,* 'memuruz hocam! Kusura bakma Sağlık Bakanlığı'nın talimatı var' *ben onlara söyledim burada da söylüyorum:*

Ya Allah'tan utanmaz insanlar! Turistlerde, bitli turistlerde, cünüp, cenabet gezen, sünnetsiz gezen ahlaksız gavurda mikrop aramıyorsunuz da, benim zemzemimde mi mikrop arıyorsunuz? Kabe'den getirilen zemzem içinde mikrop arayan bu düzenleri yıkın. Yıkın bu düzenleri...

Batıya giden kapıyı açan masonlar, Bulgaristan'a giden kapıları açıp da Kabe'ye giden kapıyı kapatıp, Beytullah yolunda on iki gün bekleyen binlerce kardeşimi ağlatan masonlar. Artık söz sırası şimdi bize geldi. Bütün Anadolu evi bizimdir. Ve bu eve biz müdahale edeceğiz. Çünkü; artık milletimiz kadın ve erkeğiyle uyanıyor, kendine geliyor... İşte manzara!... Siz gençlerin bu mekanda bulunuşu, bunun müjdesidir. Allah'ın nurunu asla söndüremeyecekler.

Ve Malum Yemin

"Hep birlikte, hep birlikte 'Lebbeyk allahümme lebbeyk la şerike leke lebbeyk. İnnel hamde, ven nimete vekenel mülk, la şerike lek'.

'Buyur Allah'ım', *bak ne dediniz şimdi* 'Buyur!' 'emrine geldim' *bak bak* 'Emrine geldim. Kapitalizmi, Sosyalizmi, Irkçılığı, Sağcılığı, Solculuğu, Türkiye'ye bıraktım. Toprağa gömdüm. Müslümanlığı kabul ettim'. *Yarab,* 'Lebbeyk, allahümme lebbeyk' *sonra* 'lebbeyke la şerike leke lebbeyk.'

Senin ortağın yoktur. La şarkiye, la garbiyye. İslamiyye, İslamiyye... Ne doğunun ne batının düzeni. Şirk düzenlerini reddettik. Sana ortak yoktur. Mülkünde, yeryüzünün rabbi sensin. Hayatın Rabb'i sensin. 'İnnel hamde' *Yarabbi, ben bugüne kadar, Masonlara hamd ediyordum. Hamd alkış demektir. Masonları alkışlıyordum. Niçin?* 'Ven nimete' *onlar maaşımı keser diye. Nimeti Rab'bı masondur, zannediyordum. Ve neden? Mülk*

onların zannediyordum. Ama 'İnnel hamde venimete vekenel mülk'

Yarabbi, artık senin düzenini alkışlayacağım. Sana övgüler düzeceğim. Hamd sana mahsustur. Senin düzenine övgü yağdıracağım. 'Ve nimete' Masonlar assa da beni...

Sait Nursi hazretlerinin dediği gibi: 'Saçlarımız adedince başımız olsa, her birini kopartsalar, hepsini kopartsalar, senin yolundan ayrılırsak namerdiz.' dediği gibi. Yarab senin yolundan ayrılmayacağız. Çünkü, rızkın sahibi sensin. Mülk de senindir. O mülkte sen söz sahibisin. 'La şerike lek'.

Ey, Kardeş! Hiçbir şey anlatmadıysam, şu Arafat'ta, Mina'da on gündür, bu tebliğe de mi, size bir şey anlatmıyor. Benim sözüme değil.

'Buyur Allahım, buyur. Senin emrine asker oldum. Taguti düzenlerin askerliğini bıraktım'. Söz mü, 'söz'.

O halde melekleri ağlatacak şekilde, hep bir ağızdan, sevinçten ağlatacak, sevinçten... Masonları da çıldırtacak şekilde, söylediklerimi tekrar edin.

Yarabbi, yarabbi, yarabbel alemin, yarabbel alemin, yarabbel alemin...

Bu Arafat meydanında, dünya elbisesini çıkararak, kabir elbisesine büründüğümüz, bu mübarek mekanda, sana söz veriyoruz. sana söz veriyoruz sana söz veriyoruz.

Resulüne söz veriyoruz. Bundan böyle, sana savaş açan, sağcılık solculuk. Kemalizm, Kapitalizm, Laiklik ve bütün şeytani düzenleri boykot ederek, seninle bizim aramıza, İslam'dan başka, Kuran'dan başka hiçbir nizamı sokmamak için, canımızla, malımızla, tıpkı Bilal gibi, Sümeyye gibi senin dinin uğrunda ... Nöbete koşuyoruz... Nöbete geliyoruz...

Refah için, Milli Görüş için bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz...

Allah Resulü'nün, Arafat'ta bize emanet ettiği mallarımızı, canlarımızı, namuslarımızı, Kuran'ımızı, Sünnet-i Seniyye'yi korumak için, vücudumuzu sana satmaya söz verdik yarab. Söz verdik yarab.

Resulüne canımızla malımızla davasını korumaya biat ettik...

'Lebbeyk allahümme lebbeyk lebbeyk la şerike leke lebbeyk. İnelhamde venimete vekenel mülk la şerike lek...'

Allah sözlerinizi duydu. Melekler sözlerinizi duydu. Rabb'im şahit olsun. Size tebliğ ettiğime şahit misiniz? Hak'ka çağırdığıma şahit misiniz?

Şahit ol Yarab, Şahit ol Yarab, Şahit ol Yarab!..

10. BÖLÜM

ERBAKAN HAC'DA

- Erbakan Hac'da
- Kapatma Davasındaki Konuşma
- Fiili Dua ve Lut Kavminin Akıbetine Uğramamanın Yolu
- Refah İktidarı ve Allah Nizamı
- Arafat'ta Şeriat İçin Dua
- Erbakan Arafat Kürsüsünde
- Hacca Niçin Geliyoruz?
- Arapça En Zengin Lisan
- Kanunu Kim Yapar?
- Cihad Ordusunun Talimgahı
- Cihad Ordusu Neden Toplanıyor?
- Erbakan'ın İnkar Ettiği Haccı
- Faizcilerden Hayır Gelmez
- Hac Niye Kabul Olmaz?
- Cihad Ordusunun Askerleri Niçin Söz Veriyor?
- Hak Nizam
- Erbakan DGM'de
- Hac Bahane Amaç Şeriat Devleti
- Milli Görüş'ün Yiğidi Kaçışından Bellidir
- Bu Adam Maliye Bakanlığı Da Yaptı
- Hüsamettin Korkutata Atatürk'e Dil Uzatıyor
- İhanet Çığlıkları Bitmiyor
- Suudi Bayrağı Altında Parti Propagandası
- Hac 94
- Bunların Karıları Siyaset Yapacak
- DYP'liler Kızları Peşkeş mi Çekiyor?
- İman ve Ahiret
- Kurbağalar ve Sütler
- Kurbağa Deyip Geçmeyin
- CHP ve AP Yahudi Niyetine, Ya DYP
- Polis Tokat Atmıyor ve Suudi Amerika
- Hac'da Yapılan Propagandalar Tüm Hızıyla Sürüyor

Erbakan Hac'da

Milli Görüşçü Hatiplerin hac farizası sırasında, İslam'da bile yeri olmayan parti propaganda faaliyetlerine Erbakan da 1993 senesinde RP Genel Başkan Yardımcısı ve Teşkilatlanma Sorumlusu Ahmet Tekdal ile beraber, yanlarında diğer RP'li milletvekilleri, Belediye Başkanları olduğu halde katılıyordu.

Ahmet Tekdal'ın 1993 yılında Arafat'ta yaptığı bu konuşmadan kısa bir bölümü, 24 Kasım 1996 tarihinde katıldığım Teke Tek programında yayınlatınam, Refah Partisi hakkında kapatma davası açan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın İddianamesi'ne dayanak oluşturuyordu. Şimdi 1993 senesinde Refahlı hatiplerin kürsüye geliş sırasına göre yaıkları, hem İslam'a hem de demokrasiye aykırı konuşmaları izleyelim.

Kürsüye ilk önce çıkan Bahçelievler'in o zamanki Belediye Başkanı Milli Görüşçü **Muzaffer Doğan** şunları söylüyordu:

"*Ben Bahçelievler Belediye Başkanlığı'nı kazanmış bir kardeşiniz olarak laik değilim, derim. Ben şeriatçıyım, derim. Kahrolsun şeriat diyenlerin yanında, yaşasın şeriat diyenler de olacaktır. Yaşasın Şeriat! Ülkemiz bir zamanlar 600 sene şeriatla yönetilmişti. Ama şimdi Hakk ayak altında, biz burada Hac ediyoruz, dua ediyoruz. İnşallah Cenab-ı Hak ülkemizi yeniden şeriatla şereflendirir. Resulullah(SAV) dan başka önder tanımıyoruz. Ondan başka kılavuz tanımıyoruz. Bunu lafta bırakmıyoruz. Tuzla, Güngören, Kağıthane ve diğer Belediye Başkanı arkadaşlarımızla hayata geçiriyoruz.*

Milli Görüş, inşallah çok yakında gelecek, Hak bütün dünyaya hakim olacak."

Kapatma Davasındaki Konuşma

Muzaffer Doğan'dan sonra kürsüye gelen, kapatılan RP'nin Genel Başkan Yardımcısı **Ahmet Tekdal**, Muzaffer Doğan'ın konuşmasını övdükten sonra görüşlerini aşağıdaki gibi açıklıyordu.

"*Çok Aziz ve Muhterem Müslüman Kardeşlerim!*

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Aziz kardeşlerim, bizler insan olarak, belli bir gaye ile yeryüzüne gelmiş bulunuyoruz. Cenab-ı Hak Ayet-i Kerimesinde buyuruyor: İstenüzibillah Bismillah, Vema halektüm cinne vel insanillahiyabüdün. İlahi ayet, sadakallahülazim. 'Biz cinleri ve insanları sadece Allah'a kulluk etsin diye yarattık.' Varlık içinde bizim görevimiz, sadece ve sadece Allah'a kul olabilmektir. Allah'a kul olabilmek için onun emirlerine harfiyen tabi olabilmek ve yasaklarından mutlaka kaçınmaktır.

Amma içinde bulunduğumuz toplumlara bir göz atıyoruz, kendimize ve yaşantımıza dikkatle bakıyoruz. Görüyoruz ki, büyük gaflet içerisindeyiz. Yine bir sure-i celilede buyuruyor ki: 'Vel asri innel insane lefi husrin. İnnellezine amenu ve amülassalihati vetava sav bil hakkı vetava savbis sabr' Burada Cenab-ı Hak buyuruyor ki: 'And olsun ki, insanoğlu hüsrandadır. Hakkıyla iman edenler, hakkıyla sabrı tavsiye edenler müstesna.'

Şu anda değerli gönüldaşlarım, aziz din kardeşlerim!

Yeryüzüne geliş sebebimiz, varlık sebebimiz; Allahü azimüşşan Rabb'imizi tanıyarak hakkıyla kul olarak ve onun kainatı, onun yüzü suyu hürmetine yarattığı sevgilisi, habibi ve peygamberi Muhammed Mustafa(SAV) ya gerçekten ümmet olabilmektir.

Ümmet olabilmenin yolu da insanların birbirleriyle müşterek hayat içersinde bulunabilmeleri ve birinin diğerinin hayatını sürdürmesi şuurudur. Toplumlarda ve toplumları teşekkül eden fertlerde ümmet şuuru gelişmemişse, kalabalıklardan teşekkül etmişse, kendilerine yazık etmiş olurlar. İşte bu açıdan bu mübarek beldede sadece nefislerimiz için evladı ilyanımız için değil, elbette onları da ihmal etmeden dua etmemiz gerekir.

Ancak asıl dua etmemiz gereken husus, bu mübarek beldede duaların makbul olacağı, ret olunmayacağı bilindiği cihetle; burada dikkat edilmesi gereken husus, Allah nizamının ülkelerimizde ve yer yüzünde hakim olmasını dilemek ve talep etmektir. Eğer en başta, bu kurala dikkat etmeden sadece kendi nefislerimizi dikkate alarak hac farizamızı ifa ettik, zannıyla geriye dönme gafletine düşersek, Allah korusun, Lut Kavminin müminleri derecesine düşeriz. Ne yapıp yapıp, hak nizamının hakim olabilmesi için çalışmak mecburiyetinde olduğumuzu, bir an bile unutmadan ve bunun için gerekli gayretleri göstermeye hep beraber, müminler olarak mecburuz. Bunun için sadece lafzı ibadetle, lafzı dua ile yetinmeyelim. Aynı zamanda fiili dua ile yetinelim..."

Fiili Dua ve Lut Kavmi'nin Akıbetine Uğramamanın Yolu

Suudiler gibi Milli Görüşçüler de Kabe'yi ve Arafat'ı babalarının malı saydıklarından olacak, kutsal din duygularını siyasi ikballerine alet etmek, din kurallarını partilerinin lehine değiştirmek gibi gerek dine gerekse siyasi partiler yasasına aykırı hatta ve hatta ahlaka aykırı tutum ve davranışları sergilemekten bir an bile olsa çekinmiyorlardı. RP Genel Başkan Yardımcısı **Ahmet Tekdal**'ın dini siyasete alet ettiği konuşmasındaki parlak(!) fikirlerini izlemeye devam edelim:

"*...Bulunduğumuz memleketlerde yönetimler genellikle parlamenter sistemler ile idare edilmekte, parlamenter sistemler hakim olmaktadır.*

Parlamenter sistemin hakim olduğu yerlerde eğer müminler gerekli şuuru göstermez, hak nizamın tesisi saadetinde gayret sarf etmez ise kendisini iki bela karşılayacaktır.

Bunlardan bir tanesi, bütün münkerler karşısında duracak, zulüm görecek, zulmün neticesinde helak olup gidecek. Bir diğeri, mükellef olduğu hak nizanın tesisi için çalışmadığından Cenab-ı Hakk'a hesabı veremeyecek, ve bu takdirde de zelil olacaktır. İşte muhterem kardeşlerim, bu hassasiyetlere dikkat etmek suretiyle, eğer gerçekten hak nizamını tesis etmek istiyorsak, bugün parlamenter sistemlerde geçerli olan oylarınıza dikkat etmek suretiyle, hak sistemi tesis etmek isteyen ve bu uğurda mücadele eden topluluklara elden gelen gayretin gösterilmesi elbette vazifemizdir.

Türkiye'de hak sistemi tesis etmek isteyen siyasal kadronun adı, REFAH PARTİSİ'dir. Diğer memleketlerde de buna benzer kadrolar oluşmaktadır. İnşallah bunlar hak nizamın ortaya çıkması, tesis edilmesi ve idamesi için sizlerin ve bütün müminlerin desteği ile elden gelen bütün gayreti göstermek zorundadırlar. Biz oylarımızı hak sistemi tesis manası maksadıyla hareket ederek, hak sistemi kurmak isteyen topluluklar, kuruluşlara verdiğimiz takdirde, iki faideyi sağlamış bulunacağız. Bir diğeri de iyilikleri hakim kılacağız. Bir süre önce burada konuşan değerli Belediye Başkanımız Muzaffer Doğan Bey, bir örnek olarak size hitap ettiler. Bu örnekleri çoğalttığımız takdirde inanınız ki giderek güçlenmek sureti ile, Adil Düzen, ülkemizde ve diğer ülkelerde hakim olacak, yeryüzü huzur ve sükuna kavuşacak, bütün insanlık alemi saadete erişecektir. Saadete erişmenin vesilesi olmak ne büyük bir devlettir. Saadete erişmenin vesilesi olmak ne büyük bir nimettir. Cenab-ı Hak bunları bütün müminlere nasip etsin inşallah..."

Refah İktidarı ve Allah Nizamı

Ahmet Tekdal, müthiş fikirlerini açıklamaya devam ediyor:

"...Çok aziz kardeşlerim, unutmayınız ki, sadece meselelere düşünerek, kabul etmekle iş bitmiyor. Bu meseleleri henüz öğrenmemiş, henüz düşünmemiş insanlarımız var. Tüm insanlık mesajları evrenseldir. Yeryüzünde tek fitne kalmayıncaya kadar, her birimiz mücadele etmekle mükellefiz. Bu mücadelemiz ne kadar güçlü olursa, Cenab-ı Hak bize mükafatını o derece fazla bahşedecektir. İnşallah bu mübarek belde de, haccımızın kabul olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyoruz. Adil Düzen'in kuruluşunda, Refah'ın iktidarında, her birimize düşen görevlerin azami bir şekilde yapılmasını ve bunun idrakinde olmayan insanlara ulaşarak,

onlara da kardeşlik vazifemizi yapmayı, bize Cenab-ı Hakk'ın nasip etmesini niyaz ediyor; hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Sevgili kardeşlerim, biliyorsunuz ki, işler kendiliğinden yürümez. İslam'da yasaklanmış olan münkerleri, nehiyleri ortadan kaldırmanın tek yolu, iktidarda mücadele vermektir. Eğer bu yola ulaşmaz, bu vasıtayı kullanmaz isek, münker denen illet bitmeyecek ve biz de zulümde boğulmuş olacağız. Kendinize de, insanlara da yazık etmek istemiyorsanız, Allah nizamının kuruluşu saadetinde elden gelen gayreti gösteriniz. Ve her biriniz bu nizamı kurma gayreti içerisinde olan topluluklara destek olmanız lazımdır. İki kere iki dört eder.

Bunu bilen insanlar, ne söylerse söylesinler, başka konuşma söylendiği takdirde kabul etmesi mümkün değildir. Ama iki kere ikinin dört ettiğini bilmeyen insanlara, her türlü neticeyi kabul ettirmeniz pekala mümkündür. Bu basit misali dikkate almak suretiyle kardeşlerimiz inşallah tümüyle, işte burada bir adım kaldı., Refah'ın iktidarı için çalışacaklar, Adil Düzen'i hakim kılacaklar ve inşallah zulümden kurtulacaklardır. Hepimize hayırlı haclar, hayırlı dualar, hayırlı niyazlar... Cenab-ı Hak, hepimizi bahtiyar etsin inşallah. Her iki cihanda aziz etsin inşallah. Esselamü aleyküm verahmatullah."

Arafat'ta Şeriat İçin Dua

RP Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal'dan sonra kürsüye gelen, RP'li vaizin: "*İslam'ın hakim, Kur'an'nın nizam, Müslümanların efendi olduğu, Şeriatın yeryüzüne nur saçtığı bir sistemin hakim olması, Müslümanların İslam Nizamını kurması, İslam Nizamı düşmanların helakı için aşk ile buyurun, Eşhedü enle ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammedün abduhu veresulühü..*"şeklinde yaptırdığı duaya tüm kurmayları ile beraber "Amin" diyen **Erbakan** bu kere kendisi kürsüye geliyordu.

Erbakan Arafat Kürsüsünde

"*Böyle mübarek bir beldede çok kıymetli kardeşlerimiz, bizi selamladılar. Bu mübarek yerde çok güzel konuşmalar yaptılar. Şimdi huzurlarınıza geldim. Sabahtan beri pek çok konuşmalar yapıldığı için bu hacca niçin geldik, bunu açıklamak üzere mikrofonu elime aldım. Hacı kardeşlerimin haclarını tebrik etmek üzere mikrofonu elime aldım. Hacı kardeşlerimin haclarını tebrik etmek üzere ve bugün her yerde dualarımızı Cenab-ı Hakk'ın kabul etmesini niyaz etmek üzere mikrofonu elime aldım.*

Allah'a şükürler olsun, bir kere daha ifade ediyorum, bu mübarek Arafat Dağı'ndayız. Cebeli Rahme'nin eteğindeyiz. Hepimiz biliyoruz ki,

bu mübarek saha Adem aleyhisselam ile Havva anamızın cennetten yeryüzüne geldikten sonra buluştukları yerdir. İşte bu Cebeli Rahme'de buluşmuşlardır.

Bu mübarek yerde, efendimiz aleyhüsselatü vesselam veda haccını yaptı. Bu tepeye çıktı ve bu tepeden sonra, kendisi burada devesinden indi ve kendisi bize o kıymetli nasihatlardan sonra 'Faiz kaldırılmıştır, faiz ayaklarımızın altındadır.' *Bu yerde, işte bu mübarek mekanda, bu mübarek cebeli rahmetin şu bulunduğumuz noktasında bu sözler söylendi.*

Elhamdülillah Allah'ın lütfu ile, bizler de bugün, bu mübarek yere gelmek imkanına kavuştuk..."

Hacca Niçin Geliyoruz?

"Şimdi buraya niçin geldiğimizi kısaca birkaç kelime ile özetlemek istiyorum. Elhamdülillah Müslümanız. Müslüman adını bize Cenab-ı Hak vermiştir. Kur'an-ı Kerim'de 'Siz Müslümansınız' *buyuruyor. Bizi öbürlerinden ayırıyor. Öbürleri kim, nefsine esir olanlar. Biz Müslümanız elhamdülillah, zor olsa da hatta hoşumuza gitmese de Cenab-ı Allah ne emrettiyse, onun emirlerine teslim olmuş kimse demektir. Hepimiz biliyoruz ki, bu dünya hayatında imtihandayız, nefeslerimiz sayılıdır. Bütün mahlukatın hepsi ölümü tadacaktır. İnşallah, bu sayılı nefeslerimizi en hatırlı yolda kullanmak üzere bu dünyada imtihan oluyoruz. Bu imtihanı Rabb'imiz nasıl yapıyor? Hak ile batıl mücadelesi şeklinde yapıyor.*

En büyük şeref, Hakk'ın hakim olması için çalışmaktır. Bir insanın iyi insan olabilmesi için başkalarının iyiliğini istemesi lazım. Bak bizim peygamberimiz, efendimiz, aleyhüsselatü vesselam rahmet el alemin, alemlere rahmet olarak gönderilmiş. Bütün alemlerin iyiliği için gönderilmiştir..."

Arapça En Zengin Lisan

"...Yine Hadis-i Şerifte insanların hatırlısı etrafına iyiliği dokunanlar olmuştu. Onun için Müslümanlık dini iyilik için gelmiştir. Altı milyar insanın dünya ve ahret saadetini istemek demektir, Müslüman olmak... Bu sebepten dolayıdır ki, bir insanın Müslüman olabilmesi için, La ilaha illallah Muhammedün Resulullah sözünü, Kelime-i Tevhidi kalbinde manasını bilerek inanarak söylemiş olması lazımdır. La ilaha illallah Muhammedün Resulullah derken ne söylüyorsun? Allah'tan başka ilah yoktur ve efendimiz, aleyhüsselatü vesselam onun elçisidir, peygamberidir. Böyle dediğimiz için Müslüman oluyoruz. İlah, ne demektir? İlah, Allah'tan başka ilah yoktur. İlah sözcüğü Arapça bir kelimedir. Arapça lisanı, yeryüzünde ki lisanların içinde en zengin olanıdır. Mana bakımından en

zengin lisandır..."

Kanunu Kim Yapar?

"...Veciz ne demek? Bir kelime ile en çok manayı aynı anda ifade etmek demektir. İşte Arapça olan ilah kelimesinin içinde dört tane temel vardır. Bunlardan bir tanesi kendisine kulluk yapılacak şey demektir. La ilahe illallah dediğimiz zaman 'iyya kenabüdü' demiş oluyoruz. Aynen 'Yarabbi biz ancak sana kulluk ederiz.'

İkinci bir manası ise, kendisinden yardım istenecek şey demektir. 'İyya kenastain' demektir. La ilaha illallahın bir manası da 'Yarabbi, biz ancak senden yardım isteriz...'

Üçüncü bir manası da, rızası güdülecek şey demektir.

Ve nihayet 'İlah' kelimesinin dördüncü bir manası da 'Kanun Yapıcı' demektir. Kanun Yapıcı, la ilahe illallah demek, yani, hakkı adaleti en doğru sen bilirsin, sen tespit edersin. Kanunu sen yaparsın, İnsanlara saadet getirecek nizamı sen bilirsin. İşte sen o nizamı, bize kendi elçin, kendi sevgilin, efendimiz, aleyhüsselatü vesselamla gönderdin, bu Kur'an-ı Kerim'deki hak ve adalet nizamını sen kurdun. Bütün insanlara saadet getirecek nizam budur. Bundan dolayıdır ki, ben, senin bu nizamın yeryüzünde hakim olsun diye bütün gücümle çalışacağım, diye söz verdiğimiz için Müslümanız. Bunların hepsi, La ilahe illallah kelimesi içinde bulunuyor.

Cihad Ordusu'nun Talimgahı

"...Kur'an- Kerim'de, Cenab-ı Allah'ın bize indirdiği hak nizamı yeryüzünde hakim kılmak için yapılan çalışmaya 'Cihad' denir. Cihad...

Onun için bir Müslüman daha Kelime-i Tevhid getirirken, Cihad farzını yerine getireceğine söz veriyor 'Yarabbi, ben bütün gücümle cihad edeceğim, bütün insanlığa saadet getirmek üzere senin gönderdiğin hak ve adalet nizamı yeryüzünün her yerinde hakim olsun diye bütün gücümle çalışacağım!' diye Cenab-ı Allah'a söz verdiğimiz için Müslüman oluyoruz. La ilaha illallah Muhammeden Resullullah demenin özündeki manalar bunlardır.

Şimdi bir Müslüman, Allah ona hidayet vermiş, Kelime-i Tevhid getirmiş, inanarak, kalbiyle tasdik ederek, manasını bilerek, ve dil ile ikrar ederek böylece de Müslüman olmuştur. Şimdi o Müslüman'ın üzerine hac farz oluyor.

Hac farzı nedir? Hakkı hakim kılmak için çalışacağız emir böyle, bu farzı nasıl eda edeceğimiz bize bildirmiş. 'Cihad'ı manevi bir ordu olarak, bir ümmet olarak hep birlikte yapacaksınız' diye emir buyurmuş. İşte biz bu sözü söyleyerek Müslüman olduk. Ve Allah'ın lütfu ile la ilahe illallah olan hac

toplantısına geldik. Neden hac farizasını başka yerde yapmıyoruz? Medine'ye gitmiyoruz, Kudüs'e gitmiyoruz? Ya Kabe'ye geliyoruz. Çünkü Kabe Adem Aleyhisselam'dan beri la ilahe illallah'ın, insanoğlunun yeryüzünde ilk la ilahe illallah dediği yerdir.

Tevhid esası üzerine, Allah'a ibadet üzerine kurulmuş ilk mabettir. İlk mescid'dir. Onun için Kabe, la ilahe illallahın sembolüdür. Onun için yeryüzündeki 1,5 milyar Müslüman koşuyoruz, Kabe'de toplanıyoruz. La ilahe illallah'ın bayrağı altında toplanıyoruz. Kabe'yi tavaf ediyoruz. Elhamdülillah onu yerine getirdik. Şimdi Kabe'nin bahçesindeyiz. Arafat, işte Cihad Ordusu'nun talimgahıdır. Burada üç milyon Müslüman bir arada toplanıyoruz..."

Cihad Ordusu Neden Toplanıyor?

"...Burada toplanmamızın gayesi nedir? La ilahe illallah Muhammeden Resulullah toplantısıdır bu... Yani, biz buraya geliyoruz ve Cenab-ı Allah'a söz veriyoruz... Yarabbi, senin Kuran'ınla gönderdiğin hak nizamın yeryüzünün her yerinde hakim olsun diye, bütün gücümüzle çalışacağız. Müslüman olurken bunu sana söz verdik ya... İşte şimdi İslam Ordusunun içine katıldık. Üç milyon, 1,5 milyar İslam alemini temsil eden İslam ordusunun içinde bir asker olarak huzuruna geldik. Yeryüzünde hakkı ve adaleti hakim kılmak için, senin gönderdiğin saadet nizamı yeryüzünde hakim olsun diye, söz vermek için buraya geldik. Yaptığımız iş budur.

Bunun için, bakın buraya, Arafat'a çıkarken, 'Lebbeyk allahümme lebbeyk lebbeyk la şerike leke lebbeyk innel hande vel nimete ve lekel mülk la şerike" *diye geliyoruz. Nedir bu söylediğimiz sözlerin manası? Önce bir kere,* 'Lebbeyk allahümme lebbeyk', *emret yarabbi!, İşte, senin Cihad Ordun olarak askere geldik. İslam Ordusu'nun toplantısına katıldık.* 'Lebbeyk allahümme lebbeyk', *dediğimiz zaman burada ağırlık verdiğimiz söz, tıpkı, la ilahe illallah da ancak sana kulluk yaparız manasındadır.* 'Lebbeyk allahümme lebbeyk' *dediğimiz zaman, emret yarabbi! Biz senin kulunuz. Ancak sana kulluk yaparız. Ondan sonra arkasından ne diyoruz,* 'lebbeyk la şerike leke lebbeyk, ne demek bu şerike leke lek?' *Senin şerikin yoktur, sen tek ilahsın..."*

Erbakan'ın İnkar Ettiği Haccı

Erbakan 1993 senesi hac mevsiminde 'Arapça' konusunda konferanslar verirken, 1979 senesinde yine Arafat'ta yaptığı konuşmayı 12 Eylül Mahkemelerinde: "*Ben hacca gitmedim. Arapça'yı ise hiç bilmem*" diye inkar ediyordu. Şimdi Erbakan'ın 1979 yılında Arafat'ta yaptığı ancak 12 Eylül Mahkemelerinde önce inkar ettiği sonra 59. maddenin uygulanmasını

isteyerek bir nevi kabul ettiği bu konuşmasını izleyelim. Erbakan konuşmasına Kur'an-ı Kerim'den ayetler okuyarak başlıyor: "*Allah Resulü'nü Kuran'la bütün batıl dinler üzerine, bütün beşeri sistemler üzerine hakim olsun, onları iptal etsin ve Kuran'ın hükmü geçsin diye gönderdi... Aziz Müslümanlar, bugün bizim bir takım hesaplar yapmamız gerekir. Memleketin halini görüyorsunuz... Bu ızdırapların sebebi nedir? Partileri bir tarafa bırakalım, biz, Kur'an önümüzde mi, arkamızda mı, bunun tespitini yapalım. Kuran'da ahkam ayetleri vardır. Ahkam ayetleri, ferdin hayatına, aile hayatına, ahlaka, ticari ve içtimai hayata, devlet nizamına aittir. Bunlar tatbik ediliyorsa, o zaman Kur'an önümüzdedir. Bizi sevk ve idare edenler, bizi Kuran'a göre mi idare ediyorlar, yoksa başka mevzuata göre mi idare ediyorlar, bunu tespit etmemiz lazım. Türk Medeni Kanunu, İsviçre'den gelmiş. Türk Ceza Kanunu, İtalyan Ceza Kanunu'ndan almışız. Ticaret Kanunu Almanya'dan gelmiş. Görülüyor ki, bu memleketi idare edenler, Fransa'dan, Almanya'dan, İsviçre'den alınan kanunlarla bu memleketi idare ediyorlar. Batıda yaşayan bu devletler, Hıristiyan veya Yahudi değil midir? Biz onların peşine düşmüşüz, Kuran'dan ayrılmışız. Elli küsür sene önce Kuran'dan ayrılmışız... Yahudi ve Hıristiyanlar bizleri İslami hayattan ayırmak için çaba göstermişlerdir. Ne demişler? Din ayrı, devlet ayrı, din siyasete karışmaz demişler. Din iktisadi hayata karışmaz demişler.*

Anayasamıza göre; çocuklarımıza mecburi din dersi yaptıramıyoruz. İşte bir gerçeği ortaya koyduk. Bu gerçek; Kuran'ın sözünün tekrar geçer hale getirilmesi hepimizin vazifesidir. Bunu mümkün kılabilmek için, her Müslümanın seferber olması lazımdır. Nasıl hakim kılacağız Kuran'ı? 'Cihad Ederek'...

Kur'an-ı Kerim'in dediği cihad da bir ibadettir. Cihad; yeryüzünde Allah'ın ahkamını (düzenini) hakim kılmak için, İslam'ı hakim kılmak için, bir Müslüman'ın malıyla ve canıyla yaptığı mücadelenin adıdır. Ve her Müslümana farzdır. İslam'ın hakimiyetini kılmak kanunla olur. Bu da Meclis'e girmekle mümkündür. Onun için Milli Selamet Topluluğu parti adı altında hizmet etmektedir. İslam'ın hakimiyetini tesis etmemiz lazım. Cihad için bir cemaat var. bu cemaatın içinde yer almamız lazımdır..."

1979 yılındaki Erbakan'dan dönelim tekrar 1993'teki Erbakan'a...

Faizcilerden Hayır Gelmez

"*Yarabbi, insanlara saadet getiren nizamı, ancak sen bilirsin! Senin bize gönderdiğin, Kuran'ınla, senin bize gönderdiğin saadet nizamınla, hiç bir başka nizam kurulamaz. Bu beşeri nizamlar insanlara saadet*

getiremez. Bak işte Komünizm çöktü. Bak işte burada, bu ayağımızın altında Efendimiz, aleyhüsselatü vesselam burada 'Faz ayaklarımın altındadır' *buyuruyor, niçin? 1414 sene öncesinden, bize sesleniyor, niçin? Sakın bu komünizm çöktü diye, bu faizci kapitalistlerin arkasına düşmeyin.*

Peygamberimiz devesinden indi, bu faizcilerden hayır gelmez... Tembiat iyi yapılsın diye. Sakın ha, faizcilerden hayır gelir zannetmeyin. Faiz, kırk belanın mikrobudur. Sadece insanlara zulüm getirir. Onun için faiz kaldırılmıştır. Onun için ayaklarımın altındadır. Sakın ha onları bir şey zannetmeyin. Siz Cenab-ı Hakk'ın Kuran-ı Kerim'de gösterdiği hak ve adalet nizamı yolunda yürüyün. Böylece hem kendiniz saadet bulur, hem de 6 milyar insanların hepsi saadet bulsun. Ondan dolayı buraya koşup gelirken, 'lebbeyk allahümme lebbeyk' *dediğimiz zaman, yarabbi, biz ancak sana kulluk yaparız.* 'Lebbeyk la şerike lebbeyk' *dediğimiz zaman, Yarabbi, senin getirdiğin nizam yerine başka nizam saadet getirmez...*

Senin şerikin yoktur. Başka birisi bunu yapmaya kalkarsa yapamaz. Ancak senin Kuran-ı Kerim'de gönderdiğin hak nizam insanlara saadet getirir. Bunu sabahtan beri söyleyip duruyoruz...

Ondan sonra ne diyoruz? 'İnnel hamde', *hamd sana mahsustur. Yarabbi hamd ediyoruz, Cenab-ı Hakk'ın rızasını güdüyoruz. Yani bizim maksadımız senin rızanı kazanmaktır, yarabbi!.. diyoruz. Sonra ne diyoruz?* 'Vel Mülke innel hamde vel nimete vekenel' *mülk, nimet ve mülkün sahibi sensin. Yarabbi, onun için biz yardım istersek ancak senden isteriz.* 'La şerike lek', *senin şerikin yoktur. Bu sözler la ilahe illallahın içinde söylediğimiz, dört tane manayı* 'lebbeyk la şerike leke lebbeyk innel hamde la şerike lek', *tefsir ediyor. Dört mananın dördünü de sabahtan beri açıklıyorum..."*

Hac Niye Kabul Olmaz

"....Ben şimdi huzurunuza geldim. Neden bu açıklamayı yapıyorum. Şimdi bak, bu Arafat'a gelip, bu hacca gelip, buradaki İslam Ordusu'nun askeri olduktan sonra, Allah muhafaza buyursun, sakın ha bu Arafat'a gelenlerden herhangi bir tanesi memlekete gittiği zaman zalimleri destelemesin. O zaman buraya gelmenin manası kalmaz. Bak ben siyaset miyaset yapmıyorum. Huzurlarınızda hacca gelmiş bir kardeşiniz olarak buraya niçin geldiğinizi, bu yapmış olduğunuz haccın makbul olması için, haccın kabul olması için gerçekleri açıklıyorum. Kardeşlik vazifesi yapmak için bunları açıklıyorum. Yoksa sen hacca geleceksin, burada 'lebbeyk allahümme lebbeyk la şerike lake lebbeyk' *diyeceksin, sabahtan akşama kadar üç gün, beş gün, bir ay... Ondan sonra gideceksin memlekete, batıl*

nizamlardan medet umacaksın. O zaman burada yaptığın haccın hiçbir faydası olmaz.

Buraya niçin geldiğimizi bilmeye mecburuz. Buraya geldiğimizde her söylediğimiz, la'ilahe illallahın manasını daha iyi anlıyoruz. Ve bu sözün manası, insanlara saadet ancak Cenab-ı Hakk'ın gönderdiği hak ve adalet nizamı ile olur. Bu gerçeği burada iyice kavramak için toplanıyoruz. Allah'ın gönderdiği hak ve adalet yeryüzünün her yerinde hakim olsun diye, üç milyon Müslüman 1,5 milyar Müslümanı temsilen işte burada la ilahe illallah toplantısı yapıyor. Senede bir defa İslam alemi bu toplantıyı yapıyor ki, bu soru içimize işlesin..."

Cihad Ordusunun Askerleri Niçin Söz Veriyor?

"..İşte Allah'a şükürler olsun ki buraya geldik. Üç milyonluk İslam Alemi'nin Ordusu'nun askeri olarak burada Cenab-ı Allah'a tebliğe getirdik. Emret Yarabbi!.. Biz senin Cihad Ordusu'nun askerleriyiz. Senin gönderdiğin hak ve adalet yeryüzünde hakim olsun diye bütün gücümüzle çalışacağız. Bu sözü veriyoruz. Ve bu söz üzerine arzın her tarafına dağılıyoruz. Niçin? Yeryüzünün her yerinde Cenab-ı Allah'ın gönderdiği hak ve adalet nizamı geçerli olsun diye...

Faizcilikten hayır gelmez. Peygamberimiz aleyhüsselatü vesselam işte burada devesinden indi, bu öğüdü verdi. Veda haccında bize, 'Sakın, sakın komünizm insanlara saadet getirmez. Peki faizciler saadet getirir mi? Onlara aldanıp peşine düşmeyeceğiniz gibi, bunlara da aldanıp peşine düşmeyin' *Ya, Cenab-ı Hakk'ın, Kur'an-ı Kerim'deki hak ve adalet nizamından başka saadet yolu yoktur.*

Elhamdülillah sabahtan beri bu gerçeği tekrar tekrar haykırdık. Bu gerçek içimize işledi. Şimdi burada yeryüzünün her tarafına yayılıyoruz. Burada hac farzını eda ettik. Gittiğimiz yerlerde tebliğ farzını da eda edeceğiz. Sen de gel, bizimle beraber hakkı hakim kılmak için çalış diyeceğiz.

Cihad farzını eda edeceğiz. Hep beraber yeryüzünde hak ve adalet hakim olsun diye çalışacağız. Eğer bugün yeryüzündeki 1,5 milyar Müslüman, bu hacdaki manayı kavrasa, tekrar 6 milyar insan geçtiğimiz asırlarda olduğu gibi saadet içinde yüzer. Ama ne yazık ki Müslümanlık öğretilmiyor. Müslümanlığın gerçeklerinin öğretilmesi yasak edilmiş. Dünyadaki bir takım menfi kutuplar, dış güçler, insanlığı sömürmek, kendilerine köle yapmak için, bir yandan Müslümanlığı ortadan kaldırmak için bütün güçleri ile çalışıyorlar. Bir yandan da Müslümanlığın öğretilmesine mani oluyor. Onun için 'ben Müslümanım' *diyor, sonra gidiyor*

faizcilere hizmet ediyor. Haberi yok, burada hacca geliyor ama arkasından tekrar gidip faizcilerin peşinden koşuyor. Zannediyor ki hem Müslüman olurum hem faizci olurum. Olamazsın!...

Bak işte burada bir kez daha tekrar ediyorum: Efendimiz aleyhüsselatü vesselam mübarek devesinden indi, 'Faiz kaldırılmıştır ayaklarımın altındadır.' *buyurdu. Sakın faizcilerin arkasına düşmeyin, sakın batıl zihniyetleri desteklemeyin. Bu tembihatın yapıldığı yerdeyiz. Onun için bunun manasını çok iyi kavramanız lazım. Eğer yeryüzündeki 1,5 milyar Müslüman bunu kavramış olsaydı, Bosna'daki Müslüman kardeşlerimiz, son Müslüman kalıncaya kadar katlediliyor. Hani öbür Müslümanlar, bunu niçin durdurmuyor? Neden öbür Müslüman ülkeler* 'biz bunlara dokundurmayız' *demediler? Hırvatistan'ı kurtardılar. Niçin 1,5 milyar Müslüman Bosna'daki kardeşlerini kurtarmıyor? Çünkü,* 'ben Müslümanım' *dediği halde bugün Müslümanların çoğu, Müslüman olmak ne demek bilmiyor da onun için.*

'Batı ile birleşeceğim' *diyor.* 'Ortak Pazar'a gireceğim' *diyor.* 'Bizim kanunlarımızı gavurlar yapacak' *diyor.*

Şu gaflete bakın, şu şuursuzluğa bakın. Böyle diyen insanların arkasından gidenler var. Müslümanlığı öğrenmek bütün dertlerin ilacıdır. Onun için bu gerçekleri fiilen yaşıyoruz.

Hak Nizam

"... Her derdin çaresi Müslümanlığı öğrenmek, şuurlu bir Müslüman olmaktır. İşte biz Allah'a şükürler olsun ki geldik. Arafat'ta şuurlanmak için, la ilahe illallah toplantısına katıldık. Burada sabahtan akşama kadar Cenab-ı Allah'a söz verdik. 'Emret Yarabbi! Senin hak ve adalet nizamın bütün yeryüzünde hakim olsun diye bütün gücümüzle çalışacağız.' *Şimdi hacdan döndüğümüz zaman vazifemiz; burada Cenab-ı Hakk'a vermiş olduğunuz sözü hiçbir zaman unutmamak, canla başla Cenab-ı Hakk'ın Kuran-ı Kerim'de bütün insanlığın saadeti için gönderdiği hak ve adalet nizamının hakim olması için çalışmak.*

Bu verdiğimiz sözü unutmayalım. Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyoruz. Biz hepimizi şuurlu Müslüman yapsın. Şu Arafat'a niçin geldiğimizi bize öğretsin. Bak Cenab-ı Hak, Kuran-ı Kerim'de buyuruyor ki: 'Siz ümmetler içinde en hayırlısısınız. Çünkü siz, Kuran-ı Kerim'in hak nizamının müsaade ettiği emirlere emredersiniz. Yasakları yasaklarsınız.'

Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum, bizi ümmetlerinden en hayırlısı olan şuurlu bir ümmet yapsın. Cenab-ı Allah haccınızı kabul etsin. Ve inşallah gelecek sene buraya geldiğimiz zaman önce Türkiye'mizde olmak üzere

yeryüzünün her yerinde Hakk'ın hakim olduğunu göstermiş olarak buraya gelmemizi nasip etsin. Allah'a emanet olun."

Erbakan DGM de

Erbakan'ın 1993 yılında yaptığı bu konuşma Rerfah'ın Gerçek Yüzü 1 adlı kitabında yer almıştı. DGM savcısı Nuh Mete Yüksel, kitabı delil olarak kabul edip, Necmettin Erbakan hakkında; "*Halkı, sınıf,ırk,din,mezhep veya bölge farkı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek* " suçlarından; 1998/252 hazırlık No'lu dosya ile soruşturma açıyor ve kendisini ifade vermek üzere Devlet Güvenlik Mahkemesine davet ediyordu. Erbakan ifade vermeyi geciktiriyor, olay basına 18 Haziran 1998 tarihli Günlük Haber Gazetesi'nin **Rıfat Başaran'**imzasıyla yayınlanan haberinde olduğu gibi yansıyordu.

"*Adalette Erbakan krizi*

Hac konuşması nedeniyle hakkında dava açılan Erbakan, Ankara DGM Savcısı Yüksel ile Adalet Bakanı Sungurlu'nun arasını açtı. Yüksel, Erbakan'ı ifade vermeye çağırdı ve gelmezse gerekirse polis zoruyla ifadesinin alınacağını bildirdi.

Bunun üzerine Erbakan, Sungurlu'dan yardım istedi. Sungurlu açıklamaya tepki göstererek Yüksel'den ricada bulundu. Yüksel'in Bakana tepkisi ise, Erbakan'ın polis zoruyla getirilmesini sağlayacak izhar müzekkeresi çıkarmak oldu."

Bu arada DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e Erbakan hakkında takipsizlik kararı vermesi, hiç olmazsa Savcılığa çağrılmaması yönünde baskılar başlıyordu. Savcı Yüksel özellikle Devletin üst kademelerinde görev yapmış, hatta, **hacı müsteşarlık** makamına(!) kadar yükselmiş bu insanların vaat ve baskılarına aldırmıyor, bunun üzerine beklenen gerçekleşiyor, Erbakan'ın Dosyası DGM Başsavcısı Cevdet Volkan tarafından kendisinden alınıyordu.

Savcı Yüksel, dosyayı gönderirken "*İrtica ile mücadelem sürekli olarak baltalanıyor*" notunu düşüyordu. Dosya Savcı Nuh Mete Yüksel'den alındıktan sonra Erbakan bir misafir gibi DGM' ye geliyor ve ifadesini veriyordu. Bunun sonucunda beklenen oluyor ve Erbakan hakkında Takipsizlik kararı çıkıyordu.

Her ne kadar Milli örüşçüler bu olaydan da sıyrıldık diye bayram yaparlarken kazın ayağının hiç te öyle olmadığı 6 Temmuz 1998 Tarihli Günlük Haber Gazetesinde **Rıfat Başaran** imzası ile yayınlanan ***"Erbakan Şevki gibi konuşmuş"*** başlıklı haberde, Erbakan'ın 1990 yılında Stutgart'ta yapılan bir toplantıda Meclis için "*500 sarhoşu bir araya getirir bir kanun*

yap derseniz, onların ilk çıkaracağı kanun, içki bedava olsun kanunu olur" şeklindeki sözleri yer alıyor ve Erbakan hakkında soruşturma açılacağının öğrenildiği bildiriliyordu.

Hac Bahane Amaç Şeriat Devleti

Gerek Türkiye'deki Milli Görüşçü'ler, gerekse onların uzantıları olan Avrupa Milli Görüş Teşkilatı mensupları beraberce düzenledikleri hac organizasyonlarında milyonlarca dolar toplarken, Türkiye'deki mevcut Anayasal nizamı, laik, demokratik cumhuriyeti yıkıp, yerine İslam Devleti ve Şeriat nizamı kurmanın çalışmalarını tüm hızlarıyla devam ettiriyorlardı. 27. 05. 1993 tarihinde Mekke'de yapılan yeraltı toplantısı ve toplantıda konuşulanlar Milli Görüş'ün "Röntgeni" olarak karşımıza çıkıyordu. HEP Milletvekili Selim Sadak'ın da katıldığı toplantıda konuşma yapan kapatılan RP'nin Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal, Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik, Fazilet Partisi Sivas Milletvekili, Maliye Eski Bakanı Abdüllatif Şener, Bingöl Milletvekili Hüsamettin Korkutata, yine Fazilet Partisi Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Milli Görüş'ün amacını gözler önüne sergiledikleri konuşmalarda şunları söylüyorlardı. Kürsüye ilk konuşmacı olarak çıkan Ahmet Tekdal amaçlarını özetle şu şekilde anlatıyordu:

"*.... Yeryüzünde İslam nizamının, Allah'ın nizamının hakim olabilmesi için mücadele vermek mükellefiyetinizdir, mecburiyetinizdir. Bu mecburiyeti ihmal ettiğiniz, unuttuğumuz zaman karşımızda bir takım belaları bulmaktayız. Bu belalardan kurtulabilmenin, ilahi rızayı kazanabilmenin Hakk'ın yolunda, Allah'ın yolunda cihad etmek, yani Allah'ın nizamının hayata hakim kılınmasını sağlayabilmektir....*"

"*...Hepinizin bildiği gibi cihad; Allah yolunda mücadele etmek. Kimlerle mücadele ve mücahede edeceğiz? Allah yoluna mani olanlara, Allah'ın emirlerini dinlemeyenlerle, onlara isyan edenlerle mücadele ve mücahede edeceğiz...*"

İnsanları kandırmak için nabza göre şerbet verilmesini öğütleyen Tekdal konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

"*...İyi insanlarımızın hak yolunda mücadele etmesini sağlayacak noktaya getirinceye kadar üslubumuza dikkat edeceğiz, beyanlarımıza dikkat edeceğiz. Ve insanların tabiatlarını, micazlarını, meşreplerini bileceğiz. Bu micaz ve meşrebe uygun düşen üslup ve ifadeleri kullanacağız ki, insanları ürkütmeyelim, korkutmayalım, kaçırmayalım, müjdeleyici olalım, albenisi bulunan bir üslupla hareket edelim...*"

Bu mücadeleyi biz yapmazsak önceki bir toplantıda da söylediğim gibi iman etmiş fakat isyankarları döndürememiş insanları durumuna

düşeriz. Ve o zaman isyankarlarla beraber helak olursak, kendimizden şikayet edelim, kendi hareketlerimizden kabahat bulalım. Başkalarından değil...

Birileri hem göğsünü gere gere ben Müslümanım diyecek, öbür taraftan da inancının gereği bir yaşam biçimine yöneldiği zaman, 'yok bu memlekette anayasa var, laiklik var, şu var bu var... İstediğiniz gibi hareket demezsiniz, laikliğe uygun hareket edeceksiniz' *diyerek laikliği aynen bir mecburi din olarak karşımıza koyuyor ve maniayı adeta aşılamayacak bir seviyeye getiriyor...*

Türkiye'de Refah Partisi'nin bir başka yeri vardır. Refah Partisi sıradan bir parti değildir. Yeryüzü hak ve batıl mücadelesine sahne olmaktadır. Refah Partisi'nin müntesipleri, mensupları hakkın hakim kılınması için mücadele ve gayret içerisindeler...

İşte kendi nefsinde İslam düşmanları, İslam'ın bu dünya nizamını kabul etmemektedirler. İslam'ı insanların kalbine hapsetmek suretiyle, vicdanlara hapsetmek suretiyle, sadece düşünceye mahkum etmek istemektedirler. Oysa İslam düşünceye ve kalbe mahkum olacak bir sistem değildir. İslam insanların arasında, insanların saadeti için, saadetine vesile olsun için bir dünya nizamı, bir 'hak nizamı' *olarak getirmişlerdir. İslam ölülere okunsun diye değil, dirilere yol göstersin, ışık tutsun diye Cenab-ı Hak tarafından gönderilmiş mukaddes bir kitap!... Bu kitabın içerisindekilere kulak vermek aynen hayata geçirmek lazım.*

Eğer bu memlekette demokrasi var, herkes bildiği gibi inanır diyerek, özellikle ülkemizde yapılmak istenen çeşitli entrikaları artık insanımız idrak etmek mecburiyetindedir. Düne kadar ismi teokratik nizam idi. Efendim, bu ülkede teokratik nizamı yerleştirmeye çalışıyorsunuz. Kendi çalışma bölgemde ahaliye soruyorum, teokratik nizam nedir bilen var mı? Parmağını kaldırsın, elini kaldırsın, hiç bir tane el kalkmıyor. Peki, bu adamlar teokratik nizama karşıyız diyorlar, teokratik nizamın ne olduğunu bilmiyorsunuz. Dolayısıyla bu adamı da desteklediğiniz zaman, siz de teokratik nizama karşı gelmiyor musunuz? Teokratik nizam, şer-i sistemdir, şer-i nizamdır. İslam, nizamıdır. Başkaları başka türlü yorumluyor, o bizi alakadar etmez. İslam'ın Müslümanlar açısından değerlendirmesi böyledir. Binaenaleyh, teokratik nizama karşıyım diyerek, Müslüman ülkesinde ortaya çıkan bir insan şer-i nizama karşıyım demek istiyor ama bunu Müslümanların fark edeceğini bildiği için teokratik nizama karşıyı demek suretiyle adeta farkına varmadan, bilmeden kendisini bataklığa mahkum ediyor. Heyhat, belki de bilerek, Allah korusun...

Ülkemizde yasal düzenlemeler, anayasal düzenlemeler hep İslam

düşmanlığı üzerine kurulmuş, teessüs ettirilmiş. Hangi yola meylederseniz karşınıza bir hukuki engel çıkar. İslam'ın yeryüzünde izzet bulması ancak İslam nizamı kardeşliğinin hassasiyetine bağlıdır. Biz sadece hayatımızı idame ettirmek, yiyip içmek, yatmak, evladı iyal mal mülk sahibi olmak için yeryüzünde değil, varlığımızın tek sebebi Rabb'imize hakkıyla kul olmaktır. Rabb'imize hakkıyla kul olmanın yolu ise onun emirlerine tabi olmak, yasaklarından kaçınmakla olur. Bu uğurda malımızla, evladımızla, her türlü imkanlarımızla, mücadele etmeli, icabında canımızı feda etmeliyiz. Hak yolunda canını feda etmeye razı olmayan bir mümin, kendi kaybedendir. Kendi, her şeyinden aziz olan canını feda etmeye hazır olan ise şuurlanmaya, bilgilenmeye, hassasiyetler kazanmaya yöneldiği zaman, ve bunları elde etmeye başladığı zaman o mümin İslam Nizamına hizmet eder...

Mümin gerçekten, fevkalade granit gibi adeta istikrar içinde olmalı, İslam Nizamının işaretlerine duyarlı olmalı, nereden tehlikeler gelebilir, nerede faideler vardır bunlara dikkat etmeli ve o istikamette yürümelidir..."

Aramızda Şanlıurfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik Bey teşrif ettiler şeklinde tanımlamada bulunan Ahmet Tekdal, H. İbrahim Çelik'i mecliste bir yiğit ses olarak da lanse ediyordu. Ahmet Tekdal hezeyanlarını şöyle sürdürüyordu:

"*... Ülkemizde hak nizamı takip etmek isteyen Refah düşüncesini, adil sistemi, Milli Görüş'ü hakim kılacak etkinliklere sahip olmak Refah'ı Türkiye'de iktidar yapmaya şurada bir adım kaldı. Bu bir adım, yakın da olabilir, uzak da olabilir. Bu yakınlık ve uzaklık, Cenabı Allah'ın takdirinde olmakla beraber selefler aleminde Müslümanların bu husustaki çalışmalarına bağlıdır. Ne kadar çabuk insanlarımızı uyararak Refah'ı iktidar yapmak mücadelesi verip, gerçekten de Refah'ı iktidar yapmaya çalışırsak, dileriz ki hak nizamın gelişi o kadar yakın olacaktır, inşallah.*

Artık şu, kimsenin bilgisi dışında değildir. Kimse 'ben bunu bilmiyordum' *diyemez. Dağ başındaki sağır sultan da biliyor ki, Refah hak nizamı getirmenin mücadelesini vermektedir. Ve bunun da tahakkuku Refah'ın iktidarına bağlıdır. Refah'ın iktidarı da insanların sandık başına koşarak, sandık başlarında Refah'ı desteklemelerine bağlıdır. Her insanın takatinin sonuna kadar bu mesaikle, bu gaye için çalışması, kendisi için birinci derecede farzdır.*

'Hadi, sen de nereden çıkıyorsun' *dediğiniz de, yaşadığınız hale, sizi kastetmiyorum, yeryüzündeki insanları kastediyorum, yaşanılan hale, içinde bulunduğunuz sıkıntılara bakınız. Kötülükleri icra edecek, insanları*

icra edecek, insanları, vergi kazanıyor diye, vergi rekortmeni diye madalya verecek olan bir siyasi anlayış, İslam Nizamının temeline dinamit koyuyor ve biz de buna karşı duyarlı olamıyorsak, tekrar durumumuzu gözden geçirmeye mecburuz. Ne yapıp yapıp bunun için çalışmalı, buraya gelişimizin gayesi bu. İbadetlerimizin gayesi de budur. Dua niyazlarımız da bu yönde olmalıdır. Aksi halde İslam nizamını gerçek manada kurmak mümkün değildir.

İslam Nizamı meselesi olmayan insanları, idari mekanizmalarının başına getirmek suretiyle neticeye ulaşamayız...

Sistem önemli bugün cari olan sistemi işletmek üzere Allah'ın velisini dahi getirseniz, eğer Allah'ın yardımı yoksa muvaffak olamaz. Ama gerçek manada İslami sisteme uygun mekanizmaları, siyasi, hukuk, sosyal, iktisadi mekanizmaları kuracak bir sistemi ortaya koysanız, en aciz idareciyi başa koyduğunuz zaman mekanizma kendiliğinden işler, İslam Nizamı hakimiyeti istikametinde yürümeye devam eder...

Ancak unutmamalıyız ki, zafer yakındır. Zafer inananlarındır. Cenab-ı Hak bu zaferimizi en kısa zamanda görmeyi bize nasip etsin. İslam aleminin tümünde saadete ulaşmasına, hatta yeryüzünde bütün insanların saadetine vesile olmasına inşallah bu hak nizamın mücahitleri vesile kılsın...."

Milli Görüş'ün Yiğidi Kaçışından Bellidir

Gerek Ahmet Tekdal tarafından "yiğit bir ses", gerek Hasan Hüseyin Ceylan tarafından "erkek bir ses" olarak bahsedilen Milli Görüşçü **Halil İbrahim Çelik**, Mekke'de yaptığı konuşmasında "*İbrahim olan korkar mı, Nemruttan hodri meydan, hodri meydan*" diyor, ancak dokunulmazlık tehlikeye girince soluğu Suudi Arabistan'da alarak, kaçaklar sınıfına dahil oluyordu. **H. İbrahim Çelik** RP Urfa Milletvekili sıfatı ile Mekke'de yaptığı konuşmasında şunları söylüyordu:

"*...biraz önce takdim de değerli kardeşlerim, milletvekillerini takdim ederken Şırnak'ın yaşayan insanlarının reyini alarak aramızda hac dönemini ifa etmeye canı gönülden arzulu olarak gelen Selim Sadak kardeşimizin, HEP değince aklımıza hep başka şeyler geliyor ama, unutmayın ki, bu ümmetin yetimlerindendir. Şırnaklılar, Urfalılar, Vanlılar, Bingöllüler, Hakkarililer, Ağrılılar, Erzurumlular, Trabzonlular, Edirneliler, İslam Ümmetinin Anadolu'da yaşayan Kürdü, Türkü, Lazı, Çerkezi, Gürcüsü, Arabı, Arnavut'u, Boşnağı, Allah'a gönül vermiş ümmeti Muhammet olarak, Kemalizm rejimi altında inleyip de İslam'dan alıkoyulan, insanların tümü yetim değil midir?*

Aziz kardeşlerim, 70 yıldır İslam'ın, Allah ve Resulü'nün emrini yeryüzünden kaldıran Anadolu'daki Kurtuluş Savaşı'nı, hilafeti ve şeriatı kurtarmak için sarıklı mücahitlerin, başı örtülü analarımızın, Nene hatunlarını torunları yaptı. Kime karşı? Fransız'a karşı, İngiliz'e karşı, Yunan'a karşı, İtalyan'a karşı, ama ne oldu arkasından? Kurtuluşa erdi diye sevinirken Hacı Bayram'da, Kuran'la, tekbirlerle meclis açılırken, arkasından şeriatı kaldıran kimler oldu? Hilafeti kaldıran kimler oldu? Yetmiş yıldır onun ızdırabını çekiyoruz.

Anadolu'nun İslam kanıyla sulanmış o şahadet şerbetiyle yeniden İslam'ın küfür nizamından kurtulup, hakka yönelmek için çalışan siz bugün bu mübarek beldede Kabe'yi arkanıza alarak Arafat'a çıktığınız zaman hacı oluyorsunuz. Altını çizerek söylüyorum. Hacer-ül Esvet'in bulunduğu o Kabe-i Muazzama'nın, Allah'ın evini arkanıza alarak Arafat'a çıkıp, vakfe yapmazsanız, hacı olmuyorsunuz. Öyleyse, ey aziz Müslümanlar, bacılarım!.. Analarım, kardeşlerim, yeniden Allah ve Resulü'nün nizamını yeryüzünde hakim kılmak için var mısınız?..

Sevgili Dostlarım! Allah ve Resulü'nün her emrini yerine getirmeye çalışan, her insanın kafasının üzerinde Kemalizm belası vardır. Demokrasi, insan hakları diyorlar, yalan söylüyorlar. Türkiye'de Kemalizm kalkmadığı sürece demokrasi de gelmez, insan hakları da gelmez. Bunu açıkça söylüyorum ben, Niçin? Komünizm yıkıldı. 12 gün seyahatle Orta Asya İslam Cumhuriyetlerini gezdik. İslam coğrafyasını gezdik. Şah-ı Nakşibendi Hazretlerinden, Ahmet Yesevi'ye Yusuf El Hamadani'den diğer büyük zatların yetiştiği Resullullah (AS) ın Kutup-i Sittesi'nin dört tanesini toplayan Orta Asya'nın yiğit insanları olduğunu bize öğretmediler.

Ve belki sizlerde bilmiyorsunuz, niçin? Komünizm Türkmenistan'da insanların sakalını kesmeye muvaffak olamamış. Komünizm Türkmenistan'da başların açılmasına muktedir olamamış. Oradaki bacılarınızın başörtüsüne el uzatamamış ama Türkiye'de şapka giymedi diye kadınlar darağacına asılmıştır...

Aziz Dostlarım, bugünkü içinde bulunduğumuz hac farizasının, hele hele İslam Coğrafyasının en katı dönemi de biz yüce Rabb'imize elimizi açıp sadece dua ile Bosna Hersek'teki kızın ırzına geçilmeye muktedir olamayız. Eğer sadece dua olsaydı, Resulullah'ın dişleri kırılmaz, yüzleri parçalanmazdı. Mekke-i Mükerreme'de sabah namazı ve Yatsı namazından sonra, Kunut Duası okunuyor. Bosna Hersek'liler için dua ediliyor, olmaz böyle silah, nerede silah?... Cephane nerede?.. Asker nerede, 1,5 milyar Müslüman olduğunu söylüyoruz. Ben utanıyorum Müslüman olduğumu

söylemekten, utanıyorum ben!...

Cihad nerede cihad?.. Hilafet nerede hilafet?.. Sizin dininiz başınızdakinin dinidir diyor Resullullah (AS)...

Sevgili Dostlarım Aziz Gönüldaşlarım, burada size hamasi duyguların ötesinde bir Müslüman olarak şunu söylemek istiyorum. Yarabbi, eğer emrihak şu yeryüzünde, şu mümin insanların çektiği ızdırabın yegane mesulü Türkiye'deki Müslümanlardır. Sizlersiniz, bizleriz, bizler. Biz şeriatı kaldıran Türkiyeli Müslümanların torunlarıyız. Şeriatı Türkler kaldırdı. Türkiye'deki Müslümanlar kaldırdı. Açık ve net söylüyorum ben bunu. Meclisin kürsüsünde de söylüyorum bunu ben. Söyleyeceğim de Allah'ın izniyle...

70 yıldır hilafeti kim kaldırdı? Yunanlı gelip de başörtüleri açacak, çarşafları yırtacak, Kuran'ı tuvalete atacak, camilerin minarelerine çan takacak demediler mi bunlar?... Bunlar yapmadı mı?... Kimin ataları, bizim atamız. Türkiye'deki Müslümanların dedeleri babalarıdır. Eğer günah semerine tutunup, günahtan tövbe etmek için başımızı secdeden kaldırmazsak belki yüce Rabb'imiz bize yardım eder. Yoo, öyle yağma yok...

Sevgili dostlarım, Anadolu'da yaşayan Müslümanların günahları çok, Çünkü şeriatın ve hilafetin kalkmasına sebep olan bir meclisin milletvekili idiler...

TBMM'de hakkımız var mı? Hakimiyet kayıtsız şartsız milletin diyorlar, yalan! Milli Güvenlik Kurulu, hiç yağma yok!... Parmaklar in, parmaklar kalk...

Aziz Dostlarım, söylenecek çok söz var, ben şunu söyleyeyim. Eğer hakikaten gönülden, hakikaten yürekten yüce Rabb'imize yaptığımız duaların kabul olmasını istiyorsak, 70 yıldır çektiğimiz, o dilimize vurulan prangaları, o kanunlarla korunan putları, Lat'ları, Menat'ları yıkmadığımız müddetçe, tabuları kaldırmadığımız müddetçe, hiç bir yere varamazınız. İnşallah o gün yakındır. Tekrar söylüyorum, Türkiye'de Kemalizm kalkmadığı sürece demokrasi hikayedir. Ama bunu dediğiniz zaman karşınıza kimler dikiliyor, İstediği kadar dikilsinler, İbrahim olan korkar mı Nemrut'tan, hodri meydan, hodri meydan diyorum ben!.."

Bu Adam Maliye Bakanlığı da Yaptı

Fazilet Partisi Sivas Milletvekili Maliye eski Bakanı **Abdüllatif Şener** de teokratik nizam hülyalarını, meydanı boş buldukça döktürüyordu:

"*...Bütün güçlerin ve otoritelerin üzerindeki gücün o alemlerin Rabb'ine ait olduğuna iman ediyoruz. Günde en az kırk defa Fatiha suresi*

okuyoruz. O Fatiha suresinde günde en az kırk defa alemlerin Rabb'ine olan imanımızı tazeliyoruz. O Rab, sadece Mekke-i Mükerreme'nin Rabb'i değil, O Rab sadece bu beldenin Rabb'i değil, sadece Türkiye'nin, yeryüzünün Rabb'i değil, sadece gökyüzünün Rabb'i değil, alemlerin Rabb'idir. Bütün kuvvetlerin üzerindeki kuvvet ve kudret ona aittir. Güç ve kudret sahibi olan yalnız alemlerin Rabb'idir. Ve biz o Rabb'e inanıyoruz ve inanıyoruz ki, günün birinde omuzlarımıza yüklenen emanet, nihayet burca dikilecektir. Ve günün birinde nizamı yeryüzüne hakim olacaktır. Umutsuz değiliz. Çünkü İslam idrak ve anlayışının günümüze kadar ulaşmasına bir göz atıyoruz ve diyoruz ki, 1940 yıllarına kadar, 40'lı yıllara kadar yeryüzünde Müslümanların yaşadığı coğrafyada; İran ve Türkiye hariç bağımsız devlet yoktu. 1960'lı yıllara kadar İslam coğrafyasında, yaygın bir İslami hareket yoktu. Fakat 1970'li yıllara kadar bu coğrafyada, İslam coğrafyasında inkılap yoktu. Bir İslam Devleti yoktu. Ama bakıyoruz ki; yıl 90 olmuştur. Bunca zulme, bunca katliama rağmen artık yeryüzünde inkılap da vardır. İslam da gelecektir ve inşallah diyoruz ki, biz de varız diyoruz.

Dünyada en gür sedanın İslam'ın sedası olacağına duyduğum inanç içerisinde hepinizi tekrar hürmet ve muhabbetle selamlıyorum..."

Hüsamettin Korkutata Atatürk'e de Dil Uzatıyor

Mekke'de tertiplenen bu yeraltı toplantısında Atatürk'e de saldıran Fazilet Partisi Bingöl Milletvekili **Hüsamettin Korkutata** şunları söylüyordu:

" *Değerli kardeşlerim, aslında ben Türkiye'de bugüne kadar gerçek yönüyle anlaşılamamış bir mesele üzerinde, bütün konuşmamda durmak istiyordum. Fakat değerli kardeşimin konuşmasından sonra, bir iki şeye dokunmak istiyorum. Şırnak olayları ilk olduğunda, hatta ondan önce de eğer müsaade ederseniz gireyim. Biz; Refah Partisi olarak TBMM'ye girer girmez, değerli hocamın talimatıyla ilk önce Refah Partisi Doğu ve Güneydoğudaki hassas durumu göz önüne alarak, gelin buraya bir izleme komitesi kurun dedik. Ve değerli hocamın emriyle biz on beş kişilik bir izleme komitesi kurduk. Yani Doğu ve Güneydoğuda meydana gelecek her hadisede derhal yerine intikal edecek, inceleyecek rapor haline bunu getirip, hem Meclis'e, hem Hükümete, hem kamuoyuna duyuracağız diye...*

Ve böyle bir komisyon, böyle bir izleme komisyonu hala bugün dahi hiç bir partide yoktur. HEP'te buna dahildir.

Değerli kardeşlerim, şimdi ne yaptık biz. Önce Şırnak olayı olur olmaz, Genel Başkan Yardımcılarım da buradalar. On beş kişilik bir gurupla

gazeteciler, bilim adamları ve milletvekilleri bölgeye derhal hareket ettik. Hiç kimsenin, hiçbir partinin böyle müstakil bir grup olarak giremediği bu bölgeye önce biz girdik. Ve biz Şırnak'ın tam ortasında ne HEP'linin ne DYP'linin, ne de ANAP'lının yapamadığını bir fiil çarşının ortasında Tugay Komutanı'na karşı ,Bölge Valisi'ne karşı,İl Valisi'ne karşı yaptık. Ve onların haksızlıklarını teker teker yüzlerine saydık. Ve hatta çevremizdeki insanlar bu dağ başında nasıl bunu söyleyebiliyorsunuz? Cehennemden öteye köy yok. Müslüman içinde ölümden öteye köy yoktur...

Değerli kardeşlerim, bizim ülkemizde yapılan bir şey var ki, bütün dünyada bir eşi ve emsali yoktur. Bakın, Cumhuriyet döneminde bir gece de tekkeler kapatılmış, medreseler kapatılmış, Arapça okuma yazmadan Latin harflerine geçilmiş, bu da yetmemiş, Arapça okuma ve yazma tamamen yasak edilmiş. Yani o gün yaşayan insanların tamamına dendi ki; 'Sizi cahil ilan ettim. Bu dakikadan sonra siz hiçbir şey bilmiyorsunuz ve geriye dönüp hiç bir şey okumuyorsunuz. Kafanızı boş tutun ben dolduracağım' dedi. Böyle bir uygulama dünyada görülmemiştir...

...Değerli kardeşlerim, işte o tarihte bütün bunların yasaklandığı dönemde, Türkiye'de Latin harfleri ile okuyup yazabilen insanların adedi altmış kişiyi geçmez. Bu altmış kişinin içinde çoğunuz görmüşsünüzdür, resimlerde Atatürk, 'Ben başöğretmenim, yani sizin en iyi bileninizim' demiş, fakat ne A yazmasını bilmiş, ne B yazmasını bilmiş. Hepsini görüyorsunuz o dahi bilmiyor. Çünkü o güne kadar öğrenilmemiş.

Türkiye'de bir çok yerlerde kitaplar, şeylere vagonlara yüklenmiş, Bulgaristan'a götürülmüş. Bazı insanlar Batıda bilhassa korkularından kitapları meydanlara yıkmış ve yakmıştır. Benim dedem ve sekiz tane yeğeni, affedersiniz yedi tane yeğeni, kardeşleri idam edilmiş. Feda olsun bizim de canımız bu dava uğruna feda olsun!...

Değerli kardeşlerim, işte böyle bir ortam içinde, elbette ki insanlar sindirilmiş, korkutulmuş ve bunu samimiyetle itiraf etmek istiyorum ki, bilhassa ve bilhassa batıda verilen bu emre aynen itaat etmiş ve 'bırak' demiş, bırakmış çekilmiş bir tarafa. Ama Doğu ve Güneydoğuda, Karadeniz'in bir bölümünde ve Anadolu'nun münferit bazı yerlerinde bazı insanlar bu emre itaat etmemişler. Kurşuna rağmen, idama rağmen, yer altında mağaralarda, ahırlarda insanlara güçleri yettiği kadar dini öğretmeye devam etmişlerdir...İşte o insanların bu çekirdek mesafesinde olan çalışmaları zamanla oluşmaya başlamıştır..."

"....Allah'ın izniyle istikbal çalışan, Hak için, Allah için, her şeyini, canını bile feda etmekten zerre kadar çekinmeyen insanların ve

Müslümanların olacaktır."

İhanet Çığlıkları Bitmiyor

27.05. 1993 tarihinde Mekke'de yapılan toplantıda Milli Görüşçü'lerin, laik, demokrat Cumhuriyet aleyhine yaptıkları ihanet konuşmaları bitmiyor, mikrofonu biri bırakırken diğeri kapıyordu. Fazilet Partisi Bitlis Milletvekili **Zeki Ergezen** de tüm kinini kusuyordu:

"*Allah haccınızı kabul buyursun ve bu hac dualarıyla ülkemizin nizamının, hakka kavuşmasını, yeniden İslam nizamının, devlet nizamına hakim olmasını, laik sistemin bir an evvel defolup gitmesi için canı gönülden dua etmemizi bu duanın da kabulünü Cenabı Haktan temenni ediyoruz.*

Şimdi buraya gelirken bazı hacılar hep Ankara'yı sordular. Ankara'da ne var, ne yok... Başbakan kim oluyor, falan... Önce bu konuda, isterseniz biraz izahatta bulunayım. Ben şunu söyleyeyim, kim gelirse gelsin değişmez. Yani hırsızın biri gider, biri gelir. Gorbaçov'un biri gider, biri gelir. Sade isimler değişir.

Bakın Sultan Murat zamanında, bir takım yasaklar getirilir. Bekri Mustafa isimli birisi bu yasağa riayet etmez. Şöyle fırsat buldukça köprü altında kafayı çekmeye çalışır. Sultan Murat'ın haberi olur. Bunu bana yakalayın getirin der. Sultan Murat Bekri Mustafa'yı huzuruna kabul ettikten sonra, bu adamı nasıl ıslah edelim, diye bir formül aramaya çalışır. En sonunda Sultanahmet'e müezzin tayin eder. Bekri Mustafa Sultanahmet'e müezzin tayin olduktan sonra bir gün cenaze namazı kılınır. Bekri Mustafa mevtanın kulağına eğilir. Öbür dünyaya gidiyorsun, bu dünyada öbür dünyaya göç edenler sorar, 'Ne var, ne yok dünyada?' Sen benden selam söyle, 'Ne olacak, Bekri Mustafa Sultanahmet'e müezzin oldu, dünyanın hali bu de'.

Şimdi yıllarca bizi sarhoş Bekri Mustafalar idare ediyor, şimdi de sarhoş Bekri Mustafalar idare ediyor... Sarhoşun biri gider, biri gelir. Onun için Ankara'da pek farklı bir şey yok. 70 yıldır başlatılan zihniyet ne ise bugün de aynıdır. Ve hiçbir şeyin de değişmeyeceği samimiyetimle 1,5 yıldır parlamentoya girdikten sonra, o parlamentodan da bu milletin dertlerine çözüm bulunacağına inanmıyorum. Çünkü, parlamentonun duvarında bir yazı var, 'Hakimiyet Kayıtsız Şartsız Milletindir' deniyor. O söz laftan ibarettir. Hakimiyet kayıtsız şartsız, 3,5 mutlu azınlığın, batının ve Bush amcalarındır. Hakimiyet bu milletin değil, parlamentodaki milletvekillerinin de bir iradesi yoktur. Ancak, parmak kaldır, indir indir...

Ülkenin durumu bu! Onun için de şu anda efendim, Cindoruk mu

gelecek, Tansu Hanım mı gelecek, Yoksa İçişleri Bakanı İsmet mi gelecek? Bunların birbirlerinden gerçekten farkı yok...

Yıllardır Türkiye'yi gerçekten bu milletin çocukları idare etmiyor. Bu memleketi başkaları idare ediyor. Bu memleketin çocukları bu memleketi idare etmiş olsaydı, bugün bu ülkelerin, bu İslam ülkelerinin hali böyle olmazdı. Bakın yeryüzünde 22 yerde kan akıyor. Bugün 1,5 milyara yakın İslam Topluluğu var. 25 milyon kilometrekare İslam toprakları var. 5 milyon İslam Ordusu var. Yani halkları Müslüman, idarecileri batıl olan bu ülkelerde 5 milyon asker var. Fakat bu orduların hiç birisi dışa yönelik değil, içe yönelik...

Şimdi Batı, Osmanlı'yı yıktıktan sonra Müslümanların arasına kavmiyetçilik, milliyetçilik fikirlerini soktu. Müslümanlara paramparça etti. 1,5 devletçik haline getirdi. Bunların başına da birer tane Bekri Mustafalar koydu. Onları da siz sade ve sade laikliği koruyacaksınız, sade sözde demokrasiyi koruyacaksınız. O orduları da halkın batılılaşmaya karşı hareketlerini önlemek için kullanacaksınız. Hep Müslüman ülkelerdeki ordular Müslüman halkları sindirmek için... •

Bakıyorsunuz 70 yıl önce bir devrim başlatmış, bu devrimle şapka için, laiklik için on binin üzerinde insanımız katledildi, idam edildi. Ülkenin her tarafındaki eşraflar, ileri gelenler, alimler, söz sahibi insanlar orta yerden kaldırıldı. Ümmet perişan edildi. Başsız bırakıldı. Bugün bütün İslam ülkelerinde birer tane kukla, batıya uşaklık yapan yöneticiler var; sade efendilerinin emirlerini yerine getirirler..,

...Eğer bizi idare edenler, bizi idare edenler kendi efendilerinin emirlerinde değil de bu milletin emrinde olmuş olsaydılar, emin olun ki, Kuveyt işgal edilmeyecekti. Irak işgal edilmeyecekti. Amerika ümmetin ortak malı olan petrolün üstüne ambargo koyamayacaktı. Eğer bizi idare edenler gerçekten batının emrinde olmamış olsaydılar, bu milletin menfaatini düşünmüş olsaydılar, bırakın Müslümanlığı sade kendi milletlerini, milliyetçilik duygularıyla korumaları gerekmiş olsa, yine bu zulümlerin yapılmaması gerekirdi. Bunlarda bırakın İslami duyguyu, kendi milletlerine karşı milli duyguları tahrip edilmiş, tamamen kukla yöneticilerdir...

...Bence bu millet İslami şuura varıncaya kadar, kendi nizamını kuruncaya kadar bunlar da aynen böyle devam edecektir...

Bunlar istedikleri zaman kendi çıkardıkları Anayasalara riayet ediyorlar, istedikleri zaman da kendi çıkardıkları anayasaları ayaklarının altına alıyorlar. Aynen müşrikler gibi... Hani helvadan putlar yaparlardı,

onlara taparlardı. Acıktıkları zamanda kırar yerlerdi. bizi idare edenler, o müşriklere benziyorlar; yaptıkları anayasalara istedikleri zaman uyuyorlar, hesaplarına gelmedikleri zaman da bu anayasaları değiştiriyorlar veya uymuyorlar. Anayasaları sade inanan insanların inançlarını Allah ve Resulü'nün emrettiği ölçüler içersinde yaşamalarını nasıl engelleriz, ***Müslümanların kafasındaki ve kalbindeki İslam Devleti anlayışını nasıl sileriz, diye yasaları bunun için çıkarıyorlar. Ve yasaları sade Müslümanlar için kullanıyorlar.***

*Dünyanın hiçbir ülkesi yoktur ki, Anayasasında dini yazılı olmasın. Dini yazılı olmayan tek ülke biziz. Biz aslında dinsiz bir millet haline getirilmişiz. Bizim dinimiz laiklik, bizim dinimiz Atatürkçülük. Kızlarımız başını örtüyor, üniversiteye gidiyor, '*efendim laikliğe aykırıdır*' diyor. Şimdi kızcağız Allah'a inanmış, ahiret gününe inanmış, başörtüsünün de Allah'ın emri olduğunu biliyor. Eh şimdi laikliğe mi uysun, Allah'ın emrine mi uysun? İki Allah'lı, iki peygamberli millet olur mu? Yeryüzünde iki Allah'lı millet haline getirilmişiz biz. Bir tarafta kendi inandığımız Allah'ımız, kendi inandığımız ahretimiz ve peygamberimiz, diğer tarafta devletin bize zorla kabul ettirdiği laiklik.*

Müslüman hem laik hem Müslüman olamaz. Bunu sade burada söylemiyorum. Zannetmeyin ki, Mekke'nin bu mukaddes topraklarında onların ajanlarından ve istihbaratlarından uzak olduğumuz için konuştuğumuzu zannetmeyin. Allah'a şükürler ediyoruz ve hamd ediyoruz, o Meclis'te de ben ve kardeşlerim, defalarca artık Müslüman, hem Müslüman hem Laik olamaz. Biz bu laiklikten kurtulmalıyız.

Müslüman hem laik, hem Müslüman olamaz. Bunu kabul ediyorlar, kabul ediyorlar da, ne hikmeti ilahi ise, belli yerlerden korkuyorlar...

Ben, her gittiğim yerde kadınları, hanımları görünce onlara diyorum ki; 'Ey analar, sizler evlatlarınızı yiğit yetiştirin. Korkak yetiştirmeyin. Çocuklarınız trafik kazalarında öleceğine, çocuklarınız Güneydoğu'da PKK olaylarında öleceklerine, çocuklarınız arazi davası sürdüreceklerine, henüz öyle evlatlar yetiştirin ki, Allah'ın nizamını savunmak için yetişsin. Allah'ın davasını savunmak için öldürülsün...'

Avrupalıyı örnek alanların 70 yılda bu memleketi ne hale getirdiklerini görüyoruz. Her on yılda bir ihtilal ve geldiği günden beri kan, gözyaşı ve zulüm eksik olmamıştır. Halbuki biz düşmanlarımızla savaşırken kanımız akmalıdır. Biz düşmanlarımızla savaşırken gözümüzden yaş akmalıdır. Biz düşmanlarımızla savaşırken ölmeliyiz.

Ülkemiz düşmanlar tarafından işgal edilmediği halde 1950'lere kadar,

10 binin üzerinde insan idam edilmiş...

Cumhuriyet kurulduğundan beri memleketimizde sulanması gereken 960 milyon hektarlık alan var. Bunun sadece bugüne kadar, 70 yılda 3,5 milyon hektarını sulayabilmişler. Bunun da 1 milyonunu halk kendisi sulamış...

Dört evlilik; Kur'an dört evliliğin nasıl yapılacağını tarif ediyor. Müslümanlardan kaç tanesi böyle olabilir? Ama kendileri gayrı meşru yaşantılarını devam ettirebilmek için, Müslümanlara akıllarınca köşeye sıkıştırmaya çalışıyorlar. Halbuki kendileri gayrı meşru hayat yaşıyorlar. Ne dörtte kalıyor, ne on dörtte kalıyor...

Namus, ırz düşmanı bunlar!... Namus, ırz tüccarları bunlar!.. Sağcısı da solcusu da böyle!..

Bu düzen yıkılmıştır da, fakat Müslümanlar Batının oyununa geldikleri için, kendi nizamlarını tahkim edemedikleri için, mevcut düzenin yerine kendi nizamlarını nasıl koyacaklarını halka anlatamadıkları için, bu düzen payandalarla durduruluyor. Çünkü bu düzenin ayakta durması mümkün değildir...

Gelin dağa taşa, Ne Mutlu türküm diye yazacağınıza, gelin dağa taşa ne Mutlu Müslüman'ım diye yazalım..."

Fazilet Partisi, "*Öncü Türkiye İçin El ele*" isimli bir kitapçık yayınlıyor ve o kitapçıkta amaçlarını şöyle açıklıyordu:

"*Partimizin amacı; Atatürk ilke ve devrimlerinin Anayasada ifadesini bulduğu; demokratik, laik, ve sosyal hukuk devleti anlayışı içinde gerçek demokrasiye, en geniş anlamda insan hak ve özgürlüklerine, millet iradesinin üstünlüğüne inanmak...*"

İşte Fazilet Partisi'nin kitleleri kandırmak için açıkladığı amacı, işte bünyesinde barındırdığı milletvekillerinin konuşmaları!...

Okuma haklarını kaybetmemek için harçların kaldırılmasını isteyen öğrencilerin üzerine olanca şiddeti ve celaliyle giden devletin, bir de onları anayasayı şey etmekten onlarca yıl hapse çarptırırken, bu ihanet dolu konuşmaları, eylemleri görmemesi, takip etmemesi, bir de bu insanlara dokunulmazlık sağlayıp milyarlarca lira aktarması insanın aklına şu soruyu getiriyor? Gaflet, Delalet ve Hıyanet kimlerle hangi boyutlara ulaştı.

Suudi Bayrağı Altında Parti Propagandası

Erbakan, Arafat konuşmasının ardından Medine'de, Arafat'ta açıkladığı yeşil bayrak altında; "*Bizim yolumuz Kur'an, sünnet, icma ve kıyas*" diyor, Suudi bayrağı altında yaptığı bu konuşmayı yine Suudlar ve Milli Görüşçü'ler dinlemekle kalmıyor, Erbakan'ın komutuyla düzeni yıkmak

için her zamanki yeminlerini ediyorlardı.

Hac 94

1994 yılına gelindiğinde Hacda yine Refah Partili Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak boy gösteriyor, Arafat'taki konuşmasına başlıyordu:

"*...Muhterem kardeşlerim, bu diyar, bizim diyarımız. Ecdadımız yayan yapıldak buralara kadar gelmişler. Taa, Yemen'e kadar gitmişler. Oraları fethetmişler. Ne zaman? İslam'ın özüne ve sözüne sahip oldukları zaman... Müslümanlar birlik olduğu zaman fetihler yapılıyor. Müslümanlar tefrikaya düşünde fetih ettikleri yerler ellerinden gidiyor. Çünkü, Cenab-ı Hakk'ın kanunlarına uymayan, Allah'ın emirlerini yerine getirmeyen insanların Cenab-ı Hak burunlarını yere sürtüyor...*"

Osmanlı'nın yıkılış sebebini milliyetçilik ve ırkçılık akımlarına bağlayan Ali Nabi Koçak şöyle devam ediyordu: "*...Bundan sonraki zamanlarda bütün teşkilatlarda, bütün cemiyetlerde insanlar, ırkının değil, memleketinin değil; dinin emrinde olması gerektiğini hatırlatmak istiyorum. Bugün eğer bir yerde belediye alınacaksa ama kaybettiysek, muhakkak teşkilatta ihtilaf var da onun için. Bir çok yerleri on üç oyla, sekiz oyla, otuz oyla, üç yüz oyla kaybettiğimiz yerlerde, sadece teşkilatların itilaflarındandır. Bunu* **'Düşman'** *çok iyi biliyor...*

Bize ne diyorlardı: 'Ya, hilafet olmasın. Hilafetin yıkılması için İngilizler gece gündüz çalışırken, Amerikası, Fransızı, bütün devletler güç birliği yapıyorlar... Cennet mekan Abdülhamit'tahttan indirilmesine rağmen, onu indirmeye çalışanlar, 'Fransız konsolosluğuna gittik. Bizden çok memnun olacağını zannediyorduk. Bir gittik ki suratları asık' diyorlar. 'Biz sizin isteğinizi yapıyoruz. Bakın padişahı bile tahttan indirdik. Yine de bize karşı yüzünüz gülmüyor.'

'O hilafeti lağıv etmediğimiz sürece, yüzümüz gülmez. Bizden nadim olmayın' diye cevap veriyorlar. 'Eee, peki, hilafet sizi neden ilgilendiriyor' diyorlar. 'Nasıl ilgilendirmez? Biz hilafetin yıkılması için çil çil altınlar dağıtıyoruz. Sizin halifeniz, senede bir defa selam gönderiyor, bizim yapmış olduğumuz bütün fikri ihtilafı ortadan kaldırıyor' diyorlar...

Bakın muhterem kardeşlerim, hilafet deyip de geçmeyin. Yeryüzündeki bütün insanları tek çatı altında toplayan bir sistemin adıdır hilafet..."

Avrupa'nın da hilafetini kurduğunu söyleyen Ali Nabi halifeliğinin de Hıristiyan birliği halinde tek devlet, tek bayrak altında bir araya geldiklerini anlatıyor ve konuşmasına şu şekilde devam ediyordu: "*Bizimkiler diyorlar ki, 'bizi de alın içinize' onlar ellerinin tersiyle iterek, 'siz Müslümansınız, biz*

Hıristiyan devletleri bir araya getiriyoruz. Sizin ne işiniz var'. Ama bizimkiler diyorlar ki, 'Var mı sizinle bizim aramızda bir fark? Yılbaşında içki derseniz içiyoruz. Siz gelince karıları değiştirmekse yapıyoruz. Ne farkımız var?', 'Tamam, biz sizin patronunuzuz. Siz bizim uşağımızsınız' diyorlar. 'Ancak şu Kur'an kursları var ya, bunları silemediniz, kaldıramadınız' diyorlar. Hemen bunlar kolları sıvıyorlar. Nasıl bu abilerimize yaranırız diye... Çareler arıyorlar. 'İlkokulları sekiz yıla çıkaralım...'

RP'li Ali Nabi "*ilkokulları sekiz yıla çıkararak, imam hatipleri kapatacaklar. Ah keşke kapatsalar. Ben onu istiyorum, keşke kapatsalar... O zaman millet uyanır*" şeklinde konuşmasını sürdürüyordu. Ancak Türkiye'de mevcut olan İmam Hatiplerin hiç birinde imzası olmayan tek lider olan Erbakan, İmam Hatiplerin kapatılmasına sebep olacak imzayı hiç çekinmeden atıyordu. Kuran Kurslarının kapıları Devri Erbakan'da mühürleniyor, sakallı ve sarıklılar leblebi gibi teker teker Erbakan'ın talimatıyla toplanıyordu.

Bunların Karıları Siyaset Yapacak

RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, Masonluğu: "*Irk en Yahudi olmadığı halde Yahudi gibi düşünen, Yahudi gibi hareket eden, Yahudiliğe çalışan, Yahudi'nin av köpeği*" olarak tanımlarken, Yahudi'nin iki piçinin olduğunu söylüyor, bunları da "*Komünizm ve Kapitalizm*" olarak açıklıyordu. Koçak, konuşmasına şöyle sürdürüyordu: "*...Yetmiş yıl aldattılar, uyuttular... Bu adamlar kendilerine gelince siyaset caiz, Müslümana gelince sakın ha! Biraz utanmak lazım. Bunların karıları siyaset yapacak, senin başına gelecek, sen hala erkekliğinle siyaset yapamayacaksın. Yazık, öyle değil mi?...*"

DYP'liler Kızları Peşkeş mi Çekiyor?

Ali Nabi, Arafat'taki konuşmasında DYP'lileri şöyle suçluyordu: "*... DYP'li Belediyeler ne yapıyorlar? Kayısı festivali. Malatya'daysa; Malatya Kayısı Festivali... İzmit'te Kiraz Festivali, Üzüm Festivali... Bursa'da Şeftali Festivali. Bu milletin karısını kızını aleme peşkeş çekip kapatıyorlar...*"

Din bezirganlığının zirveye çıktığı Arafat'ta, Milli Görüşçü Ali Nabi, MSP'nin 12 Eylül 1980 öncesindeki hükümetlere ortak oldukları CHP ve AP' yi Yahudilere benzetiyordu:

"*...Peygamberimiz(SAV) Mekke müşriklerini puta tapmaktan vazgeçirdi de, Müslümanlaran idaresini bir putpereste mi verdi? Kendi idare eti. Önce Habeşistan'a hicret ederek 'Bu zalimler bize zulüm ediyor' dedi. Habeşistan'da biraz İslam geliştikten sonra, Medine'yi Münevvere ye*

geldi. Gelir gelmez, adeta MSP'nin CHP ve AP ile koalisyonu gibi koalisyon kurdu. Efendimiz, ilk İslam Devletini Yahudilere kabul ettirdi, siyaset bu!..."

Milli Görüşçü Ali Nabi, laikliğin dinsizlik olduğunu vurgulayarak, hem Müslüman hem laik olunamayacağını iddia ediyor, konuşmasını şöyle sürdürüyordu: "*...Siyaset peygamber mesleğidir. Her Müslüman siyaset yapmak mecburiyetindedir. Sen erkek olarak siyaset yapmazsan, kadınlar gelir seni idare eder. Sen de yüzün kızarmazsa buna katlan. Erkekliğinden utanmazsan buna katlan, katlan, katlan...*"

DYP ve ANAP'taki Müslümanlara, seviyesiz Müslüman olarak niteleten Ali Nabi, Beykoz ve Fatih seçimlerini ise, Fatih için Refah ve Rumlar arasında, Beykoz için ise Refah ve Yahudiler arasında savaş olarak nitelendiriyordu.

İstanbul Belediye Başkanlığı'nı kazanmalarını ise "*Düşman mağlup oldu ve İstanbul alındı, elhamdülillah*" sözleri ile açıklıyordu. Ali Nabi konuşmasını şu dua ile bitiriyordu:

"*Yarabbi, hem Müslümanım hem laiğim diyenleri de... Ben Müslümanım ama şeriatı kabul etmiyorum diyenleri de ıslah et.*"

İman ve Ahiret

Milli Görüş'ün Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, 1994 senesinde Milli Gençlik Vakıflarında ve Refah Partisi Maltepe Teşkilatı'nda yaptığı konuşmalarda, kendilerini, yani Milli Görüşçü'leri kıraç kurbağalara benzetiyor, kamu kurum ve kuruluşlarına hakaretler yağdırıyor, CHP ve AP ile yaptıkları koalisyonu Yahudilerle yapılan ortaklıklar gibi nitelendiriyordu. Ali Nabi, Diyanet hakkındaki görüşlerini, "*Diyanet şu düzenin sibobudur*" diyerek şöyle açıklıyordu:

"*Halka devleti dindar göstermek, fakat din adına hiç bir hizmet yapmamaktır. Diyanetin görevi; klasik memur yetiştirmek. İmamını, müezzinini kontrol altında tutup, hatta 633 sayılı Diyanet Teşkilatı Kanunu'nun, vaizler, müftüler yönetmeliğinde der ki, 'İman, ahlak, ilim ve alem hakkında konuşabilir' sana mevzuyu da veriyor. Cihad hakkında konuşacağım, sakın ha, konuşma. Niye? Cihad hakkında konuşursan halk uyanır. Halkı uyutacaksın, vazifen bu! Bir kaç tane de hikaye, hikaye cemaatın hoşuna gidiyor. O hikaye ile kendini avutup dururken, düşman mesafe kat ediyor...*"

"*Peygamberimiz(SAV) camilerde asabı kiram yetiştirmedi mi? O zaman Hava Harp Okulu yoktu. Deniz Komutanlığı yoktu. Kara Kuvvetleri Komutanlığı yoktu. Nerede eğitiliyordu İslam Ordusu? Camide!... Çünkü*

bütün cemaatı cem ediyordu. Efendimiz(SAV) minberde, mihrapta cemaatı yetiştirip, hatta caminin içerisinde kılıç kullanmayı, ok atmayı öğretiyordu.

Ama şimdi namazını kıldın mı, hemen müezzin efendi kapıda bekliyor, çık çabuk, kapatacağım. Namazdan namaza açılan bir yer camiler... Maksadına göre kullanılamıyor..."

Ali Nabi konferansında, Devletin, milletin imanını nasıl çalacağım diye meşgul olduğunu söylüyor,: "*Onların cenazeleri de bize kalıyor. Biz kılmasak, onlar kendi cenazelerini de kılacak halleri yok. Onlara acımak lazım aslında, hakikaten acımak lazım. Onlara da sorsan bize acıyorlar. Eee, kim haklı, kim haksız kıyamette ortaya çıkacak. Biz haklı olduğumuza inanıyoruz. Çünkü, elimizde Kur'an, önümüzde sünnet var elhamdülillah, bizim rehberimiz bu!.. Biz önderimiz şu bu demiyoruz. Bak ne diyoruz: Dinim İslam, Peygamberim Muhammed Mustafa, önderim Kuran-ı Kerim, Bayrağım La ilahe illallah muhammed ün resulullah. Bizim gayemiz bu, sözümüz bu, inşallah özümüz de bu... Öbürleri, onların her şeyi başka...*"

Kurbağalar ve Sütler

Milli Görüşün hatiplerinden Ali Nabi kendilerini kurbağalara benzeterek şu şekilde tespitlerde bulunuyordu: "*...İki tane kurbağa süt kabına düşmüş. Biraz çırpınmışlar, çırpınmışlar...Bunlar kıraç kurbağa! Su kurbağası değil. Boğuluverecekler,çırpınmış, çırpınmış, en son birisi demiş ki, 'Daha takatim kalmadı, ben buradan çıkamayacağım, ne diye çırpınıyorum?' kendini bırakmış ve ölmüş. Öbürü demiş ki: 'takatimin son anına kadar çırpınacağım' O da çırpınırken çırpınırken süt kaymak tutmuş. Kaymağın üzerinde kalmış., sahibi almış kurbağayı, kenara ve kurbağa kurtulmuş.*

Demek biz çırpınacağız. Niçin? Allah rızası için çırpınacağız. Fakat süt kaymak tutacak Allahın izniyle. Bu, bunun işaretidir."

Kurbağa Deyip Geçmeyin

Kurbağalar suda, karada ve ağaçlarda, Avustralya ve çevre adaları hariç tüm dünyada yaşayan, tıknaz, kuyruksuz ve iki bine yakın türü olan hayvanlardır. En belirgin türleri; su kurbağası, göl kurbağası, ağaç kurbağası, petekli kurbağa ve Amerikan Öküz Kurbağası olarak bilinir.

Memleketimizde kurbağa çeşitlerinin hemen hemen tamamının bulunmasına rağmen Kara (Kıraç) kurbağaları ve Amerikan Öküz Kurbağaları belirgin davranışlarıyla hemen göze çarpıyorlardı. Gerçi, bu iki kurbağa türünün de birbirlerini tamamladıkları son zamanlarda kurbağa ilmiyle uğraşanların malumu oluyordu. Zira ilk bakışta her ne kadar birbirlerinin zıtları gibi gözükseler de pisliklerini ve rezilliklerini örtmede

kardeşten de ileri bir konuma geldikleri bu kurbağaların en belirgin özellikleri olduğu açıkça gözlemleniyordu.

Amerikan öküz kurbağalarının dişileri daha aktifken, sürülerin başını dişilerin çektikleri görülürken, Kıraç Kurbağalarda ise durum tam tersine tezahür ediyordu. Kıraç Kurbağalarda dişilerin hakimiyetinden kesinlikle söz edilmezken yine de bu cinsin dişileri kendi aralarında komutanlıklar oluşturuyorlar en cazibelilerini, dişi komutan kabul ediyorlardı. Kıraç Kurbağalar her ortamda ataklıkları ve çeviklikleri ile övünürlerken, en ufak bir tehlikede kuyruğu apış arasına sıkıştırıp, ezilip büzülmeleriyle ve vıcık vıcık yağcılık ve yalakalıklarıyla şöhret yapıyorlardı. Kıraç kurbağaların bir diğer özellikleri de çenelerinin hiç kapanmaması, vırak vırak diye sürekli vıraklamaları ve bu vıraklamalarının sonucunda başlarının sürekli olarak belaya girmeleri olarak biliniyordu. Kıraç kurbağalarının en önemli çeşitlerinin başında yeşil renkli adi kurbağalar geliyordu.

Milli Görüşçü Ali Nabi çırpınarak kurtulacaklarını, sütün kaymak tutacağını söylüyordu. Çırpınmalarına bir diyeceğimiz yokta, sütün kaymak tutmasına gelince, süt işiyle uğraşan herkes bilir ki, bozuk süt kaymak tutmaz. Milli Görüşçü'ler, "*Bizle ortak olan sütten çıkmış ak kaşık olur*" diyorlardı. Ancak bu sözlerinin doğru olmadığı ortaklarının ve kendilerinin kamu vicdanında aklanamamalarıyla hatta ve hatta kendi açtıkları davalarda bile aklanamamaları Adil Düzenci'lerin o çok övündükleri sütlerinin bozuk olduğunu gösteriyordu.

CHP ve AP Yahudi Niyetine, Ya DYP

Milli Görüş'ün hatiplerinden Ali Nabi döktürmeye devam ediyor; " *Herkes şimdi Yahudi'yi dünyanın en akıllı adamı bilir. Ne akıllısı, Yahudi de akıl olsa önce iman eder. Değil mi? En akılsız bu kafirler. Bak Allah'ın Resulü Yahudileri nasıl oyuna getirdi? Siyasetle!.. Medine'ye gittiği zaman, Medine'nin idaresi Beni Kayyuka, Beni Kureyze Yahudileriyle idare ediliyor. İki kabile, peygamber efendimiz çağırdı bunları, 'Gelin bakalım, biz buraya geldik. Biz Müslümanız. Siz de ehli kitapsınız. Sizinle bizim aramızda çok az bir fark var. Siz bir la ilahe illallah deseniz kardeşimiz olacaksınız.' Önce onlara hakkı tebliğ etti. 'ama olmuyorsanız, herkes dininde hürdür. İslam da zorla iman ettirmek yoktur. Fakat siz ehli kitap, biz de ehli kitap olduğumuz için, Mekke'deki putperestler ikimize de düşmanlar. Gelip burada sizi de bizi de öldürmek isteyecekler. Gelin şu şehrin korunması için beraberce bir koalisyon yapalım, bir anlaşma yapalım.'*

Koalisyon nedir? Üç beş kişinin toplanıp, bir araya gelip aynı kararı vermesi. Bunu iyi dinleyin, yazdılar... 'Şu şu şu şekilde şehir korunacak'

Beni Kayyuka Yahudileri adına Salamon imza attı. Beni Kureyze Yahudileri adına da Şimon'a imza ettirdi. Bu defa en son imzayı kendisine bıraktı. Müslümanlar adına 'Allah'ın Resulü Muhammed Mustafa' dedi ve imzaladı. Bu ne demekti biliyor musunuz? Müslümanın varlığını ve İslam devletini ilk defa siyaset yaparak Yahudilere kabul ettirdi peygamberimiz!..

Kim akıllıymış gördünüz mü şimdi? Müslümanlar akıllı!... Ve kuzu kuzu bunu kabul ettiler. İşte bizim 1973'te CHP ile, ondan sonra da AP ile koalisyonumuzu, müsaade ederseniz bu İslam tarihini bilen Hocamız ve etrafındaki insanlar birini Beni Kayyuka, birini de Beni Kureyze olarak kabul edip imzaladılar. Ve nitekim de bu işten kim karlı çıktı? Müslümanlar karlı çıktı..."

Milli Görüşçü Ali Nabi, Partiyi vasıta olarak kabul ettiklerini açıkladığı konuşmasında parti kapatılmasını demokrasi ayıbı olarak niteleyenlere adeta ders veriyordu:

"*...Nedir Parti? Öbürleri gibi menfaate alet değil, Din hiç değil. Nedir ya? Vasıta, vasıtadır. Birileri bunları partiyi menfaatleri için vasıta kılıyor. Haksız kazanç için vasıta kılıyor. Biz; insanca İslam'ca yaşamamıza vasıta etmiş olduğunuz bir alet değil mi? Milli Nizamı kapattılar, MSP kuruldu. MSP' yi kapattılar, Refah kuruldu. Bunu da kapatsalar başkasını kuracağız. Hedefimiz İslam'ca ve insanca yaşayabilmektir. Hakkımızı alabilmektir. Düşmanın silahı ile silahlanabilmektir. Düşmanın mevzisine girmişsin, bu mevziiyi düşman kazdı diye buna girmeyecek misin. Girmezsen sana kurşun geliyor. Gireceksin o mevziiye ki, sende düşmana oradan siperden ateş edebilesin. O halde Müslümanlar siyaset yapacaklar...*"

Ali Nabi Koçak, Maltepe'de verdiği seminerde diğer partiler için; "*İnşallah hepsinin kapıları kapanacak, sadece bizim ki açık kalacak*" şeklinde niyazda bulunuyor, ancak kendi partileri kapanıyordu.

Polis Tokat Atamıyor ve Suudi Amerika

Ali Nabi, komünistlerin yıllardır polisi yıldırmak istediklerini söyleyerek, tek başlarına iktidar olduklarında muvaffak olamadıklarını, ama bir CMUK yasası ile başardıklarını anlatıyor ve polisin karakollarda artık bir tokat bile atamadığından yakınıyordu. Öyle ya bazı polisler onların, milletin tapulu arazilerini gasp etmede en büyük yardımcılarıydılar. Ali Nabi konuşmasında Suudlara da çatmadan edemiyordu.

"*...Bunlar zannediyor ki, Suudi Arabistan'dan, İran'dan veyahut da Kuveyt'ten bize para geliyor. Yahu bunlar bize para verir mi? Nasıl Türkiye'dekiler Amerika'nın kuklaları ise, Suudi Arabistan'da olmuş Suudi*

Amerika... Yok farkları ki, bunlardan. Bizimkiler nasıl Masonsa, onlarda Mason. Hiç o idare kalkarda bize bu parayı verir mi? Amerika'dan izinsiz adım atabiliyor mu adamlar? Atamıyorlar!.."

Ali Nabi Masonu da şöyle açıklıyordu:

"*Irk olarak Yahudi olmadığı halde Türk, Kürt, Laz, Çerkez, Abaza, Alman, Fransız, İngiliz hangi ırktan olursa olsun; Yahudi gibi düşünen, Yahudi'nin emrinde olan kimseye denir. Tekrarlıyorum, Irk olarak Yahudi olmadığı halde, Yahudi gibi düşünen, Yahudi gibi yaşayan, Yahudi'nin emrinde olana Mason denir...*

Yahudi Milletine Kuran'ın 32 yerinde lanet var. Nerede bir kötülük, nerede ihanet, nerede bir pislik, nerede bir kan, nerede bir kavga varsa, karıştır altından Yahudi çıkar. Türkiye'de laik görünen, dine saldıranların arkasında hep Yahudi var.

Hac İhanetleri Tüm Hızıyla Sürüyor

Siyasi Partiler Kanunu'na göre, yurt dışında faaliyette bulunmak ve teşkilatlanmak kesinlikle yasak ama Milli Görüşçü'lere bu yasak vız geliyor, hem yurt dışında teşkilatlanıyorlar hem de propaganda faaliyetlerine olanca hızları ile devam ediyorlardı. 1955 yılında Hacca propaganda amacıyla yine Şevki Yılmaz geliyor ve onu Ahmet Akgül izliyordu. 1996 yılında AMGT sadece kendi hatipleri ile propaganda çalışmalarına katılıyor, 1997 yılına gelince Hac şovu hükümet olmanın nimetlerinden de yararlanılarak Atatürk Hava Limanı'ndan başlatılıyordu.

Milli Görüşçü milletvekilleri ve bakanlar ihramları ile televizyonlara poz üzerine poz veriyor, adeta şov yapıyorlar, bu arada donlarını da Limanda unutuyorlardı. Hemen yanı başlarında ise malum çevrelerce dolandırılan hacı adayları aç, açık çırpınıyor, çareler arıyorlardı. Erbakan, akrabayı taallukatı yanında olduğu halde THY'na ait bir uçakla Hac gezisine çıkıyordu. Dolandırılan hacı adayları ise yaşlı gözlerle bunların saltanatını izliyor, adil düzenin nasıl tezahür edeceğine tanık oluyorlardı.

Arafat'ta yine şovlar yapılıyor, Şeriat çığlıkları atılıyordu. Bu arada bir Tuğgeneralin sözleri 'Bomba' etkisi yapıyordu: "*Adam olan, o pezevenk Kralın ayağına gitmez*"

11. BÖLÜM

FETHİ MÜBİN

- Fethi Mübin
- Hilafetin Kalbi ve Lozan
- Türkiye Nasıl Fetih olunacak
- Fatih'in İstanbul'u Fethettiği Yaştasın
- Çağ Açıp Çağ Kapayan Erbakan
- Yeniden Fetih
- Cihad
- Kılıçlar Bileniyor

Fethi Mübin

Milli Görüşçü'ler, İstanbul'un fethini bahane ederek senenin belli günlerinde Fetih şenlikleri düzenliyorlar, gerçek fethi kendilerinin gerçekleştireceklerini, Erbakan'ın da çağ açıp çağ kapatacağını ilan ediyorlardı.

13 Haziran 1993 tarihinde Eskişehir stadında Milli Gençlik Vakfı ile Refah Partisi'nin gerçekleştirdikleri Fetih(?!) şenliklerini izleyelim.

Fetih kutlamaları programını Milli Gençlik Vakfı Genel Başkanı Nevzat Laleli yaptığı konuşma ile açıyordu:

"*Muhterem Fetih nesli kardeşlerim, İstanbul'umuzun fethinin 540. yıldönümü münasebetiyle* (Bu arada İstanbul'un Fetih tarihinin 29 Mayıs 1453 olduğunu hatırlatalım) *ülkemizi temsilen Eskişehir'imizde toplanmış bulunuyoruz. Fethiniz mübarek olsun.*

Allah Resulü Hz. Muhammet(SAV) İstanbul'un Fethini bin sene önce tefsir buyurarak, 'İstanbul mutlaka Fetih olunacaktır. Onu feth eden asker ne güzel askerdir. Onu feth eden kumandan ne güzel kumandandır' buyurmuştur.

Hilafetin Kalbi ve Lozan

Kutlamalarda ikinci sırada kürsüye gelen **Şevket Kazan** heyecanlı konuşmasında şunları söylüyordu:

"*...Değerli gençler, kardeşler!.. Çok iyi biliyorsunuz ki, İstanbul, Nizam-ı Alem bayrağını cihana açan, büyük Osmanlı İmparatorluğu'nun pay-ı tahtı idi. Çok iyi biliyorsunuz ki, İslam dünyasının birbirine perçinleyen Hilafetin kalbiydi, merkeziydi. Ama bir Lozan mukavelesi var, bir Lozan antlaşması var... 24 Temmuz'da belki imzalanışının 70. yıldönümünü kutlayacaklar...*

Bir Lozan antlaşması var ki, İşte bu tarihi şehirden, İslam'ı temsil eden bu şehirden biraz önce ifade ettiğim manaları aldı götürdü. Silip süpürdü. Bu antlaşma, bu şehrin mana kapılarını İslam'ın izzetine kapadı ve Bizans'ın heveslerine açtı. Yetmiş yıldan beri bu şehrin içinde özlediğimiz bu manaya hasret isek eğer son günlerde Bizans ruhunu yeniden canlandırmak isteyen bir takım merkezlerin, bu gün Rumeli Hisarı'nda, bu gençlik kalelere tırmanamazken İstanbul'da, 23. İstanbul Festivali'ni Rumlara, Ermenilere, İspanyollara peşkeş çekiyorsa, işte bu Bizans ruhunu temsil eden zihniyetin, bize kapılarını kapamış olmasındandır...

...Bizim bu fethin 540. yıldönümünü burada kutlamanız bir tesadüf değildir. İşte bu kuruluşun merkezinden bugün hareket alacağız. Bu fethi, bugün burada kutlayacağız. Bir sonra ki sene Bursa'da olacağız. Bir sora

ki sene Edirne' de olacağız. Bir sonra ki sene İstanbul'un göbeğinde olacağız. Bunu kimse önleyemeyecektir. Göreceksiniz, Allah'ın izniyle işte kuruluş noktasından hareket ediyoruz. Şeyh Edepali'lerin, Osman Gazilerin, Ertuğrul Gazilerin başladığı noktadan hareket ediyoruz.

Bunu Clinton görsün, bunu bütün dünyaya egemen olduğunu iddia edenler görsün. Şahit olsun ki, şu gençliğin bugün burada başlatmış olduğu bu hareket, Bursa'dan geçecek, Edirne'den geçecek ve Allah'ın izniyle İstanbul'un merkezinde noktalanacaktır. Bunu hiç kimse önleyemeyecektir. Bu müneccel gençlik bu hedefe varacaktır. Allah'ın izniyle bu heyecanı sizde görüyorum. Bu aşkı sizde görüyorum.

Biz bayrağı açtık gençler, bir noktaya geldik. Bu noktadan sonra bizi bir yerde düşmüş görürseniz, üzerimize basın geçin ve bayrağı hedefe dikin. Bu emanet sizindir ve bu emaneti mutlaka ve mutlaka layık olduğu yere yükseltin..."

Türkiye Nasıl Feth Olunacak

Şevket'in ardından kürsüye gelen, Fazilet Partisi Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk çıtayı yükselterek, Türkiye'nin nasıl feth edileceğini anlatıyordu. Bu fetih nasıl fetihti? Bunlar kimdi, kim adına ve kimden İstanbul'u ve Türkiye'yi feth ediyorlardı? Bütün bu soruların cevabı Kaddafi'nin, ***"Erbakan benim komutanı olduğum, İslami Halk Komutanlığında yardımcımdır"*** sözlerinde ve yine Erbakan'ın Arafat'ta sık sık değindiği **İslam Cihad Ordusu** açıklamalarında yatıyordu. Şimdi de Oğuzhan Asiltürk'ü izleyelim:

"*...Yeryüzünde bir düzen var. Yeni dünya düzeni. Bu düzen hakka değil kuvvete dayanan bir düzen. Bu düzen güçlüden yana bir düzen. Menfaatten yana bir düzen. Bu düzen Hıristiyan haçlı ruhunu yeniden dünyaya hakim kılmak için harekete geçmiş bir düzen...*"

...Şimdi başınızı yukarıya kaldırın, yukarıya, başınızın üzerindeki, helikopterde, bu tarihi hareketin, bu tarihi hamlenin başından sonuna gayretleriyle yürütücüsü var.

Biraz sonra bu meydana muhterem Genel Başkan'ımız Prof. Dr. Necmettin Erbakan Beyefendi inecekler... O da gelen düzenin manevi manasıyla, biz Türkiye'ye inanan insanlar olarak, sevginin kardeşliğin hakim olması için, insanların birbirini sevmesi için, sömürü düzeninin ortadan kalkması için yeni bir düzen indiriyoruz.

Bütün Türkiye'ye indirdiğimiz bu düzenin bu sembolü olarak biraz sonra Genel Başkan'ımız bu meydana onu temsilen inecek, siz de onun önünde şu kaleyi, şu temsilen kurulmuş olan kaleyi feth edeceksiniz.

İnşallah Türkiye'de böylece feth olacaktır. Gazanız mübarek olsun..."

Fatih'in İstanbul'u Feth Ettiği Yaştasın

Sözde fetih kutlamalarında Erbakan'a yaptıkları iltifatların dozunu iyice kaçıran şaklabanlar, onu Çağın Fatihi olarak lanse etmelerinden tutun, Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta olmasına kadar bir çok gerçek dışı özelliklerinden bahsediyorlardı. Mikrofonu eline alan sunucu Kaddafi'nin yardımcısını şöyle çağırıyordu:

"*Mehter yerini alıyor... Çağın Fatihini karşılamak üzere mehter yerini alıyor. Güneş mi doğuyor?.. Hayır! Bu senin gelişindir gel!.. Bu evreni evren, toprağı toprak kılmak senin işindir gel, gel... Güneşi gönderme bize ey sevgili sen doğ!..*

Evet, mehteran eşliğinde hocamızı karşılıyoruz. Elde sensin, dilde sensin, gönüldesin baştasın. Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın..."

Çağ Açıp Çağ Kapayan Erbakan

Çağ açıp çağ kapamayı tuvalet kapısı açmakla aynı zanneden hokkabazlar, Erbakan için "*Bir çağ açan, bir çağ kapatan*" sıfatını yakıştırıyorlardı.

Sunucunun "*Fetih neslini yuvasında barındıran MGV'ler geçiyor*" sözü üzerine Adana Şubesi'nden Zonguldak Şubesi'ne kadar tüm şubeleri temsilen gruplar teker teker geçit yapıyorlardı.

Erbakan malum otostopçu işaretini verirken, MGV'liler de aynı işaretle karşılıkta bulunuyorlardı. MGV'lilerin peşinden Fatih(!) ve Yeniçeri kılığındaki soytarılar geçerken, onları; üniversite gençliği, ortaokul gençliği, çalışan gençlik, Kur'an kursu gençliği, sporcu gençlik, kung-fu'cular, judocular, karateciler ve futbolcular takip ediyordu.

Mehterin savaş marşları çalması istenirken, Fatih rolündeki genç ve yanındakiler İstanbul'u 540 yıl sonra sözde yeniden fethediyordu. "*Bu fetih gerçek fetih olsun istiyoruz, hep beraber bu gerçek fetih için*" naraları altında kartondan kaleye çıkıyorlardı.

Sözde kaleyi fetheden şaklaban "Mescidi Aksa" niyetine ortaya konulan bir kartonun başında tepindikten sonra, Ayasofya'nın sözde zincirlerini kırıyordu. Karton kaleyi fetheden gençler hocalarını selamlıyorlardı.

Bu arada, Fetih nesli Milli Gençlikten çağımızın fatihi olan Milli Görüş Lideri Erbakan'a İstanbul'un anahtarı veriliyor, anonsları arasında Erbakan'a malum anahtar veriliyordu.

Sunucu anahtar teslim edilirken Erbakan için yine şu sözleri söylüyordu: "*Bir çağ açan, bir çağ kapatan Erbakan*"

Yeniden Fetih

Sahneye en son çıkan Erbakan da şovuna şöyle başlıyordu:

"...İstanbul'un fethinden alacağımız sayısız dersler vardır. İstanbul'un fethi hepimiz biliyoruz ki, her şeyden önce inançla başarılmıştır. Planlı bir çalışma ile başarılmıştır. Çok iyi bir hazırlıkla başarılmıştır. Disiplinle başarılmıştır. Azimle başarılmıştır. Sabırla başarılmıştır.

İşte İstanbul'un fethinden bugün yeniden yapmaya mecbur olduğumuz fetihler bakımından bu dersleri almak, bu gerçekleri göz önünde bulundurmak mecburiyetindeyiz. İstanbul'un fethini yaşadığımız bu günde dört büyük insanı ve olayı hatırlamamak mümkün değil...

Birincisi; Sultan Fatih'tir. 19 yaşında tahta oturmuş, 21 yaşında İstanbul'u feth etmiştir. Ne güzel gençlik örneğidir, ne güzel komutandır. Ondan dolayı ki, bugün ki inançlı gençlik Sultan Fatih'i kendisine örnek almaktadır.

Ulu batlı Hasan'ı da rahmetle yad etmekteyiz. 'Ne güzel asker' buyuruyor aleyhüsselatü vesselam efendimiz. İşte onun en güzel örneği Ulubatlı Hasan'dır. Genç, inançlı,kaleye çıktı, bayrağı ilk defa dikti. Yaralandığı halde şehit oluncaya kadar cihadına canla başla devam etti. Ne güzel bir cihad örneği, ne güzel bir gençlik örneği...

Bugünkü ilim adamlarımıza Akşemsettin Hazretleri'ne güzel örnektir. Bugünkü ilim adamlarımızda, sizler Akşemsettin gibi bütün gençlerimizin, bütün milletimizin CİHAD şuuruyla, yani hakkı hakim kılmak şuuruyla yetişmesini tek mesele saymalıdır. Batıl düzene yardımı asla teşvik etmemelidirler. Bugünkü ilim adamlarının milleti irşat ederken onları uyutacak şeylerle milleti oyalamamalı, onlara gerçeği tanıtmalı, ***onlara hakkı hakim kılmak için Cihad şuurunu aşılamalıdırlar. Çünkü her şeyin başı bu şuura sahip olmaya bağlıdır. Bu hususta en önemli vazife de ilim adamlarımıza, din adamlarımıza düşmektedir...***

...İstanbul'un fethinden bahsederken elbette en büyük insan, Ebayübel Ensari Hazretleri'ni en sona ayırıyoruz. Çünkü Ebayübel Ensari Hazretleri, Efendimiz aleyhüsselatü vesselam hazretlerine Medine'yi Münevvere'den gelip ilk biat eden insan. Efendimiz aleyhüsselatü vesselam Medine'ye geldiği zaman evinde misafir eden insan, ilk defa hakkı adaleti yeryüzünde temsil eden ilk devlet kuruluşunun kendi evinde doğduğu mübarek, muhteşem insan..."

Cihad

Erbakan, Cihad (kafirlerle savaş) konusunda da Eskişehir'de şunları söylüyordu.

"... *Cenab-ı Hak, Ayet-i Kerime ile bütün insanları ve bu arada bizi uyarıyor: 'Ey Müslümanlar, tarlalara bakacağız, ziraatla meşgul olacağız, bütün gücümüzle işimizle, ticaretle meşgul olacağız diye sakın ha kendinizi Cihad'tan alıkoymak suretiyle kendinizi tehlikeye atmayınız' işte Ayet-i Kerime de bize bildirilen budur...*

...Cihad terk edilirse zillet gelir. Bugün yaşadığımız zorlukların temelinde bu yatıyor. Ancak cihad vasıtasıyla zilletten kurtulup izzete kavuşmak mümkündür.

Muhterem kardeşler, İstanbul'un fethini anarken elbette Ayasofya'yı hatırlamak mecburiyetindeyiz. Ayasofya Sultan Fatih'in vakfıdır. Kıyamete kadar ezan okunsun, cami olarak vazife görsün diye vakfedilmiştir.

Türkiye'de bugün mevcut bütün kanunlar, vakıfların kendi maksatlarına uygun olarak kullanılmasını şart koşarlar. Ne yazık ki, taklitçi bir takım yönetimler yıllardan beri tüm ısrarımıza rağmen, ne vakıfların yükümlülüklerine riayet etmekte, ne de bugünkü kanunları dinlemektedirler. Bu taklitçiler taklitçi oldukları için, batılı dış güçlerden korktukları için, bunlar Ayasofya'yı cami yapamazlar ama Allah'a şükürler olsun. Çoğu gitti, azı kaldı. Bak geliyoruz. Gelir gelmez Allah'ın izniyle ilk işimiz Ayasofya'yı ibadete açmak olacaktır. Bu taklitçilerden bir şey bekleyemeyiz.

Bunlar 9 Eylülde Yunan'ı denize döktük diye merasim yaparlar, merasimde düşmanı denize döktük derler, bu düşmanın Yunan olduğunu bile konuşamazlar...

Bugün aynen İstanbul'un fethi gibi, İstanbul'u yeniden feth etmeye ne kadar muhtaç olduğumuzu görüyoruz.

Bu fetih gününde Mescit-i Aksa'yı anmadan geçemeyiz. Filistin'deki zulümlere ancak bu Fetih nesli son verecektir. Libya'ya, Irak'a uygulanan bu haksız ambargoları ancak bu Fetih nesli kaldıracaktır."

Kılıçlar Bileniyor

1991 yılında Ankara'da RP İl Başkanları ve Belediye Başkanları ile yaptığı toplantıda rejimi yıkmak için kılıçları biliyoruz diyerek, rejimi yıkmak için izleyen Milli Görüşçü'lere çağrı yaparak onlara yemin ettiren **Erbakan,** bu kere de Eskişehir'de kılıçları biliyordu. Milli Görüşçü **Hasan Hüseyin Ceylan'**da 'Kılıç' esprisini, ***'Kılıç; cihadın, savaşın sembolüdür'*** şeklinde açıklıyordu. Bilindiği gibi Kılıç aynı zamanda Suudi Arabistan'ın

'yeşil renkli' bayrağının altında Şeriatın sembolü olarak yer alıyor, bizimkiler daha o kadar yüreklenemedikleri için yeşil bayraklarının altına kılıcı yerleştiremiyorlardı. Suudi Arabistan'da hala idamların kılıçla yapılması, Erbakan'ın ***"kılıçları biliyoruz"*** sözlerinin altında yatan gerçek niyetini gözler önüne seriyordu, Kılıç bileyicisi Erbakan konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

"... *Bugün yine Bizans'ın nasıl karşımızda hortladığını açıkça görüyoruz. Ondan dolayıdır ki, bugünkü Bizans entrikalarına karşı bu fetih nesli inşallah yeniden İstanbul'u feth edecek, Sultan Fatih'in askeri olarak yeniden insanlığı kurtaracaktır.*

İstanbul'un Fethinin 540. yıldönümünü kutladığımız bugün de işte kalbimizde yanan ateş budur. Bütün bu zulümler karşısında tek kurtuluş çaresinin Türkiye'nin Milli Görüş'e dönmesi, Adil Düzen'e dönmesi gerekli olduğunu 1,5 milyarlık İslam alemi çok iyi biliyor ve Allah'a şükürler olsun, işte bunun için yeniden İstanbul'un fethini yapıyoruz...

...Ellerinizi havaya kaldırınız. İşte Sultan Fatih'in Ordusu; Refah Partisi'nin 2 milyon kayıtlı üyesi, MGV'nin 200 bin kayıtlı üyesi... ***MGV'nin 200 bin üyesi demek Sultan Fatih'in 200 bin askeri demektir. Yeniden İstanbul'un fethine girişmek için kılıçlarımızı bir kez daha biliyoruz...***"

MGV'nin kayıtlı üyelerini Sultan Fatih'in askeri olarak niteleyen, Libya'ya konan ambargoyu fetih neslinin kaldıracağını iddia eden Erbakan'ın bu sözlerinin altında yatan gerçek niyet, iktidara geldiklerinde yaptıkları Libya gezisi ile ortaya çıkıyordu. Erbakan bir Çöl Bedevisinin yardımcısı idi. Dolayısıyla dünyanın gözü önünde komutanından eşek yüküyle azar işitiyordu. Ardından dünya basınında kıçında Kaddafi'nin ayak izleri olan karikatürleri ile yer alıyordu. Böylece Sultan Fatih'in askeri olma masalının aslında Kaddafi'nin askeri olma olduğu da belgeleniyordu.

Fetih kutlamalarında ve kapalı kapılar ardında kılıçları bileyen Erbakan, Ankara'da Belediye Başkanları ve İl Başkanları ile yaptığı toplantıda da; "*Rejimi yıkmak için kılıçları biliyoruz, Rejimi yıkmak için kılıçları bileyelim ve hep beraber yemin edelim*" diyerek insanlara rejimi yıkmak için yemin ettiriyordu. O gazla Meclise koşuyor ve "*Adil Düzen'e mutlaka geçilecek, bu geçiş yumuşak mı olacak, sert mi olacak... Tatlı mı olacak, kanlı mı olacak*" şeklinde tüyler ürperten bir konuşma yapıyordu.

12. BÖLÜM

ERBAKAN'IN TEFECİLERİ

- Erbakan'ın Tefecileri
- Erbakan'ın Şeriat Mahkemesi
- Refahlı Mollalar, Militanları, Polis ve Adliye El Ele
- Refah'ın Kitabını Yazdı
- Milli Görüşçülerle Ticaret
- Milli Görüşçü Hacılar Tapuya gelmiyor
- Tehditler Başlıyor
- Ve Sahne de Polis ve Tabi ki İşkence
- Milli Görüş mü, Kirli Görüş mü
- Belediye Başkanı Olacağı Şoförlüğünden Belliydi
- Ve Hukuk Savaşı
- Şaplı İnek Oyunu
- Besicilik mi Güldürmeyin

Erbakan'ın Tefecileri

3 Aralık 1992 tarihli Aktüel Dergisi'nde "**Erbakan'ın Tefecileri**" başlıklı bir haber yayınlanıyordu. Olayın baş kahramanı Erbakan'ın danışmanı Beşir Darçın'dı. Beşir Darçın, Refah Partisi'nin Ankara Balgat'taki Genel Merkez binasının mülk sahibiydi. Beşir Darçın bu muhteşem binayı, arsaları ile Refah Partisi'ne kiraya veriyor ama kira almıyordu...

" *Çınarlar, Konya'nın en köklü ve en zengin ailelerinden biriydi. Çevrelerinde yardımseverlikleriyle tanınırlardı, bir de dini bütünlükleriyle. Necmettin Erbakan'ı destekleyip Konya'dan bağımsız milletvekili seçilmesini sağlamakla kalmamışlar, MSP ve RP'ye bütün varlıkları ile bağlanmışlardı. Belediye seçimlerinden, parti üyelerinin yatırımlarının organizasyonuna kadar her türlü faaliyetlere etkin olarak katılıyor, ellerinden gelenin fazlasını vermeye çalışıyorlardı.*

Çınar ailesinin reisi Süleyman Çınar, 1990 yılında nakite sıkıştı. Acilen 1 milyar lira gerekiyordu. Bankalardaki işlemler için bile gereken zaman yoktu. Ancak parayı bulmanın kolay yolunu biliyordu. Beşir Darçın'a gitti. Konuştular ve anlaştılar.

Beşir Darçın, Osman Akgün (Erbakan'ın koruması, şoförü, kahyası, mali danışmanı) adlı bir kişiyi daha devreye soktu. Süleyman Çınar, Beşir Darçın ve Osman Akgün arasında bir protokol hazırlandı.

Protokole şunlar yazıldı: Osman Akgün, Süleyman Çınar'a 1 milyar lira borç verecekti. Süleyman Çınar 30 gün sonra bu borcu Osman Akgün'e 1 milyar 104 milyon olarak ödeyecekti. Yani aylık yüzde 10 faiz alınacaktı. Taraflar protokolü imzaladılar. Süleyman Çınar 1 milyarı alıp Konya'ya döndü.

Buraya kadar olanlar basit bir tefecilik öyküsü. Ancak olaylar buradan sonra biraz değişiyor.

Süleyman Çınar protokolde yazılı olduğu gibi bir ay sonra 1 milyar 104 milyon lirayı getirip Osman Akgün'e teslim etti. Ancak bir süre sonra yine nakit paraya sıkıştı. Aynı protokolle Beşir Darçın ve Osman Akgün'den 1 milyar lira daha aldı. Bir defasında 2 milyar lira, faizi ile birlikte 2 milyar 208 milyon lira ödedi. Sonunda Süleyman Çınar tökezledi. 800 milyon lira almıştı ve ödeyemiyordu. Çınar ailesinin durumları oldukça kötüleşmişti.

Beşir Darçın ile Osman Akgün, Çınar ailesine bir iyilik daha yaptılar. 1990 yılının Ağustos ayının 2'sinden başlayarak, izleyen ayların 8, 13 ve 21'inde ve son Aralık ayının 8'inde imzalanan protokollerle Çınar ailesinin

800 milyonluk borcu tanı 2 milyar 800 milyon liraya ulaştı.

Süleyman Çınar aldığı borcun faizlerini ödeyebilmek ve bu arada ticaret yapıp, işlerini toparlayabilmek için açıldıkça açıldı. Sonunda ipin ucunu iyice kaçırıp yeniden başkalarına da borçlandı. Korkut Özal ve Mustafa Topbaş'ın ortakları arasında olduğu Bem Dış Ticaret'e, 15 gayrimenkul karşılığı 11 milyar 125 milyon, Faisal Finans Kurumu, Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu, Esbank, Halkbank, Vakıflar ve Garanti Bankası'na ise toplam 35 milyar lira borçlanıyordu.

Çınar ailesinin 41 parça gayri menkulü ve Toroslar Un Fabrikası 1991 yılında iyiden iyiye tehlike sinyali vermeye başlıyor. Süleyman Çınar partili arkadaşlarına ve kendisine güveniyor, alacaklarını tahsil etmeye, fabrikanın üretimini artırmaya çalışıyor...

İşte o günlerde Beşir Darçın, Süleyman Çınar'ı arıyor, 'Mallarını korumak için bize genel bir vekaletname ver. Bunalımı atlatana kadar hiç olmazsa malına mülküne bir şey olmasın. Biz sahip çıkalım. Bu arada fabrikayı da işletiriz. İşleri yoluna koyup bize olan borcunu aldıktan sonra ne zaman istersen yine sana döndürürüz.' *diyor.*

Süleyman Çınar bu teklifi tereddütsüz kabul ediyor. Beşir Darçın gibi partilisine güvenmeyip de kime güvenecekti! Ailenin diğer fertlerinin, 'Yardım edecek olan yardım eder, niye malımızı mülkümüzü elimizden alıyorlar' *uyarılarını dinlemez Süleyman Çınar.* 'Hepsi Müslüman partili insanlar, bunlardan zarar gelir mi?' *diyordu.*

Süleyman Çınar dava arkadaşlarına güveniyordu, özellikle de Erbakan Hoca'ya. Partililerin Erbakan Hoca'dan habersiz hiç bir tasarrufta bulunmayacağını çok iyi biliyordu. Üstelik Erbakan Hoca onun çok yakın dostuydu. Erbakan'ın bir de maziye dayanan vefa borcu vardı kendisine. Konya'dan bağımsız milletvekili seçilmesi için çok çalışmıştı. Paralar akıtmıştı.

Süleyman Çınar bir alacağını tahsil için gittiği Ayvalık'ta trafik kazasında yaşama veda ediyor. Süleyman Çınar ölür ölmez, daha Çınar ailesi taze acıları ile perişan iken, Beşir Darçın ile Osman Akgün, aileye ait gayri menkulleri satıyorlar, Toroslar Un Fabrikası'nın ise üzerine oturuyorlar. Adını değiştirip Konya Un Fabrikası yapıyorlar. 31 Aralık 1991 tarihli 2935 sayılı Ticaret Sicili Gazetesi'nde yayınlanan şirket ana sözleşmesinde bu fabrikanın iki ortağı vardı: Beşir Darçın ve Osman Akgün.

Çınar ailesinin Beşir Darçın ve Osman Akgün'e borcu üç milyardı. Ancak Darçın ile Akgün, Çınar ailesinin yirmi beş milyarlık varlığına el

koymuşlardı.

Çınar ailesi çok üzgündü. İki acı olay üst üste gelmişti. 'Biz mutlu bir aileydik, ama şimdi yaşıyor muyuz, yoksa ölüyor muyuz belli değil. Fabrikamızı çaldılar. Bize hiç haber vermeden hırsız gibi evimize girdiler. Süleyman Çınar'ın özel eşyalarına varana dek topladılar. Bize gelip, özel eşyalarınızı alın bile demediler. Bizim ağırımıza giden bu. Onlardan birini çağırdık. Bak Erbakan'a mı, Beşir'e mi kime söylersen söyle, Süleyman Çınar'ın özel eşyalarını istiyoruz dedik. Hiç cevap vermediler. Televizyon, videoya kadar haczettirmişler. Onlara çok saygı duyardık, inanırdık, güvenirdik, şimdi düşünüyoruz kim bunlar? Bankacı mı, tefeci mi, kim?'

Çınar ailesi Erbakan'a mektup da yazıyor, yazdıkları mektupta başlarına gelenleri ayrıntıları ile anlattıktan sonra, bırakın faizi, o karalanan batıl bankaların faizlerinden ve haciz yöntemlerinden kat be kat acımasız bir faiz uygulandığını belirtiyorlardı.

Çınar ailesi 500 yıllık aile olduklarını ve özel eşyalarının verilmesini istiyorlardı. Ancak hiç bir şey alamadılar."

Erbakan'ın Şeriat Mahkemesi

27 Şubat 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin, "Ankara Notları" adlı köşesinde Gazeteci ve Yazar Mustafa Ekmekçi; "148'in Şeriat Mahkemesi" başlıklı yazısında şöyle diyordu:

"Şeriat tartışmaları günümüzde gemi azıya aldı, gidiyor. Bugün, Gazeteci Yazar Emin Çölaşan'ın 27 Ekim 1987'de Hürriyet'teki köşesinde yaptığı bir konuşmaya yer vermek istiyorum. Emin Çölaşan, eski CHP milletvekillerinden Mikail İlçin ile konuşuyor. Emin Çölaşan'ın, Mikail İlçin ile yaptığı konuşma, daha sonra Çölaşan'ın, "Sor bakalım" *adlı kitabının 321. sayfasında olduğu gibi yayınlanır. Ergün Poyraz, "**Refah'ın Gerçek Yüzü**" adlı kitabında, Çölaşan'ın röportajını aktarır. Çölaşan'ın da, Ergün Poyraz'ın yazıları, "Erbakan'ın şeriat mahkemesi" adını taşımakta.*

Eski CHP Milletvekili Mikail İlçin'in şeriatçılardan dili yanmıştır. Emin Çölaşan'a:

'Dolandırıcı hacıları papaya şikayet edeceğim!' *der. ,Mikail İlçin, 12 Eylül'de işsiz kalınca, Karakaya Barajı inşaatını yapan İtalyan firmasından bir iş sağlar. Onlara demir imalat işi yapacaktır. İşin çok büyük olması nedeniyle, büyük bir müteahhit karnesi gerekmektedir. Mikail İlçin, kalkar Ankara'ya gelir, CHP-MSP ortaklığından tanıdığı* 'dünyanın en büyük müslümanı olarak bildiği' *eski Mardin Milletvekili **Fehim Adak'ı** bulur. Derdini anlatır; o da* 'hay hay' *deyip, kendisine bir vekaletname*

verir. Mikail İlçin,eski CHP'lidir ama, dinine son derece bağlı bir insan. Öykü, ilginç oldukça uzun, benim yerim yetmez buna, Fehim Adak'tan, hacı ortaklarından kazık yiyen Mikail İlçin, en sonunda Erbakan'a gider. Erbakan, anlaşmazlığı çözmek için bir şeriat mahkemesi kurar. Şeriat Mahkemesi de uyduruktur. Mikail İlçin'in faizleriyle birlikte üç yüz milyonun üzerinde parası gitti gider!

Röportajın sonuna doğru Mikail İlçin, Emin Çölaşan'a özetle şöyle der:

'Hepsini haram ettim onlara! On tane hacı, bunu aralarında paylaştılar. Şimdi ben bunları mahkemeye de vereceğim beyefendi, ama benim bu güne kadar esas amacım, bunların nasıl Müslüman olduklarını ortaya çıkarmaktı. Eğer siz konuştuklarımızı aynen yazarsanız, bu yazı yayınlandığı anda bu adamların Müslümanlığı düşmüş olacak. Burada vatandaşlarıma uyarıda bulunuyorum ki, hiç kimse bunların sakalına ve ibadetlerine kanmasın. Tabi bunların içinde Müslüman adamlar vardır. Ama ben bu olayı yaşadım... Hatta bir gün Erbakan bana, 'Ne yapayım, Fehim beni dinlemiyor' deyince ben kendisine; 'O halde bu adamı camiden çıkarın' demiştim. Ama Erbakan şimdi Refah'ın başına geçti. Ve bir baktık ki Fehim Adak'la yine kol kola girmiş. Şimdi bakınız, Sayın Çölaşan, ben bu mücadeleye bu adamlardan paramı alıncaya kadar devam edeceğim. Şimdi ben bunlarla kişisel bir mücadele yapıyorum. Benim mücadelem İslamiyet ve insanlık adınadır. Ben en sonunda bunları, 'Biz aslında şeriatçı falan değiliz' diye bağırtacağım...

...Bunların bana yaptığını, Bulgarlar oradaki Türklere yapmadı, beyefendi... Yahudiler Müslümanlara yapmadı... Bu adamlar habire diyorlar ki: 'Kardeşim, sen şeriat düzenini ve Allah'ın emirlerini önce kendine uygula, kul hakkı yeme, haram para yeme'. Para büyük olunca şeriat nerede kaldı beyefendi?.. İşlerine gelince Allah, işlerine gelince para... Şimdi beyefendi, ben şeriat düzenini istemiyorum, ancak Müslümanım."

Refah'lı Mollalar, Militanları, Polis ve Adliye El ele

3 Kasım 1996 tarihli Radikal gazetesinde Nevzat Basım imzası ile "*Aydınlı Çiftçi Refah'ın Kitabını Yazdı*" başlıklı haberde şöyle deniyordu:

"*Ergün Poyraz, Aydınlı bir çiftçi. 33 yaşında. "**Refah'ın Gerçek Yüzü**" adlı kitabı Ağustos'ta piyasaya çıktı. Poyraz, bugüne kadar iki bin tane satan kitabın Refah'ı kapattıracağını iddia ediyor.*

1976'da 'Akıncılar'la tanışan Poyraz, 1986'ya kadar Refah içinde yer alıyor. Kartal Maltepe'deki binalarına 1986'da Refahlıların el koymak istemesi üzerine durum değişiyor. Dava açılıyor, Refahlılar kaybediyor.

Poyraz ailesi çiftçilik yapmak üzere Aydın'a dönüyor. Poyraz Ailesi

ile Refah'ın yolları Aydın'da da kesişiyor: Dönemin Aydın İl Tarım Müdürü, günümüzün Refah Partili Tarım Bakanı Musa Demirci, İtalya'dan getirilen ve bir kısmının şap hastalığına yakalandığı belirtilen damızlık süt ineklerini dağıtmakla komisyonda görev alıyor.

Komisyon, Poyrazlar ve üç aileye daha 'Şaplı İtalyan İneği' veriyor. 1990'da davalar açılıyor... Poyraz, bunun üzerine Refah'ı kafaya takıyor.

'Öfkeli Yemin...'

RP'li Şevki Yılmaz'ın hacdaki 'Öfkeli Yemin Töreni' görüntülerini, 27 Aralık 1994 yerel seçimlerinden önce basına Poyraz sızdırıyor. Hasan Mezarcı'nın Mustafa Kemal'e 'Veled-i Zina' dediği video kaydını da...

*Sistematik bir çalışmaya başlıyor. Tüm bu çaba '**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**'e dönüşüyor. Bu Poyraz'ın Refah'la ilgili ilk kitabı; diğerleri de gelecek...*"

Refah'ın Kitabını Yazdı

12 Kasım 1996 tarihli Sabah gazetesinde Ali Ekber Ertürk tarafından kaleme alınan "*Refah'ın Kitabını Yazdı*" başlıklı yazı da şu şekildeydi:

"*Uzun yıllar Refah'ın Gençlik Kolları'nda görev yapan Aydınlı çiftçi Ergün Poyraz, RP ile ilgili inanılmaz belgeleri ortaya çıkararak, '**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**' adlı kitabını yazdı.*

Ergün Poyraz'ın kitabında, RP yönetici ve milletvekillerinin kapalı kapılar ardında söyledikleriyle, parti hakkında hazırlanmış raporlara da yer veriliyor.

Daha önce Refahlı Şevki Yılmaz'ın 'Hac Yemini' kasetiyle yine Şevki Yılmaz'ın orduyla ilgili söylediklerinin yer aldığı kaseti ortaya çıkaran Poyraz 'Bu partiyi kapattırmaya yemin ettim, geri dönüşü yok.' dedi ve şöyle devam etti:

'Milyonlara, bu partinin gerçek kimliğini anlatmak lazım. Elimdeki her şey belgeye, bilgiye dayanıyor. Köpeklerimi zehirlediler, tehditler yağdırdılar,... ama ben kararlıyım. Bütün belgelerimi Anayasa Mahkemesi'ne de, Cumhuriyet Başsavcılığı'na da verdim.'

Yine Ali Ekber Ertürk'ün Günaydın gazetesine yazdığı *"Yemin Ettim Refah'ı Kapattıracağım"* başlıklı yazı şu şekildeydi:

"***Refah'ın Gerçek Yüzü 1** adlı kitabı kaleme alan Ergün Poyraz kararlı görünüyor. RP'nin eski üyesi Ergün Poyraz, '**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**' isimli kitabı yazdıktan sonra ölüm tehditleri aldığını söyledi. Kangal cinsi köpekleri arsenikle zehirlenerek öldürülen Poyraz, 'Tehditler ciddi. Ayrıca askerdeyken de Refah'lı Belediye Başkanı açık çek teklif etti. Ama benim büyük yeminim var. Bu partiyi mutlaka kapattıracağım. Geriye dönüş yok' diye meydan*

okudu.

24 Kasım 1996 tarihli gazetelerin televizyon programlarını tanıtan ekleri Fatih Altaylı'nın sunduğu, *Teke Tek* programının tanıtımını şu şekilde yapıyorlardı:

Hürriyet Kelebek: "*Refah'ın Kitabı,*

Kanal D'nin rakipsiz tartışma programı Teke Tek yine olay yaratacak bir konu ile ekranlarınıza gelecek...Fatih Altaylı'nın bu haftaki konuğu, Refah'ın kitabını yazan Ergün Poyraz. Programda, Refah'ın propaganda bantlarındaki konuşmalarında ülkemizin nereye götürülmek istendiği irdelenecek. Başbakan Necmettin Erbakan'ın ilk kez yayınlanacak Hac görüntüleri, Refah'ın propagandasını yapan hocaların küfür dolu sözleri yine sadece Teke Tek'te..."

Gözcü: "*Başbakan Necmettin Erbakan'ın hac görüntüleri Teke Tek'te...*

Fatih Altaylı'nın hazırlayıp sunduğu Teke Tek adlı tartışma programı Başbakan Necmettin Erbakan'ın ilk kez yayınlanacak Hac görüntüleri ve konuşmasını ekrana getirecek. Refah'ın propagandasını yapan hocaların küfür dolu görüntülerini sadece Teke Tek'te izleyeceksiniz. Programın bu geceki konuğu ise Refah'ın kitabını yazan Ergün Poyraz olacak..."

Radikal gazetesinde ise, "*Refah'ın Diğer Yüzü*" başlığı ile duyurulan program; "*Fatih Altaylı'nın hazırlatıp sunduğu Teke Tek'e Refah Partisi hakkında kitap yazan Ergün Poyraz konuk oluyor. Ergün Poyraz, Refah Partisi'nin kamuoyuna yansımayan yönlerini anlatırken, Başbakan Necmettin Erbakan'ın geçen yıllarda hac'da yaptığı konuşmadan görüntüler sunuluyor.*" şeklinde tanıtılıyordu.

24 Kasım'ı 25 Kasım'a bağlayan gece yarısı, Fatih Altaylı'nın sunduğu Teke Tek Programına katıldım. Programda, **Refah'ın Gerçek Yüzü 1** adlı kitabımda da açıkça yazdığım, '*Refahlı Mollalar, Militanları, Polis ve Adliye El ele*' bölümünü aynı şekilde anlattım. Programda gösterilen ve gösterilmeyen tüm kasetlerle ilgili olarak Anayasa Mahkemesi Başkanı'na ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptığım başvuruları izah ettim. Program büyük bir yankı buldu, günlerce gazete sütunlarını işgal etti. İşte bunlardan bazı örnekler:

26 Kasım 1996 tarihli Radikal gazetesinin "*Cihannüma*" adlı köşesinde Hakkı Devrim, "*Refah Tarzı Hitabet Örneği*" başlıklı yazısında şunları işliyordu:

"*Bulgurdaki taşın sayısı artıyor. Pazar akşamının uzadıkça uzayan sulandırılmış spor programlarından gına gelmesine rağmen, sabredip Kanal D'de Fatih Altaylı'yı beklemekle iyi etmişim.(Teke Tek 24 Kasım)*

*Refahlılar gayri menkul alım satımında Ergün Poyraz'ın canını yakmışlar. O da oturmuş '**Refah'ın Gerçek Yüzü**' diye bir kitap yazmış. Elinde Refahlı vaiz hatiplerin konuşmalarını içeren elli kadar kaset var. Altaylı bize bu kasetlerden seçmeler(!) gösterdi.*

Necmettin Erbakan, Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan, Ahmet Tekdal bu yeni hatip türünün yeni simaları, akşamın büyük numarası, İmdat Kaya adlı Sultanbeyli Belediyesi Mezarlıklar Müdürü idi; ben ilk defa görüyorum.

Neler demiyor yarabbi! Altan Öymenler'in, Güneri Civaoğlular'ın, hatta ölmüş olan Örsan Öymen ve Teoman Erel gibilerin namazını kılmayın diyor. Aziz Nesinler için pamuk da kullanmayın, diye ilave ediyor. Halk Refah'ı getirir de vermezlerse alacağız, tamam mı? Hem de söke söke!

Neden Çan-kaya da Ezan-kaya değil diye soruyor; çünkü demokrasi, laiklik Batı'dan geldi, ondan çan var. Çankaya'nın tepesindeki 'tüyü dökülmüş mason'dan bahsediyor.

Bu kadarı size bir fikir vermeye yeter sanırım.

Üzüntü, tiksinti, dehşet, hayret...artık ne duyarsanız! Ama bilmezden, görmezden, duymazdan gelmek...hayır buna hakkımız yok!"

26 Kasım 1996 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinde Ali Hakan "*Teke Tek'e, Televole darbesi!...*" başlıklı yazısıyla bu tartışmalara katılıyordu:

"*Fatih Altaylı bu hafta, Refah Partisi'nin propaganda yöntemlerini ele aldı. Bir gayri menkul meselesi yüzünden Refahlılar'la başı derde girdikten sonra (eh, memleketimizde her türlü sorunun açığa çıkması ya kazalara, ya iç çatışmalara, ya kavgalarına bağlı,malum), '**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**' adlı bir kitap yazan Ergün Poyraz konuk edildi ve onun toplamı olduğu propaganda kasetlerinden parçalar aktarıldı.* 'Refah'ın propagandalarının küfür ve karalama üzerine kurulu olduğu'*nu gösteren, partinin güçlü hatiplerinden Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan, İmdat Kaya ve Ahmet Tekdal'ın kışkırtıcı ve ağır bir üslup kullandıkları bazı propaganda konuşmalarından can alıcı bölümler yayınlandı.*

Ama ne yazık ki, bu konuyu daha derinlemesine işleme fırsatı bulamadı Fatih Altaylı. Canlı yayınlanan Televole'nin bir saat sarkması ve Mesut Yılmaz'a Budapeşte'de yapılan saldırı ile ilgili 'Flaş Haber' bülteninin araya girmesi nedeni ile toplam yarım saat sürdürüp 00.50'de kapattı programını..."

5 Aralık 1996 tarihli Milliyet gazetesinde Melih Aşık'ın Açık Pencere isimli köşesinde yazdığı '*Ahlak Sorunları*' başlıklı yazısının içeriği yine Teke Tek ile ilgiliydi.

"RP İstanbul Milletvekili Arif Emre, dün mecliste düzenlediği, yaklaşık yarım saat süren basın toplantısını ahlak lafıyla başlayıp ahlak da ahlak diyerek noktalamış, sıra sorular bölümüne gelmişti. Toplantıyı izleyen arkadaşımız Fahrettin Fidan, elini kaldırdı, ahlakla ilgili iki sorusunun olduğunu söyledi. Emre'den 'Buyurun, sorun' yanıtını alınca da sordu:

'Birinci sorum şu: Gerek TEDAŞ olayında olsun gerek TOFAŞ olayında... muhalefetteyken Tansu Çiller'e yöneltmediğiniz hırsızlık, yolsuzluk, ahlaksızlık suçlaması kalmamıştı... Ama ne yazık ki, kendisiyle ortak hükümet kurdunuz, her şey bir anda değişti... Şimdi aynı kişiyi övecek sözcükler bulamıyorsunuz ve daha önce suçladığınız her konuda aklıyorsunuz... Bu durumda ahlaki eğitime önce kendinizden başlamanız gerekmez mi?

İkinci sorum: RP'li Sultanbeyli Belediyesi Mezarlıklar Müdürü ve partinizin eğitim uzmanı İmdat Kaya ile ilgili... Kendisini televizyonda izledik... Partinizin yan kuruluşu Milli Gençlik Vakfı'nın bir toplantısında Altan Öymen'in, Teoman Erel'in cenaze namazlarının kılınmaması gerektiğini, zira bu kişilerin kafir olduğunu söyledi... Daha da ileri gitti, Aziz Nesin'le ilgili, 'Ey imamlar, bu kişi öldüğünde pamuk kullanmayın, ağaç budağı kullanın' gibisinden iğrenç laflar etti... Seviyesi ve ahlak düzeyi bu olan bir kişinin partinizde eğitim verecek düzeye kadar yükselmiş olmasını ve bu kişinin hala partinizden uzaklaştırılmamış olmasını, gene sözünü çok ettiğiniz ahlak açısından nasıl yorumlarsınız?'

Süleyman Arif Emre'nin bu iki soruya verdiği yanıt mı? Kem küm de kem küm.

Yoğun istek üzerine Teke Tek programı tekrarlanıyordu. Ancak yanlış anlaşılan bir nokta vardı: **İmdat Kaya, budaklı odunu Aziz Nesin için değil, tüm laik, demokratik fikirli insanlar için, Müslüman olanlar dahil, layık görüyordu.**

İmdat Kaya'nın konuşmasına tekrar bakalım:

"*Laik, demokrat kafalı insanların cenazesi önünüze gelirse namazlarını kıldırmayın, laik, demokrat kafalı insanların cenaze namazları kılınmaz. Zorlarlarsa da karşı gelmeyin. Cenazesini yıkamak için yanınıza gelenlere, yasaktır diyerek, kimseyi almayın. Artık baş başasınız, onu orada bir güzel hallettikten sonra, pamuk kullanmayın, bizim memleketimizde budaklı ağaç çok...*"

Gerek Teke Tek programında gerekse **Refah'ın Gerçek Yüzü 1** adlı kitabımda bahsettiğim, '*Refahlı Molalar, Militanları, Polis ve Adliye El Ele*' bölümünü tekrar görelim, görelim ki, Adil Düzen hakkında iyice fikir sahibi olalım.

"*Refahlı Mollalar, Militanları, Polis ve Adliye El Ele,*

'Erbakan'ın Şeriat Mahkemesi' bölümünde gördüğümüz zavallı Mikail, Refahlılar tarafından dolandırılmasının ardından her şeyden umudunu kesmiş, artık tek çare olarak Papa'yı görüyordu. Mikail İlçin'i Papa'ya şikayet ettirecek kadar hayatından bezdirenler, insanlarımızı ellerine düşünce sömürmeyi, malını, mülkünü ve tüm birikimlerini ellerinden almayı ve ona köle muamelesi yapmayı davalarının gereği sayıyorlardı. Din sömürücülerinin, inanç tüccarlarının üst düzeyi ne ise alt düzeyi de onları takip ediyordu. Onlar da ağa babaları gibi başarılı olabiliyorlardı. Bazen de başlarını kayaya çarpıyorlardı.

Milli Görüşçülerle Ticaret

Bundan bir süre önce Kartal Cevizli'de bulunan dört dükkan bir daireden oluşan binamızı satmaya karar verdik. Bina, merkezi bir yerde bulunduğu için talipleri de çoktu. Binanın talipleri arasında, şimdi Sultanbeyli Belediye Başkanı olan Ali Nabi Koçak'ın başını çektiği Milli Görüşçüler de vardı. Diğer müşterilerle pazarlıklar sürerken, bunlar herkesi yıldırıyor ve şeytanın bile aklına gelmeyecek yöntemler sergiliyorlardı. Binayı almak isteyen müşterileri tehditle caydırdıklarını sonradan öğrendik.

Bir gün, Kartal'ın ana caddesinde yürürken sakallı takımdan ve HİPAŞ Marketinin mülk sahibi ve hissedarlarından olan, Kartal Merkez'de yaptırdığı binanın bir katını Refah'a, bir kısmını da İBDA'lılarn yayın organı olan 'Taraf' dergisine tahsis eden Naci Ayyıldız, Kartal Camii'nin bahçesinden beni çağırdı, bir yandan abdest alırken bir yandan da benimle (sözde) pazarlık yapmaya çalışıyordu. Kendisine abdest alırken konuşmasının günah olduğunu söylememe rağmen, o yine pazarlık dümeniyle tezgahlarına devam etti. Bunun üzerine biraz geri çekildim, bu duruma şahit olan yaşlı bir amca, 'Bak genç, seni ikaz ediyor, sen hala hem abdest alıyor hem de vıdı vıdı konuşuyorsun, böyle şey olmaz' *dedi. RP'li hacı, ihtiyara karşı,* 'Ben arkadaşı İslam davasına çağırıyorum, bu durumda da konuşmak günah değil, sevaptır.' *şeklinde savunmaya geçti, bu sözler üzerine ihtiyar,* 'Kulağıma mı inanayım yoksa sana mı? Tövbe tövbe...' *diye söylenerek namaz kılmak için camiye doğru gitti. Hacı ise büyük bir pişmanlıkla(!) hala benimle pazarlık yapmaya devam ediyordu.*

Yine bir gün yanıma gelen RP'li hacılar, 'Biz burayı Allah yoluna kullanacağız. Allah cömerttir, cömert kullarını sever' *gibi hikayelerle neredeyse kendilerine binayı hibe etmemi istediler. Ben de kendilerine* 'Allah cömerttir ve cömert kullarını sever, amma velakin, hıyar kullarını ise asla sevmez' *cevabını verdim.*

Bu garip pazarlıklardan sonra dört dükkan ve bir daireden oluşan binamızın satışı konusunda anlaştık. Ben beş milyon lira kaparo aldım. Bu kaparo olayı da bir hayli ilginçti. Refahçı hacılar kaparoyu verirken babamdan boş bir dosya kağıdının altına imza atmasını istediler.. Ben yanlarına gidip de 'Bu ne?' *diye sorunca, RP'li hacı takımı,* 'Sünnet, Ergün efendi, sünnet' *diyerek, peygamber efendimizin de böyle yaptığını belirttiler.*

Bunun üzerine beş milyon kaparoyu cebime koydum. Makaryos kılıklı hacılara dönerek, 'Peygamber efendimiz sünnet üzerine sözleşme yaparken boş kağıda imza attırmıyor, sözleşmenin şartları ne ise aynen yazıyor ve sözleşmeyi en az iki nüsha olarak tanzim ediyordu.' *şeklinde bir açıklama yaptım. Bu izahtan sonra hacıları ateş basıyor ve başlıyorlardı terlemeye...*

'Aman Ergün Efendi, bizler Allah yolunda cihad eden mücahitleriz. Biz kimsenin hakkını yemeyiz. Boşuna uğraşmayalım, sen o kağıdın altına imzanı atıver.' *şeklinde konuşan hacılar, dört bir yana doğru dönmeye başladılar. Bunun üzerine onlara:* 'Boşuna uğraş olmaz. Siz bir kağıt daha getirin,. İki ayrı kağıda anlaştığımız üzere maddeleri yazalım. Biri sizde biri de bende kalacağı için sünnet üzere de anlaşmış olacağız!' *dedim. Bu sözlerim üzerine daha önce kıpkırmızı kesilen hacılar artık morarmaya başlıyorlardı.*

Milli Görüşçü hacılar, yan dükkanda iki tane kırtasiye esnafı olduğu halde boş kağıt bulamadıklarını iddia ettiler. Bu kere ben de eldeki tek kağıdı ortadan ikiye yırtarak sözleşmeyi aynen kağıda aktardım. İki nüsha yapılan anlaşmanın birini kendim aldım, diğerini de hacılara verip, 'Sünnet üzerine sözleşme böyle olur' *dedim ve tapu günü ödemeleri gereken meblağı da getirmelerini söyleyerek tapu dairesinde buluşmak üzere ayrıldık.*

Sözleştiğimiz günden bir gün önce de yanlarına gidip, 'arayı tamamlayıp tamamlamadıklarını' *sordum. Bana* 'Parayı getireceğiz ve tapuyu alacağız. Kalan meblağ için de tapu dairesinden döndüğümüzde senetleri yaparız' *yanıtını verdiler.*

Bu sözleri üzerine hacılara bütün işlemlerin aynı gün tapu dairesinde biteceğini, oraya senetleri düzenlemesi ve ipotek işlemlerini denetlemesi için bir de avukat getireceğimi de söyleyince hacılarda yine renk gidiyor, zayıf bir ses tonu ile 'Ne gerek var avukata' *diyorlardı.*

Milli Görüşçü Hacılar Tapuya Gelmiyor

Kararlaştırdığımız gün annem, avukat hanım ve iki arkadaşımla birlikte Tapu Dairesi'ne gitti. Akşama kadar bekledik. Ama Refahçı hacılardan ne gelen oldu ne de giden... Bunun üzerine arkadaşlarımdan Osman Çor'u yanıma alarak hacı tayfasından ve MSP Kartal İlçesi eski başkanlarından olan ve sözleşmenin altında imzası bulunan Seyfettin Türkdönmez isimli

Refahçı Hacı(!)'nın dükkanına gittim. Hacı Seyfettin bize bir çok mazeretler uydurduktan sonra, yanımıza gelen ve şimdinin RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı olan ama o sıralarda market müdürü ve Sultanbeyli'de arsa pazarlayan bir tacir sıfatı taşıyan Ali Nabi isimli müftü eskisi ile beraber bize dönerek, 'Sen bize, yani Ali Nabi hocamla bana vekaletname ver. Biz tapu işlemlerini yaparak binayı üzerimize alalım. Sonra parayı tamamlar senetleri yaparız!' dedi.

Bunun üzerine Seyfettin'e döndüm, 'Bize masal okuma! Gel tapu dairesinde insanlar bizi bekliyor, onlara bir açıklama yaparak, ne söyleyeceksen onlara söyle' dedim ve onunla birlikte tapu dairesine döndük.

Hacı Seyfettin tapu dairesinde, yanımızda avukat olduğu halde yine aynı sözlerini tekrarladı. Parayı tamamlayamadıklarını belirterek, bizden binayı üzerlerine geçirdikten sonra parayı ve senetleri vereceklerini, kendilerinin Ehli namus ve Allah yolunda çalışan mücahitler olduklarını belirterek asla hile ve kötülük düşünmediklerini iddia etti.

Milli Görüşçüler'in bu sözlerine çevrede bulunan vatandaşlar ile tapu dairesi yetkilileri de gülmeye başladı. Orada bulunan insanlar, 'Hacı efendi, ya sizin başınıza güneş geçti ya da milleti enayi zannediyorsunuz.' sözleri ile hacıları akıl ve izana davet ettiler. Refahçı Hacı Seyfettin on beş gün daha müsaade isteyerek oradan ayrıldı, biz de çaresiz geri dönmek zorunda kaldık.

Tehditler Başlıyor

Tapu dairesinden dönüşümüzden bir kaç gün sonra, Refahlılar, 'Binayı üç gün içinde bize teslim et. Aksi halde olacaklardan biz sorumlu değiliz' diyerek tehdit etmeye başladılar. Şapka düşüyor kel görünüyordu. RP'li hacılar binaya el koyma işini hile ile kıvıramayınca, olayı tehdide ve kaba kuvvete dökmeyi denediler. RP'lilerin tehditlerine cevaben; 'Bina tesliminin ancak bedeli ödendiğinde gerçekleşebileceğini aksi takdirde başvuracakları hiç bir yöntemin bizi yıldırmayacağını, bu gibi hareketlerin kendilerine hiç bir fayda sağlamayacağını' açık bir dille izah ediyorduk.

RP'liler açıklamamızın akabinde militanlarını üzerimize saldılar, ancak Harami mücahitler hak ettikleri karşılığı aldıktan sonra elleri boş olarak ağa babalarının yanına döndüler, ama giderlerken 'Tekrar görüşeceğiz' demeği de ihmal etmiyorlardı.

Üç veya dört gün kadar sonra, bir gece, Ali Nabi Koçak yanında Refahçı tayfası; Seyfettin Türkdönmez, Celep ve Hüseyin Uzunlar olduğu halde yanıma gelerek 'Asarız, keseriz, burayı bize vermekten başka çaren yok!' şeklinde bağırıp çağırmaya başladı. Onların bu yaygaralarına karşılık,

binada bulunan boş bir dükkana kendilerini davet edip, hepsi içeri girince dükkanın kapılarını kilitledim ve biraz önce söylediklerini tekrar etmelerini istedim. Bu istemimi Milli Görüşçü Hacılar, 'Sen bizi yanlış anladın, biz parayı tamamladık iki gün sonra tapu işlemlerini halledelim diyecektik' şeklinde açıklamalarda bulunarak karşıladılar. Onların bu sözleri üzerine birbirimize hayırlı akşamlar dileyerek evlerimize döndük.

Ve Sahnede Polis, Tabi ki İşkence

İki gün sonra ise hacılar yeni bir oyunu sahneye koydular. Cevizli Karakolu'ndan geldiklerini söyleyen resmi giyimli iki polis memuru, karakola kadar gelmemi istedi. Ben de kendilerinden evraklarını istedim. Polisler karşılık olarak "*Evrak yok! Hakkında bir şikayet var, o sebeple ifade vermen gerekiyor.*" Şeklinde izahatta bulundular. "*Öyleyse isimlerinizi ve yaka numaralarınızı bir kağıda yazıp verin, ben yarın gelir ifade veririm*" dedim. Onlar da bir kağıda isimlerini yazarak, "*Yarın mutlaka gel!*" biçiminde ihtarda bulunarak gittiler.

Ertesi gün karakola gittiğimde, bir grup polis hemen tehdit ve tartaklama yoluna başvurdular. Polislere karşı kendimi savunmaya başlayınca, kargaşaya müdahale eden diğer polisler olayın mahiyetini sordular, ben durumu izah edince, "*Vay papazlar, bize böyle anlatmadılar, onları çağırırsak yüzleşir misin?*" dediler, ben de kendilerine, "*Çağırın yüzleşelim*" cevabını verdim.

Polisler telefonla hacıları çağırdılar ama onlar türlü bahaneler ileri sürerek gelmediler. Bunun üzerine ifademi vererek, karakoldan çıkarken, bilekleri künyeli, şişman komiser muavini, "*Bu iş burada kapanmadı, tekrar görüşeceğiz*" diyerek başını salladı.

Bu arada, hacılar yine militan güçlerini gönderdiler ama bu yolla da yine sonuç alamadılar. Sonuç onlar için yine hüsran oldu.

O olaydan bir kaç gün sonra, Aydın'dan gelen annemi tekrar Aydın'a yolladığım bir gece eve döndükten on dakika kadar sonra, kapı çalındı. Kapıyı açtığımda karşımda iki silah namlusu ve akabinde titreyen elleri ve titrek sesleriyle, polis olduğunu söyleyen sivil giyimli iki kişi şubeye gelmem gerektiğini, aksi halde ailemin ve çocuklarımın hayatıyla oynayacağımı belirttiler ve onlarla gitmekten başka çarem kalmadı.

Emniyet güçlerinin de maşallahı vardı. İşi şansa bırakmamışlar, dört arabayla tam takım olarak gelmişlerdi. Herkesin gözleri önünde, hiçbir şeyden çekinmeden beni bir suçlu gibi götürüyorlardı. Eksik olan tek şey kelepçeydi.

Canımızın, malımızın, namusumuzun vs. bekçisi(!) güvenlik güçlerimiz

tarafından Mecidiyeköy'deki Mali Şube Operasyon Bölümü'ne götürüldüm. Daha sonra İçişleri Bakanlığı'na verdiğim dilekçenin peşinden açılan soruşturma için gittiğim Cağaloğlu'ndaki Adli Polis'te yaptığım teşhiste isimlerini öğrendiğim Ahmet Yüksel isimli komiser muavini tarafından tehdit edilerek nezarete atıldım. O sıralar, Ahmet Yüksel gibi komiser muavini olan Fahri Öztürk isimli bir diğer emniyet görevlisi tarafından da tehdit edilerek, binayı Refahçılara bedava olarak vermem, vermediğim takdirde nezaretten kesinlikle çıkamayacağım söylendi.

Polislerin bu taleplerine ret cevabı vermem üzerine de, işkence faslı başladı. Evet, 12 Eylül generallerinin gözetiminde ki Türkiye'de, ben her hangi bir suçtan değil, evimizi barkımızı gasp etmek isteyenler tarafından işkence görüyordum. Şubedeki bu işkenceye o günlerin market müdürü, şimdinin Refah Partili Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak ve diğer Milli Görüşçü Seyfettin Türkdönmez de katıldı. İşe çocuklarım da katılınca istediklerini kabul etmek zorunda kaldım. Bu olay bana bir dergide okuduğum bir fıkrayı hatırlatıyordu. "*Bir gün bir yerde CIA, MOSSAD, KGB ve bizim ajanlarımız arasında bir yarışma tertiplenmiş. Konu; bir zürafayı en kısa zaman da kim yakalayacak. CIA dört dakikada, MOSSAD beş, KGB ise yedi dakikada yakalamış. Sıra bizimkilere gelmiş. Bir gün, iki gün geçmiş hala haber yok. Üçüncü günün sonunda sırtlarında ağzı burnu kan, her tarafı yara bere içinde bir fille görülmüşler. Tam herkes inkar edecekken, fil ortaya atılarak: 'İtiraf ediyorum, ben zürafayım' demiş*"

Bizim emniyet güçlerimiz, aslında o gün tarihi bir fırsatı da kaçırdılar. Eğer bir kağıda Amerikan Başkanı Kennedy'yi de öldürdüğümü yazsalar, onu bile imzalardım. Böylece tarihe de altın harflerle(!) geçerlerdi. Amerika'ya da heykelleri dikilirdi.(!!)

Milli Görüş mü, Kirli Görüş mü?

Ben işkence sonucu binanın devrini bedava kabul edince, hemen ekip arabası eşliğinde Maltepe'deki notere götürdüler. Nüfus kağıdım daha önce suya düştüğü için yazıları silinmiş, tam okunmuyordu. O an benim kafamdan noter işlemleri sırasında bilgileri hatalı vererek, daha sonra da eğer kurtulursam yapılan işlemleri ispat etmek, eğer kurtulamazsam da bilgilerdeki hatalar sonucunda arkamdakilere ip ucu bırakmak geçiyordu... Fakat kurtulmanın bir hayli güç olacağını hacılarla polislerin arasındaki gizli konuşmalardan anladım.

Tuvalete gitmek için nezarethane görevlisinden izin istedim, "*Tamam gidebilirsin*" dedi. Görevli bir iyilik daha yapıp, "*Suçlular gibi bizim seninle gelmemize gerek yok, sen yalnız gidebilirsin*" diyerek beni yalnız

başıma tuvalete gönderdi. Görevlilerin bu jesti üzerine kendilerine teşekkür edip, WC'ye doğru yola koyuldum. Operasyon bölümünün kapısından geçerken, RP'li hacılarla polislerin arasındaki hararetli konuşmalara ve benimle ilgili tertiplemeye çalıştıkları planlara şahit oldum.

Hacılar, mayalarının gereğini yapıyor ve şunları söylüyorlardı: "*Bunu yok eder, suçu da arkadaşının üzerine atarız. Sebep de zaten kendiliğinden doğuyor. Arkadaşı da bina bedeli için öldürdüğünü 'itiraf' zorunda kalınca, bununla birlikte ondan da kurtuluruz*"

Evet, Milli Görüş ve Adil Düzenci'lerin tezgahı buydu. Sırf bir binayı haksız olarak ele geçirmek için, ellerindeki küçücük bir fırsattan dahi yararlanmayı ihmal etmiyorlar, bu uğurda bir çok kişiyi öldürmekten, bir çok ocağı söndürmekten zerre kadar tereddüt göstermiyorlardı. Allah korusun, ya bir de iktidarı ele geçirirlerse neler yaparlardı?

Onun cevabı da Refahçıların her türlü desteği verdiği İBDA'cıların açıklamalarında açık ve net bir şekilde görülüyordu.

Neyse biz yine olayımıza devam edelim:

Noter, kimliğimin üzerindeki yazıları okuyamayınca, "*Bu kimlikle işlem yapmamız hatalı olur.*" dedi. Nereden öğrenmişlerse, Kartal'dan, bir kaç gün önce nüfus sureti çıkardığımı öğrenmişlerdi. Bunun üzerine Kartal Noterliği'ne doğru yola çıktık. Zamandan kazanmak için suretlerin fatırasının evde olduğunu, onu alırsak noterdeki işlemlerin daha kolay gerçekleşeceğini söyledim. Ben, yanımda hacılar ve polisler olduğu halde bizim eve geldik. Polisler ve hacılar tekrar en ufak bir hareketimin pahalıya mal olacağını hatırlattılar. Bu durumu tüm mahalle sakinleri ve esnafı gördü ve onların ellerinden kurtulduktan sonra savcılığa yaptığım şikayette de her şeyi anlattılar. Ama her nedense bu konuda yaptığım şikayete bugüne kadar hiç bir cevap verilmiyordu. Ne de olsa hukuk devletiyiz ya... İnşallah önümüzdeki iki binli yıllarda yanıt gelir diye dört gözle bekliyorduk!..

Biz yine konumuza devam edelim. Evden çıkıp Kartal'daki notere gittik. Polis hemen atılarak, "*Ben polisim*" demek suretiyle kimliğini gösterdi. "*Arkadaşı kimliksiz yakaladım, Burada nüfus sureti var .O suretten bize vereceksin!*" deyince, noter bana doğru baktı. Ben de verme anlamında kaşlarımı kaldırınca, "*Mesai bitti veremem, yarın gelin!*"dedi. Noterin bu sözleri üzerine Ali Nabi, Süleyman Celep ve polis, adamın üzerine yürüdü ama sonuç değişmedi.

Çaresizlik sırası RP'li hacılar ile emniyet güçlerimizdeydi. Tekrar Mecidiyeköy'de Mali Şube'nin bulunduğu binaya döndük. Orada Komiser Muavini Fahri'nin, 'Bunun da epey çevresi varmış, sürekli arıyorlar... Artık

onu burada tutamayız' demesi üzerine telaşa kapılan hacılar, 'O halde Fatih'teki parti binasına saklarız. Yalnız siz bize ihtiyaten bir memur verin, aksi halde bunu kolay kolay zapt edemeyiz." şeklinde bir çözüm yolu buldular. Komiser Muavini Fahri, RP'li Hacıların bu isteğini anında kabul etti.

Bu arada ilginç bir gerçeği de öğrendim. HİPAŞ Market kurulurken Tamirhane halkını, Hacılar, MSP'nin fetvasıyla bankaların kapılarına bile yanaştırmıyorlar, 'Bankaya para yatıranlar, kafir olur! Cehennemin en alt tabakasında yer alır.' diyorlardı. 'Paranızı bize verin, biz çalıştıralım size de kar payı verelim. Böylece faiz yemeyerek cennetliklerden olursunuz. Hem paranız da değer kazanır. Şevket Hocamızın gıda toptancı dükkanı var. Kartal'da malları onlardan alacağız. Akıncılar Derneği üzerinde açacağımız markete de ortak olarak, hem zenginliği hem de cenneti garantilersiniz...'

Halk, böyle bir teklife doğal olarak sıcak bakıyordu. Nasıl bakmasın ki, bir yandan bankaya gitmeyerek cenneti, bir yandan da market ortağı olarak zenginliği garanti ediyorlardı!..

Ali Nabi Koçak'ın elindeki listeye baktığımda benden tapuyu alacak belgede Kartal Refah Partisi'nden HİPAŞ marketin ortağı olarak şu isimler görünüyordu:

1. Ali Nabi Koçak
2. Seyfettin Türkdönmez
3. Kerimoğlu soyadlı mermerci. (VİSAN'da Süleyman Mercümek'in ortağı.)
4. Naci Ayyıldız
5. Nazım Ayyıldız
6. Yakup Badem
7. Hayri Badem
8. Hüseyin Uzunlar
9. Süleyman Celep

Dairelerini, arsalarını, tarlalarını, karılarının ziynetler eşyalarını satarak, paralarını bu markete yatırıp ortak olanlar ve bu suretle hem cenneti, hem de zenginliği garantileyenlere ne mi oldu? Milli Görüşçüler tarafından ellerine tutuşturulan birer adi kağıt parçasına bakıp bakıp duruyorlar. Biraz sinirli olanlar kağıdı buruşturup, buruşturup afiyetle yerlerken, diğerleri de bankalara doğru garip garip bakıyorlardı. Zamanında ayağında giyecek ayakkabısı bile olmayan Milli Görüşçüler ise şimdi milyarlarla oynuyorlar.

Belediye Başkanı Olacağı Şoförlüğünden Belliydi

Mali Şube'den yanımıza verilen Milli Görüşçü ve aynı zamanda

Seyfettin'in ana tarafından köylüsü olan polis memuru, şoförümüz Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi, Seyfettin, Süleyman ve Hüseyin'den oluşan 'mücahitler' ve ben artık Şubeden çıkmış ve biz bize kalmıştık. Hacılar acıktıklarını, hatta Şube'de de yemek yemediğim için benim de acıkmış olduğumu söyleyerek bir dükkanın önünde durdular. Yemeği lokantada değil de arabada yiyecektik. Polis kendisine patlıcan kebabı söyledi, ben de aynısından olsun dedim. Bu arada yemekler gelene kadar cebindeki fındıklardan kırıp atıştıran Ali Nabi, bana da elleriyle ikram etti. Onun bu iyiliğini de asla unutmam!.. Yemekler gelince, bir bahaneyle yemeğimi polisinkiyle değiştirdim. Hacılar yine morarmaya başladılar. Bir süre sonra kendisini iyi hissetmemeye başlayan polisi evine bırakmak zorunda kaldılar; tahminimde yanılmamıştım polisin içi geçiyor, uyuklamaya başlıyordu!

Artık tamamen biz bize kalmıştık. Onlara istikametin Cevizli olduğunu söyledim. Çaresiz beni getirip HİPAŞ Market'in önünde bıraktılar. Eve geldiğimde gece yarısı olmuştu. Bizim evin bahçesinde mahalle sakinlerinden ve akrabalarımızdan oluşan büyük bir kalabalık toplanmış, ne yapacakları konusunu tartışıyorlardı.

Bahçedeki kalabalık bir ara karakolu bile basmayı göze almıştı. Beni görünce rahatladılar, sevinçleri gözlerinden okunuyordu. Durumu anlattım. Bir dostun aracılığıyla o dönem Ankara Asayiş Daire Başkanı olan Ahmet Karol'u aradık. Sayın Karol'un İçişleri Bakanlığı'na dilekçe vermek için Ankara'ya çağırması üzerine hiç zaman kaybetmeden Ankara'ya doğru yola çıktım. Sabaha karşı polisler yarım kalan tapu işlemlerini tamamlamak için eve geldiklerinde ben Ankara'ya ulaşmıştım.

Biz, İçişleri Bakanlığı'na dilekçe verme işiyle uğraşırken, eve gelip beni evde bulamayan polisler, hemen Kartal'daki notere gidiyorlar, benim tutuklu olduğumu söyleyerek nüfus suretimi aldılar. Ankara dönüşü savcılığa dilekçe vermek istediğimde noterin adı gerekiyordu ve ben noterin adını öğrenmeye gittiğimde Noter, 'Sen tutuklu değil misin' diyerek şaşkın bir ifadeyle bana bu olayı anlattı.

Mücadele iyice kızışıyordu. Kartal Cumhuriyet Savcılığı'na da dilekçemi verdim. Bu arada İçişleri Bakanlığı'na verdiğim dilekçenin de soruşturması geldi. Beni, Cağaloğlu'ndaki adli polise çağırdılar, gittim. Fotoğraflarından polisleri teşhis etmemden sonra onları da oraya çağırdılar. Hemen gelmelerini istemelerine onların da 'Hemen geliyoruz' demelerine rağmen, mesai bitimi yaklaştığı halde ne gelen oldu, ne giden... Görevli polisler artık siz gidebilirsiniz dediler, bunun üzerine dışarı

çıktığımızda Fahri ve Ahmet isimli komiser muavinlerinin bir minibüs dolusu polisle bize tuzak kurduklarını gördük. Hemen geri dönerek Hukuk İşleri'ndeki İsmail Bey'e durumu anlattım. Onlar dışarı çıkarak, bunları yakalarından tutup içeri getirdiler. Yüzleşme yapıldı. İsmail Bey, 'Biz gerekeni yapacağız, bundan sonra sizi asla rahatsız edemezler' diyerek bizi uğurladı.

Bu sıralar, bir de BAKO olayı patlak verdi. Mecidiyeköy'deki tarikatçı olduğu bilinen Mali Şube Polis Müdürü Başbakan'ın kardeşi Korkut'u dolandıran Bako'nun ifadesini savcılığa teslim ettiği halde bilinmeyen, anlaşılamayan bir olay nedeni ile tayin ediliyordu.

6 Eylül 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde atama ile ilgili olarak şu haber yer alıyordu: "*Mali Polis Müdürü Cevdet Saral, Bingöl'e görülmemiş bir uygulama ile atandı. Banker Bako ile ilgili dosyayı alelacele adliyeye intikal ettiren Cevdet Saral'dan ne isteniyordu?*

Şişli Savcı Yardımcısı Oktar Çakır'a bu konuda verilen özel görev ne idi? Çakır, alelacele neden Ankara'ya çağrıldı?" diyerek açıklama beklendiğini belirtiliyor, ve ekliyorlardı: "*Bako'nun suçu ağır cezalık olmasına, Savcı Oktar'ı ilgilendirmemesine rağmen niçin bu savcı alelacele Ankara'ya çağrılmıştı?*"

Bu hengamede, benim Mali Şube'ye verdiğim şikayet dilekçesi, suç yeri Şişli'ye bağlı olduğu için, dosyası Şişli Savcılığı'na gönderiliyor ve ben ifade verip, suçluların cezalandırılmasını talep ettikten sonra tam bir hukuk devletine yakışacak şekilde dosyanın akıbeti meçhul oluyordu(!)

Ve Hukuk Savaşı

Molla, militan ve polis savaşını kazanmıştık ama şimdi de adliye savaşı başladı. Refahçılar hakkında dolandırıcılıktan şikayette bulundular, bu talep Kartal Savcılığı'nın takipsizlik kararı ile sonuçlandı. Dava açmak için, on beş gün içinde üst mahkemeye başvurmaları gerekirken, bunlar yasalara aykırı bir biçimde aylar sonra tekrar şikayette bulundular. Hakkımda takipsizlik kararı olmasına ve istikametimi resmi olarak da Aydın'a almama rağmen, kamu davası açıldı, benim bulunamadığım gerekçesi ile gıyabımda karar verileceğini yakın bir arkadaşımın öğrenip, bize bildirmesi sonucunda gereken adli girişimlerde bulunup, suçsuzluğumu bir kez daha kanıtlayarak beraat ettim.

Sakallı tayfası beni icraya verdi. Kaparo miktarının beş milyon olmasına ve yazı ile de bu durum sabitleşmesine rağmen yalan beyan vererek "altı milyon verdik" dediler ve bu paranın faizini istediler. Ancak yalan beyanlarından çark etmek zorunda kaldılar. RP'li hacılar, hem yalan

beyanla miktarı arttırıp hem de faiz istediler. Kendileri borç alıp yıllarca ödemedikleri ve yıllar sonra da zorla iade ettikleri paranın faizi istendiğinde ise "Faiz alan da veren de melundur" cevabını verdiler.

Şimdi denebilir ki, 'sana gıcıktırlar da ondan istemişlerdir'. Bunlar adliyeye yatırmaları gereken meblağı, banka teminat mektubu ile karşıladılar. Hani bankalar Allah ve Resulü'ne savaş açan kuruluşlardı? Değil bankalara girmek, bankaların televizyonda reklamlarını izlemek en büyük günahlardan sayılıyordu. Ya bunun yanında Refah Partisi'nin faiz gelirlerine ne diyelim? Bunların söylediklerinin hepsinin palavra olduğu bir bir ortaya çıkıyordu. Bunlar, insanlarımızın mallarını, mülklerini, birikimlerini ellerinden cihad dümeni ile alıp, kız ve erkek çocuklarını kullanmak için teşkilatlanmış bir kirli görüş çetesi, Din Tüccarları, İnanç Bezirganları olarak tarih sayfalarında yerlerini alıyorlardı.

Kartal 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açtıkları davada verdikleri beş milyonu faiziyle geri istediler. Biz de istediklerini mahkeme masrafları ile birlikte mahkeme veznesine yatıralım, tedbir kaldırılsın diye davaya bakan mahkemenin hakimi Şükrettin Aydın'a dilekçe verdik. Dilekçenin gereğini duruşma yerine getireceğini ifade eden Şükrettin Aydın, duruşma günü sakallı tayfasının mazeret bildirmesi üzerine onların olmadığı bahanesi ile tedbiri kaldırmaya yanaşmadı. Bu arada "Ekspres" davetiye çıkarılarak duruşma gününe çağrılan, hacıların avukatı RP'nin 1995 Aralık genel seçimlerinde İstanbul Milletvekili adayı H. Hüsamettin Koçak yine duruşmaya gelmedi, hakim Şükrettin Aydın tebligat parçasının karşı tarafın eline geçmediği gerekçesi ile tedbiri kaldırmayarak, davayı çok ileri bir tarihe erteledi, ancak tebliğin daha önce RP'lilerin eline geçtiği hakimin önündeki davetiye parçasında yazılı olduğu biliniyordu. Hakim Şükrettin Aydın açık açık hukuk ihlali yapıyor, bu arada 'Adliyeyi yakarız, yine de o binayı alırız' *sesleri yükseliyordu. 1. Asliye Hukuk Hakimi Şükrettin Aydın'a noterden ihtar çekerek sorumluluklarını hatırlattık. İhtarın akabinde yine RP'lilerin yokluğunda pabucun pahalı olduğunu gören Seyfettin'in hemşehrisi, Ali Nabi ile aynı vilayette memuriyet yapan Şükrettin Aydın tedbiri kaldırdı.*

Sonra da yaptığım araştırmalarda Ali Nabi'nin Ordu ilinde müftülük yaptığı, Hakim Şükrettin Aydın'ın da Ordu'dan tayin ile Kartal'a geldiğini, her ikisinin de Trabzonlu olduğunu, bana Mali Şubede işkence yapan polislerden Fahri Öztürk'ün de Trabzonlu olduğu, muhafızlıkla görevlendirilip muhafızlığı beceremeyen polisin de Trabzonlu olduğunu

hatta Seyfettin'in annesinin köyünden olduğunu, o zaman ki Cevizli Karakol Amirinin de Trabzonlu olduğunu ve hatta hepsinin ortak özelliklerinin de Refahçı olmaları sonucuna vardım. Bunları bu şekilde kim, nasıl ve niçin bir araya toplamıştı?...

Refahlıların yoğun tehdit ve baskılarından bunalıp Aydın'a yerleştik. Ama mollalar buraya kadar da uzandılar. Daha önce beş milyonun faiziyle sekiz milyon olarak tahsil etmek kendilerini doyurmamış, bu sefer de faizin faizi dümeniyle Aydın Çakırbeyli köyüne gelip ve traktörümüze haciz koyduk. Daha fazla uğraşmak istemediğimiz için istedikleri bu beş milyon lirayı icra dairesine ödedik.

Artık gözleri doydu zannıyla bir daha bizimle uğraşmazlar diye düşünürken hala , İstanbul'da ellerinden kaçırdıkları binanın hırsını Aydın'daki çiftliğimizden alma hırsı ve hesapları içerisinde olduklarını acı bir şekilde öğreniyorduk. Öyle ya; bunlar Adil Düzen, Milli Görüşçü olarak kendilerini lanse ediyorlardı. Bu din bezirganları bir sülük gibi yapışıp, insanın kanlarını son damlasına kadar emdikleri zaman sütlerinin gereğini yerine getirmiş olarak kendilerini görmüyorlardı. Çünkü, Adil Düzenin mayası buydu.

Şaplı İnek Oyunu

1989 senesi sonlarına doğru Çakırbeyli köyündeki çiftliğimize Aydın İl Tarım Müdürü Musa Demirci, yanında İl Müdürlüğü'ne dahil bir çok elemanla gelerek bakanlığın İtalya'dan 'süt verimi yüksek, kültür ırkı gebe düve ithal edeceğini, bu gebe düvelerin ilk doğumda en az 35 litre süt verme kabiliyetinde olduğu ve ikinci üçüncü doğundan sonra bu oranın 60 litreye çıkacağı, faiz oranlarının ise düşük tutulacağını ifade ederek, bu projeden sizlerin de faydalanmasını istiyoruz. Hem Türk Hayvancılığı hem de memleket ekonomisine çok yararlı olan bu projeye katılın, destek verin' *şeklinde konuşunca, kendilerine Tarım Bakanlığı'ndan daha önce, gerek Amerika'dan gerekse Almanya'dan getirdiği hastalıklı ve verimsiz hayvanlar yüzünden evlerini, tarlalarını, traktörlerini kaybeden hatta bunun sonucunda kendilerini asan insanların durumlarını hatırlatarak, bu projeye katılmayacağımızı söyledik. Onlar da,* 'İşte asıl amacımız, bu yanlış ithalatların kötü izlenimlerini silmek, ülke ve bölge hayvancılığına katkıda bulunmaktır' *diyorlardı. Hayvanlarını kendilerinin gördüklerini, namus ve şeref üzerine yemin ederek bu projenin diğerlerinden çok farklı olacağını, diğerlerinde ithalatı firmalar gerçekleştirirken bu olayda ise başlangıçtan sonuna kadar her safhanın devlet kontrolünde olacağını bu sebeple her şeyin mükemmel gerçekleşeceğini, hayvanlara veteriner hizmetlerinin kesintisiz*

uygulanacağını, bunun yanında on adet gebe düve alan herkese bir de süt sağım makinesi verileceğini... Söylediklerinde akabinde Ziraat Bankasının, 'Artık 60 litre süt veren inekler hayal değil!' *şeklindeki reklamlarını izledikten sonra, Bakanlık elemanları bir kaç kere daha gelerek teminat üzerine teminat verince de ikna olduk. Öyle ya, ne de olsa gelen devletti ve devlet asla yalan söylemezdi. Bir dilekçe yazarak alt sınırı on adet olması sebebiyle bu düvelerden on tane almak istediğimizi belirttik.*

Biz, 1990 senesi Mayıs ayında hayvanları beklerken, 1990 yılı Ocak ayı başında on adet yazılmamıza rağmen on iki adet ineği bir gece yarısı çiftliğin önüne bırakıp gidiyorlardı. Sayının niye fazla olduğunu sorduğumuzda, 'Bu verimli ineklerden ne kadar fazla alırsanız, o kadar sizin menfaatinize' *cevabını veriyorlardı.*

Sabahı olup ortalık aydınlanınca İtalyan ineklerin de foyaları meydana çıkmaya başladı. Gördüğümüz manzara karşısında şoke olduk. İneklerin her tarafı yara bere içinde ve hastalıklı bir durumdaydılar. Allah'tan yeni gelen inekleri, kendi kültür ırkı ineklerimizden ayrı yere koymuştuk. Bakanlık yetkililerine durumu bildirdiğimizde, hayvanların çok uzun yoldan gelmeleri sebebiyle, streste oldukları ve zamanla düzelecekleri yanıtını aldık. Ancak kendi veterinerimiz, hayvanların şap hastalığının ileri seviyesinde olduğunu belirtmesine rağmen, günlerce her hangi bir yetkiliye ulaşamadık. Bu durumda hayvanların tedavilerini büyük bir özenle yerine getirmekten başka bir çaremiz kalmadı.

Hayvanlar gösterilen bakım ve özenden sonra iyileşmeye başladılar. Nasıl iyileşmesinler ki, en mükemmel turistik plajlarda bile bulunmayan kum ile doldurulmuş yataklarında yatıyorlar, şampuanlarla yıkanıyor, doyabildikleri kadar ot, yonca ve kesif yem ile besleniyorlardı. Yine de kendilerine gelmelerine rağmen kilo alamıyorlardı. Artık Bakanlık yetkilileri de ortaya çıkmaya başladı ve yanlarında getirdikleri sözde İtalyan uzmanla beraber ahırda bulunan ve her biri ortalama 35 kilo süt veren kültür ırkı, kendi yetiştirdiğimiz inekleri kesmemiz için bize baskı yaptılar. Gerekçe; İtalyan menşeli hayvanların daha fazla süt vereceği olarak açıklandı. Fe suphanallah!...

İnekler doğurmaya başlayınca bir marifetleri daha ortaya çıktı. En az 35 litre süt vereceği iddia edilen inekler, bir ya da bir buçuk litre sütü ancak verebiliyorlardı. Allah'ın dağında kendi başına yetişen keçiler bile İtalyan ineklerden üç dört misli fazla süt veriyorlardı.

Sözde İtalyan uzmanlar bu durumu, 'siz inek bakmasını bilmiyorsunuz' *diye açıkladılar; açıklamasına da;* 'peki o zaman aynı ahırda aynı bakımı

yaptığımız, kendi yetiştirdiğimiz kültür ırkı ineklerden 35 ile 45 litre arasındaki sütü nasıl açıklayacaksınız' cevabını verdiğimizde İtalyanlar kıpkırmızı kesilmekten başka bir yol bulamıyorlardı. Şaşkınlıklarından kah ahırda bulunan yoncalardan örnek alıyorlar, kah kepeklerden ve yemlerden örnekler alıyorlar, bir nevi oyalama taktiği güdüyorlardı. Bu arada uzman diye İtalyanlardan biri ortaokul mezunu iken, diğeri klasik lise çıkışlı olmasına rağmen, Türk hayvancılığını yüceltecek diye devletin imkanları bunlara peşkeş çekiliyor, bu uğurda köylüler adeta soyuluyordu.

Yeni doğan bir ineğin besleme ve bakımını yapan bakanlık uzmanları ise, inekten bir damla bile süt alamıyorlardı. Tohum tutturamıyorlardı. Ama yine de çok ucuz yalanlara başvurmaktan geri kalmıyorlardı. O yalanların en ilginci, 'Yaptığımız kontrollerde ahırda yonca, saman ve ota rastlamadığımız gibi yem de yoktu!' Anlı şanlı(!) Bakanlık yetkililerinin unuttukları bir gerçek vardı. O da aynı ahırda bulunan ve ortalama 35 ile 45 litre arasında süt veren diğer kültür ırkı inekleriniz. Öyle ya ahırda hayvanların yemesi için hiç bir şey yoksa bu hayvanlar nasıl besleniyor, nasıl bu kadar süt veriyorlardı. Bir üreticinin dediği gibi, 'Ortalıkta dolaşan bu kuş beyinlileri görünce hayvancılığımızın geleceğini oldukça karanlık görüyorum'

Olaylar basına yansıyınca bakanlık yetkilileri hatalarını düzeltecekleri yerde tehditlere başvurma yoluna gidiyorlardı. Milli Görüşçü Musa Demirci, kağıda kaleme sarılıyor, yazılı olarak tehdit etme cüretini de gösteriyordu.

Musa Demirci önderliğindeki bakanlık yetkililerinin hırçınlıklarının sebebi, çok geçmeden ortaya çıkıyordu. Hayvanlar geldiğinde, veteriner hekimin koyduğu şap hastalığı teşhisi, ortaya çıkan belirtilerle de iyice aydınlanıyordu. Zira şap hastalığı geçiren (ileri derecede) hayvanların süt kanalları tıkandığı için süt verimleri tamamen kesilir ya da oldukça azalırdı.

Yaptığımız araştırmalarda bu hayvanların İtalya'dan hastalıklı olarak ve 3285 sayılı kanun ve yönetmelikler bile bile çiğnenerek, kapatılmış gümrük kapılarından yurda sokulduğu belirleniyordu. Hayvanlar hastalıklı olarak İzmir'e getirilmiş, buradan Manisa Beydere'ye götürülerek tedavi edilmeye çalışılmış ancak hastalıklar daha da artınca üreticilerin elinde ölsünler denilerek gece yarısı çiftliklerin önüne atılarak Türk hayvancılığını yok etme pahasına İtalyanlara laboratuar vazifesi görecek proje uygulamaya konulmak isteniyordu. İtalyanlar kendi ülkelerinde yapamadıkları bir çok testleri, sahipsiz Türk çiftliklerinde, Türk

hayvancılığında gerçekleştirme yollarını arıyorlar getirdikleri hastalıklı hayvanlarla da Türk hayvancılığına bellerini doğrultamayacak bir darbe indiriyorlardı.

Zamanın Aydin İl Tarım Müdürü Musa Demirci'nin olağanüstü gayretleriyle hastalıktan en fazla zarar gören inekler seçtirilerek bize verilmesi sağlanıyordu. Zira Milli Görüşçü yandaşlarının İstanbul'da yapamadıkları binaya el koyma işlemini kendisi gerçekleştirme arzusu taşıyordu. Bu sebeple olacak uydurduğu bir bahane ile 'Borçlarınıza muacceliyet verir icra takibin geçeriz' *şeklindeki tehditlerini yazılı olarak yapmaktan bile çekinmiyordu. Tehditlerin akabinde banka marifetleriyle haksız olarak icra takibine girişiyorlar, Koçarlı İcra Tetkik Merciinden haksız karar çıkartarak binayı satma aşamasına kadar geliyorlar, ancak bu hevesleri 'Yargıtay' kararı ile kursaklarında kalıyordu.*

Mahkemede tanıklık yapan, Gümrük Tahaffuzhane Veteriner Müdürü Alaaddin Fidan, tanıklığı sırasında Bornova Hayvan Aşıları Müdür Muavinliği görevini yerine getiriyordu. Tanık olarak mahkemeye çıkmadan önce kendisine müşavirlik teklif ediliyor, karşılığında bildiklerini unutması rica ediliyordu. Ancak Alaaddin Fidan, bu makamı reddederek dürüstçe ifadesini veriyordu. Alaaddin Fidan ifadesinde şunları söylüyordu: 'Hayvanlar getirildiği sırada, İtalya'da şap hastalığı salgını vardı. Yasa gereği bu ithalata karşı çıktım. Buna rağmen havanları getirip Beydere'de karantinaya aldılar. Karantinada bir çok hastalıklar vardı. Bu hastalıkları iyileştirmeye tevessül ettik. Hayvanlar İtalya'dan bedava geldiği için bakanlık hayvanları deri iade etmek istemedi. Üreticinin elinde ölsün diye hayvanlar dağıtıldı.'

Tarım Bakanlığı, bu hastalıklı hayvanların tanesini 1400 mark ve %73'e varan faizle üreticilere dağıtıyor, ülke hayvancılığını ve insan sağlığını büyük bir tehlikeye atıyordu.

Mahkemede tanıklık yaparak bu hayvanlarda karantina süresince yedi çeşit hastalık tespit edildiğini dürüstçe ifade eden Alaaddin Fidan, Bornova Hayvan Aşıları Müdür Muavinliği'nden de alınıyor ve emekliliğe zorlanıyordu. Bölgesine kanun ve yönetmelikleri, hayvan ve insan sağlığını hiçe sayarak hastalıklı verimsiz, kör, kel, topal hayvanları Musa Demirci ise Refahyol Kabinesinde Tarım Bakanı oluyordu.

Yine mahkemede tanık olarak inlenen karantinada görevli uzman veteriner hekimler de hastalığı doğuluyor ve şap hastalığından da tehlikeli 'Panaratium' hastalığının da olduğunu belirtiyorlardı.

İtalyan ineklerin marifetleri bitecek gibi değildi. İtalya'dan yüksek verimli saf Holstein düve getireceklerini ve getirdiklerini iddia eden Tarım

Bakanlığı ve İtalyanların da gerçek dışı beyanda bulundukları belgeleniyor ineklerin saf Holstein değil, Anadolu'da 'Piç ve Kırma' *olarak tabir edilen* 'Melez' *hayvanlar oldukları kanıtlanıyordu.*

Bu arada faiz düşmanı RP'nin Genel Başkan Yardımcısı ve Sivas Milletvekili, daha sonra Fazilet Partili, Musa Demirci'nin de içinde bulunduğu ekibin faiz tezgahı da aydınlanıyordu. Biz on adet düve almak için dilekçe verdiğimiz halde on iki adet getiriliyordu. Fazladan gelen iki inek için 'Bu yüksek verimli ineklerden ne kadar fazla alırsanız sizin lehinize!...' *deniyordu. Oysa on adet düve verilseydi, faiz oranı %36'ya kalıyordu. İki adet daha fazla göndererek, borç miktarını 20 milyonun üzerine çıkararak, faiz oranını %73'lere yükseltiyorlardı. Böylece köylünün, çiftçinin malına, mülküne, tarlasına, traktörüne daha kolay el koyma yolu acılıyordu. Ne diyordu RP'liler :* 'Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır'

Musa Demirci'yi mahkemede tanık olarak gösteren çiftçiler umuyorlardı ki, Aydın'da mevlit mevlit gezen İl Müdürleri, edeceği yemin korkusuyla da olsa doğruyu söylerdi. Ancak FP'li Musa dokunulmazlık zırhına sığınarak tanıklık yapmaktan kaçınıyordu.

Proje veterineri ise mahkemedeki ifadesinde: 'Bir hayvanın bakımı ve beslenmesi ile uğraştıklarını, bir damla bile süt alamadıklarını' *itiraf etmek zorunda kalıyordu.*

Yine aynı hayvanlardan alan Mehmet Gözükara ve İrfan Gümüşok adlı üreticiler de İtalyan hayvanlarının kel, kör, topal, hastalıklı ve verimsiz olduklarını belgeleyerek mahkeme yollarına düşüyorlardı.

Her ne kadar Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Musa Demirci'nin yandaşları, 'Çiftçiliklerini ellerinden alacağız. İstanbul'da Ali Nabilerin başaramadığını biz başaracağız' *şeklinde tehditler savursalar da, biz de onların heveslerini kursaklarında bırakmak için mücadeleden yılmıyorduk.*

Türk hayvancılığını ve Türk İnsanını İtalyan menfaatleri doğrultusunda uşak yapmak için acımadan bu ülkeden getirdikleri hastalıklı hayvanlarla tuzağa düşen, ülkemizde pek çok hastalığın yayılmasına yol açan, bununla da kalmayarak, İtalyanlara Türk hayvancılığını peşkeş çeken, İtalyan bayraklarını çiftliklerimize asmamız için bize baskı yapan Milli Görüşçü, Refah Partisi'nin Genel Başkan Yardımcısı Musa Demirci vatana ihanet derecesinde olan bu projeyi milletvekili ve Genel Başkan Yardımcısı sıfatıyla hala savunuyordu. Sağda solda bu projenin avukatlığını yapan Demirci Aydın 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'ndeki duruşmada tanık olarak gösterildiği halde 'Dokunulmazlık' zırhının arkasına sığınarak, tanıklık görevinden kaçıyor, kapalı kapılar ardında savunduğu bu ithalatı

mahkemede müdafaa etmekten tam anlamıyla korkuyordu...

Besicilik mi, Güldürmeyin!

14 Ocak 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Ankara Notları köşesinde Mustafa Ekmekçi yukarıdaki başlık altında şunları işliyordu:

"1989 yılları sonlarına doğru, Aydın'ın Çakırbeyli Köyü'ndeki çiftliklerden birine Aydın İl Tarım Müdürü Musa Demirci ile yanında bir dolu uzman gelirler.

İl Müdürü Musa Demirci ile yanındakiler, Bakanlığın İtalya'dan süt verimi yüksek kültür ırkı inek getireceğini, bu ineklerin ilk doğumda en az 35 kg süt verme yeteneğinde olduğunu, ikinci üçüncü doğumdan sonra bu oranın 60 kg'a çıkacağını, faiz oranlarının ise çok düşük tutulacağını belirttiler.

'Bu projeden sizleri de yararlandırmak istiyoruz, hem Türk hayvancılığı hem de memleket ekonomisi açısında çok yararlı olan bu projeye katılın' *deyince çiftçiler; kendilerine Tarım Bakanlığı'nın daha önce, gerek Amerika'dan, gerekse Almanya'dan getirdiği hastalıklı ve verimsiz hayvanlar yüzünden evlerini, tarlalarını, traktörlerini kaybeden hatta bunun sonucunda kendilerini asan insanların durumlarını hatırlatarak, bu projeye katılmayacağımızı söylüyorlardı. Onlar da,* 'İşte asıl amacımız, bu yanlış ithalatların kötü izlenimlerini silmek, ülke ve bölge hayvancılığına katkıda bulunmaktır' *diyorlardı. Hayvanlarını kendilerinin gördüklerini, namus ve şeref üzerine yemin ederek bu projenin diğerlerinden çok farklı olacağını anlattılar; diğerlerinde ithalatı firmalar gerçekleştirirken bu olayda ise başlangıçtan sonuna kadar her safhanın devlet kontrolünde olacağını bu sebeple her şeyin mükemmel gerçekleşeceğini, hayvanlara veteriner hizmetlerinin kesintisiz uygulanacağını, bunun yanında on adet gebe düve alan herkese bir de süt sağım makinesi verileceğini söyleyince çiftçiler inanırlar. Öyle ya ne de olsa gelen devlettir. Bir dilekçe yazarak at sınırı on olan düvelerden on kadarının verilmesini isterler.*

Çiftçiler 1990 yılının Mayıs ayında inekleri beklerken 1990 yılı Ocak ayı başında 12 inek bir gece yarısı çiftliğe bırakılıp gidilir. Sayının neden çok olduğu sorulduğunda;

'Bu verimli ineklerden ne kadar fazla alırsan o kadar senin yararına!' *yanıtı verilir. Gecenin yarısı olduğu için de bir şey diyemezler.*

Sabah olunca gördükleri karşısında şaşkına dönerler. İneklerin her yanı yara bere içinde, sayrıdırlar. Bereket, yeni gelenleri, kendi kültür ırkı ineklerinden ayrı yere koymuşlardır. Durumu, bakanlık yetkililerine bildirirler.

'Hayvanlar çık uzun yoldan geldiği için stresten böyle olmalarının doğal olduğu' *yanıtını alırlar. Ancak incelettikleri, kendi veterinerleri, hayvanların ileri derecede şap sayrılığı (hastalığı) düzeyinde olduğunu söylerler. Günlerce bir bakanlık yetkilisine ulaşamazlar. Hayvanları iyileştirmek için uğraşır dururlar.*

Hayvanlar, gösterilen bakım, özen sonucunda iyileşmeye başlamışlardır; nasıl iyileşmesinler ki, turistik plajlarda bile bulunmayan kumla doldurulmuş kum yataklarında yatıyor, şampuanlarla yıkanıyor, doyabildiklerince ot, yonca, yoğun yemle besleniyorlar. Kendilerine gelmelerine karşı kilo alamıyorlardı.

Artık Tarım Bakanlığı Yetkilileri de ortaya çıkmaya başlamıştır. Yanlarında getirdikleri sözde İtalyan uzmanlarla birlikte ahırda bulunan, her biri ortalama 35 kg süt veren kültür ineklerini kesmeleri için baskı yaparlar. Gösterilen gerekçe de İtalya'dan getirilen ineklerin daha fazla süt vereceğidir!

İnekler buzağılamaya (doğurmaya) başlayınca, son yetenekleri de ortaya çıkar. En az 35 kg süt vermesi beklenen inekler bir ya da bir buçuk kilo sütü ancak verebilmektedirler. Dağlarda yetişen keçiler bile bunlardan üç-dört kat fazla süt verebiliyorlar oysa. Sözde İtalyan Uzmanlar:

'Siz inek bakmasını bilmiyorsunuz' *diye açıklarlar bu durumu.*

'Peki, o zaman ahırımızda kendi yetiştirdiğimiz öbür kültür ırkı ineklerden aldığımız 30- 35 kg sütü nasıl açıklayacaksınız?'

Bu soru karşısında İtalyanlar kıpkırmızı kesilmekten başka şey yapamazlar. Şaşkınlıklarından ahırdaki yonca ve otlardan örnekler alarak oyalama yollarına giderler. Bakanlık ileri gelenleri, yalan da söylemekte, şöyle diyebilmekteydiler:

'Yaptığımız denetimlerde ahırda yonca, saman, ota rastlamadığımız gibi, yem de yoktu!'

Peki ahırda bunlar yoksa, o kültür ırkı inekler nasıl besleniyorlardı? 30- 35 kg sütü nasıl veriyorlardı? Bir üretici şöyle diyordu:

'Ortalıkta dolaşan bu kuş beyinlileri görünce, hayvancılığımızın geleceğini oldukça karanlık görüyorum!'

Aydın İlindeki olaylar basına yansıyınca, bakanlık yetkilileri yanlışlarını düzelteceklerine, gözdağı vermeyoluna gitmeye başlamışlardı. Haksız yere çiftçileri icraya vermekle korkutuyorlardı.

Oysa gerçek ortadaydı. Hayvanlar geldiğinde veterinerin koyduğu, şap sayrısı tanısı (teşhisi) gerçeği iyice ortaya çıkarıyordu. İleri derecede şap sayrılığına tutulan hayvanların süt kanalları tıkandığı için süt verimleri

ya tümüyle kesiliyor ya da azalıyordu. Meğer şaplı inekler, İtalya'dan yasalara aykırı biçimde, sayrı olarak getirilmiş, önce İzmir'e oradan da Manisa'ya Beydere Çiftliğine götürülerek, iyileştirilmek istenmiş, sayrılıklar artınca, 'Üreticilerin elinde ölsün' diyerek, Aydın'a getirilip dağıtılmış.

*Olaylar daha uzun, bunların bir bölümünü ben eski MSP'li, yazar Ergün Poyraz'ın, **Refah'ın Gerçek Yüzü** adlı yapıtından aldım. Okuyun, daha neler var. Yerim kalmadığı için kısa kesiyorum: 148, Ağrı'da, 'Bu yıl hayvancılıkta, besicilikte altın yıl olacağını, hayvan dış satımı yapılacağını' söyledi. Ankara'daki domuz çiftliğini 148 mi kapattırmıştı? Bu bir din sömürüsüydü; Başbakanlık Konutu'nda verdiği iftarda, din sömürüsüdür. Politikacı iftar veremez, yemek verir; bunların hesabı sorulur bir gün.*

Aydın'ın Eski İl Tarım Müdürü Musa Demirci ise şimdi Tarım Bakanı! Buyurun, buradan yakın!" Ekmekçi sözlerini bu şekilde bitiriyor.

Tarım Bakanı Musa Emirci ile Başbakan Muavini Tansu Çiller kapışmış. Sebep, Tansu'nun hayvancılığı geliştirmek amacıyla(!) Musa Demirci'nin istediği 45 trilyon lira için olumsuz yanıt vermesiymiş.

Türk hayvancılığını İtalyanlara peşkeş çekerek yok eden, öldüren ekibin elemanlarında olan Musa Demirci, Çiller'e şöyle demiş: *'Hayvancılık ölürse bunun sorumlusu siz olursunuz'*

Musa Demirci'nin istediği 45 trilyon, İtalyanlara çekilen peşkeşin görünen miktarıdır, ya görünmeyen tarafı? O da Musa Demirci'nin Sabah gazetesinde çıkan beyanatında görünüyordu: '*Şap hastalığı ile mücadele edemiyoruz, bilmediğimiz bir tür bu!*'

Biz ne diyorduk: 'İtalya'daki şap hastalığının türü bizde yok, bilinmiyor.'

13. BÖLÜM

KİRLİ GÖRÜŞ ÇETESİ

- Kirli Görüş Çetesi
- Bosna Vurgunu
- Milli Görüşçü'ler Bosna İçin Kampanya Başlatıyor
- Bosna Paraları Önce Almanya'ya Sonra Mercümek'e
- Bosna Paraları Banka Banka Gezerken Vahşet Sürüyor
- Tüccar Mercümek
- Kayıp Bosna Paraları Batık Bankalarda
- Vallahi Birbirimizi Tanımıyoruz
- Mercümek Kardeşten de İleri
- Almanya'da Bosna Mitingi
- Mercümek Batırdığı Bosna Paraları İçin Faiz İstiyor
- Arsa Vurgunları
- Mercümek Tapulu Arsayı Yürütmüş
- Ve, Mercümek Mahkum Oldu
- Adil Düzen Perişan Ediyor
- PKK'lılara Kucak
- IHH
- IHH'dan Yanıltıcı Kaset, Erbakan'dan yanıltıcı Mektup
- IHH'lıların İfadeleri
- Bozacının Şahidi Şıracı
- Bosna Zulmünden Bile Kazanç Sağlayanlar
- Refah 10 Milyon Doları Ne Yaptı?
- Bosna İle Dayanışma Gecesi
- Siz Bir Daha Camiden Nah Para Toplarsınız
- Uluslararası Bosna-Hersek Toplantısı Sonuç Bildirisi
- Terbiye Edilmemiş Aygırlar
- Paralar Toplanıyor ve Yine İç Ediliyor
- Hac Vurgunları
- Vergi Vurgunu
- Kurban Vurgunu
- Bina Vurgunları
- Milli Görüşçülerin Bina Vurgunları Bitecek Gibi Değil
  İki Ayaklı İnekler ve Cafer-i Hıyarlar

Kirli Görüş Çetesi

Çok değişik tarifleri olan "ÇETE" kavramının tanımı Büyük Larousse'da şöyle yapılıyordu:

1. Ordu dışı silahlı küçük birlik
2. Yasadışı yıkıcı amaçlar güden küçük topluluk.

Bu tanımlamaların yanında, Osmanlı Devleti'nde keşif amacıyla, düşman topraklarına gönderilen küçük akıncı birliklerine verilen ad.

Toplumbilimde ise "çete" şöyle tanımlanıyordu: Düzenli olarak bir araya gelen ve bir şefin yönetiminde birbirleriyle sıkı ilişkiler sürdürerek bazen suç işlemeye yönelen gençlerden meydana getirilen bir grup.

Ceza hukukuna göre çete: Devletin tüzel kişiliğine karşı suç işlemek için oluşturulan silahlı topluluk.

Çete kavramı bizde tarihimiz kadar eski olduğundan olacak,her dönemde çeteler boy göstermiş, ellerini kollarını sallayarak icra-i sanat eylemişti. Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızda bazı çeteler yurt savunması için çalışırken, Ermeni, Rum,Kürt ve Arap ideallerine bağlı çeteler de askerlerimizi ve insanlarımızı sırtlarından vurarak ihanetlerini sergilemişti.

Eskiden dağları mesken tutan çeteler, son zamanlarda şehirlerde kravatlı, takım elbiseli, sakallı ve dahi badem bıyıkları ile boy göstermeye başladı. Çetelerin varlığını görmek için çok yoğun bir çaba harcamamıza gerek yok,çünkü elimizi salladığımız yerden mutlaka bir "çete" fışkırıyor; ilk akla gelenler ise, Söylemezler Çetesi, 6. Filo Çetesi, Yüksekova Çetesi, Kocaeli Çetesi, Susurluk çetesi, vs.

Bunlara ilaveten memleketin en eski ve en köklü bir çetesi var ki, düşman başına... Bu çete, çalışmalarını inceden, derinden yürüttüğü için ilk zamanlar pek anlaşılamamış, üzerine de pek gidilmemişti. Belki de bazı çevrelerin işine geldiği için ona göz yumuluyordu.

Bu çete, din maskesine bürünüp, din ve dince kutsal sayılan tüm değerleri kendi menfaati doğrultusunda kullanmasına rağmen, (ülkemizde bazı kesimlerin kolayca satın alınabilmesinden dolayı) din adına yaptığı yağma, talan, vurgun ve soygunları tereyağından kıl çeker gibi kolayca gerçekleştiriyordu. Çete üyeleri, yaptıkları yağma,talan,soygun ve vurgunlarda saf ve temiz insanlarımızın kız ve erkek çocuklarını kullanmakla kalmıyor, gencecik kızları, torunları yaşlarında olmalarına aldırmadan kapatma hayatına tabi tutuyorlardı. Bu çetenin adı **Kirli Görüş Çetesi** idi ve kolları bir ahtapot gibi tüm yurdu sarıyor, yurt dışına da uzanıyordu.

"Refah'ın Gerçek Yüzü 1" adlı kitabımda Erbakan Hareketinin

başlangıç fikrini ve bu hareketin gelişimine etken olan ana faktörü şöyle açıkladım: "*Erbakan 1967 senesinde, Türk Ev Kadınları Derneği'nde verdiği, 'Doğuda, Batıda ve İslam'da Kadın' konulu konferansında özetle şöyle diyordu: 'Müslümanlık sistemi, Müslümanlık yolu zenginliktir. İnsanı zenginletir...*

Müslümanlık ticarete büyük ehemmiyet vermiştir. Ama bundan daha büyük bir ehemmiyeti cömertlere vermiştir. Cennete ilk girecek cömertlerdir. Cömertliğin manası; kendi hoşuna giden şeyi, kendi nefsi için ayırdığı şeyi başkasına verebilmek, feragatli insan olabilmek demektir..."

İşte tam 1967'den bu güne Erbakan hareketinin ve Kirli Görüş Çetesi'nin eylemlerinin altında yatan bu görüşlerdir. Kirli Görüş Çetesi, saf ve temiz Müslümanları din maskesi ile kandırıp, onları "Mal ve Can ile Cihad" dümeniyle sömürerek zenginliğe ulaşmayı hedefliyorlardı. Müslümanlığın ticarete verdiği önemi de kendi çıkarları doğrultusunda yorumluyorlar, bunu "Din Tüccarlığı" olarak hayata geçiriyorlardı.

Milli Görüşçü İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan, Milli Görüşçüler'i tüccar gibi davranmaya çağırıyor, RP'nin seçim çalışmalarında ölen olursa, onun "şehit" olacağını aşılıyor, *"Kadınları ve kızları araziye yayın"* şeklinde talimatlar yağdırıyordu.

"*Cennete ilk girecek olan cömertlerdir*" sözünün özü, fakir ve fukaranın korunup kollanması ve sevgiyle herkese yaklaşmak iken, Kirli Görüş çetesi, bu sözü soygunlarına, vurgunlarına, ve yağmalarına dayanak yaparak, saf ve temiz Müslümanları cennet vaadi ve cehennem tehdidi ile korkutarak onların paralarına, mallarına, ziynetlerine ve birikimlerine el koyuyorlardı.

Bazı zeminlerde yumuşakça yapılan bu vurgunlar, ortamı uygun bulunca hile, tehdit, şantaj ve baskı yöntemleriyle de gerçekleştiriliyordu. Kirli Görüş Çetesi'nin inanç bezirganları servetlerine servet katarken, yoksulluk, çaresizlik ve perişanlık içersinde bıraktıkları zavallılar ise cennet hayali ile cehennemi bu dünyada yaşıyorlardı.

Erbakan, Milli Görüş adı altında bir görüş getireceğini söylüyor ve hareketine dahil olan tüm hatipler de, insanları cennet vaadi ve cehennem korkusu ile kendilerine yardım yapmaya zorluyordu.

Milli Görüşçü tefeciler de fırsat bulduklarında vatandaşların mallarına, mülklerine ve birikimlerine el koymak için; militan, polis, adliye ve mollalardan oluşan güçlerini hiç çekinmeden kullanıyorlardı.

Milli Görüşçü hatiplerden İmdat Kaya, kendi tabiri ile mal yığan Müslümanlara ver yansın ediyor, Şevki Yılmaz, *"Ebubekirler arıyoruz"* diyerek herkesin mallarını ve paralarını kendilerine bağışlamalarını

istiyordu. Milli Gazete baş yazarı ve 1995 yılı genel seçimlerinde İstanbul'dan RP milletvekili adayı olan Sadık Albayrak da Fatih MGV'de yaptığı konuşmada, zenginliklerini bağışlamayanlara cennetin kapılarını kapatıyor, cehennemin kapılarını ardına kadar açıyordu. H. Hüseyin Ceylan ise, helikopter alınması amacıyla bağışlanan binlerce markın üst üste dizildiğini, yeni evlenen bacılarının ertesi gün bileziklerini, *"Namuslarımızı sadece siz koruyabilirsiniz"* diyerek kendilerine verdiklerini salya sümük anlatıyor ve yardım yapanları Cafer-i Tayyar'a benzetiyordu.

Şevket Kazan, *"Bu davaya yardım bin liradan başlar"* derken çıtanın yüksekliğini yardım yapana bırakıyordu.

Erbakan, Sivas Sıcakçermik'te yaptığı konuşmasında, zekatların fakirlere bile verilmesine tahammül gösteremiyor, paraların cihad ordusunun karargahına Beyt-ül Mala verilmesini emrediyor, kişinin Müslümanlığını verdiği para ile ölçüyordu.

Şimdi bu çetenin vurgunlarından bazılarını izleyelim:

Bosna Vurgunu

Bosna'da yaşanan insanlık dramından azami bir şekilde faydalanmak isteyen Milli Görüşçüler, Bosna'ya yardım kampanyaları düzenliyorlardı. Bosna'da Müslümanlara yapılan katliamların sorumlusu olarak, Demirel'den Murat Karayalçın'a kadar herkesi itham ediyorlardı. Ancak Sırpların Bosnalılara karşı yapaçakları bu katliamları daha önceden öğrenen bu grup ne hikmetse hiçbir kimseyi ve kuruluşu uyarmıyor, önlem almalarını sağlamıyorldu. Öyle ya, onlar için önemli olan maddi çıkardı ve bu çıkarı sağlamak için de sömürebilecekleri bir olayın meydana gelmesi gerekiyordu.

Sırpların Bosna'da yaptıkları bu işkence ve katliamlar Milli Görüş hareketine dahil olanların gözlerinin parlamasına, büyük bir şevkle ellerini ovuşturmalarına yol açıyordu. Onlara sömürecekleri ve semirecekleri bir kapı daha aralanmıştı.

Milli Görüşçüler Bosna İçin Yardım Kampanyaları Başlatıyor

Sırpların Bosna'da gerçekleştirdiği vahşeti ranta çevirmeyi amaçlayan Erbakan Hareketinin mensupları, Türkiye'nin her yerinde ve Avrupa'da sözde yardım kampanyaları ve Bosna ile dayanışma geceleri düzenliyorlardı.

21.07.1992 tarihinde Konya Valiliği'ne 2672 sayı ile baş vuran Refah Partili Konya Selçuklu Belediye Başkanlığı, Belediye Başkanı İsmail Öksüzler imzası ile verdikleri dilekçe de amaçlarını şu şekilde açıklıyorlardı:

"Bosna-Hersek'te vuku bulan mezalim karşısında duyarlı davranan hemşehrilerimizden yardım toplama talepleri gelmektedir.

Belediyemiz organizasyonu ile toplanacak yardımın başka bir kuruluşa devredilmeden doğrudan doğruya belediyemizce Bosna-Hersek devlet yetkililerine teslimi de şart koşulmaktadır. Halkımızın bu arzu ve hamiyet severliğine müspet cevap vermeniz bizleri ziyadesiyle bahtiyar kılacaktır.

Gerekli müsaadenin verilmesini arz ederim."

Refah Partili Belediye Başkanlığı'nın bu talebinden hemen sonra 24.07.1992 tarihinde gerekli izni veren Konya Valiliği bunu aşağıdaki şarta bağlıyordu:

"....Toplanacak yardım doğrudan Bosna-Hersek Devlet yetkililerine teslimiyetinde gerekli hassasiyetin gösterilmesini önemle rica ederim."

RP'li Konya Selçuklu Belediye Başkanlığı izin dilekçesindeki taahhüdüne ve Konya Valiliği'nin talimatına rağmen yardımı doğrudan Bosna-Hersek yetkililerine ulaştırmıyor, yardım toplama sırasında kurulan Almanya'daki IHH adlı bir örgüte gönderiyordu.

Bosna Paraları Önce Almanya'ya Sonra Mercümek'e

Bosna için toplanan yardımlar, doğrudan Bosna-Hersek devlet yetkililerine ulaştırılacağına Almanya'da İHH adlı bir örgüte, Selçuklu Belediyesi Bosna-Hersek'e Yardım Alt Komisyonu adına Ziya Özboyacı, A. Cemal Yalçındağ, Muzaffer Atalay tarafından taksit taksit gönderiliyordu.

İşsiz güçsüz insanların kurduğu IHH adlı örgütün hesap numarası ve gönderilen paraların tarih ve miktarını izleyelim,

IHH adlı örgütün Freiburg'daki Volksbank'ta bulunan hesap numarası 8910006 ve gönderilen paralar :

Ziya Özboyacı, A. Cemal Yalçındağ, Muzaffer Atalay tarafından ilk gönderilen miktar 648.155 DM,

19. 03. 1993 tarihinde Faisal Finans Kurumu aracılığı ile İstanbul Tophane şubesinden gönderilen rakam 500 bin DM oluyordu.

20. 08. 1993 tarihinde bu kere giden para 270 bin DM'ye ulaşırken,

21. 04. 1993 tarihinde IHH hesabına 135 bin DM, 28. 04. 1993'te ise, yine IHH'ya 225 bin DM gönderiliyordu.

Bosna paraları sadece IHH'ya değil yine yardım toplama sırasında Almanya'nın Düsseldorf kentindeki Yapı Kredi Bankası'nda iki ayrı hesap açan Süleyman Mercümek'in 000078012 No.lu hesabına 12. 03. 1993'te 324. 583 DM, 15. 03. 1993'te de 136. 685 DM gönderiliyordu.

Konya Selçuklu Belediyesi Yardım Toplama Komisyonu, 26. 03. 1993 tarihinde verdiği garip bir talimat ile 24. 07. 1992 ile 24. 07. 1993 tarihleri arasında toplanan ve IHH' ya havale edilen yardım miktarlarından 1 milyon 430 bin DM'nin, Yapı Kredi Bankasının Düsseldorf Şubesindeki 0000748012 No.lu hesabına aktarılmasını istiyordu. Paranın aktarılması istenen hesabın sahibi olarak yine Süleyman Mercümek sahneye çıkıyordu.

Bosna Paraları Banka Banka Gezerken Vahşet Devam Ediyor

Bosna'da yaşanan insanlık dramı dayanılmaz bir hal alıyor, insanlar öldürülüyor, işkence görüyor, her türlü tecavüze uğruyorlardı. Bosnalılar'ın uğradığı mezalimleri film yaparak, Bosna ile dayanışma geceleri düzenleyen Milli Görüşçüler elde ettikleri paraları Bosna'ya göndermeyerek bankadan bankaya yüksek faiz geliri için aktarıyorlardı.

Konya'dan talimat alan IHH yetkilileri toplanan paraların hemen hemen tamamını Süleyman Mercümek'in banka hesabına yatırıyorlardı. Freiburg Savcılınca ele geçirilen ve AMGT' YE gönderilen bir rapor yardım paralarının akıbetini iyice aydınlatıyordu.

08. 04. 1993 tarihili İHH tarafından AMGT' YE gönderilen raporda şöyle deniyordu:

"Bankamıza hibe olarak 1 522 375,49 DM girmiştir. Bu meblağın 1 473 331,50 DM' si muhtelif yerlere gönderilmiştir. Bakiye kalan 49 043, 99 DM'dir.

40.900 DM Zagreb büromuza
1 970 DM kasaya
455,50 DM telefon hesabına
1.430.000 DM Süleyman Mercümek hesabına gönderilmiştir."

Bu rapordan da kolayca anlaşılacağı üzere Bosna için Zagreb'e gönderilen miktar tüm yardımın yüzde biri bile değildir. Kaldı ki; Zagreb'e gönderilen bu çok küçük rakamın akıbeti de soru işaretleriyle doluydu.

Tüccar Mercümek

Ali'den olma, Şerife'den doğma, Balıkesir-Bezirci 18.03.1945 tevellütlü, Milli Görüşün dişi komutanı Nermin'in hemşehrisi, pasaport kaydına göre "tüccar" kendi açıklamasına göre "mali müşavir" Süleyman Mercümek, Bursa'dan Ali Rıza Sarı tarafından gönderilen yardım paralarının 600 bin DM'lik kısmını Yapı ve Kredi Bankası Düsseldorf Şubesi'nde 25.02. 1993-25. 03. 1993 tarihleri arasını kapsayan, yüzde 8,6 (yıllık) faiz oranı ile vadeli hesabına geçiyordu.

Süleyman Mercümek'in Yapı Kredi Bankası Düsseldorf Şubesi'ndeki hesabına Bosna-Hersek'e, Azerbaycan'a, Çeçenistan'a yardım amacıyla

yatırılan ve kurban kesilmesi için gönderilen paralar çığ gibi büyüyordu. Hesaplar yığıldıkça Mercümek de mark ve dolarları Türkiye'ye aktarmaya başlıyordu.

Yapı Kredi Bankası Fatih Şubesi aracılığı ile 23. 3 1993 tarihinde aynı bankanın Düsseldorf Şubesi'ne gönderdiği faks mesajında Mercümek isteğini şöyle dile getiriyordu: "*Nezdinizdeki vadeli hesaptaki 600.000 DM ve vadesiz hesaptaki 500.000 DM'nin Fatih Yapı ve Kredi Bankası'ndaki hesabıma transfer edilmesini rica ederim.*" Böylece 29. 03 1993 tarihinde toplam 1.100.000 DM Süleyman Mercümek'e ulaşıyordu. Bu gelen miktarlardan sonra Mercümek'in talimatları bitmiyordu.

1993 tarihinde 4.300 DM, 06. 04. 1993'te 749.980 DM. 16. 04. 1993'te 1,3000,000 DM, 19. 04. 1993'te 800,000 DM, 14. 05. 1993'te 70,000 DM, 17. 05. 1993 tarihinde 440,000 DM, 26. 05. 1993'te 429,000 DM, yine bu tarihten hemen sonra 306,000 DM, ardından 263,500 DM, 11. 06. 1993'te 130,000 DM, 17. 06. 1993'te 73,000 DM, 21. 06. 1993 tarihinde 13,000 DM, 22. 08. 1993 tarihinde yine binlerce DM tutarındaki miktarlar Almanya'daki hesaptan Türkiye'ye aktarılıyor, vadeli hesaplarla faize yatırılıyor, Bosnalılar, Azerbaycanlılar ve Çeçenistanlılar hala Milli Görüşçülerden yardım bekliyordu.

Kayıp Bosna Paraları Batık Bankalarda

Milli Görüşçüler Bosna için toplanan paraları banka banka gezdirip faiz üzerine faiz alırken, Tansu Çiller, "*RP Bosna paralarını iç etti.*" şeklindeki açıklaması ile ortalığı karıştırıyordu.

Erbakan gazetecilerin sorularını," *ıncıklayıp mıncıklamayın"* sözleri ile geçiştirmeye çalışıyordu.

Bosna'ya yardım konusunda açıklama yapan Şevket Kazan, paraların önce Almanya'ya banka bağlantısı olmadan gönderildiğini söylüyor, Devlet Bakanı Necmettin Cevheri'nin, "*RP Bosna için 26 milyar lira topladı"* şeklindeki açıklamasından sonra Şevket Kazan telaş içerisinde tekrar basın toplantısı düzenleyerek paraları Faysal Finans, Yapı Kredi Bakası ve Volksbank Freiburg Şubeleri'nden gönderdiklerini, yardım faaliyetlerini Allah adına yaptıklarını açıklıyordu.

Bosna-Hersek yetkilileri Bosna'ya yardım gelmediğini bildiriyorlardı. Refah Partililer bazı Bosnalılarla görüştükten sonra bir yetkili 60.000 ve 50.000 dolarlık yardımın alındığını bildiriyordu. Oysa toplanan paralar milyonlarca mark ve dolara ulaşıyordu.

Şevket Kazan'ın "*gönderdik*" dediği banka hesap numarası Sül-

Mercümek'e ait çıkıyor, Süleyman Mercümek'in de paraları virmanlama yöntemi ile tekrar Türkiye'ye getirip birer yıl vade ile faize yatırdığı belgeleniyordu.

Refah Partili hatiplerin "*Bosna'da bir zulüm yaşanıyor, orada maç nakli yok. Irzlarına geçilen bacılarımızın feryatları var. Kırk bin Müslüman Boşnak kızın karınlarında Sırp piçleri var. Sırp canileri öldürdükleri bebeklerin kanını annelerine içiriyorlar, etlerinden köfte yapıp yediriyorlar, sonra da tecavüz ediyorlar. Orada bu vahşetler, bu zulümler yapılırken, siz burada tok duramazsınız. Bosnalı orada aç, herkes yardım yapmak zorundadır. Aksi halde cennet beklemeyin. Gücü olmayan üç öğün yemeğini ikiye indirip, hiç olmazsa bir öğününü Bosnalı Müslüman kardeşlerimize bağışlamak zorundadır.*" sözleri ile toplanan yardımların akıbeti, TYT ve Marmara Bank'ın batması ile ortaya çıkıyordu.

Milli Görüşçüler'in Bosna için topladığı paraları organize eden Süleyman Mercümek'in batan Marmara Bank ve TYT'de 1 milyon 800 bin doları ve 100 bin markı olduğu belgeleniyordu.

İlk batan TYT Bank'ta 1 milyon 400 bin doların gitmesi üzerine paniğe kapılan Mercümek, 400 bin dolarlık hesabının bulunduğu Marmara Bank'a koşup, "*TYT'deki parayı kurtarın, onu da size yatırayım*" diyordu. Marmara Bank, Mercümek'in bu önerisini reddediyor, bir kaç gün sonra bu banka da batıyordu. Böylece RP'lilerin Bosna mutemedi Mercümek'in iki bankada 1 milyon 800 bin doları ve 100 bin markı havaya uçuyordu. Mercümek'in TYT Bank'ın Nuruosmaniye Şubesi'nde adına açtırdığı hesabın numarasının 108156 olduğu öğrenilirken, 1 milyon 400 bin dolara yüzde 8,5 faiz uygulandığı ortaya çıkıyordu.

Vallahi Birbirimizi Tanımıyoruz

Bosna'ya yardım paralarının önce iç, sonra da içine edildiği meydana çıkınca RP'liler Mercümek hakkında; "*Onu tanımıyoruz, her sakallının hesabını biz mi vereceğiz?*" diyorlardı. Ancak gün geçtikçe Mercümek'in partinin üyesi, mali danışmanı ve hatta Refah Partisi'nin parasını faize yatırmak suretiyle partiye faiz kazancı sağlayan bir tüccar olduğu anlaşılıyordu.

Bir başka gariplik de IHH yetkililerinden geliyordu. IHH yetkilileri, hesabına milyonlarca mark ve dolar yatırdıkları Mercümek'i tanımadıklarını, Mercümek de kendisine milyonlarca mark ve dolar gönderen IHH'lıları tanımadıklarını söylüyorlardı.

Mercümek bir ilginçlik daha yaparak bir başka hesabındaki 400 bin mark civarındaki bir paranın kim tarafından ve ne amaçla yatırıldığını

bilmediğini iddia ediyordu.

Yine yardım toplayan İslam Birliği ve AMGT yetkilileri de birbirlerini ve Süleyman Mercümek'i tanımadıklarını belirtiyorlar, fakat daha sonra aralarındaki ilişkiler teker teker ortaya çıkıyordu. Örneğin İslam Birliği Başkanı ile AMGT Genel Sekreter Vekili'nin aynı kişi olduğu, Mercümek'in en anlamlı ilişkisinin ise, onu kardeşim diye tanıtan Erbakan ile kurulduğu belgeleniyordu.

Bosna vakasının patlak verdiği ilk günlerde "*her sakallının hesabını biz mi vereceğiz*" diyen Refah Partililer'in, hazineden aldıkları devlet yardımını Refah Partisi Muhasibi Genel Başkan Yardımcısı Rıza Ulucak eliyle aktardıkları, Mercümek'in de parayı dolara çevirip, bir ay vade ile faize yatırıp daha sonra da faizi ile birlikte Refah Partisi'ne teslim ettiği öğreniliyordu.

Bu konuda Mercümek'in mahkemedeki ifadesine bir göz atalım:

"*Fatih Yapı Kredi Bankası'nda bulunan 65583 No'lu hesabıma 14. 01. 1994 tarihinde Refah Partisi Mali işler Sorumlusu olan Rıza Ulucak aracılığı ile 65 milyar lira gönderilmişti. Bu para Hazine'nin siyasi partilere yapmış olduğu Hazine Yardımı'dır.*

Bu para Ankara'dan Ziraat Bankası'nda nakit darlığı nedeniyle ödenemediğinden Parti Mali sorumlusu Rıza Ulucak bana: "Bu para senin hesabına gönderilsin. Bilahare sen gönderilen parayı alıp bana gönderirsin" *dedi. Ben de bunda bir mahsur görmedim ve kabul ettim. Bunun üzerine bahsedilen 65 milyar lira bana gönderildi.*

Bunun da sebebi, tarih itibariyle faizin yükselmesi zamanına rastlıyordu. Paranın, değerinden kaybetmemesi için dövize çevrilmesi düşünülmüştü. Ve bir an evvel alınsın diye gaye edinilmişti. Bu nedenle para benim hesabıma geldi. Ben benim hesabıma gelen parayı, parti parti olmak üzere aldım ve üç partide olmak üzere 3 milyon 798 bin 695 Amerikan Doları olan para için aynı bankada 000901 No.lu hesabı açtırdım. 14.02.1994 tarihine kadar belirtilen hesapta kalan Amerikan doları alınmayınca, ben bankaya talimat vererek bu paranın yani dövize çevrilmiş olan hazine yardımını 14.02.1994 tarihinde Rıza Ulucak'a geri gönderdim. Refah Partisi'nin hesabına gönderilen parası ile ilgili anlatacaklarım bundan ibarettir" diyen Süleyman Mercümek'in herhangi bir sakallı olmadığı bir kez daha belgeleniyordu. Aynı ifadesinde Mercümek yine ilginç savunmalar yapıyordu. Örneğin:

"*... Şu anda Refah Partisi'nden aktif politikada olan partililerin gerek kendileri ile gerekse yakınları ile hiçbir ilişkim yok...*"

Mercümek Kardeşten de İleri

Refah Partililer'in, ***"tanımıyoruz"*** dedikleri Süleyman Mercümek'in, Refah Partisi'nin 3 milyon 800 bin dolara denk düşen hazine yardımını ***"Faiz"*** geliri ile arttıran bir kişi olmasının yanında, Milli Görüş'ün yayın organı Milli Gazete'nin sahibi, " Yeni Neşriyat" ın en büyük hissedarı , kendisini Erbakan'ın, ***"Kardeşim"*** diye andığı ve Milli Görüş'ün kadın komutanı Nermin'in hemşehrisi olduğu belgeleriyle ortaya çıkıyordu.

Fatih Cumhuriyet Savcılığı'na, "*Refah Partisi'nin kuruluşu sırasında partiye üye olduğumu zannediyordum. Fakat yaptığım araştırmada böyle bir üye kaydına rastlamadım...*" şeklinde ifade veren Mercümek ve Milli Görüşün ileri gelenleri hakkında 04.02.1996 tarihli ve Tahir Budaklı imzalı ihbar mektubu İçişleri Bakanlığı'na gönderiliyor, 12.03.1996 tarih ve 063202 No.lu belge ile de Bakanlıkça Emniyet genel Müdürlüğüne aktarılan mektubun içeriği bir çok olaya ışık tutuyordu:

"*Bu mektubu Ankara'dan yazıyorum. 1968 senesinden bu yana Almanya'dan Türkiye'ye giriş çıkış yapıyorum. İşçiyim, emekliyim. Aslen Çankırılıyım.*

Memleketimiz için çok mühim bir mevzuda vicdanımın devamlı beni rahatsız eden sesini susturmak için en salahiyetli makam olarak size ihbar mektubunu yazıyorum. İhbar mektubunun altını müstear isimle imzaladım. Can güvenliğimin temin edileceğine tam olarak inanabilsem açık kimliğimi ve adresimi de yazmaktan çekinmezdim.

Böyle bir mektubu yazmaya yıllardır vicdanım beni zorluyordu. Ancak Fatih Asliye Birinci Ceza Mahkemesi'nin Süleyman Mercümek hakkında verdiği ceza kararına karşı Avukatı Fuat Sağıroğlu'nun gösterdiği tepki ve mahkeme hakimine sarfettiği ağır hakaret dolu sözleri ve Refah Partisi yetkililerinin Süleyman Mercümek ile hiç ilgileri yok imiş gibi hareket edip hiç umursamamaları şahsen benim vicdanımda bardağı taşıran son damla olmuştur. Evvela belirteyim ki, mahkemenin kararı, yüz karası değil, aksine adalet tarihimizin yüz akı kararıdır. Çok isabetli bir karardır. Türkiye'mizde de hakimler vardır. Yüreğimizi serinleten Hakimlerimizi, Allah adil hakimlerimizi eksik etmesin.

Süleyman Mercümek'in hesabındaki trilyonların ne parası olduğunu halkımız tam olarak bilmediği gibi kanun mercileri de tam olarak tespit edememiştir. Bu paraların tamamının Bosna-Hersek için toplanan yardım paraları olduğu sanılıyor. Oysa öyle değil. Belki çok az bir kısmı Bosna yardım parasıdır. Bu işin iç yüzü şudur;

Süleyman Mercümek hiçbir zaman para toplamış değildir. Onun

hesabına havale ed. en veya ona elden teslim edilen ve onun hesabına yıllardan beri birikmiş olan trilyonlar, Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın, başta Almanya olmak üzere diğer bütün ülkelerde "SÜVARİ KONTOSUNA YARDIM" adı altında yıllardır devamlı suretle topladığı, yani Refah Partisi'ne topladığı yardım paralarıdır. Kanunlara göre bir siyasi partinin dış memleketlerdeki kuruluşlardan yardım alması yasak olduğunu söylediklerinden Refah Partisi ***Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'na Süvari Kontosuna Yardım*** *adı altında para toplattırmaktadır. Ben de yıllarca bu süvari kontosuna para verdim.*

Fakat bu paraların parti yöneticilerine peşkeş çekildiğini geç de olsa ben de anladığım için son iki seneden bu yana bu kontoya para vermiyorum. Sadece cemiyete olan aidat borcumu ödemeye çalışıyorum. Çokları bu kontoya zekatlarını da veriyorlar. ***Refah Partisi Türkiye'ye İslamı ve Şeriatı getirmek gayesi güttüğü için Refah Partisi'ne zekat verilebiliyormuş. Bu şekilde fetvalar verildiği için binlercesi zekatlarını da bu süvari kontosuna veriyorlar.***

Avrupa Milli Görüş Teşkilatı süvari kontosu adı altında, Refah Partisi'ne yardım toplamak için kurulmuştur.

Teşkilat her yıl, bazen de senede iki veya üç defa süvari kontosuna para toplar. Türkiye'mizde sık sık seçim yapılmış olması para toplamak için iyi bir fırsat olmaktadır.

Avrupa Milli Görüş Teşkilatı Refah Partisi'nin yan kuruluşudur. *Teşkilatın umumi emirini Erbakan Hoca tayin ediyor. 12 Eylül'den sonra Cemalettin Kaplan Hoca'yı tayin etmişti. Sonra araları açılmıştı. Avrupa'da ne kadar devlet varsa o kadar da Milli Görüş Teşkilatı'nın şubesi vardır. Bunların emirlerini hep Erbakan Hoca tayin ediyor. Avustralya'da bile Milli Görüş'ün teşkilatı var. Emirini de Erbakan göndermiştir.*

Para toplama emrini Erbakan Hoca verir. Avrupa Milli Görüş Genel Başkanı Erbakan'dan para toplama talimatını alınca hemen teşkilatının bütün temsilcilerini Köln şehrine çağırır ve onlara salma yapar. Sen beş yüz bin mark, sen bir milyon mark, sen yedi yüz bin mark toplayacaksın diye...

Süvari kontosuna yardım için işçileri teşvik etmek maksadıyla sık sık toplantılar yapılır. Bu toplantılara kadınlar da katılır. Toplantıda Şevki Yılmaz başta olmak üzere bazı hatipler toplantıya katılanları gayrete getirirler. Öylesine ki, kadınlar kollarındaki bileziklerini, boyunlarındaki gerdanlıklarını bile çıkarıp verirler.

Yardım toplamada en çok faydası olan Şevki Yılmaz'dır. Şevki Yılmaz, 8 ile 9 senedir ***Abdullah Müftüoğlu*** *takma adıyla Avrupa'nın her yerinde yapılan toplantılarda konuşmuştur.* ***"Türkiye'deki Kemalist düzen kefere düzen yıkılıncaya kadar yardım etmeye devam edeceksiniz. Buna mecbursunuz. Yoksa cenneti hak edemeyeceksiniz."*** *kabilinde konuşmalar yapmaya hep devam etmiştir.*

İşte bu yollarla süvari kontosunda biriken milyonlarca mark Ankara'ya hususi adamlarla elden getirilip Erbakan Hoca'ya teslim ediliyor. Erbakan Hoca da bu paraları partinin tayin edilen kasadarı kim ise onun vasıtasıyla bazı özel bankalarda faize yatırarak artırmaktadır. Bu bankaların Marmara Bank ,TYT Bank ve Yapı Kredi Bankası gibi bankalar olduğu söylenmektedir.

Erbakan Hoca hususi kasadar olarak önceleri MSP'nin Konya eski il başkanı ve eski genel idari kurulu üyesi ve sonradan Refah Partisi'nin Genel İdare Kurulu'nda görevli Ali Güneri'yi ve ayrıca Beşir Darçın'ı kullanıyordu. Daha sonra Süleyman Mercümek de partinin gizli kasadarı oldu.

Süleyman Mercümek sadece yurt dışından Avrupa Milli Görüş Cemiyeti'nce toplanıp gönderilen paraları değil, Refah Partisi'ne Hazineden yapılan yardım paralarını da faize yatırıp Erbakan'ın emriyle nemalandırmaktaydı.

Bazı il teşkilatlarındaki, yani Refah Partisi'nin il teşkilatlarındaki dost ve arkadaşlarımızdan öğrendiğimize göre Refah Partisi'nin Genel Merkezi dışarıdan gelen paralardan olsun, hazineden yapılan yardım paralarından olsun illere bir kuruş bile para vermiyormuş. Buna sebep olarak da bizim Ankara Genel Merkez'de ihtiyacımız çok fazla, illere para yardımı edemiyoruz. İllerimiz zekat toplasınlar, kurban derisi toplasınlar, kurban derilerini Milli Gençlik Vakfı'yla kendi aralarında bölüşüp harcasınlar diyorlarmış. (Hal buysa ki Avrupa'da işçilere siz kendi ilinize yardım etmeyin, yardımlarınızı süvari kontosuna yapın, biz illerde topladığımız paraları taksim ediyoruz) diyorlar.

Refah Partisi'nin Genel Merkezi illere para yardımı yapmıyormuş ama illerden gider faturası topluyormuş. Yani başka amaçlarla kullandığı paraları aklamak için. Mesela hiç para yardımı yapmadığı ilden en az bir milyarlık gider faturası gönderin diyorlarmış. Halbuki bir il bir milyarlık akaryakıt faturası temin etti. bu kadar akaryakıt sarf edilmiş midir? Kim ve de nasıl sarf etmiştir? Hangi şoförler bu kadar akaryakıt sarf etmişlerdir?

Demek ki hazineden alınan yardım başka amaçlarla faize yatırılmaktadır. Partiye harcanmış gibi de illerden gider faturaları tedarik edilmektedir.

Erbakan Hoca *süvari kontosuna para toplamada emeği geçenlere diyet borcu ödemektedir. Ve de ödemiştir. Bu seçimlerde Avrupa Milli Görüş Teşkilatı Başkanı Osman Yumakoğlu ve Abdullah Müftüoğlu takma adlı Şevki Yılmaz'ı milletvekilli yapmıştır. Eski kasadarlarından Ali Güneri'nin oğlu Teoman Rıza Güneri'yi de milletvekili yapmıştır. Skandal ortaya çıkmasaydı Süleyman Mercümek ile Beşir Darçın'ı da milletvekili yapacaktı. Çünkü buna mecburdur. Erbakan Hoca bu şahıslara karşı gebedir.*

Erbakan Hoca Mercümek'i tanımazlıktan geliyor. Ve her sakallının hesabını bizden sormayın, diyor. Fakat bu sakallılar kendi kasadarlarıdır ve onlara ***kardeşim*** *demektedir.*

İşte 19 Şubat 1991 tarihli Parti'nin yayın organı Milli Gazete'den beşinci sayfada bir vefat ve taziye yazısı (mektubumun ekindedir):

"Yeni Neşriyat A.Ş Yönetim Kurulu üyelerinden ve Doğuş Muhasebe sahibi Muhterem Kardeşim Süleyman Mercümek'in Muhterem babası Ali Mercümek'in vefatını teessürle öğrenmiş bulunuyorum. Merhuma Cenab-ı Hak'tan rahmet, ailesi ve yakınlarına sabrı cemil niyaz ederim.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan- Refah Partisi Genel Başkanı"

Kendisinden muhterem kardeşim diye bahsettiği sakallıyı Necmettin Erbakan Hoca'mız bin yıl yaşasa bile hiç bir zaman unutmuş olamaz. Olamaz herhalde. Bu Süleyman Mercümek yeni çıkmadı ki ortaya... Ta MSP döneminden beri İstanbul İl Teşkilatı'nda görevliydi.

Süleyman Mercümek kendisini, 'kimsenin benden şikayeti yok' *diye savunuyor. Fert olarak kimsenin kendisinden şikayeti olmaz, olamaz amma kamu vicdanının şikayeti vardır. On binlerce işçi, ben de dahil olmak üzere süvari kontosuna Allah rızası için istediklerinden dolayı yardım etmektedirler. Toplanan paralar trilyonlarca lira tutuyor. Ve bu paralar Süleyman Mercümek'in hesabında iken, Bosna-Hersek için de paralar toplanıyor. Bu arada Bosna yardım paralarının bir kısmının havalesi sırasında herhalde Mercümek'in hesabı işin içine karışıyor ve iş patlak veriyor. Yoksa Bosna için trilyonlarca liranın toplanması mümkün değil. Onun için toplanan paraların yüzde doksanından fazlası Bosna parası değil, süvari kontosunda toplanan partiye ait paralardır. Bu paralar Süleyman Mercümek'in hesabında nemalandırılmaktadır. İşçi nereden bilsin bu durumu, nereden bilebilir ki... Hiç bir işçi Süleyman Mercümek'le*

muhatap olmuş değildir ki! Dolayısıyla hiç bir kişinin Süleyman Mercümek'ten şikayetçi olması söz konusu değildir. Refah Partisi'ne yardım diye süvari kontosuna makbuzsuz toplanan trilyonlarca paranın elbette ki fert fert şikayetçisi olmayacaktır. Çünkü yardım isteyene yardımı yapar. İşi Allah'a bırakır... Sevabını Allah'tan bekler. Yardım işi apayrı bir iştir. Yoksa Almanya'daki bir işçi Türkiye'deki herhangi bir yakınına, oğluna, uşağına herhangi bir maksatla gönderdiği üç beş kuruşun bile yerine ulaşıp ulaşmadığına, talimata uygun harcama yapılıp yapılmadığını araştırır.

Ben şu ana kadar yani iki sene öncesine kadar, süvari kontosuna peyderpey toplam 22 bin mark yardım yaptım. Şimdi kalkıp da kimi kime şikayet edeyim. Abdullah Müftüoğlu takma adlı Şevki Yılmaz ve onun gibilerin konuşmalarının tesiri altında çokları gibi ben de kaldım ve yardım ettim. Şimdi kalkıp da ben Süleyman Mercümek'ten nasıl şikayetçi olayım ki, ama vicdanımız sızlıyor. Bizler fertler olarak Allah'a havale ediyoruz. Ama devletimiz bu işin takipçisi olmalıdır. Kişi olarak bizim şikayetimizin yeri yok. Hiç değilse devletimiz bizim adımıza Süleyman Mercümek ve onun arkasındaki 'Kirli Görüş Çetesi'nin yakasına yapışsın, sorumlular cezalandırılsın. Hele hele şu 'partiye zekat verilir' *diye fetva çıkaranların yakasına yapışılsın. Türkiye'mizde her siyasi partimiz partilerine zekat toplamaya kalkışırsa bu işin sonu nereye varır?*

Avrupa'da süvari kontosuna para toplanırken, 'zekatlarınızı da bu kontoya verin' *diyorlar!* 'Ankara'daki hocalarımız buna fetva verdi' *diyorlar. Böyle bir fetva olur mu? Kim partide böyle bir fetva vermiştir. Eski Diyanet İşleri Başkanı Lütfü Doğan Hoca fetva vermiş diyorlar. Böyle bir fetva verilip verilmediği konusunda açıklama yapmalılar. Diyanet İşleri de bu konuda bizleri ve yurt dışındaki işçilerimizi aydınlatmalılar.*

Bu "Kirli Görüş Çetesi", Refah Partisi adı altında sanki siyaset değil, Ticaret Limited Şirketi ismini taşıyan bir şirket ortakları gibi hareket ediyorlar. Bunlar devamlı surette akar bir yol bulmuşlar...

O yol şudur: Onlara göre Refah Partisi, dünya üzerinde yegane hak mezheptir. Bu hak mezhebe kaydolup, varını yoğunu bu hak mezhebe yatırmazsan Cennete gidemezsin. Hem yurt içinde, hem yurt dışında hep yaptıkları budur. Bunları söyleyerek yardım topluyorlar. Bu yollarla trilyonları toplayarak kendi aralarında ne yaptıkları nerelere harcadıkları belli değil.

Süleyman Mercümek ile ilgimiz yok diyorlar. Halbuki Süleyman Mercümek MSP zamanından beri parti teşkilatındandır. Bir zamanlar da

"Selamet köyü" arsaları dağıttılar. Neredeyse 20 sene olmuştur. Bir arkadaşım da yıllar önce hanımının kolundaki bileziklerini bozdurarak oraya parasını yatırmıştı... Arsa sahibi olacağım diye... Güya Milli Gazete, Yeni Neşriyat A.Ş bunları arsa sahibi yapacaktı. Arsalar Çatalca ilçesi Dursunköy'deymiş. 251 kişiye verdikleri arsa başkasına aitmiş. Çatalca Asliye İkinci Hukuk Mahkemesi 1982/45 sayılı kararıyla 251 kişinin tapularını iptal edip gerçek sahiplerine vermiş. Kararın fotokopisini de mektubuma ekledim. İşte bu taşın altından da Süleyman Mercümek çıktı. Mercümek bu işin de sorumluları arasında. Bazı mağdurların önceleri Süleyman Mercümek'e verdikleri vekaletname örneğini de mektubumun ekinde sundum. Galiba şimdi bu 251 kişi Süleyman Mercümek aleyhine milyarlarca liralık tazminat davaları açacaklarmış.

Refah Partisi'nin Süleyman Mercümek'ten geri kalmayan başka açıkgözleri de var elbette. Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan da 12 Eylül'den sonra cezaevinden çıkınca herhalde parasız kalmış olmalı ki 1981-1982 yıllarında Durak Pazarlama Dış Ticaret A.Ş. diye bir şirket kurmuş, şirketin adresi; Ateş Sokak 3/1 Sıhhiye ANKARA. Şirketin yönetim kurulu başkanı Şevket Kazan. Şevket Kazan il il dolaşarak bu hayali şirkete para toplamış;. 'Ortadoğu ülkelerine ihracat yapacağız' *diye... Epeyce para toplamış, sonra da bu paraları çarçur edip yemiş. Yani kendi kişisel çıkarlarına harcamış ve pek çok insanı mağdur etmiş, yani dolandırmış. Ankara Demetevler'de bir yakın dostum bunları bana anlattı.*

Bu seçimlerde, yani 1995 seçimlerinde süvari kontosuna 1,5 trilyon lira toplandı. Bu paralar da eminim ki, Ankara'ya getirilip Erbakan Hoca'ya teslim edildi. Ama Erbakan'ın bu paraları Mercümek olayının patlak vermesinden sonra nasıl değerlendirdiği bilinemez. Onun için Erbakan ve yakın çevresindekilerin ve yakın akrabalarının yurt içinde ve yurt dışındaki bankalarda olabilecek hesaplarını araştırmak lazım.

Erbakan ve çevresi Avrupa'daki işçilerimizi daha fazla sömürmemelidir. Buna mani olmak lazım. Erbakan Hoca Güney Kore Devlet Başkanı'ndan ibret alıp Türk halkından ve bilhassa da Avrupa'daki on binlerce Türk işçisinden özür dilemeli, helallik almalıdır. Her şeyi açıkça ortaya koymalıdır. Güney Kore Devlet Başkanı bir Budist olduğu halde dürüstçe halkından özür dilemiş ve suçunu itiraf etmiştir.

Avrupa'daki Türk işçileri süvari kontosuna vere vere artık bıkmıştır. Bunlar yetmiyormuş gibi bir de Refah Partisi'nin resmi televizyon kanalı Kanal Yedi için yurt dışında ve yurt içinde salma yapıyorlar. İl Teşkilatlarına üçer beşer milyarlık salmalar yapılmıştır. Karşılığında da

uydurma hisse senetleri vererek... RP'li belediyeler de belediye imkanlarını kullanarak bulundukları illerde Kanal 7'nin yayına geçmesine imkan hazırlamaktadırlar.

Biz yetkili makamlardan, Yüksek adalet mercilerimizden Refah Partisi'nin hesaplarının incelenmesini, partinin Türkiye'deki yan kuruluşlarıyla, yurt dışındaki yan kuruluşlarının durumlarının incelenmesini istiyoruz. İcabının yapılmasını yüce savcılığımızdan diliyoruz. Saygılarımla Tahir Budaklı"

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazılmış olan mektubun noktası ve virgülüne kadar ki içeriği bu şekliyle kayıtlara giriyordu.

Mercümek Batırdığı Bosna Parası İçin Faiz İstiyor

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paralardan 550 milyar liralık bölümünü yüksek faiz için yatırdığı TYT ve Marmara Bank'ta batırdığı iddiasını savcılıkta kabul edip, HBB televizyonunda reddeden Süleyman Mercümek'in yalanı ve faizciliği, cümle Milli Görüşçüler gibi belgeleniyordu.

Televizyonda faiz ile iş yapmadıklarını, paraları mevduat sertifikası, hisse senedi gibi yatırımlarla değerlendirdiklerini öne süren Mercümek Amerikan Ekspres Bank'ın Frankfurt şubesine Marmara Bank aracılığıyla yüzde on iki faiz için yatırıp batırdığı 80 milyar lirayı yine faiziyle tahsili için mahkemeye başvuruyordu.

Mercümek'in, avukatları Oktay Savaş ve Ünal Somuncuoğlu aracılığı ile İstanbul 9. Asliye Ticaret Mahkemesi'ne yaptığı başvuruda, biri 564 bin 16, biri 225 bin 370, bir diğeri 1 milyon 755 bin Amerikan doları olmak üzere 2 milyon 544 bin 817 doları, Amerikan Ekspres Bank'ın Frankfurt Theodor Hauss Allee 112-604816 adresindeki şubesine yıllık yüzde 12 faiz geliri için transfer amacıyla tasfiye edilen Marmara Bank'a yatırdığı belirtiliyordu.

Başvuruda Mercümek'in Amerikan Ekspres Bank yetkilileriyle İstanbul'da imzaladığı 18.05.1993-18.05.1994 tarihlerini kapsayan yüzde 12'lik faiz sözleşmesine ve faiz isteminin banka tarafından kabul edildiğine dair makbuzların da Marmara Bank aracılığıyla bu bankaya gönderildiği kaydediliyordu.

Mercümek'in dilekçesi şöyle devam ediyordu. "*Mevduatın vadesi dolduğunda mezkur paralarımız Amerikan Ekspres Bank'tan talep edildiğinde, anılan banka bu mevduatı tarafımıza ödemeyeceğini beyan etmiş ve bu beyanın nedeni tarafımızca anlaşılamamıştır. Bunun üzerine müvekkilimiz Almanya'daki avukatları kanalı ile bu bankaya 14.07.1994*

tarihli bir ihtarname göndererek bir kısım paralarımızın ödenmesini istemiştir. Davalı banka ise bu ihtara hiç bir olumlu cevap vermediğinden bu açık gaspın önlenmesi için iş bu davanın huzurlarınıza getirilmesi zarureti hasıl olmuştur."

Arsa Vurgunları

Süleyman Mercümek'in Ya-Da Şirketi "*Sultanbeyli'de Adil Düzen Üniversitesi'nin yanında arsa satıyoruz*" diye tarla satıyor. Arsalarını görmeye gelen gurbetçiler ise üniversite filan görmeyince "*kazıklandık*" diye yakınıyorlardı.

Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak satışlarla bizzat ilgileniyor, 1990 yılının 9 ve 10. aylarında Almanya'daki gurbetçilerden gelen 480 bin markı iki parti halinde çektiği ortaya çıkıyordu.

Mercümek Tapulu Arsayı Yürütmüş

"**Refah'ın Gerçek Yüzü 1**" adlı kitabımda da yazdığım bu olay, RP'lilerin insanlarımızın mallarına mülklerine nasıl göz diktiklerinin, insanlarımızın birikimlerini gasp etmek için nasıl vahşice çabaladıklarının, bu uğurda hiç bir engel tanımadıkları, zaten hiç bir engelle de karşılaşmadıklarının bir ibret belgesi olarak karşımıza çıkıyordu.

"*Amerika'nın Kaliforniya eyaletinde bir terzi dükkanı işleten üç çocuk annesi Özhan Öztürk, Samandıra ve Sultanbeyli'deki tapulu 1000 dönüm arazisinin RP'li belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, Süleyman Mercümek ve ortakları tarafından paylaşıldığını ileri sürüyordu.*

Adalet Partisi kurucularından Trabzonlu Hasan Öztürk'ün dul eşi, Mersin doğumlu Özhan Öztürk, Samandıra da 155 kişiye ait olan 105 bin dönümlük arazinin Ali Nabi Koçak, Süleyman Mercümek ve ortaklarınca parsellenip, ormanlarında kesilmesi yoluyla Türkiye'de ve Almanya'daki işçilere on yıla yakın zamandır satıldığını söylüyordu.

Özhan Öztürk, 'İstanbul Cumhuriyet savcılığı, Kartal Kaymakamlığı ve Ankara'da İçişleri Bakanlığı nezdinde tapulu arazi sahibi 40 kişinin imzalı belgeleriyle satışların durdurulması için yaptığımız başvurulardan netice alamadık. 'Refah Partisi'nin bitmek tükenmek bilmeyen para kaynağının nereden geldiğini bilmiyorum' diyen Başbakanımız Çiller, Sultanbeyli'ye bakarsa bu kaynağı açıkça görebilir. Yalnızca benim "Bin Dönüm" tapulu arazimin metre karesi 2-5 milyon liradan en az 3 trilyon liraya gelir' diyordu.

Eşi Hasan Öztürk'ün 1976 yılında vefatı üzerine kendisi ve çocuklarına kalan arazi etrafına çit çevirmeye kalktıklarında Mercümek yanlılarının 20 kadar kadını bıçakla üstlerine saldırttıklarını ifade eden Özhan Öztürk konuşmasını şöyle sürdürüyordu: 'En büyük hissedarı olduğum 105 bin

dönümlük arazinin sahipleri arasında çok saygı duyduğum emekli Korgeneral Fevzi Aysun da vardı. 1365 No.lu parselden 250 dönümü çitlemeye başlayınca, 25 silahlıyı da karşımızda bulduk. Üç askeri helikopter tepede belirince 'Bu kadını koruyan bir kuvvet var' diyerek gittiler. Oysa şimdi bizlere ait tapulu arsalar üzerinde eski ANAP bünyesindeki Refah Partili olan güçlü isimlerin fabrikaları var. Devlet Başkanı, Başbakan ve tüm yetkililerimizden arsa mafyası eline düşüp talan edilen ve hala vergilerini ödediğim arazimize sahip çıkabilmemiz için yardım istiyorum."

Özhan Öztürk, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Cumhuriyet Savcıları ve tüm yetkililerden yardım istiyordu, istemesine ama Ali Nabi Koçak bir gazeteye verdiği demeçte şöyle diyordu: ***" Devlet Biziz"*** evet şimdilik maalesef onların sözü ve kanunları(!) geçiyor ama bir gün!...

Bosna yolsuzluğunun Almanya boyutunu araştıran Alman savcı, Türkiye'den gelmesi gereken belge ve bilgiler bir türlü gelmeyince çıldırıyor, isyan ediyor ve haykırıyordu: ***"Türkiye'de bunları kim koruyor"***

Ve, Mercümek Mahkum Oldu

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraları bankada batıran ve yerlerine ulaştırmayan Süleyman Mercümek, 4 yıl 1 ay hapis, 21 trilyon lira ödemeye mahkum oluyordu. Milli Görüş doğrultusunda yayın yapan gazeteler, haberi; "*Bosna Mahkum oldu*" şeklinde yansıtırken, Mercümek'in avukatlarının "*Tanrılar kurban istedi*" yönündeki açıklamalarına Müslümanlıklarının gereği olarak olsa gerek tereddüt etmeden yer veriyorlardı. Avukatlardan birinin de RP İstanbul İl Yönetim Kurulu üyesi olduğu düşünülürse bunların imanlarının kıblesi de açıkça ortaya çıkıyordu.

Milli Görüş hatipleri bir gazetede yer alan, "*Cim Bom sen bir ilahsın*" yazısı üzerine tüm Türkiye'yi dinsizlik ile suçlarken, kendi gazetelerinde yer alan, "*Tanrılar kurban istedi*" başlığını utanmadan, hatta gururla izliyorlardı.

Yargıtay 11. Ceza Dairesi 1996/563 esas, 1996/562 karar No.lu dosyasında Süleyman Mercümek ile beraber, suç ortakları IHH yetkilileri ve sorumlu kurul üyelerinin hakkında da kamu davası açılmasını, sanık Süleyman Mercümek'in de yüksek dereceli Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmasını belirtiyor ve böylece Mercümek, ağır cezanın yolunu tutuyordu.

Adil Düzen Perişan Ediyor

Olayın mağduru orta yaşlı bir hanım; kendisini Ankara Büyükşehir Belediyesi Mezarlıklar Müdürlüğü'nde çalışırken, bir gün sorgusuz sualsiz işten atıyorlar ve beş kuruş da tazminat ödemiyorlardı. Kadıncağız

ağlıyordu... "*Dulum, üç çocuğum var. İkisi askerde, biri öğrenci. Ben şimdi ne yapacağım, hakkımı nereden alacağım?*" diye çare arıyordu.

Kendisine yazılı ya da sözlü hiçbir tebligatın yapılmadığını belirten yaşlı kadın, hakkında hiç bir soruşturmanın olmadığını da anlatıyordu.

Bu kadıncağız aç ve açıkta kalmıştı. Refahlı belediyelerden haksız yere kovulup yoksulluk ve perişanlık içersinde bırakılan nice insanlardan biriydi. Ne yapacaktı, nereye sığınacaktı?..

PKK'lılara Kucak

Belediye başkanlıklarını kazandıktan sonra binlerce insanın işine acımasızca son verip onları aç ve açıkta bırakan Milli Görüşçüler, PKK'ya yardım ve yataklık yapan kişileri belediyelere dolduruyorlardı. Ankara Belediyesi'nde, şimdiki Fazilet Partisi Milletvekili ve MKYK üyesi Ö. Vehbi Hatipoğlu'nun EGO Genel Müdürlüğü yaptığı dönemde Mardin'den getirilen Mehmet Münir Öner gibi şahısların Şırnak Valiliği'nin, 08.02.95 tarihli, 001326 sayılı "Gizli" yazısında; "*...İlgi sayılı yazınız ile hakkında arşiv araştırması yaptırılmak istenen, ilimiz Cizre İlçesi, Dağkapı mahallesi nüfusuna kayıtlı, Ramazan-Emine oğlu, 1967 doğumlu Mehmet Münir ÖNER'in yaptırılan arşiv araştırmasında;*

Adı geçenin, 1994/119 sayı ile PKK terör örgütüne yardım ve yataklık yapmak suçundan yakalandığı şeklinde fişi mevcut olup..." şeklindeki bölüm olduğu halde bu ve bunun gibi bir çok insan belediyeye doldurulup, önemli görevlere getiriliyor, Milli Görüş'ün ne kadar Milli olduğu bir kez daha kanıtlanıyordu.

IHH

IHH'nın (orijinal adıyla International Humanitare Hilforganization, Türkçe adıyla Uluslararası İnsani Yardım Teşkilatı); Bosna için yardım seferberliği sırasında Almanya'da kurulan ve amacının Bosna için toplanan yardım paralarının gitmesi gereken yere gitmeyip, Türkiye'ye geri dönüşünde ara istasyon vazifesi görmek olan bir dernek olduğu ortaya çıkıyordu.

Bosna'ya yardım paralarının toplanmasıyla beraber bu Dernek de Freiburg Mahkemesi'ne VR.2480 işlem numarası ile 27 Ocak 1993 tarihinde kayıt oluyordu. Dernek tüzüğünü 212.10.1992 tarihinde düzenlerken, Dernek yönetimi şu isimlerden oluşuyordu:

Hasan Aydın: 1. Başkan
Ünal Karacaoğlu: 2. Başkan
Murat Akbaş: Üye
İsmail Zeybek: Üye

Malımut Satıcı: Üye
Yunus Şen: Üye
Necmettin Alkan: Üye

IHH, Almanya'da Volksbank Freiburg Şubesi'nde 8910006 no.lu dernek hesabını kullanıyor, yerleşim adresi olarak da Lehener Str. 40 Freiburg adresini gösteriyordu.

Dernek kurulduktan sonra görevine başlıyor, Konya'da ve bir çok yerde toplanan paralar derneğin hesabına yatırılıyor, IHH da bu paraları Süleyman Mercümek tarafından yine aynı tarihlerde açılan Düsseldorf Yapı ve Kredi Bankası'ndaki hesaba aktarıyordu.

İşlerin tıkırında gidip avuçlarını ovuştururlarken, gündeme bomba gibi düşen "*RP Bosna Paralarını iç etti*" haberiyle kirli ilişkiler gün yüzüne çıkıyordu.

Erbakan, 18.03.1994 tarihinde bir basın toplantısı yapıyor, toplantıda yanına IHH'nın Hasan Aydın'dan sonraki Başkanı Abdurrahman Çiğdem'i oturtuyor, aynı Şevket Kazan gibi IHH'yı öve öve bitiremiyordu.

Abdurrahman Çiğdem'in Alman 2. Şube'deki dosyasında şu bilgiler yer alıyordu:

"Araştırmaların sonunda IHH'nın bir İslami fundamentalist dernek olduğu ortaya çıkmıştı. İdeolojik lideri ise, Köln'lü Cemalettin Kaplan olarak gösteriliyordu.

Cemalettin Kaplan'ın sağ kolu 10.02.1958 Sivas-TR doğumlu, Elsasser 19-Freiburg'da oturan Abdurrahman Çiğdem'di.

Çiğdem; 19.01.1959 Westernheim doğumlu hukukçu Ruth Baumeister ile evlidir. Bayan Baumeister'in IHH'nın kuruluşunda önemli ölçüde yardımcı olduğu bilinmektedir

IHH'nın dernek tüzüğü, hukuki bilgileri ve değerleri ile çok iyi bir şekilde kaleme alınmıştı. Ancak kuruluş protokolünde Bayan Baumeister'e yer bile verilmemişti..."

Freiburg Kriminal Polisteki ve Savcılık'taki bilgilerden kolayca anlaşılacağı üzere Cemalettin Kaplan yanlıları ile Milli Görüşçüler arasındaki köprü vazifesini IHH'nın Başkanı Abdurrahman Çiğdem'in yürüttüğü böylece ortaya çıkıyordu.

Milli Gençlik Vakıfları'nda yapılan aramalarda Cemalettin Kaplan'ın kasetleri de ele geçiyordu.

Abdurrahman Çiğdem ve IHH yetkilileri Türkiye'de RP'li yöneticilerle il il dolaşarak yardım topluyorlardı. Sivas'ta düzenlenen, "*Bosna Katliamını Kınama Gecesi*"'nde toplanan yardım miktarı 150 milyon lira oluyordu.

IHH'dan Yanıltıcı Kaset, Erbakan'dan Yanıltıcı Mektup

IHH, olay patlak erdikten sonra "*Paraları Alia İzzetbegoviç'e verdik, bize teşekkür ediyor*" diye bir kaset veriyor ancak Freiburg Savcılığı'nın incelemesi sırasında 1 dakikalık bu kasetin IHH yetkililerini doğrulamadığı, kaydın yardım kampanyasından önce yapıldığı ortaya çıkıyordu.

Erbakan bir basın toplantısı düzenleyerek, Alia İzzetbegoviç yardımlarımız için bize teşekkür ediyor diye bir mektup gösteriyor ancak mektuba dikkatle bakan gazeteciler, teşekkür edilen kişinin Arnavutluk Başkanı olduğunu belgeliyorlardı.

Bu arada Mercümek, "*IHH bana hiç para göndermedi*" diyor ama gerçek tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriliyordu.

Erbakan son bir gayretle cephe komutanı diye bir Boşnak'ı göstererek "*Aha paraları buna verdik*" diyor ama o kişinin de bir imam olduğu çok kısa bir zamanda anlaşılıyordu.

IHH Yönetim Kurulu'nun Freiburg Savcılığı'na verdikleri ifadelerinde, hemen hemen hepsinin ortak özelliği olarak Refah Partisi ve AMGT yandaşı oldukları, Alman vatandaşlığına geçtikleri ve işsiz bir durumda bulundukları öğreniliyordu.

Erbakan'ın "*Bosna'da silah fabrikası kurduk*" sözlerinden sonra, aynı soru IHH'lılara sorulunca alınan cevap "*kesinlikle hayır*" oluyordu.

IHH'lıların İfadeleri

Almanya'da Freiburg Savcılığı'nda para aklama şüphesiyle ifade veren IHH Yönetim Kurulu üyelerinin ifadelerine öncelikle Erbakan'ın yanına oturtup basın toplantısı düzenlediği Mahmut Satıcı ile başlayalım.

Mahmut Satıcı, IHH İkinci Başkanı, 10.01.1956 Niğde doğumlu, evli, işsiz, 1992 yılından bu yana Alman vatandaşı. Savcılığa verdiği ifadesinde, Mercümek'i tanımıyor ama onunla ilgili şu bilgileri veriyordu: "*Konya'da Komite Başkanı Lütfü Yalman tarafından bir hesap numarası ve bir isim verildi. Bu isim İktisadi Kontrolör (Mali Müşavir) Süleyman Mercümek idi. Bana Konya'dan gelen paraların Düsseldorf'taki Yapı Kredi Bankası'nda bulunan Süleyman Mercümek'in hesabına havale etmem talimatı verildi. Bay Mercümek bizim için bir aracıdır. O, yemin etmiş Bosnalı bir mali müşavirdir. Ve çok güvenilen bir kişidir.*"

IHH'nın İkinci Başkanı Ünal Karacaoğlu'nun da Türkiye doğumlu, evli, işsiz ve 1992 yılından beri Alman vatandaşı olduğu ortaya çıkıyordu.

Derneğin kurulması gibi üyelerinin Alman vatandaşlığına geçmelerinin de Bosna'ya yardım kampanyalarına denk düşmesi elbette ki tesadüf. Yardım paralarını bir bankadan diğerine aktarırken kimin üzerine

aktardıklarını, kaç para yatırdıklarını bilmemeleri, hatırlayamamaları hep tesadüf, parayı aktardıkları Mercümek'i hiç tanımamaları ve yine kendilerine büyük miktarlarda para yatıran AMGT'lileri tanımamaları, onlar da tesadüf... Yoksa siz farklı mı düşünüyorsunuz.

Ünal Karacaoğlu ifadesinde, Dernek'in kuruluş fikrinin Kasım 1992 tarihinde ortaya çıktığını söylüyor ama Dernek'in tüzüğünün hazırlanması ve kuruluş fikrinin kimden çıktığını söyleyemiyor. Bir söyleyebilse bir başka tesadüfle, çok büyük bir tesadüfle "*müşerref*" olacağız, ancak Ünal ağzını sıkı tutarak bu "*tesadüf*"ün öğrenilmesinden bizleri mahrum bırakıyordu.

IHH'lı Ünal ifadesinde; 17.08.1993'te Postbank'tan 48,600 DM çektiğini kabul ediyor, parayı IHH'nın Hughstatter Str.'deki bürosunda kime verdiğini bilmediğini söylüyordu.

IHH'nın Düsseldorf'taki hesabına Faisal Finans tarafından Amerikan Ekspres Bank'ta bulunan 224.662 DM içinde , "*Konya'daki insanların gönderdiği Bosna'ya bağış paraları*" olduğunu söylüyor, bu paranın Mercümek'e havale edilmediğini anlatarak, "*Bu IHH için düşünülmüştü*" diyordu.

IHH'nın Birinci Başkanı Hasan Aydın; Düzce doğumlu,evli, işsiz biri. O da ifadesinde; "*Kendi hesaplarına 1 milyon 430 bin mark gönderenleri tanımadığını, isimlerini bile bilmediğini*" söylüyor, ancak adını bilmediği, tanımadığı belediyenin ve yardım Komitesinin talimatı ile de paraları Süleyman Mercümek'in hesabına aktardıklarını açıklıyordu.

Hasan Aydın'da, ***"Bosna'da silah fabrikası yapıldı mı?"*** şeklindeki soruya ***"kesinlikle hayır"*** cevabını veriyordu. Hasan Aydın ifadesinde, Bosna parasının 150 bin DM'si ile dört tane kamyon aldıklarını söylüyor, kamyonu kullanan şoförün IHH'dan 1000 mark aylık aldığını ve Hollanda'da ikamet ettiğini açıklıyordu.

IHH'nın kurucularından ve aynı zamanda Yönetim Kurulu Üyesi, tüccarlık mesleğinde eğitildiğini beyan eden, işsiz, evli, dört çocuklu Murat Akbaş Freiburg savcılığında verdiği ifadesinde şunları söylüyordu; ***"Türkiye'den yurt dışına yapılacak bağış paraları sadece 'Kızılay' üzerinden yapılır. Konya Belediyesi bunu Kızılay üzerinden yapmak istemediği için, IHH'yı devreye soktuk. Türk halkının hükümete, dolayısıyla Kızılay'a güveni yok. Böylece paranın yurt dışına çıkarılması çok önemlidir. Ancak bu da bir Türk bankasından, diğer bir Türk bankasına şeklinde olmuyordu. Bilhassa yabancı bir bankanın devreye sokulması zorunluydu.***

Diğer türlü Türk Hükümeti bu parayı her an denetime alabilirdi..."

IHH'dan 15.04.1993 tarihinde yazılı olarak istifa edip ayrılan Murat Akbaş ayrılık sebebi olarak, "*IHH'nın çalışma sistemine uyumsuzluğum değildir*" şeklinde Freiburg savcılığına ifade verirken, IHH Yönetim Kurulu'na gönderdiği 15.04.1993 tarihli istifa dilekçesinde; "*Bazı kardeşlerim devamlı olarak aleyhimde yalan, iftira, dedikodu vs. ürettiklerini fakat niyetlerinin halis olduğu için normal karşıladığını*" belirtiyor ve şöyle devam ediyordu:

"*...Fakat zaman içersinde bazı kardeşlerin şahsımda, bazı Bizans entrikalarına girdiklerini haber aldığımızdan, kendimi organize içersinde tek engel olarak gördüm...*"

IHH Yönetim Kurulu Başkanı Hasan Aydın, Murat Akbaş'a gönderdiği 12.05.1993 tarihli yazıda şöyle diyordu: "*IHH Genel Kurulu'nun 08.05.1993 tarihli üçüncü toplantısında alınan karar gereğince, IHH'dan çıkartılmanıza karar verilmiştir. Böyle bir karar alınmasına IHH çalışma tüzüğüne uygun olmayan çalışma tarzınız, tutum ve davranışlarınız sebebiyet vermiştir...*"

İç edilen Bosna yardım paraları ve olayın göbeğindeki Milli Görüşçüler'in yardım derneklerinde kendi ifadelerince dönen Bizans entrikaları, yalan,dolan,iftira ve dedikodu!.. Diğer yanda Milli Görüşçüler'in kampanyalarına katılarak cihad sevabı aldığını zanneden safdirikler ve uçan giden Bosna'ya yardım paraları!.. Daha öte de Mahdum Erbakan'ın altındaki 240 bin DM'lik Mercedesler Milli Görüş'ün gerçek yüzünü bir kez daha aydınlatıyordu. Görebilene!..

Bozacının Şahidi Şıracı

IHH'nın Almanya'da, Freiburg Savcılığı'nca yapılan soruşturmaları sırasında, Almanya'da oyun makinelerinde hırsızlık yaptığı savıyla hakkında soruşturma açılan M. Yusuf Saral, Fatih Savcısı Ceyhan Ülgen, Mali Şube Müdürü Salih Güngör'ün de hazır bulunduğu 08.03.1995 tarihinde tanık olarak verdiği ifadesinde özetle şunları anlatıyordu:

"*AMGT Üyesiydim. Camilerde namaz sonrası para toplandı. Bizzat yardımda bulunup bulunmadığımı artık bilemiyorum...*"

Bizzat yardım yapıp yapmadığını bilemediğini söyleyebilen Mahmut Saral 07.06.1993'te Mercümek'in hesabına 293.500 DM'yi neden yatırdın sorusuna verdiği yanıtta; "*Kaç para yatırdığını hatırlayamadığını*" söyleyerek, İslami Birlik'ten Hasan Özdoğan veya Recep Çınar'dan aldığı talimat gereği Düsseldorf'a giderek parayı yatırdığını, makbuzu da Özdoğan veya Çınar'a verdiğini belirtiyor, talimatı hangisinden aldığını

hatırlayamadığı gibi, makbuzları hangisine verdiğini de bilmediğini söylüyordu.

AMGT Muhasibi İsa Erdener de, yardım yapacak parası olmadığı için yardım yapamadığını anlattığı ifadesinde, İslami Birlik adına Düsseldorf'taki bir hesaba para yatırdığını, ancak hangi hesaba para yatırdığını bilemediğini, yatırdığı paranın miktarını da hatırlayamadığını, havaleyi okumadan imzaladığını, sonra makbuzu İslami Birliğin Başkanı Hasan Özdoğan'a teslim ettiğini anlatıyor ama Köln'de de aynı bankanın şubesi olmasına rağmen neden onca yolu kat edip, parayı illa da Düsseldorf Şubesi'ne yatırma sebebini izah edemiyordu.

Bosna Zulmünden Bile Kazanç Sağlayanlar

Milli Görüşçü hatipler, Bosnalıların uğradığı zulümleri, katliamları, Müslümanların kaybettikleri kanları, ananın doğum esnasındaki feryat ve çığlıklarına ve akıttığı kana benzeterek, "*Ana ağlamadan çocuk doğmaz. Kan dökülmeden Adil Düzen gelmez*" şeklinde açıklıyorlardı.

Bosna'daki vahşetleri Allah'ın bir lütfu olarak niteleyen Milli Görüş hatipleri; "*Bu zulümlerin bize faydaları sayılamayacak kadar büyük olmuştur. Bizim yıllardır yapamadığımız tebliği gerçekleştirdi.*" diyorlardı.

Bosna'ya yardım diye toplanan paraların, Refah Partililerce 27 Mart 1994 yerel seçimlerinde harcandığı şeklindeki iddialar ayyuka çıkıyordu. Harcanan milyarlarca liranın ardında Necmettin Hoca'nın kardeşi Kemalettin Erbakan olduğu belirtiliyor, çok geçmeden de kardeş Erbakan'ın yüz binlerce metre karelik arsa ve tarlalardan oluşan muhteşem serveti dudakları uçuklatıyordu.

Bosna Mitingi

Milli Görüşçüler, Bosna'ya yardım mitinglerini yurt dışına da taşıyorlar, büyük miktarlarda paralar topluyorlardı. 1992 Yılında Milli Görüş teşkilatlarının düzenlendiği Almanya'da Dom Kilisesi'nin önündeki mitingde de para toplama işlerine hız veriyorlardı. Mitinge Refah Partisi MKYK Üyesi sıfatıyla Hasan Hüseyin Ceylan, o günlerde Abdullah Müftüoğlu takma ismini kullanan AMGT İkinci Başkanı Şevki Yılmaz, AMGT Genel Başkanı ve Fazilet Partisi Milletvekili Osman Yumakoğulları katılıyordu. Mitingde ilk konuşmayı yapan H. Hüseyin Ceylan özetle şunları söylüyordu:

"*...Almanca yazılmış, İngilizce yazılmış, Türkçe yazılmış bir pankart görüyorum. 'Katil Miloseviç, Canavar Miloseviç' diyorsunuz. Evet bu katil, bu zalim, bu cani, Filistinlinin kafasını, kolunu, bacağını kıran Yahudi zihniyetinden daha zalim, daha katil ve canavar olan insan, ülkeme geliyor*

benim. Esenboğa Havaalanı'nda Dışişleri Bakanı altına halı seriyor. Bu katil Başbakanlık Konutu'nda karşılanıyor. Bu canavar Cumhurbaşkanlığı Konutu'nda karşılanıyor.

Miloseviç, 2 yaşındaki kızın anasının, babasının gözünün önünde, anasının elleri bağlı, babasının elleri bağlı ağaca 20'lik çivilerle önce sağ kolundan, sonra sol kolundan, sonra sağ ayağından, sonra sol ayağından çivilenen ve ölmek üzereyken beynine 20'lik çivi ile ağaca saplanan 2 yaşındaki kızın Bosnalı Hilalim!.. Onun şahsında kız kardeşlerim şimdi size sesleniyorum, dünya bu vahşeti görmedi. Butros Gali, 'Evet bu canavarlıktan haberdarım' *diyor. Kızım çivilenmiş ananın eli bağlı, babanın elleri ayakları bağlı, kız ölmüş... 2 yaşındaki Müslüman kız, konuşmaktan habersiz. Milan Paniç'in ve Miloseviç'in canavar ruhlu askeri kasaturasını çıkarıp 2 yaşındaki Hilalimin derisini yüzüyor, etini doğruyor, ateşini yakıyor, tavada kızartıyor, Müslüman anaya ve Müslüman babaya yedirmeye çalışıyor. Ana yalvarır, baba yalvarır bu görüntüyü görmeyelim ne olur kafir bizi öldür.*

Sırp Kafiri bağırır, 'Sizi Müslüman ana ve baba olarak şimdi öldürürsem bir kere öleceksiniz ama öz kızınızın etini size yedirerek her gün Müslümanları bir milyar kez ölüme terk etmiş olacağız' *der.*

...Bu yeni dünya üzerinde şimdi sen geliyorsun, ben geliyorum, bacım geliyor... Koca Türk Devleti iki tane tırlık sargı bezi gönderebiliyor ama ***bu meydanı dolduran benim Milli Görüş Teşkilatlarını sadece Avrupa'dan 2 milyon Mark yani 11 milyar lira parayı bir çırpıda verebiliyor kardeşim!***

Şimdi Bosnalım, şimdi Begoviçim, Muhammet Cengiçlerim Gıraçliç'i alıyorlar niye biliyor musunuz? Senin 2 milyon Markına Begoviçlerim 2 Bin tane Kalaşinkof alıp Hırvat pazarından, şimdi Sırpları püskürtmeye başladılar da onun için kardeşim!..."

Mitingin Sunucusu, Fatih Camii'nden 4375 DM ve 5 adet altın yardım toplandığını ayrıca Bezmi Alem'den de 2090 DM geldiğini belirttikten sonra malum Şevki'yi şöyle anons ediyordu:

"*Ve hemen şu dar zamanı değerlendirmek için sizlere birini takdim etmek istiyorum. Aynen bildiğiniz gibi olan, olduğu gibi bildiğimiz, gece gündüz demeden, zaman zaman yatakta yatarken bile davamızın mesajlarını ulaştırma mücadelesi veren Avrupa Milli Görüş Teşkilatları Tanıtma Başkanı, Merkez İcra Kurulu Üyesi İlahiyatçı ve İktisatçı muhterem hocamız Abdullah Müftüoğlu'nu sizlere takdim ediyorum. Buyurun Hocam!..*

Cemalettin Kaplan ile aynı takma soyadını taşıyan malum Şevki konuşmasında özetle şunları söylüyordu:

"*...Sadece fertler Allah'a iman etmeyecek, bu kafi değil devlet de Allah'a iman edecek. Bütün dünya Müslümanları hayatının her safhasında, ticaretinde her şeyinde Allah'a iman edecek,* ***onun bunun izini bırakacaksınız, Ümmet-i Muhammet olacaksınız.*** *Muhammet'in cemaatı olacaksınız. Kapitalizmin ümmeti değil, liberalizmin ümmeti değil, milliyetçiliğin ümmeti değil, sosyalizmin ümmeti değil, solculuğun, sağcılığın ümmeti değil, Ümmet-i Muhammet olacaksınız. Ve bu azaplar bitsin istiyorsanız, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edeceksiniz.* ***Bosna-Hersekli'nin yanına gidemedim diye üzülmeyin, Bosna-Hersekli şimdi sandıklarla yanına geldi. Onlar sizden asker istemiyorlar. 50 bin kişilik düzenli ordumuz var. Bize silah gönderecek, tedarik edecek parayı gönderin. Ey Ümmet-i Muhammet hazır mısınız? 100 Marktan aşağı olmamak üzere bu kampanyaya katılın. Kardeşlerimizin yanında olduğunuzu Rabbınıza gösterin. Sizler ne hayırlı bir topluluksunuz. Bosna-Hersekliler sadece Avrupa Milli Görüşün ve Türkiye'deki Milli Görüşçülerin yardımını gördü...***

...Derhal şimdi bu meydanda Bosna-Hersek'te yok mu beni kurtaran diyen, ağaç altlarında karnındaki Sırp piçlerini bırakan 100 bin kadının ırzına geçilmiş, 80 bine yakın kadın hamile bırakılmıştır. Mektup yazdılar, okuyamam kalbiniz durur; 'Ey Ümmet-i Muhammet Nasıl uyuyorsunuz' İşte bacımın mektubu ile bitiriyorum. 'Ey Ümmet-i Muhammet nasıl yatakta uyuyorsunuz? Nasıl rahatça yemek yiyorsunuz? Ey Ümmet-i Muhammet bizim ırzımıza geçilirken siz nereye gidiyorsunuz? Yok mu bizi kurtaran?' Bizden intihar fetvası istiyor; 'Biz kendimizi öldürebilir miyiz? Karnımızda Sırplı askerlerin piçlerini taşıyoruz' ***İşte bu ızdırabın durmasını istiyorsanız; haydin melekleri de imrendirecek, bir yardım kampanyasına şu meydanda boşuna toplanmadık, miting ağlama yeri değil, düşünme ve karar yeridir. Biz de onların yanındayız diye, bunu fiiliyata dökmek istiyorsak, ne olur şu meydanda gelin mazlumları sevindirin. Sadece sarı kutulara hep birlikte şu hayırda bacılarımız kendi aralarında, erkeklerimiz kendi aralarında birlikte yarışalım...***"

Bu konuşması için Şevki'ye teşekkür eden sunucu, yardım için sadece sarı kutulara para atılmasını istiyordu.

Refah 10 Milyon Doları Ne Yaptı

Mustafa Kemal Dergisi'nin 10. sayısında benim imzamla yayınlanan bu olay, daha sonra Gazeteci ve Yazar ***Kelime Ata*** tarafından Siyah Beyaz

gazetesinde, Mehmet Küçük'ün haberiyle de Milliyet gazetesinde yer almış, Milli Görüşçüler bu skandalı da yalanlayamamışlardı.

Refahlıların mutemedi Mercümek'in Bosna için toplanan yardım paralarını önce iç, sonra da TYT ve Marmara Bank'a yüksek faiz için yatırarak içine etmesinin ardından, Bosna'daki insanlık dramından azami şekilde yararlanmayı amaçlayan Milli Görüşçüler yardım oyunlarına yeni bir maske altında tüm hızları ile devam ediyorlardı.

Senaryo gereği start Gülhane Parkı'nda, Erbakan tarafından veriliyordu. Gerçi el altından yardım tezgahları bütün iğrençliği ile sahneleniyordu, ancak 17 Ağustos 1995 tarihinde 'Bosna İle Dayanışma Gecesi'nde "*oyun*" doruğa yükseliyordu... Şimdi bu geceyi izleyelim ve ondan sonra da sorumuzu sorarak bu olayı aydınlatalım.

Bosna İle Dayanışma Gecesi

Bu geceyi düzenleyen Refah Partisi İstanbul İl Teşkilatı adına, dönemin İl Başkanı, şu anda Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili olan Ali Şahin konuşmasına şöyle başlıyordu:

"*Bosna-Hersek'te namusuna el uzatılan bizim kız kardeşimizdir. Orada boğazlanan insanlar bizim insanlarımızdır. Ve batıya papaz olması için götürülen çocuklar bizim çocuklarımızdır. Minareleri bombalanan camiler bizim camilerimizdir. Biz elhamdülillah Müslümanız. Biz dünyanın neresinde zulüm varsa, neresinde haksızlık varsa bu haksızlığa inancımız gereği baş kaldırırız.*

Bosna'daki zulme de hiç şüphesiz tepkimizi koyuyoruz. Sadece tepki koymak kafi değil, madden ve manen onun yanında olmak gerekir. Hamdolsun Refah Partililer olarak, Bosna-Hersek'in oradaki kardeşlerimizin maddi manevi hep yanında yer aldık. Muhaliflerimizin tüm yıpratma kampanyalarına rağmen yanlarında yer aldık. Bundan sonra da yanlarında yer almaya devam edeceğiz..."

Sunucu geceye katılan Refahlıları şu şekilde anons ediyordu:

"*... Güngören Belediye Başkanı Yahya Baş, Kartal Belediye Başkanı Mehmet Sekmen, İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez, Çekmeköy Belediye Başkanı Sıddık Eraslan, Kağıthane Belediye Başkanı Arif Çalban, Eyüp Belediye Başkanı Ahmet Genç, Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikgöz, Samandıra Belediye Başkanı Abdullah Bayram, RP Merkez Disiplin Üyesi Abdülkadir Öncel, RP MKYK üyesi H. Hüseyin Ceylan...*" ve diğerleri... Geceye katılanların büyük bir kısmı tanıtıldıktan sonra izleyici bölümündeki Refahlılar'a Eminönü'nden İstanbul'un her yerine otobüs seferleri düzenleneceği

hatırlatılıyordu...

Bu uyarıdan sonra kürsüye RP'li İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan geliyor ve konuşmasına başlıyordu: "*...Sevgili İstanbullular, Aziz hemşehrilerim! Sizler çilede yoğrularak adeta çile meydanını Gülistana çeviren gönül erlerisiniz!..*

Sizler, tıpkı Nemrut'un ateşini gül bahçesine çeviren inancın mensuplarısınız!..

Sizler sabırla karanlığı aydınlığa çeviren gönül erlerisiniz!.. Dolayısıyla siz, sabrın sonunda selametin olacağını bilerek, emin adımlarla aydınlık yollara yürüyen kardeşlerimizsiniz!..

Kardeşler; bugüne kadar Bosna-Hersek konusunda, Çeçenistan konusunda sizler ciddi hassasiyet gösterdiniz. Ama ülkemizde bir oyun oynadılar. Neydi bu oyun? Bir Mercümek hadisesi çıkardılar ve bununla Bosna-Hersek'e akan yardımları durdurmak istediler. Bu oyun yalnız Türkiye'de oynanmadı. Aynı anda dünyanın değişik ülkelerinde de bu oyunu oynadılar. Bosna'ya giden yardımlar durdurulsun diye yapıldı. Hamdolsun muvaffak olamayacaklar. İnşallah şu anda ibre inananların lehinedir. Ve Bosna'da gelişmeler inşallah lehte olacaktır. Rabbim kendisine teslim olan kullarını yalnız bırakmayacaktır. Rabbimin vaadi var, 'zafer en geç inananların olacaktır.'

Ve değerli kardeşlerim; sizler şu anda Bosna-Hersek cephesinde değilsiniz ama inanıyorum ki, ruhlarınızla Bosna-Hersek cephesindesiniz! İnanıyorum ki dualarınızla oradasınız... İnanıyorum ki altın kolyesini veren bacım, kızımız bütün benliği ile Bosna-Hersek cephesinde şu anda cihada katılıyor. Kardeşler bizim dinamizmimizin altında yatan gerçek bu!...

Bir zamanlar bu bahçede Tanzimat Fermanı okunmuştu. Şimdi sizler bu bahçede bir başka fermanı haykırıyorsunuz. Bu ferman onlar isteseler de istemeseler de 'Allah nurunu tamamlayacak' müjdesidir.

Yirmi yıl önce, yirmi beş yıl önce deselerdi, pop yıldızlarının çılgınlıklarını sergiledikleri Gülhane Parkı'nda bir gün gelecek, Allah'a aşık olanlar, ona sadık olanlar, muhlisler bu çınarların altını dolduracak ve buradan dünyaya nasıl ortaçağın karanlıklarından bir yeni çağ açılmışsa, Allah'ın izniyle bir yeni çağ açılmışsa, Allah'ın izniyle yeni bir çağ, zulüm çağı kapatılacak, aydınlık bir çağ açılacaktır..."

Sahtekarlar, Şerefsizler, Siz Bir Daha Camiden Nah Para Toplarsınız!...

Hasan Hüseyin Ceylan'ın İstanbul Kadıköy'de verdiği konferanstan ilgili bölüme bir göz atalım daha sonra Bosna ile Dayanışma Gecesi'nde

söylediklerini izleyelim.

Kadıköy'de Bosna'daki malum vahşetleri anlattıktan sonra ağlamaklı bir ifade ile "*...Dayanamadım ağladım. Kendimi parçaladım. Oraya 2 milyon 252 bin mark Milli Görüş Teşkilatları adına yardımın toplanmasına vesile olan kardeşlerinizden biriyim.*" Şimdi burada biraz duralım ve Erbakan'ın Tansu Çiller'in "*RP, Bosna paralarını iç etti*" sözlerinden sonra açtığı tazminat davasını bir inceleyelim. Bu davada Erbakan'ın avukatı Şevket Kazan, ki kendileri şu anda Adalet Bakanı'dır, dava dilekçesinin bir yerinde "*Refah Partisi tüzel kişiliği yardım toplamamıştır. RP'liler sadece gözlemci olarak katılmışlardır*" diyordu. Oysa Hasan Hüseyin Ceylan'ın açıklamasından da anlaşılacağı üzere RP'liler bu işin ta başından sonuna dek içindedirler. Hasan bu konuşmayı RP MKYK Üyesi sıfatı ile yaptığına göre Şevket'in bu konudaki savunması havada kalıyor. Neyse biz dönelim yine Hasan Hüseyin'e. "*...Yani yaklaşık 13 milyar lirayı bizzat Alia İzzetbegoviç'in eline teslim ettik. 13 milyar ne eder biliyor musunuz? 13 bin adet kaleşnikof alınıyor Hırvat pazarından...*"

Diyanetin topladığı paralar için de şunları söylüyordu: "*Camide toplanan paralar faizde duruyor. Paralardan Bosna-Hersek'e bir lira bir kuruş bile gitmedi. Hey benim sakallım sarıklım kendine gel! Senden para topluyorlar faize gidiyor. Günahına sen katlanıyorsun!...*"

"*Sahtekarlar şerefsizler!... Siz bir daha camiden nah para toplarsınız!...*"

Kadıköy'de bu şekilde kükreyen H. Hüseyin, Mercümek vakası patlak verdikten sonra ne hikmetse bir daha bu sözlerini tekrar edemiyordu. Tekrar edemediği gibi Mercümek'i yargılayan mahkemeye çıkıp "*O 2 milyon 252 bin markı ben bizzat Alia İzzetbegoviç'e verdim*" diyemiyordu. Neyse biz 10 milyon dolarlık geceye dönelim ve Hasan'ı izleyelim:

"*...29 Mayıs 1453'ünde Konstantin'i İstanbul yapan komutanı manen yad ederken, 27 Mart 1994'ünde de İstanbul'u İslambol yapan ikinci fatihini, sayın Erdoğan ile beraber siz bütün kardeşlerimi, Ankara'dan bu coşkulu gecenize gelmiş olan bir kardeşiniz olarak selamlıyor ve hepinizi kucaklıyorum...*"

Hasan Hüseyin'den sonra İslamcı talebeler teşkilatı başkanı diye altmışlık bir ihtiyar kürsüye geliyor ve şunları söylüyordu:

"*...İslam gelecektir. Hem de uzun bir zaman değil, kısa bir zaman içersinde, İslam, vücudunu diriltecek, ayağa kalkacaktır. İnşallah ve Allah'ın izniyle zafer yoldadır. Zafer geliyor ve Allah'ın izniyle bu zafer gerçekleşecektir...*"

Bir de Pakistan Cemaati İslami Genel Başkanı Hüseyin Ahmet'i dinleyelim:

"...*Bundan yetmiş sene önce Osmanlı'nın Hilafeti yıkıldığı zaman bütün İslam alemini bir hüzün sarmıştı. Bu gün burada gördüğüm parlamakta olan yıldız, bize şu müjdeyi veriyor: İnşallah istikbal, gelecek İslamındır. Ve inşallah İstanbul tekrar Müslümanların başkenti olmaya adaydır...*"

Uluslararası Bosna-Hersek Toplantısı Sonuç Bildirisi

Bu bildiriyi gecenin sunucusu şu şekilde açıklıyordu:

"*Pakistan Cemaati İslami Başkanı Şeyh Ahmed'in teklifi, Müslüman toplulukların temsilcilikleri, Türkiye Refah Partisi Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın teşebbüsleriyle 20 Rebiyülevvel 1416; Hicri 17 Ağustos 1995 tarihinde İstanbul'da dünyanın çeşitli bölgelerindeki Müslüman topluluklarından birçok cemaatin katılımıyla gerçekleştirilen Bosna-Hersek Toplantısı'nda uzun müzakereler sonucunda aşağıdaki kararlar alınmıştır.*

1. Bosna-Hersek işleri ile ilgili olarak yardım fonu kurulacak, bunlar diğer heyetler, kuruluşlar, komisyonlar, fonlar ile bu konuda işbirliği içinde olacaktır.

2. Bu komisyon öncelikle 10 milyon dolar yardımı bizzat Alia İzzetbegoviç'e elden teslim edecektir.

3. Dünyanın her yerinde Bosna-Hersek halkıyla dayanışma haftaları ilan edilecektir.

4. Dünyanın çeşitli bölgelerinde Bosna davasına destek ve yardım komiteleri oluşturulacaktır.

5. Müslüman halklardan Sırplara yardımcı olanlara ekonomik ve siyasi boykot uygulanmaya gayret edilecektir.

6. Müslüman parlamenterlerden teşekkül edecek bir heyet, Bosna'nın acil meselelerini açıklayıp benimsenmesini sağlamak üzere batılı devletlerin, Müslüman ülkelerin başkanları ve yetkilileriyle görüşmelerde bulunacaktır.

7. Bosna Hükümeti liderleriyle görüşüp onlarla yapılacak ortak çalışma alanlarını tespit edip, gereken uzmanlık hizmetlerini vermek üzere Müslüman topluluk liderlerinden oluşan bir heyet Saray Bosna'yı ziyaret edecektir.

8. Müslüman ülkelerin hizmetlerinden Bosna-Hersek'in Müslüman halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmeyi Bosna halkına mali, siyasi, askeri bakımdan desteklemek isteyen Müslüman halkların önünü açmaları, fırsat vermeleri aynı şekilde bu hükümetlerin İslam İrtibat Komitesi'nin,

Birleşmiş Milletler'in Bosna'nın silahlanmasını önlemek için koyduğu ambargoyu kaldırma ve reddetme konusunda kararlarını gerçekleştirmeleri talep olunacaktır.

9. Bosna'dan çıkmış olan mültecilere önem verilecek, öğrencilere tahsil bursları sağlanacak.

10. Zalim ve saldırganları cesaretlendirip destekleyen BM'ye karşı uygun bir tavır konulması zorunludur. Özellikle BM Genel Sekreteri Butros Gali'nin derhal istifa etmesi istenecektir.

11. Toplantıya katılan zevat, toplantının başarısında katkısı olanlara özellikle Refah Partisi Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a şükranlarını belirtir. Yakında zafere kavuşuncaya kadar bu tür buluşmaların devam etmesi, gelecek toplantının da Allah'ın izniyle Saraybosna'da yapılması dilek ve temennisinde bulunmuşlardır. Hamdü sena alemlerin Rabbi olan Allah'adır."

Bu bildiriden sonra kürsüye, Mekke Ümül Kuran Üniversitesi Tefsir dalı Öğr. Üyesi Şeyh Muhammed El Ali geliyor.

"*... Allah bu ümmeti dünyada ve ahrette hadim kılmıştır. Bu ümmet La ilahe illallah bayrağını taşıdığı müddetçe, Allah'ın bu vaadi gerçekleşecektir.*

Hepimiz Allah'ın kuluyuz. Hepimiz Allah'ın askerleri ve ordusuyuz. Ve Allahu teala ordusuna zafer vereceğini vaat ediyor...

Onların Amerikası, İngilteresi, Batısı ve hain Butros Galisi ve zalim Clinton'u varsa bizim de Allah'ımız vardır ve Allah bizimledir!..

Bizler kadın, erkek, genç, çocuk, hepimiz Allah'ın ordusunun birer mensubuyuz. Hepimiz İslamın izzetini, Müslümanın izzetini ve şerefini korumak üzere hayattayız ve bunu Allah'ın izniyle koruyacağız ve gerçekleştireceğiz. Çünkü Allah bizimle. Madem ki Allah bizimle, kimse bize hezimeti tattıramayacak. Bu günler Allah'ın izniyle geçecek zira Allahu Teala siz onlarla cihad edin, onlarla savaşın ta ki Allah onlara zilleti tattırsın, bize zafer üzerine zaferler nasip etsin..."

Bu konuşmalardan sonra mücahit Erbakan sloganlarıyla sahneye, Erbakan çıkıyor ve şunları söylüyordu:

"*... Böyle mübarek bir gece de yüz bini aşkın kardeşlerimizle Gülhane Parkı'ndayız. Bosna dayanışma gecemizi yaşıyoruz. Böyle bir fırsatı verdiği için Cenabı Hakka sonsuz şükürler ediyoruz... Sözlerime başlarken bu güzel akşamı tertip etmiş bulunan Refah Partimiz İstanbul İl Teşkilatımıza, başta muhterem İl Başkanımız olmak üzere bütün teşkilatımız mensuplarına huzurlarınızda tebriklerimi, teşekkürlerimi, takdirlerimi*

sunuyorum...

Çok aziz ve muhterem İstanbullu kardeşlerim, bugün bütün gün boyunca 1,5 milyar İslam Alemini temsil eden, İslam aleminin en mümtaz liderleriyle beraber bir Bosna toplantısı yaptık. Bu toplantıda kıymetli liderler 'Laf değil iş istiyoruz' dediler.

Biraz evvel bu toplantının bildirisi sizlere takdim edildi. Bu bildirinin içinde sarf edilmiş olan fikirlerinden de gördüğümüz gibi artık 1,5 milyarlık İslam alemi Bosna için laf istemiyor, iş istiyor. İşte bu bildiri inşallah o zafere giden yolun bildirisidir..."

Terbiye Edilmemiş Aygırlar

Erbakan her zaman olduğu gibi Batıya şöyle yükleniyor:

"*... Bu batı ifsat ediyor. Çifte standart, kalleşlik, desise, ihanet, intikam, hırs, gördüğümüz sadece budur...*

İnsanlığın saadeti batılıların eline bırakılamaz. Neden? Bunun cevabı çok basittir. Her zaman ifade ettiğimiz gibi batılıların düşünce sisteminin kökü eski Roma'ya, o eski Yunan'a, o eski Mısır'a Firavunlara gidiyor... Bundan dolayı böyle bir zihniyet insanlığa hayır getirmez.

Bu zihniyetlerinden dolayı batılılar; terbiye edilmemiş aygıra benziyorlar. Her seferinde mutlaka bir yeri tekmeliyorlar..."

"*.. Bir an evvel insanlığın kaba kuvveti değil, hakkı üstün tutan yeni bir dünyaya kavuşturmaya ihtiyacımız var. İşte 1,5 milyarlık İslam aleminin her yerinde patlayan yanardağlar bunun için patlıyor. Bütün bu muvazzaf yüz binlik toplantılar bir doğum sancısıdır...*

Allah'a şükür 156 yıllık aldanmanın sonucunda aslımıza dönüyoruz... Bosna Cihadı kapitalizmin sonu olacaktır...

Refah, İslam alemini nasıl kuracak diyorlar. Kurulmuş bile, kurulmuş. Sadece adını koyacağız. 1,5 milyar İslam alemi kardeştir...

Dediler efendim, İslam birliği dağınık. Nasıl birliği kuracaksınız. Bak, Allah'ın izniyle 27 Mart büyük devrimini yaşadık. Şu 65 milyon insanın 45 milyonunun yaşadığı yerlerde belediyeler Refah Partisi'ne emanettir. Bir seneye kalmayacak Allah'ın izniyle Türkiye'nin yönetimi genel yönetimiyle, hükümetle Refah Partisi'ne getirilip verilecek. O zaman bugün bu suali sormuş olanlar nasıl yüzlerini başlarını eğip mahcup olacaklar, göreceksiniz. Çünkü Refah Partisi gelir gelmez, zaten o anda İslam birliği kurulmuştur.

Rahmetli Necip Fazıl Bey ne demiştir; 'Her hangi futbol stadyumları hak dava için daha büyük kalabalıklarla dolar, işte o gün insanlık kurtulur'.

Necip Fazıl'dan bahsedilince benim de aklıma onun şu sözleri geldi;

"Erbakan safsata ve mugalatada usta bir teknisyen, hünerli bir profesör... Meşhur hokkabaz Prof. Zati Sungur soyundan bir gözbağcı..."

Paralar Toplanıyor ve Yine İç Ediliyor

Refah Partisi İstanbul İl Teşkilatının düzenlediği ve Erbakan'ın da katıldığı "**Bosna İçin Dayanışma Gecesi**"nden sonra Milli Görüşçüler hummalı bir şekilde sözde Bosna için yardım toplamaya başlıyorlardı. Toplanan paraların makbuzları Türk hükümeti yardım paralarına müdahale edemesin diye kurulan IHH adına kesiliyordu.

22.09.1995 tarihinde Refah Partisi Üsküdar İlçe Teşkilatı'nın Kısıklı gazinosunda düzenlediği sözlü, sazlı gecede 750 milyon lira toplanırken Malatya'dan gelinlik bir kızın çeyiz olarak işlediği bir metrekarelik el emeği, göz nuru olan ve üzerinde Besmele ile Kelime-i Tevhid yazılı bir halı açık arttırma sonucunda 60 milyona satılıyordu. Halıyı dokuyup gönderen genç kızın arzusu; halı bedelinin Bosna'ya gönderilmesiydi.

Bu halıyı, 60 milyon liraya satın alan vatandaş da bir jest daha yaparak halıyı, Bosna'ya gönderilmek üzere iade ediyordu. Bu davranıştan sonra söz alan Refah Partisi Üsküdar İlçe Başkanı teşekkür konuşmasını yaptıktan sonra salıneyi Karadenizli bir türkücüye bırakıyordu. Türkücünün Şevki Yılmaz'ı öven sözlerinden sonra sahne alma sırası Şevki Yılmaz'a geliyordu. Refah Partisi Genel Merkez Hatibi Şevki Yılmaz sözlerine her zamanki gibi başlıyor ve şunları söylüyordu:

"*...Bugün, bu gece burada Milli Nizamımızın selametle devam edip, İnşallah Refah'la noktalanacak iktidarının oluşması için gençlerle el ele provasında sizlerle birlikte olmayı lütfeden Cenab-ı Allah'a hamd ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. Kimse kırılmasın, bu davanın seksen yaşındaki insanı da gençtir.*

İşte İstanbul'u bize emanet eden Türkiye'nin kurucusu Eyyübel Ensari Hazretleri örnek insan...Ruhu genç, ideali genç, şuuru genç!.."

Üsküdar Kısıklı gazinosunda bu şekilde konferansına başlayan Şevki Yılmaz; "*şeriat*"a malum övgülerini düzdükten sonra Bosna'ya toplanan yardım paraları konusunda ise şunları söylüyordu:

"*...Keşke yardım paralarını Türkiye'deki insanlar için toplasaydınız. Bosna'dakiler şehit oluyor, cennete gidiyor ama buradakiler, esas acınacaklar burada... Keşke bu yardımı Türkiye'deki gizli kurdu yok etmeye toplasaydınız. Türkiye'deki gizli kurtlar yok edilmeden Bosna da durmaz, Kudüs de durmaz, Çeçenistan'da da kan durmaz, devamlı artar... Bu gizli kurtlar bin yıllık Osmanlı ağacını kemirdi...*"

Şevki'nin bu sözlerinden sonra benim de içime bir kurt düşmüştü.

Bundan bir süre önce Bosna'ya yardım için toplanan paraları iç ettikleri hatta bir kısmının da içine ettikleri Mercümek vakası ile ortaya çıkıyordu.

Bosna ile dayanışma gecesine Refah Partili İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan, zamanın İl Başkanı M. Ali Şahin, Ankara Milletvekili H. Hüseyin Ceylan'ın açıklamalarına göre 150 bin kişi katılıyordu. Erbakan da bu sayıyı 100 bin kişinin üzerindeki katılım diyerek onaylıyordu. Gecenin biletleri ise 100 bin liradan satılıyordu. Hasılat yaklaşık olarak, sadece bilet parasından, 15 milyarı buluyor ve akabinde toplanan paralar yine milyarlarca liraya ulaşıyordu.

Refah Partisi İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez, Avcılar Milli Gençlik Vakfı'nın Berat Kandili'ni bahane ederek düzenlediği 'Beraat Gecesi'nde RP'li hatibin Türkiye'de beş buçuk, altı milyon fahişe ve homoseksüel var sözünden sonra onu öperek kutladıktan sonra sahneye çıkarak Bosnalıları: "*Siz boşuna ölmüyorsunuz, sizin ölümünüzle buradaki insanlar uyanıyor, sizler de cennete gidiyorsunuz*" diyerek nasıl kandırdığını anlatıyordu. Yine diğer RP'li hatipler konuşmalarında Bosna zulmünün, Bosna vahşetinin kendileri için çok faydalı olduğunu, yıllarca uyandıramadıkları insanları uyandırmaya yaradığını söylüyorlardı. Şevki Yılmaz, Hasan Mezarcı ve diğer RP'li hatipler de Bosnalıların döktükleri, kaybettikleri kanlardan nur topu gibi bir adil düzen doğacağını söylüyorlardı.

Refahlıların eski alışkanlıkları yine depreşmiş, bu on milyon doları da mı iç etmişlerdi? Öyleyse "*Alışmış kudurmuştan beterdir*" atasözü boşuna söylenmiyordu. Uzun sözün kısası Refah cephesinden Bosna'ya on milyon dolar gitmiyor, böylece bu on milyon doların da Refahlılar tarafından iç edildiği görülüyordu.

Kurban Vurgunu

90'lı yıllardan itibaren kurban bayramı yaklaşırken Milli Gazete'de Beşir Yalçın ve yardımcısı Adnan Simit'in verdiği ilanlarda şu cümleler göze çarpıyordu:

"*Aşağıdaki banka hesap numarasına 1 milyon lira yatıran herkesin en iyi kurban kesmiş olması, İslami usule uygun şekilde en güzel tarzda kesilmesi, yurdumuzda (Erzincan, Güneydoğu, vs.) ve yurt dışındaki (Bosna-Hersek, Azerbaycan, Abhazya, vs.) en fazla ihtiyacı bulunan kimselere ulaştırılması, kurban sevabına ilaveten ayrıca Cihad sevabı alması ve bütün bu sevaplara zahmet çekmeden nail olması için kurban organizasyonu en hayırlı hizmeti yapacaktır.*"

İlanda bir cümle özellikle dikkati çekiyordu. Din adına, Müslümanlık

namına bu cümlenin nasıl kurulduğunu hiç kimsenin, hiç bir gerçek Müslümanı aklı alınıyordu. "*Zahmet çekmeden sevaba nail olmak.*" Hem de cihat adına...

Kurban paraları hesaba yatıyor, bankalarda marklar dağ gibi yığılıyor, ancak ne Azerbaycan'a ne de Abhazya'ya bir gram bile kurban eti gitmiyordu. İnanç bezirganları keselerini doldururken, zahmetsiz sevap umanlar yine iki ayaklı inek durumuna düşüyorlardı.

Buradaki kazancı bol gören IHH'lılar da Akit gazetesine verdikleri ilanlarla kurban vurgunlarına ortak oluyorlardı.

Avrupa İslam Birliği (Islamische Union Europa) 25 Mayıs 1993 tarihinde 2350 adet kurban bedeli olarak Yapı Kredi Bankası Düsseldorf Şubesi'ndeki Süleyman Mercümek'e ait 0000748012 no.lu hesaba 399,500 DM yatırıyor, ancak Bosna vakası patlak verdikten sonra savcılıkça yapılan incelemede bu paranın Türkiye'deki hesaba aktarılmadığı, dolayısıyla kurban kesilmesinde kullanılmadığı ortaya çıkıyordu.

Mercümek ise ifadesinde "*Hesabıma yatırılan bu 399,500 DM'nin nasıl hesabıma geçtiğini bilmiyorum*" diyordu.

Her sene Kurban Bayramı yaklaşınca bir başka kavga daha başlıyordu. Kurban derisi: Tarikatlar ve sözde islami kuruluşlar; MGV ve diğerleri trilyonlarca liralık deri toplarken, RP'nin bu sevaptan kazandığı kâr da hep merak konusu oluyordu.

Milli Gençlik Vakfı (MGV) Genel Başkanı ve 24 Aralık 1995 genel seçimlerinde Refah Partisi'nden Ankara 2. Bölge, 5. Sıra milletvekili adayı olan Nevzat Laleli, Ankara 10. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı davada, Vakfa bağışlanan kurban derilerinden elde edilen gelirleri ve taşra şubelerinden gönderilen paraları vakfın hesabına geçirmeyerek "emniyeti suistimal" ettiği gerekçesiyle 1 yıl, 1 ay hapis cezasına çarptırılıyor ve cezası tecil ediliyordu.

Hac Vurgunları

Din maskesine bürünmüş bu inanç bezirganlarının acımasızca yaptığı eylemlerden biri de hac vurgunları oluyordu. Hacca götürdükleri insanlarımızın paralarını ellerinden alarak, onları ortalıkta bırakan bu Kirli Görüş çetesinin elemanları hemen Türkiye'ye geri kaçarlarken, hacı adaylarımız oralarda aç, susuz ve perişan bir vaziyette kalıyorlardı. Geri dönemeyip hayatını kaybedenlerin yanı sıra Kızılay vb. kuruluşların yardımı ile gelip kendilerini kurtaranlar da vardı.

İşin garibi bu gibi olaylar sadece birbirlerine düştüklerinde ortaya çıkıyordu. Yine böyle bir olay sonucunda yine şeriatçı bir yayın organı

olan "Taraf" dergisinde MSP Genel İdare Kurulu Üyesi ve MSP'den milletvekili adayı olan ancak seçilemeyen Kadir Mısıroğlu hakkında çıkan yazıya bakalım:

"*Asya Turizm şirketi ile 1962'de binlerce kişiyi deniz yoluyla Hacca götürmeye teşebbüs etmiş... Yolda seksen kişiden fazla hacı adayı hayatını kaybetmişti... Sağ kalanları da Hicaz'da paralarını vermeden bırakıp kaçmıştı...*"

Refah'ın Gerçek Yüzü 1 adlı kitabımda RP'li Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak'ın hacılarla ilgili bir marifeti şu şekilde yer alıyordu:

"*...Bir gün yanıma gelen yaşlı bir amca, 'Sen bunların ne zalim, ne üçkağıtçı olduklarını bilemezsin evlat, bunlar hacca götürmek için bizden dünyanın parasını aldılar. Arabistan'a vardığımızda Riyallerinizi, Dolar ve Marklarınızı çaldırırsınız, bize verin sizin namınıza saklayalım dediler, inandık... Sonuçta paralarımızı alıp kaçtılar. Onun bunun yardımıyla, sel-sefil ve rezil bir halde güçlükle geri dönebildik' diye anlatmıştı.*"

Suudiler 1994 yılında da geçmiş yıllarda olduğu gibi RP'lilere beş bin kişilik hac kontenjanı veriyorlardı. Buna ilaveten AMGT de Almanya'da hac organizasyonu düzenliyordu. Erbakan Suudilerin verdiği hac kontenjanı için "*Hayır işliyoruz*" diyordu ama bu hayrın karşılığı milyarlarca lira oluyordu.

1994 yılında Diyanet götürdüğü hacı karşılığı 1725 dolar alıyor ve net kar 700 dolara tekabül ediyordu. RP Genel Merkez binasının sahibi ve Erbakan'ın danışmanı Beşir Darçın'ın "Van Der Zee" firması ise 1800 dolardan hacı götürüyor, dolayısıyla net karı hacı başına 800 dolara ulaşıyordu. Suudilerin verdiği beş bin kişilik kontenjan, bir hacılık net kar olan 800 dolar ile çarpılınca ortaya çıkan kar, ya da diğer bir deyişle sevabın dünya karşılığı 4 milyon dolara denk düşüyordu.

Berçin Darçın'ın Van Der Zee firmasının Suudi Arabistan'a düzenlediği Hac-Umre ziyaretleri dolayısıyla firmanın bu faaliyetlerinde uçak parası, Suudi hükümetine ödenmesi gereken ayakbastı paraları ve transfer ücretleri gibi harcamaları Süleyman Mercümek'in hesabına yatırdığını, bu harcamaları Mercümek'in yaptığını, artan parayı Van Der Zee'ye geri ödediğini yine Beşir Darçın'ın Emniyet'te verdiği ifadeden öğreniyoruz.

Bu da gösteriyor ki, Erbakan Hareketinde yeşil Amerikan dolarlarının dolaştığı her yerde Süleyman Mercümek, Beşir Darçın ve diğerleri hazır bekliyorlardı. RP'nin gizli finansörü olarak bilinen Beşir Darçın, hacı adaylarını 125 bin dolar dolandırmaktan dolayı 528 bin lira cezaya

çarptırılarak paçayı ucuz kurtarıyordu.

Vergi Vurgunu

Erbakan'ın 1974 yılından beri, yani tam 20 yıldır, Ayrancı Güven Sokak'ta 28/2 ve 28/8'de bulunan iki dairesi için tek kuruş emlak vergisi ödemediği öğreniliyordu.

Konu ile ilgili olarak Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen şunları söylüyordu:

"*Erbakan hakkında vergi kaçırmak, usulsüzlük ve gecikme zammı uygulamak için takibata geçtik. Vergi yasalarına göre milletvekilliği, hakkında takibat yapmamızı engel değil.*"

Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen, "*Erbakan'ın usulsüzlüğünün daireleri ile bitmediğini, 12 Kasım 1993'te RP'nin gizli kasası olarak nitelendirilen Beşir Darçın'dan aldığı Balgat'taki 7552 ada, 1 ve 2. parsellerdeki 830 metrekarelik iki arsanın da beyannamesini en geç üç ay içinde vermesi gerekirken, 6,5 aylık bir gecikme ile 25 Temmuz 1994'te verdiğini*" açıklıyordu.

Refah Partisi de MSP gibi Anayasa Mahkemesi'ne; "*Hiç bir gayri menkullerinin olmadığını, aynı zamanda kira da ödemediklerini*" bildiriyordu. Oysa Ankara Genel Merkez binasının Beşir Darçın'ın üzerine kayıtlı olduğu, herkesin malumu...

Vergi Usul Kanunu'na göre, benim tavuk kümesi kadar bir işyerim olsa ve orayı akrabama kira almadan versem, Maliye hemen yakama yapışarak, stopaj vergisi adı altında, emsal binaların kira bedellerine bakarak yüzde 25 oranında bir meblağı, kira alsam da almasam da benden tahsil etmeye kalkıyor, işbu halde Refah Partisi'nin tüm teşkilat binaları kirada iken "*hiç vergi ödemiyoruz*" şeklinde bildirimde bulunmasının açık ve net bir vergi vurgunu olduğu ve maliyenin buna göz yumduğu görülüyordu. Böylece devletin kasasına girmesi gereken milyarlarca lira RP'lilerin kasasına giriyordu.

Devlet hastanelerinde ameliyat olacak hastalar pamuk, ilkokullarda okuyan bebeler kışın yakacak odun bulamazken devletin RP'lilerin bu yolla milyarlarca liralık vergiyi kaçırmasına göz yumması ise bir türlü anlaşılamıyordu.

Erbakan vergi ödemeyi hiç bir zaman sevmedi. **"Refah'ın Gerçek Yüzü 1"** adlı kitabımda Erbakan'ın geçmişte sergilediği bir vergi yüzsüzlüğü de şu şekilde yer almıştı:

"*...11 Ekim 1969 tarihli Yeni Gazetede yayınlanan bir haberde, Erbakan'ın eşi ile birlikte Montreal'e Uluslararası Ticaret Odaları 21.*

Genel Kurulu nedeniyle bir gezi yaptığı yazılmış. Bu gezinin masrafı olarak Odalar Birliği'nden aldığı yolluk hesabında o tarihte yürürlükte bulunan "Dış Seyahat Harcamaları" vergisini ödemiş gibi göstererek Odalar Birliği'nden aldığı bu vergi miktarını ödemeyerek kendisine bilet kesen firmaya, "Bunun parasını ben Almanya'daki şahsi hesabımdan öderim" diyerek vergi karşılığını cebe atmak suretiyle 3500 lira haksız kazanç sağlıyordu... Yani kendisinin mal varlığını açıklarken yaptığı hesaba göre tam 233 gram altın alacak kadar.

Bina Vurgunları

Refah Partililer, düzenledikleri biletli gecelerde topladıkları para ile Partilerine teşkilat binaları aldıklarını ilan ediyorlardı. Seçmenlerden ve sempatizanlardan toplanan paralarla alınan teşkilat binalarına ne oluyordu? Uçuyor muydu, kaçıyor muydu, yoksa kör görüyor, sağır işitiyor, topal da alıp kaçıyor muydu? Binalar Refah Partisi'nin üzerinde niye gözükmüyordu?

Refah Partisi Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı mal bildiriminde hiç bir gayri menkulleri olmadığını ve kira da ödemediklerini beyan ediyordu.

27 Mart 1994 yerel seçimleri öncesinde Refah Partisi Bayrampaşa İlçe Teşkilatı kendilerine bina almak için biletli bir gece düzenliyor, geceye RP İstanbul Milletvekili Mustafa Baş, RP'li Belediye Başkanları ve Şevki Yılmaz katılıyordu. Şevki düzenlenen gecede bina alımı için şunları söylüyordu:

"*...Allah'a çok şükürler olsun. Bayrampaşa'mızda çok yoğun bir gece yaşıyoruz. Onun için organizasyon biletli bir gece tertip etmiş, bu yardımlar ve bundan sonra vereceğiniz yardımlar o kadar mühim, o kadar mühim ki, kanaatımı sorarsanız, yine mecburum kanaatımı sorarsanız; değil yüz binler, değil buraya trilyonlar, böyle bir davanın tahakkuku için bir karakol, bir dava karakolu satın alıyorsunuz ki buraya can bile feda edilir. Çünkü Refah'ın iktidarı bütün dünya mazlumlarının beklediği güneştir. Yüz binlerce ezilen müminler, garipler, gözü yaşlılar beklemiyor, sırtında yük, Şırnak'ta zorla evinden kovulan çilekeş Doğulum da Refah'ın iktidarını bekliyor. Filistin'de ağlayanlar ve Karabağ'da tecavüze uğrayanlar, yeryüzü mazlumları da Refah'ın iktidarını bekliyor!...*"

Yine aynı binada Refah Partili Şevket Kazan da şunları söylüyordu: "*...Böyle bir davayı üstün kılmak, 'Ümmet-i Muhammed' olmanın vecibesidir. Şimdi onu hedefine ulaştırabilmek için, bu hedefe varmak için davanın adına her fedakarlığı mutlaka yapmanız lazım. Bu fedakarlık, mal fedakarlığıdır. Bu fedakarlık, can fedakarlığıdır. Mal fedakarlığı*

denilen fedakarlık, bu dava uğrunda bin lira vermekle başlar, ne kadar verebilirsen devam eder gider. Minimumu bin lira... Maksimumu senin fedakarlık gücüne kalmış. Bu dava can fedakarlığıdır. Bir damla ter dökmekle başlar, bütün canını verinceye kadar devam eder. İşte böyle bir davadır bu dava!.. Bu fedakarlıkları yaptığımız ölçüde inancımız ve davamız ve "Düzen" mevhumu bizim için önem kazanır..."

Refahlılar Bosna'ya yardım adı altında insanlarımızın paralarını, ziynetlerini, mallarını topluyor, sonra bu paraları iç ediyorlar, kurban organizasyonu düzenliyor, Azerbaycan'a, Abhazya'ya kurban eti göndereceğiz diyorlar, daha sonra paralar faizde çıkıyor. Hacca gönderdikleri hacı adaylarını kazıklıyorlar, Maliye'ye ödemeleri gereken vergileri ödemiyor, yalan beyanda bulunuyor, açık açık vergi kaçırıyorlar, seçmenlerini "*partiye bina alıyoruz, aldık*" gibi vaatlerle kandırıp maddi çıkar sağlıyorlar, daha sonra topladıkları bütün bu paraları yüksek faizlerle bankalara yatırıyorlar ve ardından da kendi çıkarları için harcıyorlar, nihayet bu paralar halkın karşısına renk renk, marka marka lüks otomobiller olarak çıkıyordu. Bazıları Mercedesleri kaçak olarak getirtip rezil oluyor, ama buna rağmen Refah Partisi Kocaeli İl Divan toplantısında şeytanın bile aklına gelmeyecek bir teşbih yaparak Rahşan Ecevit'i 1974 model Renault'ya, Semra Özal'ı da 1992 model Mercedes'e benzetiyor ve böylece ahlaki seviyelerini ulu orta sergiliyordu.

Din tüccarlığının yanında ahlak ve namus ticareti de yapan bu bezirganlara bir başkası da çıkıp, "*Sizin karılarınız da arkadan motorlu Volkswagen'e benziyor*" şeklinde bir savunma yapsa, tacirler ne cevap vereceklerdi.

Ağa babaları kaçak Mercedes getirir de Hoca Necmettin'in mahdumu boş durur mu? Kışlık Mercedes'i ile kaza yaptıktan sonra yaklaşık 20 milyar liralık spor Mercedes'i ile hava atarken kendine çevrilmiş kameralardan milletin gözüne baka baka, "*220 km hız kesmiyor, daha beterlerini alacağız... Millet çatlayacak*" biçiminde konuşuyordu.

Milli Görüşçülerin Bina Vurgunları Bitmiyor

Milli Görüşçülerin bina vurgunları bitecek gibi değil, Refah Partisi Seydişehir İlçe Başkanı Abdullah Karakuş, Almanya'da gurbetçilerden, Türkiye'de ise üyelerinden, seçmenlerinden ve saf Müslümanlardan RP'ye bina alacakları vaadinde bulunarak 30 bin DM topluyor ancak binayı kendi adlarına tapuya tescil ettiriyordu. Olay yargıya yansıyor, İlçe Başkanı suçlu bulunarak mahkum oluyordu.

Seydişehir Asliye Ceza Mahkemesinin 1994/265E. 1994/205 sayıyla

verdiği mahkumiyet kararı Yargıtay 7. Ceza Dairesi'nin 14.03.1997 tarihli 2314/2361 sayılı kararı ile kesinlik kazanıyordu.

Saf vatandaşlarımızdan toplanan paralar sadece Mercedesler'e mi gidiyor? Tabii ki hayır. Bu paralar Refahlı Haramzadelere, Kirli Görüş Çetesi üyelerine her türlü harcamaları için "sermaye(!)", denize sıfır villa, Channel marka parfüm, Pierre Cardin'den takım elbise, Versace'den kravat, Vakko'dan eşarp, milyonlarca metrekare arsa ve tarla, beş boynuzlu otellerde ziyafet ve eğlence ve nihayet kilolarca altın oluyor, mark-dolar olarak bankalarda faiz hesabı oluyordu, oluyor oğlu oluyordu...

İki Ayaklı İnekler ve Cafer-i Hıyarlar

Refah Partisi Genel Merkez hatibi Şevki'nin "*iki ayaklı inek*" bandı, Refah teşkilatlarında insanlara izlettiriliyordu. Şevki o konferansında, ne diyordu? "*Bizi başka başka durumlarda görürseniz kızmayın. Zira biz o sırada iki ayaklı inekleri kandırıyoruz, iki ayaklı inekleri... iki ayaklı inekler ne ile kanarsa onları o şekilde kandırmaya mecburuz...*" Kim bu "*iki ayaklı inekler*" diye sorarsanız, orasını ben bilemem, ancak Refah'a oy verenler ile Bosna'ya yardım için, kurban kesimleri için açılan hesaplara zahmetsiz sevap kazanmak için para yatıranlar, parti binası alınacak diye yardım yapanlar, takkelerini önlerine koyarak bu "*iki ayaklı inek*" siyasetini tekrar tekrar düşünseler, bir daha aldatılmamaları için kendilerine çok iyi bir referans olacağını açıkça görürler.

Refahlı Hasan Hüseyin Ceylan, Hollanda'da yaptığı konuşmasında, Avrupa'da çalışan bir işçinin yıllardan beri biriktirdiği tüm birikimlerini, binlerce markı, helikopter alınsın diye üst üste dizerek kendisine verdiğini, yeni gelin olan bir kızın düğününün ertesi günü kolundaki bileziklerini yine kendilerine verdiğini salya sümük açıklarken, "*Ben bunları Cafer-i Tayyar'a benzetiyorum*" diyordu.

Binlerce markı üst üste dizerek helikopter alınması için veren zavallı gurbetçiler, helikopterin alınmadığını, bunlara kanılarak verilen paraların, Yapı Kredi bankasında, TYT ve Marmara Bank'ta faiz kazandığını, bir kısmının battığını öğrenip, Haramzadelerin millet çatlatacağı Mersedesler'in, milyonlarca metrekare arsaların ve kilolarca altınların hep kendi saflıkları sayesinde alındığını, kendi saflığının bazılarını Karun gibi zengin ettiğini, Cafer-i Tayyar değil Cafer-i Hıyar durumuna düştüklerini acı ama açık ve net bir şekilde anladılar.

14. BÖLÜM

REFAH'IN MAHKEMELERİ

- Refah'ın Mahkemeleri
- Erbakan Para Büyücüsü
- RP Bosna Paralarını İç Etti
- İki Kere Şerefsizler
- Eroin Davası
- Refah-Turan Dilligil Davası

Refah'ın Mahkemeleri

Refah Partisi ve Erbakan, siyasi yaşamları boyunca bir çok kişi ve kurumla mahkemelik oldular. Bunlardan en ilginçleri ise koalisyon ortağı Tansu Çiller ve gazeteci yazar Turan Dilligil ile olan mahkemeleriydi. Ancak bu davalara gelmeden önce Erbakan'ın kendi ağzından servetini nasıl yaptığını bir kez daha hatırlayalım.

Erbakan Para Büyücüsü

200 bin lira ile milyarder olduğunu iddia eden Erbakan'a başka sıfat da yakışmazdı zaten. Erbakan'ın matematikçi titizliği ile "*kuruşu kuruşuna hazırladım*" dediği mal varlığı ile ilgili açıklaması şöyleydi:

"*1948-1969 arasında, İTÜ'deki öğretim üyeliğim sırasında maaş, yolluk, harcırah ve bilirkişi ücreti olarak toplam 200 bin lira tasarruf yaptım, bununla 13,5 kilogram altın aldım.*

1951-1954 arasında İTÜ'deki görevim sürerken, Almanya'da sanayi hizmetinde bulundum ve 20 bin mark tasarruf ettim, 4,5 kilogram altın aldım.

1953-1963 arasında yine İTÜ'deki görevim sürerken 7,5 yıl Gümüş Motor'da Genel Müdürlük yaptım. 200 bin lira tasarruf ettim, 13,5 kilogram altın aldım. Para vermeden edindiğim 250 bin TL'lik kurucu hissemi de 200 bine devredip 14,5 kilogram altın aldım.

1963-1966 yılları arasında Gürsu Motor'da görev aldım. 400 bin TL'lik tasarrufumla 28,5 kilogram altın aldım.

1966-1969 arasında Odalar Birliği'nde çalıştım. Net aylığım 5 bin lira idi. 42 aylık çalışmamı süresince 152,500 TL tasarruf ettim ve 9 kilogram altın aldım.

1967'de toplam 98 kilogram altınım olmuştu. Daha önce 200 bine aldığım bir arsayı 800 bine sattım, aradaki 600 bin lira farkla kilogram altın aldım. Bir arsa daha sattım, 210 bin liralık farkla da 14 kilogram altın aldım.

Siyasete atıldığım 1969'da toplam 2 milyon 320 bin liralık tasarrufumla edindiğim altın miktarı toplam 148 kilogram idi."

Erbakan'ın altın masalı böyle devam edip gidiyor. Bu arada Erbakan'ı doğrulayan olaylar (!) akla geliyordu.

Her ne kadar Erbakan'ın Gümüş Motor'u batırırken kendisinin tasarruf ettiğini söylediği altınlar, bazı münafıkların aklına kötü kötü şeyler getiriyorsa da bunlara asla inanılmamalıdır(!?) Onlar kıskandıklarından, hasetlerinden öyle düşünüyorlar.

11 Ekim 1969 tarihli Yeni Gazete'de yayınlanan bir haberde, Erbakan'ın

eşiyle birlikte Montreal'e Uluslararası Ticaret Odaları 21. Genel Kurulu nedeniyle bir gezi yaptığı yazılmıştı. Erbakan, bu gezinin masrafı olarak Odalar Birliği'nden aldığı yolluk için verdiği hesapta, o tarihte yürürlükte bulunan "*Dış Seyahat Harcamaları*" vergisini ödemiş gibi gösterip, kendisine bilet kesen firmaya "*Bunun parasını ben Almanya'daki şahsi hesabımdan öderim*" diyerek, Odalar Birliği'nden aldığı bu vergi miktarını ödemeyip vergi karşılığını cebe atmak suretiyle 3500 lira haksız kazanç sağlıyordu. Yani kendisinin mal varlığını açıklarken yaptığı hesaba göre tam 233 gram altın alacak kadar. Bir başka değişle yaklaşık 200 milyon lira.

Necmettin Erbakan kendisini anlatırken; babası Mehmet Sadri Bey'in Ağır Ceza Hakimliğini yaptığı Sinop'ta 1926 yılında doğduğunu, baba tarafından Adanalı Kozanoğulları sülalesine mensup olduklarını, ana tarafının ise Öküzoğulları ve Kaptanoğulları adlarıyla bilindiklerini belirtiyordu.

Kaptanlık, Sinop'la Karadeniz'in Rus limanları arasında sefer yapan gemileri işlettiklerinden geliyor. Öküzoğulları lakabı ise devrin padişahına bir sefer öncesi öküz derisine doldurulmuş altınla maddi katkı sağladıklarından... Kendisini bu şekilde tanıtan Erbakan, altınlarının kaynağını açıklarken Öküzoğulları'ndan olmasını sağlayan altınlardan kendisine "pay" kalıp kalmadığından nedense hiç bahsetmez. Kim bilir belki de ellerindeki tüm altınları öküz derisine koyarak padişahlara verirken kendilerine hiç bırakmamışlardır(!).

RP Bosna Paralarını İç Etti

Yukarıdaki başlık, Hürriyet gazetesinin başlığı olup, Refah Partisi adına Necmettin Erbakan'ın vekili Avukat Şevket Kazan marifetiyle Ankara 9. Hukuk Mahkemesi'ne verdiği dilekçeden alınmıştır. Ol sebeple kimse yanlış anlamasın, zira bende bir milyar yok.

Hürriyet gazetesinde Emin Çölaşan'ın köşesinde açıkladığı, davacı Refah Partisi ve davalı Tansu Çiller arasındaki davanın konusu; "*Davalının(Çiller), Müvekkilimin (RP adına Erbakan) tüzel kişiliğine haksız ve gerçek dışı suçlamalarda bulunarak kişilik haklarına ağır tecavüz nedeni ile bir milyar liralık tazminata hükmedilmesi istemini içermektedir.*"

Şevket Kazan'ın dilekçesi şöyle devam ediyordu:

"*...Refah Partisi adil düzen projesini milletimize sunmuştur... Davalı Tansu Çiller DYP Genel Başkanı ve Başbakan'dır. (Tansu daha o günlerde muavinliğe terfi(!) etmemiştir.) Davalı, DYP oylarının RP'ye kaymasını hazmedememiş, bu amaçla Refah Partisi'ne cephe almıştır. Son*

zamanlarda muhalefetini, karalama ve hakarete dönüştürmüştür.

*Hürriyet gazetesinin manşetinde Çiller'in, '**RP Bosna paralarını iç etti**' beyanında da görüldüğü gibi müvekkilim olan Refah Partisi'nin Bosna için toplanan yardımı zimmetine geçirdiği şeklinde asılsız suçlamalarda bulunmuştur.*

Oysa Refah Partisi tüzel kişiliği yardım toplamamıştır... Bu paralar kesinlikle Refah Partisi adına toplanmamıştır. Refah yetkilileri toplantılarda gözlemci olarak hazır bulunmuştur.

Davalının(Çiller'in), RP aleyhine itham ve isnatları bununla da kalmamıştır. Yaptığı açıklamada 'Son günlerde adil düzeni kuracağız iddiasıyla ortaya çıkan bir siyasi partinin, karanlık bazı düşünce ve hesaplar doğrultusunda Atatürk ve onun şahsında Laik Türk Devleti'ni hedef alan çirkin ve son derece tehlikeli girişimlerde bulunması kamuoyumuzu üzüntüye sevk etmiştir' demiştir.

Ayrıca İstanbul'da düzenlenen mitingde 'Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünü hedef alanların, din iman ve dürüstlük perdesi arkasında parayla kin ve ayrılık tohumları atanların mitinglerinde Türk bayrağına yer vermediklerini...' söyleyerek müvekkil partiyi (Refah) kastetmiş, siyasal amaçlar uğruna asılsız, gerçek dışı itham, suçlama ve iddialarla müvekkil partiyi küçük düşürmeye, karalamaya, saygınlığımı zedelemeye, haysiyet ve şerefini çiğnemeye yeltenmiştir...

Bu yüzden bu davanın açılması gerekli olmuştur.

Bir milyar lira manevi tazminatın kendisinden tahsiline, hükmün yüksek satışlı iki gazetede yayınlanmasına...

Davacı vekili Av. Şevket Kazan. İmza"

Çölaşan bu durum karşısında şunları yazıyor:

"*Yaaa, gördünüz mü şu olup biteni?.. Tansu, Refah Partisi'nin Bosna paralarını iç ettiğini söylemiş, ayrıca bu partiye hakaret etmiş, şerefini çiğnemiş! Erbakan da bunun üzerine dava açmış.*

Avukatlığını da günümüzün Adalet Bakanı Şevket Kazan üstlenmiş.

Şimdi Tansu'nun avukatı tarafından Ankara 9. Asliye Hukuk Mahkemesi'ne verdiği savunma dilekçesine özetle bakalım:

'Cevap veren davalı Tansu Çiller

Davacı: Necmettin Erbakan

Bosna için toplanan para meselesinde, ortada çok ciddi ve gerçek bir hadise vardır. Ve Refah Partisi bu olayla doğrudan ilgilidir.

Parti miting ve toplantılarında parti adı kullanılarak, parti yetkililerince bağış toplanmıştır. Paranın çok az bölümü Bosna'ya gönderilmiştir. Almanya'ya gönderilen büyük bölümünün akıbeti ise meçhuldür.

Yardım paralarının ne olduğu saptanmalıdır. Yardım toplamak için İçişleri Bakanlığı'nın izni olması, Maliye Bakanlığı damgalı makbuzların kullanılması gerekir. Yasal formaliteleri eksik olan bir kampanyada toplanan paraların da akıbeti meçhul iken, davacının (Erbakan) iddiası soyut iddia olarak kalır. Yardım parası Bosna'ya ulaşmamıştır. Refah'ın yurt dışına para göndermesi suçtur. Konusu suç olan bir işlemi yapanların hakaret iddiası ise geçersizdir.

Davacının iddiaları geçerli olmadığından, davanın reddine karar verilmesini talep ederiz.'

Efendim, bu dava gerçekten çok karışık... Çünkü Tansu'nun avukatı, Şevket Kazan'ı da mahkemeye bu konuda tanık göstermiş!.. Çünkü Kazan basına verdiği demeçlerde demiş ki; 'Biz bu yardımları Allah rızası için topladık'

Yani bu Şevket Kazan, şimdi Adalet Bakanı olan Şevket Kazan.

Bu davanın 25 Haziran 1996 tarihinde duruşması vardı. Tam o sırada DYP-Refah dansı başlamıştı. Hükümeti birlikte kurma aşamasına gelmişlerdi.

Ve Tansu Uçuran Çiller, o gün yapılan duruşmada Refah'la araları bozulmasın diye Şevket Kazan'ın tanıklığından vazgeçtiğini mahkemeye bildirmesin mi? İnanmayan, Ankara 9. Asliye Hukuk Mahkemesi'ndeki 1994/218 esas sayılı dosyadaki belgeye baksın.

Daha matrak bir şey söyleyeyim... Tansu Uçuran Çiller, mahkemeye verdiği savunmada Bosna paralarının iç edildiğini, bu konuda söylediklerinin gerçek olduğunu söylüyor. Mahkemeye belgeler ve tanıklar sunuyor... Ve diyor ki; 'Madem ortada bir gerçek var, söylediğim sözler hakaret değildir'

Tansu Çiller'in Refah Partisi ve Erbakan için söyledikleri bu kadar da değil. Basında yer alan bilgilere göre şu sözleri de söylemiş.

- *Erbakan, ağzından çamurlar akıtıyor.*
- *RP, PKK gibi. Ellerinde harita Türkiye'yi bölmüşler.*
- *Sömürücülerin en tehlikelisi.*
- *En büyük rantçı Erbakan*
- *Erbakan'ın Apo'dan ne farkı var.*
- *Erbakan'la işbirliği yapmak isteyenler, Cumhuriyet'i yıkmak isteyenlerdir.*
- *Erbakan'ın adil düzeni Fidel Castro düzeni, Mao düzeni, Mercümekçi düzeni. Kadayıfçı Erbakan'a inanmayın.*

Bütün bu sözlerin arkasından Erbakan Çiller'e şunları söylüyordu: 'Siz çok yüreklisiniz. Sizde tuttuğunu koparacak cesaret var..."

Hürriyet gazetesinde 13 Temmuz 1996 tarihinde Faruk Bildirici

tarafından yazılan "*Türkiye'yi Titreten Pazarlık*" başlıklı yazıda yine Erbakan'ın Çiller hakkında söylediği şu cümlelere yer veriliyordu: "*Yürekli bir Roma kumandanısınız. Ve siyasi hayatını başın dik devam ettirebilirsin. Bu ülkeye hizmet edersin...*" Erbakan'ın Çiller için dizdiği övgüler bitecek gibi değildi. İşte bunlardan biri daha: "*Çiller çok babayiğit bir kadın.*"

Temel Karamollaoğlu da Çiller'in kendileri hakkında söylediği sözleri çok beğenmiş olacak ki Genel Başkanı'na yürekten katılıyordu: "*Çiller mert bir kadın!*"

Peki, mert bir kadın yalan söyler mi? Asla ve kata!.. O halde Çiller'in Erbakan ve RP hakkındaki sözlerini tekrar tekrar okuyalım.

İki Kere Şerefsizler

Bu başlık da bana ait değil, ol sebeple kimse üzerine alınmasın. Zira bende beş milyar hiç yok. Bu sözler Çiller tarafından Şevket Kazan'a söylenmiş, bunun üzerine Şevket de kendisini mahkemeye vermiş. Şimdi Refahlılar'a göre mert, babayiğit bir kadın olan Tansu ile Şevket'in davasına Emin Çölaşan'ın köşesinden bir göz atalım:

"*Davacı: Şevket Kazan*

Davalı: Tansu Çiller

Tazminat konusu: Çiller'in Kazan'a yönelik haksız ve hukuka aykırı tahkir (hakaret) ve tezyif edici (küçültücü) itham, isnat ve suçlamalarına, Şevket Kazan'ın onur ve saygınlığına, kişilik haklarına ağır ve bilerek tecavüz oluşturduğu için beş milyar lira manevi tazminata mahkum edilmesi talebini içermektedir.

Olaylar: 1. Şevket Kazan, Kocaeli Milletvekili ve RP Grup Başkan vekilidir. DYP lideri davalı Tansu Çiller'in Başbakanlığı devrinde, Başbakanlığı devretmeden önce örtülü ödenekten 500 milyar lira çektiğini duyumladığını, amaca aykırı bir tasarruf varsa bunun Başbakan Mesut Yılmaz tarafından açıklanması gerektiğini ifade etmiş ve bu sözleri basın organlarında yer almıştır.

*2. Kazan'ın 8 Mayıs 1996 tarihli gazetelerde yer alan bu beyanı üzerine Tansu Çiller partisinin aynı gün yapılan TBMM Grup toplantısında önce Kazan'ın ortaya attığı bu iddiaya değinerek; '*Bu bir iftiradır, yalandır, ihanettir, şerefsizliktir. Böyle iftiradan Allah herkesi saklasın. Bunu söyleyen sadece şerefsiz de değil, milliyetsizdir de*' diyerek Şevket Kazan'ı şerefsizlik, milliyetsizlik ve ihanet içinde olmakla, yalancılık ve iftiracılık yapmakla suçlamış ve bu beyanları tüm yazılı ve görsel basında yer almıştır.*

3. Ancak 11 Mayıs 1996 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Tansu Çiller'in başbakanlıktan ayrılmadan önce örtülü ödenekten 500 milyar lira

çektiğine ilişkin belge yayınlanınca, Çiller gerçeği kabullenmek zorunda kalmış ve örtülü ödenekten 500 milyar lira çekip harcadığını kendi ikrarı (itirafı) ile kabul etmiştir.

Bu arada bu iddiayı ortaya atanların 'iki kere şerefsiz' olduğunu da beyan etmiştir.

Bundan sonra Şevket Kazan tarafından ortaya atılan, Tansu Çiller tarafından örtülü ödenekten çekilen parayla ilgili iddiaların ***boyutları genişlemiş, bu paranın hukuka aykırı kullanıldığı, kullanıldığında suiistimaller(yolsuzluklar) yapıldığı*** *iddiaları yoğunluk kazanmış olup, davanın açıldığı bu günlerde (26 Haziran 1996) örtülü ödenek gerçeği hükümet krizine yol açacak bir boyuta erişmiştir.*

Görüldüğü gibi Şevket Kazan'ın devlet yönetiminde meydana gelen ***usulsüz ve devlet politikasına uygun düşmeyen*** *bir olay olarak ortaya attığı bir hususu Tansu çiller önce şiddetle ve kesinlikle yalanlamış, bunu ortaya atan Şevket Kazan'ı tüm kamuoyu önünde 'Şerefsiz, milliyetsiz, yalancı, iftiracı ve hain olmakla' suçlamıştır.*

Ancak Şevket Kazan'a yönelttiği bu suçlamalarda ne kadar haksız olduğu kısa bir süre sonra ortaya çıkmıştır...

Bu çok ağır ve bilinçli yapılan tecavüzün Şevket Kazan'ı büyük ölçüde elem ve acıya maruz bıraktığı muhakkaktır.

Bu nedenle, 5 milyarlık bu manevi tazminat davası açılmıştır."

Şevket Kazan, çok ağır ve bilinçli yapılan tecavüze uğradığını söyleyerek, dava dilekçesinde diyor ki; "*Ben örtülü ödenek olayını gündeme getirdim. Sonra Tansu bana hakaret etti. şerefsiz, milliyetsiz ve hain olmakla suçladı. Ama olaylar benim haklı olduğumu gösterdi. Haklı olduğum halde hakarete uğradım ve acı çektim. Bu nedenle kendisinden 5 milyar lira tazminat istiyorum...*"

Refah Partisi Milletvekili ve Grup Başkan vekili Şevket Kazan bu gerekçelerle Tansu Çiller'i mahkemeye verirken, Refah Partililer aynı günlerde DYP ile hükümet kurabilmek için mecliste Tansu'yu aklıyorlardı.

Ve Şevket Kazan Adalet Bakanı olunca bombayı patlatıyor: "*Tansu Çiller, Hz. Ömer gibi...*" haşa sümme haşa...

Eroin Davası

REFAHYOL Kabinesi kurulduktan sonra Tansu Çiller için Temel Karamollaoğlu "*Mert bir kadın*", Şevket Kazan, "*Hz. Ömer gibi*", Necmettin Erbakan ise, "*Yiğit bir kadın*" gibi iltifatlar yağdırırken, bir de öğreniyoruz ki, Şevket Kazan'dan sonra Necmettin Erbakan da Tansu'yu; kişilik haklarına, şeref, haysiyet, ün, onur ve vakarına haksız ve hukuka

aykırı olarak çok ağır ve bilerek tecavüzde bulunduğundan, on milyar lira tazminat istemiyle mahkemeye veriyordu.

Tansu bu tecavüzleri ne zaman gerçekleştirmişti? Dava dilekçesine göre 24 Aralık 1995 genel seçimleri öncesinde. Peki Necmettin Erbakan davayı ne zaman açıyor? Seçimlerin hemen peşinden. Milli Görüşçüler, Çiller'e bu iltifatları ne zaman yapıyor? Dava açıldıktan sonra...

Milli Görüşçüler'e göre Tansu kim? "*Mert bir kadın*", "*Yiğit bir kadın*", "*Hz. Ömer gibi*" Yani utanmasalar 21. yüzyıl evliyası da diyeceklerdi. O halde Milli Görüşçüler bu şekilde onurlandırdıkları bir kadını ne diye mahkemeye veriyorlar? "*Bize şerefsiz, milliyetsiz, hatta iki kere şerefsiz, iki kere milliyetsiz*" dedi. Daha sonra; "*Eroin kaçakçılığı suçlaması yaptı. Şeref ve haysiyetimizle oynadı. Onur ve şerefimize, vakarımıza çok ağır tecavüz etti.*"

Şimdi, önce **eroin olayını** bir hatırlayalım ve arkasından eroin davasına gelelim. Eroin olayı benim, **Refah'ın Gerçek Yüzü 1** adlı kitabımda şu şekilde yer alıyordu:

" Eroini Erbakan'dan aldım.

18 Ekim 1978 günü Almanya'nın Duisburg kentinde 3 kilo 399 gram eroinle yakalanan eski MSP'li Milletvekili Halit Kahraman, 'Eroinleri MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'dan aldım' diyordu...

MSP'li Kahraman, Duisburg polisine verdiği ifadede şunları anlatıyordu: 'Diyarbakır'da çiftçilik yapıyordum. 1973 yılında Erbakan tarafından kurulan Milli Selamet Partisi'ne girdim. MSP'nin Diyarbakır bölgesi örgütünü kurdum. 1973 seçimlerinde milletvekili seçilerek 1977 seçimlerine kadar Parlamentoda kaldım. 1977 seçimlerinde tekrar seçilemedim.

Tekrar çiftçiliğe başladım. Ancak mali durumum giderek bozuldu. 1978 Ağustos ayı ortasında, Erbakan'a başvurdum. Güç durumda olduğumu söyledim. Bunun üzerine Erbakan, çok dikkatli bir şekilde konuyu eroin satışına getirdi. Bana; 'Eroin satışı ile para kazanabilirsin' dedi. Almanya, İngiltere ve Amerika'da çok para kazanabileceğimi söyledi. Ancak dil bilmediğim için işimin çok zor olduğunu belirterek bir taşıyıcı bulmamı istedi.

Erbakan'ın bu sözleri üzerine taşıyıcı bulmak için Diyarbakır'a döndüm. Burada kendisini on beş, yirmi yıldan beri tanıdığım Almanya'da çalışan ve tatilini geçirmek için Diyarbakır'a gelen Nusrettin Gündüzhan'ı buldum. Durumu anlattım.

Gündüzhan eroini Almanya'ya götüreceğini söyledi. Bunun üzerine tekrar Eylül başında Ankara'ya geldim. Erbakan'a gittim. Genel Merkez binasına vardığımda Erbakan'ın yanında Fehim Adak da vardı. Fehim Adak'ın yanında konuyu açmak istemedim. Ancak Erbakan açık bir şekilde Adak'ın huzurunda; mali durumumun

bozuk olduğunu, yardım edilmesi gerektiğini ve eroin temin edilmesinin lazım geldiğini söyledi. Ayrıca eroinin nerede ne zaman teslim edileceğini Fehim Adak'ın bana telefonla bildireceğini de söyledi.

Bu konuşmadan sonra Ankara'daki evime gittim. O günün akşamı Fehim Adak telefon etti. Malların hazır olduğunu söyledi. Eroini alacağım yeri tarif etti. Ankara'nın mahallelerinden Oran'da buluşacaktık. Fehim Adak buraya piyasa taksisi ile geldi. Şoför taksiden inerek bana plastik bir torba verdi. Torba içersine baktığımda altı, yedi küçük plastik torba daha vardı. Bilahare Adak geldiği araba ile gitti. Torbayı yol kenarındaki çalılıklara sakladım. Evime döndüm. Eve az bir mesafe kala arabadan indim. Daha sonra Gündüzhan'la kararlaştırdığımız gün Almanya'ya hareket ettik.'

Halit Kahraman ile yakalanan Nusrettin Gündüzhan ise verdiği ifadesinde ise şöyle diyordu: 'Polisler tarafından yakalandığımızda Halit Kahraman şok halindeydi. Bana bunun hepsi Erbakan'ın suçu, beni Erbakan yaktı mahvetti dedi.'

Duisburg Sulh Ceza Mahkemesi, eski MSP Milletvekili Halit Kahraman ile Nusrettin Gündüzhan'ı mahkum etti. Ve cezaevine gönderdi. Ancak olayın Türkiye boyutu da vardı. Erbakan ve Fehim Adak ile ilgili iddialar çok büyüktü.

Dosya kendisine gelen Bülent Ecevit hemen MSP'lileri arıyor, dosyanın geldiğini haber vererek, 'Bu dosyayı ne yapayım' diye muhalefette olan eski ortağı Erbakan'a soruyordu.

Ecevit'e de ancak böyle bir davranış yakışırdı. Erbakan; Cumhuriyet Başsavcısı idi ya(!)"

Uğur Mumcu ise bu konuda şunları yazıyordu:

"*...Almanya'da yayınlanan ünlü* ***Stern dergisi*** *18 Ekim günlü sayısında bu konuda çok ilginç ve ayrıntılı bilgiler vermiştir. Bir tanesini aktarayım kararı siz verin:*

Duisburg Asliye Ceza Mahkemesi'nde uyuşturucu madde satmak suçundan yargılanmakta olan Nusrettin Gündüzhan adlı bir Türk işçisi çorabının içinden bir jilet çıkararak atardamarını kesmeye çalışır. Görevliler kendisine engel olurlar. Sanık 'Niçin intihar etmek istedin?' diye soran görevlilere, 'Dinleyici bölümünde oturan dört Türk beni öldürecekler' der.

Soruşturma derinleştirilir. Duisburg kentinde sahipleri Türk olan bir seyahat acentasının uyuşturucu madde kaçakçılığını yönettiği saptanır.

Stern dergisi bu olayı aktardıktan sonra Federal Alman Polis yetkililerinden Erich Strass'ın şu ilginç açıklamasına yer vermektedir:

'Aşırı sağcı partilerin eroin ticareti ile ilgileri olduğuna ilişkin tahminler, 58

yaşındaki eroin tüccarı Halit Kahraman'ın Ekim 1978'de tutuklanması ile güç kazandı. Kahraman, Duisburg'da sorgusu yapılan işçi Nusrettin Gündüzhan'ın şefiydi...

Halit Kahraman MSP eski milletvekillerindendi ve verdiği ifadede açıkça şunları söyledi: 'Ağustos ortalarında Ankara'ya MSP merkezine gittim. Erbakan'ın yanına uğradığımda bana şöyle bir öneride bulundu. Bununla Federal Almanya'da iyi para yapacağımı ve satacağım eroinin kilosundan 20 bin mark kazanacağımı söyledi. Eroini nereden alacağımı sordum, 'ben kimim yahu' dedi. Öyle küçük işlerin adamı değillermiş, eroin üretirlermiş...''

Refah Partisi İstanbul Milletvekili Süleyman Arif Emre ise eroin olayını şöyle değerlendiriyordu:

"*...Bu dava, Kıbrıs çıkartmasında birinci derecede rol oynadığı için Yunanlıların Necmettin Bey'i yıpratmak için hazırladıkları bir tertiptir.*

Batı Almanya'da eroin ile birlikte yakalanan MSP eski milletvekili Halit Kahraman'a ölüm tehdidi ile baskı yapmışlar, Hoca'ya iftira attırmışlar, bu iftiraya Fehim Adak Bey'i de katmışlardır..."

Bu olaya bil cümle Milli Görüşçülerin üstadımız dediği Necip Fazıl'ın bakış açısı raporlarında şu şekilde yer alıyordu:

"*Komplo olamaz!*

Bu iş, MSP dimağının merkezi şahsiyetlerince eroin kaçakçılığına girişilmesi ve eski bir MSP milletvekili eliyle Almanya'ya eroin sokulması, bir Yahudi veya benzeri zümrenin komplosu olamaz. Zira böyle olması için hadisenin ya başından tertiplenmiş olması veya kaçakçı yakalandıktan sonra istismarına girişilmiş bulunması gerekir ki, birinci ihtimale göre suçlunun kendi kendini yakalatması ve bu uğurda fedailiğe razı olması icap eder. Böyle bir intihara aklı başında hiç bir fert boyun eğmez. İkinci ihtimale göre de yakalanan ve en ağır bir akıbete mahkum bulunan bir ferdin yine birinci ihtimalden farksız bir intihara sürüklenmesi ve iftirasına Türkiye'yi ve Almanya'yı inandırabilmesi ve böyle bir iftiradan kurtuluş imkanı beklemesi düşünülemez..."

11 Temmuz 1996 tarihli Hürriyet gazetesinde gazeteci yazar Emin Çölaşan "*İkinci Belge: Eroin Dosyası*" başlıklı yazısında şunları vurguluyordu:

"*Minik bir kuş tarafından getirilen ilk belgeyi, dün açıklamıştım. Şevket Kazan örtülü ödenek konusunda Tansu Uçuran'ı dava etmişti. Kendisinin şerefsiz ve milliyetsiz olduğunu iddia eden bu vatandaştan 5 milyar Törkiş lira tazminat istiyor, ayrıca kendisinin gündeme getirdiği örtülü ödenek rezaletinin doğru olduğunu savunuyordu.*

Refah mahkeme önünde "doğru" dediği konuyu Meclis'te inkar ediyor. Ve Tansu'yu kurtarıyordu.

Bugünkü belgemiz ise Necmettin Erbakan'ın Tansu aleyhine açtığı 10 milyar liralık tazminat davası ile ilgili.

Dava konusu: Tansu Çiller, şu anda emrinde görev yaptığı Necmettin Erbakan'ın eroin kaçakçısı olduğunu defalarca açıklamıştı. Şimdi Erbakan tarafından açılan dava dosyasına, Ankara 22. Asliye Hukuk Mahkemesi'ndeki dava dilekçesine özetle bir bakalım:

"Davacı Necmettin Erbakan

Davalı: Tansu Çiller. Başbakan-Ankara

Tazminat konusu: Tansu Çiller'in Erbakan'a yönelik tamamen asılsız, gerçek dışı suçlamaları nedeniyle 10 milyar liralık tazminata hükmedilmesi istemi.

***Olaylar:** Tansu Çiller 24 aralık 1995 genel seçimleri öncesinde televizyon programlarında Refah Partisi'nin Bosna paralarını zimmetine geçirdiğini söylemiş, ayrıca Necmettin Erbakan için 'Eroin kaçakçılığı yaptığı, eroin kaçakçılığından para sağlayıp yasama dokunulmazlığının arkasına sığındığı' gibi ifadelerle asılsız suçlamalarda bulunmuştur...*

Çiller, Erbakan'a asılsız ve gerçek dışı karalama ve hakaret kampanyası başlatmıştır. Sırf siyasi husumeti(düşmanlık, çekememezlik) nedeniyle eroin kaçakçısı olduğu suçlamasını yapmaktan çekinmemiştir.

Bu iddialar tamamen yalandır. Erbakan'a geçmişte siyasi anlaşmazlık nedeni ile atılan bir iftiradan dolayı iftiracı hakkında tarafımızdan dava açılmış, iftiracının da itirafı ile gerçek ortaya çıkmış ve Necmettin Erbakan eroin kaçakçılığından beraat etmiştir.

Bu konuda Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesi kararında 'Necmettin Erbakan'ın bu suçu işlediğine dair hiç bir delil elde edilemediği' ifade olunmuştur.

Durum böyle iken Tansu Çiller'in Necmettin Erbakan'ı eroin kaçakçılığı ile suçlaması tamamen hukuka aykırı, haysiyet ve şerefe dokunucu ve aynı zamanda açıkça bir iftiradır ve tazmini gerekir.

Tansu Çiller'in bu davranışı ayrıca 'iftira ve hakaret' suçu oluşturduğundan Cumhuriyet Başsavcılığı nezdinde gerekli şikayet de yapılacaktır.

Yukarıda belirtilen sebeplerle, Tansu Çiller bu sözleri ile Necmettin Erbakan'ın kişilik haklarına, şeref, haysiyet, ün, onur ve vakarına(ağırbaşlılığına) haksız ve hukuka aykırı olarak çok ağır ve bilerek tecavüzde bulunduğundan 10 milyar liranın Tansu Çiller'den tahsiline..."

Sevgili okuyucularım durum gerçekten çok vahim. Tansu Uçuran Çiller Necmettin Erbakan'ın şeref ve haysiyetine saldırmış. İftira atmış.

Koskoca adamı eroin kaçakçısı olmakla ve bu yoldan para kazanmakla

suçlamış. Dava dilekçesinde yazdığı gibi bu laflarını hepimiz hatırlıyoruz.

Bu saldırıyı yaparken Necmettin Erbakan'ın şeref ve haysiyetiyle oynarken hiç utanmamış, sıkılmamış. Oysa Erbakan 1982 yılında eroin kaçakçılığı suçundan yargılanmış ve beraat etmiş. Demek ki Tansu bunları hiç bilmeden konuşmuş. Bilerek konuşacak değildi ya!

Sevgili okurlarım bu dava Ankara Asliye 2. Hukuk Mahkemesi'nde devam ediyor. Şimdi burada benim anlamadığım bir husus var. Bir kimse ortaya çıkıp bir başkasının şeref ve haysiyetine laf ediyor. Onu eroin kaçakçısı olmakla suçluyor. Korkunç bir şey. Bundan daha ağır bir hakaret olur mu?

Öbürü de mahkemeye başvuruyor ve diyor ki; 'Bu bir iftiracıdır. Tamamen yalan söylemektedir. Şeref ve haysiyetine tecavüz vardır, hakaret vardır, 10 milyar lira para isterim...'

Ve şimdi bunlar hükümet olmuş! Hiç olur mu? Ülke bunlara nasıl emanet edilir?

Birbirlerine böylesine ağır suçlamalarda bulunan şeref ve haysiyetini ayaklar altına alan ve mahkemelik olan kimseler bir araya gelip biri koltuk aşkına, diğeri ise şeyini kurtarmak uğruna Türkiye'yi yönetebilir mi?

Bunun adına komedi mi dersiniz, yoksa rezalet mi?

Bir hükümet düşününüz ki Adalet Bakanı Şevket Kazan, Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı olan Tansu Uçuran'ı örtülü ödenek nedeni ile mahkemeye vermiştir ve 5 milyar lira tazminat istemektedir... Çünkü Tansu onu milliyetsiz ve şerefsiz olmakla suçlamıştır.

Aynı hükümetin Başbakanı Necmettin Erbakan, Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı olan Tansu'yu ayrıca mahkemeye vermiş ve 10 milyar istemektedir. Gerekçesi Tansu onu eroin kaçakçısı olmakla suçlamıştır. Erbakan'ın şeref ve haysiyetini ayaklar altında çiğnemiştir.

Vay anasını sayın seyirciler!

Böyle hükümet olur mu?

Namuslar ve şerefler ayaklar altında çiğnenmiş, iftiralar atılmış, birbirlerini mahkemeye vermişler, şikayetçi olmuşlar tazminat istiyorlar.

Pekiii şimdi ikisi birden hükümet olunca ne oldu o namus ve şerefler? Nerede kaldı o 'örtülü ödenek yolsuzluğu, şerefsizlik, milliyetsizlik, eroin kaçakçılığı' hikayeleri?

Yoksa her şey makam koltuklarına kuruluncaya, kırmızı plakalı makam arabalarına sahip oluncaya kadar mıydı?

Şimdi bunca lafı, bu davaları karşılıklı yiyip yutacaklar mı? Üzerine sünger mi çekecekler?

Açtıkları davaları çaktırmadan geri alırlarsa hiç şaşmayın!.. Çünkü ortada iki amaç vardı.

1. Refah hükümet olmalıydı

2. Tansu'nun yolsuzlukları ört bas edilmeli, Yüce Divan'da yargılanması önlenmeli ve şeyini kurtarması sağlanmalıydı. Erbakan da şimdilik bunu sağladı.

Vallahi iyi ki gazeteci olmuşum!.. Çünkü bu davalara bakan Ankara 14. ve 22. Asliye Hukuk Mahkemeleri'nde yargıç olsam çok zorlanırdım. Karşımda davalı ve davacı olarak 'İslam aleminin lideri' koskoca bir Başbakan, 'Gözü bayrakta, kulağı ezanda, aklı Amerika'daki mallarında' bir Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı!.. Ve hakim, savcı atamalarını yapan kurulun başkanı olan yüce bir Adalet Bakanı!..

Aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık.

Herhalde her duruşmaya çıktığımda içimden, 'Allah'ım, sen bu memleketi, dün sövdüğünün bugün kucağına oturanlardan, dün şerefsiz dediğini bugün yalanlayanlardan koru. Bize sabır ver' diye dua ederdim.

Refah ve Turan Dilligil Davası

Refah Partisi malum, liderliğini Necmettin Erbakan'ın yaptığı bir siyasi parti. Turan Dilligil, 1920, Kafkasya doğumlu, radyo tiyatrolarına yazdığı yazılarla yazım hayatına giriyor. 1951 yılında İstanbul Express gazetesinde gazeteciliğe başlıyordu. 1962-1985 yılları arasında kurucusu olduğu Adalet gazetesinde "*Sokaktaki Adam*" rumuzuyla yazılar yazıyor, 1970 yılında basın kuruluşları tarafından "yılın gazetecisi" seçiliyor ve 1971, 1981 yıllarında haber ödülleri, 1986 yılında ise Burhan Felek ödülünü kazanıyordu. "***Erbakan ve Erbakancılık***" adlı kitabından sonra "***İddia ediyorum, RP yasal bir parti değildir***" isimli bir kitapçık çıkarıyor, Refah Partisi ve Erbakan, Dilligil hakkında 1 milyar liralık tazminat davası açıyordu.

Tazminat davası sırasında ölüm döşeğinde olan Dilligil'in mahkemesinin bir celsesi de evinde yapılıyor, Dilligil hasta yatağında ifade veriyordu.

Ankara 11. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen davada Dilligil'in avukatı, yazarın, *"Erbakan ve Refah Partisi hakkında ileri sürdüğü iddiaların doğru olduğunu"* belirterek açılan tazminat davasının reddedilmesini istiyor, mahkeme delilleri ve tarafların beyanlarını inceleyerek Dilligil'in talebini haklı buluyor, davayı reddediyordu.

Uzun süre mücadele ettiği kanser hastalığına Erbakan'ı yendiği gün teslim olan Turan Dilligil evli ve üç çocuk babasıydı.

15. BÖLÜM

İRTİCA

- İrtica
- Devletin Resmi Yayınlarında İrtica
- İrticanın Başı
- Yamuk Düzen ve Eşşek Yüküyle Para
- İrticanın Kaynakları
- Nakşibendi Tarikatı
- Süleymancılık
- Süleymancılığın Batıl İnançları
- Süleymancılığın Alameti
- Nurculuk Faaliyetleri
- Kürtçü ve Şeriatçı Yayınlarda Said-i Nursi
- Milli Görüşçüler ve Said-i Nursi
- Milli Görüşçüler ve Süleyman Hilmi Tunahan
- Tarikatlar ve Milli Görüş
- Tarikat Liderlerine İftar Yemeği
- RP Planlı İrtica Faaliyeti İçinde

İrtica

Yüksek Askeri Şura'nın kararlarıyla irticaya karışmış personel ordudan çıkarılıyordu. Erbakan muhalefetteyken şiddetle karşı çıktığı bu uygulamalara Başbakan olunca kuzu kuzu uyuyor ve bu gibi askerlerin atılmalarını onaylıyordu.

28 Şubat 1997 tarihinde Milli Güvenlik Kurulu'nun dokuz saatlik toplantısında iyice köşeye sıkıştırılan Erbakan, gündemi bir kaç gün MGK'ca irticanın önlenmesi için alınan kararları imzalamayacağı şeklinde oyalıyordu. Sonra bir de öğrenildi ki çaktırmadan imzalamış bile.

14 Mart 1997 tarihli gazetelerde Erbakan'ın şu sözleri yer alıyordu: "*Hükümet olarak yobazlığa ve irticaya karşıyız. Cemalettin Kaplan ve Hizbullah ile mücadele edeceğiz.*"

H. Hüseyin Ceylan ise Milli Gençlik Vakıf'larında desteksiz sallıyordu: "*Genel Kurmay'dan esen rüzgarlarla nezle olacak milletvekillerinden değiliz. Şimdiye kadar Meclis'te bu şekilde erkekçe bir ses duyulmamıştır arkadaşlar!..*"

Ama MGK toplantısından sonra bırakın nezle olmamayı tam anlamıyla felç oluyordu, bu zat-ı muhteremler...

Devletin Resmi Yayınlarında İrtica

Devletin resmi yayınlarında 'irtica'nın tanımı şöyle yapılıyordu: "*...Yıkıcı faaliyetlerin bir diğeri de irticadır. Din, toplum hayatında manevi bir kuvvet ve kıymettir. Yalnız kişi ile Allah arasında olan bir manevi bağdır...*"

"*...İrtica deyince; dini duyguları sömürmek, batıl inanışlarla ve hurafelerle bu yüce duyguları soysuzlaştırmak, fertlere bu yolla önderlik esası kabul ettirilerek, devletin hayatında din anlayışını rol sahibi kılmak ve aynı anlayışta olamayanları kafirlikle suçlayarak kandırılmış kitleleri fertlere ve yasalara karşı mütecaviz olmaya teşvik etmek suretiyle ANAYASA ile kurulmuş devlet nizamını dini tahrikler kullanarak, söz veya fiillerle sarsmak ve devlet düzenine din temeline dayalı hale getirmek akla gelir. İrticanın yasal ve bilimsel tarifi budur. İrtica taraflısına mürteci denir. Yobaz denir. İrtica takımının gerçek Müslümanlıkla ilgisi yoktur...*"

İrticanın tanımı bu şekilde verildikten sonra amaçları açıklanırken "*...Halifeliğin ihya edilmesini öngören devlet düzenini empoze etmektir...*" deniliyor ve bu görüşe (15-16) numaralı fotoğraflar ekleniyordu.

Fotoğrafların 15 numaralısı Erbakan ve zamanın MSP'lilerini gösteren bir kareydi. Altında ise şunlar yazılıyordu: "*Bir parti mitinginde bir grup İstiklal Marşı'nı söyletmedi.*"

Devletin bu resmi yayınlarında "irtica" kaynakları şu şekilde gösteriliyordu: "*Memleketimizde irtica; Nakşibendilik, Biberilik, Ticanilik, Kadirilik, Rifailik, Nurculuk ve Süleymancılık gibi çeşitli kaynaklardan kaynaklanmaktadırlar.*" şeklinde açıklanıyordu.

İrticanın Başı

25 Ocak 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde Emin Çölaşan'ın "Pazar Sohbeti"nde konuğu tesadüfen girdiği tarikatçıların arasında uzun süre yaşayan ve daha sonra kendi tabiri ile '*bu tehlikeli çevre*'den kurtulan Nebi Sevin'di.

Nebi Sevin, Emin Çölaşan'a şunları söylüyordu: "*Almanya'da irticayı yönlendiren Adana eski Müftüsü Cemalettin Kaplan (Kara Ses) Erbakan'ın kuklasıdır.*". Nebi Sevin, "*Onlar Erbakan'dan mı emir alıyorlar?*" sorusuna da şu cevabı veriyordu:

"*Tabii, Erbakan bu işin başıdır.*"

"*.. şeyhler işin kaymağını en çok yiyen kişiler, yani para onlarda toplanıyor, onlardan dağıtılıyor. Hem ticari kuruluşlardan kar kazanıyorlar, hem de müritlerinden para istiyorlar devamlı olarak... Sohbette Hoca, 'Ey cemaati müslümin, paralar gidi gidiveriyor. Paralar hiç dayanmıyor... Lütfen daha çok destek olalım...' diyor...*"

Nebi Sevin, Cemalettin Kaplan için de şunları söylüyordu: "*O adam kukla. Kimin kuklası? Necmettin Erbakan'ın kuklası. Onun destekçileri de Hasan Damar ve Osman Yumak'tır. Cemalettin'i bunlar besliyorlar. Cemalettin bir kukla...*"

Nebi Sevin'in verdiği isimlerden Osman Yumak ya da tam adıyla Osman Yumakoğulları, AMGT Birinci Başkanı idi. Aralık 1996 seçimlerinde Refah Partisi'nden milletvekili adayı oldu ve kazandı. O şimdi FP milletvekili...

Hasan Damar: AMGT'nin eski başkanı, 12 Eylül döneminde 163. Maddeden hüküm giymiş, Milli Görüşçü.

Hürriyet gazetesinde Hasan Damar için hazırlanan iddianame şu şekilde yer alıyordu:

"*İrticanın Almanya'daki beyinlerinden olduğu belirtilen ve Türkiye'de gizli faaliyet içindeyken yakalanan Hasan Damar için hazırlanan iddianamede 'Necmettin Erbakan ile çok sıkı işbirliği içindeydi' deniliyor ve bir de Erbakan ile Hasan Demir'i birlikte gösteren bir fotoğrafa yer veriliyordu.*

Milli Görüş'ün hatiplerinden Şevki Yılmaz, Hasan Damar'dan 'Hasan abimiz' diye bahsediyordu.

Şimdi Milli Görüşçülerin Hasan Abilerinin kendilerine oy sağlamak

için verdiği konferansı izleyelim.

'Selamın aleyküm. Aziz kardeşlerim!

Dünyamızı seyrediyorsunuz, ülkemizi de seyrediyorsunuz. Hem şeri, hem hayırları gözlerinizle görüyorsunuz. Çözümler arıyorsunuz. Yetmiş seneden beri aramaktasınız ama çözemiyorsunuz. Çözemeyeceksiniz... Ne zamana kadar? Ne zaman bu ilkenin siyasi makam ve mevkilerini; köy muhtarlığından Cumhurbaşkanlığı'na kadar inanan ve inandığı gibi yaşayan insanlara teslim edinceye kadar meseleleri çözemezsiniz.

Delil istiyorsanız, hatta ne zinayı, ne faizi, ne kerhaneyi, ne meyhaneyi, ne mazlumların hakkını zalimlerden alıp iade de edemezsiniz. Gece gündüz dua etseniz, duanız da kabul olmaz. Neden? Eğer bu işler böyle basit olsaydı. Siyasi makam ve mevkiler inanmayan insanlarda ortak olsaydı, bizim liderimiz Mekke'den Medine'ye hicret ederek o devleti kurup ondan sonra gelip: 'içkiyi, zinayı, faizi, ayaklarımın altına aldım' demezdi. Öyleyse delil ve örnek olarak, bize yeter ve artar.

Her şey var biz de... Para da var. İlim de var. Bilgi de var. Profesör de var. Fakat siyasi makam başkalarının emrinde ve elinde olduğu müddetçe ve inanan insanlar ne olursa olsun ya memurdurlar veyahut köledirler... Kimin? Siyonizmin kölesidirler. Eğer siyasi makam ve mevkiler inanan ve inandığı gibi yaşayan insanların elinde değilse, yeryüzünde yaşayan bir milyar İslam alemi bugün olduğu gibi ya memurdur veyahut köledir. Ne olması lazım? Amir olması lazım...

Neden? Çünkü bizi yoktan var eden, arşı ve semayı direksiz ayakta tutan Allah, kendisinin vekili olarak, bizi halife olarak yaratmıştır.

Biz emir vereceğiz... Bizden emir alacaklar... Biz de bizi yoktan var eden Allah'tan alıp, aşağıya intikal ettireceğiz...

Onun için aziz kardeşlerim, biz şunu idrak etmek mecburiyetindeyiz. Çözebilmemiz için, siyasi ve idari mevkiler elimizde olacak. Bu mevkiler elimize geçti mi, samimi söylüyorum, hiç bizi sevmeyen insanlar hatta bize gerici diyenler bile, bizimle bu dine hizmet ederler, haberiniz olsun. Ama bütün mesele siyasi makam ve mevkileri ele alabilmektir.

Evet işte Allah'a hamdü senalar olsun. Uzun bir çalışmadan beri, senelerden beri, biz simsiyah başladık, beyazladık. Abilerimiz beyazladı. Ama davamız günün ışığına çıktı. Onun için hiç şüpheniz olmasın ama esas meselemiz,esas hedefimiz; köyün muhtarı siz olacaksınız. Belediyenin başkanı siz olacaksınız. Meclisi siz dolduracaksınız. Bakan ve başbakan sizden olacak. Bu oldu mu mesele çok basit... O kadar basit ki, bir günde meseleyi halletmek mümkün. Bu çözemedikleri PKK'yı da,24 saatte çözmek mümkün, Allah'ın izniyle... Onun için hiç yanlışın olmasın.

Onun için muhterem kardeşlerim, bakınız bu memlekette yıllardan beri

yaptığımız çalışmalar hep engellene engellene geldi. Ama hamdü senalar olsun, belli bir noktaya geldik. Öyle günler gördük ki, biz 'vali' tayin ederken bu memlekette araştırma yaptık. Cuma namazı kılabilecek, vali yapabileceğimiz adam bulamadık. Bayram namazı kılana razı olduk. Ama bugün taaccüt namazı kılabilecek valiler tayin edebilecek duruma geldik.

Ben Avrupa'dan geliyom. Avrupa'lıyım ben... Dürbünüm Batıdır, yerli değil, batıdan bakıyorum... Ve biz Allah'ın izni keremiyle, kesin olarak onun lütfu keremiyle mutlaka ve mutlaka iktidara geleceğiz. Hiç endişeniz olmasın.

Bazıları çıkıyor, efendim! 'Siz iktidara gelirseniz ordu gelir' sana vahiy mi geldi? Nereden biliyorsun ordunun geleceğini? Bu ordu Hıristiyanların ordusu mu? Ordu Hz. Muhammet Mustafa'nın ordusu değil mi? Bunun ismi Mehmetçik değil mi? Neden bize gelecek? Bu memlekette içkiyi zinayı, faizi artırmak suretiyle paranın değerini düşürenler, Türk parasını pul haline getirenler, Maltid Manokyan'a madalya takanlar dururken gayesi Allah olan, lideri Hz. Muhammed olan (SAV) olan, bütün insanlığa 'Adil Düzen' getirmek isteyen insanlara bu ordu gelmez. Korkmayın Allah'ın izniyle...

Böyle yıllarca bizi korkuttular, birbirimizden korkuttular... Öcü gibi! Biz korktukça asıl korkaklar cesarete geldiler. Siz başınızı kaldırın onlar korkacaklar Allah'ın izniyle...

...Biz onların hakkını aramak için, gerekirse vücudumuzu ve kellemizi ortaya koyarak yola çıktık...

Bu memleketteki bütün insanımıza, Alevisiyle, Kürdüyle, Lazıyla, Abhazasıyla, Çerkeziyle, Gürcüsüyle hepsini kurtarıp ondan sonra, asker olarak bütün dünyaya Cihad'a dağılacağız.

Aziz kardeşlerim, cidden söylüyorum. Hiç umudumu kaybetmemişim, sene 1977 Refah Partisi o zaman yok. MSP vardı, biliyorsunuz. MSP'ye destek vermek için milletvekili değil, muhtar olarak değil, MSP adil düzenin temsilcisi olduğundan dolayı akrabalarımızın benzin masrafını cebimizden karşılayarak ve oradan, üç bin km'den çıkarak Edirne'ye geldik. O seçimde, biz yedi arkadaşımı kaybetmiştik. Üç bin km yoldan gelmiştik. Gece gündüz çalışmıştık. Öyle arkadaşlarım vardı ki, Adapazarı, Düzce, Hendek vesaire giderken hanımını altı yedi ay olmuş görmemiş, benden müsaade almadan evine girmedi. Erbakan Hoca'mın emrettiği noktaya kadar cihada devam etti..."

Yamuk Düzen ve Eşşek Yüküyle Para

Milli Görüşçü Hasan, düzenin yamuk olduğunu belirtip kendilerinde eşşek yüküyle para olduğunu haykırarak şunları söylüyordu:

"*...Her taraf yamulmuş, düzen yamuk olunca ben bile yamuğum. Ciddi söylüyorum bak, benim bile yamukluğum var. Cidden söylüyorum, neden?*

Çünkü düzen yamuk, bu düzen sağlam adam bırakır mı? Ancak ben diyorum ki, hacılar, hocalar, memurlar, işçiler,polisler, askerler, generaller, paşalar; geliniz şu düzeni, bizi yamultan ve perişan eden, hakkımızı Amerikalı Coni'lere yediren bu düzeni değiştirelim. Bir değiştirsek hep beraber kurtulacağız..."

"...Para bizde, eşşek yüküyle var. Amerika'ya gitmeyin. İngiltere'ye gitmeyin. Eşşek yüküyle para var bizde Allah'ın izniyle..."

"...Biz sürüne sürüne geliyoruz. Liderimiz Erbakan'dır. Ta ölünceye kadar da liderdir, Allah'ın izniyle..."

"...Evet beyler, bu dava patates davası değil, Mason davası değil, solcu davası değil, futbolcu davası değil, Allah davası..."

"...Eğer ordu, Cezayir değil burası, bu ordu yıllarca Hazreti Muhammed Mustafa'nın askerliğini yaptı. Üç kıtaya İnsanlık ve Adalet getirdi. Ama Adam Smith'in düzeni buraya gelince, bu düzen kimin biliyor musunuz? Adam Smith'in... Avusturya'da dünyaya gelen, Avusturyalı olan, Yahudi olan Adam Smith isminde birinin düzeni bu düzen. Bizim değil, bu düzen bizim değil. Bunu bize zorla kabul ettirdiler. Onun için biz bu düzeni istemiyoruz.

Bu düzen nereden geldi biliyor musunuz? Lozan'dan... Üç tane adam gitti oraya. İsimleri "Yakup", kafaları Agop. Halbuki biz savaşı kazanmıştık di mi? Osmanlı'nın son döneminde Birinci Dünya Savaşı'nda biz savaşı kaybetmedik mi?Kaybettik değil mi? Savaşı kaybedenler dünya harp hukukuna göre, beynelmilel kaidelere göre savaşı kaybedenler, kaybettikleri insanlara tazminat ödemeye mahkum olurlar mı? Olmazlar mı? Olurlar değil mi? Bak Kuveyt şimdi tazminat ödüyor. Irak tazminat ödüyor. Almanlar kırk sene elli sene ödedi, öyle değil mi?

*Osmanlı'nın son dönemleri müttefiklerimiz savaşı kaybetmelerine rağmen bizi mağlup kabul etmişler '*Savaşı kaybettiniz*' demişler. On dörtten on sekize kadar devam eden savaşı hepiniz biliyorsunuz... Peki savaşı kaybetmemize rağmen bir gram toprak kaybetmiş miyiz? Musul bizim, Kerkük bizim, Halep bizim, Şam bizim, Batum bizim.*

Şimdi, Suriye'de pompa iniyor, kalkıyor. Batum'da pompa iniyor, kalkıyor. Fakat Nusaybin'de yok. Yani Allah çizmiş. Araplara var. Türklere yok. Öyle mi? Efendiler çıkarmadılar, istemiyorlar. Ekonomik durumumuz batsın da işgal kolaylaşsın diye çıkarmıyorlar...

Üç kişi Lozan'dan bu düzeni aldı ve getirdiler buraya, halbuki onlar niye gitmişlerdi? Niçin gönderilmişlerdi? Tazminat almak için. Ülkeyi satmak için değil, tazminat almak için.

Biz şimdi Cihan Savaşı'nda savaşı kaybetmemize rağmen, topraklarımızı kaybetmiyoruz. Bir çizi yerimizi vermemişiz. Sonra, bir süre sonra İstiklal Savaşı... Peki İstiklal Savaşı'nda, Arabı, Türkü, Kürdü, Lazı, Alevisi her birimiz beraber savaşmadık mı? Çanakkale'de her birimizi Mersin'den, Mersin'de biliyorsunuz, Avrupalı dostlarımız bizim memleketin dört yanını sarmışlardı, öyle değil mi?

Yunanlılar Trakya'yı, Bulgarlar, Sırplar, İngilizler İstanbul'u, İtalyanlar Adana, Antalya'yı, Fransızlar Kahramanmaraş'ı öyle değil miydi?

Bütün bir millet camilerde hacısıyla, hocasıyla, bütün bir millet kıyama kalkarak Batılı düşmanlarımız, Avustralya'dan gelen paralı askerler dahil olmak suretiyle hepsini denize dökmedik mi? Hepsini bu ülkeden kovmadık mı?

Peki savaşı kim kazandı yahu? Hakimden çekinir gibi çekiniyorsunuz, savaşı kim kazandı? 'Biz kazandık' *Öyleyse savaşı biz kazandık arkadaş! Fakat masa başında kaybettik. Şimdi, Lozan'a gitti ya bu adamlar, ne yapacaklar? Yunanlı'dan, İtalyan'dan, Fransız'dan tazminat alacaklar ya. Niye? Savaşı biz kazandık, hakkımız var... Batılıların tamamını Kara Fatmalar'ın, Kara Ayşeler'in, Haticeler'in baltasıyla, kazmasıyla, küreğiyle yaptıkları mücadelede "Allah, Allah" diyerek savaşı biz kazandık. Şimdi tazminat hakkımız değil mi?*

Fakat ne hikmetse masa başında şunları kaybetmişiz; Musul gitmiş, Kerkük gitmiş, Halep gitmiş, Şam gitmiş... Sonra hilafet gitmiş. Sonra Ayasofya gitmiş, yerine Pazar gelmiş. Peki, nasıl oluyor? Bir yanlışlık mı var acaba?

Yamukluk burda bak, esas yamukluk burda... Eğer bu yamukluğu tespit edemezsen, namazın da faydası yok. Jimnastik yap daha iyi, ciddi söylüyorum. Hiç olmazsa vücudun gelişir. Neden? Ne diyor Allah? 'Feveylün lil musallin elleziynehüm an salatihim sahun, elleziynehüm yaraune veyemneün elmaun..' *Yazıklar olsun o namaz kılanlara, onlar, o namaz onları o kötülükten alıkoymadı. İçkiyi, zinayı zirveye çıkaran, Ayasofya'yı kapatan, kerhaneler açtırıp Ayşe'leri sattıran, Masonları desteklemeden o namaz onları alıkoymadı. Yazıklar olsun onlara. Onlar için cehennemin altında dehir deresi var, diyor. Görüyor musunuz, işler sakat...*

Düzen, her şeyi elimizden aldığı gibi yamuk yumuk da bir din getirmiş, diyor ki: 'Namazı kıl, orucu tut, hacca git, bir de kurban kes bin ona karşısı cennet' *di mi? Ne kadar güzel anasını satayım. Ne gerek var, Refah Partisi'nde köy köy dolaşmaya... Ya, niye arayacaksın sandık müşahidi,*

ne gerek var buna. Bir kurban bin Sırat'tan karşıya, seni bıraksın yengeyi alsın, haydi. Şu hale bak, böyle bir şey olmaz. Böyle bir din yok. Allah ve Resulü tarafından asla kabul olunamaz..."

İrtica'nın Kaynakları

Hasan Damar'ın bu konuşmasından sonra tekrar devletin resmi belgelerindeki "irtica"ya dönelim.

Devletin resmi belgelerinde "İrtica Kaynakları" şu şekilde açıklanıyor:

"*Memleketimizde irtica, Nakşibendilik, Biberilik, Ticanilik, Kadirilik, Rifailik, Nurculuk ve Süleymancılık gibi çeşitli tarikatlardan kaynaklanmaktadır.*

Sivrisineğin bataklıkta üremesi gibi irtica ad dini istismar eden bu cehalet bataklıklarında üreyip serpilmektedir. Bu nedenle tarikatlar hakkında kısa açıklama yapmak gerekecektir.

Tarik, eski dilde yol demektir. Tarikat da Allah'a giden bir görüşü ifade eden dini bir fraksiyondur.

İslam tarihi tetkik edildiğinde görülüyor ki, peygamberimiz devrinde hiç bir tarikat yoktur. Tarikatlar daha sonra ortaya çıkmışlardır."

Nakşibendi Tarikatı

Bu tarikat hakkında resmi yayınlardaki bilgilere geçmeden önce kısa bir hatırlatma ile RP'li iki ünlü nakşibendiyi hatırlayalım: Necmettin Erbakan ve İstanbul Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan. Milli Görüşçü Nakşibendiler sadece bu kadar değil tabi, bunlar en ünlüleri. Neyse, biz yine dönelim resmi yayınlara:

"*14. asrın başlarında Buharalı Muhammet Bahattin Nakşibendi tarafından kurulan bu tarikatın mensupları, Halidiye kolu teşekkül edinceye kadar Padişah ve Halife'ye sadık kalmışlarsa da, Halidiye kolu kurulduktan sonra (19. asırda) çıkarılan çeşitli isyan ve huzursuzluklarda baş rolü oynamışlardır.*

Yenilikçi Padişah II. Mahmut tarafından Şam'a sürülen Bahattin Nakşibent ve taraftarları her türlü yeniliğe karşı koymaya devam etmişlerdir.

Cumhuriyet devrinde miskinler, tembeller ve asker kaçaklarının yatağı haline gelen tekke ve zaviyelerin kaldırılması hakkındaki kanun yürürlüğe girdikten sonra, tarikat mensuplarının gelir kapıları kapanmış, bunlar da yeraltı faaliyetlerine geçerek Halifeliğin ihyası ve ATATÜRK inkılaplarının başarıya ulaşmaması için her türlü gayreti göstermişlerdir.

Şeyh Sait isyanı dahil, Cumhuriyet devrinde çıkan bütün bölücü ve gerici isyanlarda Nakşibendilerin rolü vardır.

Halen bölücülerle beraber çalışmaktadırlar. Zira Nakşibendi tarikatının Halidiye kolunun kurucusu Ziyaettin HALİT, kendisini Kürt asıllı kabul eden bir yobaz bölücüdür.

Bu Halit denen yobaz, bölücünün yıkıcı ve bölücü politikaları ile bugün bu yüzden kendisini Kürt olarak ayrı bir ırk zanneden vatandaşlarımızın büyük çoğunluğu Nakşibendidir. Böylece bölücülük, bir yandan da halkın dini inanışlarını istismara yönelmiştir.

Nakşibendilerin Molla Mustafa Barzani ve Sovyet nüfusundaki Arap devletlerinden emir aldıklarına dair ciddi belgeler ve deliller vardır. İrtica takımının dış kaynaklı Hizb-ül Tahrir ile ilişkileri gün ışığına çıkmıştır.

Süleymancılık

Tarikatın kurucusu Süleyman Hilmi Tunahan'dır. Silistreli Süleyman Hoca olarak tanınmıştır. Romanya muhacirlerindendir.

Tarikatın esası ve gayesi Batıniliktir. Bu batıl tarikata bağlı olanlar Süleyman Hilmi Tunahan'ı Mehdi-Resul olarak kabul ederler. Süleymancılar, bir örtü altına girerek onun resmine bakıp, ona ibadet ediyormuşçasına saatlerce zikrederler.

Tunahan'ın, peygamberin vekili olduğunu iddia ederek Allah ve peygamberle haftada bir kaç defa görüştüğünü söyleyecek kadar ileri giderler.

'Bize bağlananlar cennetlik, bağlanmayanlar delalettedir' *derler. Kuran kursları, kurs ve okul talebelerine yardım dernekleri adı altında faaliyet gösterirler. Bazı yerlerde dikiş, nakış, halıcılık, arıcılık ve daktilo kursları olarak teşkilatlanırlar. Küçük çocukları kurslarda Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı ile yetiştirirler.*

*Atatürk'e "**Deccal**" adını takmışlardır. Deccal; İslam kaynaklarına, yahudi din kitaplarından giren, sarı saçlı ve mavi tek gözlü bir çöl şeytanıdır. Atatürk'ün fiziki özellikleri benzetilerek bu çirkin isim takılmıştır.*

Zaman zaman da Atatürk yerine Ataküfür sözünü kullanmaktadırlar. Hurafeleri daima 15 yaşından küçük çocuklara aşılarlar.

Süleymancılar, mensuplarına, vardıkları her yerde Kuran kursu açmalarını, açmadıkları takdirde en az üç kişiye rabıtacılığı ve Süleymancılığı telkin etmesini söylerler. 'Her tarafta teşkilatlanmanız için bu sırları açacağınız kimselerin, bu sırları başka yerlere açmayacaklarına kanaat getirerek açıklayacağız. Yoksa sırrımızı açıklarlarsa işimiz fenaya girer. Çünkü biz Batıni'yiz, bizim hareketimizin bazısı görünüşte şeriata zıt gider, fakat Batınilikte haktır' *derler.*

Süleymancılar, Süleyman Hilmi Tunahan'ın Peygamberimizden 300

bin kişiye şefaat etme yetkisini aldığını iddia ederler.

'Halifesiz bir ülkede Cuma namazı kılınmaz' *derler. Halbuki halifenin en güçlü zamanında bile bütün Müslümanları bir araya toplama imkanı olmamıştır.*

Süleymancılar, aydın din adamlarını kendilerine en büyük düşman görürler. İmam Hatip Lisesi mezunlarını, Yüksek İslam Enstitüsü ve İlahiyat Fakültesi mezunu müftüleri, Deccal'in ordusu diye adlandırırlar. Süleymancılar çocuklara, İmam Hatip Liselerine kesinlikle gitmemelerini empoze ederler.

Süleymancılar 1976 yılında KÖLN Başpiskoposluğundan büyük maddi yardım almışlardır. Her girdiği yerde temiz Müslümanları ikiye bölünmüşler ve birbirlerine düşmüşlerdir.

Süleymancılığın Batıl İnançları

1. Kendilerinden başkalarını Müslüman kabul etmezler.

2. Hacca gitmezler, hacca gitmenin lüzumsuzluğuna dair vaaz verirler.

3. Faiz helaldir, Türkiye darül-harptir, derler.

4. Rüşvet de faiz gibi helaldir, kurs ve derneklerin açılması için ilgili kişilere rüşvet şarttır.

5. Süleymancılığın gayesi için ne kadar yalan söylenirse caizdir.

6. Hocaları Süleyman Efendi'nin resmine taparcasına rabıta yaparlar ve yapılmasını şart koşarlar.

7. İmanı Hatip Okullarında okuyanlar, hep kafirdir derler.

8. Süleymancı büyüklerden başkasına itaat ve hürmet edilmez, derler.

9. Süleyman efendi ölmemiş, aramızda dolaşmaktadır, derler.

10. Süleymancı olmayana "Samün aleyküm" diye selam verirler. (Yahudiler, peygamberimize ölüm ve lanet sana olsun manasına bu İbranice kelimelerle selam verirlerdi)

Süleymancılığın Alameti

1. Dua ederken ellerini kepçe yaparak birleştirirler. Güya rahmet akmasın.

2. Sakalsız olmak (sakal onlarca sünnet değildir)

3. Resme rabıta yapmak

4. Vaazlarda halka İsrail uydurukların anlatmak

Nurculuk Faaliyetleri

Nurculuk, 1877 yılında Bitlis'in Hizan ilçesi Nurs köyünde doğup, 24 Mart 1960'da Urfa'da 83 yaşında ölen Sait isimli cahil ve yarı deli bir

Kürtçü yobazın ortaya attığı bir akımdır. Gençliğinde Sait Kürdi olarak bilinen bu şahıs, Nurs köyünden olduğunu belirtmek anlamında, Said-i Nursi olarak isim yapmıştır. Hiç bir eğitimden geçmemiş, hiç bir eğitim kurumundan mezun olmamıştır. Gençliğinde Nakşibendi tarikatına girmiş, doğuda Mısır'daki El Ezher'e benzeyen bir İslam fakültesi kurulması için çaba harcamış, burada Cumhuriyet ve rejim düşmanları türetmeyi düşlemiştir.

Volkan gazetesinde Kürdistan'ın bağımsızlığı yolunda kışkırtıcı, tahrik ve teşvik edici yazılar yazmış, 31 Mart vakasına katılmış, Milli mücadelenin kara günlerinde, Kürt Teali Cemiyeti'nin kurucuları arasında yer alarak milli birlik ve beraberliğimizi bozmak için elinden gelen her şeyi yapmıştır.

Nurculuk, diğer mezhep ve tarikatları reddeder. Milliyet farkı tanımaz. Kuran'a inananların bir yeşil bayrak altında toplanmalarını, şeriatın hakim kılınmasını, tüm medeni alemden uzak durulmasını, Cumhuriyetin kaldırılmasını, Halifeliğin yeniden ihyasını öngörür.

Saidi Nursi'nin sağlığında doldurttuğu bantların, kendisini Kürt diye ayrı bir ırk sayanlara dinlettirilip propaganda yapıldığı göz önüne alınırsa, Nurcu-bölücü işbirliği kendiliğinden ortaya çıkar. Nurcular devleti yıkma gayelerini tahakkuk ettirmek için milli menfaatlerimizi hiç düşünmeden Suudi Arabistan'da bulunan rabıta adlı örgüt ile işbirliği yapmakta, onlardan rejimimizi yıkmakta kullanılmak üzere bol para almaktadır.

Nurcular, anayasayı kaldırıp Kuran'ı anayasa olarak ilan edeceklerini, gene o anayasanın getirdiği fikir ve düşünce özgürlüğünden yararlanıp açıklayabilmektedirler" diyordu.

Evet, devletin resmi yayın organlarında tarikatlar ile ilgili bu bilgiler yer alıyordu.

Kürtçü ve Şeriatçı Yayınlarda Said-i Nursi

Refah Partisi Kocaeli Milletvekili ve Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın telgraf çekip, mektup yazıp, yanlarında olduklarını belirttiği İBDA-C'nin yayın organı "**Taraf**" dergisinde yayınlanan bir yazı da Nurculuğun gerçek yüzünü gösteriyordu.

"*Özgür Kürdistan İçin Savaş,*

Said Nursi'nin rüyası İBDA-C'nin elinde gerçekleşecektir. Said-i Kürdi, Kemalistlerin tabiri ile Said-i Nursi, Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır(...) Said-i Kürdi,zindandan çıktıktan sonra İstanbul'u terk eder. Vapurla Tiflis üzerinden Kürdistan'ın Xuy kentine geçer. Van ve Bitlis Kürt beylik ve aşiretlerine ulaşır. Buralarda Kürdistan'ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar.

Tiflis'teyken bir tepenin başına çıkar. Kafasındaki özgür Kürdistan ve birleşik İslam alemi projesini tasarlarken birisi ile Said-i Kürdi arasında şu konuşma geçer:

-Nerelisin?

-Bitlis'liyim.

-Ne yapıyorsun burada?

-Ben müstakbel Kürdistan'ın ve İslam aleminin plan ve projesini çiziyorum.

-Burası Tiflis'tir, Bitlis değil.

-Tiflis, Bitlis'in kardeşidir. Benim kafamdaki plan ve proje, bu planını er geç gerçekleşecek. İslam aleminin kalbinde müstakil bir Kürdistan'ın kurulması ile İslam alemi o merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve büyük federatif İslam devleti kurulacaktır.

Evet, Said-i Kürdi'nin yaklaşık bir asır önce tasarladığı bu değerli plan ve hayati işler bugün gerçekleşiyor.

Gerçekten Said-i Kürdi'nin hayali, gayesi olan, İslam aleminin kalbini teşkil eden, birleşik ve özgür bir Kürdistan temeli atılmaya başlamış ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarı ile ilerliyor. Kürt halkının samimiyetle bağlı bulunduğu Asrı Saadet'in anlayışıyla devrimci ve zulme karşı direnişçi ruhu ile İslamiyetin hakiki mecrasına dönüştürülmüş bulunuyor..."

"*Said-i Kürdi'nin* 'Ey Asuriler ve Ciyaniler, Cihangirlik zamanında Peşidar kahraman askerleri olan Kürtler, beş yüz senedir yattınız, yeter artık uyanınız, sabahtır' *şeklindeki çağrısı bugün Kürt halkı tarafından yerine getiriliyor. Ve onun tabiriyle Kürt halkı artık gafletten uyanıyor. Samırız ki büyük Kürt alimi Said-i Kürdi'nin aziz ruhu tüm Kürdistan şehitlerinin aziz ruhları gibi durum karşısında mesrur ve memnun olmaktadır.*

Said-i Kürdi, 'özgür bir Kürdistan tohumu ekiyorum. Onu geliştirip büyütün' *şeklindeki vasiyetini şimdilik şehitlerin kanından açan kırmızı bir gül destesini ithaf etmekle yerine getirilir, o büyük ruhun hoşnut olmasını niyaz ediyoruz...*".

Özgür Ülke gazetesinden bu alıntıyı yapan '**Taraf**' dergisi ise şunları ekliyordu:

"*Yiğit Kürt halkı 70 yıldır faaliyet gösteren Deccal rejimine karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda, İzzet Beyleri, Hacı Musaları, Şeyh Saidleri, Seyyid Rızaları, Said Nursileri şehid verdi. Ve bugün Sait Nursi'nin rüyasını gördüğü,* 'Uğrunda şehitler vererek, kan ve can vererek yılmadan mücadele ediyor. Birleşik İslam Devleti için Kürdistan'ı

kurmaya kararlı, inatçı, inançlı.

Düğüm burada, yıllardır söylediğimizde; Müslüman Kürt halkının mücadelesi, Anadolu merkezli Bağımsız Birleşik İslam Devleti'nin yapı taşıdır.'

Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki:

'Gayet açık olarak söylüyorum. Bugün İBDA, Sait Nursi Hazretleri'nin rüyasını gördüğü bir temsil planındadır ve bu manada İBDA'nın kadrosudur.'

Bu söz 1986'da söylenmiştir. Ve zaman, döne döne bu sözün gerçekleşeceği iklimi bulmuştur. O halde: 'İslam devleti için Müslüman Kürt halkına tam destek!'

Milli Görüşçüler ve Said-i Nursi

Milli Görüşçü hatiplerden H. Hüseyin Ceylan ve Şevki Yılmaz, Said-i Nursi'nin; "*Saçlarım adedince başlarım olsa, her birini koparsalar, yine de Kuran davasından dönmem*" şeklindeki sözlerini kendilerinin de rehber edindiklerini belirterek, şöyle diyorlardı:

"*Nurcu olup da başka partilere oy veren bu kardeşlerimiz, ahiret meydanında ilk tokadı Said-i Nursi Hazretlerinden yiyeceklerdir. Said-i Nursi tüm hayatı boyunca zorba iktidarlarla mücadele etti.*"

FP Diyarbakır Milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu, Said-i Nursi'nin Kürt kökenli olduğunu vurguluyor, "*Kürt Teali Cemiyeti'nin bir diğer kurucusu da Said-i Nursi Hazretleri'dir*" diyordu.

Yine RP'li hatiplerden ve Akit gazetesi baş yazarlarından Abdurrahman Dilipak ise Said-i Nursi için şunları söylüyordu:

"*Abdülhamit, Said-i Nursi'yi önce tımarhaneye kapattı. Ardından cezaevine yolladı. Said-i Nursi, 'Zalimler için yaşasın cehennem!' sözünü Abdülhamit için söylemiştir.*"

Milli Görüşçüler ve Süleyman Hilmi Tunahan

Erbakan hareketinin Süleymancılarla ilişkisini Necip Fazıl'dan izleyelim:

"*Ramazan'ın Ağustos sonu en sıcak bir gününde evime eski göz ağrım, Sabah'ın yöneticisi Mehmet Arıkan geldi. Elinde her iddiası 'Milli' iddiası ile başlayan mahut parti gazetesinden bir küpür, bir de Almanya'da basılmış beyannamemsi bir kağıt... Almanya'daki bir camide MSP'lilerin kendi gazetelerini satmaya çalışmaları üzerine bu davranışa 'Süleymancı' imam ve cemaat tarafından izin verilmeyince lafla ve elle çıkan çatışma ve kakışmayı anlatıyor.*

'Milli' başlıklı gazete kupüründe ise, Süleyman Efendi hakkında, 'Hazretleri' tabiri ile bir takım ihtiram ifadeleri kullanıldıktan sonra 'talebeleri ve bağlılarının yollarını sapıttıkları' iddia ediliyor ve peşinden, 'Milli

Görüşçülerin bir bildirisi ele alınıp bu yolun mensupları, 'Salamoncular' *diye gösterilmeye kadar gidiyor.*

Dehşet!..

Bir delaletin düştüğü tezat ve maskesini düşürmekte uğradığı sefalet bundan daha parlak bir misale kavuşturulamaz.

Büyük puntolarla çektikleri başlıklar da aynen şöyle.

'Almanya'da CIA'nın Oyununa Gelen Süleymancılar, İslam'ın itibarına gölge Düşürüyor!..'

Ve:

'Küfre Alet Olarak İslam Adına Müslümanlara Çatıyorlar!..'

Bu başlıklar, metin yazısıyla ayrıca tezat halindedir ve hiç bir mesnede tutunmaksızın MSP çevre ve gazetesinin iç garazını dile getirmektedir.

MSP'ye karşı, bir işkembeyi 40 kere kaynar sudan geçirdikten sonra elde meclisten başka şey kalmadığını görmekten gelen tavrım, 1977'den bu yana malum..."

Uğur Mumcu, AMGT Genel Sekreteri, Şeyhülislam(!) ve Refah Partisi'nin Antalya'dan milletvekili adayı Ali Yüksel'e "*Süleymancılar çok varlıklı kimseler, bunlar ne ile geçiniyorlar*" şeklinde soru soruyor ve şu cevabı alıyordu: "*Süleymancılıkla*"

Şevki Yılmaz da Arafat'ta, "*Masonları destekleyen Süleymancılar ahiret meydanında ilk tokadı Süleyman Hilmi Tunahan'dan yiyeceklerdir*" diyordu,

Tarikatlar ve Milli Görüş

Kuran'daki ayetleri Refah Partisi'nin menfaatleri doğrultusunda değiştirmekten zerre kadar çekinmeyen ve değiştirdiği bu ayetler **Milli Gazete** ve **Asr** gibi Refah yanlısı yayınlarda yer alan Milli Görüşçü Ahmet Akgül, "*Neden siyaset*" adlı konferansında tarikatlar hakkında şunları söylüyordu:

"*...Nurculuğun, Süleymancılığın, Nakşiliğin, Kadiriliğin, Hanefiliğin, Şafiliğin bulunması, İslam için bölücülük değildir. Bunlar gerekli ve güzel hizmetlerdir. Yapılması gereklidir. Elimizden geldiği kadar yardım edilmelidir. Bunların her biri değişik sahalarda değişik boşlukları dolduran, hizmet veren, hizmet eden teşkilatlar, kuruluşlardır. Biz böyle görüyor, böyle inanıyoruz. Ancak yapılan fikri, ilmi, siyasi cihadın başarılı olması inancımıza uygun bir Adil Düzen'in kurulabilmesi için ilmini, feyzini, nereden almış olursan hepsinin hakkı tutan, hakkı hakim kılmak isteyen cemaatin yanında yer alması lazım.*

Birinci şart, cemaattir. İşte o cemaat dediğim, ordu dediğim, mensubu

bulunduğumuz bu harekettir.

İki, bu orduya bir komutan lazım. Komutansız bir ordu düşünülür mü? Allah'ın: 'Kuran'ınızı hakim kılmak için mücadele eden komutanlarınıza tabi olun' diyen ayeti vardır.

Üçüncü şart: cihadınızın cihad olabilmesi için her Müslüman bu ordu içindeki özel görevini mutlaka bilecek. Başkasının görevine müdahale etmeyecek, kendi mesuliyetini ve görevini en iyi yapmaya çalışacak. Ordu, komutan ve asker. İşçi misin? Esnaf, memur musun? İşte teşkilat! Genç misin? İşte MGV'ler! Avrupa'da işçi misin? İşte AMGT'ler!.. Müslüman'san bu cihatta mutlaka bir görev yerin vardır. Yarın ahirette 'Ben bilmiyordum. Bana vazife yoktu...' diyemezsin.

Bu orduda komutanın emrinde görev yerini bileceksin. Ortada asker olmaz. Her biriniz İslam Cihad Ordusu'ndaki görev yerinizi biliniz... Nöbet yerine bağlı kalınız."

"Nakşibendi olan Süleymancı olamaz. Nurcu olan Kadiri olamaz. Ama Nakşibendi olan Refah Partili olur. Nurcu olan Refah Partili olur. Süleymancı olan Refah Partili olur. Diğer bütün tarikatçılar Refah Partili olur ve olmak zorundadır..."

Tarikat Liderlerine İftar Yemeği

Milli Görüş iktidara gelmesinin hemen ardından, şıhların, din ve dince kutsal sayılan kavramları kullanarak nasıl inanç sömürüsü yaptıkları, saf genç kızları nasıl tuzağa düşürüp tecavüz ettikleri, bir çok kirli işlerinde kullandıkları, cahil ve saf insanımızın mal, mülk ve birikimlerini nasıl söğüşledikleri çarşaf çarşaf belgelenen tarikat şıhlarına Erbakan, Başbakanlık Konutu'nda hem de devlet kesesinden iftar(!) yemeği veriyordu.

Gerçi ziyafetin adını 'İftar Yemeği' koymuşlardı ama hem din kurallarına, hem devlet kurallarına, hem de toplumsal kurallara göre bunun adı; fakirin fukaranın, tüyü bitmemiş yetimin hakkını tıkınmadır. Üstelik yemeğin bedeli 'Fakir Fukara Fonu'ndan ödeniyorsa.

Ne İslami devlet anlayışında, ne laik devlet anlayışında, ne de diğer devlet anlayışlarında tarikat şıhlarına halkın parasıyla "iftar" verilemezdi.

Ziyafete gelen tarikat şıhları, "*bir lokma, bir hırka*" felsefesine hiç uymuyorlardı. Enseleri kalın, göbekleri şiş, altlarında son derece lüks arabalarla geldikleri ziyafette; cahil halkı nasıl sömürüp palazlandıkları bir kez daha gözler önüne seriliyordu.

RP Planlı İrtica Faaliyeti İçinde

10 Haziran 1997 tarihinde Genel Kurmay Başkanlığı'nın savcılara ve

yargıçlara verdiği brifingte, dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan, Adalet Bakanı Şevket Kazan ve Refah Partisi "*planlı irticai faaliyet*" içine girmekle suçlanıyordu.

Genel Kurmay, irticaya destek, barınma ve eğitim imkanı sağlayan ülkeleri de şu şekilde sıralıyordu: **İran, Libya, Suudi Arabistan ve Sudan.**

Brifingi veren Genel Kurmay yetkilisi şunları açıklıyordu:

"*...Bu nedenlerle Türkiye Cumhuriyeti yıkılma tehlikesi altında olduğundan, MGK'nın 28 Şubat kararları alınmıştır. Ancak kararlar uygulatılmayarak, dayatma yapılmıştır. Türk ulusu, ümmet kavramı içinde bölünmeye yüz tutmuştur.*"

Genel Kurmay İstihbarata Karşı Koyma Dairesi Başkanı Tümgeneral Fevzi Türkeri, Cumhuriyeti yıkma planının fotoğrafını ve irtica tehlikesinin boyutlarını rakamlarla sıralıyordu. Ortaya çıkan en sivri isimlerin şu şekilde diziliyordu:

RP Konya Milletvekili ve Genel Bşk, Başbakan: Necmettin Erbakan

RP Kocaeli Milletvekili, Adalet Bakanı: Şevket Kazan

RP Şanlıurfa Milletvekili: İ. Halil Çelik

RP Ankara Milletvekili, Tanıtım Sorumlusu: H. Hüseyin Ceylan

RP Rize Milletvekili, AMGT İkinci Bşk., Hatip: Şevki Yılmaz

RP Van Milletvekili: Fethullah Erbaş

RP'li Kayseri Belediye Başkanı: Şükrü Karatepe

RP'li Sincan Belediye Başkanı: Bekir Yıldız

Erbakan'ın yakın dostu: Şeyh Osman

Libya'ya giden RP'li milletvekilleri; Ramazan Yenidede, Tevfik Karakaya ve Şaban Şevki

Brifingte Kombassan ve Yimpaş gibi şirketlerle, Siyaset-ticaret-tarikat üçgeninin de kurulduğu açıklanıyordu.

16. BÖLÜM

MİLLİ GÖRÜŞ VE MASONLAR

- Milli Görüş ve Masonlar
- CIA'nın Kurduğu Örgüt
- Erbakan Amerika'da
- Masonlu Hacı- Bacı Sarması
- Acıyana Kadar Ver
- Sarhoş Sarhoş Zikire

Milli Görüş

Masonluğu anlatırken, Yahudi olmadığı halde, Yahudi gibi düşünen, Yahudi gibi hareket eden, Yahudiliğin gelişmesi için her türlü desteği veren insana "Mason" denir, diyerek tanımlayan RP'liler, Yahudilerin Kuran'da lanetlenmiş bir kavim olduğunu söyleyerek, her fırsatta onlara hakaret ediyorlardı. Kendilerinden olmayan, kendi çıkarlarına hizmet etmeyen insanlara hep aynı damgayı yapıştırıyorlardı: "**Mason**"

Masonları islamın en büyük düşmanı olarak göstermelerine rağmen, her gördükleri masonun, hele bir de paralıysa, kucağına oturan yine kendileridir.

Erbakan'ın 10 Ocak 1967 yılındaki, sazlı, sözlü, cazlı, içkili düğününde nikah şahitliğini 33. dereceden mason olan Bedri Karafakioğlu yapmıştı.

Milli Görüşçülerin saf Müslümanları hacca götürdükleri Van Der Zee firmasının kurucusu da Hollandalı bir Yahudi olan William Van Der Zee'dir.

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraları, yüksek faiz uğruna bankalarda batıran ve RP'nin kasası olarak nitelenen Süleyman Mercümek'in Visan adlı firmasının da Yahudilerle ortak olduğu belgelendi.

1974 Kıbrıs Barış Harekatı sebebiyle, Yunanistan ile çıkabilecek olası bir savaşta, *"Vatana ve Millete şiddetle lazımdır"* diyerek savaştan kaçırılmak istenen, cihad aşığı Müslüman(?) sanayici ve teşebbüslerin arasında "VAKKO" da yer alıyordu. Hani Canım Şevki Yılmaz'ın hanımlara; "*Şu VAKKO var ya, şu VAKKO! O bir Mason, o bir Yahudi kuruluşudur! Başörtülerinizi ondan almayın. Bir metrelik kumaştan ne olur demeyin. Onlara vereceğiniz her para Çekiç Güç'e bir mermidir. Bu VAKKO'nun arkasında Mason Mesut'un karısı var"* dediği VAKKO...

Şevki bu şekilde konuşup, kasetleri Milli Görüşçülerce elden ele dolaştırılırken, İmdat Kaya da sözde bir belge ile Mesut Yılmaz'ın Mason olduğunu ispatlamaya çalışıyordu. Bu belge ve bilgiye balıklama atlayan Sabah Grubu, Akit, Milli Gazete, Melih Gökçek ve diğerleri, ANAP liderine çok yüklü miktarlarda tazminat ödemeye mahkum edildiler.

Şevki "*VAKKO bir mason kuruluşudur"* diye dursun, Erbakan'ın büyük kızı Zeynep düğününde "VAKKO" etiketli bir gelinlik giyiyor, küçük kerimeleri Elif ise parti toplantılarında "VAKKO" amblemli eşarpları ile arzı endam eyliyor, VAKKO şıklığı ile salına salına dolaşıyordu.

Zeynep'in VAKKO gelinliği giydiği düğünü de, yine Milli Görüşçülerce *beş boynuzlu* diye nitelenen bir Yahudi otelinde gerçekleşmişti. İnşallah küçük kerimeleri Elif de en kısa bir zamanda bir "koca" bulur da onun mürüvvetini de, VAKKO zerafeti içinde bir başka *beş boynuzlu Yahudi*

otelinde görürüz.

Erbakan ve şürekası yılbaşı, Ramazan ve Kurban Bayramlarını yine *beş boynuzlu* olarak tanımladıkları otellerde, Yahudi turistlerle aynı çatı altında geçirdiklerini de belirtmeden geçemeyeceğim.

CIA'nın Kurduğu Örgüt

CIA, Suudi Arabistan'da "Aramco" adlı bir petrol arama şirketini faaliyete geçiriyor, Bu şirket tarafından da 1962 yılında "Rabıtat Ül-İslam" adlı, Vehhabi şeriatını tüm dünyaya egemen kılmayı amaçlayan bir örgüt kuruluyordu. Rabıta'nın 41 kurucusu arasında Sebil-ül Reşat Dergisi'nin sahibi, MSP Urfa Milletvekili Salih Özcan'da yer alıyordu.

17 Aralık 1973 tarihli Adalet Gazetesi'nin haberinde, Erbakan'ın 12 Mart'ta İsviçre'ye tedavi olma bahanesiyle kaçtığı belirtilmekte ve MSP'nin başına geçmesi için Mason, Lale Locası'nın oynadığı rol, İngiliz Büyük Mason Locasına bağlı, Türkiye Büyük Mason Locasına verilen raporla ortaya çıkmaktaydı. Bu raporda; "*Milli Selamet Partisi'nin kuruluş kararının İsviçre'de verildiği, Necmettin Erbakan tarafından, Ecevit'in komünist olmadığının savunulacağı, Erbakan'ın 20 milyonda ısrar ettiği, parti kapatılacağı zaman, Erbakan'ın hemen partiden istifa edip, İsviçre'ye yerleşmek arzusunda olduğu, paranın bir kısmı ile bir gazete yayınlanacağı, para işini Lale Locası'nın halletmekte olduğu*" yazılıyordu.

Erbakan'ın İsviçre'den getirtilip, MSP'nin başına geçirilmesinin ardından CHP ile MSP hükümet kuruyor ve ilk icraatları: -hem de Oğuzhan Asiltürk'ün İçişleri Bakanlığı sırasında- Masonların, Hür Ve Kabul Edilmiş Mason Derneği adı altında kuruluşunu onaylayıp, "dernek" adını tescil ettirmek oluyordu. Böylece Atatürk'ün kapattığı Mason dernekleri, Müslüman Mason düşmanları(?!) tarafından yasallık kazanıyordu.

Erbakan Amerika'da

Bir zamanlar gizli gizli gittiği Amerika'ya 24 aralık 1995 seçimleri öncesi bu kerre açıkça altı günlük bir gezi için gidiyordu.

Bu gezi dönüşünde, "*ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı, Refah Partisi ile çalışmaktan memnuniyet duyacaklarını açıkladı. Gezimiz son derece faydalı oldu. 1,5 milyarlık Müslüman alemi gözünü Türkiye'ye ve Refah'ın iktidarına dikmiş durumda*" diyordu. ABD' li yetkililer RP ile işbirliği yaptık derken, CIA' nın en büyük casuslarından Graham Fuller Fazilet Partili belediyelerin konuğu olduğu ortaya çıkıyordu.

Genel seçimler öncesi ABD'ye "fare" , "şeytan" gibi yakıştırmalarda bulunan Milli Görüşçüler, Erbakan'ın, "*Kulağından tutacağız. Gel buraya diyeceğiz. Tıpış tıpış gelecek*" sözleri ile coşuyorlardı.

Çekiç Güç için, Amerikan İşgal Gücü, Büyük Ermenistan Gücü, Çekiç Güç'e onay veren milletvekilleri için, "*Milyonlarca dolar karşılığı evet diyorlar*", "*Çekiç Güç'e evet diyen vatan haini milletvekillerini Divan-ı Harp'te yargılamazsak namerdiz*", "*Çekiç Güç'e Anadolu'yu mezar yaptırmazsak namerdiz*" şeklinde konuşuyorlar ancak iktidara gelir gelmez Çekiç Güç'e **"evet"** diyerek süre uzatımına gidiyorlar, "*ABD dostumuz, terörü beraber önleyeceğiz*" şeklinde açıklamalarda bulunuyorlardı.

Refah-ABD ve Mason ilişkisi ile ilgili olarak **RP'nin Gerçek Yüzü 1** adlı kitabımda da şu bilgiler yer almıştı:

"*24 Aralık 1995 seçimleri öncesinde ABD İstanbul Başkonsolosluğu'nda görevli Siyasi Şube Başkanı Steven Kimble, Bursa RP İl Başkanlığı'nda gazetecileri odadan çıkararak, Başkan Bayram Yıldız'la yarım saat baş başa görüşüyordu. Bayram Yıldız da yarım saat baş başa yapılan bu görüşmeden sonra yaptığı açıklamada: 'Çalışmalarımız ve programlarımız hakkında bilgi verdik. Adil Düzen'i anlattık' diyordu. Ancak, 'Biz iktidara gelene kadar Amerikan Çekiç Gücü bölgeyi terketsin aksi halde Anadolu topraklarını onlara mezar yaptırmazsak namerdiz' şeklinde kükreyen(!) bir zihniyetin, kendi teşkilatlarında gazetecileri bir bakıma kovan Amerikalı'ya karşı çıkamayıp bir de kapalı kapılar ardında yarım saat ifade vermesi Milli Görüş aslanlarının ne menem bir aslan(!) olduklarının bir kanıtıydı.*

Milli Görüşçüler, Amerika ve Yahudilere karşı yine esip gürlerken, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin üç üst düzey yetkilisi o sırada ABD'de Los Angeles sokaklarını arşınlıyordu. Hedefleri: kısa sürede karlı bir duruma geçen İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketini(İGDAŞ) pazarlamak, diğer bir deyişle satmaktı.

Bu üç kişiden biri İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan'ın kendisinden sonra en etkili yardımcısı, 24 Aralık seçimlerinde RP Milletvekili adayı Kahraman Emmioğlu'ydu.

İGDAŞ'a Howard Energy adlı kuruluş talip oluyor, RP'liler de bu şirketin bir Yahudi kuruluşu olduğunu bile bile masaya oturuyorlardı.

Bu satış işinde finansörlüğü üstlenen Rotchild'in Monaco'daki merkezinde oturan başkanı ise Lütfi Maktuf isimli bir ateist idi.

Masonlu Hacı-Bacı Sarması

2 Temmuz 1996 tarihli "Önce Vatan" gazetesinde Baha Kıvanç imzası ile iki gün süren "Masonlu Hacı-Bacı Sarması" başlıklı makalede şöyle deniyordu:

"*İnsan ne kadar düşünürse düşünsün bazı şeylerin yanıtını veremiyor.*

Örneğin niye benim yazılarım ekonomi sayfasında yayımlanıyor, niye köşemde kendi resmimi gönderdiğim halde "O da bıyıklı, bu da" zihniyetiyle benimle hiçbir alakası olmayan bir adamcağızın cemali yayınlanıyor?

Bunlar sır dolu gizemli şeyler. Sadece bunlar mı? İnsan hayatta aklının alamadığı ne şaşırtıcı olaylarla karşılaşıyor.

Şimdi ben size desem ki, bir adam var hayatı boyunca arka arkaya taklalar atmış, ama ne başı dönüyor, ne de midesi bulanıyor.

Yani durmadan takla olayı. Güvercin takla, salto, ters takla, parande, üçlü burgu.

Vallahi bu öyle, herkeslerin yapabileceği bir iş değildir, bir Allah vergisi yetenektir ve her kula nasip olmamıştır. Dünya üzerinde kaç insan bu yeteneğe sahip olabilir. Bunun oturulup araştırılması lazımdır. Ama ne şanslıyız ki ülkemizde de böyle yetenekli kadrolarımız mevcut.

Alın işte sayın Prof. Dr. Necmettin Erbakan. Evet yanlış duymadınız, Erbakan alanında Türkiye'nin bir numaralısıdır. Sabah Namazı öncesi bir şeyler söyler, öğle namazı bunun tersini yapar, Akşam namazında bütün bunların tersini yapar. Yatsı namazında hiçbişi olmamış gibi mışıl mışıl uyur.

Yani şimdi Erbakan bir tencereyse, kapağının da Tansu Çiller olması kadar doğal bir şey olamaz. Alın size tipik bir çıkar ortaklığı üzerine kurulmuş bir koalisyon. Aman hacıcığım, aman bacıcığım ayaklarında, Yüce Divan'a yatmalar, Mercümeği fırına vermeler.

Ben böyle koalisyonun içine bakayım dedim önce. Bir yandan insanların dini inançlarını sömürme ve oradan sağladığı rantı yeme üzerine kurulu bir siyaset, bir yanda da servetine servet katmak için her türlü yolsuzluk ve vurguna göz yuman bir zihniyet. Ben izninizle buram buram çıkar kokan bu sıvaşık ilişkilerde gözüme çarpan küçük bir ayrıntıya dokunmak istiyorum.

Efendim bilirsiniz, sizin din ticareti yapan yobaz tayfası dünyadaki bütün kötülüklerin Masonlardan kaynaklandığına inanır ve her yerlerde de bunun edebiyatını yapar ya. Ben de Zaman gazetesinde köşe yazarlığı yapan yarım akıllı irticacı kardeşim Taha'dan biliyorum, o da konu bulamadığı zamanlarda Masonlara atar tutar.

Ben şahsen Mason değilim, o yüzden onları da savunacak değilim. Zaten insan ister Mason olur, ister fason, bunlar herkesin kendi bileceği işler. Biz inancın Allah ile kul arasında olduğuna inanırız ve herkesin inancına da saygılıyız. Amma velakin benim merak ettiğim bir husus var.

İnsan bu kadar küfür ettiği, dünyadaki bütün kötülüklerin anası olarak gördüğü, adete vebalı ilan ettiği bu gruptan biraz uzak durur değil mi?

Uzak durmak ne kelime efendim. Bunlar can ciğer kuzu sarması. Rakı anasonsuz, Erbakan masonsuz olamaz.

Açtım arşivdeki belgeleri. Şimdi genç olanlar hatırlamazlar. 10 Ocak 1969'da İstanbul Çınar Otel'de bir nikah töreni. Necmettin Erbakan Nermin Hanım ile evleniyor. Nermin Hanım'ın başında örtü filan yok, mini olmasa bile kısa bir etek giymiş. Nikah şahitlerinden biri Prof. Bedri Karafakioğlu. 33. dereceden mason. Bu bir şey değil, Erbakan'ın birlikte koalisyon yaptığı Süleyman Demirel, 43. sıra ve 48. matrikülden Türkiye'nin en büyük mason biraderlerinden birisi.

Erbakan eskilerde böyleydi de, şimdi değişti mi? Ne mümkün efendim, ne mümkün. Huylu huyundan vazgeçer mi? Şu anki koalisyon ortağı Tansu Çiller hanım halis bir mason kızıdır.

Cevat Rıfat Atilhan'ın 'Türkoğlu düşmanı Tanı' adlı 1966 tarihinde Aykurt Neşriyat tarafından çıkartılmış kitabının 115. sayfasını açıyoruz. Adamcağız bulabildiği bütün masonların listesini döktürmüş. Bunlardan bir tanesi de Necati Çiller, yani Tansu hanımın muhterem babaları oluyor. Yanına da bir not düşmüş: 'Eski Belediye Reis Vekili... Bir Zanaatkar kendisine gayet nefis yazılmış bir Besmele-i Şerif hediye etmek istemiş, aldığı cevap şu: 'Benim evime Kuran ve Besmele giremez, götür bunu!..' *Aynen noktasıyla virgülüyle böyle yazıyor.*

Tansu Hanım'ın babası mason da, kocası özer Uçuran Çiller efendi ne sanki. O da 27 Ocak 1975 tarihinde İstanbul'da kurulan Gün locasında kayıtlı mason biraderimiz. Hani Tansu Hanım erkek olsa, o da mason olacakmış.

Masonlar kadınları aralarına kabul etmiyorlar ama hayatta eline alıp da hiç bir şey okumadığı için bundan haberi olmayan, benim yarım akıllı irticacı kardeşim Taha, tipik bir kara cahil gibi 25 Kasım 1991 tarihli yazısında, Tansu Çiller'in "Kadın Mason" olduğunu bile iddia etmiştir. Konuyu dağıtmayalım.

Gördüğünüz gibi en büyük rakibi Mesut Yılmaz'ı Milli Gazete'de "Mason" diye ilan edip hatta bir fotomontaj resmini yayınlatan Necmettin Hoca, sabah akşam masonlara küfür eder ama masonsuz da yapamaz. Gider masonlarla hükümet kurar, pazarlık yapar.

Şimdi ben size 'Bunlar bir şey mi, ben size Refah Partisi'ne üye bir masonu tanıtayım' *desem,* 'Baha Bey kafayı yedi' *dersiniz değil mi? Hem böyle sıradan mason filan değil, Erbakan'ın eliyle Refah Partisi'ne üye*

kaydettiği, törenle kabul edilen mason bu.

*11 Şubat 1994 tarihli Türkiye gazetesi 8 sütunluk kocaman bir başlık: '**Erbakan: Tunceli'yi de kazanacağız**'. Habere ait büyük bir fotoğrafta Necmettin Erbakan sol elinin başparmağını kaldırmış gülümsüyor ve yanında üç kişi daha duruyor...*

Hocamız Refah Partisi'nin Genel Merkezi'ne toplamış bütün basını. Partinin Tunceli Belediye Başkan adayını ellerinden tutup basına tanıtıyor; Settar Dinler. Kim bu delikanlı? RP Grup Başkan vekili Şevket Kazan ve Genel Başkan Yardımcısı Fehim Adak tarafından partiye getirilmiş. Settar, Erbakan ile 1,5 saat süren bir yemek yiyor.

Hoca'nın ısrarları sonunda Settar ikna oluyor ve Refah Partisi Çankaya İlçe örgütüne kaydı yapılıyor. Buraya kadar her şey normal görünüyor değil mi? Ama bizim Settar bir alem. Bu serbest iş sahibi esmer delikanlı 25 aralık 1995 tarihinde kurulan 'Ankara Vadisi'ne bağlı Dikmen Locası'nın 203 no'lu biraderi.

Yani sizin anlayacağınız adamcağız belgeli, kayıtlı, mühürlü mason.

Sabah akşam masonlara küfür ederek oy toplayan Refah Partisi'nin Belediye Başkan Adayı mason. Üstelik Genel Başkan Erbakan'ın eliyle partiye kaydolmuş. Evet sayın Hocam, şimdi sorayım sana soruyu: 'Bu ne iştir?'

Sen hiç zahmet etme, ben yanıtlayayım. Bu işler ince işler. Bunlar öyle masonlu Hacı-Bacı sarması yapmaya benzemez. Bu işler Yüce Divan'dan Çiller Kaçırma'ya benzemez.

Bu işler emir kulunuz Süleyman Mercümek'in kötü kötü kokan dosyasını hasır altı etmeye benzemez.

Bu işler hükümet kurmadan önce atıp tuttuğun İsrail'in Ankara'daki Büyükelçiliği'ne gizlice aracı göndermeye benzemez.

Bu işler Sivas'ta Madımak Oteli'nde insanları cayır cayır yakan gözü dönmüş yobazlarla ilgili davada savunma avukatlığını üstlenen Şevket Kazan'ı şimdi Adalet Bakanı yapmaya benzemez.

Velhasıl hocam, bu işler ince işler, adamı işte böyle burnundan şişler."

Acıyana Kadar Ver

15 Mayıs 1996 tarihinde Refah Partisi Ankara Hanımlar Komisyonu'nun düzenlediği "Güneydoğuya Yardım Yemeği" ilginç bir müzayedeye sahne oluyordu. RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Genel Başkan Yardımcıları Musa Demirci ve Ahmet Tekdal'ın yanı sıra çok sayıda milletvekili ve belediye başkanının da katıldığı müzayedede, iki kilim açık arttırma ile satışa çıkarılıyordu.

"Milli Görüş Usulü Açık Arttırma" diye tanıtılan ve RP'li hanımlardan mark, bilezik, künye ve yüzük, erkeklerden de milyonlar yağan arttırmada her yükseltme bağış olarak kabul ediliyordu.

Erbakan müzayede de "*her arttıran artırdığının yarısı kadar daha verecek*" diye buyurunca toplanan para bir anda 10 milyara fırladı. Kendini İslam mücahidi olarak lanse eden Erbakan, Arap-İsrail savaşında Yahudilerin Avrupa'daki alış veriş merkezlerinde, "*acıyana kadar verin*" sloganı ile para toplandığını hatırlatarak, "*söylediklerinizin üzerine yarısı kadar daha verin de acısını hissedin, sevabınız da ona göre artsın*" diyordu.

Erbakan para konusundaki kurnazlığını burada da gösterip vaat edilen paraları garantiye almak için herkese borç senedi imzalattırıyordu.

Ne diyelim, şeriat düzenine Yahudi müzayedesi hayırlı olsun olmasına da, Güneydoğu'ya yardım yaparak acılı sevap uman dangalaklar, paralar yerine ulaşmadığından iki ayaklı inek pozisyonuna düştüler. Yahudi müzayedesi ile şeriat düzeni ancak böyle tezahür ediyordu.

Sarhoş Sarhoş Zikir

Milli Gazete'nin Fıkıh köşesinde içki ile ilgili şu satırlar yer almıştı: "*İslam içkiyi yasakladığı için ona vasıta, vesile olan her şeyi de yasaklar. Müslümanın, içki içmese bile içki içilen sofrada oturması haramdır.*"

Refah Partili Bakanlıklar ve Belediyeler sosyal tesislerinde içkiyi yasaklıyordu yasaklamasına ama bu Refah Partisi İstanbul Milletvekili, ilahiyatçı Mukadder Başeğmez'in Türk Amerikan Dernekleri Asamblesi (ATAA) heyetini barda, üstelik rakı ile fasıl ile ağırlamasına engel olamıyordu.

Amerikalı konuklarını Ankara Fasıl Bar'a götüren Adil Düzenci Mukadder, Refah Partisi'nin ne kadar demokrat ve özgürlükçü olduğunu anlatıyor, ardından da piste fırlayarak, Ayna grubunun müzik listelerini alt üst eden "Ceylan" adlı parçası eşliğinde kıvırdıkça kıvırıyordu.

Yemekler yenilip, içkiler içilip, vakit de gece yarısını geçtikten sonra Mukadder, konuklarını zikir yapılan, mevlit okunan bir yere davet ediyor, ancak içkili içkili böyle yerlere gidilemeyeceğini bilen Amerikalılar, bu isteği kibarca geri çeviriyorlardı.

Milli Gazete'de esneme ile ilgili olarak, "*Esneme şeytan işidir*" deniyor, aynı gün gazetelerde Erbakan'ın ağzını sonuna kadar açarak esneyen fotoğrafları yer alıyordu.

17. BÖLÜM

MÜJDELER OLSUN REFAH GELDİ

- 1995 Genel Seçimleri
- RP'nin Önergeleri
- Erbakan Çiller Evliliği
- Türkiye'yi Titreten Pazarlık
- Kalorifer Dairesinden Kaçtılar
- Görüşme Adresi Değişti
- Başbakanlık Sorunu Telefonda Çözüldü
- Müjdeler Olsun Refah Geldi
- Kaddafi'nin Ayak İzleri
- Şarap Masasında Yemek Duası
- Eşek ve Domuz İthali
- Hoca'nın Dostu PKK'lı, Arkadaşı Hırsız
- Bizde Beyin Yok
- PKK ile Sarmaş Dolaş
- Vatana İhanet Ettiler
- Telefon Çalana Kadar Müslüman
- Şanzımanlı Arçelik Gibiler
- Önergelerden Çark
- Mücahitler Kıvırıyor
- U Dönüşleri, Kıvırmalar ve Çarklar Bitmiyor
- Dansözler Bile Parmak Isırıyor
- İmam Hatiplerin Ruhuna Fatiha
- Genel Kurmay'dan Esen Rüzgarlarla Nezle Olan Milletvekilleri
- RP'ye Göre Atılanlar Fethullahçı
- Kudüs Gecesi
- Adil Düzen Saltanatı
- Ağır Sanayiden Domuz Yağına, Domuz Yağından Eşeğe
- RP'lilerin Torpilleri
- RP'nin Arpalıkları
- Hoca'dan Son Kıyak
- RP'lilerin Hal ve Gidişleri
- Dansöz İzleyen RP'liler
- Pezevenk Kim?
- Abdest Kaçırıyorlar
- Ankara Notları
- Takunyalı Pezevenkler
- Adam Olan O Pezevengin Ayağına Gitmez
- Geldikleri Gibi Gittiler

1995 Genel Seçimleri

24 Aralık 1995 tarihinde yapılan milletvekilliği genel seçimlerinden birinci olarak çıkan Refah Partisi "*Benpartimi değiştirecek kadar şerefsiz değilim*" diyen, eroin kaçakçılığından hakkında takibat olan ANAP Van Milletvekili Mustafa Bayram'ı da saflarına katarak 168 milletvekili ile Meclis'te yerini aldı. Refah Partililer Meclis'te yerlerini aldılar almasına ama yeni bir tartışmayı da başlattılar: "**Yemin**"

Bir kısım medya daha önceleri yaşanan olaylara atıfta bulunarak, "*Yemin Sıkıntısı*" şeklinde manşetler atarken, bir başka kısım medya ise, "*Namus ve şeref üzerine yemin edilmez*" türünde yazılar yazıyorlardı. Ülke bu tartışmalar ile meşgulken Refah Partisi Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik tartışmalara son noktayı koydu:

"***Meclis'te yapılan, namus ve şeref üzerine yapılan yemin, yemin olarak kabul edilemez. Yemin kutsal değerler üzerine edilir.***"

Böylece Milli Görüşçü'lerin yemin anlayışı ve kutsal değer kavramlarından ne anladıkları da öğrenilmiş oldu.

Seçimlerden birinci parti olarak çıkan RP'nin Genel Başkanı Erbakan, Cumhurbaşkanı'ndan hükümeti kurma görevini aldığında, "***Kafir***" olarak ilan ettiği partilere karşı tüm şirinlik maskelerini kullanarak, "*Daha önce mücadele vitesindeydik, şimdi kardeşlik vitesine geçiyoruz*" diyor, onlara gülücükler gönderiyordu.

Erbakan, tüm bu gayretlerine rağmen hükümet kurma konusunda başarısız kalıyor ve görevi tekrar Cumhurbaşkanı'na iade ediyordu.

Erbakan'dan sonra görevi alan ANAP'ın Lideri Mesut Yılmaz, hükümet kurma çalışmalarına, arkasına basın desteğini alarak başlıyordu.

Bu arada Sabah gazetesinde yer alan bazı yazılarla RP'li hükümet modelleri adeta teşvik ediliyordu. 26.01. 1996 tarihli Sabah gazetesinde, "*Refahlı bir hükümeti, yasa dışı, demokrasi dışı saymıyoruz.*", yine aynı günkü nüshada; "*Refah'ı dışlayarak, hastalıklıymış, yasa dışıymış gibi muamele ettiğimiz sürece hiç bir yere varamayız*", 28.01.1996 tarihli sayısında da, "*Refah Partisi'nin altı milyon oyu var. Bu altı milyon vatandaşı dışlayacak mıyız?*" şeklinde yayınlar yapılıyordu.

24 Aralık 1995 seçimleri öncesinde gazetelere çarşaf çarşaf ilanlar veren, Refah'ın rejim için tehdit oluşturduğunu, Türkiye'yi karanlığa götüreceğini söyleyen Mesut Yılmaz, "*İlkelerde anlaştık*" diyerek, Erbakan'a hükümet yolunu aralıyordu.

Mesut'un pasını Antalya'da değerlendiren Erbakan şu açıklamada bulunuyordu: "*ANAP ve Refah Partisi birbirlerine en yakın partilerdir.*

Laiklik anlayışımız aynıdır. Anayasa'nın 24. maddesinin değiştirilmesi konusunda da görüş birliğine vardık. ANAP'taki liberaller bir mana ifade etmez."

ANAP ve RP arasında 3 Şubat 1996 tarihinde başlayan görüşmeler sırasında Erbakan'ın "*Sizin programınızı da uygularız*" diyerek Mesut'u gaza getirdiği ortaya çıkıyor, bunun sonucunda da ANAREFAH Hükümeti 25 Şubat 1996'da suya düşüyordu.

RP ile anlaşamayan ANAP, DYP ile flörte devam ediyor, akabinde ANAYOL hükümeti kurularak, ANAP lideri Mesut Yılmaz ikinci kez Başbakan koltuğuna oturuyordu.

RP'nin Önergeleri

Hükümeti kaptıran RP'liler bu hırsla Çiller aleyhine peş peşe önergeler veriyor, onu "Yüce Divan" tehdidi ile baş başa bırakıyorlardı. RP'nin Çiller'in malvarlığı ile ilgili olarak verdiği önergeyi, TOFAŞ ve TEDAŞ'ta usulsüzlük yapıldığı iddialarını içeren Meclis araştırması talebi takip ediyordu.

Tansu Çiller'in başbakanlığının son günlerinde örtülü ödenekten 500 milyar lira çektiği, bu paranın 5,5 milyarının dolandırıcı Selçuk Parsadan'a kaptırıldığı, RP'liler ve Şevket Kazan tarafından dile getiriliyor, peşinden Çiller'in RP'lileri ve Şevket Kazan'ı hedef alan, "*Şerefsizler, milliyetsizler- İki kere şerefsizler, iki kere milliyetsizler*" sözleri duyuluyordu. Bu suçlamalar üzerine Şevket Kazan bir koşu gidip, Çiller hakkında tazminat davası açıyordu. Erbakan da kendisine eroin kaçakçısı dediği iddiasıyla Tansu Çiller hakkında 10 milyar liralık maddi ve manevi tazminat talebinde bulunuyordu.

Bunlara karşılık olarak DYP'liler de Erbakan hakkında Meclis'e "Mal Varlığı" araştırma önergesi veriyorlar, ancak 12 Eylül öncesinde hukukun ırzına geçerek Erbakan'ı kurtaran Bülent Ecevit ve arkadaşları, bu kerre de sözde, hukukun arkasına sığınarak yine Erbakan'ı kurtarıyorlardı.

Erbakan Çiller Flörtü

Refah'ın Tansu Çiller aleyhine verdiği önergelerin Meclis gündemine alınıp alınmaması konusunda yapılan oylamalarda, ANAP milletvekilleri de "Evet" oyu verince Çiller'lere Yüce Divan yolu gözüküyor ve hükümet de dökülmeye başlıyordu. Hükümetin bitişi, 21 Temmuz 1996 tarihli DYP kongresinde Çiller tarafından şöyle açıklıyordu: "*Üç aylık iktidarları iktidarsız çıkmıştır*". Böylece Mesut Yılmaz ikinci kere yakaladığı başbakanlığı yine üç ayda bırakmak zorunda kalıyordu.

Bundan sonra kamuoyunda şaşkınlıkla karşılanan Erbakan-Çiller flörtü

başlıyordu. Zira Çiller, 16.01.1995 tarihinde şöyle konuşmuştu: "*Yılmaz, Erbakan ile ittifak yaptı. Bir tarafta gericilik-tutuculuk ittifakı, yani Yılmaz ile Erbakan var. Diğer tarafta biz.*"

10.08.1995 tarihinde söyledikleri ise daha ilginçti: "*RP, PKK gibi. Ellerindeki harita Türkiye'yi bölmüşler.*"

12.11.1995 tarihinde: "*Erbakan'ın adil düzeni, Fidel Castro düzeni, Mao düzeni, Mercümekçi düzeni. Kadayıfçı Erbakan'a inanmayın*"

27.12.1995'te ise, "*RP ile koalisyon yapmayız. DYP laikliğin teminatıdır*" diyordu. Çiller'in RP ve Erbakan hakkında söyledikleri bu kadar mı? Hiç olur mu?

"*Erbakan haysiyet düşmanı, ağzından çamur akıyor*", "*En büyük rantçı Erbakan*", "*Sömürücülerin en tehlikelisi*", "*Erbakan'ın APO'dan ne farkı var?*", "*Erbakan'a karşı göğsümü siper ederim*"

Erbakan da Çiller hakkında şunları söylüyordu:

"*Hasta, teşhisim: İsterik*", "*Çiller, gavur aşığı, başını eteği ile örtüyor*", "*Merih'ten gelen uzay mahluku*", "*Çiller artık fosil oldu. Bre zavallı çocukçağız*", "*Gavurla evlenen geline benziyor. Kökü bereketsiz. Firavun*"

Ama seçimlerden sonra yalnız kalan Erbakan, çarklara başlamıştı bile: "*Artık vitesleri değiştiriyoruz. Daha evvel mücadele vitesindeydik, şimdi dostluk ve arkadaşlık vitesindeyiz*" Eh, bu saatten sonra bunu yutacak, Şevki'nin deyimi ile, "*İki ayaklı inek*" bulunur mu? Bulunmaması gerekiyordu. Bulunmayınca da, Erbakan'ın, sık sık bir ileri bir geri vites değiştirmek sonucunda şanzıman dağıtma tehlikesi ile karşılaşacağı düşünülüyordu.

Erbakan huy değiştirme işlerine randevularındaki gecikmeleri bırakarak başlıyordu. Türkiye'nin her yerinde yaptığı miting ve toplantılarda, Arafat'ın kavurucu sıcağında yapılan konferanslarda saf Müslümanları saatlerce ayakta aç susuz bekleten Erbakan için yakınları "*Hoca'nın randevularına geç gitmekten büyük bir haz duyduğunu*" dile getiriyorlardı. Fakat Çiller ile buluşacağı gün, işte o gün; Erbakan her zamankinden daha şık(!) boynunda alacalı bulacalı Versace kravatı, elinde plastik dosyası ile mahcup delikanlı edasıyla, zamanından çok önce randevusuna gelmiş, her zaman ve her yerde insanları bekletmekten haz duyan Erbakan, şimdi kapı eşiğinde, "*Gavur gelini, firavun*" diye hitap ettiği Çiller'i bekliyordu.

Bu vites değiştirme işlemine RP'liler de çok kısa bir sürede uyum sağlıyorlar, işe Çiller hakkındaki ithamlarından vazgeçmekle başlayıp, ardından onu "*Osmanlı gelini*" sıfatı ile onurlandırıyorlardı.(!)

Erbakan-Çiller Evliliği

Mısır'daki El-Ahram gazetesinin yazarı Mustafa Mahmud, "*Erbakan-Çiller evliliğinin yüzde yüz helal olduğunu*" savunarak, REFAHYOL koalisyonunu destekliyordu. Mahmud, "*Bu evlilikten mutedil bir yavru doğacak*" diyor, Yeni Şafak gazetesi de bu haberi baş sayfadan vererek, "*Erbakan-Çiller beraberliği*"nin "*Şer'i bir evlilik*" olarak nitelendirildiğini okuyucularına aktarıyordu.

Mahmud, "*İslam ve laikliğin bu izdivacının, herkesin beklediği İslam'ı ortaya çıkaracağını*" ifade ediyor ve şöyle diyordu: "*İstenilen şey zıtların döllenmesidir. Bu döllenme daha dayanıklı, yeni bir şahsiyet modeli ortaya çıkaracaktır*"

Bu arada hükümeti kim kurarsa kursun dertleri ile hiç ilgilenilmeyen, her daim itilip kakılan köylüler ise birbirlerine fıkralar anlatarak sorunlarını bir nebze olsun unutmaya çalışıyorlardı.

"*Çiftçinin Oğlu,*

Çiftçinin oğlu misafirleri ile konuşan babasının yanına koşarak gelmiş ve 'Baba, baba, bizim boğa sarı ineği becerdi' demiş. Çiftçi utanmış ve çocuğu bir kenara çekerek, 'Oğlum misafirlerin yanında böyle becerdi, mecerdi denmez. Ayıptır. Bir daha böyle bir şey olursa boğa ineği kandırdı de emi' diye nasihatte bulunmuş.

Biraz sonra oğlan bir daha babasının yanına gelince, çiftçi çocuğun ağzını açmasına fırsat vermeden, 'Anladım oğlum, bizim boğa bu sefer de kara ineği kandırdı değil mi?' diye sorunca çocuk yanıtlamış:

'Evet baba hem de ne kandırdı, çünkü bizim boğa işin başında siyah inekle kırıştırdı, kırıştırdı, sonra da gidip yine sarı ineği becerdi."

Türkiye'yi Titreten Pazarlık

11 Temmuz 1996 tarihli Hürriyet gazetesinde yayınlanan "Türkiye'yi Titreten Pazarlık" başlıklı yazı dizisinde Faruk Bildirici RP-DYP Koalisyon görüşmelerinin perde arkasını anlatıyordu.

"*İki damla gözyaşı... Tüm Türkiye'yi titreten koalisyon pazarlığının arkasında Çiller'in iki damla gözyaşı var. Nasıl ağlamasın? Erbakan onu çok şaşırtmıştı. Gazeteciler odadan daha yeni çıkmıştı, Erbakan hemen iltifata başladı:*

"Siz çok yüreklisiniz. Sizde tuttuğunu koparacak cesaret var..."

Çiller hafiften titredi. Şaşırmıştı. Mesut Yılmaz'dan bir gün bile böyle bir söz duymamıştı. Erbakan'ın iki cümlesi ruhunu okşamıştı. Fazla renk vermemeye çalışarak konuya girdi. Tarih 14 Haziran'dı. İlk kez masaya oturuyorlardı. Çiller sözü ANAYOL'a getirdi. 'Beklediklerim olmadı' dedi.

'Üzerime çok gelindi, haksızlık yaptılar...'

Sözcükler boğazına takıldı, bir an duraladı. Gözleri dolmuştu. Erbakan fark etmedi, çünkü yüzüne bakmıyordu. Eğildi, kağıt peçeteyi aldı. Yavaşça gözlerini sildi. Sadece saniyeler boyu sürmüştü, ama salonu hüzne boğmaya yetti. RP'liler gözlerini kaçırdı. DYP'liler ezildi..."

"...artık zamanı gelmişti. RP'li Gürcan Dağdaş, elleriyle işaret etti. DYP'li Yalım Erez anladı, Çiller'e döndü, 'Efendim, biz çıkabilir miyiz?' Onay aldı. Heyetler ayağa kalktı: DYP'den Erez, Necmeddin Cevheri, Baki Ataç ve Mehmet Gözlükara. RP'den Dağdaş, Şevket Kazan, Fehim Adak ve Necati Çelik.

İki lider baş başa kalmıştı. Çiller, yine Yılmaz'ı anlattı, yakındı; 'Aldatıldım' dedi. Erbakan, 'Gelin beraber hükümet kuralım' diye karşılık verdi. 'Öyle haksızlık yapmayız...'

Çiller zaman istedi. Görüşme bu sözler ile kapandı. DYP Lideri ilk kez, 'RP ile olmaz' noktasından geri adım atmıştı. Hem de resmen.

REFAHYOL koalisyonu görüşmelerinin resmi tarihi böyle başlamıştı. Ama bir de gayri resmi tarihi var.

Mayıs ayının ikinci haftasıydı. Anayasa mahkemesi, RP'nin başvurusu ile ilgili kararı henüz vermemişti. **'Hükümetin güven oylaması geçersizdir'** *hükmünün kesilmesine bir kaç gün vardı. Ama Erbakan mahkemenin kararının RP'nin başvurusu yönünde çıkacağını bir şekilde öğrenmişti..."*

"...Anayasa mahkemesi kararı sonunda açıklandı. Yılmaz tavır değiştirdi, istifa ediverdi. Ertesi gün RP'lileri çok sevindiren bir gelişme oldu. Çiller, Esenboğa'da bir demeç vermişti: 'Türk siyasetinde devrim yapacağız'. Beklenen şifreli mesaj buydu. Gazetelerde satır aralarına sıkışan bu cümleden, RP'liler mesajı almışlardı."

Kalorifer Dairesinden Kaçtılar

"Liderlerin ilk görüşmesi koalisyon komitesini mutlu etmişti. Aynı akşam (8 Haziran 1996) yine buluştular. Yer Erbakan'ın Ayrancı'daki eviydi... İlk anlaşma o akşam gerçekleşti: 'DYP lideri dörtlü veya üçlüyü denesin. Böyle hükümet çıkarsa mesele yok. Ama biz hükümet çıkmazsa DYP-RP nasıl kurulur, ona hazırlanalım.'

Artık protokol hazırlığı başlamıştı. Oysa kamuoyu hala Çiller'in, Ecevit ve Baykal ile temaslarını izliyordu. Erbakan'ın Yılmaz ile görüşme teklifine tanık oluyordu. Bütün bunlar bir film gibi akıp gidiyordu.

Ama asıl koalisyon pazarlığı, gecelerin karanlığına saklanmıştı. Gizliliği bozan gazeteciler oldu. DYP-RP komitelerinin ikinci görüşmesi idi. Tam da karşılıklı protokol metinleri teati ediliyordu. Vakit gece yarısı

olmuştu. Bir görevliyi sigara almaya gönderdiler, heyecanla geri döndü: 'Gazeteciler kapıda bekliyor. Yakaladılar bizi...'

O an sıkıntı bastı. 'Ne yapacağız' senaryoları kuruldu. Şevket Kazan ve Fehim Adak kapıdan çıktılar. Bir kaç gazeteci vardı. Üşüştüler. Ama Kazan ve Adak savuşturdu. 'Sayın Hocamızla buluşacaktık, gelmedi. Biz de gidiyoruz.'

Gazeteciler inanmadılar. Ama yapacakları bir şey de yoktu. O gün Yalım Erez gelmemişti. DYP'den Mehmet Ağar ve Bekir Aksoy ile RP'den Gürcan Dağdaş, perdeyi aralayıp baktılar. Gazeteciler hala kapıdaydılar. B planını yürürlüğe soktular. Binanın kalorifer dairesine indiler. Oradan bahçeye geçtiler. Arka binanın bahçesine atladılar. Atladıklarını, binanın kapıcısı gördü. Gecenin bir yarısında kravatlı, eli bond çantalı adamların bahçede ne işi olabilirdi? Hırsıza da benzemiyorlardı. Şaşkınlıkla kekeledi; 'Ne oluyor ağabey?'. Cevap da çok ilgisizdi; 'İyi oluyor, iyi...' Yürüyüp gittiler, arka sokağa çıkmışlardı. Bir saat sonra Dağdaş geri döndü. Çünkü arabasını orda bırakmıştı. Sessizce yaklaştı, arabasına bindi. Erbakan'ın kapısını gözleyen gazeteciler de oradaydı... Köfte ekmek yiyorlardı. Atlatıldıklarını ancak 04.00'te anladılar.

Görüşme Adresi Değişti

Yakalanma olayı, altılı komitenin görüşme adresini değiştirdi. Yeni adres Ağar'ın bir arkadaşının Kuşkondu Sokağı'ndaki bürosuydu. Komite bir hafta kadar rahat etti. Ta ki, gazeteciler, kapının önünde yeniden belirene kadar.

İki gazeteci kapıya dayandığında artık görüşmelerin sonuna gelinmişti. Bu kez binanın arka geçişi de yoktu. Camdan arkaya baktılar, atlanacak gibi değildi. Önce Kazan ve Adak atıldı: 'Bu yaşta buradan atlayamayız'

Ağar, 'Merak etmeyin, ben hallederim tosunları...' deyip, telefona gitti. Konuşması kısa sürdü. Az sonra perdeyi araladılar. Gazeteciler yoktu. Rahat bir nefes aldılar.

Ağar'ın çözüm yöntemi ertesi gün anlaşıldı. Meğer Ağar polisi arayıp, küçük bir talimat vermişti. Polis de iki gazeteciyi sabaha kadar karakolda bekletmişti.

Herşey uyumlu gidiyordu. Hem de ANAYOL'da olmadığı kadar. Hatta Erbakan'ın temas trafiğinin yönünü bile Çiller belirlemişti. Erbakan hükümet görevi alınca (7 Haziran 1996) ilk Çiller'e gitmek üzere program yapmıştı. Tam program ilan edilecekti. Çiller mesaj gönderdi: 'Önce bize gelmeyin, küçükten büyüğe doğru görüşün. Biz de zaman kazanalım.'

Erbakan, hemen programını değiştirmiş; ilk Muhsin Yazıcıoğlu ile

buluşmuştu. Sonra Baykal, Ecevit ve Yılmaz ile de görüşülmüştü. Yılmaz ters davranmıştı; 'Hükümeti yıkmak için ittifak yaptığınız DYP' ye gidin...'

O sırada DYP-RP koalisyonu hızla ilerliyordu. Komiteler buluşuyor, konuşuyor; sonra Erez Çiller'e, Kazan da Erbakan'a gidip bilgi veriyor, yine buluşuluyordu. Protokolde İsrail ile anlaşma, İmam Hatipler bile sorun olmuyordu. Her iki taraf da koalisyonu kafaya koymuştu artık...

Çiller de zamanı değerlendiriyor, partisini RP ile koalisyon fikrine alıştırıyordu. Yani Aralık seçimlerindeki konuşmalarını unutturuyordu. Beklediği gibi de oluyordu. Zaman 'RP nefretini' *aşındırmaya başlamıştı.*

Erbakan ve Çiller'in ikinci görüşmesinden önce bir aşama daha aşıldı. Örtülü ödenek önergesi RP'lilerin desteği ile aşıldı. Çiller rahatladı; 'İşte aradığım ortağı buldum'

RP grubu ayağa kalkmıştı. O milletvekilleri ki, ilkokul öğrencileri kadar itaatkardı. Onlar ki her toplantının başında, ortasında ve sonunda yoklama veriyor; yine de gık bile demiyorlardı... Yine de o gün isyan ettiler. Erbakan o gün gruba katılmadı. İsyanı uzaktan izledi ve sonunda müdahale etti. İsyan nidaları birden mırıltılara dönüverdi.

Başbakanlık Sorunu Telefonda Çözüldü

... Üçüncü zirve öncesi en büyük değişim, Erbakan'da oldu. Artık, 'Dönüşüm de neymiş?' *demiyordu. Erbakan, Çiller ile buluşmasına bu havada oturdu (22 Haziran). Kararlıydı. Çiçekler yaptırmıştı. Masanın üzerine yerleştirilen portakal suyu ve pasta sohbeti tatlandırabilirdi. Çiller,* 'Aman efendim, ne güzel hazırlık yapmışsınız' *deyince de Erbakan kibarlığı elden bırakmadı:* 'Nezaketinize uygun bir masa hazırladık'

Komplimanlar Erbakan'ın Çiller'i komutana benzetmesiyle devam etti: 'Yürekli bir Roma kumandanısınız. Ve siyasi hayatını başın dik devam ettirebilirsin'.

O hızla baş başa görüşmeye geçtiler. Tam seksen dakika sürdü bu mutlu buluşma... Çıktıklarında ikisinin de yorumu farklıydı. Erbakan, 'ikişer yıllık dönüşümlerde anlaştık' *diyordu. Çiller ise,* 'birer yıllık dönüşümlü de anlaştık...'

Kesin olan bir şey vardı. Artık resmi komisyonlar çalışmaya başlayacaktı. Öyle de oldu, ertesi gün TBMM'de temaslar başladı...

Üçlü komiteler genişletilmişti. DYP'yi Yalım Erez, Necmettin Cevheri, Ali Rıza Gönül, Baki Ataç, Nevzat Ercan temsil ediyordu. RP'nin heyetinde ise Şevket Kazan, Fehim Adak, Gürcan Dağdaş, Abdullah Gül, Necati Çelik ve İsmail Kahraman vardı...

RP'lilerin, Diyanet ile İçişleri Bakanlığı'nı da DYP'ye bırakmasının ardından durum Çiller'e iletildi. Paylaşım protokolü imzalandı. Heyetler rahatlamıştı... İş, başbakanlık sorununa kalmıştı. O da bir telefon

görüşmesi ile çözüldü. Erbakan, 26 Haziran akşamı Çiller'i aradı. İki lider telefonu kapattığında REFAHYOL koalisyonu kurulmuştu.

Kabine, 28 Haziran 1996 akşamında oluşuyor ve Erbakan'ın rüyası gerçekleşiyordu.

29 Haziran 1996 tarihinde Erbakan lacivert takım elbisesi, alacalı bulacalı Versace kravatı ile bir kaç adım gerisinde beyazlar içerisinde Tansu Çiller ve bakanlar olduğu halde Anıtkabir'i ziyaret ediyorlardı.

REFAHYOL kabinesinde Erbakan Başbakan olurken, Tansu Çiller ise Başbakan Yardımcılığı ve Dışişleri Bakanlığı'na getiriliyordu.

RP'li Fehim Adak, Abdullah Gül, Sabri Tekir, Mehmet Altınsoy, A. Cemil Tunç, Lütfi Esengün, Rıza Güneri, Sacit Günbey, Ahmet Demircan, Gürcan Dağdaş Devlet Bakanlığı'na atanırlarken, Adalet Bakanlığı'na Şevket Kazan, Maliye'ye Abdüllatif Şener, Tarım'a Musa Demirci, Çalışma'ya Necati Çelik, Enerji'ye Recai Kutan, Kültür'e İsmail Kahraman, Çevre Bakanlığı'na Ziyaeddin Tokar, Bayındırlık'a da Cevat Ayhan getiriliyordu.

DYP'li Nevzat Ercan, Işılay Saygın, Nafiz Kurt, N. Kemal Zeybek, S. Ensarioğlu, Ayfer Yılmaz, Bahattin Yılmaz, Bahattin Şeker, Bekir Aksoy Devlet Bakanlıklarını alırken, Milli Savunma Bakanlığı'na Turhan Tayhan, İçişlerine Mehmet Ağar, Sağlık'a Yıldırım Aktuna, Ulaştırma'ya Ömer Barutçu, Orman'a Halit Dağlı, Sanayi'ye Yalım Erez, Turizm'e Bahattin Yücel, Milli Eğitim'e Mehmet Sağlam bakanlık etme görevini devralıyorlardı."

Müjdeler Olsun Refah Geldi(!)

8 Temmuz 1996 Salı günü Mecliste yapılan güven oylaması, BBP'nin kerhen yani tiksinerek verdiği evet oylarıyla 278'e ulaşırken muhalefet ise 265'te kalıyor, REFAHYOL hükümeti böylece güvenoyu alıyordu. Ancak bu güvenoyu DYP' ye oldukça pahalıya patlamış, oylamada ret oyu veren Gencay Gürün, Mehmet Köstepen, Ayseli Göksoy, Emre Gönensay, Köksal Toptan, İsmet Sezgin, Cavit Çağlar, Mehmet Batallı, Rıfat Serdaroğlu, Refaiddin Şahin, partilerinden ayrılmak zorunda kalmıştı. Yine DYP'den Cefi Kamhi çekimser oy kullanırken, Doğan Güreş, Hayri Kozakçıoğlu, H. Tekin Enerem, Demir Berberoğlu ise oylamaya katılmamışlardı.

Güven oylaması sonucunda '*Ahlak 13 oyla kaybetti*' yorumları yapılırken, Erbakan BBP'ye ve Çiller'e teşekkür ediyor, Mesut Yılmaz hakkında '*Kuşu kaçırdı*' şeklinde konuşuyordu. Erbakan açıklamalarını kırmızı bez üzerine yazılı, '*Müjdeler olsun Refah geldi*' sloganı yazılı pankartın altında yapmayı da adet edinmişti.

RP iktidara gelir gelmez, Erbakan önce İran gezisine çıkıyor, bunu tüm uyarılara rağmen vazgeçmediği Mısır ve Libya ziyaretleri takip ediyordu.

Erbakan'ın bu hazırlıkları öğrenildiğinde, devlet kurumları, siyasetçiler ve halk kendisini ikaz etmiş, daha on gün önce '*Türkler katildir*' diyen Kaddafi'nin ayağına gitmemesini istemişlerdi.

Erbakan'ın Mısır'daki, Müslüman Kardeşler örgütünü desteklemesine içerleyen Mısır yetkilileri ise Erbakan'ın ziyaretini önce kabul etmemiş, ancak sonra, Erbakan kendisini zorla kabul ettirebilmişti.

Erbakan'ın gezisinde ilk skandal Mısır'da patlak veriyor, RP'li H. Hüseyin'in '*Bize muazzam bir karşılama düzenlediler, olağanüstü bir ilgi var*' şeklinde beyanatlar verdiği, havaalanında düzenlenen karşılama töreninde Mısır yetkililerinin kendi bayraklarının yanına Türk bayrağı asmadıkları görülüyordu.

Olay, bu güne kadar yaşanmamış bir protokol rezaleti olarak tarihteki yerini alırken, Türkiye Cumhuriyeti resmen küçük düşürülüyordu. Rezalet bu kadarla kalmıyor, Başbakan Erbakan'ın görüşmelerinde milletvekilleri itilip kakılıyor, protokol kapısından dahi içeri alınmıyordu. Yapılanlar karşısında RP Genel Başkan Yardımcısı Rıza Ulucak; '*Bayrak asmamışlarsa ne olmuş? Bayrak asmadılar diye harp mi ilan edelim?*' diyordu ama hiçbiri de onuru ile geri dönmeyi akıl edemiyordu.

Bu olaylar arasında RP'li Abdurrahman Dilipak, Akit gazetesinde, camilere bayrak asılması olayını, '*Haddi tecavüz*' olarak niteleyerek, '*Bu cinayetten vazgeçin*' diye yazıyordu. Yazının bitişi şöyleydi: '*Zaten memlekette cami bırakmadınız. Camilerimizi gasp ettiniz, katlettiniz.*'

Erbakan'ın karşılanışındaki bayrak skandalı uğurlanışında da devam ediyor, ancak bu olaylar Erbakan'ı hiç etkilemiyordu.

Kaddafi'nin Ayak İzleri

Erbakan uyarılara kulak asarak Libya'ya da gidiyor, çölde kurulan bir çadırda, çöl bedevisinden fırça üzerine fırça yerken, çadırın tavanını fıldır fıldır dönen gözlerle tarıyordu.

Erbakan'ı bir buçuk saat bekleten Kaddafi geldiğinde; "*Türkiye, Kürtlere eziyet çektirmektedir. Kürdistan kurulmalıdır... Türkiye işgal altında... Biz Türkiye'nin dış politikasından memnun değiliz*" gibi hakaret dolu sözlerinin yanında; "*Kardeşim Erbakan, benim komutanı olduğum İslam Ordusu'nda yardımcımdır*" diyordu.

Erbakan'ın Kaddafi'nin bu sözleri karşısındaki pişkin tavrı, vurdum duymazlığı, "*Parayı veren düdüğü çalar. Erbakan'ın Kaddafi'nin azarları*

karşısında, bugüne kadar partisi için aldığı ve bundan sonra alacağı yardım paraları nedeniyle ezilip suskun kaldığı ortaya çıktı" şeklinde yorumlanıyordu.

Milli Görüşçüler Erbakan'a tam destek veriyor, zamanın RP'li Devlet Bakanı Abdullah Gül, ortalıkta; *"Erbakan Kaddafi'ye ders verdi"* şeklinde atıp tutarken, yalnız kaldıklarında; "*70 yaşındaki adam kalkmış buralara kadar gelmiş. Bu da yapılır mı?*" diye hayıflanıyordu.

Milli Görüş'ün Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk ise Erbakan'ı bu başarısından dolayı kutluyordu.

Erbakan da Türkiye'ye döndüğünde, "*Müteahhitlerin alacağını kurtardık*" şeklinde konuşuyordu ama çok geçmeden bu açıklamaların gerçeği yansıtmadığı, zira Libya'nın bir kuruş bile ödemede bulunmadığı ve bulunmayacağı ortaya çıkıyordu.

Bu gezi içerde yoğun tepkilere yol açarken, dışarıda alay konusu oluyor, yabancı basında Kaddafi'nin ayakkabısının izlerini Erbakan'ın kıçında gösteren karikatürler çarşaf çarşaf yayınlanıyordu.

Şarap Masasında Yemek Duası

Libya seferinden sonra çıkılan Nijerya gezisinde, ülkenin lideri Abocha'nın verdiği, şaraplı yemekte kadehler kalkarken, Erbakan'ın isteği ile Fehim Adak yemek duası okuyor, ancak bu durum oldukça sıkıntı yaratıyordu.

Eşek ve Domuz İthali

Erbakan'ın eşek sevgisi ve bu hayvana olan hayranlığı malum. Ya Domuz?. Adil Düzenciler, 12 Eylül öncesi kurdukları hükümetlerde olduğu gibi REFAHYOL döneminde de Tarım Bakanlığı'nı elden bırakmıyorlar, MC hükümetleri döneminde, "Domuz Yağı", REFAHYOL hükümeti iş başındayken de "*Domuz eti*" ithal ediyorlardı. Milli Görüşçüler'in, bir firmanın ilaç hammaddesi ithal etmek için kurmak istediği fabrikaya "*alkol de üreteceksiniz*" diyerek her türlü zorluğu göstermesi, izin vermemesi insanları çileden çıkarıyordu. Firmanın üretilen alkolün içki olarak kullanılmasının imkansız olduğunu kanıtlamasına rağmen yine de tavırlarından vazgeçmeyen bu güruh, memleketin dolarlarını domuz eti için, kendi deyimleri ile, *gavurlara* yağdırıyordu. Firmanın ihraç edemediği alkolü de İran ihraç ediyor, dolarları topluyordu.

ANAP Sakarya Milletvekili Ersin Taranoğlu'nun soru önergesini yanıtlayan RP Genel Başkan Yardımcısı, Sivas Milletvekili, Tarım Bakanı, Musa Demirci, "*114 bin kilo domuz eti ithal edildiğini, bu ithalatın Hollanda ve Almanya'dan karşılandığını, karşılığında ise 321 bin dolar*

ödendiğini" açıklıyordu.

Memlekette hiç eşek yokmuş gibi Meksika'dan eşek getiriliyor, Fernando isimli bu eşek için avuç dolusu dolarlar harcanıyor, eşşoğlu eşşek rahatsız olmasın diye de uçakla seyahat ettiriliyordu.

Hastahanelerde bebelerini kaybeden anne ve babalara paraları olmadığı için çocuklarının ölüsü verilmiyor, devlet hastanelerinde ameliyatlı hastalar için pamuk bile bulunamıyor, ilk mektep talebeleri okullarda yakacak olmadığı için donma tehlikesi bile geçiriyorlar, ama kendilerini en büyük mücahit, en mökkem Müslüman, en müthiş mümin ilan edenler tüyü bitmemiş yetimin paralarını domuz etlerine, eşşeklere, Amerikalılara; bar, pavyon parası vb. rezilliklere harcıyorlardı.

Yıllarca ağır sanayi masalını dillerden düşürmeyen adil düzenciler, ağır sanayii MSP döneminde ithal ettikleri domuz yağında eritirlerken, WC açılışları yaparak kendilerini tatmin ediyorlardı.

Kayseri Kocasinan Belediyesi tarafından yaptırılan "Umumi Tuvalet" RP Kayseri Milletvekili Prof. Dr. Nurettin Kaldırımcı, RP'li Kocasinan Belediye Başkanı, KESOB Başkanı Mustafa Alan'ın katıldığı bir törenle açılıyor; törene RP'li Devlet Bakanı Abdullah Gül de telgrafı ile teşrif ediyordu.

Hoca'nın Dostu PKK'lı, Arkadaşı Hırsız, Kardeşi Malum

Erbakan'ın Kuzey Irak'ta güvence diye gösterip "*dostum*" dediği Şeyh Osman, Türk topraklarında Kürt devleti istiyor, PKK'yı kardeş olarak ilan edip, "*Onlarla omuz omuza savaşırız*" şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Erbakan'ın Şeyh Osman ile TBMM'de görüştüğü, Şeyh Osman'ın MÜSİAD ile de yakın ilişkide olduğu ortaya çıkıyordu. Tek hedeflerinin "*Birleşik Kürdistan*" olduğunu açık açık söyleyen Şeyh Osman tek destekçilerinin de Refah Partisi olduğunu belirterek; "*RP atalarının dinine sahip çıkan tek partidir*" diyordu. Bu arada Milli Görüşçü malum gazetelerde RP'lilerin ulusçu olamayacağı ümmetçi olacağı yazılıyordu.

21 Aralık 1995 tarihli Akit gazetesinde, "*Bir adam diğer bir adamın gidişatını ve amelini hoş gördü mü, o da ondan sayılır*" deniyordu.

Türkiye'nin Endonezya Büyükelçisi Aydın Alacakaptan, Erbakan'ın öve öve bitiremediği, Endonezya Sanayi Bakanı Habibi'nin hırsız ve sahtekar olduğunu anlatıyor, Erbakan'ın "*Arkadaşım*" dediği Habibi'nin Türkiye ile ortaklaşa üreteceği uçağın "uçuş sertifikası"nın olmadığı, üretim yapacak şirketin de batık bir şirket olduğu belgeleniyordu. Erbakan'ın "*kardeşim*" diye hitap ettiği Mercümek'in durumu ise herkesin malumu...

Erbakan'ın aynı anadan doğma kardeşlerinden Kemalettin, zenginlik,

mal, mülk,vs konularda, eğer yaşasaydı, Karun'u bile hasetinden çatlatacak servete sahip bulunuyordu. Kemalettin Erbakan, milyonlarca metrekare arsalarının yanında bir çok dükkan, bir çok daire sahibi, yani tam anlamıyla bir gayrimenkul imparatoruydu.

MSP'nin iktidar ortağı olduğu dönemlerde yıldızı parlayan bir diğer kardeş de, Akgün Erbakan'dı. Akgün Erbakan müteahhitlik yapıyor, büyük ağabeyi Necmettin'in Suudi Arabistan ve Libya ile kurduğu ilişkilerin meyvelerini topluyor, bu ülkelerle iş yapan şirketlerin komisyonculuğunu yapıyordu.

MSP ortak olduğu hükümetlerde hep Sanayi Bakanlığı'nı elinde bulunduruyor, her dönemde de icraatlarından pis kokular geliyordu. Hatta Erbakan'ı siyaset sahnesinde parlatan Necip Fazıl bile sık sık, "*Sanayi Bakanlığı'nı rüşvet turnikesi haline getirdiler*" diyordu.

BİR EMEK Şirketi televizyon imali için izin alamayınca Akgün Erbakan'a başvuruyor, Akgün Erbakan imal veya montaj iznini Sanayi Bakanlığı'ndan almak şartıyla BİR EMEK Şirketi'yle 500 bin liralık mukavele imzalıyordu.

Akgün işleri iyi yürütüyor, kilolarca altın alacak kadar para kazanıyordu. Ancak inşaat firmalarından biri oyunbozanlık yapıp, anlaştıkları 35 milyonu ödemeyince olay mahkemeye, oradan da basına yansıyor ve Akgün bir anda şöhret oluyordu.

Bu olay sonucunda yeni verimli sahalar keşfetmek üzere Almanya'ya giden Akgün Erbakan, orada bir Alman kadınla evleniyor, ancak genç yaşta vefat edince oğlu M. Sabri Erbakan, amcasının Almanya'daki sesi olarak yerini alıyordu. Erbakan'ın kasası olarak da nitelenen Mehmet Sabri Erbakan'ın adı bir aşk skandalına karışıyor, 14 yıllık evli iki çocuklu Alman asıllı Rabeya Ul- Haque ile yasak bir aşk yaşıyordu. Kadının kocası eşini geri istiyor, "*karımı para ile kandırdılar*" diyordu.

Bizde Beyin Yok

Erbakan Endonezya'da bir uçak fabrikasını gezerken, "*bizde beyin yok*" diyor, bu sözleri "*Beyni dilini denetleyemiyor*" şeklinde yorumlara neden oluyordu.

Erbakan, Uzakdoğu gezisinden sonra "*Malezya bizden 500 bin işçi istiyor*" şeklinde açıklamalarda bulunuyor, bu sözlere kanan Denizli'nin Tavas ilçesinden 700 köylü tarlalarını ve ineklerini satarak Asya yollarına düşüyor, ancak bir kaç gün içinde perişan bir halde güç bela geri dönebiliyorlardı. Malezya Hava Yolları ise bu vesileyle tüm sıkıntılarından kurtuluyor, feraha çıkıyordu.

Denizlililer'in bu feryatlarına karşı Refah Partisi Denizli Milletvekili Ramazan Yenidede *"Malezya'da iş aramaya gidenler kafasız, cahil ve akılsızdırlar."* diyordu.

Eh, bu sözlerde de hiç gerçek payı yok değil, insan hiç *"bizde beyin yok"* diyen birini sözü ile kalkar da ta Malezyalara kadar gider mi?

PKK İle Sarmaş Dolaş

RP Van Milletvekili Fethullah Erbaş sözde, rehine askerleri kurtarmak bahanesiyle PKK kamplarını ziyaret ediyor, PKK ile ERNK bayrakları altında esas duruşta fotoğraflar çektiriyor, PKK'lılar ile şen şakrak sarmaş dolaş pozlar veriyor, Türkiye'nin yurt dışında sürdürdüğü PKK karşıtı faaliyetlerine büyük darbe vuruyordu.

Erbaş'ın PKK kampına Erbakan'ın bilgisi dahilinde gittiği öğreniliyor, bu arada hacı hoca, İslamcı yazar ve çizerlerin de kullanılarak, PKK'nın meşrulaştırılması çalışmalarına hız verildiği görülüyordu.

RP Van Milletvekili Fethullah Erbaş, Apo'nun sözcüsü gibi konuşarak, *"İdamlık PKK'lılar affedilsin"* diye buyuruyor, bu konuda bir yasa teklifi hazırlıyordu.

Erbakan Kürtçe TV için kolları sıvarken, RP Genel Başkan Yardımcısı Rıza Ulucak da, *"Kürtçe yayın yapılabilir"* diye konuşuyor, MGV'nin yayın organı Gençlik dergisinde "Ji bo Erbakan" başlıklı Erbakan'ı öven Kürtçe bir şiir yayınlanıyordu.

RP'nin Diyarbakır İli 5. Olağan Kongresi'nde İstiklal Marşı'nı okutacak bir partili bulunamayınca ortaokul öğrencisi bir bebe salona İstiklal Marşı okutuyordu.

Kayseri'de *"Türkiye, Türklerin değildir"*, Aisburg'da *"Sen ne mutlu Türküm diyene dersen, o da ne mutlu Kürdüm diyene der"* şeklinde konuşup öküz idrarlı suyun sağlıklı olduğunu iddia eden eski RP'li, şimdi FP'li İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip, Kayseri'de MÜSİAD tarafından düzenlenen toplantıda Fethullah Erbaş'ı eleştirenlere, *"O salyalarını akıtırcasına bağıranlar var ya"* diyerek saldırıyor, zihniyetini ortaya koyuyordu.

Vatana İhanet Ettiler

Tuğrul Türkeş, *"Gübre Sübvansiyonu"* adı altında 11 trilyon liranın PKK ve Hizbullah örgütüne peşkeş çekildiğini açıklıyor ve *"Vatana ihanet ettiler"* diyordu.

Türkeş'in bu açıklamalarını doğrulamak zorunda kalan RP'li Tarım Bakanı Musa Demirci, *"200 milyarlık bir açık var, Türkeş elinde belge varsa getirsin"* şeklinde beyanda bulunuyordu.

Milli Görüşçü Musa ne etsin? Domuz eti ithal etmekten, Meksika'dan eşek getirme izni vermekten, bir elde telefonla konuşurken öte eliyle dua etmekten, vantilatöre arzu hürmet etmekten PKK'ya giden milyarlarla ilgilenememiş(!), olacak ki, Tuğrul Türkeş'ten belge istiyordu.

Telefon Çalana Kadar Müslüman

Cinci Hoca, sahte şeyh Ali Kalkancı, bir elinde telefon ile konuşurken zikir yaptırır da Milli Görüşçü Musa Demirci, ondan aşağı kalır mı? O da bir elinde telefon ile konuşurken aynı zamanda da diger eliyle dua ediyordu(!)

FP Erzurum Milletvekili Doç. Dr. Ömer Yılmaz da camide namaz kılarken çalan telefona cevap vermek için namazı bırakıyor, telefonla konuşuyor, ardından tekrar namaza geri dönüyordu.

Şanzımanlı Arçelik Gibiler

Erbakan, "*Çiller Hanımefendi benden sonra tufan diyor. Bu hanfendi ne Başbakan olmalı, ne de kabinede etkili bir rol almalı, geri çekilmelidir...*", "*Çiller'e ve hükümetine oy verenleri atalarının ruhu çarpacaktır...*" diyordu.

Böyle konuşan Erbakan, önce söylediklerinin tam tersi olarak Çiller'i örtülü ödenek soruşturmasından kurtarıyor, sonra hükümette en etkili makamlara getiriyor, ardından da komisyonlarda Çiller'i aklıyordu. Erbakan ve Milli Görüşçüler, bunca ileri geri dönüşlerden sonra atalarının ruhları tarafından çarpılmayınca, çarklarına tamamen hız vermeye başlıyorlar, bir o yana bir bu yana şanzımanlı Arçelik gibi dönüp duruyorlardı.

Önergelerden Çark

RP'liler, DYP lideri Tansu Çiller hakkında peş peşe önergeler veriyor, onu Yüce Divan tehdidi ile baş başa bırakıyorlardı.

RP'lilerin Nisan 1996 tarihinde TBMM'ye verdikleri dilekçelerinde: "*Kanun ve genel ahlaka aykırı şekilde mal edinen ve görevini kötüye kullanan Sabık Başbakan Tansu Çiller hakkında Anayasa'nın 100. maddesi gereğince Meclis soruşturması açılmasını talep eyliyoruz*" diyerek özetle şu ithamlarda bulunuyorlardı:

"*Tansu Çiller'in bir memur çocuğu olduğu, ABD'de ve ABD dönüşlerinde ancak geçinebilecek bir kazanca sahip oldukları, buna rağmen 25 Haziran 1993'ten, yani Başbakan olduktan sonra Çiller ve ailesinin mal varlığı kamuoyunu devamlı olarak meşgul etmiş, bu ailenin çok kısa bir zaman içinde ortaya çıkan aşırı bir biçimdeki zenginliği, servetlerinin yasallığı hakkında kamuoyunu derin şüphe ve endişeye*

düşürmüştür." şeklindeki açıklamalarıyla Çiller'in servetinin beyan ettiği rakamların doğru olmadığı gerçek servetinin 5 trilyon olduğu ve kamuoyuna söylediği yalanlardan da örnekler vererek hakkında soruşturma açılması isteniyordu.

Bu önergeden sonra RP'li Şevket Kazan TEDAŞ ihalelerinde yolsuzluk yapıldığı gerekçesiyle Tansu Çiller aleyhinde Meclis araştırması istemiyle önerge veriyor, bunu TOFAŞ için verilen önerge takip ediyordu.

Tansu Çiller'in başbakanlığı devretmeden bir kaç gün önce örtülü ödenekten 500 milyar lira çektiği ve bu paranın 5,5 milyar lirasının dolandırıcı Selçuk Parsadan'a kaptırıldığı iddialarını ortaya atan Şevket Kazan, bu ithamları Meclis soruşturması olarak Çiller'in karşısına gelince ondan, "*Şerefsiz, milliyetsiz, iki kere şerefsiz ve iki kere milliyetsiz*" karşılığını alıyor, bunun üzerine Çiller hakkında milyarlık tazminat davası açıyor, ancak daha sonra Çiller'i Hz. Ömer'e benzetiyordu.

Bütün bu hengamede DYP'liler de Erbakan hakkında "*mal varlığı önergesi*" veriyorlar, ancak 12 Eylül öncesinde hukukun ırzına geçerek Erbakan'ın siyasi hayatının bitmesini engelleyen ve Erbakan'ı koruyan Ecevit ve avanesi, bu kerre de hukukun arkasına sığınarak yine Erbakan'ı koruyorlardı.

Mücahitler Kıvırıyor

Milli Görüşçü'ler, "*Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır*" sözünü kendilerine ilke edindiklerini belirtiyorlardı. Sadece kendilerini mümin, mücahit, Müslüman olarak lanse edip, RP'lilerin dışındakilere cennetin kapılarını kapatıp, cehennem kapılarını ardına kadar aralarken, cennet bahçelerini de sadece kendilerine ayırıyorlardı. Ancak bu mümin, mücahit ve Müslüman güruh, kendilerine şerefsiz, milliyetsiz, iki kere şerefsiz, iki kere milliyetsiz diyen Tansu Çiller'i önce suçluyorlar, sonra da aklamaya başlıyorlardı.

RP'liler önce tam kadro tam siper yaparak, "*örtülü ödenek*" araştırmasından Çiller'i kurtarıyorlardı. Çiller'i mal varlığı soruşturmasından da komisyonda Refah Partisi Erzincan Milletvekili Naci Terzi, Bayburt Milletvekili Suat Pamukçu, Ağrı Milletvekili Sıddık Altay, Bolu Milletvekili Fethi Görür, Konya Milletvekili Remzi Çetin'in oylarıyla aklıyorlar, adeta Çiller'e helal mal raporu veriyorlardı. Çiller'i önce suçlayıp sonra aklamaları "*yine tükürdüklerini yaladılar*" yorumlarına yol açıyordu.

RP'li Şevket Kazan ve arkadaşlarınca verilen Çiller aleyhindeki TEDAŞ önergesi de yine RP'li milletvekilleri Ö. Vehbi Hatipoğlu, İsmail

Yılmaz, Mehmet Elkatmış, İlyas Arslan'ın oylarıyla gündemden kaldırılıyordu.

RP'lilerin Tansu'ya bir kıyağı da yine kendilerince verilen ve daha sonra tekrar çark ettikleri TOFAŞ önergesinde yaşanıyordu.

9 Mayıs 1997 tarihinde bir gazeteci RP'li Oğuzhan Asiltürk'e "*Efendim siz TEDAŞ ve TOFAŞ ihalelerinde Tansu Çiller'in yolsuzluk yaptığını iddia ettiniz. Sonra tekrar iktidar olup onu akladınız. Bunu siyasi ahlakla nasıl bağdaştırıyorsunuz?*" şeklinde bir soru yöneltiyordu. Oğuzhan soruya, "*Sen hangi gazetenin muhabirisin?*" diye karşılık veriyor, "*Türkiye gazetesinin*" yanıtını alınca dört bir yana sırıtarak poz veriyordu. Oğuzhan'ın keyfinin sebebi öğrenildiğinde ise muhabir çoktan gazetedeki işinden olmuştu.

Peki RP'nin DYP lideri Tansu Çiller'e yaptıkları bunca kıyağın sevabı olmayacak mıydı? Tabi ki olacaktı.(!) Helal-haram, günah-sevap ikilemleri ile hallettiklerini iddia eden mücahitler(!) Çiller'e yaptıkları iyiliğin sevabına çok çabuk erişmek istiyorlardı. Bu sevap da çok geçmeden Mercümek komisyonunda kendini gösteriyordu.

Mercümek Komisyonu'nda önergeyi veren, DYP Aydın Milletvekili Avukat Ali Rıza Gönül, imzaladığı dilekçesinde, "*elde mevcut belge deliller dayanılan bilgiler, çok önemli sonuçlar doğuracak niteliktedir.*" Komisyon Başkanı Mustafa Kul, Ali Rıza Gönül'den arzuhalinde belirttiği belgeleri isteyince A. Rıza Gönül boynunu büküp "*Belge yok*" yanıtını veriyordu. Bu cevap üzerine Mustafa Kul, "*O zaman niye elde belge var, delil var şeklinde yazdınız?*" diye sorunca, A. Rıza Gönül, "*Önergeye söylemek istediklerimi tam olarak yazmamışlar*" mazeretine sığınmaya çalışıyordu. Mustafa Kul önergenin altındaki imzasını hatırlatınca, A. Rıza Gönül, "*Gerek önergemi, gerek mecliste bu konuda yaptığım konuşmaları üslubunun yanlışlığına bağlayınız ve daha fazla sıkıştırmayınız*" deyiveriyor ve Mercümek de DYP'li ve RP'li milletvekillerinin oyları ile komisyonda aklanıyordu.

U Dönüşleri, Kıvırmalar ve Çarklar Bitmiyor

RP lideri Erbakan iktidar olamadan önce, İsrail ile yapılan anlaşmalar için "*carttt diye yırtacağız*" diyordu. Ancak iktidara geldiklerinde İsrail ile en kapsamlı anlaşmayı imzalayan yine kendileri oluyordu. İsrailli bakanla kamera önünde artistik atışmalarda bulunan Erbakan, kapalı kapılar ardına geçilince İsrailli bakana kendi eliyle ballı çay ikram ediyordu.

1993 senesinde "*Telekom özelleştirilirse bakanlığı işgal ederiz*" şeklinde efelenen RP'li mücahitler, bu konuda Şevket Kazan eliyle verdikleri önergede; "*PTT'nin özelleştirlmesinin milli güvenliğe ve*

Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'ne ihanet olduğunu" söylüyorlardı. Ancak iktidara gelir gelmez Telekom'u satmak için hummalı bir çalışma içine giren de yine kendileri oluyordu..

Erbakan bir U dönüşü de IMF için yapıyor, "*Kulağından tutup atacağız*" dediği IMF ile iki saat görüşüp sert bir açıklama yapmamaları için adeta yalvarıyor, sonra da IMF'nin kendilerini övdüğü iddiası ile kasım kasım kasılıyordu.

Bir çark da faiz için; "*Peygamber efendimiz faizi ayakları altına aldı. O sebeple biz de faizi ayaklarımızın altına alıyoruz.*" şeklinde fetvalar veren Hoca Necmettin, faizi baş tacı yapıyor, TBMM'ye sunduğu gelir vergisi kanun değişikliği tasarısında faiz gelirlerinin beyanname kapsamına alınmasından vazgeçiyordu.

Erbakan denk bütçeden de rücu ediyordu. Denk bütçeyi tutturamamalarının sebebini de bir kısım medyada buluyor, zamları da kendilerinin yapmadığını söylüyordu. Eeee zamları ben de yapmadığıma göre herhalde Dilipak'ın komünist cinleri ile Mason cinleri el ele vererek zamları bu milletin başına adeta sağanak halinde yağdırıyorlardı.

Erbakan'ın ricatlarını izlemeye canlar dayanmıyordu. "*İktidara gelir gelmez Ayasofya'yı ibadete açacağız*" vaatlerinden ricat eylediği gibi, "*Rektörler başörtülü kızlarımız karşısında selam duracak*" sözlerini de yalayıp yutuyordu.

Dansözler Bile Parmak Isırıyor

Milli Görüşçü'lerin kıvırmaları dansözlere bile taş çıkartıyordu. Önce OHAL'den kıvırıyorlar, ardından da "Çekiç Güç" konusunda tüm söylediklerini yutuyorlardı.

Kapatılan RP'nin, şimdiki Fazilet Partisi'nin Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Çekiç Güç'ü; "*Türkiye'nin Doğusunu ve Güneydoğusunu bölmek isteyen bir kuvvet*" olarak tanımlıyordu. ABD Dışişleri Bakanı'nın Demirel'in kulağını yavaşça çekerek, İnönü'nün burnunu tutarak, Genel Kurmay Başkanı'nın kulağına bir şeyler üfleyerek, Çekiç Güç'ün süresinin uzatıldığını iddia ediyordu. Ancak kendileri Çekiç Güç'ün süresinin uzatılması için "evet" oyu verirken kulaklarının kim tarafından çekildiğini açıklayamıyordu.

Kapatılan RP'nin şimdiki FP'nin Diyarbakır Milletvekili ve MKYK Üyesi Ö. Vehbi Hatipoğlu; "*Çekiç Güç Türkiye'nin bağrına batırılmış bir hançerdir*" şeklinde konuşuyor, ancak oda hançeri çıkartacağına kullandığı "evet" oyuyla hançeri iyice batırıyordu.

Necmettin Erbakan; "*Büyük Ermenistan Gücü, İşgal Gücü*" şeklindeki

açıklamalarıyla Çekiç Güç'ü tanımlıyor ve şöyle diyordu: "*...Bakınız muhterem arkadaşlarım, bu güç bir an evvel yerine gönderilmelidir... Go Home diyoruz... Amerikalılara böyle diyoruz...*" muhalefette iken bu şekilde atıp tutan Erbakan, Çekiç Güç'ün süresini uzattıktan sonra verdiği demeçte, "*ABD ile beraber PKK'yı bitireceğiz*" diyebiliyordu.

Çekiç Güç konu edilir de Şevki unutulur mu? İşte Şevki'den Çekiç Güç incileri; "*Kendi askerimizi Çekiç Güç vuruyor. Bunu bilmeyen göz kördür.*", "*Doğuda askerlik yapacak, ilk askere gidecek, bu Çekiç Güç ile eşkıya ile savaşacak olanlar, bu Çekiç Güç denen, hain güce oy veren vatan haini milletvekillerinin çocukları olacak...*", "*Biz gelmeden gitsinler, gelişimiz yakındır. Eğer gitmezlerse Anadolu'yu Çekiç Güç'e mezar yaptırtmazsak namerdiz.*" , "*Çekiç Güç'e milyarlarca Dolar karşılığı evet diyorlar*" Milli Görüşün hatibi sıfatıyla bunları söyleyen Şevki, iktidara geldiklerinde Çekiç Güç'ün süresinin uzatılınası oylamasına koşa koşa geldiğini iftiharla açıklıyordu.

Şevki ve Milli Görüşçüler Çekiç Güç'ü bağırlarına basıp, süresinin uzatılmasını sağlarlarken, teşkilatlarında dinlettikleri video bantlarında şu sözler yankılanıyordu: "*Çekiç Güç'ün süresinin uzatılması için oy veren vatan haini milletvekillerini Divan-ı Harp'te yargılattırmazsak namerdiz.*"

İmam Hatiplerin Ruhuna Fatiha

Erbakan, işçi ve memurlara yüzde 18 ile yüzde 35 arası zam yaparken, askerlere ise en az yüzde 70 oranında zam yapıyordu. Bu zamının gerekçesini de batı basınına; "*Yüksek oranda zam yaparak askerlerin darbe yapmasını önledim*" şeklinde anlatıyordu.

2 Şubat 1997 tarihinde toplanan Milli Güvenlik Kurulu'nda, şimdiye kadar bir tek İmam Hatip Okulu'nun açılışında imzası olmayan Necmettin Erbakan, İmam Hatiplerin orta kısımlarının kapatılmasına sebep olan kararlara tereddüt etmeden imza atıyordu. Hoca Necmettin aynı gün Kur'an Kurslarını kapatacak, cüppeli ve sarıklıları toplatacak kararlara da aynı şevkle imzayı çakıyordu. Bu imzaların ardından Erbakan'ın Başbakan olduğu dönemde Kur'an Kursları mühürleniyor, cüppeliler, sakallılar ve sarıklılar toplanmaya başlıyordu.

Genel Kurmaydan Esen Rüzgarlarla Nezle Olmayan Milletvekilleri

Milli Görüşçü Hasan Hüseyin Ceylan, İ. Halil Çelik'in, "*Biz Genel Kurmaydan esen rüzgarlarla nezle olacak milletvekilleri değiliz*" sözlerine atıfta bulunarak, "*Şimdiye kadar Mecliste böyle erkek söz söylenmedi beyler!..*" diyordu.

Muhalefetteyken Yüksek Askeri Şura kararlarını, "*Müslümanlar ordudan atılıyor*" şeklinde eleştiren ve iktidara geldiklerinde bu duruma son vereceklerini iddia eden Milli Görüşçüler, hükümet olduklarında bu konuda da söylemlerinin tam tersini yapıyorlar, tüm YAŞ kararları ile atılan subay sayısına, tek kararda ulaşıyorlardı.

Milli Görüşçüler tabanı sakinleştirmek için, "*Atılanlar Fethullahçıydı*" derlerken, RP'li Çevre Bakanı Ziyaettin Toker'in eniştesi de irticai faaliyetlere katılan subaylar kapsamında ordu ile ilişkisi kesilenler arasında yer alıyordu. Subayların atılma dosyaları önüne gelen Erbakan, hiçbir itirazda bulunmadan tüm dosyaları şıkır şıkır imzalıyordu.

RP'ye Göre Atılanlar Fethullahçı

29 Mayıs 1997 tarihli Radikal gazetesinde Nevzat Basım imzası ile yapılan haberde şöyle deniyordu:

"*Bugüne kadar kamuoyuna yansıyan ve Refah Partisi ile lideri Necmettin Erbakan'a eksi puan getireceği sanılan pek çok olay, Refah seçmenine başka türlü yansıtılıyor.*

1995 seçimleri öncesi, Refah Partisi üst yönetimi seçmenlerine, 'Ordu bizi bekliyor, bizim iktidara gelmemizi istiyor. Doğan Güreş Paşa'nın umudu Refah Partisi' derken, YAŞ kararları sonrasında da Silahlı Kuvvetlerden atılan subayların Refah Partili değil, Fethullah Hocacı oldukları, bu yüzden Erbakan'ın kararları imzalamaktan çekinmediği teması işlendi.

Konu ile ilgili video kasetlerini, ***Refah'ın Gerçek Yüzü 1*** *kitabının yazarı Aydınlı çiftçi Ergün Poyraz ele geçirdi...*"

Kudüs Gecesi

RP'li Sincan Belediyesi, "Kudüs Gecesi" düzenliyor, İran Başkonsolosu'nun da katıldığı gecede "**Şeriat**" çığlıkları atılıyor, İran İslam Devrimi'ni gerçekleştiren liderlerin resimleri altında gösteriler yapılıyordu. İran Başkonsolosu, "*Korkmayın desinler size fundamentalist*" diyerek gençleri kışkırtıyor, bu gecenin ardından, RP'nin kendine sahip çıkmasına rağmen, ülkesine iade ediliyordu.

Gecenin ertesinde Star muhabiri Işın Gürel, Recep Görmez isimli bir Milli Görüşçü tarafından dövülüyordu. Recep Görmez daha sonra RP'li Tarım Bakanı Musa Demirci tarafından, bakanlığa bağlı bir kurumda işe başlatılıyordu.

Kudüs gecesinden bir gün sonra Sincan caddelerinde tanklar boy gösterirken, tank geçişini Milli Görüşçüler üzerlerine alınmıyor, askeri yetkililer demokrasiye balans ayarı yaptık diyorlardı.

Refah ile ordu zıtlaşmasının had safhaya varmasına rağmen Erbakan,

"*Suni gündem yaratılıyor. İşte size bir müjde veriyorum. Biraz sonra Genel Kurmay Başkanı'mız gelecek, onunla kucaklaşacağız. Böylece bir atom bombası patlatacağız*" şeklinde konuşuyordu.

Yasa gereği olağan görüşmeler için gelen Genel Kurmay Başkanı'nı Başbakanlığın merdivenlerinde karşılayan Erbakan, Orgeneral Karadayı'ya sarılıp öpemiyor, verdiği müjde fos çıkıyor ve atom bombası elinde patlıyordu.

Adil Düzen Saltanatı

Erbakan'ın Altınoluk'ta yaklaşık 20 dönüm arazi içinde denize nazır milyarlık villası bulunuyor, Başbakan olduktan sonra hafta sonu tatillerini Cem-i Cümlesi ile beraber burada geçiriyorlardı.

İktidara geldikten sonra villasına 20 kilometre uzaklıktaki havaalanının yapımı için milyarları yağdıran Erbakan, Müteahhit Mustafa Kırcal'dan şu bilgileri alıyordu. "*Bugüne kadar 350 milyar lira harcandı. 500 milyara mal olacak. Pistin uygun duruma gelip uçakların inmesi en geç 20 Eylül'de olur.*"

Erbakan ve şürekasının keyifleri için devletin milyarları oluk oluk akarken, memleketin bir çok yerinde vatandaşlar çöpten ekmek topluyorlardı. Olsun varsındı, devir Adil Düzenci'lerindi ve göstergesi de böyle oluyordu.

Edremit-Altınoluk yolunun yetersiz olduğunu söyleyen Erbakan, bu yolun genişletilmesi talimatını da veriyordu.

Kuzey Kıbrıs sınır bölgesinde Rumlar bir askerimizi şehit ederken, Doğuda 10 askerimiz PKK'nın hain pususuyla "şehit" düşerken, Erbakan ortalık güllük gülistanlıkmış gibi villasına yakın olan havaalanını inşaatını denetlemekten neredeyse başka bir şeye bakmıyordu.

Devletin uçağı ile her hafta sonu Ankara'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den Altınoluk'a bil cümle mücahitler seyri sefer eğliyorlar, bu zevk-ü sefa fakir millete milyarlarca liraya mal oluyor, bunun sonucunda zamlar otomatiğe bağlanıyordu.

Saltanat tüm şaşasıyla sürüp giderken zamanında kıyak emekliliğe karşı çıkan ve bir trafik kazasında hayatını kaybeden İstanbul Milletvekili Adnan Kahveci'nin yetim çocuklarına resmi bir yazı gönderen Milli Görüşçü Meclis Başkan yardımcısı milyar civarında aylığı olan Yasin Hatipoğlu, Kahveci'nin üzerinde görülen iki adet kitabın parasını **acilen** istiyor ve yetimleri **icra** ile tehdit ediyordu.

Ağır Sanayiden Domuz Yağına Domuz Yağından Eşeğe

Erbakan'ın yetmişli yıllarda ağzından düşürmediği sloganlardan biri

de "Ağır Sanayi" idi. Gerçi siyasete atılmadan önce Gümüş Motor fabrikasında Genel Müdürlük yaptığı zaman imkansızı gerçekleştirerek, arkasındaki devlet desteğine, Şeyhi Mahmut Kotku ve diğer Nakşilerin çok büyük yardımlarına rağmen Gümüş Motoru batırmış, fabrikayı iflasa götürürken, kendisi altınlarının ağırlığını daha da artırmıştı. Ama yine de o Ağır Sanayii'ni kuracak(!) devleti ve milleti montaj sanayinden kurtaracaktı.

Erbakan'a göre sanayide devletçilik şarttı ve ağır sanayii devlet kurmalı, montaj sanayisinin çanına ot tıkamalı idi. Ol sebepten dolayı kurdukları her hükümette Sanayi Bakanlığı ilk şartları oluyor ve bu bakanlığı kimseye kaptırmıyorlardı. Gerçi Necip Fazıl bile; "*Sanayi Bakanlığını rüşvet turnikesi haline getirdiler*" diyorsa da buna asla inanılmamalıydı(!)

Erbakan, Ecevit ile hükümet kurduktan sonra "Ağır Sanayi" hamlesini başlatıyor, bunun sonucunda yurdun dört bir yanını köstebek gibi kazıyordu. Gerçi atılan temelleri arabanın bagajında meclise getirerek, dalga geçenler de oluyordu. Olsundu, Hoca temel atmaya devam ediyordu. İşte o muhteşem(!) temeller ve şimdiki durumları:

- **Bitlis-Adilcevaz Çimento Fabrikası**; Arazi istimlak yoluyla alındı. Ancak yatırım faaliyetleri durduruldu.
- **Kahramanmaraş Çimento Fabrikası**; Arazisi ve üzerinde yarım kalmış tesisler 570 milyon lira bedelle Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'ne devredildi.
- **Bingöl Çimento Fabrikası**; 1976 yılındaki, "Ağır Sanayi Hamlesi" ile temeli atıldı. Temel için 380 milyon lira harcandı. Bugün hayvan barınağı olarak kullanılıyor. Fabrikanın inşaatına 126 ton demir, binlerce ton çimento atılmıştı.
- **Kastamonu-Araç ve Manisa-Alaşehir Çimento Fabrikaları**; Bu fabrikalar için arazileri satın alınıp inşaat çalışmalarına başlanmasından bir süre sonra tasfiye kararı verildi.
- **Antalya,Kayseri,Tekirdağ ve Muğla Çimento fabrikaları** için arazi temin edilemediğinden herhangi bir yatırım yapılmadı. Temelleri bir süre bagajda gezdikten sonra münasip bir yere defnedildi.
- **Manisa,Mazıdağ, Sivas, Konya, Erzurum, Yozgat, Tekirdağ, Trabzon, Kars, Aydın, Urfa Azot (Gübre) fabrikaları** yatırım programından çıkarıldı. Bu fabrikalardan Mazıdağı, Konya, Yozgat'ta bulunanların şantiyeleri kurulmuş, sosyal tesisleri kısmen yapılmıştı.
- **Afyon-Sandıklı Büyük Dökme Fabrikası**; Kaba inşaatı kısmen bittikten sonra 87 milyon lira bedelle Sandıklı Belediye Başkanlığına satıldı.

· **Kütahya- Gediz Tav Fırınları Fabrikası**; Arazi üzerinde hiçbir yatırım yapılmadan, tapu çıkarılma aşamasında Sümerbank'a devredildi.

· **Giresun Ambalaj Makineleri Fabrikası**; Kamulaştırma işlemi tamamlanmadan proje programından çıkarıldı.

Erbakan, 100 bin tank, 100 bin uçak yapacağız diyordu. Bu sözleri duyan Ecevit ise tepiniyordu, "*100 bin tankı nereye koyacaksın, 100 bin uçağı nereye koyacaksın, bunlara pilot nereden bulacaksın*" Erbakan, her zaman olduğu gibi yine desteksiz attığı için aklına gelmiyordu, "*İhraç ederiz*" demek.

Malatyalılara ise "*Müjde*" sözüyle, "*Uçak Sanayisi'nin jet motorlarını Malatya'da yapacağız!*" diyordu.

70'li yıllarda çok kısa olan Melen Hükümeti hariç her kurulan hükümette yer alan Erbakan ve Milli Görüşçüler Sanayi Bakanlığı'nı ilk şart olarak ileri sürdükleri için bu bakanlık daima kendilerinde kalıyordu. Böyle elverişli şartlara rağmen atılan temeller ya yarım kalmış ya da hiç başlanınamıştı. Erbakan, "*Para yok, yok*" diyordu. Ancak, "*Ağır Sanayii devlet eliyle kuracağız, Montaj Sanayiini yok edeceğiz*" derken Ağır Sanayii yok edip Montaj Sanayiini ihya ediyordu. Nasıl mı? Devletin ve milletin parasını şimdi *"Rantiyeciler"* olarak suçladığı o kesime akıtıyor, kelimenin tam anlamıyla tüyü bitmemiş yetimin hakkını bir kaç tane holdinge peşkeş çekiyordu. Şimdi bu firmalara ve onlara yağdırılan teşviklere bakalım. İşte bir kaç örnek:

· Firma: Döktaş, toplam yatırım; 300 milyon, Teşvik Belge No: 680, Tarih. 16.05.1975

· Firma: Ege Mosan, toplam yatırım: 310 milyon 500 bin, Teşvik belge no: 2652, tarih, 13.07.1976

· Firma: Motosan, toplam yatırım: 14 milyon 450 bin, Teşvik belge no: 2807, Tarih 16.07.1976

· Firma: Türk Traktör, toplam yatırım: 74 milyon 389 bin, teşvik belge no: 1623, tarih 28.01.1975

· Firma: T.O.E; Teşvik belge no: 1862, tarih: 23.06.1975

· Firma: Ege Otomotiv, Toplam Yatırım: 136 milyon 500 bin. Teşvik belge no: 1875, Tarih: 30. 06. 1975

· Firma: Burtak, Toplam Yatırım: 901 milyon, Teşvik Belge No: 1881, Tarih: 03.07. 1975

· Firma: Hema, Toplam Yatırım: 514 milyon 398 bin, Teşvik Belge No: 2002, Tarih: 31.12.1975

Şimdi burada duralım ve bazı bilgileri hatırlayalım:

Tarih: 12.12.1975, yani Hema'nın teşvik belgesini almasından yaklaşık 19 gün öncesi, Ankara. Yapı Kredi Bankası'nın Aşağı Ayrancı Şubesi'nde, Necmettin Erbakan adına, 1615-4 no.lu hesaba 1 milyon lira yatırılıyor. Erbakan'ın bu hesabına da 1470 liralık faiz uygulanıyor. Tabii ki Erbakan bu faizi alıyor. Ne! Erbakan Arafat'ta: "*Hz. Peygamberin, faiz ayaklarımızın altındadır*" dememiş miydi? Arafat'ta öyle konuşan Erbakan, 1975 yılında nasıl faiz aldıysa, Çiller ile kurduğu hükümette de faizi baş tacı yapmıştı. Faiz hakkında söyledikleri gayet açıktır, ancak Şevki'nin deyimi ile "*iki ayaklı inekli inekleri kandırıyorlar*", iki ayaklı inekleri!..

Burada faiz konusundan çok daha önemli olan Erbakan'ın 1615-4 numaralı hesabına 2202 no.lu belge ile 31.12.1975 tarihinde teşvik belgesi alan Hema Holding'in sahibi; Emin Hattat'ın Ziraat Bankası Akay Şubesi'ne ait iki adet çekle toplam 6 milyon lira yatırılmasıydı. Ne yani Erbakan rüşvet mi aldı zannediyorsunuz? Olur mu hiç!.. Onlar demiyorlar mı, "*Rüşvet alan da veren de melundur*", gerçi faizciler için de aynı şeyi söylüyorlardı ya neyse...

12 Eylül askeri darbesinden sonra, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Müfettişi Rahmi Turgut, Ticaret Bakanlığı Müfettişi Abdurrahman Özenbaş, Maliye Bakanlığı Müfettişi Ertürk Barlas'tan oluşan MSP hesaplarını inceleme komisyonu kuruluyor. Bu komisyon, Emin Hattat'a, Erbakan'a ne maksatla para verdiğinin soruyordu.

Emin Hattat parayı, "*Erken seçim ihtimali üzerine seçilebilir bir yerden aday gösterilmesi*" koşulu ile Erbakan'a değil, partiye verdiğini söylüyor.

Erbakan ise açıklamasında paranın yanlışlıkla hesabına yatırıldığını, aslında paranın partinin hesabına yatırılması gerektiğini belirtiyor. Ah işte bu yanlış anlaşılmalar da hep Erbakan'ı buluyordu.

Ancak Erbakan bu hesaptan 19 Temmuz 1977 yılında eşi Nermin'e 30 bin, kardeşi Kemalettin Erbakan'a, hani şu bir çok ülkeden daha büyük toprak sahibi olana, 1 milyon ödemede bulunuyordu.

Ne diyordu RP'nin hatibi ve H. Hüseyin Ceylan'ın hocası İmdat Kaya Zeytinburnu'nda imamlara verdiği konferansında "*...Aşağılık herif Hattat 20 milyarı düğünde yedi...*"

Neyse biz yine dönelim teşvik verilen firmalara.

- Firma: Ahmet V.M. Holding, Toplam Yatırım: 834 milyon 500 bin Teşvik Belge No: 2744 Tarih: 12.08.1976
- Firma: Elmet Metal A.Ş, Toplam Yatırım:733 milyon 500 bin Teşvik Belge No: 2810 Tarih: 10.09.1976
- Firma: Mermerler A.Ş, Toplam Yatırım: 728 milyon, Teşvik Belge

No: 3454, Tarih: 27.04.1977

• Firma:Otosan A.Ş, Toplam Yatırım: 1 milyar 643 milyon, Teşvik Belge No: 3711, Tarih: 03.06.1977...

Şimdi burada biraz duralım. Malum OTOSAN, diğer bir çok şirket gibi rahmetli Vehbi Amca'ya aittir. Yani Koç Holding'e ait.

Cümle RP'liler gibi Şevki de Koç grubu fabrikalarında Müslümanlara zülüm yapıldığından bahisle Koç'un mallarının boykot edilmesi yönünde fetva veriyordu.

Koç grubunun yaptırdığı üniversite inşaatında ağaçları katletmelerini günlerce gazetelerinde haber yapmalarının yanı sıra, başta İstanbul Belediyesi olmak üzere nasıl kahramanca(!) mücadele ettiklerini öve öve bitiremediler.

Akit yazarı Hüseyin Üzmez ki, aynı zamanda Erbakan'ın fedailiğini de yapmıştır ve tabii ki MSP Antalya milletvekili adayıdır. Esas ününü Ahmet Emin Yalman'ı vurmasıyla yapmıştır. Ancak ne büyük kahraman(!) olduğunu İlhan Arsel'in şeriattan kıssalar adlı kitabının topladığı tepki üzerine öğrendik. Şimdi Müslüman(!) Akit gazetesinin Mücahit(!) yazarının konu ile ilgili yazısına kısa bir göz atalım.

Hüseyin Üzmez'in 10 Ağustos 1996 tarihli Akit gazetesindeki: "*Yeni bir Salman Rüşdi mi?..*" başlıklı yazısı özetle şöyle:

"*Kambersiz düğün olmaz derler... Dünyada İslam düşmanlığı başlar da bizimkiler geri kalırlar mı? Prof. Sayın İlhan Arsel, Ankara Hukuk Fakültesi'nden benim hocamdır. Kendisinin çok yakından tanırım, o da beni yakından tanır. Unutmasına imkan yoktur. Çünkü kendisi ile saatlerce tartışmalarımız olmuştur. Yeni yazdığı kitapta olduğu gibi saçama sapan laflar ederdi. Tabii ki biz de karşı çıkardık. Öylesine sert tartışmalarımız olurdu ki... Arkadaşlarım bana "Kurbanlık koç" gözüyle bakarlardı. Diyeceksiniz ki: 'Niye öyle?' Çünkü fakülteye ayağınızı attığınız gün hemen bir takım eski öğrenciler beyninizi yıkamaya başlardı. 'Aman ha siz siz olun şu hocalara karşı çıkmayın!.. Yoksa ağzınızla kuş tutsanız bu fakülteden mezun olamazsınız.' derlerdi.*"

Hüseyin Üzmez, İlhan Arsel'den kimsenin yapamadığını yaparak en yüksek notu alıp mezun olmuş!.. Ayrıca dört senelik kavgalarını dört gün boyunca köşesinde işlemiş. Ancak İlhan Arsel'in Koç'ların damadı olduğunu da o zamanlar belirtmesine rağmen neden fedailiğini yaptığı mücahitler mücahidi(!) Erbakan'ı ve Yalman suikastı davasında avukatı olan RP'nin ağır toplarından Süleyman Arif'i uyarmamış? Böylece Koçların teşvik almasını önlerdi!.. Zira o yıllarda da Koçlar için

"*Müslümanlara zulüm ediyorlar*" propagandaları baş işleri idi. Kaldı ki Üzmez, MSP'den Antalya milletvekili adayı da oluyordu.

Siz adamları hem teşvike boğacaksınız, hem de arkalarından İslam düşmanı ilan edeceksiniz. Bu nasıl Müslümanlık?.. Bu nasıl iman?..

- Firma: Anadolu Endüstri Holding, Toplam Yatırım: 2 milyar 450 milyon, Teşvik Belge No: 3716, Tarih: 03.06.1977
- Firma: Ege Otomotiv, Toplam Yatırım: 831 milyon Teşvik Belge No: 3743, Tarih: 14.06.1977
- Firma: Ercanlar A.Ş, Toplam Yatırım: 1 milyar 20 milyon, Teşvik Belge No: 3923, Tarih: 22.04.1977
- Firma: İLTOR A.Ş, Toplam Yatırım: 118 milyon, Teşvik Belge NO:3923, Tarih: 22.04.1977
- Firma: Çimsetaş, Toplam Yatırım: 1 milyar 260 milyon, Tarih: 03.01.1978...

Bu saydığımız tarih, sayı ve toplam yatırım tutarları açıklanan belgeler, Erbakan'ın ağır sanayi hamlesinin nasıl bir aldatmaca olduğunu göstermektedir. Öyle ya hani montajcılara karşıydınız. Hani motor sanayisinin devlet eliyle yürütülmesini istiyordunuz? O zaman niye bu teşvikleri verdiniz? Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir devlet kuruluşu olan Zirai Donatım Kurumu'nun elinden traktör yapım ve ithal izinlerini alıp, özel sektöre veren, sonra da "Sanayi'de Devlet" diye caka satan yine Erbakan değil miydi? Öyle ya özel sektörün motorları birden bire gülsuyu ile mi çalışmaya başlamıştı?..

Özel sektöre teşvik üzerine teşvik dağıtan Erbakan'ın attığı temeller alay konusu oluyordu. Bunlardan birisi de Erzincan'da atılan ve atılmasının üzerinden üç yıl geçtikten sonra CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal'ın arabasının bagajına koyup getirdiği temeldi. Üç yıl önce atılan temele bir çivi bile çakılmamıştı. Bu temelin hikayesini Süleyman Arif Emre'den izleyelim.

" CHP'lilerin laubaliliği;

...Necmettin bey, diğer bakanlarımızla Erzincan vilayetimizde bir ağır sanayi tesisinin temelini atmıştı. Mecliste bir ara koşuşturma başladı. Koridorlarda meclis gazete ve foto muhabirleri dışarıya doğru adeta yarışarak gidiyorlardı. Hayrola ne var dedik? Sonra iş anlaşıldı. Meğer CHP'li Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal Beyefendi meclisin önünde, arabasının arkasında bir basın toplantısı yapıyormuş. Arabanın bagaj kapısı açık, bagajda da bir çok çimento külçesi var. Onları gazetecilere gösteriyor ve:

'Değerli basın mensupları, şu gördüğünüz beton parçaları bir kaç hafta önce Erbakan'ın Erzincan ilinde attığı 'Ağır Sanayi' tesisinin temelinden alınmıştır (veya çalınmıştır). (gülüşmeler)... İşte bunlar hayali yatırımın kanıtlarıdır. (gülüşmeler)... Bütün attığı temeller de böyledir (kahkahalar).'

Sanki bu olayla sayın Senatör büyük bir politika zaferi kazanmış gibi bir kısım basından büyük alaka görüyor. Gazete sütunları, manşetleri, meclis kulisleri bu haberle dolup taşıyor. Herkes, vaktiyle buharlı makinenin mucidi Ceymis Vat'la alay edildiği gibi, bizimle alay ediyor. Bugün, Ceymis Vat'a meczup nazarıyla bakıp alay edenler hayatta olsalar, insanlığın yüzüne bakmaya hicap duyarlardı. Bu tavırlar, bu propagandalar bizim teşkilatımızı o kadar rahatsız ediyordu ki, zaman zaman illerden telefon alıyorum. 'Ağabey, ne olur Hoca'ya söyle, artık şu ağır sanayi kelimesini ağzına almasın, biz burada kimsenin yüzüne bakamıyoruz."

Evet bu sözler satırı satırına Süleyman Arif Emre'ye ait. Böylece Ağır Sanayi komedisini Ceymis Vat'ın arkasına sığınarak atlatmaya çalışıyordu.

Ağır sanayii bu şekilde ellerine yüzlerine bulaştırırken, Erbakan, 100 bin tank, 100 bin uçak üreteceğiz diyordu ama memlekette sabun bile üretilmiyordu, evet, sabun bile... Sabun üretecek yağ bile yok. Millet bitlenecek. Gavurda çok, hem de ekstra domuz yağı. Yahudi yağ ve sabun fabrikaları hükümeti sıkıştırıyor. Ne yani Yahudi kardeşleri zordayken Erbakan milleti mi düşünecek, helal haramı mı? Hemen domuz yağının ithaline karar verilir. Bakanlar Kurulu'na imzaya gelir. O da ne domuz yağı... Uyanık Korkut, domuz yağının Latincesini yazdırır altına. Basarlar imzayı...

Bu zat-ı muhteremlerden başka türlü davranış beklemek zaten hayaldi. Böylece "Ağır Sanayi" masalı domuz yağında eriyordu.

Ağır sanayii domuz yağında eriten Erbakan ve Mücahitleri, REFAHYOL hükümetleri döneminde de "domuz eti" ithal ederek icraatlarını kemale erdiriyorlardı.

Bir başka hayal de "İslam Birliği" idi. Hoca, İslam Birliği'ni kuracak, kendisi de başına geçecekti. Ancak önce Mısır, ardından da Libya bu hayali yok ettiler.

Libya'nın hamam tellakı kılıklı lideri Kaddafi, çöldeki çadırında mücahitler, mücahidi Erbakan'ı altına işeyen çocuğu babasının azarlaması gibi azarlıyordu. Gerek yurt içindeki basında, gerekse yurt dışındaki basında Erbakan'ın poposunda Kaddafi'nin tabanlarının izi olan karikatürle yer alınca İslam Birliği masalları da son buluyordu. Artık tek sermayeleri kalmıştı. Eşek!..

Milli Görüşçüler faiz yemenin Kabe de anasıyla zina etmek ile aynı olduğunu söyleyerek, faiz yiyenin melun olduğunu söylüyorlardı. Buna rağmen iktidara geldiklerinde ilk icraatlarından biri de faizi teşvik ederek bedelli ithalat yolunu açmak oluyordu.

Milli Görüşçüler bu faizli geliri ne yapacaklarını da gösteriyorlardı. Bir eliyle telefon konuşması yapıp diğer eliyle telefon eden Tarım Bakanı Musa Demirci ne Faziletli bir Bakan olduğunu bir kez daha kanıtlıyor, Bakanlığı Domuz etinden sonra, Balgat'ta eksikliği varmış gibi bir de Meksika'dan eşek getirilmesine göz yumuyordu. Meksika'dan getirilen Fernando isimli eşeğin her türlü konforu da sağlanıyordu.

Milli Görüşçü'lerin Torpilleri

Milli Görüşçüler, propaganda yaparken, "*Bizde adam kayırma, bizde suistimal, bizde torpil asla olmaz. Zira biz Müslümanız. Bizde emanet ehline verilir*" diyorlardı. Muhalefette böyle konuşan muhteremler iktidara geldiklerinde ise bu konuda da tam tersi uygulamalarda bulunuyorlardı.

Erbakan'ın ayaklarını yıkayan sakallı korumanın bu hareketi Nermin Hanım tarafından büyüğe saygı ve sevap kazanma arzusu olarak yorumlanıyor, ancak aradan çok geçmeden ayak kurulayan sakallı korumanın bu sevabının karşılığını bu dünyada, Refahlı Ankara Belediyesi'nden 100 milyarlık ihale ile aldığı anlaşılıyor, birinci dereceden bir yakını üzerine kurduğu iki şirketin ağaçlandırma ve fidanlık bakımı ile ilgili 15 adet iş aldığı belirleniyordu.

Erbakan tarafından TÜBİTAK'ın başına getirilmesi planlanan Fehim Adak'ın damadı Prof. İsmail Tok'un, Van 100. Yıl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı iken, "*PKK ile çatışırken ölen askerlere şehit denilmez. Askerlere şehit denilirse, PKK'lılara da şehit denmesi gerekir*" sözleri üzerine hakkında Diyarbakır DGM'de dava açılıyordu.

RP'li babalar da oğullarına koltuk çıkmaktan geri kalmıyorlardı. Enerji ve Tabi Kaynaklar Bakanı Recai Kutan ile Devlet Bakanı Fehim Adak'ın oğullarının BOTAŞ'ta göreve başlamalarının ardından, RP Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal'ın oğlu da TEDAŞ'ta Genel Müdür Yardımcısı oluyordu.

Şevki Yılmaz'ın kardeşi Aziz Yılmaz da Şevket Kazan'ın danışman ordusuna ayda ortalama 90 milyon aylıkla dahil oluyordu.

RP Grup Başkan vekili Salih Kapusuz'un kardeşi İbrahim Kapusuz TEDAŞ Niğde Müessese Müdürlüğü'ne getiriliyordu.

RP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk'ün bankacılıkla hiç bir ilgisi olmayan ortaokul mezunu yakını Ali Celal Vakıflar Bankası'na Genel

Sekreter yapılıyordu.

RP'li Şevket Kazan, Bakanlar Kurulu toplantısında, İçişleri Bakanı Meral Akşener için hazırladığı notta, bir yakını için gireceği sınavda torpil istemi kameralara yakalanıyor, Şevket'in ipiyle kuyuya inen yakını kuyuda kalıyordu.

Almanya'dan getirdiği kaçak Mercedes'i ile günlerce basına malzeme olan Şevket Kazan Adalet Bakanlığı'nda akıllara durgunluk veren bir emeklilik skandalına da imza atıyordu. Şevket Kazan Özel Kalem Müdürü Halis Güneş'in yaklaşık on yıl önce altıncı dereceden emekliye ayrılan 64 yaşındaki ağabeyi Hulusi Güneş'i bir ay sonra üçüncü dereceden ikinci kez emekliye ayıracağı öğreniliyordu.

Milli Görüş'ün Arpalıkları

23 Ağustos 1996 tarihli Hürriyet gazetesinde Şehriban Oğhan imzalı yazı özetle şöyleydi:

"*Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı 12 şirket, RP'nin arpalıkları haline döndü.*

RP ve RP'ye yakın kurum ve kuruluşların önde gelen isimleri ile Milli Gazete'nin bazı köşe yazarlarının, şirketlerin denetim ve yönetim kurulu üyeliklerinden maaş aldıkları ortaya çıktı. Erbakan'ın Özel Kalem Müdürü Mehmet Kahraman Belediye'nin Teknik hizmetlerinden sorumlu Beltaş, İdare Müdür Ahmet Oğuz ve Basın Danışmanı Fikret Özkan Portakal Çiçeği Vadisi Tesisleri'nden sorumlu Portaş, bir diğer Basın Danışmanı Nazır Özsöz de Basın Yayın ve Sanat Tesisleri İşletmesi ve Ticaret Anonim Şirketi (Bel-Ya)'nın yönetim Kurulu olarak görülüyor.

15 ile 40 milyon maaş alan üyeler arasında (1996'ya göre) Mazlum-Der Genel Başkanı Yılmaz Ensarioğlu (Bel-Plas), Milli Gençlik Vakfı Ankara Şube Başkanı Nazım Maviş (Bel_ya), MGV Eski Genel Başkanı Nevzat Laleli (Portaş), Ankara Milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan'ın kardeşi Mustafa Ceylan (Halk Ekmek), Diyarbakır milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu'nun kardeşi Nihat Hatipoğlu(Bel-Plas), Bakkallar Derneği Başkanı Bendevi Palandöken (Halk Ekmek) ve Milli Gazete yazarları Ferhat Koç(Bel-Ya), Zeki Ceyhan(Bel-Plas), Seyfi Uyanık(Bel-Plas) bulunuyor..."

Hoca'dan Son Kıyak

Şükrü Küçükşahin ve Turan Yılmaz'ın kaleme aldıkları ve 29 Haziran 1997 tarihinde Hürriyet gazetesinde yayınlanan haberde de Hoca'nın son kıyağı anlatılıyordu.

"*Giderayak devlet olanaklarını yandaşlarına peşkeş çeken RP, şimdi*

de kendine yakın bürokratları 'araştırma-inceleme' adı altında ABD ve Avrupa'ya gönderiyor. 3 ila 6 ay yurt dışında kalacak olan bürokratlara kişi başına günlük 115 dolar harcırah verilecek. Sakallı korumaların kadro işlemleri ise tamamlandı.

Başbakan Necmettin Erbakan, kendisine yakın bürokratları 3-6 ay arasında değişen sürelerle 'araştırma- inceleme' yapma adı altında ABD ve Avrupa ülkelerine gönderiyor...

Yurt dışına gidecek bürokratlar arasında RP'nin önde gidenlerinin oğulları da bulunuyor. Enerji Bakanı Recai Kutan, kısa bir süre önce bakanlığa bağlı BOTAŞ'ta işe başlattığı oğlu Aziz Murat Kutan ile Devlet Bakanı Fehim Adak'ın oğlu Mehmet Abdullah Adak'ı altı ay süreyle doğal gaz eğitimi görmeleri için yurt dışına gönderiyor. RP'lilerin oğulları bu eğitimi Michigan Üniversitesi'nde görecekler.

Erbakan'ın imzasını taşıyan ve önceki gün de tekrarlanan tasarruf genelgesine rağmen, 'araştırma- inceleme' adı altındaki bu uygulama bürokratların harcırah zengini olmasını sağlayacak. Büyük çoğunluğu ABD, İngiltere, Fransa,Almanya gibi ülkelere gidecek olan bürokratlar, günde en az 115 dolar harcırah alacaklar. 6 ay yurtdışında kalacak olan bir bürokrata devletin ödeyeceği harcırah yaklaşık 24 bin dolar olacak. Bu harcıraha konaklamanın dahil edilmediği belirtildi. Bütün bu geziler için devletin kesesinden çıkacak döviz miktarının da en az 200 bin dolar olması bekleniyor.

Erbakan'ın özel korumalığını yapan ve Sakaryalılar Grubu olarak bilinen RP'lilerin, hükümet düştükten sonra kamuda görevlerini sürdürmesi için gereken işlemler de tamamlandı. Gölcük Askeri Mahkemesi tarafından aranan üç koruma da dahil olmak üzere 7 özel korumanın çeşitli bakanlıklarda ve Başbakanlık kadrosunda özel müşavir olarak hizmetlerini sürdürmesi için kadro düzenlemesi yapıldı.

Erbakan'ın Özel Kalem Müdürü Mehmet Kahraman'ın Suudi Arabistan'da koyun ticareti yapan ağabeyi Nazım Kahraman'a da yeşil pasaport alabilmesi için Başbakanlık Danışmanlığı kadrosu verildi. Bu kadroyu alan Kahraman, ilk iş olarak yeşil pasaport çıkarttı..."

Milli Görüşçü'lerin Hal ve Gidişleri

Önce ahlak ve maneviyat sloganları ile meydanlarda boy gösteren Milli Görüşçü'lerin hal ve gidişleri hiç de iç açıcı gözükmüyordu. Hemen hemen bir çoğunun başı ya geçmişte ya da şu anda yasalarla sıkıntıdaydı.

FP'nin İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan, orman arazisine kaçak gecekondu yaptırmaktan Kartal Adliyesi'nde hüküm giyiyordu.

Ordu ili Kumru ilçesi RP'li Belediye Başkan adayı Kemalettin Kumru'nun Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü, İstanbul 1. Bölge Müdürlüğü'ndeki görevinden bir "Rapor" nedeniyle alındığı, raporda "Yolsuzluk ve Usulsüzlük" iddialarına yer verildiği öğreniliyordu.

Niğde'nin Kiledere Belediyesi'nin RP'li Eski Başkanı 30 kilo esrarla yakalanıyordu. RP'li Bayram Aldemir yakalanınca, "Şeytana uydum, yoksa bu işleri yapacak adam değildim" diyordu.

Fazilet Partisi Eğirdir(Isparta) Belediye Başkanı Adnan Erdoğan, 49 kilo esrarı polise satmak isterken suç üstü yakalanıyordu. FP'li Erdoğan, elindeki 10 kilo esrarı kilosu 200 milyon liradan polise satmak isterken yakalanıyor, Erdoğan'ın deposunda da yapılan aramalarda 39 kilo daha esrar bulunuyordu.

Fazilet Partisi Kilis İl Başkanı Yusuf Filik kendisini Suudi Arabistan'da işçi olarak gösterip, Kilis İl Başkanlığı görevini sürdürünce 'usulsüz belge' düzenlemekten,yakalanıp,Ankara Etimesgut'taki Tank Eğitim Komutanlığı'na sevk ediliyor, Milli Savunma Bakanlığı da Filik hakkında suç duyurusunda bulunuyordu.

MSP Milletvekili Halit Kahraman da Almanya'da eroinle yakalandığı zaman "Beni Erbakan yaktı" şeklinde konuşuyordu.

Refah Partisi Van Milletvekili Mustafa Bayram eroin kaçakçılığından takibata uğruyordu. RP Milletvekili, görevini yapan RP'li Van Belediye Başkanı'nı isteğine karşı geldiği gerekçesiyle de makamında tokatlıyordu.

Kartal Adliyesi'nde sanık olarak yargılanan Şevket Kazan, Atatürk'e hakaret ettiği savı ile ifade veriyordu.

Şevket'in, yıllar sonra Adalet Bakanlığı döneminde de, kaçak olarak Almanya'dan getirttiği Mercedes sebebiyle başı epeyce ağrıyordu. Şevket, Bakanlığı döneminde korumalarını tokatlamayı da ihmal etmiyordu.

Denizli'nin Baklan İlçesi RP'li Belediye Başkanı Celal Tuğji, DYP İlçe Merkezi'ni içkili olarak basıyor, hakaret ve tehditler savuruyordu.

Refah Partisi Buca İlçe Başkan Yardımcısı Mustafa Bostan, telefon sapıklığı suçlaması ile hakim karşısına çıkıyordu.

4 çocuk annesi Ayla Dikmen, RP İstanbul Milletvekili Mehmet Fuat Fırat aleyhine iftira sebebiyle namus davası açıyordu.

Meclis kürsüsünde kendini uyaran Meclis Başkan Vekili'ne su atan RP Karaman Milletvekili Zeki Ünal, Sırrı Duman adlı seçmenini yumrukluyordu.

İş bulma vaadi ile kendisinden 2 bin mark rüşvet istenen RP'li İsmet Doğan, RP Hatay Milletvekili Mehmet Sılay'a 2 bin mark yerine yumurta

yağdırıyordu.

RP'li Şevki Yılmaz'ın Rize Belediye Başkanlığı sırasında, belediyeye ait işyerlerinden topladığı paraların kaydı bulunamıyordu.

RP'li Şevki Yılmaz, bir televizyon programında sekreterinin kıyafetine karışmadığını söylüyor, ancak sözleri sekreter tarafından anında yalanlanıyordu. Sekreter Mahmure Kara, "*Milletvekili seçimleri sırasında RP'ye çalışmadım diye beni zabıtaya verdiler. Şevki Bey kendisi için ağladığımı söylüyor. Hayır, ağlamadım. Aksine Belediye Başkanlığını bıraktığı için sevindim bile*" diyordu.

RP'li Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın, itirafçı Alaattin Kanat'ın, cezaevinde bulunduğu sırada dışarı çıkmadığı şeklindeki açıklamalarına ilk tepki yine RP Milletvekili Hüsamettin Korkutata'dan geliyor, Korkutata, "*Alaattin Kanat'ın cezaevinde yatıyor görüntüsü altında, Ankara'nın lüks otellerinde kaldığını tespit ettiğini*" söylüyordu.

Refah Partisi Isparta Milletvekili Mustafa Köylü, dul sekreteri ile olan aşk ilişkisini imam nikahı ile noktalıyordu.

RP Milletvekili Ömer Ekinci basına 'travestilerle geçirdiği macera' hikayeleriyle malzeme oluyordu.

06 RP 570 plakalı Mercedes ile kaza yapan mahdum Erbakan, suçu bir başkasının kabullenmesiyle paçayı kurtarıyordu.

RP'li Diyarbakır Milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu, yolcu dolu uçağı, 'yemek keyfi' için 45 dakika bekletiyordu.

RP'nin ağzı bozukları tablosunda da şu isimler yer alıyordu:

Şevki Yılmaz; Parlamentoya, Mustafa Taşar'a, Celal Doğan'a '*pezevenk*' sözü, Türkiye Cumhuriyeti'ne, '*Müslümanları arkadan vuran kahpe*' ithamıyla...

Necmettin Erbakan; Tansu Çiller için söyledikleri, '*isterik, hasta, fosil, gavur gelini, sinsi, firavun* vs.' yakıştırmalarıyla...

Necati Çelik; lama gibi tükürmesi ve '*ipler puştun elinde*' gibi nitelemeleriyle...

Ramazan Yenidede; popçulara '*sidikli*' benzetmesi ve Erbakan'a inanıp Malezya'ya iş aramaya gidenlere '*kafasız, cahil*' gibi hakaretleriyle...

Şevket Kazan; devlete yönelttiği '*pezevenk*' suçlamasıyla...

H. Hüseyin Ceylan; Aydın Menderes'e '*saf, hoşaf*', Tansu Çiller ve Kenan Evren'e '*geri zekalı*' gibi ithamlarıyla...

Ali Nabi Koçak; RP'ye oy vermeyenleri, '*pezevenkliğe, kerhaneciliğe, meyhaneciliğe, sarhoşluğa oy verme*' karalaması ve H. Celal Güzel'i, '*dört başı mamur, sahtekar*' olarak tanımlaması.

RP'li Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe, Kayseri'de Ermeni Kilisesi açıyor ve "*biz hoşgörüyü Ermenilerden öğrendik*" diyordu. Şükrü Karatepe, Ermenilerden öğrendiği hoşgörüsü ile "*10 Kasım törenlerine içimiz kan ağlaya ağlaya katılıyoruz... Bizim giyinişimize bakıp, sakın laik zannetmeyin... Müslümanlar içinizdeki kininizi hiç bir zaman eksik etmeyin... Cumhuriyet Bayramı şaklabanlıklarına katılmak zorunda değilim*" şeklindeki zehirlerini saçıyordu.

Dansöz İzleyen Milli Görüşçü'ler

Kendilerinden olmayan herkesi ahlaksızlıkla suçlayan Milli Görüşçüler, Erbakan ve ailesinin de katıldığı gecede, sinevizyon gösterimine dansöz kaseti ile başlıyorlardı. Kıvrak danslarıyla sahneyi kaplayan dansözü, bazı izleyiciler ağızlarını şapırdatarak seyrederken, bazıları da tekbir getirerek protesto ediyorlardı.

RP'li İstanbul Belediyesi'nin yetkilileri kasetin turistler için hazırlandığını ancak yanlışlıkla burada gösterime girdiğini açıklıyorlardı. Neymiş, neymiş? RP'li İstanbul Belediyesi turistler için dansözlü kasetler hazırlamış! Öyle ya, İstanbul'un hiç bir güzelliği kalmadı da(!) kendi deyimleri ile bitli turistlere Türk kızlarını cıscıbıl soyarak mı takdim ediyorlardı. Her önüne gelene "*pezevenk*" diye saldıran Şevki,kendi partililerinin yaptığı bu hakarete karşı dut yemiş bülbül kesiliyordu.

RP'li Tarım Bakanı da beş boynuzlu otellerde zevk-ü sefa eyleyen Coni'lerin hiç bir eksiği kalmasın diye Almanya ve Hollanda'dan binlerce kilo domuz eti getirtiyor, ama Şevki buna gıkını bile çıkaramıyordu.

Samsun Salıpazarı MGV'de güvenlik güçlerinin yaptığı aramalarda porno kaset ele geçiyordu. Rize'de konferans veren Şevket Kazan, "*Devlet pezevenklik yapıyor*" diye yırtınıyordu.

Şevki katıldığı bir televizyon programında, "*Türkiye'de iki milyon vesikalı kadın var*" derken, Avcılar MGV'nin düzenlediği Berat kandili gecesine RP İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez ile katılan, geleceğin Şevki'si Necdet Külünk, "fahişe" sayısına homoseksüelleri katarak rakamı 5 milyona yükseltiyordu.

İnsanın doğal olarak aklına gelen ilk soru; A, mübarekler, başlarını mı tuttunuz? Peçete mi dağıttınız, yoksa fiş mi kestiniz? Öyle ya bu sayıyı nasıl buldunuz? "*Türkiye'de beş milyon fahişe ve homoseksüel var*" sözü RP'li Mukadder'in çok hoşuna gitmiş olacak ki, bu konuşmasından dolayı Necdet Külünk'ü öperek kutluyordu.

Pezevenk Kim?

Milli Görüş'ün hatibi Şevki yırtınıyordu:

"Bir millet namusu için yaşar. Vatanı için yaşar. Geçen gün bir bakan, bitiriyorum!... hakkınızı helal edin. Bir bakan, bir bakan, ismi gazetelerde geçti. Otel ayısı, otel ayısı diye geçiyor. Ne otel ayısı... Tam pezevenk ayı!.. Tam pezevenk ayı!

Efendim cami kürsüsünde, cami kürsüsünde, diyanet görevlisi bir can kardeşim, turist ahlaksızlık meydana getirir, turistleri memlekete sokmayın... Turizm geliri istemiyoruz... Deyince, milletin gözünün içine baka baka o bakan, o otel ayısı pezevenk ayı, 'in aşağı' diyor. 'İn aşağı, turistin aleyhine konuşamazsın. Turist, turist diyor... Döviz kaynağıdır.'

Aynen söylediğini söylüyorum. Şu hale bakın kimler bizi temsil ediyor. Bu ülkenin başına bu millet kimleri getiriyor. 'Ey hoca!.. Ey hoca!.. Turist döviz getirmezse, yani Antalya'da yarım saatliğine kırk dolar vererek Fatma'nın ırzına geçilmezse, senin maaşını devlet nereden ödeyecek. Yüz bin diyanet görevlisi maaşını nereden alır... Maaş aldığın kapıya nankörlük yapma' diyor camide.

Şimdi bu bakanın milletvekili olduğu şehre telefon ettim. Dedim ki; 'Spor salonunu tutun, inşallah iki ay sonra geliyorum... Ve orada kendisine diyeceğim: Be pezevenk, namussuz, haysiyetsiz, şerefsiz adam! Beni dinler misin, sen yüz bin alimin maaşını ödemek için, benim kız kardeşimi Coni'ye satacağına karını Coni'ye ver, alnından öpeyim... (Allahu ekber sesleri...) kendine gel haysiyetsiz herif..."

Şevki Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan' a da "*Pezevenk*" diye hitap ederek, "*karını geneleve yolla*" diye çağrıda bulunuyordu.

RP'nin Genel Merkez Hatibi, AMGT İkinci Başkanı, Rize eski Belediye Başkanı, Rize Milletvekili, kod adıyla Abdullah Müftüoğlu, Mücahit(!) Şevki Yılmaz, gerek yurt içinde, gerekse yurt dışında verdiği yüzlerce konferansında hep din, iman, ahlak, namus, ırz, vatan, millet edebiyatı ve sömürüsü yapmakta, bu gibi kutsal kavramların arkasına sığınarak dinleyenleri heyecanlandırıp galeyana getirmeyi amaçlamaktaydı.

Muhalefette iken, "Irz" konusunda konferans üzerine konferans veren, namus için milleti "cihad"a çağıran Şevki, hükümette iken kendi sorumluluklarındaki bir hastanede meydana gelen revirde yatan hastaya ve morgdaki ölülere gerçekleştirilen tecavüz olaylarında her nedense sessiz kalıyordu. Hatta İslamın özünün; "*Haksızlık karşısında susan dil şeytandır*" sözü olması bile onu harekete geçiremiyordu. Öyle ya hiç bir şey yapamasa bile milletvekili sıfatı ile iki satırlık önerge de mi veremezdi. Şevki'nin yapmadığını "*Pezevenk ayı*" şeklinde hakaret ettiği milletvekili gerçekleştiriyordu.

Ama dedelerimizin, Endonezya Müslümanları'nın ırzlarını, namuslarını ve her türlü haklarını korumalarından, Balkan Harbi'nde, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda ninelerimizin vatan, millet ve namusları için verdikleri mücadeleleri siyasi çıkar yolu ve siyasi propaganda malzemesi yapan Mücahit(!)ler, bu iğrenç olayı umursamamalarının yanında kandırdığı müridini kızı ile torunu yaşında olmasına rağmen, "cıscıbıl" basılan Aczmendi lideri Müslüm Gündüz'ü hararetle savunuyorlardı. Utanmasalar o kadını Müslüm'ün koynuna laikler koydu diyeceklerdi. "Acaba yutturabilir miyiz?" diye düşünerek bunun alt çalışmalarına bile başladılar...

Müslüman(!) Akit gazetesinin köşe yazarı Hasan artık pantolon ceketle yattığından bahisle, Tunuslu el-Aris'e, yine Tunuslu laik diktatörlüğün komplo düzenleyip, koynuna bir fahişeyi koyarak onları videoya aldıklarını anlatıp, "*Bu olay ona benziyor*" gibi garabetlerin arkasına sığınmaya çalışıyordu.

Müslüm, daha torunu yaşında olan ve kandırdığı Fadime ile basıldığı çıplak vaziyette, emniyet güçleri ve basının önünde adeta şov yapıyordu. Önce Fadime'nin yirmi iki yıllık karısı olduğu yalanına sarılıyor, genç kadının kimlik kontrolünde yirmi iki yaşında olduğu ortaya çıkınca da, "*Bu benim imam nikahlı üçüncü eşim*" masalını anlatıyordu. Ve devamında götürüldüğü adliyede tepiniyordu: "*Hepinize inat dördüncüyü de alacağım.*"

Takke düşüyor, kel görünüyordu! Müslüm'ün Elazığ'da Fadime'den önce 32 yaşındaki bir başka müridine daha tecavüz ettiği ortaya çıkıyordu. İğrenç olay, mağdur kızın ağabeyinin, "*Ben onlara 11 yıl hizmet ettim. Beni Aczimendilerin hepsi tanır. Onlara maddi ve manevi her türlü desteği verdim. Şimdi ciğerim yanarak bu olayı açıklıyorum*" şeklindeki konuşması sonucunda aydınlanıyordu.

Müslüman Akit gazetesi, Refah Partisi milletvekili ve Belediye başkanlarının demeçleri ile bu iğrençlikleri aklayıp yön vermeye çabalıyorlardı. "*Kirli Tezgah*"

Müslüm'ün suç üstü yakalanmasını, "*Tezgahlanmış Oyun*" olarak niteleyen RP İstanbul Milletvekili Ekrem Erden, Milli Görüşçü'lerin saf Müslümanların paralarını, mallarını, mülklerini, erkek ve kız çocuklarını, bu şekilde insafsızca kullanmalarına isyan edeceği yerde, olayı saptırmaya çalışınca insanlarımızda hayret uyandırıyordu.

RP'nin Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak'ın karısının üzerine 17 yaşındaki bir kızı hile ve tehdit ile aldığı biliniyordu.

RP'li Konya Belediye Başkanı'nın bilinen üç karısının olduğuydu.

RP Antalya Milletvekili adayı, Şeyhülislam(!) Ali Yüksel'in iki karısı olduğu kendi açıklaması ile öğreniliyordu.

RP Şanlıurfa Milletvekili İ. Halil Çelik'in, iki karısının üzerine çocuğu yaşındaki kızlarla tatile çıktığı basına yansıyordu.

RP Isparta Milletvekili Mustafa Köylü karısı ve beş çocuğunun üzerine sekreterine imam nikahı kıydırıyordu.

Aczmendi Müslüm'e evini tahsis eden Akit yazarı Hüseyin Üzmez, çok evlilikler için bir yerlere mesaj anlamına gelecek şu sözleri söylüyordu: "*Birden fazla evli olanlar parlamentoda da vardır. Sayıları da oldukça fazladır. Hatta hükümet içinde iki hanımı olan, bu hanımlardan yetişkin çocukları bulunan bakanlar vardır. Bunları yakinen biliyoruz*".

Evet böyle söylüyor Akitçi Hüseyin ama isimleri açıklamıyor. Sahi hükümet içindeki iki karılı bakanlar kim? RP'li Mehmet Altınsoy mu? Temel Karamollaoğlu mu? Şevket Kazan mı? Necmettin Erbakan mı? Kim, sahi kim, kimler?

Milli Görüşçü Milli Gazete'de Abdullah Altay da şöyle buyuruyordu: "*İslam hukuku der ki zina eden, livata yapan dinden çıkmaz. Ancak, Müslümanların zina ettiğini, İslam düşmanlarına ihbar eden, TV kanalizasyonlarında millete ilan edeni kafirlere yardım ettiği için dinden çıkar.*"

Abdest Kaçırıyorlar

Eskişehir Belediyesi'nin Temmuz 1996'da düzenlediği "Doğal gaz" töreninde Enerji Bakanı RP'li Recai Kutan, doğal gaza emeği geçenlere verdiği plaketleri mini etekli kızların elinden alırken bir hayli ter dökmüş. Bazı partililer: "*Bakan Bey'in abdestini kaçırdılar*" derken, bazıları da "*Hemen kaybolun. İnsanı dinden, imandan çıkarmayın*" demek suretiyle kızları tören alanından uzaklaştırıyorlardı.

Milli Görüşçüler'den bazıları ise; "*Koca bakanımızın karşısına mini etekle nasıl çıkarlar; abdestimizi kaçırdılar*" diyorlardı.

İnsan düşünmeden edemiyor: Bunlardaki iman, nasıl bir iman ki, küçük kız çocuklarının karşısında iflas ediyor. Bunlardaki abdest de; nasıl bir abdesttir ki, yine torunları yaşındaki kızların karşısında kaçıyordu?

Recai Kutan'dan bahsedilince aklımıza geldi. RP Genel Başkan Yardımcısı Enerji Bakanı Recai Kutan, MSP Genel Başkan Yardımcısı iken, THY Yönetim Kurulu üyeliği, mahkeme kararı ile son buluyordu.

Recai Kutan, THY Yönetim Kurulu Üyesi iken, 1974 yılındaki, otuz dört toplantıdan on üçüne, 1975 yılında yapılan kırk toplantıdan on birine katılmıyordu. Yönetim kurulu toplantılarına katılmayan Recai Kutan

Beyefendi, "Pass Bilet" yani "bedava bilet" aracılığıyla bazı yurt dışı gezilere katılmaktan geri durmuyordu.

Bu bedava gezilerin içinde ailesi ile beraber Münih, Londra, Cidde, Medine ve bir çok yurt içi geziler de bulunuyordu. Acaba hacılığı da bu geziler sonucunda mıydı?... Bunu ben bilemem ki... Ancak onlar Evliya Çelebi gibi dünyayı karış karış gezerken, THY 1975 yılında "elli altı" milyon liralık zarara uğruyordu. Küçük kızlar karşısında çıkan imanlara, kaçan abdestlere, devlet kurumları bir bir yağmalanırken her nedense hiç bir şey olmuyordu.

Neyse biz yine dönelim Aczmendi Müslüm Vakasına: Sıranın kendilerine geleceğinden korkan bazı Milli Görüş Milletvekilleri ve Belediye Başkanları polislere ateş püskürürken, mücahitlerin komutanı da torunu yaşındaki kızla basılan Müslüm için değil de görevlerini yapan memurlar için soruşturma açılmasını istiyordu.

Mekke'nin fethi kutlamalarında Milli Görüşçü Adalet Bakanı Şevket Kazan, Mücahitlerine müjdeyi duyuruyordu: *"Müslüm'ü yakalayan polisler hakkında soruşturma başlatılması için İçişleri Bakanlığı'na resmen başvurdum. Savcılara talimat verdim!"*

Eski gezici vaiz, REFAHYOL iktidarının Adalet Bakanı böyle konuşurken, Akit gazetesi köşe yazarlarından Süleyman Üzmez'in evinde Aczmendi Şıh'ı Müslüm ile basılan Fadime'yi daha önce de RP'nin kalesi Fatih'te başka bir Tarikat Şıh'ının kandırıp, tecavüz ederek kullandığı öğreniliyordu. Bu tecavüzcü Şıh'ın müritleri arasında, RP Grup Başkan Vekili Sivas Milletvekili ve Devlet Bakanı Temel Karamollaoğlu'nun, kızı ile oğlunun da olduğu belirleniyordu.

Bu konu da bir açıklama yapan Temel Karamollaoğlu şunları söylüyordu: "Oğlum ve kızım o adamın müridi değil, sadece arkadaşlarının ısrarı ile bir kaç kez onun yanına gitmişler!"

Oysa gerçeklerin Temel'in söylediklerinin tam tersi olduğu çok kısa bir süre içerisinde ortaya çıkıyordu. Temel Karamollaoğlu'nun mahdumu Muhammed Zahid Karamollaoğlu'nun tecavüzcü Şıh'ın ortağı olduğu belgeleniyor, kızı Zeynep'in ise Şıh'ın müridi olduğu öğreniliyordu.

Milli Görüş aslanları(!)nın bir çoğunun tecavüzcü Şıh ile ilgilerinin olduğu da gün ışığına çıkıyordu. Cinci Hoca Ali Kalkancı'nın Milli Görüş'ün Battal Gazisinden Belediye Başkanlarına kadar herkesle içli dışlı olduğu ibretle seyrediliyordu.

Aczmendi Müslüm'ün gönüllü Avukatlığına soyunan sahte Atatürkçüler de kendilerince bir tez geliştiriyorlardı: *"Bu olay insanlık dışıdır. Müslüm'e*

nasıl baskın yapılır. Nasıl saçlarından tutulur?" Yani hazretler diyordu ki; "*Allah'ın işine, şıh'ın şey edişine karışılmaz*"

Tecavüzcü Şıh Ali Kalkancı'nın bir sahtekar olduğu, çevreyi milyarlarca lira dolandırdığı gazetelerde yer alınca Milli Görüşçü'ler hemen kendisini sahipleniyor, Milli Görüşün ağır toplarından İstanbul Milletvekili Süleyman Arif Emre, Tecavüzcü Cinci Hoca Ali Kalkancı'yı tanıdığını beyan ederek, "*İstenildiği takdirde Aczimendi Müslüm'ün ve Ali Kalkancı'nın Avukatlığını yapabileceğini*" söylüyordu.

Cinci hoca Star TV'de ilişkisi olduğu bazı ünlü simaların ismini veriyordu: Recai Kutan, Melih Gökçek, R. Tayyip Erdoğan, Burhan Özfatura ve daha birçok isim...

İşin ilginç tarafı da Ali Kalkancı ile RP'lilerin propagandalarının da birbirine çok benzemeleri...

Şıh Ali: "*Mürid, malını şıhı isteyince tereddüt etmeden vermelidir*" derken RP'liler de aynı görüşü paylaşıyorlardı. Ve hatta çok para verenleri Cafer-i Tayyar'a yani Hz. Peygamberin amcasının oğluna benzetiyorlardı.

Şıh diyor ki: "*Şıh'ı uygunsuz bir vaziyette gördün, kötü düşünmeyeceksin, belki o sırada seni deniyordur.*" Erbakan ne diyordu Sivas'ta: "*Emiri içki içerken gördün, sonra geldi sana emir verdi... İtaat edeceksin*"

Bir ilginç propaganda benzerliği de tarikatlarla ilgili olanları, işte bir örnek:

11 Ocak 1997 tarihli Radikal gazetesinde İsmail Nacar, bir tarikat liderinin "Küçük Dünyam" isimli eserinden yaptığı alıntıya işaret ederek: "*Bunlara nasıl inanılır*" diyor. Önce bu alıntıya bakalım:

"*Çocukluğumda bizim kazlarımız vardı. Ben onları çok severdim. Bir gün bu kazlar, Necip Ağa adındaki çok muhterem, abid, zahid komşumuzun tarlasına girmişler. O da kızmış, kazları bir güzel dövmüş. Baktık bizim kazlar kan revan içinde. Kiminin ayağı kırılmış, kiminin gözü çıkmış. Onları öyle görünce içim sızladı. Çok rikkatime dokundu. Fakat ne ben ne de evimizden bir başkası tek kelime söylemedi. Çok geçmedi, havada bir bulut belirdi. Necip ağanın tarlasına öyle bir dolu yağdı ki, bahçede ne var ne yok hepsini aldı götürdü. O da biz de hayret içinde kaldık. Çünkü köyde başka hiç bir yere dolu yağmamıştı*"

Şimdi de Süleyman Arif Emre'den bir dolu hikayesi dinleyelim:

"*...Ses bantları size ait mi, değil mi diye Hakim Kayahan Özden, Necmettin Bey'in sorgusunu yapıyordu. Hoca da yukarıdaki şekilde savunuyor, bantları kabul etmiyordu. Bu işe hakim kızmaya başladı: 'Yani*

dışarıda bir yerde stüdyo kurulmuş, sizin adınıza sahte bant üretilmiş, her tarafa yayınlanmış mı demek istiyorsunuz?' Fakat hakimin bu kızgınlığı gürültüye gitti. Tam o esnada korkunç bir gürültü başladı. Meğer salonun eternit olan çatısı üzerine dolu yağıyormuş. Tam sırasında başlayan bu tehdit, hepimizi, tabi hakimleri de etkiledi. Adeta sindirdi. Sağanak geçinceye kadar duruşma kesintiye uğradı. Beş dakika sesler dindi. Hakimin kızgınlığı sükunete, sakinete dönüşmüştü. Dışarıda olanların belirttiklerine göre bu sağanak sadece o çevreye yağmıştı."

Din bezirganları halkı kandırmak için her yerde aynı senaryoyu oynuyorlardı. Kendilerini insan üstü konumda göstererek, saf insanlar üzerinde egemenlik kurmaya çalışıyorlardı. Bir yerlerden bir yerlere hayali dolu yağdırırken, düşünmüyorlardı ki; ya o dolu zat-ı alilerinin bir yerlerine gerçekten yağarsa...

Din tüccarları kendilerine ulviyet kazandırmak için birbirlerinden arakladıkları masallardan yararlanıyorlardı. Bunlara kanan saf Müslümanlar ise gerçeği bilmedikleri için "*vay be...*" diyorlardı. Oysa gerçek hiç de öyle değildi.

Erbakan ve diğerlerinin, yargılanırken davalarını yürüten mahkemenin duruşma safhalarını baştan sona görüntüleyen kayıtların tamamını defalarca izlememe rağmen "dolu" olayı görülmüyordu. Kaldı ki bant RP'lilerce Erbakan'ın direktifleri doğrultusunda kayda aldırılmıştı. RP'liler yargılanırken: "*Atatürkçü, Laik ve Demokrat olduklarını üstüne basa basa anlatıyorlardı. Saatler süren ve adeta yalvarma şeklinde geçen savunma sırasında hakim, savcı, gazeteciler ve dinleyenler derin bir uykuya dalmışlardı. Katip ise masanın üzerine kapaklanmış, bilmem kaçıncı rüyasını görüyordu.*

Ankara Notları

18 Aralık 1975 tarihli Cumhuriyet gazetesinde değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi "*Testiyi Çaydan Dolduranlar*" başlıklı yazısında aynen şunları anlatıyordu:

"*Bir genç kızın, bir Bakan'a sarkıntılık etmek istediğini, düşümde gördüğümü yazsam suç olur mu, olmaz mı? Örneğin şöyle bir konuşma da geçer aralarında:*

'Bakan: Ama, bu sizin yaptığınız bir skandaldır. Gazetelere geçse ne yapacaksınız?

Kız: Tekzip ederim, yalanlarım.

Bakan kızdan kurtulmak için, odadaki sehpanın üzerinde duran kristal sigara tablasına uzanır. Tablayı kızın kafasına indirecek de kurtulacak.

Kız Bakanın elini, elini değil bileğini tutmuş, bırakmaz.

Neyse yarı aralık kapıdan fırlar dışarı, atar kendini kurtulur. Kız da Müslüman mı Müslüman takımından haa...'

Bilmem anlatabildim mi, satırların arasında. Günlerdir kafamı kurcalıyordu. Yazabilir miyim, yazamaz mıyım ha? Bir savcı tanıdığıma sordum: 'İsimleri açıklarsanız, saldırıya uğrayan da 'Evet, o benim' derse yazabilirsiniz.'

Herkes bir akıl veriyordu. Kimi, nasıl olsa bir punduna getirip yazabileceğimi söylüyordu. Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki skandalı yazmamış mıydım? Ama bu ona benzemiyordu. Genç kızın da olurunu almalı mıydım? İşi tersinden alsam, düş bu ya..."

O gün düşsel olarak yazılan yazının peşinden "Dini Bütün (!)" takımından bir bakanın gazeteci bir kıza yaptığı bu iğrenç saldırı, Sayın Ekmekçi tarafından "Ankara Notları" adlı köşesinde açıklanıyordu. Ancak gazeteci kızın rencide olmaması için, kızın ve bakanın ismi verilmiyordu.

Kendisini gören herkes aynı soruyu soruyordu: "*Kim o bakan Allah aşkına*"

Bizim de aklımıza takıldı. Sahi kimdi o mücahit bakan, sahi kimdi, Allah aşkına?

MSP Sakarya Milletvekili İsmail Müftüoğlu, haa, şimdi usuma geldi. MC hükümetleri zamanında Adalet Bakanlığı da yapmıştı. İşte bu zat-ı muhterem(!) Sakarya'da Citroen bayiliği almak istiyor, bu iş için epeyce uğraşılıyor. Sanayi Bakanlığı kendilerindeydi ya "her şey çok kolay olacak" şeklinde düşünüyorlardı.

Önce Milli Görüş'ün en ağır topları görülüyor, bu zatı muhteremlerden birine yüzde on, diğerine yüzde beş oranında hisse veriliyor. Ancak yine de Citroen işi yatıyordu.

Takunyalı Pezevenkler

"*Sanayi Bakanlığı'nı rüşvet turnikesi haline getirdiler*" diyen Necip Fazıl anlatıyor: "*Bir gün bakanlardan biri, onun karakteri hakkında ağlamaklı bir lisanla bana şu vakıayı haber verdi: 'Bir türlü hususi kalem müdürünü atamıyor! Bu adam bir gün Erbakan'ı ziyarete gelen Basın Yayın Genel Müdürü'ne şöyle demiş: 'Bu takunyalı pezevenklere ziyarete nasıl geliyorsunuz, onlardan ne bekliyorsunuz?' kendisi bunu bildiği halde hiç tınmıyor, tahammül ediyor! 'Bizse bir şey söylemiyoruz'. Kuzum, bu karakteri siz ele alın ve gereğini telkin edin.*

Meclis'te "Namus ve Şeref" gibi ulvi kavramlar üzerine edilen yemin kendilerine hatırlatılınca, RP'li İ. Halil Çelik ne diyordu? 'Yemin kutsal

değerler üzerine edilir, o yemin değildir..."

Adam Olan O Pezevengin Ayağına Gitmez

Necmettin Hoca, Refikaları, Kerimeleri, Mahdumu, Güveyi, Şehzadeleri, ibrikçileri, peşkircileri, şehzadelerinin dadıları ve bilumum hizmetçileri ile 26. kez Hacı(!) olmak bahanesiyle Suudi Kralı'nın davetlisi olarak, THY'na ait bir uçakla Arabistan'a doğru, havaalanında Hacca gidebilmek için biriktirdikleri paralarını dolandırıcılara kaptıran Hacı adaylarının çaresizlikten gözlerinden akan yaşlarına rağmen, şen şakrak, bülbüller gibi şakıyarak uçuyorlardı.

Kurban Bayramı öncesi maaşlarını almak için girdikleri banka kuyruklarında yaşlı insanlar hayatlarını kaybediyorlar, bir çok emekli de bayramı maaşlarını alamadan çaresizlik içinde geçiriyorlardı.

RP'li bakan ve milletvekilleri Ankara Havalimanı'nda donlarını meydanlara atıp "ihram"ları içerisinde "Hac Şov" yaparlarken, ANAP'lı ve DSP'li milletvekilleri de onlara eşlik ediyorlardı. Vekiller televizyon kameraları önünde şovlarını sürdürürken dolandırılan hacı adayları yine yaşlı gözlerle onları seyrediyorlardı. Yurdun bir çok yerinde vatandaşlar çöplerden ekmek topluyorlardı. Ama vekiller yine de keyiflerinden zerre kadar taviz vermiyorlardı.

Suudlar mezhepleri "Vehhabi"liğin gereği olarak Türklere karşı düşmanlığı bir ideal gibi görüyorlardı. Vehhabiliğin kurucularından Teymiyye, Şiiler ile birlikte Türklerin İslamın en büyük düşmanı olduğu fetvasını vererek, "*Türkler yok edilmeden büyük fetih, büyük gün gelmeyecektir*" diyordu.

O sebeple Suudlar her fırsatta Osmanlı'yı sırtlarından vuruyorlar, gerek Balkan Savaşları'nda, gerekse Kurtuluş Savaşı'nda İngilizlere destek vererek Doğu illerimizi Arap topraklarına katmanın hayallerini kuruyorlardı. Bu uğurda yaralı askerlerimizi hastanelerde bile katletmekte zerre kadar tereddüt etmiyorlardı.

Ellerine geçen her fırsatta Türk kellesi uçurmaktan büyük bir zevk alan Araplar, bir süre önce yine beş Türkün kafasını kılıçla kesiyorlar, Milli Görüşçü'lerde başta Tayyip olmak üzere Arapları haklı çıkarmak için çok büyük çabalar harcıyorlardı.

Vehhabiliğin dışındaki tüm mezhepleri kafir olarak ilan eden Suudilerin "şura"larını kurmalarını, bir mektupla kutlayan Necmettin Erbakan oluyordu.

Suudi rejimine karşı çıkarak ülkesinden kaçan Muhammed el-Masarı, Kral Fahd'ın seks delisi olduğunu, Kralın ailesindeki tüm erkeklerin de

seks manyağı olduğunu ileri sürüyordu.

Erbakan'ın ayağına gidip, öve öve, yere göğe sığdıramadığı Kral Fahd ve kardeşi tam bir Türk düşmanı olarak tanınıyor, bu düşmanlıklarını da her ortamda ifade etmekten çekinmiyorlardı. Suudi Kralı Prens Abdullah Bin Abdulaziz'in, Arap Birliği'ne; "*İsrail'in yerine düşman olarak Türkiye'nin kabul edilmesi*" için baskı yaptığı biliniyordu.

Erbakan'ın ailesi ile birlikte bu kafa yapısındaki insanların ayağına Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olarak gitmesine içerleyen bir General, "*Adam olan o pezevenk kralın ayağına gitmez*" diyerek tepkisini ortaya koyuyordu. Özbek Paşa'nın bu açıklamasının ardından cümle Milli Görüşçüler ve onların besleme basınları karalama kampanyasına başlıyorlardı.

Geldikleri Gibi Gittiler

Erbakan, her fırsatta, "*2000'e kadar iktidarız*" diyordu. Ancak iktidarları birinci senesini doldurmadan iktidarsız kalıyorlardı. Toplumdaki sıkıntılara, DYP'deki huzursuzluklar da eklenince, Erbakan ve Çiller başbakanlığın devri için anlaşıyorlar, Erbakan bunu "havada ikmal" olarak tanımlıyordu.

Bu arada Genel Kurmay seri olarak verdiği irtica brifinglerinde RP'yi planlı irtica faaliyetleri içinde gösteriyor, savcıları uyarıyordu. Erbakan'ın tüm Türkiye'nin gözlerinin önünde Genel Kurmay Başkanı'na "buğday alımı" konusunda izin isteme babında soru sorması kamuoyunda şaşkınlıkla karşılanıyordu.

18 Haziran 1997 tarihinde Erbakan, DYP, BBP ve RP'nin mutabakat zaptı ile beraber hükümetin istifasını sunmak üzere Çankaya'ya çıkıyordu. Mutabakata göre RP ve BBP Çiller'in kuracağı hükümeti destekleyeceklerdi, o nedenle görevin Çiller'e verilmesi gerektiğini beyan ediyorlardı.

DYP'liler ise "*Görev Çiller'e verilmezse yeri göğü yıkarız*" diyorlardı. Demirel ise görevi Çiller yerine Mesut Yılmaz'a veriyor, böylece "havada ikmal" ters dönerken, DYP'liler de yeri göğü yıkamıyorlardı.

18. BÖLÜM

RP'YE KAPATILMA DAVASI

- Ebabil Kuşları ve Erbakan'ın Görünmeyen Hamisi
- Biz Kanunsuz İş Yapmayız
- Meclis'te Meydan Kavgası
- Hangi Davanın Toplantısı
- Erbakan Yahudileri Titretti mi?
- Hayrettin Erkmen'e Sövgü, Çiller'e Önce Sövgü Sonra Övgü
- Konya Mitingi
- Eşşekadası'ndan Anılar
- Erbakan'ın Evinin Kapısı
- Argun Paşa, Hikmet Albay ve Allah'ın Davası
- Yalan Makinası
- Dinin Yıldızı
- Baş Belası
- Hoca Necmettin Yalancı mı?
- Abidik, Kubidik 148 Abi
- RP'ye Kapatma Davası
- Savcının İddianamesi
- RP'nin Savunması
- Savcının Mütealası
- Müteala'ya Karşı Savunma
- Ve, RP Kapatıldı

Ebabil Kuşları ve Erbakan'ın Görünmeyen Hamisi

Erbakan'ı her paçası tutuştuğunda, her başı sıkıştığında, yardımına koşan, imdadına yetişen Ecevit ve avenesi, onu son olarak mal varlığı soruşturmasından kurtardı.

Milli Nizam Partisi'nin kapatılması sırasında İsviçre'ye zayıflamak(!) için giden Erbakan, teminat üzerine teminat alınca Türkiye'ye geri dönmüştü. Önceleri yeni kurulan MSP'ye girmemiş, ancak güvence tamamlanınca Genel Başkan olmuştu.

1974 yılında kurulan CHP-MSP koalisyonu, Erbakan hareketini bir anda yasallaştırıyor, koalisyon ortağı Erbakan ve MSP'liler ne isterlerse Ecevit hemen kabul ediyordu. Kenan Evren'in deyişiyle "*Hükümeti Ecevit değil, Erbakan yönetiyordu*" Nasıl oluyordu da Ecevit MSP ve Erbakan'a böyle taviz üstüne tavizler veriyordu? İmam Hatip Okulları'ndan başlayarak durumu aydınlatmaya çalışalım.

İmam Hatip Okulları'nın, lise olma olayını H. Hüseyin Ceylan şöyle anlatıyor. "*...Bak adam ilginç bir adamdı. Öztürkçe'yi çok iyi kullanıyordu. Olanaklar, olasılıklar, ivedilikler bir yığın öztürkçe... Recai Bey; İmar İskan Bakanımız, Meclis kulisinde yakaladı kendisini 'Sayın Başbakan siz Öztürkçe'yi çok iyi kullanıyorsunuz' dediler! 'Ne güzel' dediler... Güzelliğinden değil adama bir şey öğretiyor tabi... 'Teşekkür ederim' filan dediler. 'Ya bak şu şu şu hep değiştirilmiş, hala okul deniyor. Okulsa geri kalmış bir kavram niye lise olmuyor bunlar. Diğerleri lise oluyor da bunlar olmuyor', 'Tabi ya, hiç aklımıza gelmedi' dedi Sayın Ecevit*

Ve beyler! 'Bir önerge verin' dediler... Onun maddesi, Milli Eğitim Bakanlığı'nın Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde var. Lise olmasına yönelik önerge verildi. Sayın Ecevit'in imzası vardır onda. İHO'dan İHL'ye... O ya tekme vurduk, L geldi. Ama ne oldu biliyor musunuz? Türkiye'nin en büyük devrimlerinden birisi olmuştur; İmam Hatip Lisesi Mezunları... Ben eskiden 76 mezunuyum. İstanbul İmam Hatip'ten 76 mezunlarının hepsi bilirler... Yüksek İslam Enstitüsü'nden başka hiç bir yere gidemiyordu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İmam Hatip Mezunu'nu almıyordu.

Şu hale bakın! Lise mezunu alıyordu. Niye? Dinsizlik daha çoğalsın, bütün profesörler fötrlüydü..."

"*...İmam Hatipliyi almıyorlardı niye? İmam Hatip okul olduğu için almıyorlardı. Lise olmadığı için. O ya tekme vurduk. Liseyi kuliste Ecevit'i tavladığın zaman, lise olduktan sonra yetmiş altıdan itibaren, İmam Hatip Liseleri Siyasal Bilgilere, Hukuk Fakültesi'ne Ekonomiye, İşletme, İktisat'a, her yere girer oldu. O'ya tekme vurup, L'yi vurdurmak bir kulis*

fıkrası bana göre; Türkiye'nin en büyük devrimi olmuştur. Olay budur arkadaşlar..."

Ecevit'in Hasan Hüseyin'in bu söylediklerine verdiği cevap müthiş(!)ti: "*O tarihlerde o kısa pantolon giyiyordu*"

Biz Kanunsuz İş Yapmayız

24 Aralık seçimlerinden sonra DYP-Refah flörtü başlayacağı sırada, Erbakan'ın mal varlığı hakkında verilen önerge, Bülent Ecevit önderliğindeki DSP'nin oylarıyla reddediliyordu.

Ecevit, Erbakan'a verdikleri bu açık desteğin gerekçesini de; "*Önerge hukuka aykırı, onun için karşı çıktık*" şeklinde açıklıyordu. Hukuka saygılı olduklarını belirten Ecevit, 1977-78 yıllarında Erbakan'ın siyasi hayatını bitirecek şekilde işlediği bir suçtan, onu tabiri caiz ise hukuku katlederek kurtarıyordu. Bu olayın iç yüzünü Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Süleyman Arif Emre'den izleyelim:

"*Demirel koalisyonu dönemiydi Necmettin Bey Urfa'da bir meydanlıkta konuşma yapmıştı. Bu konuşmasında; 'Siz diğer partilerin bizde din ve vicdan hürriyetine taraftarız demelerine bakmayınız. Onların başına jandarma gibi biz dikilmiş duruyoruz da böyle konuşuyorlar. Eğer maazallah bir de biz politika sahnesinden çekilsek, göreceksiniz onlar yine laikliği din düşmanlığı şeklinde yorumlayan politikalarına dönecekler, Allah diyenleri hapse atacaklar, Ağır Ceza Mahkemelerine sevk edecekler, camileri de ahır yapacaklar...'*

Demiş... Veya böyle dediği iddia edilmiş...

Bu sözler laikliğe aykırıdır denildi. Hoca aleyhine evrak tutuldu. Yargıtay'da, Parti Yasaklamaları Kurulu adını taşıyan bir yüksek mahkemeye dava açtırıldı...."

Süleyman Arif bu olayın, MSP-AP-GP-MHP Koalisyonu devresinde olduğunu söylüyor, Demirel'in buna mani olmadığını belirtiyor ve ekliyordu; "*CHP zamanında olsaydı bu dava açılmazdı*" Süleyman Arif bu görüşünü de "Eroin" meselesi ile kanıtlamaya çalışıyordu. Bilindiği gibi eroin dosyası Ecevit'in önüne geldiğinde savcılığa göndermek yerine "*Hocaya söyleyin bu dosyayı ne yapayım*" demişti.

Süleyman Arif, Ecevit'in kıyağını şöyle anlatıyor;

"*...Davada deniliyordu ki, Erbakan laikliğe aykırı konuşmuştur. Yargılansın, partisinden ve siyasetten ihraç edilsin. Tabi böyle olunca hükümetten de çıkarılsın denmiş oluyordu. Biz Hoca'nın avukatları olarak, bizim Battal Gazimiz olan Şener Battal beyle birlikte dosyayı inceledik, Hoca'ya raporumuzu anlattık:*

'Hoca mahkeme bu. Belli olmaz hakimlerin takdiri nesil tecelli eder. Kaldı ki

bir kısım basın, gücünün yettiği kadar Hoca'yı bazı kesimlere alerjik bir sima olarak tanıtmış, istenmeyen bir adam konumuna getirmek istemişti. Hala da getirmeye çalışıyordu. Bu tür davalar, siyasi cereyanlara, tansiyon değişikliklerine göre yönlenebilir. Zikriyet ve fikriyet ile alakalı olduğundan, isnat edilen fiili tartacak maddi kıstaslar bulunmadığından, her hukukçuya göre ayrı yorumlara alabildiğine açık davalar idi. Bütün bunlardan dolayı, Yargıtay'daki yargılanmaya karşı bir taraftan savunmalarımız devam ederken, diğer taraftan aslında anti demokratik olan ve milletvekili dokunulmazlığını bile ihlal eden Siyasi Partiler Kanunu'nun ilgili maddesini iptal ettirmek için kanun teklifi vermemiz gerekir dedik' böyle yaptık..."

Şimdi Süleyman Arif Emre'ye biraz ara verelim ve olayı kısaca bir hatırlayalım.

Erbakan dava konusu olan bu konuşmayı, Şanlıurfa'da 4 Aralık 1977 tarihinde yapmıştı. Erbakan'ın bu konuşmasını polis memurları Mehmet Ali Özlü ile Kemal Erkan teybe kaydetmişlerdi.

Teybe kaydedilen bu bant deşifre edilerek 29 Aralık 1977 tarihinde Şanlıurfa Emniyet Müdürlüğü 1. Şube Müdürlüğü tarafından, Şanlıurfa Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmişti.

Açılan mahkemede bilirkişiler; Ayhan Çiftçioğlu, Sami Ataman, Erol Sayar MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ı dinleyip karar verdiler: "*Banttaki konuşmalar Necmettin Erbakan'a ait*" Oysa Erbakan, "*Bu ses, bu konuşmalar bana ait değil*" demişti.

MSP'nin ağır topları, bir koşu bilirkişilerin yanına varıp onlara hediyeler vaat etmişlerdi. Ama bilirkişiler vaat edilen bütün bu imkanları tepiyor ve yine "*Ses Erbakan'a ait*" diyorlardı.

Ayrıca İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından bilirkişiler; Prof. Nevzat Güreli, Kayhan İçel ve Doç. Dr. Köksal Bayraktar'a da bant üzerinde inceleme yaptırmış ve aynı sonucu almıştı "*Banttaki konuşma Erbakan'a ait*"

Bilirkişilerden ve dolayısıyla mahkemeden ümitlerini kesen MSP'liler, çareyi yasa değişikliği önergesinde buluyorlar fakat bu düşünceleri hiç bir grup tarafından kabul görmüyordu. Demirel, Türkeş, Feyzioğlu ve diğerleri bu olaya sıcak bakmıyorlar ve "Erbakan'ı kurtarma kanun teklifi" dedikleri önergeyi desteklemiyorlardı.

Ecevit mi? Onu da Süleyman Arif'ten dinleyelim:

"*...Duyduğumuza göre bu teklif CHP grubunda tartışılmış. Teklife sert bir şekilde karşı çıkanlar olmuş. Karşı olanların sayısı artınca Sayın Ecevit söz almış ve: 'Arkadaşlar, ben genel başkanınız olarak bu teklife olumlu oy*

vereceğimiz hakkında MSP'lilere söz verdim. Teklifi grubun oyuna sunmuyorum. Yarın gideceğim Meclis'te oturacağım. Hepinizin gelip müspet oy vermeniz, kesinlikle istiyorum. Bunda kararlıyım... ' demiş."

Ecevit'e rağmen oy vermek istemeyen bir iki CHP'li milletvekilini de Şener Battal ikna etmiş, nasıl mı? Onu da Süleyman Arif onu da anlatıyor:

"Şener Battal, CHP'nin Çorum Milletvekili Sayın Şükrü Bütün'e 'Gel buraya komünist, sana bir süt ısmarlayayım da otur bisküvi ile iç. İçeri girip de nifak çıkartma... ' demiş. O da 'Peki Şener abi' diyerek sütünü içerek oturmuştu yerine..."

Hiç garip garip bakmayın! Vallahi ben, Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Süleyman Arif Emre'den aynen aktarıyorum.

Ve böylece Ecevit'in başkanlığındaki CHP'nin oyları ile Kanunda yapılan bir değişiklikle Erbakan kurtulmuştu. Peki bu olaydan CHP'lilerin menfaatleri ne mi olmuştu? Ecevit'i bilemem ama diğer CHP'liler, MSP'lilerden bir güzel dayak yemişlerdi.

Meclis'te Meydan Kavgası

Süleyman Arif anlatıyor: "*...sanıyorum Yahya Demirel'in mobilya yolsuzluğu ile ilgili bir gensoru önergesi vermişti CHP. Bu konu Meclis Tahkikat Komisyonu'nda ele alındığı için biz gensoruya 'evet' demedik. Bundan sinirlenen CHP'li bazı milletvekilleri bizim parti sözcümüz Gümüşhane milletvekilimiz Mehmet Orhan Akkoyunlu Bey'e nahoş sözler sarf ettiler. Bizim Samsun milletvekilimiz Ali Acar Bey de o mütecavizlere sözlerini aynen iade etti. Bunun üzerine CHP Adana milletvekili Kemal Tabak, Ali Acar'ın bizim sıralarımızdaki koltuğuna kadar koşarak geldi, ona bir yumruk attı. Ali Acar kalktı ona bir tane salladı, Kemal Tabak Bey iki seksen yere uzandı. Ne bilsindi zavallı, meğer Ali Acar, eskiden Kırkpınar şampiyonlarından imiş. Doğrusu o zamana kadar biz de bilmiyorduk.*

Kemal Bey bunu bir tesadüf, bir kaza eseri zannederek yeniden kalktı hücuma geçti. Bu sefer ona Malatya milletvekilimiz Mehmet Turan Akyol bir kroşe çekti. Kemal Bey yine iki seksen yerde... Meğer Turan Akyol da usta bir boksör değil miymiş?

CHP'liler en güçlü elemanlarının bu yenilgisi karşısında 140'ı aşkın piyade kuvvetlerinin tamamı ile üzerimize çığ gibi geldiler, artık mübarezenin kişisel boyutlarını takip etmek imkanı kalmamıştı. 48 kişiye 148 kişi fikirsel olarak değil, sportif hareketlerle boy ölçüşüyorlardı..."

"*...Meğer bizim Abdülkerim Doğru Bey de eski bir güreşçiymiş. Kendi kilosunda gençlerde bir kere Türkiye birincisi olmuş. O da bir hayli etkili*

idi. Hüseyin Abbas'a gelince, O da güreşte bir hayli ustalığa sahipmiş. Zavallı CHP'lilerin içersine bir giriyor, birkaç uzun boylu CHP'liyi yere seriyordu. Çünkü Hüseyin Bey'in boyu epeyce kısa idi. Kendi deyimi ile bedenin iki katı da yerin altındaydı. O kargaşalıkta CHP'liler onu kendi görüş ufuklarında göremiyorlardı bile. Bu kadar yere yakın bir seviyeden acımasız bir gücün, bir tehlikenin gelebileceğini bilmeleri mümkün olmadığı için Hüseyin Abbas Bey'in bacak hizasındaki tırpanları, el enseleri onları devirmeye yetiyordu.

Bitlis milletvekili Muhyettin Mutlu ise bir grup kavgacı hasmının tam ortasında 10-15 kişiye yumruk servisi yapmakta başarılı oluyordu. Onlar ne hikmetse ona pek vuramıyorlardı. Belki de bu onun Şeyh sülalesinden gelmiş olmasından kaynaklanan bir nevi dokunulmazlıktı. Çünkü halk tabiri ile şeyhlerin afsunladığı kimselere bu kabil zararlılar tesir etmezmiş.

Bizim Bolu milletvekilimiz Harun Aytaç'a gelince; Çevik pire gibi, bir sıranın üzerine çıkmış etrafındakilere rast gele mukabele ediyordu. Bu işte tabi ki ayaklarını kullanıyordu.

Neyse bu arbede sürdüğü kadar sürdü. Sonra Başkanın Meclis'i tatil etmesi üzerine bir süre sonra ortalık yatıştı. Biz yukarıda hemen bir toplantı yaptık. Arkadaşların tamamı bu tadatta ispatı vucud etti. Yara bereleri yoktu. Ancak Harun Aytaç'ın yazlık elbisesi kan içindeydi. Bir CHP'li eski bakanın meğer burnunu kanatmış..."

CHP'liler bu olaylardan hiç ders almışlar mıydı? Ne gezer onlar her fırsatta Milli Görüşçülere koltuk değneği olmaya devam ediyorlardı. Eee "Kuş" olmak o kadar kolay mı?..

Rahşan Teyze Af Önerdi

DSP Parti Meclisi'nin 18 Temmuz 1998 tarihli toplantısında, Genel Başkan Yardımcısı Rahşan Ecevit yapılan ince hesaplar sonucunda Cumhuriyetin 75'inci yıldönümünü bahane ederek af çıkarılması önerisinde bulunuyordu. Rahşan Ecevit cezaevlerinde yatanların büyük bir bölümünün aile reisi konumunda olduğunu vurgulayarak affın birçok ailenin geçim sıkıntısını hafifleteceğini söylüyordu.

Bülent Ecevit ise Rahşan Hanımın sürpriz yaptığını, af önerisinden haberi olmadığını, Anadolu'dan bu konuda çok istek geliyormuş sözleri ile affa destek verdiğini açıklıyordu.

DSP affı sınırlı tutacağını belirtirken Anayasa Mahkemesi'nin 1974 senesinde yine kendi çıkardıkları af 'tan sonra verdiği Genel Af hükmünü gözlerden uzak tutmaya gayret gösteriyordu. Öyle ya Meclis'ten sınırlı olarak bile af kararı çıksa Milli Görüşçüler Anayasa Mahkemesi'nin 1974

affı için verdiği emsal karar ile Necmettin Erbakan'dan Şevki Yılmaz'a kadar tüm üyelerinin affa uğramasını sağlayacaklar, Erbakan'da Meclise tekrar girdiğinde, büyük bir olasılıkla Ecevit'e daha önce söylediği; *"Kuş musun, Deve misin"* sözlerini tekrarlayacaktır.

Ecevitler af sayesinde ekonomik rahatlamayı amaçladıklarını belirtirlerken, hükümet olduklarını unutuyorlar, hastane kapılarında günlerce sürünen insanların, çöplerden ekmek toplayan fakirlerin varlığını bile hayal edemiyorlardı. Eğer bu konuda küçük bir bilgileri olsa bu ve benzeri sorunlara hiç bir çözüm getiremeseler de devletin soyulmasını üç aylığına bile olsa ara verdirseler ne enflasyon kalırdı, ne de fakir fukara!..

Ecevit'in Bakanı Hikmet Sami Türk 312'nci maddenin değiştirilmesi için yasa değişikliği önergesi veriyor, beraber hacca gittiği arkadaşlarını kurtarmak için olağan üstü çaba gösteriyordu. Kendilerini Meclis'e taşıyan yoksul halkın sorunlarını ise demokratik solculuklarının gereğinden olsa bir başka bahara bırakıyorlardı.

Hangi Davanın Toplantısı

Hasan Hüseyin Ceylan Manisa Salihli'de yaptığı konuşmada 5 Eylül 1980 günü CHP ile ittifak yaparak, Hayrettin Erkmen'i Dışişleri Bakanlığı'ndan düşürme olayını bir anlatıyordu ki, sağ olsun CHP'liler, bu dayanışma ile Milli Görüşçüleri neredeyse evliya sınıfına sokuyorlardı. Aslında CHP desteği ile Hayrettin Erkmen'in düşürülmesi olayını Milli Görüş hatiplerinden Hasan Hüseyin'den izleyelim:

"Çok aziz kardeşlerim, hangi davanın toplantısı içersinde bulunduğunuzu ne tür bir anlayışın ve ne tür bir ideolojinin toplantısını yaptığınızı bilmeniz, kavramanız ve anlamanız açısından bir tarihi olayı TBMM tutanaklarına geçmiş olan bir tarihi olayı size anlatmadan geçemeyeceğim. Ve toplantının ehemmiyetini ancak o zaman idrak etmiş olacaksınız.

Tarih; 20 Nisan 1980 tarihi, Yahudi İsrail Devleti, Allah resulünün bir gece süphanellezi esra sırrına uyarak, Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya önce kürsiden, sonra da kudsi şeriften, refref ile arşa, kürsi'ye, sitre'ye, münteka'ya, kaleme ve lef makamına çıkmış olduğu günün anısına yaşandığı 'Miraç' kavramının Ümmet-i Muhammet'e hediye edilmesinin sebebi olan Mescid-i Aksa olayının, Kudüs olayının, tecavüze uğradığı, mağlubiyete uğradığı, onun üzerine hakimiyetin kurulduğu bir tarihin adıdır 20 Nisan 1980 tarihi!..

Erbakan Yahudileri Titretti mi?

Ne olmuştur karar alınınca? 20 Nisanda karar alınmıştır. 28 Nisan

daha sekiz gün geçer geçmez, Türkiye Cumhuriyeti yetkilileri bakanları ve başbakanlar, o günün Adalet Partisi'nin Başbakanı Sayın Süleyman Demirel ve o günün Adalet Partisi Dışişleri Bakanı Sayın Hayrettin Erkmen, tıpkı o günkü Sosyalist Halkçı Parti'nin Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin'in dediği gibi, İsrail'in Kudüs şehrini başkent ilan etmesi Türkiye'nin Avrupa'ya açılmasını kolaylaştıracak demişti. Ne zamanki Kudüs'ün Yahudi başkenti olduğunu Hayrettin Erkmen ilan etmiş, kabul etmiş, onay vermiştir; Mecliste. İşte o zaman benim aziz Genel Başkanım Prof. Dr. Necmettin Erbakan dünya tarihine altın harflerle yazılan, Yahudi tarihinde dünya Yahudilerinin titremesine, korkmasına ve korkulu rüyalar görmesine sebep olan tarihi bir olayı gerçekleştirmiştir...

Karar verilmiştir. Ümmet-i Muhammed'e tam 12 yıl Kıblegâhlık yapmış olan Mescid-i Aksa'nın, Ümmet-i Muhammedin Beledül emin olan Kudsi Şerif'in Yahudi başkentliğinin ilanından hemen sonra, Müslüman Türkiye devletinin yetkilileri tarafından Yahudi başkenti ilan edilip, Müslüman başşehirliliğinden kovulmasından dolayı derhal bir gensoru önergesi verilmişti...

Denilmiştir ki; 'Yahudi'yi dost bilen, Kudüs'ü Müslümana çok gören bu zihniyet derhal bakanlıktan düşürülmelidir!' *Karar verilmiştir...*

O günler Muhterem Genel Başkanıma sorduğum zaman, şu tarihi olayı niye vermiştiniz diye, sorduğum zaman şu tarihi olayı Sayın Süleyman Arif Emre'lere, Sayın Recai Kutan'lara anlatarak bizlerin hatıralarına geçirmişti. Onu burada anlattığım için çok duygulandığım aziz davanın Metafizik boyutunu, maneviyat boyutunu, Ulviyyin boyutunu ve nihayet lahuti boyutunu ortaya koyacağı için önemle bilmenizi istiyorum, kardeşler!..

Ebrehe ve Ebrehe'nin ordusu Elemtera keyfe feala rabbüke bi eshabil fiyl fil makamında, Allah'ın habibi, ebibine ibret olsun için, bütün Ümmeti Muhammet ders alsın için, kafirler ve Hıristiyanlar da fil ordusunun sahibi Ebrehe'yi görsünler için gönderdiği o aziz fil suresinde beyan edilen olayı, Meclis'te sayın Prof. Dr. Necmettin Erbakan anlatmaya başlamıştır:

Nedir Ebrehe'nin hikayesi? Fillerini almış, Mekke şartlarında yüzlerce fil, Fillerin üzerinde yüzlerce mızraklı ve kılıçlı asker ve başlarında miğferini giymiş Ebrehe... Hareket noktası Kabe-i Muazzama, Allahın evi 'yıkacağım' diyor; 'parçalayacağım' diyor 'Cennettaşı Hacer-ül Esved'i ve Ümmeti Muhammedin sonsuza kadar içeceği zem zem kuyusunu taşlarla ve kumlarla dolduracağım, bir daha Müslümanlar ve inanan insanlar zem zem içemeyecek' *böylesi bir hınzırlığın böylesi bir küffar görüntüsünün*

senaryosu uygulanmaya başladığı an Kabe'nin kapısında bir yiğit insan gözükür...

Adı Abdulmuttalip'tir. Hz. Nebi'nin, Ahmed-i Muhtar'ın Muhammed Mustafa'nın dedesiydi Abdülmuttalip Kapının önlerinde kollarını açarak 'Ey Ebrehe! Duydum ki, Kabe'yi yıkacakmışsın, duydum ki zem zem kuyusunu taşlar ve topraklarla doldurarak, ümmetin zem zem içmesine, cennet iksiri içmesine mani olacakmışsın... Heyhat Ebrehe! Heyhat fil ordusu! Kabe'yi yıkamazsın, Hacer-ül Esved'i parçalayamazsın, zem zem kuyusunu asla kapatamazsın. Çünkü Kabe'nin, Hacer-ül Esved'in ve mayi zem zemin sahibi Hz. Allah'tır' demiştir.

Ebrehe inanmamıştır Abdulmuttalip'e 'çekil oradan' deyip filinin hortumuyla, bedenini dolandırarak Abdülmuttalip'i yere fırlatmıştır. Ayağı kırılan, kolu kırılan, bedeninde ağrılar başlayan Abdulmuttalip, 'İşte şimdi göreceksin Ey Ebrehe!' dediği anda, Ebrehe'nin Fil ordusu Kabe'ye yönelmiş, mızraklar çekilip kılıçlar kuşanılmış ama ne yazık ki, Ebrehe'nin Fillerinin ayakları kuma doğru saplanmaya başlamıştır. Bir adım daha iyice saplanmış, koca dev filler göbeklerine kadar, karınlarının yarılarına kadar, kuma saplanır hale gelince Ebrehe korkmuş! Yerde yatmakta olan Abdulmuttalip'e 'Abdulmuttalip sen haklı çıktın galiba... Bak Kabe'yi yıkamıyorum, Hacer-ül Esved'i parçalayamıyorum, zem zem kuyusunu kapatamıyorum' dediği zaman Abdulmuttalip son pişmanlık görüntüsünde gördüğü Ebrehe'ye dönerek 'Geçti, pişmanlığın da fayda vermez, çarpılacaksın' demiştir.

Bunu der demez, Ebrehe dönüşü kurtuluş kabul etmiş, geriye döndüğü zaman fillerinin ayakları kumdan kurtulmuş ama o anda yeryüzünde hiç görülmeyen kuşlar, ebabil denilen mahluklar, yeryüzünde adeta en iyi Tornadolar, en iyi F-16'lar, en iyi Miragelar ve Tornadolar gibi rabbani bombardımanları, rabbani hidrojen bombalarını, rabbani ve lahuti atom bombalarını yağdırmak adına nohut tanesinden küçük, mercümek tanesinden büyük yer bombalarını Ebrehe'nin üstüne gaga matlarından, kuşların ayaklarından fırlatılmaya başlamıştır. Çağın en büyük lazerlerinin bile keşfedemediği bu muazzam toplar ve muazzam mermiler, Ebrehe ve ordusunu lut derinliğine yani deniz seviyesinden yedi bin metre daha derinliğe yer ile yeksan ederek Ebrehe ve ordusunu tarihe gömmüş.

O günden sonra gelen tarihçiler Kabe'nin hemen önünde kazı yapmış olmalarına rağmen yıllarca o dev fillerin kocaman kemiklerine ne rastlayabilmişler ne kaburgalarına, ne omuriliklerine rastlayamamışlar... Çünkü Allahın lazer ışını o dev bombaları, mercümek küçüklüğündeki bombaları yakarak, yıkarak yok ederek, parçalayarak, toz haline getirerek

Ebrehe'ye en büyük dersini vermiştir.

Abdulmuttalip yerden ayağa kalkmıştır. 'Demedim mi çarpılacaksın! Allah'ın davası bu 'Mescid-i Aksa miracın merkezi, miracın, namazın islamın en güzel görüntülerin verilmiş olduğu o kutsal mekan... Kudüs Yahudi'ye mekan olmuştur. Abdulmuttalip davası TBMM'de cereyan etmiş, Ebrehe'nin ordusunun davası adeta on beş asır sonra Kızılay Meclisi'nde gündeme gelmiştir.

Hayrettin Erkmen Ebrehe misali Mescid-i Aksa'nın ve Kudsi Şerif'in müminlerin değil, Yahudilere başşehir olması gerektiğini beyan edince gensoru önergesi Ebrehe'nin olayından duyulan düşünceyle, hemen Meclise verilmiştir. O gün Başbakanlık koltuğunda oturan Süleyman Demirel, Dışişleri Bakanlığı koltuğunda oturan Hayrettin Erkmen, kürsüye dönerek MSP lideri, Genel Başkanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a bakarak gülümsemişler 'El insaf Hoca! Yirmi dört kişiyle hiç gensoru verilir mi? Topu topu yirmi dört milletvekilin var senin... Yirmi beş olamazsın. Oysa bir bakanın düşürülmesi için en az iki yüz yirmi altı oya ihtiyaç var. İki yüz yirmi altıyı nereden bulacaksın deli hoca?...' *diyerek hocayı alaya almaya başlamışlardı. Ebrehe'nin Abdulmuttalip'i alaya aldığı gibi bir olay yaşanır.*

Ve gensoru önergesi 28 Ağustos 1980 tarihinde Meclis'te kabul edilir. Oylama günü 5 Eylül 1980 olarak kararlaştırılır. İşte 28 Eylül günü 'Yahudi başkenti olmalıdır' düşüncesinden hareketle verilen gensorunun kabulü gününde o günkü Genel Kurmay Başkanı, o günün bir numaralı Orgenerali ve Paşası Kenan Evren hatıra defterine not düşmüştür... 'Tamam bak! gensoruyu verdi. Hala İsrail ile uğraşıyor bu hoca, hala Yahudiler ile uğraşıyor bu hoca!' *diyerek not defterine 12 Eylül 04'ün kayıtlarını düşmeye başlamıştır.*

Bunu Amerika'da yıllarca gazetecilik yapan, şu anda Hürriyet'in Ankara Müdürlüğünü yapan Ufuk Güldemir'in "Kanat Operasyonu"ndan görebilirsiniz. "Çevik Kuvvetin Gölgesinde Türkiye" kitabından görebilirsiniz.

Kardeşler, not düşülmüş büyük bir hırsla... Kenan Evren 28 Ağustos gecesi bir basın toplantısı yaparak, 29 Ağustos günü gazetelerde çıkan beyanatıyla şöyle demiştir: 'Ey Erbakan! Hala İsrail ile uğraşıyorsun, her konuşmanda Yahudilere çatıyorsun... Bırak bu işleri... Bak yarın 30 Ağustos'tur. Sen 30 Ağustos'a geliyor musun, gelmiyor musun? Sen 30 Ağustos'un içinde misin, dışında mısın?' *diyerek hırsını böyle bir meydan okuyuşa dönüştürerek bir basın toplantısı yapmıştır.*

Kenan Evren zavallı!.. Ne bilsin karşısında Necmettin Erbakan gibi bir insan olacağını 30 Ağustos; Erbakan cevabi basın toplantısı yapmıştır.

Kenan Evren'e 'Ben 30 Ağustos'un ne içindeyim, ne dışındayım ben ve arkadaşlarım 30 Ağustos'un tam ortasındayız' demiştir.

Kenan Evren çok kızmıştır. 'Eyvah! Bu cevap felaket!..' ihtilali öne çekmek istemiştir. Ancak Tahsin Şahinkaya Amerika'da olduğu için 12 Eylül 04 kararından cayamamıştır. Ama 'Oylamayı bekleyeyim bakayım, ne olacak? Nasıl olsa düşüremezler' demiştir.

Gün; 5 Eylül! Tarih anlatıyorum. Ezberleyin, her yerde bilin ve bildirin diye bu orijinal bilgileri veriyorum şimdi size... 5 Eylül 1980 Meclis tarihi bir gün yaşıyor. Yirmi dört kişiyle gensoru önergesi vererek, iki yüz yirmi altıdan fazla oy almaya talip olan o günün MSP yetkilileri ve Genel Başkan Prof. Dr. Necmettin Erbakan, oylama gününe kadar geçen bir günlük süre içinde muazzam çalışmışlar, sandığa yönelen milletvekilleri, Ecevitleri, Feyzioğulları ve benzerleri dahil olmak üzere oylama tamamlandığı zaman sayım işlemini Meclis Başkanı Karakaş mikrofona eğilerek anons etmeye başlamıştır.

'Oylamanın sonucu; Sayın milletvekilleri ilan ediyorum' demiştir. Sonuç 'Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen'in İsrail'in başkentliğini Kudüs'ü kabul etmesi dolayısıyla MSP'li milletvekillerince verilen gensoruya karşılık olarak verilen güvensizlik oyu eşittir: İki yüz otuz iki ve kardeşler, Allah'ın mucizesidir bu olay...'

Allah, Ebrehe'nin ordusunda olduğu gibi nasıl Kabe-i Muazzamanın muhafızı Hz. Allah olduğunu gösterdiyse, Meclis'te yirmi dört kişiyle yirmi beş olamaz diye dalga geçildiği bir ortamda, iki yüz otuz iki kişilik bir şamarla, Hayrettin Erkmen Yahudi kafalısını, dönmesini ve Masonunu Cumhuriyet tarihinde yetmiş yılda görülmeyen bir özellikle tahtından indirerek, yer ile yeksan ettirmiştir.

Onun için Cumhuriyet tarihine Yahudiler bakarken İsrail'i onayladığı için düşen tek Devlet Bakanı Hayrettin Erkmen, tek düşüren insanda Prof. Dr. Necmettin Erbakan diyerek tarihlerine yazmışlardır...

Ve 6 Eylül Abdulmuttalip'in dediği gibi Hayrettin Erkmen'e söylemişizdir 'Tahttan düşsen bile bu dünya tokadı, bu dünyada ki Osmanlı şamarı, bir de uhba tokadını ye, Ebrehe gibi gör gününü, çarpılacaksın' demişiz..."

Hayrettin Erkmen'e Sövgü, Çiller'e Önce Sövgü Sonra Övgü

Milli Görüş'ün hatibi Hasan Hüseyin Ceylan Karamürsel'de yaptığı konuşmada, din tüccarlığının yanında; Tansu Çiller için de şunları söylüyordu:

"*Kasım 1994'te Sayın Tansu Çiller, İsrail'i ziyaret etmiştir... Beş büyük skandal meydana gelmiştir. Biz hükümette olsaydık, vallahi, billahi, tallahi bu Tansu Çiller'i kesinlikle düşürürdük. Hükümette olsaydık...*

Bir; ilk defa bir Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Kudüs'ün başkentliğini fiili olarak, Kudüs'te iki gün iki gece kalarak, ***'Kudüs İsrail'in Başkentidir'*** *manasına gelen kalışını dünyaya karşı ilan etmiştir. Böylece bütün Müslüman dünyayı yaralamıştır... Düşünebiliyor musunuz?.. Zavallı bu kadın, Allah akıl fikir versin. Akıl makıl yok...*

İki, bizzat İsrail Parlamentosu'nda, Tevrat'dan ayetler okuyarak ***'... Tanrı'nın şereflendirdiği İsrail orduları'*** *diyerek fiilen bölücülük yapmıştır. Bu çok daha büyük bir skandal dır, derhal istifa etmelidir.*

Dördüncü skandal, bizzat MİT-MOSSAD-CIA üçgeninde yapılan gizli toplantıya, Dışişleri Bakanı, mecburen katılması gereken bir toplantıya Mümtaz Soysal ***'Bu namussuz solcudur'*** *diye onu aldırmamış, Ortadoğu'da ve İslam dünyasında İslam karşıtı hareketlerin organize edildiği, planlandığı ve programlandığı toplantıda, en büyük skandalı meydana getirmiştir."*

Evet iki ayrı konuşma... Konu hemen hemen aynı. Hayrettin Erkmen'e lanetler yağdıran RP'liler, Muhalefetteyken Başbakan Çiller'e de İsrail ile yakınlaşması sebebiyle aynı ölçüde saldırıyorlardı...

Ne var ki Çiller onları özledikleri kendi deyimleri ile Taht'larına kavuşturup kırmızı plakalı Mercedesler'e taşıyınca bu sefer Çiller'i şöyle tanımlıyorlardı: ***"Mert bir kadın... Hz. Ömer gibi..."***

Hayrettin Erkmen, MSP'nin önergesine destek veren CHP'nin oylarının eklenmesi ile düşürülüyordu. Olay bu kadar basitti. Burada ki **"kuşlar"** zamanın CHP'si idi.

Konya Mitingi

H. Hüseyin cevherlerine(!) devam ediyor: "*6 Eylül Konya Mitingi, meşhur yüz elli bin kişilik* ***'Kudüs'ü kurtarma ve İsrail'i telin mitingi'****. Korkmuştur Hayrettin Erkmen;.* ***'Eyvah, yoksa bunlar iktidara mı geliyor?'***

Gece korkunç bir olay olmuştur. M. Ali Birand'ın "Demirkırat" belgeselini izlediyseniz, eski Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen'in konuşmalarına dikkatle baktıysanız, sol yüzünün buruşuk ve aşağıya doğru düşük, dilinin eğri, sol dudağının aşağıya doğru sarkık, kolunun kaldırılamaz bir vaziyette felçli olduğuna tanıklık etmişsinizdir.

Sebep 6 Eylül günü gördüğü rüyada Allah miracın hürmetine, Hz. Muhammet'in hürmetine, Kur'an ve İslamın hürmetine Hayrettin Erkmen manevi şamar yemiştir. Ve o gün Hayrettin Erkmen felç olmuştur. İsrail'i hangi ağzınla onayladın diyerek, hâlâ dili ve dudağı karışmış, buruşmuş, eğrilmiş, yamulmuş durumda kalmıştır.

5 Eylül, Bakan düştüğü zaman Evren not defterine not düşmüştür:

'Bunlar cezayı hak etti'. Hemen telefon etmiştir. Belgesini ve şahidini biraz sonra ben söyleyeceğim. Telefon, Genel Kurmay Başkanlığı'ndan, İzmir'in Hamza Koyu'nda bulunan Uzunada'ya edilmiştir. Uzunada'nın Donanma Komutanı Tuğamiral Argun Paşa'ya, Kenan Evren'in iyi arkadaşı Argun Paşa'ya Evren'den telefon gelmiştir:

'Paşam, Argun Paşam, bak bu MSP'liler işi iyice azıya aldılar. Ama 12 Eylül sabahından itibaren Yassıada'ya Menderes'in gönderildiği gibi ben de Erbakan'ı sana Uzunada'ya gönderiyorum...'

İsterseniz H. Hüseyin'e biraz ara verelim ve 22 Aralık 1996 Pazar günkü Cumhuriyet Gazetesi, Anakara Notları köşesinde değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi'nin **"Eşekadası'ndan Anılar"** başlıklı yazısını okuyalım:

"Eşekadası'ndan Anılar

1950'lerin başlarında askerliğimi, İzmir'in karşısındaki Uzunada'da yaptım. Uzunada'ya Kösten Adası dedikleri gibi, Eşek Adası da derlerdi. Adada çakılı Top Taburu vardı. Sınıfım Levazımdı. Adadaki zeytinlikler, incirlikler benim zimmetimdeydi. Onlardan, levazım asteğmeni olarak ben sorumluydum. Adada ayrıca, yabancılaşmış (vahşi) sığırlar vardı. Bir elli, belki yüz kadar eşek! Onlar da benim zimmetimde miydi? Yabani sığırlarla eşekleri bir türlü sayamıyorduk...

Adaya neden "Eşekadası" dediklerini öğrenmiştim. Biz oraya gelmezden çok önceleri, adada bir üzücü olay olmuş, erlerden birileri, lojmandaki subay eşlerine saldırmışlar; olay basından gizli tutulmuş ama o zaman alay komutanı olan kişi, usu başında biriymiş. Ada'ya yeterince dişi eşekler getirtmiş. Böylece eşekler adanın namusunu koruyorlarmış. Yalnız adada değil, Anadolu'nun pek çok yerinde, delikanlılar, ilk aşklarını 'belki' eşekle yaşarlar. Bir iş beceremeyen kişiye:

'Hiç mi eşek şaapmadın?' derler. (Çetin Altan, bir yazısında yöntemini uzun uzun anlatmıştı.)

Okumuş takımı arasında, eşeğin adı 'Naili Hatun'dur. Okuyup çağcıl topluma karıştıktan sonra, o ilk aşk artık gerilerde kalır.

Adadaki eşeklerin öyle semerleri, yularları bile yoktu. Ancak her küçük birliğin önünde bir eşek, iplede olsa bağlı dururdu.

12 Eylül olunca, Bülent Bey'le Süleyman Bey, Hamzakoy'a gönderilirken Hacı Başbuğ ile 148 Erbakan, bizim adaya gönderilmişlerdi. Sürgündeki başkanlara zaman zaman telefon ediyorduk. İçimden 148 Erbakan'ı aramak geçti. Aaa, hemen bağladılar. Aramama çok sevinmiş gibiydi.

- *Nasılsınız efendim, iyi misiniz? Geçmiş olsun!*
- *Teşekkür ederim muhterem kardeşim!*
- *Ben orada askerlik yaptım. Çok severim adayı. Bizim incirler, zeytinler nasıl duruyor mu?*
- *Duruyor!*

Eşekleri sormadığıma yanıyorum. 148 Erbakan sordu:

- *Muhterem kardeşim, siz bu askerleri yakından tanıyor musunuz? Onlarla konuşuyor musunuz?*
- *Eh, daha yeni geldiler, çoğunu tanıyoruz. Ne vardı?*
- *Konuşursanız, söyleyin onlara; bizi çıkarırlarsa buradan kendilerine yardımcı oluruz!*

Vay vay vay, dedim içimden. Kapattık.

*1980 öncesi, MSP'nin gençlik kurullarında çalışmış yazar Ergün Poyraz "**Refah'ın Gerçek Yüzü**" adlı yapıtının birincisinde, 148'le, öbür şeriatçılarla ilgili ilginç şeyler anlatıyor. Kitabı elimden bırakamıyorum.*

Kitabın girişinde, düşsel bir bölüm var; şöyle diyor yazar:

'...Şimdi size gelmiş ve geçmiş aşkların en büyüğü hangisidir diye sorsam, ya Kerem ile Aslı, ya Leyla ile Mecnun, ya Ferhat ile Şirin, ya Romeo ve Jülyet, ya da Zeynep ile davulcu diyeceksiniz. İşte daha işin başında yanıldınız. Cihan tarihinin en büyük aşkı Maldiv adalarının en güzel eşeği ile basiretli lider Abdülfettah En-necm üs-Sabah arasında yaşanan aşktı. Gözleri birbirlerinden başka hiç bir şeyi görmüyordu. Maldiv adalarında doğan bu büyük aşk da diğerleri gibi kötü sonla bitmiş, hüsrana uğramıştı. Zalim insanlar burada da sahneye çıkmış aşıkları samanlıkta cilveleşirken basmışlardı. Aynı zamanda hocalıkla hiç bir ilgisi olmadığı halde hoca diye kendisini yutturan Necm-üs Sabah tumanını toplayarak kaçarken sevgilisi ile geçirdiği günlerin hayali, bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçiyordu. Biricik aşkı eşekse kaçamayıp yakalanmış, hain sahibi tarafından gebelik testi yaptırılmış, gebe çıkmayınca sucuk yapılmak gayesi ile kesilmek üzere mezbahaya doğru yola çıkarılmıştı...'

Yazarın düşsel kurgusu yanında, gerçekçi anlatımları da var. Bir yerde şöyle der:

'... Erbakan o sıralar yemeklerden tavuklu pilavı, meyvelerden de armudu çok seviyor, armudun iyisini bulmak için, çarşı pazar gezmekten de geri kalmıyordu. Hayvanlardan ise en çok eşeği severdi. Tabiri caiz ise bu hayvanlara adeta hayrandı. Şöyle ki; Merkepler onun gözünde mühendislerin piridir. Ve mühendisler bir iş yaparken eşekleri takip etmeli, ona göre davranmalıdır.

1993 Haziran ayı sonlarında, Elbistan yolu üzerinde bulunan Göksun'dan geçerken beraberinde gazeteciler, MKYK üyeleri. Kahramanmaraş RP İl Başkanı

Mustafa Karcı olduğu halde, Erbakan şöyle konuşuyordu;

'Bu yolların ilk mühendisleri merkeplerdir. Çünkü bu hayvanlar yüzde 4' ten daha dik yokuşa tırmanmayacak şekilde bir yol takip ederler. Onların ayak izlerini takip ederek yollar tespit edilir umumiyetle, ama bu yolun projesini çizen kimseler merkeplerin yolunu takip etmemiş.

Ertesi gün "Milli Gazete"de bu görüş, Sözün Özü köşesinde Nazır Özsöz imzasıyla okurlarına duyuruluyordu.

Gazetenin başyazarı olan Sadık Albayrak hiç geri kalır mı? O da eşek muhabbetine: 'Erkeğin iyisi eşeğinden, kadının iyisi döşeğinden belli olur' özdeyişiyle katılıyordu..."

Erbakan'ın Kapısı

Bu eşek muhabbetinden sonra yine dönelim H. Hüseyin Ceylan'a:

"... *Yassıada'da Namık Gedikler ne yaptıysa sen de Uzunada'da Erbakan'a aynı şeyi yapacaksın.*

Karar verilmiştir. Uzunada'nın Komutanı Tuğamiral Argun Paşa 12 Eylül sabahı misafiri beklemeye başlar. 12 Eylül gecesi, 21 jandarma, süngüsü takılmış mavzerleriyle Ankara'nın Ayrancı semtinde, Gül Sokak, Gül Apt. No 7'ye kapıyı kırarak gece saat 02.00'de girerler... Necmettin Erbakan'ın evidir o... Alırlar ailesinin kızlarının ve küçücük fatih Sultanın gözlerinin önünde, İskilipli Atıf'ın alındığı gibi alınır. Bir jipe Menderes'in bindirildiği gibi bindirilir, bir askeri helikoptere atılır, doğruca 5 Eylül gecesi telefonda emredilen Uzunadaya gönderilir"

Hasan, Erbakan'ın tutuklanışını bu şekilde anlatıyor ancak o günlere dönelim bakalım olaylar nasıl gelişmiş:

12 Eylül 1980, Cuma sabah 04.00, Erbakan bir Cuma günü iktidar hayal ederdi. Ankara Güvenlik Caddesi asker kaynıyor. Yüzbaşı komutasında bir grup asker Güven sokak 20 numaralı apartmanın 8 no.lu dairesinin kapısını çaldılar...

Kapıyı MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan açtı. Yüzbaşı elindeki mektubu Erbakan'a uzattı. Mektubu alan Erbakan elleri titreyerek zarfı açtı. Ve okudu;

"*Sayın Necmettin Erbakan*" diye başlayan mektupta, selam eder gözlerinizden öperim, şeklinde bir ibare tabi ki yoktu. Bunu yerine özetle; Ordunun yönetime el koyduğu, parlamentonun fesh edildiği, faaliyetlerinin durdurulduğu, can güvenliklerinin Silahlı Kuvvetler'in teminatında olduğu, İzmir Uzunada'ya götürülecekleri yazılıydı.

Erbakan bir saatte hazırlandı. Yanına eşi Nermin Hanımla, daha bir yaşını doldurmamış oğlu Muhammet Fatih'i aldı. Askerler Erbakan'ı eşi

ve çocuğu ile birlikte Etimesgut Havaalanı'na götürdüler. Havaalanında AP lideri Süleyman Demirel ile eşi Nazmiye Hanım,CHP Lideri Bülent Ecevit ile eşi Rahşan Hanım vardı. Manzara görülmeye değerdi.

Erbakan Uzunada'daki üç haftalık misafirliğinden sonra tekrar Ankara'ya getiriliyor ve tutuklanıyordu. Gerçi buna tutuklanmaktan çok, sadece kuş sütünün eksik olduğu bir tatil demek daha doğru olurdu.

Bu gerçeklere rağmen Hasan Hüseyin Ceylan atmaya devam ediyordu; "*... hepiniz biliyorsunuz, Uzunada'da sekiz gün kalmıştır. Yassıada zulümlerini, Uzunada'da görmüştür. Ve Argun Paşa talimatı aynen uygulamaya başlamıştır. Otuz sekiz gün geçmiş,otuz dokuzuncu gün Tuğamiral Argun Paşa, bu sefer telefonu kaldırır; yine Evren'in talimatı ile Ankara Mamak Mahkemeleri Komutanı Hakim Albay Hikmet Şahin'i aramıştır: 'Alo Paşam, Hikmet Albayım, ben vazifeyi yaptım. Size gericilerin liderini gönderiyorum onu gereken bir şekilde sen de misafir edersin. Davaları da nasıl yapacağını zaten biliyorsun; idamla yargılanacak...'*

Mamak 3 No.lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde üç yıl yargılamışlar; yargılayan Hakim Albayın adı da Hikmet Şahin olmuştur. Söylenildiği gibi talimatlara uymuş, her Cuma günü mahkemede, 'Siz İslam'ı istediniz, siz Kuranı istediniz, siz yeryüzünde Allah'ın davası hakim olsun dediniz, siz laikliğe aykırı davrandınız' diyerek idamla yargılamışlardır..."

Hasan'a yine ufak bir ara verelim ve bazı hatırlatmaları yapalım. Albay Hikmet Şahin üç yıl süren davalarda Erbakan ve arkadaşlarını yargılamamış. Sadece MSP'lilerin mahkumiyeti Askeri Yargıtay tarafından bozulduktan sonra ilginç bir olay olmuş; Erbakan ve arkadaşları için mahkumiyet kararı veren Başkan ve üyelerin yerine hukukçu olmayan, muharip sınıftan Albay Hikmet Şahin getirilmişti. O da dosyaya bir defa bakıp kararını vermişti: "beraat" Yani Hasan'ın dediği gibi Milli Görüşçüleri üç yıl yargılamamıştı.

Argun Paşa, Hikmet Albay ve Allah'ın Davası

Hasan iyice coşuyor:

"*...ne olmuştur? İşte konuşmanın en hayati bölümünü aktarıyorum size: '12 Eylül zulüm görüntülerinin bu iki kahramanı, Uzunada Komutanı Tuğamiral Argun Paşa ve Mamak'ta idamla yargılayan Hikmet Şahin, bir 12 Eylül yıldönümünde, 12 Eylül 1993'te bu zulümlerden on üç yıl sonra İzmir'den Uzunada Komutanı Tuğamiral şimdi emekliye ayrılmış olan Argun Paşa, bendenizi aramıştır. 11 Eylül gecesi: 'H. Hüseyin Bey, ben Uzunada komutanı Tuğamiral Argun Paşa, kabul ederseniz, beni affederseniz, bana lütfeder hizmet ederseniz 12 Eylül yıldönümünde Ankara'daki Refah Partisi*

Büyük Kongresi'nde Refah davasına girmek istiyorum.'

Show TV, batıya tandanslı Star TV, üç kağıtçılar, sahtekarlıkları, pornolar ile dopdolu TV ekranları, şaşırmışlar!.. Argun Paşa'nın törenle Refah Partisi'nin hilal başaklı rozetini nasıl Refah Genel Merkezi'nde yakasına taktığını görüntülemek zorunda kalmışlardı.

Bitmedi beyler! Allah'ın davasını idamla yargılayan Albay Hikmet Şahin, 12 Eylül gecesinden bir iki gün önce Ankara'nın Yenimahalle ilçesinin Demetevler semtinin Havacılar sitesinin 5. bloğunun 10. katında oturan Albay Hikmet Şahin, Refah Partisi Tanıtma Sorumlusu olduğum için o da bendenizi tevafuk aynı saatlerde arayarak, 'Hasan Hüseyin Ceylan Bey' buyurun, 'Beyefendi, bendeniz, Mamak Mahkemeleri Komutanı Hakim(!) Albay Hikmet Şahin' 'buyurun komutanım', 'Eğer kabul ederseniz, eğer kabul buyurursanız, idamla davanızı yargılayan bir insanın kendi nefsinde önce kendini, nefsini idam etmiş bir halde yarın kapalı spor salonunda Refah rozetini takarak Refah davasının eri olmayı kabul ediyor musunuz' demiştir..."

Yine Hasan'a kısa bir ara verelim ve yine bir açıklama yapalım.

Muharip Albay Hikmet Şahin, RP'ye girişi konusunda H. Hüseyin Ceylan'ın söylediklerinin tam tersini açıklıyordu: "*Onlardan bana teklif geldi...*"

H. Hüseyin ise meydanı boş buldukça daha da coşuyordu:

"*...Beyler basın yazsın. Gidin bakın şimdi Hikmet Şahin RP Ankara İl Yönetim Kurulu Üyesi ve Başkanlık Divanı üyesi ve Eğitim Başkanı olmuştur.*

Avrupa'da TSK'da yapılacak reorganizasyon plan ve programlarının Ege Bölgesi sorumlularından biri de paşamız olmuştur. Refah Partisi adına Argun Paşa...

Beyler! Niye burada toplandık, hangi dava için toplandık? Parti ayrımı yapmadan söylüyorum sizlere, biz Argun Paşa'nın peşinde koşmamıştık, biz Hikmet Albay'ın peşinden koşmamıştık, kendiliklerinden gelerek bu asil davanın üyeliklerine gelmişlerdir."

Yalan Makinesi

H. Hüseyin Ceylan, Karamürsel'de yaptığı konuşmada, TV programına çıkıp rakiplerinin anasını ağlatacağını iddia ediyor ve dinleyenlere kendisini izlemelerini tavsiye ediyordu. O programdan sonra Hürriyet gazetesinin 22 Aralık 1995 Perşembe günkü manşeti şöyleydi: "Yalan Makinesi". Yazı aynen şu şekilde devam ediyordu:

"*Yalan Makinesi,*

RP'li Hasan Hüseyin Ceylan, önceki gece Mustafa Kul'la TV' de

yaptığı tartışmada milyonlarca insanın gözlerinin içine bakarak yalanlar söyledi. Erbakan'ın vergilerini ödediğini düzmece belgelerle ispatlamaya çalıştı...

Ceylan, Çankaya Belediyesi'nden devraldıklarını iddia ettikleri bir belge göstererek Erbakan'ı aklamak istedi ve hiç bir vergi borcu olmadığını öne sürdü. Bu sırada 'Ben Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen'im' *diye arayan bir kişi Ceylan'ın gösterdiği tüm belgelerin doğru olduğunu söyledi...*

Bu konuşmaya Mustafa Kul müdahale ederek, 'Bu Taşdelen'in sesi değil' *dedi. Bunun üzerine telefon eden kişi telefonu kapattı. Aradan bir saat geçtikten sonra gerçek Doğan Taşdelen telefon ederek, Ceylan'ın gösterdiği tüm belgelerin düzmece olduğunu ve Erbakan'ın vergi ödemediğini söyledi.*

Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen, Erbakan'ın 1974'ten beri Ayrancı Güven Sokak'taki 28/2 ve 28/8'de bulunan iki dairesi için tek kuruş emlak vergisi ödemediğini açıkladı ve 'Güven Sokak'taki dairelerden biri büro olarak kullanılmış ama konut olarak gösterilerek vergi kaçırılmıştır' *diyordu."*

Dinin Yıldızı

21 Aralık 1995 tarihinde Milli Gazete'de Abdullah Altay imzası ,ile basılan yazıyı noktası virgülüne bile dokunmadan aynen aktarıyor, din tüccarlığının en güzel ibret belgesi olarak algılanacağını umuyorum.

"*Necmeddin: Dinin Yıldızı*

(Daha önce bu sütunlarda yayınlanan yazımızı okuyucularımızın yoğun isteği üzerine tekrar yayınlıyoruz.)

Elhamdülillah... İnananlar Allah'ın nusreti ile büyük fethe hazırlanıyor... Türkiye İslam'a kucak açmış koşuyor... Ülkenin dört bir yanında yerin altında ve üstündekiler manevi güneş doğsun, memleket karanlıklardan nura çıksın diye dua ediyor...

İşte bu büyük fetih ordusunun manevi komutanlarını bilmek ve Fatih'ini iyi tanımak zorundayız... Acaba ordu komutanını tanıyor mu?..

Büyük ve şanlı sahabi; Allah'ın sevgilisinin 6 ay evinde misafir kaldığı ve Medine İslam devletinin planlarını yaptığı Eyüp Sultan (RA) hazretleri. İşte bu yıldızlar içinde parlak bir yıldız olan şanlı mücahidin huzurunda tam 20 dakika dua eden Necmeddin Hocamız...

Eyüp Sultan Hazretleri ve Erbakan...

Biri İstanbul'un manevi fatihi, Allah'ın sevgilisinin mihmandarı, öbürü çağın fethine talip ve "Haydi Bismillah" diyerek Fetih ordusuna komut

veren dahi lider...

Erbabı bilir ki evliyalar ölmez... Kabirlerinde cennet bahçelerindeymiş gibi ibadet eder... Manevi bir hayatla diridir onlar... Allah-u alem Allah Resulü'nün (SAV) evinde ilk İslam devletinin planlarını yaptığı Eyüp Sultan'dan Erbakan Hocamızın kalbine bir nur akseder olmuş ve belki son İslam devletinin kurulması vazifesi... Nur Muhammet'imizden Eyüp Sultan'a, ondan Erbakan'a tevdi edilmiş...

Fetih orduları komutanlarını iyi tanısınlar... İstanbul'un fethi için 90 yaşında cihada çıkan Eyyüp Sultan'ın izindeki bembeyaz saçları ve 70 yaşına rağmen çağın fethi için, bütün dünyayı bir mekik gibi 365 gün dokuyan Erbakan'ı iyi tanısınlar...

Necmeddin, dinin yıldızı demek. Ve Necmeddin Erbakan müsemma inşallah. O dinin yıldızı, siyaset hayatına gireli beri ümmetin seması aydınlandı... O hep Müslümanların önündeki karanlıkları dağıttı. Bir yıldız gibi muhaliflerinin bütün karalamalarına rağmen o hep manevi semamızda parladı durdu... Çünkü o Necmeddin idi. Çünkü o dinin yıldızı idi.

O Necmeddin'e, o dinin yıldızına değil, onun rabbine hayranız... Yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar ederiz ki, ümmetin kararan bahtını aydınlatacak yıldızımızı bize gönderdi...

Evet o din yıldızını koruyan, Ona kuvvet veren, Onu 27 Mart'ta Türkiye'nin semasında parlatan Allah... Ehkamül Hakimin olan Yüce Allah...

İşte o büyük Allah bu ümmete; 2000'e 5 kala artık o Necmeddin'in, o din yıldızının peşine düşmesini, gösterdiği hedeflerde ilerlemesini, 24 Aralık'ta o yıldızın Türkiye'den başlayarak, bütün dünyanın kaderini aydınlatmasını irade ediyor:

O halde; 'Ey bu ümmet nasıl kurtulur' diye uykuları kaçanlar, feryat edenler, ağlayanlar, hocalar, şeyhler, alimler!...

Bu yıldıza bakın!.. Bu yıldızı tanıyın... Ümmeti karanlıklardan biiznilah kurtaracak bu yıldızın peşine düşün... Ve inşallah zaferi o yıldızdan değil, o yıldızı yaratandan bilin..."

Yine Milli Gazete'de Ahmet Akgül, Adil Düzen'i, Kur'an ayetlerine sokarken, Refah'ın 27 Mart seçimlerindeki üstünlüğünü, yine ayetlerle Kuran'da müjdelendiğini iddia ediyordu.

Şevki Yılmaz, "*Hz. Ali dünyaya gelse, hiç çekinmeden Refah Partisi'ne girerdi. Başka partilere gitmez. Mekke yoluna gelir...*" diyordu.

Şevki Yılmaz Antwerpen'de de şöyle konuşuyordu: "*Adil Düzen'in mimarını ziyarete gitmiştim. Onun gördüğü rüya bugün tecelli etti. Allah'ın*

resulünü ziyarete gitmişti. Rüyasında ağlıyordu çayırın üstünde, ağlıyordu... 'Yarab!.. Milli Görüş erleri beni mi terk edecek? Yalnız mı kalacağım?' diye ağlıyordu rüyasında. O esnada nurlu bir el sağ taraftan: 'Bana dön evladım Necmettin' diyordu. Sağa döndüm bir de ne göreyim?.. Alemlerin efendisi Nur Muhammed'im beni kucaklıyordu.

Dön şu taraf, şu orduya bak korkma!.. Bu orduyu sizin için hazırladık. Baktım o tarafa; ordunun başında, Allah'ın aslanı Hz. Ali (KA) siyah sarığını giymiş hazır vaziyette..."

RP Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal ise bu tüccarlığa şöyle katılıyordu: "*Genel Başkanım, şurda yatan köpek leşini, 'ağzınla al at' dese hiç tereddüt etmeden atarım*"

Peygamber

Erbakan'ı en yakından tanıyanlardan biri olan Necip Fazıl şunları anlatıyor:

"*Her hali kendisini üstünlük rütbelerinin en tepesinde gördüğünü belli eden Erbakan, bana her şeye rağmen 'Sen bir peygambersin' gibi bir hitaba asla tahammül etmeyeceği ve böyle bir hitapta cehennem azabı ateşine eş bir acı hissi duyacağı hissini aşılmaktaydı. Böyle bir hitaba şiddet ve nefretle mukabele edeceğinden ve hitap sahibini hakarete boğacağından emindim.*

Nitekim bir devirde, hikayeci sait Faik başta olarak, bana da böyle hitaplar yöneltilmiş ve tarafımdan bir yazı yazılarak, 'Vücudumu cımbızla zerre zerre koparıp, her zerremi ayrı ayrı cenderede sıksalar, böyle bir hitabın acısına yetişemezler!' diye karşılık vermiştim. 'Ben gerçek peygamberin ümmeti içinde en hakir fert olmaktan üstün bir rütbe tanıyamam ve bu türlü hudut tecavüzünün zerre miktarı benimseyecek olsam, kendimi ebedi cehennemlik sayarım' diye ilave etmiştim.

Erbakan'ın böyle bir hitap karşısında asla ürpermediğini, onun küfür alayişlerine karşı tebessüm ve sükut ile cevap vermediğini ve bu gibi tezahürlerin kaç kere vaki olduğunu haber aldığım zaman ise kulaklarıma inanamamıştım. Şimdi soruyorum:

*'29 Mayıs Fetih günüden önce Spor Sergi Sarayı'nda tertiplediğiniz gecede size, '**peygamber**' diye hitap eden serseriye niçin mukabele etmediniz? Ve onu sille tokat salondan attırmadınız? İşitmedim diyebilir misiniz, ya işitenler niye şahlanmadı?..'*

Vakıayı bize bir gözyaşları arasında bir MSP'li anlatmış ve demiştir ki; 'Hemen salonu terkettim ve bu adama bütün sıtkımı yitirdim.'

Erbakan dün böyleydi de bugün farklı mı? Belçika'da Şevki Yılmaz,

Erbakan'ın Hz. Peygamber ile görüştüğünü söylediği konuşmasında yine Erbakan'ı adil düzenin mimarı olarak niteliyor, Milli Gazete'de Ahmet Akgül, Saf suresinin 8. ve 14. ayetlerini açıklarken, adil düzeni bu ayetlere monte ediyordu. İşte Milli Gazete'de yayınlanan Saf suresinin mealinden bir kısım:

"*(Bazı zavallılar)ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacak(Adil Düzen'i hakim kılacaktır)*"

Şevki'nin deyimi ile Adil Düzen'in mimarı Hoca Necmettin ise, yaklaşık bin dört yüz küsur sene önce indirilen Kur'an-ı Kerim'de adil düzen ne arıyor. Öyle ya, benim monte olarak nitelediğim tercümedeki olaya hiç bir Refahlının tepki göstermeyişi bir yana, esas acı olan Diyanet'in de bu cinayete duyarsız kalmasıydı.

Haçlıların bile cesaret edemediği Kur'an ayetlerini değiştirme eylemini Milli Görüşçüler bir kaç oy uğruna gerçekleştiriyorlardı.

Şevki, bu kez İzmir'de yaptığı konuşmada, "*Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (SAV)'nın, on yıl adil düzeni tebliğ ettiğini*" anlatıyordu. Erbakan'ın tetikçisi kimliğini de boynuna astıran bu din tüccarına soralım, Erbakan Adil Düzen'in mimarı ise, bundan 1416 sene önce bu düzen nereden biliniyordu.

Abdullah Altay Milli Gazete'de şöyle buyuruyordu: "*Allah-u Alem Resulünün (SAV) emrinde ilk İslam devletinin planlarını yaptığı Eyüp Sultan'dan Erbakan Hocamızın kalbine bir nur akseder olmuş ve belki son İslam devletinin kurulma vazifesi... Nur Muhammedi'mizden Eyüp Sultana; ondan Erbakan'a tevdi edilmiş...*"

Baş Belası

Erbakan'ın 1995 yılında İstanbul Gülhane Parkı'ndaki konuşmasında, Almanya'daki konferansında ve bir çok yerdeki mitinglerinde "*Üstadım*" diyerek andığı Necip Fazıl, Erbakan için şunları yazıyordu:

"*Baş belası*

Erbakan safsata ve mugalatada usta bir teknisyen, hünerli bir profesör... Meşhur hokkabaz Prof. Zati Sungur soyundan bir gözbağcı... Zira vaziyeti değerlendirmek ve çetrefil meseleleri çözmekten aciz, orta ve aşağı sınıf halka 'Bak, işlerin çözümü meğer ondaymış!' *hissini verebilir. Onun münevver gözünde en aşağı tabakaya layık, tiksindirici hususiliği işte bu tehlikeli tarafında, Avam(halk topluluğu) avcılığındadır...*"

"*...Erbakan bir ruh hastası... Kendi hayal ve yalanlarına inanan ve gözbebeklerine çizdiği uydurma şekillere gerçek diye bakan bir hasta...*

Bu çeşit hastalarsa cemiyet içinde tabii kişiler gibi görünür; kolay kolay şüphe çekmez ve böylece hastanelik hallerini gizlerler. Bu suretle çevrelerine itimat aşılamaya kadar varırlar ve böylece en tehlikeli insan olma hususiyetlerini muhafaza ederler..."

Suud Kralı'nın beş Türk'ün kafalarını kılıçla kesmesinden sonra sıradaki Türklerin idamına engel olması için mektup yazması istenen Erbakan, işi sürekli olarak yokuşa sürüyor, Tayyip de, "*Cezalarını çeksinler*" gibi, tam kendilerine yakışır bir açıklamada bulunuyordu. 12 Eylül öncesinde Türklerin Irak askerleri tarafından kurşunlanmasında ve beş Türkmen liderinin idam edilmelerinde Iraklıların yanında tavır alması sebebiyle Necip Fazıl Erbakan'ı şöyle eleştirmişti:

"*Sınırı geçtiler diye şu kadar Müslüman Türk'ü öldüren ve Bağdat sokaklarında askerleri 'Baas, Baas!' nidasıyla geçit yapan bir diyara, Müslümanlık iddiasındaki bir parti liderinin Türkiye'den selam ve sabah götürmesi tam nahoş...*"

Hoca Necmettin Yalancı mı?

"**RP'nin Gerçek Yüzü 1**" adlı kitabımda bu konu şöyle yer almıştı:

"*Hoca Necmettin için, 'Erbakan'ın hayal ve yalan dünyasına kanmaktan Milletimizi Allah korusun' diyen Ecevit ekliyordu; 'Erbakan yalan rüzgarı'*

Erbakan'ın Konya milletvekili seçilmesinde büyük payı olan Necip Fazıl ise bu konuda şunları belirtiyordu:

"Sene 1969... Büyük Doğu'nun 14. Evresi... Malum zat evimize kadar geliyor ve ağustos sıcağında bahçemizin gölgelik bir yerinde koltuğa kurulup, o zamanlar alakalısı bulunduğu 'Odalar Birliği' hakkında, Büyük Doğu sayfalarında yayınlanması dileğiyle bir röportaj yazdırıyor.

Röportajın hedef tuttuğu şahıslar arasında Bedii Faik de vardı. Bedii Faik sözcü olarak Erbakan'ı, yayınlayıcı olarak da beni dava ediyor, Erbakan kendisini şöyle müdafaa ediyor.

'Ben Büyük Doğuya böyle mülakat vermedim! Laflarımı Necip Fazıl uydurmuş olsa gerek...'

Ve iki yalancı şahit tedarik ediyor:

Balmumu adamlarından Hüsamettin Akmumcu ve Hüseyin Abbas ..

Bir şey olduğuna değil de, olmadığına yani 'Neyf' e şahadet eden bu yalancılar, taşıdıkları kukla adam sıfatını, din yolunda çalışan ve kendilerine feyz verdiği kabul edilen bir adamı, yalan şahadete mahkum ettirip, efendilerini bu işten sıyırmak gibi bir fezehate kadar düşüyorlar.

Yalancılık derecesinin, hem de hak yolunda mücadele edenleri mahkum ettirmek ve bu yolda İslam kanunlarının en büyük suçu yalancılık cinayeti

işlemenin bu efsanevi rütbesi önünde lider hazretlerine yakışacak sıfatı Müslümanlar biçsin...

Mahut yalancı şahitlik alametleri, bir müddet sonra Erbakan'dan ve partiden kopunca bana şu mazereti beyan ettiler:

'Ne yapalım; bizi kandırdı. Bizim-böyle şahitlik etmemiz için, kendisine sizin talimat verdiğinizi söyledi. 'Üstat böyle istiyor' dedi.'

Reşat Aksoy'un yazıhanesinde beni görmeye gelen Erbakan'ın, her zamanki yüzsüz tebessümüyle bana uzattığı elini reddediyor ve diyorum ki;

'Siz kendi davanızın en büyük cürüm saydığı yalancılığı ve yalancı şahitliği, hem de Allah yolunda beraberce bir insana karşı işlediniz.'

Necip Fazıl bu olay ile ilgili olarak bir yerde de şöyle diyordu;

"*... Türkiye'de İslam davasını müdafaa nikabı altında yalnız nefsaniyetini tatmine bakan sahte liderin ne çapta bir yalancı olduğunu bilen var mıdır? Kendi istirhamıyla evine geldiği mukaddesatçı dergi sahibine neşredilmek üzere beyan da bulunduktan sonra, bu beyan 'Dava' ya mevzu olur olmaz, 'Onu ben vermedim; kendisi uydurmuş!' diyecek kadar yalancı ve hain...*

Vaad, söz, ahid, nakil hep yalan... Bu kişi müseccel yalancılık vasfının üzerinde, davasına yüzde yüz zıt, davasını yüzde yüz suçlandırıcı davranışlara, eğer kuvvetlilerden geliyorsa, kuyruk sallamak gibi bir mürailik belirtir de, hala onun bir İslam kahramanı, hatta halis bir Müslüman sananlar bulunur...

Kimin yüzüne tüküreyim; Onun mu, onu halis bir Müslüman sananların mı?..."

Abidik, Kubidik 148 Abi!

13 Şubat 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin, "Ankara Notları" köşesinde gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi şunları yazıyordu:

"*Bir süre önce emekliye ayrılan Yargıtay Başsavcısı Haluk Yardımcı, Şeker Bayramını geçirdiği Abant'ta, Refah Partisi'nin çok kurnaz bir parti olduğunu, bu nedenle kapatılamadığını söylemiş.*

Sabah Gazetesi muhabiri İsmail Küçükkaya'nın Abant'tan bildirdiğine göre Başsavcı, RP'nin kapatılması için görev yaptığı sırada çok sayıda girişimler, başvurular olduğunu belirterek şöyle demiş:

-Ama RP çok kurnaz bir parti!

Bir partinin kapatılması için o partinin genel başkanının, genel başkan yardımcısının veya genel sekreterinin yasa dışı bazı eylem ve sözlerinin olması gerektiğini vurgulayan Yardımcı, konuşmasını şöyle sürdürmüş.

Oysa RP; Sincan, Sivas, Kayseri Belediye Başkanlarını konuşturup hem kendi tabanına mesaj veriyor hem de kanuni takibattan kurtuluyor. Hiç bir siyasi parti, bir Belediye Başkanının sözleri ve davranışları nedeniyle kapatılamaz. Ancak o Belediye Başkanlarının suç işlediği tespit edilir ve yine de o partiden ihraç edilmezse o zaman kapatma gündeme gelir.

RP'nin başındaki 148'in "kurnaz" olduğunu bilmeyen yoktur. "Kurnaz" Farsça bir sözcük; Ali Püsküllüoğlu'nun "Arkadaş Türkçe sözlük" ünde, "kurnaz" sözcüğü için şöyle deniyor.

Kurnaz: Başkalarını kandırmasını ve ufak tefek oyunlarla amacına ulaşmayı beceren, açıkgöz kimse.

Emekli Başsavcı Yardımcı'ya göre demek ki Erbakan, açıkgözlülükle kişiyi kandırmasını biliyor. Koskoca Yargıtay Başsavcısını da kandırdığına göre, cennet mennet diyerek halkı niye kandırmasın? Abidik kobidik estek köstek he mi?

Emekli Başsavcı Yardımcı, kanımca gerçeği söylemiyor; şöyle; Ergün Poyraz 1994 yılında, elinde belgeler video kasetleriyle, önemli yerlere uğradıktan sonra en son Yargıtay Başsavcısı Haluk Yardımcı'nın makamına varır. Başsavcıya kasetleri dinletir, görüntüleri gösterir. Başsavcı da, o sırada yanında bulunan yardımcısı da gözleri fal taşı gibi açılmış durumdadırlar.

Bu kadarı da olmaz, bölge savcıları çalışmıyor, böyle belgeleri bize ulaştırmıyorlar!

Yardımcı Ergün Poyraz'a:

Bu kasetleri bize bırakabilir misiniz *diye sorar.*

Bunları size bırakamam. Bunları yazacağım, ***"Refah'ın Gerçek Yüzü"*** adlı kitabımda kullanacağım. Siz, bana on tane boş kaset satın alıp verirseniz, size bu kasetleri çekerim!

Peki, derler. O gün bugündür, on tane boş video kaseti alıp, Ergün Poyraz'a veremez Başsavcılık. Belki de parası yoktur garip Başsavcılığın!

-Allah Allah, neler oluyor şu dünyada *diye yanıp durmuşlardır ne bileyim.*

Refah Partisi'nin eski grup başkan vekili, şimdi Adalet Bakanı, eski gezici vaiz Şevket Kazan, Bayrampaşa Refah Partisi'nde yaptığı konuşmada şöyle der:

-Bu düzen benim değil, bizim getireceğimiz düzen 1400 yıl önce Arabistan'da, Hz. Ömer devrindeki düzendir. 70 yılda bu düzen insanları birbirleriyle mahkemelik etti. Bir de mahkemelere, Adalet Mülkün Temelidir diye yazmışlar. Altına Mustafa Kemal'in adını koymuşlar. Bu söz İslamındır. İslam düzeni hakim iken günde bir

iki dava olurken, bu düzende herkes birbiriyle mahkemelik. Bu düzen herkesi birbiriyle mahkemelik etmiştir.

Eski gezici vaiz, sorumlu yerde olmadığı için bu saçma sapan sözleri ile parti kapatılamaz, elbet. Oğuzhan Asiltürk neler diyor?

-...Bizim getireceğimiz düzen ile laikliğin ve demokrasinin arasında dağlar kadar fark var. Bizim getireceğimiz düzen, dağların tepesinde yer alırken laiklik ve demokrasi, uçurumların dibinde yer alır...

Biz de bunları bir şey zannediyorduk, bir şey bile değillermiş!"

RP'ye Kapatma Davası

24 Kasım 1996 tarihli Hürriyet gazetesi Kelebek ekinin TV programlarını tanıtan bölümünde şu açıklama yer aldı: "***Refah'ın Kitabı;*** *Kanal D'nin rakipsiz tartışma programı Teke Tek yine olay yaratacak bir konu ile ekranlarınıza gelecek... Fatih Altaylı'nın bu haftaki konuğu Refah'ın kitabını yazan Ergün Poyraz. Programda Refah'ın propaganda bantlarındaki konuşmalarında ülkemizin nereye götürülmek istendiği irdelenecek. Başbakan Necmettin Erbakan'ın ilk kez yayınlanacak görüntüleri, Refah'ın propagandasını yapan hocaların küfür dolu sözleri yine sadece Teke Tek'te.*"

Aynı tarihli Radikal gazetesinde "*Refah'ın Diğer Yüzü*" başlığıyla şu açıklamalara yer verildi: "*Fatih Altaylı'nın hazırlayıp sunduğu Teke Tek'e Refah Partisi hakkında kitap yazan Ergun Poyraz konuk oluyor. Ergün Poyraz, Refah Partisi'nin kamuoyuna yansımayan yanlarını anlatırken Başbakan Necmettin Erbakan'ın geçen yıllarda Hacda yaptığı konuşmadan görüntüler sunuluyor.*"

Gözcü, Posta ve diğer gazetelerde de programın tanıtımı bu şekilde yapıldı.

24 Kasım Pazar gecesi katıldığım programda, **Refah'ın Gerçek Yüzü** adlı kitabımda yer alan RP'li hatiplerin bant görüntüleri kamuoyunda şok etkisi yapıyor, ardından Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na Refah Partisi hakkında suç duyurusunda bulunuyordu. Olay kamuoyunda ve basında geniş bir yankı bulurken, RP'liler buna sadece gülünür diyerek kendilerince tepki gösteriyorlardı.

RP Grup Başkan vekili Salih Kapusuz; "*Boş bir heves, buna sadece gülünür*" derken, Genel Sekreter Oğuzhan Asiltürk ise, "*Bu rutin bir iş, bunlar ciddi şeyler değil*" yorumunda bulunuyordu.

Hürriyet Gazetesi'nden **Oya Armutçu**'nun haberiyle; RP hakkında suç duyurusu yapan, Aczimendilerin saç ve sakallarının kesilmesini isteyen DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel Şevket Kazan'ın emriyle soruşturmaya

uğruyor, Kudüs Gecesi olarak düzenlenen Sincan'daki şeriat çığlıklarının atıldığı gece hakkında başlattığı soruşturmalardan Ankara DGM Başsavcısı **Cevdet Volkan** tarafından görevden alındığını öğreniyorduk.

Bütün bu olaylar olurken Erbakan, halkı tuz yalamış koyuna benzetmekle kalmıyor, Nizam Partisi'nin kapatılma davasından ders almamışçasına "*RP' yi asla kapatamazlar*" diyordu.

Ve dava: 21 Mayıs 1997 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş, Refah Partisi hakkında laikliğe aykırı eylemleri nedeniyle kapatma davası açtığını açıklıyordu.

Başsavcı, iddianamesinde Refah'ın ülkeyi iç savaşa sürüklediği belirtilerek, Erbakan'ın 13 Ocak 1991'de söylediği, "*Sen RP'ye hizmet etmezsen hiç bir ibadetin kabul olmaz. Çünkü başka türlü Müslümanlık olmaz... Bu parti islami Cihad ordusudur. Cihada para verilmeden Müslüman olunmaz*" şeklindeki sözlerinin yanında tarikat liderlerine verdiği yemek vb. hareketlerini,

Şevki Yılmaz'ın. "*İntikam alacağız, intikam alacağız*", "*Erbakan ve arkadaşları parti görüntüsü altında bu ülkeye İslam'ı getirmek istiyor. Bunu savcı anladı. Savcı kadar biz anlasak meseleyi halledeceğiz. Bizim görevimiz konuşmak değil. Asker olarak ordu içersinde harpteki planı uygulamaktır.*"

Hasan Hüseyin Ceylan'ın, "*Rejim ve Kemalizm başkalarınındır. Türkiye yıkılacak beyler...*"

Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Şükrü Karatepe'nin, "*İnancımıza saygı duyulmadığı, sövüldüğü bir dönemde, içim kan ağlayarak bugünkü törenlere katıldım. Bu düzen değişmeli. Bekledik, biraz daha bekleyeceğiz. Müslümanlar içindeki, kini, nefreti eksik etmesin.*"

Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Halil Çelik'in, "*RP iktidarında İmam Hatipleri kapatmaya kalkarsanız kan dökülür. Cezayir'den beter olur. Ben de kan dökülmesini istiyorum. Demokrasi böyle gelecek. Fıstık gibi olacak.*"

"*Ordu 3 bin 500 PKK'lı ile baş edemedi. Altı milyon İslamcı ile nasıl baş edecek. Rüzgara karşı işerlerse yüzlerine gelir. Bana vurana ben de vururum. Ben sapına kadar şeriatçıyım.*"

Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal'ın, "*Parlamenter sistemin hakim olduğu yerlerde, eğer bir millet gerekli şuuru göstermez, hak nizamının tesisi sadedinde gerekli gayret sarf etmez ise, kendisini iki bela karşılayacaktır. Bunlardan bir tanesi münkerler karşısına gelecek, zulüm görecek ve zulmün neticesinde de helak olup gidecektir. Bir diğeri mükellef*

olduğu hak nizamının tesisi için çalışmadığından Cenab-ı Hakka hesabını veremeyecektir. Ve bu takdirde yine zelil olacaktır.

İşte değerli kardeşlerim, bu hassasiyetlere dikkat etmek suretiyle hak sistemi tesis etmek isteyen ve bu uğurda mücadele eden topluluklara elden gelen gayretin gösterilmesi elbette ki vazifemizdir. Türkiye'de hak nizamı tesis etmek isteyen siyasi kadronun adı Refah Partisi'dir." sözlerini de içeriyordu.

24 Kasım 1996 tarihinde katıldığım Teke Tek programında başlattığım süreç işliyor, RP'ye ve RP'lilere yargı yolu gözüküyordu.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden, "*Dava en çok 6 ay sürer*" şeklinde açıklama yapıyor, ancak aylar geçtikçe çizgisinde bir çok zikzaklar oluşuyor, davanın kapsamı da oldukça dar tutuluyordu.

Akit gazetesi yazarlarından Hüseyin Üzmez, gazetedeki köşesinde sürekli Yekta ile olan dostluklarını işliyor, Yekta'nın kendisini arayarak, "*Hüseyinciğim, bir kadeh rakım, kuru fasulye ve pilavımla Atatürk'ü anıyorum*" sözlerini okuyuculara aktarıyordu.

RP'nin Savunması

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın iddianamesinden sonra Şevki Yılmaz, H. Hüseyin Ceylan, İbrahim Hal,l Çelik, Refah Partisi'nden istifa ediyorlar, Şükrü Karatepe de salonlarda gözüne kestirdiği güzel hatunlarla vals yapıp kıvırmaya başlıyordu.

RP'liler Anayasa Mahkemesi'ne verdikleri savunmalarında, laikliğe ettikleri küfürleri unutarak, "*Laikliğin teminatı ve bekçisi*" olduklarını sürekli vurguluyorlardı.

Şevki Yılmaz için, "*1994 yılında Belediye Başkanlığı'nı kazanınca partimiz üyesi oldu, konuşmalarından iddianame ile haberimiz oldu.*" yalanına sarılıyorlar,

Ahmet Tekdal'ın hacca 1986 yılında gittiği, konuşmayı 1986 yılında yaptığı biçiminde gerçek dışı bilgiler veriyorlardı.

Hasan Hüseyin Ceylan'ın konuşmalarından da hiç haberleri olmadığını, onu da iddianameyle öğrendikleri masalını anlatıyorlardı.

Aydın, Çakırbeyli Köyü'ndeki adresime 20.10.1997 tarihinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'ndan gelen resmi yazıda, H. Hüseyin Ceylan, Şevki Yılmaz ve Ahmet Tekdal'ın konuşmalarının bantlarını ivedi olarak kendilerine ulaştırmam isteniyor, ben de bu bantları ve Ahmet Tekdal'ın hacca 1993 tarihinde gittiğini kanıtlayan bilgi ve belgeleri ulaştırıyordum

RP'lilerin savunmaları tam bir inkar furyası şeklinde gelişiyor, o doğrultuda hazırlanıyordu. Hatiplerin konuşmaları gibi televizyonlarda

milyonların izlediği, tarikat liderlerine verilen yemek için şunları anlatıyorlardı: "*Onlar çağdaş, kravatlı üniversite hocaları, diyanet yetkilileri ve bilim adamlarıydılar.*"

Bu arada Refahlı hatiplerin video bantları ortalığı karıştırıyor, Mustafa Taşar'a, Celal Doğan'a "*Pezevenk*" diyerek, karılarını Conilere göndermelerini isteyen Şevki'nin meclis için de, "*pezevenklerin oluşturduğu Türk parlamentosu*" sözleri büyük infial yaratıyordu.

Şevki'den sonra sırayı Hasan Hüseyin Ceylan alıyor, Ceylan'ın hakaretlerinden Aydın Menderes de kurtulamıyordu. Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak. "Ben de varım" diyerek ekranlarda boy gösteriyordu.

Şükrü Karatepe'nin valsleri, kıvırmaları para etmiyor, 1 yıl hapse mahkum oluyor, ardından RP'ye ikinci darbe de Kudüs Gecesi'nden geliyor ve 15 Ekim 1997 tarihinde Milli Görüşçü Sincan Belediye Başkanı Bekir Yıldız ve Belediye yöneticilerine Ankara DGM'den ceza yağıyor: Bekir Yıldız Hizbullah örgütüne yardım etmekten 3 yıl 9 ay ağır hapis, halkı kin ve düşmanlığa tahrikten de 10 ay olmak üzere toplam 4 yıl 7 ay hapse mahkum ediliyordu.

RP'ye bir darbe de Erbakan'ın Kanal 7'yi cihat kanalı ilan ettiği konuşmanın bantlarının yayınlanmasıyla geliyor, Erbakan'ın konuşması ortalığı bir kez daha karıştırıyordu: "*Kabe'nin içine girdik. Fakat örtüsü kapalı olduğu için tamamen karanlıktı. Şimdi hangi istikamete döneceğiz (Kıbleyi bulmak için) Bir zat geldi elimizden tuttu. 'Hocam hoşgeldiniz, sizi bekliyordum, sizin için seccadeyi serdim. Buyrun elinizden tutayım, namazınızı kılın' dedi.*

O gün ölüm hepimize yakın. İşte şimdi öldükten sonra her taraf zifiri karanlık olduğu bir anda bir şeyin gelip size yol göstermesini istiyorsanız, bilesiniz ki o şey bugün inançla Kanal 7 için vereceğiniz para olacaktır...

Televizyonu olmayan bir davanın yürütülmesi mümkün değildir. Bir topluluğun toplum olması mümkün değildir. Kaldı ki bugün yapılmış olan cihatta yani hakkın hakim olması için yapılan mücadelede televizyonu isterseniz topçu kuvveti olarak tarif edin, onun gidip bir tepeyi bombalamasından önce piyadenin o tepeyi işgal etmesi, zaptetmesi mümkün değildir.

Onun için bugün yapılmış olan cihadı televizyonsuz yapmanın imkanı yoktur. İşte bu kadar hayati bir konu için acıyana kadar vereceğiz..."

Erbakan'ın bu konuşmalarının ardından RP'lilerin malum itirazları geliyordu: "*Montaj*" ancak yine en ilginç açıklamayı Şevket Kazan

yapıyordu: "*Bunlar Erbakan'ın kişisel sözleridir, partiyi bağlamaz.*" .

Başsavcının Mütalaası

RP'nin yazılı savunmasının ardından 11 Kasım 1997 günü Anayasa Mahkemesi'ne gelen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş, Erbakan'ı bin yıllık takiye geleneğinin üstadı, Milli Görüş'ün hatiplerini ise bu görüşün tetikçikleri olarak tanımlıyor, sözlü açıklamalarında şu konulara yer veriyordu:

"*Federal Almanya Anayasa Mahkemesi'nin Komünist Partiyi kapatma kararında, 'Anayasaya aykırı maksatlarının ispatı için en önemli delilin, Anayasa'nın 21. Maddesinin ikinci fıkrasına göre partinin gayeleridir...' dediğini, kanun koyucunun maksadının anayasanın devamı müddetince hür demokratik ana nizamı zedeleyecek hiç bir partinin inkişafına müsaade etmemek olduğunu, bir partinin hedeflerinin kaideden programında diğer parti makamlarının açıklamalarından ve partinin ideolojisi hakkında söz söylemeye yetkili olarak tanınmış muharrirlerin yazılarından, ileri gelen görevlilerin sözlerinden, partinin içinde kullanılan eğitim ve propaganda malzemelerinden ve bunlardan başka parti tarafından çıkarılan ve onun nüfusu altında bulunan gazete ve mecmualardan bu çıkarılır. Bu organların ve taraftarlarının tutumları, maksadın tespiti hususunda, netice çıkarmaya imkan verebilir.*

Bütün gayelerin yazılı olması veya herhangi bir suretle tespit edilmiş bulunması anlamında, maksadın yazılı delillere dayanması şeklinde, Anayasa'nın 21. Maddesinin ikinci fıkrasında bir hüküm yoktur... Bir partinin anayasaya aykırı maksatlarının, hiç bir zaman açıkça ilan edilmediği bilinen bir keyfiyettir. Geçen on yılın siyasi tecrübeleri bir partinin kullandığı siyasi tecrübeleri, bir partinin kullandığı siyasi vasıtaların şeklinden, hareketlerinin tarzından, onun hakiki maksadını anlamak ve sahte olanları ayırt etmek için kafi derecede bilgi vermiştir..."

Başsavcılığın da, parti kapatma davalarında delillerin bu şekilde ortaya konulup değerlendirilmesi gerektiği inancında olduklarını; Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihi geçmişinde ve bugününde sağlanan ibadet kolaylıklarına rağmen, Refah Partisi üyeleri ve milletvekillerinin devamlı olarak şeriat özlemlerini dile getirdiklerini, bu şekildeki eylemleriyle de ülkemizde demokrasi ve insan haklarının gerçekleşmesine hizmet ettiklerini söylediklerini, Refah Partisi'nin yayın organı gibi çalışan kimi gazetelerin yazarlarının şeriat yanlısı ve laikliğe aykırı makaleler yazdıklarını; "Akit","Selam","Milli Gazete"nin kimi yazarlarının buna örnek teşkil ettiğini belirten Başsavcı Savaş, partinin ön savunmasında ileri sürülen

konuları satır başlarıyla cevaplayacağını belirtiyordu...

"... *demokrasilerde siyasi partileri mahkemeler değil, oy vermeyerek halk kapatır*" Görüşünün dayanaklarının ne anayasamızda ne de siyasi partiler kanunumuzda ne de çağdaş demokratik ülke anayasalarında ne milletlerarası antlaşmalarda ve ne de bu güne kadarki hukuk uygulamalarında bulmanın mümkün olmadığını, anlatan Savaş, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 17. maddesinde sözleşmede öngörülen temel hak ve özgürlüklerin korunması ve demokratik kurumların serbestçe ve gerektirdiği gibi işlemesi açısından temel bir kural olarak ön görüldüğü, bunun "*Bu sözleşme hükümlerinden hiç biri, bir devlete, topluluğa veya kişiye, sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerin yok edilmesine veya burada ön görüldüğünden daha geniş ölçüde sınırlandırmaya yönelik bir faaliyete girişim yada eylemde bulunma hakkını verir anlamında yorumlanamaz*" biçiminde olduğunu; divana göre 17. maddenin birey ve birey gruplarının sözleşmeden, hür demokratik düzeni tahrip etmek amacıyla eylemde bulunmak hakkı çıkaramayacaklarını belirttiğini; bu nedenle, hiç kimsenin sözleşme hükümlerinden yararlanarak, sözleşmede düzenlenen temel hak ve özgürlükleri tahrip edici eylemlerde bulunamayacağını; Alman Anayasa Mahkemesi'nin parti yasaklama konusunda yeni bir düzen getirdiğini ve "*Anayasaya aykırı eğilimli parti*" kavramını Anayasaya soktuğunu,

3026 sayılı yasayla sorgu hakimliğinin kaldırıldığını, kendisinin böyle bir yetkisinin bulunmadığını,

...iddianamenin, "*Refah Partisi'nin açıklayacağım eylemleri, Siyasi Partiler Kanununun parti kapatılmasına neden olacak pek çok hükmünü ihlal etmekle birlikte*" sözcükleriyle başladığını, ancak pek çok eylemi tek bir müeyyideye bağlayan maddeden "*odak haline gelmekten*" dava açtığını, bunun zaten aynı şekilde Siyasi Partiler Kanununa göre de parti kapatma nedeni olduğunu; Başsavcılığın adı geçen partinin tüm eylemleriyle "*Anayasamızın 68. maddesinin dördüncü fıkrasıyla 69. maddesinin altıncı fıkrasının uygulanması suretiyle kapatılmasına karar verilmesi*" isteminde bulunduğunu; "*parti kapatma davalarında, bu davalara için konulmuş özel hükümlerin dışında, Ceza Muhakemeleri Kanunun uygulanacağını; yasa koyucunun, parti kapatma davalarında, her türlü delile dayanılarak karar verilebilmesini ve bu delillerin kolaylıkla toplanabilmesi amacıyla CMUK'un uygulanmasını*" istediğini;

"*23 Mart 1993 günü, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Hüsamettin Cindoruk'un başkanlığında, Siyasi parti liderlerinin Anayasa değişikliği*

konusunda yaptıkları üçlü toplantıda Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin'in Erbakan'ın, 'Benim inandığım şekilde sen yaşayacaksın tahakkümünün ortadan kalkmasını istiyoruz. Çok hukuklu bir sistem olmalı, vatandaş genel prensipleri içinde kendi istediği hukuku kendisi seçmeli. Bu, bizim tarihimizde de olagelmiştir. Bizim tarihimizde çeşitli mezhepler olmuştur. Herkes, kendi mezhebine göre bir hukuk içinde yaşamıştır. Ve de herkes huzur içinde yaşamıştır. Niçin ben başkasının kalıbına göre yaşamaya mecbur olayım? Hukuku seçme hakkı, inanç hürriyetinin ayrılmaz parçasıdır.' *diyerek, laik devlet düzenimizi eylemli olarak ortadan kaldıracak önerilerde bulunduğunu, şimdi,* 'Biz bunu akit serbestliği için söyledik' *dediklerini, halbuki hukukun genel prensipleri içerisinde ülkemizde akit serbestliğinin zaten var olduğunu, Refah Partisi Genel Başkanı'nın bu sözleriyle neyi amaçladığının kuşkuya yer bırakmayacak kadar açık olduğunu,*

Şevki Yılmaz, H. Hüseyin Ceylan, İbrahim Halil Çelik, Bekir Yıldız, Şükrü Karatepe'nin partiden ihraç edilmelerinin hiç bir şekilde partiyi sorumluluktan kurtarmayacağını, şu anda bu ihraç kararlarının tebliğ dahi edilmemiş ve kesinleşmemiş olduğunu,

...Refah Partili Konya Belediye Başkanı Halil Ürün'ün Atatürk'ün hatırasına hakaret suçundan ve 5816 sayılı yasanın 1'inci maddesinin uygulanması suretiyle cezalandırılmasına ilişkin, Konya 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 14.06.1994 gün ve 538/494 sayı ile verdiği karar, Yargıtay 9. Dairesinin 6.7.1995 gün ve 3522/4638 sayılı kararı ile onanarak kesinleşmiştir.

Refah Partili Çayırova-Güzelbahçe Belediye Başkanı Yaşar Alkan'ın Atatürk'ün hatırasına hakaret suçundan ve 5816 sayılı yasanın 1. Maddesinin uygulanması suretiyle cezalandırılmasına ilişkin, Kartal 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nden 27.3.1997 gün ve 259/70 sayı ile verilen karar, Yargıtay 11. Ceza Dairesi'nin 8.10.1997 gün ve 4605/5710 sayılı kararı ile onanarak kesinleşmiştir.

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı tarafından düzenlenen 27.10.1997 gün ve 309/5 sayılı fezlekede; '19.7.1997 tarihinde Refah Partisi Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk'ün, Refah Partisi hakkında Anayasa Mahkemesi'nde açılan dava söz konusu olduğunda, size söz veriyorum, Refah için herkes canını ve malını ortaya koymaya hazırdır' demek suretiyle TCK'nın 312/2. maddesinde düzenlenmiş olan halkı sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik suçunu işlediği' *gerekçesiyle adı geçenin dokunulmazlığının kaldırılması istenmiştir...*

Başsavcı Savaş; RP'li Milletvekilleri ve hatiplerin bilinen

konuşmalarına atıfta bulunarak partinin kapatılmasını istiyordu.

RP'nin sözlü savunmasını 18.11.1997 ve 20.11.1997 tarihleri arasında Genel Başkan Necmettin Erbakan ayakta yapıyor. Her zamanki gibi iddiaları reddediyor, en mökkem ve demokrat ve laiğin kendileri olduğunu yineliyorlardı.

savunmadaki en ilginç yalanları ise Şevkiyi 94 yerel seçimlerini kazanmasıyla partiye aldıklarını açıklamalarıydı. Oysa Şevki 1974 yılında Şevket Kazan'ın Adalet Bakanlığı yaptığında Özel Kalem Müdürü idi. Daha sonrada Milli Görüş'ün hatibi olarak konferans üzerine konferans vermeye başlıyordu.

RP'nin savunmasını hazırlayan milletvekillerinde Şeref Malkoç, mahkemeye bir dilekçe vererek benim partilerinin üyesi olmadığımı dolayısıyla gerçek yüzlerini bilemeyeceğimi belirtiyordu.

Ve RP Kapatıldı

Anayasa Mahkemesi, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 21.05.1997 tarihli iddianame ile açtığı davayı 16.01.1998 tarihinde sonuçlandırarak, RP'nin kapatılmasına, tüm mallarının Hazine'ye aktarılmasına, Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Ahmet Tekdal, Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan, Şanlıurfa Milletvekili İ. Halil Çelik'in milletvekilliklerinin gerekçeli kararın yayınlanmasıyla sona erdirilmesini, yine bu milletvekillerinin beş yıl süre ile bir başka partinin kurucusu, üyesi, yöneticisi ve denetçisi olamayacaklarına, oybirliği ile karar veriyor ve böylece RP'de tarih oluyordu.

Oysa başlangıçta ne güzel konuşuyorlardı: "*Asla RP'yi kapatamazlar, bunlara sadece gülüp geçilir.*"

Dava aşamasında Türk ve Müslüman düşmanı Le Pen'den dahi medet umulmuş, Fransız ve İngiliz avukatların kapıları aşındırılmıştı.

RP'ye Yunanistan'dan bile destek geliyor, Amerika; "*RP'nin kapatılmasına karşıyız*" şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Bütün bunlar yetmiyor ve Refah Partisi hak ettiği cevabı Anayasa Mahkemesi'nden alarak tarihteki yerini bir **"kara leke"** olarak alıyordu.

19. BÖLÜM

FAZİLET PARTİSİ KURULUYOR

- Fazilet Partisi Kuruluyor
- Erbakan'ın Gölgesi
- Fazilet'in MKYK Listesi
- Parti Meclisi Listesi
- Fazilet'te Kavga
- Şair Tayyip
- Bir Şair Daha
- Fazilet Kapatılır mı
- Çanlar 146 İçin Çalıyor

Fazilet Partisi Kuruluyor

Refah Partisi'nin kapatılma davası sırasında Anayasa Mahkemesi Raportörü Yusuf Öztürk'ün raporunu "*Refah Partisi Kapatılmalı*" şeklinde hazırlamasının ardından yedek olarak Fazilet Partisi kuruluyor, kurulma dilekçesi, raportörün hazırladığı 470 sayfalık raporun 150 sayfalık bölümü tamamlanırken, 17 Aralık 1997 tarihinde RP'ye yakınlığı ile bilinen ve kısa adı Hu-Der olan Hukukçular Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Muzaffer Önder tarafından İçişleri Bakanlığı Genel Sekreterliği'ne veriliyordu.

34 kurucu üyesi bulunan Fazilet Partisi ilk grup toplantısını 24 Şubat 1988 tarihinde yapıyor, partinin Grup Başkanlığı'na Erbakan'ın Avukatı İsmail Alptekin atanıyordu.

Fazilet Partisi'nin emanetçi Genel Başkanı İsmail Alptekin'in künyesi şu şekildeydi:

Milli Nizam Partisi'nin kuruluş çalışmalarına katılarak, Altındağ İlçe Başkanı olmuştu. Milli Gazete ve Yeni Devir gazetelerinin kurulmasında bulunmuş, 1980 askeri müdahalesinin ardından Erbakan ve MSP'lilerin avukatlığını yapmıştı. Refah Partisi Müşavir Avukatlığı'nı da yürüten Alptekin 1995 milletvekili genel seçimlerinde Refah Partisi'nden Ankara 2. bölge milletvekili adayı olmuş ancak kazanamamıştı. Kendisi ayrıca Hasan Mezarcı ve Kudüs gecesi sanıklarının avukatlığını da yapmıştı.

Alptekin emaneti 14 Mayıs 1998 tarihinde Recai Kutan'a devrediyordu.

RP kapatıldıktan sonra FP'ye geçen ilk milletvekili Fethullah Erbaş, en sonuncu ise Oğuzhan Asiltürk'tü. 25 Şubat 1998 tarihinde İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan, FP'ye geçiş sürecini başlattığını açıklarken 1 Mart 1998 günü de İ. Melih Gökçek FP'ye transfer oluyordu.

Erbakan'ın Gölgesi

Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Refah Partisi'nin yerini alan Fazilet Partisi'nin yönetim kadroları beş ay sonra belli oldu. Erbakan'ın kurmayları ile birlikte Balgat'taki evinde belirlediği liste, Kurucular Kurulu'nda bile gündeme getirilmedi, elden dolaştırılıp imzalatıldıktan sonra 14 Mayıs 1998 günü açıklandı.

Erbakan'ın mutlak hakimiyetinin görüldüğü Fazilet Partisi'nde Genel Başkanlık emaneti İsmail Alptekin'den alınarak Erbakan'ın kurmay kadrosundan Recai Kutan'a verildi.

Erbakan'ın ve Milli Görüşçüler'in hemen her konuşmalarında "*Üstadımız*" diyerek andıkları Necip Fazıl, FP'ye başkan seçilen Recai Kutan'ın da aralarında bulunduğu altı kişiyi Erbakan'ın balmumu adamları

olarak tanımlarken, "*Erbakan, güneşe zift dese bunlar için güneş zifttir*" saptamasında bulunmuş ve bu altı kişinin ve Erbakan'ın DDT'den geçirilmesini istemişti.

14 Mayıs'ta Atatürk Kapalı Spor Salonu'nda düzenlenen 'İlk Adım Şöleni'nde partinin yönetim organlarında da Erbakan'ın kadrosu hakim oldu; Erbakan'ın doktoru ve danışmanları MKYK'ya, özel kalem müdürü ise Parti Meclisi'ne girdi. Erbakan MKYK ve Parti Meclisi'nden sonra Başkanlık Divanı'na da damgasını vurarak Başkanlık Divanı'na Recai Kutan dışında sadece Aydın Menderes, Abdülkadir Aksu ve Şeref Malkoç'un girmesini sağladı, yenilikçi kanat milletvekillerinden hiçbiri Başkanlık Divanı'na alınmadı.

Fazilet'in MKYK Listesi

Milletvekilleri: Aydın Menderes,Abdülkadir Aksu, Şeref Aksu, Mustafa Kamalak, Abdullah Gül, Temel Karamollaoğlu, Rıza Ulucak, Cevat Ayhan, Necati Çelik, Fehim Adak, Süleyman Arif Emre, Bülent Arınç, Mehmet Altınsoy, Oğuzhan Asiltürk, Azmi Ateş, Musa Demirci, Fuat Fırat, İsmail Kahraman, Ömer Vehbi Hatipoğlu, Ertan Yülek, Bahri Zengin.

Profesörler: İrfan Gündüz, Ali Gören, Nevzat Yalçıntaş, Eyüp Sanay, Sabahattin Zaim, Zeki Korkusuz, Yaşar Bağdatlı, Nurhan Akyüz, Avni Öztürk, Sabri Orman, Gültekin Yıldız, Musa Kazım Yılmaz, İsmet Toprak, Oya Akgönenç.

Diğer İsimler: İsmail Alptekin, Fikret Erçoban, Ali Güneri, Doç. Dr. Raşit Küçük, Gülten Çelik, Nazlı Ilıcak, Celal Dostum, Mehmet Özlek, Alpaslan Karacan, Hüsamettin Demir, Mustafa Çetin, Ethem Sertoğlu, Mustafa Çakır, Ali Yılmaz Örnek, Zeki Çelik.

Parti Meclis Listesi

Profesörler: Mahmut Atay, Sadık Kılıç, Ömer Alvur, Orhan Değer, E. Nazif Doğan, Lütfullah Cebeci, Ömer Aksu, Yüksel Çavuşoğlu, Fatih Yıldız, Adbülhanit Erdem, Osman Okka, Mahmut Özdemir, Adnan Karaismailoğlu, Remzi Çetin.

Milletvekilleri: Sacit Günbey, İsmail İlhan Sungur, Latif Öztek, Nurettin Kaldırımcı, Ömer Özyılmaz, Sait Açba, Kahraman Enımioğlu, Lütfü Doğan, Bedri İncetahtacı, Mehmet Ali Şahin, Rıza Güneri, Ahmet Demircan, Sıddık Altay, Hayrettin Bilekcan, Turan Alçelik, Mustafa Baş, Yakup Budak, Zeki Ünal, Hanefi Demirkol, Ahmet Bilge, Osman Yumakoğulları, Fethi Acar, Hasan Dikici, İsmail Yılmaz, Alaaddin Severaydın.

Diğer Üyeler: Zübeyde Kamalak, Solmaz Acar, Handan Bayar, Yavuz Ataç, Hasan Tahsin, Fendoğlu, Davut Topçuoğlu, Gökhan Maraş, Mahir Gürsoy, Mehmet Kahraman, Ahmet Uncu, Sait ekinci, İsmet Oktay, Hasan Aksay, Mehmet Emin Seydagil, Ahmet Paşabeyoğlu, Hacı Biner, Ömer Alemdar, Mehdin Işık, Kerem Avşar, Hüseyin Erdal, Ahmet Remzi Hatip.

Milli Görüşçü bir partinin yönetiminde ilk kez kadınlara yer veriliyor, partinin imajını değiştirmek için gazeteci Nazlı Ilıcak'ın da aralarında bulunduğu altı kadın MKYK ve Parti Meclisi'ne giriyordu.

Refah Partisi'nin Gönüllüler Ordusu diye anılmalarına rağmen yıllarca parti yönetimine girmelerine izin verilmeyen kadınlar, "imaj değişikliğini" vurgulamak için Erbakan'ın icazetiyle Fazilet Partisi'nin vitrinine alınıyorlardı. Bilindiği gibi 1995 yılında milletvekili olmak için başvuran kadınların hiçbiri listeye alınmamıştı.

Fazilet Partisi'nin yeni vitrinine giren kadınlardan ikisinin milletvekili, birinin de eski RP'nin İl Başkanı'nın eşi olması dikkati çekiyordu. Vitrindeki altı kadından sadece Ilıcak ve Akgönenç'in başının açık, diğer dört kadın ise tesettürlü olduğu görülüyordu. FP'nin vitrinine katılan kadınların kimlikleri:

Nazlı Ilıcak: Yıllarca eşine ait Tercüman gazetesinde başyazarlık yaparken yazılarıyla dönemin Adalet Partisi'ni destekliyordu. Şimdi Kanal 7'de televizyon programı yapıyor.

Oya Akgönenç: Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi. 1995 seçimlerinde DYP'den milletvekili adayı oldu.

Gülten Çelik: Kapatılan RP'nin Ankara İl Başkanı Zeki Çelik'in eşi. Milli Gençlik Vakfı'nın eski Kadınlar Kolu Başkanı.

Zübeyde Kamalak: Kahramanmaraş Milletvekili Mustafa Kamalak'ın eşi. Nermin Erbakan'a yakın isimlerden biri olarak tanınıyor.

Solmaz Acar: Kastamonu Milletvekili Fethi Acar'ın eşi. 28 yıl öğretmenlikten sonra emekli olan Acar, 1995 seçimlerinden önce tesettüre girdi.

Handan Baydar: Kapatılan Refah Partisi'nin İstanbul İl Hanımlar Komisyonu eski Başkanı olduğu bilinen Baydar da tesettürlü.

Fazilet'te Kavga

Milli Gazete'nin 1 Haziran tarihli Elazığ ekinde Erbakan manşete çıkarılıyor, "*Bu bilek bükülmez. Çareleri yok öpecekler*" başlığı kullanılıyor, Recep Tayyip Erdoğan'a gözdağı veriliyordu. Zira Tayyip Erdoğan partinin liderliğine oynuyor, Erbakan'ın bir bilen olarak köşesine çekilmesini

istiyordu.

Gazetenin Elazığ eki, milletvekillerine de dağıtılınca ortalık karışıyor, İstanbul Milletvekili Ethem Erdem partiyi parde arkasından yöneten Oğuzhan Asiltürk'e giderek, "*Bunun dağıtılmasına neden izin verdiniz*" diye çıkışıyor, Asiltürk'ten "*O yazılanlar zaten bilinen şeyler*" cevabını alıyordu.

FP'yi karıştıran yazıda Tayyip Erdoğan'ın Amerika'nın eski Ankara Büyükelçisi Abromovitz'le görüştükten sonra meydanlara çıktığı ileri sürüldü. "*Karanlık oda yönetimi bu saatten sonra başladı*" denilen yazıdan bazı bölümler şöyle:

"*İlk sinyali Abromovitz yakmıştı. Eğer Tayyip Erdoğan Genel Başkan olursa RP iktidar olabilir deyivermişti. Hemen mahfillere bağlı birimler organize bir şekilde gösterilen hedef doğrultusunda kürek çekmeye başladılar. Ama hesaplarını hiç mi hiç tutturamadılar, hava aldılar. Her zamanki gibi Erbakan bileğinin bükülmezliğini bir kez daha net bir şekilde ispatladı.*"

"*Turgut Özal ve Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanı olarak başaramadıklarını Erbakan siyasi yasaklı olmasına rağmen başardı ve partisinin, yörüngesinden çıkarılarak, 'karanlık oda yönetimi'ne bağlanmasına izin vermedi. FP Milli Görüş çizgisinde kabuk değiştirerek ilerlemeye devam edecek...*"

Kartel medyası şimdilerde birtakım yeni yetmelerin arkasına sığınarak FP'yi sözde emanetçilerden kurtarıp, demokratikleştirmek istiyordu. FP'yi Erbakan'ın etki alanından çıkarıp masonik mahfillere bağlayabilseydiler laikliği, devrimleri, çağdaşlığı sözde kurtarmış olacaklardı. Avuçlarını yaladılar kaşarlanmış sahtekarlar...

Bununla da kalmadı. FP'yi taze kanla güçlendirdi. Akademik niteliği öne çıkan ve Erbakan'ın 'Biz aklı ve ilmi esas alan bir yaklaşımla meselelerimizi çözen bir düşüncenin takipçisiyiz' şeklindeki ifadesine uygun bir yapılanmayı gerçekleştirdi...

Bu arada nice eski milletvekili ve bakanlarımızın FP'nin MKYK'sına sokulmamış olmaları da herkesin ders alması ve üzerinde durması gereken bir konudur. Hoca'sına ders düşenlerin akıbeti işte budur. Bundan sonra bizi Ankara'da temsil edecek kimseleri seçerken çok daha dikkatli davranmamız tarihi bir sorumluluktur."

Tayyip Erdoğan'ın bu yazıya cevabı: "*Kim yazdıysa yalan yazmış. Demek ki Milli Gazete'de de yalan yazılar varmış*" şeklinde oluyordu.

Şair Tayyip

Milli görüşçülerin arasında için için liderlik kavgası sürerken Siirt'te kalabalığı görerek coşan FP'li İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan *"Minareler süngü/ Kubbeler miğfer/ Cami kışlamızdır/ Müminler asker...* şeklindeki Ziya Gökalp'e ait olduğu iddia edilen, ancak torununun ve Ziya Gökalp hakkında geniş araştırma yapan insanların bilmediği bu şiiri halkı isyana getirmek için okuyordu.

Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi Şair Başkan'ı 10 ay hapse mahkum ediyordu. Dosya Yargıtay 8. Dairesine geliyor, Dosya hakkında müteala veren Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Vural Savaş özetle şu görüşlere yer veriyordu;

" ...Hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak biçimde Laik Türkiye Cumhuriyetini yıkıp, yerine şeriat düzeni kurmak ve ülkemizde iç harp ortamı yaratmaya çalıştığı için, Refah Partisi hakkında Başsavcılığımızca kapatma davası açılmıştır.

Nitekim olaydan kısa bir süre sonra da, 16.01.1998 tarihinde, Refah Partisi 'Laik Cumhuriyet ilkelerine aykırı eylemlerin odağı haline geldiğinin tespit edildiği' gerekçesiyle, Anayasa Mahkemesi'nce temelli kapatılmıştır. "

Refah Partisi için bu açıklamalarda bulunan Başsavcı, Tayyip içinde; *" Sanık, silahlı eylem çağrıştıran bu sözleriyle, SEVR'İ hortlatmaya çalışan ve bu nedenle ülkemizde hem 'Bölücü' parti ve kişileri, hem de siyasal İslamcı parti ve kişileri destekleyen paralı ve çok etkili dış güçlere, ayrıca içimizdeki siyasal İslamcılara, sizin aradığınız adam benim imajını vermeye çalışmaktadır. "*

Tayyip'in 6.12.1997 tarihinde yani Refah Partisi'nin kapatılma davasının kararı verileceği günlerdeki bu horozlanması kendisine pahalıya patlıyor Yargıtay 8. Dairenin onaması ile hakkındaki karar kesinleşiyor, böylece Tayyip'te siyasi yasaklılar kervanına katılıyordu.

Bazı liboş, entel ve dönek solcu takımından köşe yazarları *"bir şiir için ceza verilir mi"* şeklinde hayıflanıp, ağlamaklı ağlamaklı köşelerinde döktürüyorlardı.

Bu durumdan cesaret alan Tayyip, Başsavcı Vural Savaş'ı hedef gösteriyor, Fazilet Partililerde Hep beraber Vural Savaş'a karşı cephe aldıklarını ilan ediyorlardı.

Bir Şair Daha

Fazilet Partisinin Şairleri ve bu şair(!)lerin maceraları bitecek gibi değil. Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez, 10 Ekim 1998

tarihinde Kayseri İl Merkezinin açılışı nedeniyle düzenlenen ve Fazilet Partisi Genel başkanı Recai Kutan'ın da katıldığı mitingde bir konuşma yapıyor ve konuşmasında; *"Bando, mızıka, Heykel ile Cumhuriyet olmaz. Cehennem olsa yine göğsümüzde söndürürüz. Bu yol hak yoludur. Bu yol cihad yoludur. Yürürüz!"* şeklinde okuduğu şiir nedeniyle Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel 1997/293 No.lu hazırlık dosyasına; 12/1071998 tarihli Kayseri Emniyet Müdürlüğüne gönderdiği bir yazıyla Mukadder Başeğmez'i de dahil eden süreci başlatıyordu.

Fazilet Kapatılır mı?

17 Aralık 1997 tarihinde kurulan Fazilet Partisi, daha kurulduğu günden itibaren Refah Partisi'nin devamı olduğunu, olacağını gösteriyordu. Partinin Genel Başkanlığına emanetçi İsmail Alptekin getiriliyordu. Bu emanetçilik Fazilet Partisine bina kiralanması sırasında kendini gösteriyor, kontrat yapılacağı sırada Alptekin; *" Ben emanetçiyim. Yarın kira üzerime kalır"* diyordu.

RP kapatıldıktan sonra bu partiye mensup milletvekilleri ve Belediye Başkanları gurup gurup Fazilet Partisinde toplanıyor, partiyi de Erbakan'ın yönettiğini sağır sultan bile duyuyordu.

14 Mayıs 1998 tarihinde, "İlk Adım" adı verilen bir toplantı yapılıyor, partinin genel başkanlığına Erbakan'ın 30 yıllık dava arkadaşı, Recai Kutan Getiriliyordu. Aynı gün parti yönetimine Erbakan'ın Özel Doktoru, Özel Kalem Müdürü,danışmanları, eski RP'liler, Anayasal Nizamı yıkmaktan hakkında soruşturma açılan Milli Gençlik Vakfı kökenli üyeler getiriliyordu.

Diyarbakır Milletvekili Ö. Vehbi Hatipoğlu'nun Güneydoğu için Kürdistan dediği,Şeriatın tek kurtuluş yolu olduğunu söylediği konuşması ortaya çıkmasına ve bu sözleri nedeniyle hakkında fezleke düzenlenmesine rağmen, partiden ihraç yerine tam bir meydan okumayla MKYK üyeliğine getirilmesi, kitabın önceki bölümlerinde yer alan Manisa Milletvekili Bülent Arınç, Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk, Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen, Sivas Milletvekili Abdüllatif Şener, Bingöl Milletvekili Hüsamettin Korkutata, Sivas Milletvekili Temel Karamollaoğlu ve diğer milletvekillerinin laik, Demokratik,Sosyal Hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti ve yapısı hakkındaki söz ve eylemleri bilindiği halde bu milletvekillerini çatısı altında barındıran Fazilet Partisi'nin; Laiklik karşıtı eylemlerin odağı olduğu kesinlik kazanmıştır.

Fazilet Partisi'nin kapatılacağından. Böylece 1967'den bu yana süren bu hareketlerin artık sonunun geldiğinden, her ihanetin bedelinin bir gün ödetileceğinden kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

Çanlar 146 İçin Çalıyor

Erbakan hareketi bağımsız olarak başladığı 1967'den bu güne kadar, faaliyetlerini hep laik, demokratik, sosyal, hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkıp yerine şeriat devleti kurma doğrultusunda sürdürdü.

Önce MNP (Milli Nizam Partisi) kuruldu. Anayasaya aykırı eylemlerden dolayı kapatıldı. Aynı son MNP'nin yerine kurulan MSP' yi de buldu. Daha sonra Refah Partisi kuruldu. Partinin yan kuruluşları MNP-MSP devrinde Akıncılar ve AMGT gibi belli başlı örgütler olurken, Refah döneminde MGV, AMGT (IMMG ve EMUG), MÜSİAD ve tarikatlarda elele vererek Anayasal nizamı yıkıp yerine Arap Milliyetçiliğine dayanan şeriat devleti kurma planlarını adım adım yürüttüler.

Said-i Nursi Abdulhamit'e Medreset-ül Zehra adındaki projesinden bahsedince padişah bunu önce tımarhaneye sonra da cezaevine göndermişti. Cumhuriyetin ilk yıllarında yine hak ettiği cevabı almıştı. 75. Yılını kutlamaya hazırlandığımız şu günlerde gaflet, delalet ve ihanet o boyutlara vardı ki MÜSİAD başkanının Zehra Vakfında yaptığı konuşmadan Medreset-ül Zehra'nın kurulduğu ve buralarda beyni yıkanan gençlerin İslam Cihad Ordusu içinde yer alacaklarını anlıyorduk.

MGV'lerde milli bayramlarımıza hakaretler yağdırılırken gençlere PKK'lılar gibi vurma çağrıları yapılıyor. Şeriat devletinin temelleri atılıyordu. AMGT toplantılarına Milli Görüşçüler tüm vakıf, dernek, gazete, kurum ve kuruluşlar ile katılıyor buralarda yine şeriat devletine geçişin provaları, çalışmalarını tüm kurum ve kuruluşların gözü önünde alenen yapılıyor.

MGV'lerde yapılan aramalarda görüldü ki propaganda amacıyla kullanılan kasetlerde Cemalettin Kaplan (Kara ses) ve Fethullah Hoca'nın kasetleri de vardı. Öyle ya amaç bir, ideal bir!....

RP'ye açılan davanın gerekçesini; Tayyip Erdoğan' nın davasında verdiği mütealasında başsavcı şöyle açıklıyordu; ***"Hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak biçimde laik Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkıp, yerine şeriat düzeni kurmak ve ülkemizde iç harp ortamı yaratmaya çalıştığı için, Refah Partisi hakkında kapatma davası açılmıştır."***

23 Eylül 1998 tarihli **Hürriyet Gazetesi**'nde **Oya Armutçu** imzası ile yayınlanan; "laikliği Kovma Duası" başlıklı haberde 146' nın ayak seslerinin iyice yanaştığını duyuruluyordu:

"Erbakan'a soruşturma açılmasına, RP'nin de kapatılmasına neden olan kitabın yazarı Ergün Poyraz, "MNP' den FP' ye ihanet Belgeleri" adlı ikinci kitabında şok kaset ve belgelere yer veriyor,cihat çağrılarının

yapıldığı, laikliği kovma çağrılarının edildiği kaset Erbakan ve arkadaşlarının soruşturmasını, "Anayasal Devlet Düzenini yıkma" suçuna kaydırabilecek nitelikte.

RP'nin kapatılmasına neden olan delil kasetleri ortaya çıkartan "Refah'ın Gerçek Yüzü 1" adlı kitabın yazarı Ergün Poyraz , ikinci kitabında da Erbakan ve arkadaşlarını DGM'de yargılatacak 100'ü aşkın şok kaset ve çok sayıda belge ortaya çıkardı. Poyraz'ın Ekim ayında piyasaya çıkacak olan Erbakan ve arkadaşları hakkında yeni ve gizli bir DGM soruşturmasına kaynak olan 500 sayfayı aşkın yeni kitabı, "MNP' den FP' ye İhanet Belgeleri" adını taşıyor. Kitapta Ankara DGM Savcısı ***Nuh Mete Yüksel*** *tarafından incelemeye alınan FP' lilerin "cihat çağrısı"yapıp, "Laikliği kovma duası " ettikleri şok "Mekke Kaseti" yer aldı. Kitaptaki bu şok deliller ışığında,laikliğe aykırı söz ve eylemleri nedeniyle RP'nin kapatılmasına neden olan Erbakan ve arkadaşlarının soruşturmasının, TCK'nın 146 maddesindeki, "Anayasal devlet düzenini yıkma" suçuna kaydırılabileceği belirtiliyor. Kitapta, Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Oğuzhan Asiltürk, Abdüllatif Şener, Ahmet Tekdal, Hüsamettin Korkutata, Zeki Ergezen, Recep Tayyip Erdoğan, Ömer Vehbi Hatipoğlu, İmdat Kaya,Mehmet Ali Şahin, Hasan Hüseyin Ceylan,Bülent Arınç'la ilgili yeni kaset,belge ve şok bilgiler yer alıyor. Şok kasetin deşifrelerine göre, 27 Mayıs 1993'teki Hac organizasyonu sırasında RP'liler Mekke'de yer altı toplantısı düzenlediler. HEP milletvekili Selim Sadak'ın da katıldığı bu toplantıya, RP Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal, dönemin RP milletvekilleri İbrahim Halil Çelik, Abdüllatif Şener, Hüsamettin Korkutata, Zeki Ergezen katıldı. Toplantıda, RP'liler, Türkiye'deki mevcut Anayasal, laik, demokratik cumhuriyeti yıkıp yerine, İslam devleti ve şeriat nizamının kurulmasını istediler."*

"Yolum İran'a Doğru"

Kaddafi'nin Komutanlığını yaptığı sözde *"İslam Halk Komutanlığı"*nın Komutan Yardımcısı Necmettin Erbakan, Aralık 1993 tarihinde Bakü'ye gider. 20 Aralık 1993 günü Bakü'den dönüşte, havaalanında tesadüfen Bakü Büyükelçisi Altan Karamanoğlu ile karşılaşmış ve Büyükelçiye Tahran'dan geldiğini, Bakü'de bir kaç saat kaldıktan sonra tekrar Tahran üzerinden İstanbul'a döneceğini, yolculuğun transit geçişlerden ibaret olduğunu, bu nedenle kimseyi rahatsız etmek istemediğini, tedirgin bir ifadeyle açıklıyordu.

19 Aralık 1993 tarihinde THY'nin İstanbul - Tahran seferini yapan

uçakta bulunan ve KEK Toplantısına katılmak üzere Tahran'a giden EGE Ferro Kimya Sanayi Tic. A. Ş. yetkilisi; Uçakta Erbakan'a rastladığını, Tahran Havaalanı'nda İranlı yetkililerca karşılanan Erbakan'ın zırhlı bir araca alınarak, alandan hızla uzaklaştırıldığını söylüyordu.

25 Aralık 1993 tarihinde Tahran'da Hamaney başkanlığında; 17 Kasım Örgütü, Şurayı İnkilabı El Fetih, Lübnan Hizbullah, Japon Kızılordu, Abu Nidal, Türk Hizbullahı ve Refah Partisi temsilcilerinin katıldığı öğreniliyordu.

Toplantıda alınan bir karar gereğince; ortak bir komutanlık kurulması, merkezinin şimdilik Tahran olması, Türkiye'de dini temellere dayalı şeriat rejiminin kurulması durumunda, merkezinin Türkiye'ye taşınması planlanıyordu.

İran'da bu kararlar alınırken, Erbakan'ın orada bulunması, O'nun da bu komutanlığa katıdığını tabii ki göstermez(!) Erbakan'ın konuyla ilgili bir soruya vereceği cevabı bilmek için müneccim olmaya gerek yok:

"Tesadüf, muhterem kardeşim, tesadüf"

Bu Yolun Sonu Nereye Çıkar?

Kitapta yer alan MGV'lilerin, AMGT'lilerin, RP'lilerin ve yeni Fazilet Partililerin konuşmaları ve eylemleri gösteriyor ki, kısaca Milli Görüş adı verilen bu hareketin tek amacı var!... O da laik Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkıp yerine Suud eksenli bir şeriat devleti kurmak.

Bunun da yasalardaki karşılığı Fazilet Partisi'nin kapatılması, Milli Görüşçüler hakkında Anayasal Nizamı yıkma faaliyetlerinden dolayı TCK'nın 146. Maddesinden dava açılarak Erbakan'ın bağımsız hareketleriyle başlayan ve MNP, MSP, RP ve FP ile devam eden bu ihanetlere dur demektir. Cumhuriyet Devrimi'nin temel direği olan yasalara işlerlik kazandırılmalıdır. Ve bu da çok kısa bir zamanda gerçekleşecektir.

Demokrasi, insan hak ve özgürlükleri her bireye lazımdır. Laiklik, başta toplumsal barış olmak üzere demokrasi ve insan hak ve özgürlüklerinin olmazsa olmaz kuralıdır.

Amaçları, bu kavramları işlerine geldiği gibi kullanıp, günü geldiğinde de ortadan kaldırmayı hedefleyenler, yalnızca toplumsal barışı bozmakla kalmaz, aynı zamanda ülkenin bölünüp parçalanmasına da neden olurlar.

'Konuşmalarında amaç ve hedeflerini saklamadan, açık açık dile getiren bu gözü dönmüş güruh; ' kimlerin eseri' sorusunun yanıtı yaşadığımız çarpıklıklarda yatmaktadır.

Sivrisineklerle, yaydıkları veba, kolera ve tifo türü çağdışı hastalıklarla başetmenin yolu, türedikleri bataklığı kurutmaktır.

Dünya'nın en güzel coğrafyasına ve insanına sahip ülkemizi bu hale kimlerin, nasıl getirdiği sır değildir, her gün gazete manşetlerine, televizyon haberlerine yansıyanlar cevabı vermektedir.

Halkın, emperyalist işgalcilere karşı dünyanın en haklı mücadelesini vererek, kanıyla canıyla bağımsızlığını kurtardığı, ama tüm bu değerlerin kapalı kapılar ardında egemenlerce satıldığı bir ülkede...

Sosyal hukuk devleti kavramından uzaklaştıkça, rüşvet, irtikap, yolsuzluk, adam kayırma, çeteleşme, adam kaçırma ve cinayet doğal, sıradan olaylar olarak yaşamımızın bir parçası oluverir.

Egemenliğin ulusun değil belirli çıkar gruplarının elinde olduğu, toplumun örgütsüzleştirilerek, tepkisizleştiği bir ülkede...

Cumhuriyet ilkelerinin ayaklar altına alındığı, demokrasinin sakız edildiği bir ülkede...

Devlet idaresine talip olanların seçim meydanlarında bol keseden vaatte bulunup, iktidar oldukları zamanda bu sözlerini unutup, devlet çarkını kendi çıkarları için döndürmelerinin adetten sayılmaya başlandığı bir ülkede...

Milli gelir dağılımında üstteki % 20 lik dilim ile geride kalan %80 lik dilim arasındaki farkın uçuruma döndüğü, rant ekonomisinin geçerli olduğu bir ülkede...

İşsiz oranı zaten çok yüksekken, devlet öncülüğünde yeni işyerleri, fabrikalar kurarak, bir yandan istihdamı artırıp, diğer yandan da milli gelire yeni kaynaklar sağlamak yerine, halkın alınteriyle kurulmuş kar eden KİT'lerin yok pahasına haraç mezat satıldığı, üstelik elde edilen gelirin de yağmalandığı bir ülkede...

Genelev işteticisi Manukyan'ın vergi rekortıneni olduğu ve devlet ödülü aldığı bir ülkede...

Çağdaş, bilimsel eğitim yerine, doğına ve hurafelerin öğretildiği, ahırdan bozma okullarda üstü başı perişan çocukların, evden getirdikleri tezeklerle ısınmaya çalıştığı, ancak parası olananın yüksek okul veya üniversiteye gidebildiği bir ülkede...

İnsanları, ulaşımı dahi olmayan dağ köylerinde, mezralarda, mağralarda okulsuz, hastanesiz çağdışı koşullarda yaşarken 'Altın Nesil' yetiştirme gibi ne olduğu ve neye hizmet ettiği bilinmeyen bir projeyle, Asya, Ortadoğu başta olmak üzere dünyanın pek çok yerine modern okullar açan tarikatların desteklendiği bir ülkede...

Vatandaşların gelir durumu, sınfsal konumu, siyasi görüş ve düşüncesi, etnik kökenleri ve dini inançları açısından devlet önünde farklı davranışlara maruz kaldıkları bir ülkede...

İnsanların can ve ınal güvenliklerinin olmadığı, sokkak ve caddelerine mafya bozuntusu çetelerin hakim olduğu bir ülkede...

Fuhuşun, kumarın her türlü ahlaksızlığın gözler önünde yaşandığı, ocakları söndürdüğü bir ülkede...

Arabesk kültürün egemen kılındığı, baldır bacak ticareti yapanların sanatçı sayıldığı bir ülkede...

Oy kaygısı ve hesabıyla kimlerin ne öğrettiğinin denetlenemediği, kurslar açılmasına göz yumularak, genç beyinlerin hurafelerle doldurulduğu, kaderciliğin ön plana çıkartıldığı bir ülkede...

Adaletin geciktiği ve taraflı davrandığı bir ülkede...

Emek ve alınteri harcayarak kazanınanın alaya alındığı, köşe dönme edebiyatınının en yetkili ağızlarla hakim kılınarak, insanların bireyselleştirildiği, duyarsız bir toplum yapısının bilinçli bir biçimde yaşama geçirildiği bir ülkede...

Halkın devletine güvenmediği, politikacısına karşı kin ve nefret beslediği bir ülkede...

Yazarların, bilim adamlarının, gazeteci ve sanatçıların kurşunlandığı, bombalandığı, yakıldığı bir ülkede her türlü hastalığın türemesi ve yayılması kadar normal birşey olabilir mi?

Tabi ki, böyle bir ülkede, toplumsal barıştan söz edilemez ve doğaldır ki, böyle bir ülkede din ticareti geçerli akçedir. İnsanlar yalnızlıklarına ve çaresizliklerine içinde yaşadıkları bataklıkta çözüm bulamadıkları için öteki dünyada da olsa bu durumdan kurtulmak istemektedirler.

Psikolojik olarak ruh sağlığı bozuk , cinnet geçiren bir toplum yaratılmıştır. İzlediğimiz görüntüler, yaşadıklarımız, bu çürümenin açık delilleridir.

Çözümün bataklığı kurutmak olduğu da hepimizce bilinen bir gerçektir.

Peki çürümeyi kim durduracak, bataklığı kim kurutacak?

Bu sorunun cevabını aynaya baktığınızda göreceksiniz.

Eğer bataklığın pisliğine bulaşmadıysanız, eğer rütbe, makam ve rant peşinde değilseniz, höşgörülü, sabırlı, paylaşmayı ve dayanışmayı bilen kendinizi, ailenizi, içinde yaşadığınız ve bir parçası olduğunuz toplumu düşünen, duyarlı, üretken, ilkeli, ulusunu ve ülkesini seven bir insansanız, eğer barış içerisinde, özgürce yaşamak istiyorsanız, eğer aydınlık bir gelecek umut ediyorsanız zaman yitirmeyin.

Unutmayın! Yalnız değilsiniz. Sizin gibi pek çok insanda aynı şeyleri düşünüyor ve umut ediyor. Ve el ele vererek yıkılanları yeniden onarabilir, Mustafa Kemal'in bıraktığı yerden bu ülkeyi yeniden inşa edebilirsiniz.

Neden olmasın?

Zaten Türkiye,olmazların olduğu (oldurulduğu) bir ülke değil mi?

Öyleyse ne bekliyorsunuz?

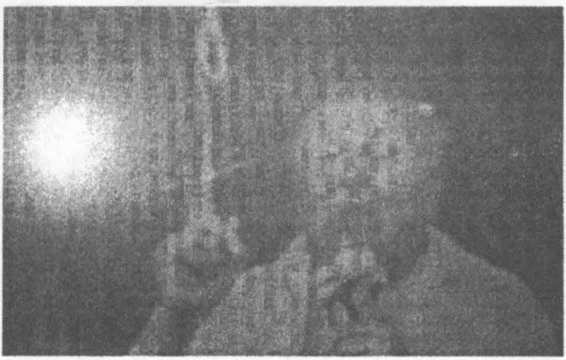
Beyaz atlı prensler ancak çocuk masallarında olur...

REFAH'IN
GERÇEK YÜZÜ

MK Yayıncılık

2. Baskı

ERGÜN POYRAZ

Olay Kitabın 2. Baskısı
PK 2 Kavaklıdere - ANKARA
MK Yayıncılık

"Rejimi yıkmak için kılıçları biliyoruz" **Necmettin Erbakan**
"Hem laik hem Müslüman olunmaz, ya Müslüman olacaksın ya laik" **R. Tayyip Erdoğan**
"Demokrasi bizim için amaç değil araçtır"
Necmettin Erbakan - R. Tayyip Erdoğan
"Kürtler Müslüman olduğu zaman da bugün Güneydoğu Anadolu Bölgesi denen bölgede,tarihi ismi ile Kürdistan'da yaşıyordu" **FP Milletvekili MKYK Üyesi Ö. Vehbi Hatipoğlu**
"Ordu bize karşı ihtilal yapamaz. Hele bir yapsın ağızlarına burunlarına bulaşır. (...) Çocuklarınız Güneydoğu'da PKK olaylarında öleceğine, Allah nizamını savunmak için yetişsin Allah'ın davasını savunmak için öldürülsün."
FP Milletvekili Zeki Ergezen
"Bu işin kilidi Türkiye'dir. İslâm ümmetinin sancağı buradan kalkacak" "Hilafet bayrağı nerede düşerse oradan kalkacak"
MÜSİAD Başkanı Erol Yarar
"Ya İran Müslümanları gibi ayağa kalkacağız ve bu kahpe rejimi ayaklarımızın altına alacağız, ya da müslüman bir partiyi iktidara getirip işi yumuşakça halledeceğiz. Bu kadar adam PKK kadar değil. PKK vuruyor biz de vuralım mı? Yok vurmayak da Ankara'da durak!" **Milli Görüş Hatiplerinden İmdat Kaya**
"Siz namaz kılarken kapının önünde davul çalınırsa, Pir Sultan Abdal şenlikleri düzenlenirken, bütün dünyada komünist bir anarşist olan Che Guevera'nın afişleri asılırsa, Sivaslı ne Yapsın"
2 Temmuz olaylarında Sivas Belediye Başkanı olan FP Milletvekili Temel Karamollaoğlu

---

Bu kitap; MNP'den başlayıp bugün F.P.'ye ulaşan bir siyasi düşüncenin, demokrasi maskesi indirildiğinde ortaya çıkan yüzünü belgeleri ile ortaya koyuyor. Perde şöyle bir aralandığında, inanç sömürüsü üzerinden kazanılan trilyonlar, bu paraların paylaşımında ortaya çıkan çıkar kavgaları, küfürler hakaretler ve bin türlü irin ortaya saçılıyor. "Demokrasi içinde onların da yeri var" diyenlere inat, demokrasi düşmanlıklarını açıkça vurguluyorlar.Cumhuriyetin ilk yıllarında tüm örgütlenmeleri yok edilen bu çağdışı düşünce biçiminin, verilen ödünlerle ulaştığı arsızlığı, hayasızlığı gözlerinizin önüne sermeye çalışan bir tarihsel belge niteliği taşıyor bu Laik, demokratik bir Türkiye savaşımı veren herkesi uyarm niteliği taşıyor bu kitap. Tabi uyarılmak isteyen

MNP'DEN FP'YE IHANETIN B
9 789759 665203